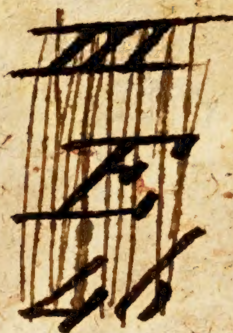



HONI SOIT QUI MAL Y PENSE
SI DEUS PRO NOBIS QUIS CONTRA NOS
IX
M.e.2


GAUDEO.


III
E
46

IN HOC LIBRO HAEC HABENTVR.

*



Aldus Manutius Ro. Angelo Gabrieli Patritio Veneto.
S. P. D.

Cum plurimis in rebus Angele humaniss. noui te plenum amoris. humanitatis. officii diligentiæ, tum præcipue tua in Cõſtantinum Laſcarem Byzantinum præceptorem tuum pietate, quem æque ſemper amaſti, coluiſti, obſeruaſti, ac patrem, nõ neſcius longe magis præceptoribus debere nos, q̃ parẽtibus, quod à magno Alexandro dictum memorant. Nam ex quo Meſſana, ad quã erudiendi gratia ꝑfectus fueras, rediiſti Venetias linguæ græcæ peritiſſimus, (erat. n. eo tẽpore Meſſana ſtudioſis literaꝝ græcaꝝ Athenæ alteræ pp Conſtantinum) me nunq̃ deſtitiſti rogare, ut ſecundum de conſtructione librum, & de nomine, & uerbo Tertiũ, necnon de pronominibus κατὰ πᾶσαν διάλεκτον, καὶ ποιητικὴν χρῆσιν opuſculum Cõſtantini noſtri, nunq̃ ante impreſſos, typis noſtris excudendos curarem. Quapp, qđ ſæpe me recepi facturum, en exeũt tandẽ in publicũ tuo rogatu & ii, quos uolebas ſecundus, & tertius, & primus ter ante impreſſus. Interpretationem etiam latinam ſic addidimus, ut & amoueri a græco, & inſertari eidem facile poſſit pro uniuſcuiuſq; arbitrio. Sed illud non poſſum non dolere, non licuiſſe Conſtantino lucubrationes ſuas omnes cura noſtra impreſſas ante uidere, q̃ e uita diſcederet. qđ ſi accidiſſet, uiſus ſibi fuiſſet ſuperare omnium fortunas. Id ego & ex epiſtolis, quas ad me ſuper ea re ſcripſit, facile perſpexi, & quia librum tertium περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος ſic finiuit, εἴη εὐτυχὲς ὥσπερ τὸ πρῶτον, quaſi præſagiens futurũ, ne nõ ſecundum, & tertium libros ſuos, ante, q̃ moreret̃, impreſſos uideret, ut primum uidit. Atq; hoc illud ẽ, quod mihi maxime dolet, & ſi quicquid in illius interitu mali accidit, nõ ipſi, ſed nobis accidit orbatis uiro optimo, & parente literaꝝ græcarũ. Quandoquidem haudquaq̃ dubito, qn, cũ bene ſemper, beatéq; uixerit, quieſcat cum ſuperis, fruatúrq; æternum diuinis. Tu uero mi Angele ignoſcas mihi uelim, ſi grãmaticos hoſce Conſtantini libros apprime utiles ſtudioſis futuros, nõ tã cito, ut optabas, & ipſe uolebã, imprimendos curarim. Non. n. te fugit, ne id facere poſſem, multa mihi fuiſſe impedimento, & præter cætera, dura hæc tempora, quibus longe magis ſtudetur armis, q̃ literis. Vale. & me, ut facis, ama.

ALDVS LECTORI.S.

Si forte nescieris studiose lector, quonam modo, quæ græce imprimenda curauimus cum interpretatione latina ordinanda sint, ut pagina paginæ respődeat, & uersus uersui, utpote qui uideas separatos quinterniones græcos ab iis. qui latinam ipsorum continent tralationem, sic accipe posse te pro arbittio tuo latinum græco insertare, & ex duobus quinternionibus unum, & ex uno, duos facere, si prius tamen aduerteris ut latina pagina semper græcæ opponatur. Et quia binæ eæ, quæ in singulorum quinternionum medio sitæ sunt paginæ abũdabant, quoniam nullas habebant oppositas græcas, quas latinas ostenderent, operæpretium duximus aliquid græce lectu dignum cum latino e regione in ipsis, ne perirent, imprimendum curare ubi autem totum esse non potuit quod græce imprimebatur, quærendum reliquum in sequẽtium quinternionum medio. Cur uero curarimus, ut latinum a græco separari queat, non te fugiat a nobis ob id factũ, ut & doctis, qui nullo egent adiumento legendis græcis, & græcarum literarum rudibus, qui, nisi latinum e regione in græcis operibus uiderint, a græcorum librorum lectione deterrentur, satisfaceremus. Vale.

Περὶ ὀνόματος.

Ὄνομά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν, οὐσίαν ἰδίαν ἢ κοινὴν σημαῖνον.

Παρέπονται δὲ αὐτῷ, πέντε· γένος· εἶδος· σχῆμα· ἀριθμός· πτῶσις·

Περὶ γενῶν.

Γένη μὲν, εἰσὶ πέντε· ἀρσενικὸν, οἷον ὁ ἀγαθός. θηλυκὸν, οἷον ἡ ἀγαθή. οὐδέτερον, οἷον τὸ ἀγαθόν. κοινὸν. οἷον ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. ἐπίκοινον, οἷον ὁ ἀετὸς, καὶ ἡ χελιδών· ὅπερ μιᾷ φωνῇ καὶ ἑνὶ ἄρθρῳ ἀρσενικῷ ἢ θηλυκῷ δηλοῖ τὰ δύο γένη.

Περὶ εἰδῶν.

Εἴδη δὲ, δύο· πρωτότυπον, οἷον μέγας· παράγωγον, οἷον μεγαλόψυχος·

Περὶ σχημάτων.

Σχήματα δὲ, τρία. ἁπλοῦν, οἷον, ἵππος· σύνθετον, οἷον φίλιππος· παρασύνθετον, οἷον φιλιππίδης.

Περὶ ἀριθμῶν.

Ἀριθμοὶ δὲ, τρεῖς· ἑνικὸς, οἷον ὁ ἀγαθός. δυϊκὸς, οἷον τὼ ἀγαθώ. πληθυντικὸς, οἷον οἱ ἀγαθοί.

Περὶ πτώσεων.

Πτώσεις δὲ, πέντε ὀνομαστική· γενική· δοτική· αἰτιατική· καὶ κλητική. ὧν ὀρθαὶ καὶ εὐθεῖαι δύο καλοῦνται. ὀνομαστικὴ, καὶ κλητική. ὀρθῶς γὰρ ἱστάμεναι, ὀρθὴν τὴν οὐσίαν σημαίνουσιν· αἱ ἄλλαι δὲ, πλάγιαι.

Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία ἐστὶ τόνος φωνῆς ἐγγραμμάτου· Εἰσὶ δὲ προσῳδίαι δέκα. ὀξεῖα. ΄ βαρεῖα· ` περισπωμένη· ῀ μακρά. — βραχεῖα. ˘ δασεῖα. ῾ ψιλή. ᾿ ἀπόστροφος· ᾿ ὑφέν· ‿ καὶ ὑποδιαστολή· ,

Περὶ ἄρθρου.

Ἄρθρον ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν· προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποτασσόμενον. τούτου δὲ τὰ μὲν, προτακτικά· οἷον, ὁ· ἡ· τό· τὰ δὲ, ὑποτακτικά. οἷον, ὅς. ἥ. ὅ. Παρέπονται δὲ αὐτῷ, τρία. γένος. ἀριθμός· πτῶσις·

Ἄρθρα προτακτικὰ, ἀρσενικά.

Ἡ ὀνομαστική, ὁ. ἡ γενική, τοῦ· ἡ δοτική, τῷ· ἡ αἰτιατική, τόν. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατική, τώ· ἡ γενικὴ καὶ δοτική, τοῖν· Ἡ ὀνομαστική, οἱ. ἡ γενική, τῶν. ἡ δοτική, τοῖς. ἡ αἰτιατική, τούς.

Ἄρθρα θηλυκά. Ἡ. τῆς. τῇ. τήν· τά· ταῖν· αἱ· τῶν· ταῖς· τάς.

Ἄρθρα οὐδέτερα· τό· τοῦ· τῷ· τό· τώ· τοῖν· τά. τῶν· τοῖς· τά·

Ἄρθρα ὑποτακτικὰ, ἀρσενικά. ὅς· οὗ. ᾧ. ὅν. ὥ. οἷν. οἵ. ὧν. οἷς. οὕς.

Θηλυκά. Ἥ· ἧς. ᾗ. ἥν. ἅ. αἷν· αἵ. ὧν. αἷς. ἅς.

Οὐδέτερα, ὅ· οὗ, ᾧ. ὅ. ὥ. οἷν. ἅ. ὧν. οἷς. ἅ.

Nom̄ ē ps orōnis d̄cliabilis subſtātiā,ppriā uel cōem ſignificās. Accidunt autem ipſi quinq;.genus.ſpecies.figura.numerus.caſus.

De generibus.

Genera qdē ſunt qnq;.maſculinū ut hic bon⁹.fœmi.ut hæc bona.neutrum ut hoc bonum.cōe ut hic & hæc homo.pmiſcuū ut hæc aqla & hæc hirūdo,qd̄ una uoce & uno artic.maſcu.uel fœminino declarat duo genera

De ſpeciebus.

Species autē duæ primitiua ut magnus,deriuatiua ut magnanimus

De figuris

Figuræ autem tres ſimplex ut equus, compoſita ut philippus. decompoſita ut philippides

De numeris.

Numeri aūt tres ſingularis ut bonus.dualis ut boni,bonos.pluralis ut boni.

De caſibus

Caſus autem quinq; nominatiuus gtūs dtūs accuſatiuus & uocatiuus. Quoꝝ recti & directi duo uocanť noīatiuus & uctūs recte.n.ſtantes rectam ſubſtātiam ſignificant.alii autem obliqui

De accentibus

Accentus eſt extenſio uocis literatæ.Sunt autem accentus decem acutus,grauis,circunflexus,longus,breuis,denſus,tenuis,inuerſio,ſubunio,& ſubdiſtinctio,

De articulo

Articulus eſt pars orationis declinabilis præpoſita declinatiōi nominum,& poſtpoſita.huius autem aliqui præpoſitiui ut hic hæc hoc,aliqui ſuppoſitiui ut qui quæ qd̄.Accidunt autē ei tria genus numerus caſus

Articuli præpoſitiui maſculini.

Nominatiuus hic.gtūs huius.datiuus huic.actūs hūc.Nominatiuus & actūs hi hos.genitiuus & datiuus hoꝝ his.Noīatiu⁹ hi genitiuus horum.datiuus his.accuſatiuus hos

Articuli fœ.Hæc hui⁹huic hāc hæ has haꝝ his hæ haꝝ his has.
Articu.neutri Hoc hui⁹huic hoc.hæc hoꝝ his.hæc rū.his hæc
Articu.ſuppoſitiui maſ.q cui⁹cui quē.q quos.quorū qb⁹ quos.
Fœminini.Quæ cuius cui quā.quæ q̄s quæ quaꝝ quibus quas
Neutri.Quod cuius cui quod quæ quæ q̄ quorum quibus quæ

Vocatiuus aũt nullus articulũ habet.o.n.aduerbiũ eſt uocãdi.

De diuiſione nominum.

Nominum aliqua quidem flectuntur æqualiter ut æneas æneæ aliqua uero inæqualiter ut aiax aiacis. Et æqualia de clinanť q̃drifariã.Sed inæq̃lia unice.Quapp & qnq; decliatões ſunt.Quaꝝ alia prima uocať, alia ſecũda, alia ãt tertia, alia ãt q̃r ta.Sed quinta inæqualis.

Prima declinatio.

Prima decliatio ẽ æqſyllabicoꝝ maſculioꝝ noĩum ĩ as d̃ſineti um & ĩ is maſculioꝝ & cõiũ.quoꝝ gtũs ĩ.u.dtũs ĩ alpha uel ĩ ita ſecundum uocalem nominatiui.accuſatiuus in.n.cum uocali nominatiui.

Noĩatiuus hic æneas.gtũs hui⁹ æneæ.dtũs huic æneæ, accuſatiuus hũc ænean utũs o ænea cõmuniter & o æneas attice.Noĩa tũs & actũs æneæ, æneas.gtũs, & dtũs ænearum æneis.uocatiuus o æneæ ntũs hi æneæ.gtũs horum æneaꝝ.dtũs his æneis.accuſatiu⁹ hos æneas.uocatiuus o æneæ.

Hic Chryſes.hui⁹chryſæ.huic ſæ.hũc chryſen.o chryſe cõiter & o chryſes.attice.chryſæ chryſas o chryſæ hi chryſæ horum chryſarum his chryſis, hos chryſas o chryſæ.

Hic & hæc latro.huius & huius.nis.huic & huic.ni.hunc & hãc latronem.o.latro.hi & hæ hos & has.o.latrones hi & hæ nes.hoꝝ & haꝝ.onũ.his & his latronib⁹hos & has latrones o latrones.

Secũda declinatio.

Secũda decliatio eſt æqſyllabicoꝝ fœmininoꝝ noĩum ĩ alpha & in ita deſinentium, quoꝝ gtũs in.is.dtũs in ita.accuſatiuus in n.cum uocali nominatiui

Hæc muſa hui⁹ſæ.huic ſæ.hãc.ſam.o muſa.muſæ uſas.muſarũ muſis o.ſæ.hæ.muſæ.haꝝ muſaꝝ.his muſis.has muſas o ſæ.

Hic honor.huius ris.huic.ri.hũc.rẽ.o honor.hi hos o.res.ho rũ.norũ.his ribus.o.res.hi ores.hoꝝ.rũ.his bus.hos res.o res.

Nota ꝙ ſola in alpha longum & in alpha purum, & in.ra. & in.da.& in tha.deſinentia nomina fœminina ſeruãt alpha in genitiuo & datiuo ut Minerua mineruas mineruæ.Maia maias maiæ.Dies diei diei.Leda ledas ledæ.Martha marthas marthæ.alia autem omnia mutant alpha in ita in genitiuo & datiuo.ut muſa muſæ muſæ.ſitis ſitis ſiti fames,

κλητικὴ δὲ οὐδεμία ἄρθρον ἔχει· τὸ γὰρ ὦ, ἐπίῤῥημά ἐστι κλητικόν.

περὶ διαιρέσεως τῶν ὀνομάτων.

Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν, κλίνονται ἰσοσυλλάβως, οἷον, αἰνείας, αἰνείου· τὰ δὲ, περιττοσυλλάβως, οἷον, αἴας, αἴαντος· καὶ τὰ μὲν ἰσοσύλλαβα, κλίνονται πενταχῶς· τὰ δὲ περιττοσύλλαβα, μοναχῶς· διὸ καὶ πέντε κλίσεις εἰσίν· ὧν ἡ μὲν, πρώτη καλεῖται· ἡ δὲ, δευτέρα· ἡ δὲ, τρίτη· ἡ δὲ, τετάρτη· ἡ δὲ, πέμπτη περιττοσύλλαβος.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰς ᾱς ληγόντων, καὶ εἰς ης, ἀρσενικῶν, καὶ κοινῶν· ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ου· ἡ δοτικὴ, εἰς ᾱ ἢ εἰς η̄ κατὰ τὸ φωνῆεν τῆς ὀνομαστικῆς· ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν̄ μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ, ὁ αἰνείας· ἡ γενικὴ, τοῦ αἰνείου· ἡ δοτικὴ, τῷ αἰνείᾳ· ἡ αἰτιατικὴ, τὸν αἰνείαν· ἡ κλητικὴ· ὦ αἰνεία κοινῶς, καὶ ὦ αἰνείας ἀττικῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ, τὼ αἰνεία· ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, τοῖν αἰνείαιν· ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεία· Ἡ ὀνομαστικὴ, οἱ αἰνεῖαι· ἡ γενικὴ, τῶν αἰνειῶν· ἡ δοτικὴ, τοῖς αἰνείαις· ἡ αἰτιατικὴ, τοὺς αἰνείας· ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεῖαι·

Ὁ χρύσης· τοῦ χρύσου· τῷ χρύσῃ· τὸν χρύσην· ὦ χρύση κοινῶς, καὶ ὦ χρύσης ἀττικῶς· τὼ χρύσα· τοῖν χρύσαιν· ὦ χρύσα· οἱ χρύσαι· τῶν χρυσῶν· τοῖς χρύσαις· τοὺς χρύσας· ὦ χρύσαι.

Ὁ καὶ ἡ ληστής· τοῦ καὶ τῆς ληστοῦ· τῷ καὶ τῇ ληστῇ· τὸν καὶ τὴν ληστήν· ὦ ληστά· τὼ καὶ τὰ ληστά· τοῖν καὶ ταῖν λησταῖν· ὦ ληστά· οἱ καὶ αἱ λησταί· τῶν ληστῶν· τοῖς καὶ ταῖς λησταῖς· τοὺς καὶ τὰς ληστάς· ὦ λησταί.

Δευτέρα κλίσις.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς ᾱ καὶ εἰς η̄ ληγόντων· ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ης· ἡ δοτικὴ, εἰς ῃ· ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν̄ μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ μοῦσα· τῆς μούσης· τῇ μούσῃ· τὴν μοῦσαν· ὦ μοῦσα· τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν· ὦ μούσα· αἱ μοῦσαι· τῶν μουσῶν· ταῖς μούσαις· τὰς μούσας ὦ μοῦσαι.

Ἡ τιμή· τῆς τιμῆς· τῇ τιμῇ· τὴν τιμήν· ὦ τιμή· τὰ τιμά· ταῖν τιμαῖν· ὦ τιμά· αἱ τιμαί· τῶν τιμῶν· ταῖς τιμαῖς· τὰς τιμάς· ὦ τιμαί.

Σημείωσαι ὅτι μόνα τὰ εἰς ᾱ μακρὸν, καὶ εἰς ᾱ καθαρὸν, καὶ εἰς ρᾱ, καὶ εἰς δᾱ, καὶ εἰς θᾱ λήγοντα ὀνόματα θηλυκὰ, φυλάττουσι τὸ ᾱ ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς· οἷον, ἀθηνᾶ, ἀθηνᾶς, ἀθηνᾷ· μαῖα, μαίας, μαίᾳ· ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ· λήδα, λήδας, λήδᾳ· μάρθα, μάρθας, μάρθᾳ· τὰ δὲ ἄλλα πάντα, τρέπουσι τὸ ᾱ εἰς η̄ ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς· οἷον μοῦσα, μούσης, μούσῃ· δίψα, δίψης, δίψῃ· πεῖνα

πείνης, πείνῃ.

Τρίτη κλίσις.

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων, ἀττικῶν ληγόντων εἰς ως, καὶ οὐδετέρων, εἰς ων· ὧν ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, εἰς ω· ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ο μενέλεως· τοῦ μενέλεω· τῷ μενέλεῳ· τὸν μενέλεων. ὦ μενέλεως. τὼ μενέλεω· τοῖν μενέλεῳν· ὦ μενέλεω· οἱ μενέλεῳ· τῶν μενέλεων· τοῖς μενέλεῳς· τοὺς μενέλεως· ὦ μενέλεῳ.

Η ἅλως· τῆς ἅλω· τῇ ἅλῳ· τὴν ἅλων· ὦ ἅλως. τὰ ἅλω. ταῖν ἅλων. ὦ ἅλω· αἱ ἅλῳ· τῶν ἅλων. ταῖς ἅλῳς. τὰς ἅλως· ὦ ἅλῳ.

Ο καὶ ἡ εὔγεως. τοῦ καὶ τῆς εὔγεω.

Τὸ εὔγεων· τοῦ εὔγεω. τῷ εὔγεῳ· τὸ εὔγεων. ὦ εὔγεων. τὼ εὔγεω. τοῖν εὔγεῳν· ὦ εὔγεω. τὰ εὔγεω. τῶν εὔγεων. τοῖς εὔγεῳς. τὰ εὔγεω. ὦ εὔγεω.

Τετάρτη κλίσις.

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων ληγόντων εἰς ος, καὶ οὐδετέρων, εἰς ον. ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ου. ἡ δοτικὴ, εἰς ῳ. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ο λόγος· τοῦ λόγου. τῷ λόγῳ· τὸν λόγον. ὦ λόγε κοινῶς, καὶ ὦ λόγος ἀττικῶς· τὼ λόγω· τοῖν λόγοιν· ὦ λόγω. οἱ λόγοι. τῶν λόγων. τοῖς λόγοις. τοὺς λόγους· ὦ λόγοι.

Η ὁδός. τῆς ὁδοῦ. τῇ ὁδῷ. τὴν ὁδόν. ὦ ὁδὲ κοινῶς, καὶ ὦ ὁδὸς ἀττικῶς. τὰ ὁδώ. ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδώ. αἱ ὁδοί. τῶν ὁδῶν. ταῖς ὁδοῖς. τὰς ὁδούς. ὦ ὁδοί.

Ο καὶ ἡ ἄνθρωπος. τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου. τῷ καὶ τῇ ἀνθρώπῳ. τὸν καὶ τὴν ἄνθρωπον. ὦ ἄνθρωπε, καὶ ὦ ἄνθρωπος.

Ο ἀετός. τοῦ ἀετοῦ. τῷ ἀετῷ· τὸν ἀετόν.

Τὸ ξύλον. τοῦ ξύλου. τῷ ξύλῳ· τὸ ξύλον. ὦ ξύλον. τὼ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλω. τὰ ξύλα. τῶν ξύλων. τοῖς ξύλοις. τὰ ξύλα. ὦ ξύλα.

Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασι τρεῖς πτώσεις εἰσὶν ὅμοιαι ἐν παντὶ ἀριθμῷ· ὀνομαστικὴ, αἰτιατικὴ, καὶ κλητική.

Πέμπτη κλίσις.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων, ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων, κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων, διαφόρους καταλήξεις ἐχόντων, ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ος. ἡ δοτικὴ, εἰς ι. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς α.

Ο αἴας. τοῦ αἴαντος· τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἶαν κοινῶς, καὶ ὦ αἴας ἀττικῶς. τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν· ὦ αἴαντε. οἱ αἴαντες. τῶν αἰάντων· τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας· ὦ αἴαντες.

Η ξυνών· τῆς ξυνόνος· τῇ ξυνόνι· τὴν ξυνόνα· ὦ ξυνών· τὼ ξυνό-

νε.

Tertia declinatio.

Tertia decliatio ẽ æqſyllaboꝝ maſculioꝝ & fœmininoꝝ cõ muniũ &ꝑmiſcuoꝝ nominũ ãtiquoꝝ deſinẽtiũ in os & neutrorum in on. Quoꝝ genitiuus & datiuus in o. acc̃us in n cum uocali nominatiui.

Hic menela⁹h⁹menelai huic menelao hũc menelaũ o menelae. hi menelai hos menelaos o menelai. hi menelai horum menelaorum. his menelais hos menelaos o menelai.

Hæc area h⁹areæ huic areæ hãc areã o area. hæ areæ has eas. o areæ hæ areæ haꝝ arearum his areis has areas o areæ.

Hic & hæc ferax huius & huius feracis.

Hoc ferax. h⁹racis. huic feraci hoc ferax o rax. hæc & hæc cia o feracia. hæc feracia. hoꝝ feraciũ. his feracib⁹ hæc feracia o feracia.

Quarta declinatio.

Quarta dcliatio ẽ æqſyllaboꝝ maſculio. & fœminoꝝ cõiũ &ꝑmiſcuoꝝ noium dſinẽtiũ in os, & neutroꝝ ĩ on, quoꝝ gtũs in u. datiuus in o. accuſatiuus in. n. cum uocali nominatiui.

Hic ſermo h⁹nis huic oni. hũc onẽ. o mo. cõiter. & o mo attice. hi hos. nes o ſermones. hi ſermões. hoꝝ ſermonũ. his nib⁹. hos ſermones. o ſermones.

Hæc Via. h⁹uiæ. huic uiæ. hãc uiã. o uia cõiter. & uia attice. hæ uiæ. has uias. o uiæ. hæ uiæ haꝝ uiaꝝ. his uiis. has uias. o uiæ.

Hic & hæc homo. hui⁹ & hui⁹ hoĩs. huic & huic homini. hũc & hanc hominem. o homo & o homo.

Hæc aquila. huius aquilæ huic aquilæ. hanc aquilam.

Hoc lignũ. h⁹gni, huic gno. hoc gnũ. o gnũ. hæc ligna hoꝝ rũ. o ligna. hæc ligna hoꝝ lignoꝝ his lignis hæc ligna o ligna.

Nota aũt ꝙ in neutris noĩbus tres caſus ſunt ſimiles in omni numero, nominatiuus accuſatiuus & uocatiuus.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio eſt omniũ ineq̃liũ nominũ maſculinoꝝ, & fœminoꝝ & neutroꝝ cõiũ &ꝑmiſcuoꝝ diuerſas terminatiões hñtiũ, quoꝝ gtũs in os. dtũs in iota. ac̃us in alpha.

Hic Aiax. hui⁹aiacis. huic aiaci. hunc aiacẽ. o aiax cõiter, & o aiax attice. hi hos aiaces. o aiaces. hi aiaces. horum aiacum. his aiacibus. hos aiaces. o aiaces

Hæc turtur. h⁹ turis. huic turi hãc turẽ. o turtur. hæ has turtu

res.o turtures.hæ turtures,harum turturum,his turturibus has turtures.o turtures Hic gradus,huius gradus,huic gradui.hunc gradum o gradus,hi gradus.hoꝝ graduũ.o gradus. hi gradus horum graduũ,his gradibus,hos gradus,o gradus. Hic & hæc amãs urbis,hui⁹& hui⁹ amãtis urbis.hic coru⁹h⁹ ui.

Terminationes diuersæ nominum quintæ declinationis.

Hic thoas,h⁹thoãtis huic ãti,hũc thoãtẽ,o thoas & o thoas.
Hic laches.huius lachetis huic lacheti hũc lachetẽ o laches.
Hic paris,huius paridis,huic paridi,hũc paridẽ & parin,o pari & o paris.

Hic gratiosus,hui⁹gratiosi,huic gratioso,hũc gratiosũ,o se & o gratiose & o gratiose.

Hic uelox h⁹cis huic ci & loci.hũc uelocẽ & cẽ,o uelox & uelox
Hic racemus.huius racemi,huic racemo hunc racemum.
Hic bos,huius bouis,huic boui,hunc bouem & bouem o bos.
Hic sudor,huius sudoris,huic sudori.hunc sudorem.
Hic heros,huius herois,huic heroi hunc heroẽ.o heros.
Hic Sal huius salis,huic sali,hunc salem,o sal.
Hic Tiryns hui⁹tirynthis huic tirynthi hunc tirynthem.
Hic pæan huius pæanis huic pæani hunc pæanem.
Hic pastor huius pastoris huic pastori hunc pastorem.
Hic græcus huius græci huic græco hunc græcum.
Hic delphin,huius delphinis,huic delphini,hunc delphinem.
Hic phorcyn,huius phorcynis,huic phorcyni,hunc phorcynẽ.
Hic theon,huius theonis,huic theoni,hunc theonem.o theõ.
Hic xenophon,huius xenophontis,huic xenophonti.
Hic thorax,huius thoracis,huic thoraci,hunc thoracem.
Hic rapax,huius rapacis. Hæc formica,huius formicæ.
Hic stimulus,huius stimuli,huic stimulo.
Hic pdix,huius pdicis,hoc cocleare,h⁹ coclearis,huic cocleari.
Hic lepus,huius leporis,huic lepori,hunc leporem.
Hæc peluis,huius peluis,huic pelui,hanc peluim.
Hic æther,huius ætheris,hic iber,huius hiberis,huic hiberi.
Hic nestor,huius nestoris,huic nestori,hunc nestorem.
Hic arabs,huius arabis,hic aphricus,huius aphrici,huic aphrico
Hic homo,huius hominis,huic homini.

νε. ταῖν ζυγόνοιν. ὦ ζυγόνε. αἱ ζυγόνδες. τῶν ζυγόνων. ταῖς ζυγόσι. τὰς ζυγόνας. ὦ ζυγόνδες. τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. τὸ βῆμα. ὦ βῆμα. τὼ βήματε. τοῖν βημάτοιν. ὦ βήματε. τὰ βήματα. τῶν βημάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα.

ὁ καὶ ἡ φιλόπολις. τοῦ καὶ τῆς φιλοπόλιδος. ὁ κόραξ, τοῦ κόρακος.

Καταλήξεις διάφοροι τῶν ὀνομάτων τῆς πέμπτης κλίσεως.

ὁ θόας. τοῦ θόαντος. τῷ θόαντι. τὸν θόαντα. ὦ θόαν, καὶ ὦ θόας.
ὁ λάχης. τοῦ λάχητος. τῷ λάχητι. τὸν λάχητα. ὦ λάχης.
ὁ πάρις. τοῦ πάριδος. τῷ πάριδι, τὸν πάριδα, καὶ πάριν. ὦ πάρι, καὶ ὦ πάρις.
ὁ χαρίεις. τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίεν, καὶ ὦ χαρίεις, καὶ ὦ χάριεν.
ὁ ὠκὺς. τοῦ ὠκέος. τῷ ὠκέϊ, καὶ ὠκεῖ. τὸν ὠκέα, καὶ ὠκαύ. ὦ ὠκύ, καὶ ὦ ὠκύς.
ὁ βότρυς. τοῦ βότρυος. τῷ βότρυϊ. τὸν βότρυα.
ὁ βοῦς. τοῦ βοός. τῷ βοΐ. τὸν βόα, καὶ βοῦν. ὦ βοῦ.
ὁ ἱδρώς. τοῦ ἱδρῶτος. τῷ ἱδρῶτι. τὸν ἱδρῶτα.
ὁ ἥρως. τοῦ ἥρωος. τῷ ἥρωϊ. τὸν ἥρωα. ὦ ἥρως.
ὁ ἅλς. τοῦ ἁλός. τῷ ἁλί. τὸν ἅλα. ὦ ἅλς.
ὁ πέρως. τοῦ πέρωθος. τῷ πέρωθι. τὸν πέρωθα.
ὁ παιάν. τοῦ παιᾶνος. τῷ παιᾶνι. τὸν παιᾶνα.
ὁ ποιμήν. τοῦ ποιμένος. τῷ ποιμένι. τὸν ποιμένα.
ὁ ἕλλην. τοῦ ἕλληνος. τῷ ἕλληνι. τὸν ἕλληνα.
ὁ δελφίν. τοῦ δελφῖνος. τῷ δελφῖνι. τὸν δελφῖνα.
ὁ φόρκων. τοῦ φόρκωνος. τῷ φόρκωνϊ. τὸν φόρκωνα.
ὁ θέων. τοῦ θέωνος. τῷ θέωνι. τὸν θέωνα. ὦ θέων.
ὁ ξενοφῶν. τοῦ ξενοφῶντος. τῷ ξενοφῶντι.
ὁ θώραξ. τοῦ θώρακος. τῷ θώρακι. τὸν θώρακα.
ὁ ἅρπαξ. τοῦ ἅρπαγος. ὁ μύρμηξ. τοῦ μύρμηκος.
ὁ βουπλήξ. τοῦ βουπλῆγος. τῷ βουπλῆγι.
ὁ πέρδιξ. τοῦ πέρδικος. ὁ δίδυξ. τοῦ δίδυκος. τῷ δίδυκι.
ὁ πτώξ. τοῦ πτωκός. τῷ πτωκί. τὸν πτῶκα.
ὁ λουτήρ. τοῦ λουτῆρος. τῷ λουτῆρι. τὸν λουτῆρα.
ὁ αἰθήρ. τοῦ αἰθέρος. ὁ ἴβηρ. τοῦ ἴβηρος. τῷ ἴβηρι.
ὁ νέστωρ. τοῦ νέστορος. τῷ νέστορι. τὸν νέστορα.
ὁ ἄραψ. τοῦ ἄραβος. ὁ λίψ. τοῦ λιβός. τῷ λιβί.
ὁ μέροψ. τοῦ μέροπος. τῷ μέροπι.

Ὁ κύκλωψ· τοῦ κύκλωπος· τῷ κύκλωπι· τὸν κύκλωπα· ὦ κύκλωψ. Θηλυκά.

Ἡ ἀκράγας· τῆς ἀκράγαντος· τῇ ἀκράγαντι· τὴν ἀκράγαντα.
Ἡ τροιζήν· τῆς τροιζῆνος· τῇ τροιζῆνι.
Ἡ σαλαμίν· τῆς σαλαμῖνος· τῇ σαλαμῖνι.
Ἡ γόρτυν· τῆς γόρτυνος· τῇ γόρτυνι· τὴν γόρτυνα.
Ἡ τρήρων· τῆς τρήρωνος· τῇ τρήρωνι.
Ἡ ἀηδών· τῆς ἀηδόνος· τῇ ἀηδόνι· τὴν ἀηδόνα.
Ἡ αὖλαξ· τῆς αὔλακος· τῇ αὔλακι· τὴν αὔλακα.
Ἡ χάλιξ· τῆς χάλικος· τῇ χάλικι.
Ἡ ἀλώπηξ· τῆς ἀλώπεκος· τῇ ἀλώπεκι.
Ἡ κύλιξ· τῆς κύλικος· τῇ κύλικι.
Ἡ μάστιξ· τῆς μάστιγος· τῇ μάστιγι.
Ἡ φλόξ· τῆς φλογός· τῇ φλογί.
Ἡ ἄντυξ· τῆς ἄντυγος· τῇ ἄντυγι.
Ἡ δάμαρ· τῆς δάμαρτος· τῇ δάμαρτι.
Ἡ χείρ· τῆς χειρός· τῇ χειρί· τὴν χεῖρα.
Ἡ μήτηρ· τῆς μητέρος, καὶ μητρός· τῇ μητέρι, καὶ μητρί· τὴν μητέρα· ὦ μῆτερ.
Ἡ λαμπάς· τῆς λαμπάδος· τῇ λαμπάδι.
Ἡ δαΐς· τῆς δαΐτος. Ὁ καὶ ἡ παῖς· τοῦ καὶ τῆς παιδός.
Ἡ φιλότης· τῆς φιλότητος· τῇ φιλότητι.
Ἡ μῆνις· τῆς μήνιδος· τῇ μήνιδι· τὴν μήνιδα, καὶ μῆνιν.
Ἡ κόνις· τῆς κόνιος· τῇ κόνιϊ.
Ἡ κλείς· τῆς κλειδός· τῇ κλειδί· τὴν κλεῖδα, καὶ κλεῖν.
Ἡ χλαμύς· τῆς χλαμύδος· τῇ χλαμύδι.
Ἡ ἐριννύς· τῆς ἐριννύος· τῇ ἐριννύϊ.
Ἡ γένυς· τῆς γένυος· τῇ γένυϊ. Ἡ δάμαρς· τῆς δάμαρτος· τῇ δάμαρτι. Ἡ ἅλς· τῆς ἁλός. Ἡ τίρυνς· τῆς τίρυνθος. Ἡ ὄψ· τῆς ὀπός. Ἡ φλέψ· τῆς φλεβός· τῇ φλεβί. Οὐδέτερα.

Τὸ βῆμα· τοῦ βήματος· τῷ βήματι· ὦ βῆμα. Τὸ μέλι· τοῦ μέλιτος· τῷ μέλιτι. Τὸ πῶϋ· τοῦ πώεος· τῷ πώεϊ. Τὸ δόρυ· τοῦ δόρυος, καὶ δουρός. Τὸ πᾶν· τοῦ παντός. Τὸ μέλαν· τοῦ μέλανος. Τὸ χαρίεν· τοῦ χαρίεντος. Τὸ τιθέν· τοῦ τιθέντος. Τὸ τυπτοῦν· τοῦ τυπτοῦντος. Τὸ ζευγνύν· τοῦ ζευγνύντος. Τὸ μεῖζον· τοῦ μείζονος. Τὸ εὔδαιμον· τοῦ εὐδαίμονος. Τὸ στέαρ· τοῦ στέατος. Τὸ ἧπαρ· τοῦ ἥπατος. Τὸ νέκταρ· τοῦ νέκταρος. Τὸ κῆρ· τοῦ κηρός. Τὸ πῦρ· τοῦ πυρός.

Hic cyclops,huius cyclopis,huic cyclopi,hunc cyclopem,o cyclops. • Fœminina.

Hæc agragas,huius agragantis,huic agraganti,hanc agragātē.
Hæc Trœzen huius trœzenis,huic trœzeni.
Hæc Salamin,huius ſalaminis,huic ſalamini.
Hæc gortyn huius gortynis,huic gortyni,hanc gortynem.
Hæc columba,huius columbæ,huic columbæ.
Hæc philomena,huius philomenæ,huic menæ,hanc menam.
Hic ſulcus,huius ſulci,huic ſulco,hunc ſulcum.
Hæc calx,huius calcis,huic calci,hanc calcem.
Hæc uulpes,huius uulpis,huic uulpi.
Hoc poculum,huius poculi,huic poculo.
Hoc flagellum,huius flagelli,huic flagello.
Hæc flamma,huius flammæ,huic flammæ.
Hic currus,huius currus,huic currui.
Hæc uxor,huius uxoris,huic uxori.
Hæc manus,huius manus,huic manui,hanc manum.
Hæc mater,huius matris,& matris,huic matri,& matri,hanc matrem o mater.
Hæc lampas,huius lampadis,huic lampadi.
Hoc cōuiuiū,hui⁹ uiuii.hic puer,hæc puella,hui⁹ eri.hui⁹ ellæ.
Hic amor,huius amoris,huic amori.
Hæc ira,huius iræ,huic iræ,hanc iram,& iram.
Hic puluis,huius pulueris,huic pulueri.
Hæc clauis,huius clauis,huic claui,hanc clauim,& clauim.
Hæc chlamys,huius chlamydis,huic chlamydi.
Hæc erinnys,huius erinnyis,huic erinnyi.
Hæc gena,huius genæ,huic genæ. Hæc uxor huius uxoris,huic uxori,hoc mare,h⁹ maris,hæc tiryns,hui⁹ tirynthis.
Hæc uox,huius uocis,hæc uena,huius uenæ. Neutra.
Hic gradus,h⁹ gradus,huic dui,hūc gradū,hoc meli⁹ h⁹ mellis, huic melli,hic grex,h⁹gregis huic gregi,hæc haſta,h⁹ ſtæ.& ſtæ.hoc omne,huius oīs,hoc atrū,huius atri.hoc gratioſum hui⁹gratioſi.hoc poſitū,hui⁹poſiti.hoc uerberatum,hui⁹ turi,
Hoc iungēs,hui⁹ iungētis.hoc maius,hui⁹ maioris.hoc felix. huius felicis,hæc eſca,huius eſcæ.hoc hepar,huius hepatis.
Hoc nectar,huius ris.hoc cor,hui⁹ cordis.hic ignis,huius ignis.

ε τυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῷ τοῦ κρόνου ἱερῷ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν, ἀνέκειτο δὲ καὶ πίναξ τις ἔμπροσθε τοῦ νεώ, ἐν ᾧ ἦν γραφή τις ξένη, καὶ μύθοις ἔχουσα ἰδίους, οὓς οὐκ ἠδυνάμεθα συμβαλεῖν τίνες, καὶ πόθεν ἦσαν· οὔτε γὰρ πόλις ἐδόκει ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμμένον, οὔτε στρατόπεδον, ἀλλὰ περίβολος ἦν ἐν αὐτῷ, ἔχων ἑτέρους περιβόλους δύο, τὸν μὲν, μείζω· τὸν δὲ, ἐλάττω· ἦν δὲ καὶ πύλη ἐπὶ τοῦ πρώτου περιβόλου· πρὸς δὲ τῇ πύλῃ, ὄχλος ἐδόκει ἡμῖν πολὺς ἐφεστάναι. ἔνδον δὲ τοῦ περιβόλου, πλῆθός τι γυναικῶν ἑωρᾶτο. ἐπὶ δὲ τῆς εἰσόδου τοῦ πρώτου πυλῶνος καὶ περιβόλου, γέρων τις ἑστὼς, ἔμφασιν ἐποίει, ὡς προστάττων τι τῷ εἰσιόντι ὄχλῳ ἀπορούντων δὲ ἡμῶν περὶ τῆς μυθολογίας πρὸς ἀλλήλους πολὺν χρόνον, πρεσβύτης τις παρεστὼς, οὐδὲν δεινὸν πάσχετε ὦ ξένοι ἔφη, ἀποροῦντες περὶ τῆς γραφῆς ταύτης. οὐ γὰρ τῶν ἐπιχωρίων πολλοὶ ἴσασι τί ποτε αὕτη ἡ μυθολογία δύναται. οὐδὲ γάρ ἐστι πολιτικὸν ἀνάθημα, ἀλλὰ ξένος τις πάλαι ποτὲ ἀφίκετο δεῦρο, ἀνὴρ ἔμφρων, καὶ δεινὸς περὶ σοφίαν, λόγῳ δὲ καὶ ἔργῳ πυθαγόρειόν τινα, καὶ παρμενίδειον ἐζηλωκὼς βίον· ὅς τό, τε ἱερὸν τοῦτο, καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε τῷ κρόνῳ. πότερον οὖν ἔφην ἐγὼ, καὶ αὐτὸν τὸν ἄνδρα γιγνώσκεις ἑωρακώς; καὶ ἐθαύμασά γε ἔφη αὐτὸν πολὺν χρόνον. νεώτερος γὰρ ὢν, πολλὰ, καὶ σπουδαῖα διελέγετο. καὶ περὶ ταύτης δὲ τῆς μυθολογίας, πολλάκις αὐτοῦ ἠκηκόειν διεξιόντος. πρὸς διὸς τοίνυν ἔφην ἐγὼ, εἰ μή τίς σοι μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα, διήγησαι ἡμῖν· πάνυ γὰρ ἐπιθυμοῦμεν ἀκοῦσαι, τί ποτέ ἐστιν ὁ μῦθος. οὐδεὶς φθόνος ὦ ξένοι ἔφη, ἀλλὰ τοῦτο δεῖ ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ὅτι ἐπικίνδυνόν τι ἔχει ἡ ἐξήγησις· οἷόν τι ἔφην ἐγώ· ὅτι εἰ μὲν προσέξητε ἔφη, καὶ συνοίσετε τὰ λεγόμενα, φρόνιμοι, καὶ εὐδαίμονες ἔσεσθε. εἰ δὲ μὴ, ἄφρονες, καὶ κακοδαίμονες, καὶ πικροί· καὶ ἀμαθεῖς γενόμενοι, κακῶς βιώσεσθε· ἔστι γὰρ ἡ ἐξήγησις ἐοικυῖα τῷ τῆς σφιγγὸς αἰνίγματι, ὃ ἐκείνη προυβάλλετο τοῖς ἀνθρώποις· εἰ μὲν οὖν αὐτὸ συνίη τὶς, ἐσῴζετο, εἰ δὲ μὴ συνίη, ἀπώλλυτο ὑπὸ τῆς σφιγγός· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης· ἡ γὰρ ἀφροσύνη τοῖς ἀνθρώποις, σφίγξ ἐστιν. αἰνίττεται δὲ καὶ τάδε. τὶ ἀγαθόν, τὶ κακὸν, τὶ οὔτε ἀγαθὸν, οὔτε κακόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ. ταῦτ' οὖν ἐὰν μή τις συνίῃ, ἀπόλλυται ὑπ' αὐτῆς οὐκ εἰσάπαξ, ὥσπερ ὁ ὑπὸ τῆς σφιγγὸς καταβρωθεὶς ἀπέθνησκεν, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἐν ὅλῳ τῷ.

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

f Orte fortuna deãbulabam⁹ ĩ Saturni ſacello,ĩ quo cũ plæraq; alia munera intuebamur,tum poſita erat & tabula quædã pro delubro,ĩ qua erat pictura q̃dã pe regrĩa,& fabulas hñs peculiareis,q̃s nõ poteram⁹ cõiicer̃ q̃nã & q̃ñ fuiſſẽt·neq;.n.ciuitas uidebat̃ nobis eẽ,qd̃ pictũ erat,neq; ual lum,ſed ambitus erat in ea habens alios ambitus duos, hunc q̃dẽ maiorem,hũc uero miorẽ·erat aũt & porta in prĩo ſe pto.in porta uero turba uidebat̃ nobis multa aſtare.intra uero ſeptum multitudo quædã mulierũ uidebat̃.In ĩgreſſu uero pri mi ueſtibuli,& ſepti ſenex quidam aſtans uidebatur q̃ſi ĩperare aliq̃d ĩgrediẽti turbæ.addubitãtib⁹uero nobis de cõ mento inter nos multo tempore·ſenex q̃dam aſſiſtens,nihil ab ſurdi patimini o hoſpites inq̃t,ambigẽtes de pictura hac,nõ.n. ĩdigenæ multi norunt quidnam hoc commentum queat,neq; enĩ eſt nr̃æ ciuitatis munus,ſed hoſpes quidam olim profect⁹eſt huc hõ cordat⁹,& grauis ſapiẽtia,ſermõe uero,& ope pythago ricã quãdã,& parmenidicã æmulatus uitã,q & ſacellum hoc,& picturã dedicauit Saturno. Num igitur ĩquam ego & ipſum uirũ noſti uidẽs?Etiam admiratus ſum inquit ip̃m multo tem pore.Iunior.n·cum eſſet,multa,& ſtudioſa diſſerebat,& de hoc figmento ſæpe ipſum audiueram narrantem· Per Iouẽ ergo ĩquã ego,niſi aliquod tibi magnũ negociũ fuerit,ex pone nobis,ualde.n·cõcupiſcimus audire quæ nã ẽ fabula.nõ ĩnuitus o hoſpites ĩq̃t,Sed hoc oportet uos audir̃,q̃m̃ piculi q̃p piã hẽt enarratio·qd̃ nã ĩquã ego.q̃m̃ ſi attẽti fueritis ĩq̃t,& ĩtel ligetis dicta,prudentes,& felices eritis,ſin minus,imprudentes, & infelices·& triſtes,& rudes facti,male uitam de getis,Eſt enĩ narratio ſimilis ſphingis ænigmati,quod illa pro ponebat hoĩb⁹.ſi.n.ipſum ĩtellexiſſet q̃ſpiã,ſalu⁹ erat,ſi uero ne ſciuiſſet,interficiebatur a Sphinge, Eodem modo & in narra tione hac·Nam inſipientia hominibus ſphinx eſt.Innuit ãt & hæc.q̃d bonũ,q̃d malũ,q̃d ñq; bonũ,ñq; malũ ẽ ĩ uita,hæc igitur niſi quis intelligat,interimitur ab ipſa nõ penitus,ſicut a Sphinge deuoratus interiit,ſed paulatim in tota

Quære reliquum in medio ſequentis quaternionis.

Hic tract⁹,hui⁹tract⁹.hæc aqua hui⁹aquæ.hic aĩus hui⁹ animi
Hic sal huius salis,hæc massa,huius massæ hic mur⁹,hui⁹ muri.hoc uerberans,huius uerberãtis.hoc lumẽ,huius luminis. Et hæc quidem de simplicibus declinationibus nunc autẽ de contractis dicamus.

De contractis declinationibus.

Sunt & aliæ quinq; declinationes contractæ appellatæ a quinta declinatione per synæresin & crasin factæ.

Synæresis autem est duarum uocalium seruatarũ cõiunctio. ut Demostheni ni.Crasis est duaꝶ uocaliũ mutataꝶ cõiunctio. ut demosthenẽ nem uel unius.ut demosthẽis nis.

Pría flexio.

Pría decliatio ẽ cõtractoꝶ masculioꝶ & fœmininoꝶ & cõiũ noĩum desinẽtiũ in is.& neutroꝶ in es.& in eos.Quoꝶ gtũs, per os,existens ionice in us.cõmuniter contrahitur.

Hic demosthenes h⁹henis nis huic dẽostheni ni hũc nẽ.nẽ. o demosthenes,& o demosthenes.hi nes horum demosthenũ. nũ.o demosthenes nes.Hi dẽosthenes nes.hoꝶ nũ nũ.his dẽosthenibus.hos demosthenes.nes,o demosthenes nes.
Hæc Triremis h⁹remis.is.huic.remi.i.hãc.triremem.mem.
Hic & hæc Verax.hui⁹& h⁹.racis.cis huic & huic ueraci.ci hũc ueracem cem o uerax,& o uerax.hi & hæ ueraces.hoꝶ & haꝶ. cium o ueraces ces hi & hæ ueraces hoꝶ & harũ ueracium.his & his ueracib⁹.hos & has ueraces.ces.o ueraces.ces.

Hoc uerax.h⁹ueracis.cis.huic ueraci.ci.hoc uerax.o uerax. hæc ueracia.horum ueracium.o ueracia.hæc ueracia. horum ueracium.his ueracib⁹.his ueracib⁹.hæc ueracia.o cia.

hic mur⁹h⁹ muri.ri.huic muro.ro.hũc muꝶ.o mure.hi muri,hoꝶ muroꝶ.o muri.hi muri.horum murorum his. muris.hos muros o muri.

Secunda declinatio.

Secũda decliatio ẽ cõtractoꝶ masculinoꝶ & fœminĩoꝶ & cõmuniũ & ꝓmiscu.noĩum ĩ is.dsinẽtiũ,& neutro.ĩ.i.quoꝶ gtũs per ios cõmuniter.& eos ionice & eos attice fit.

hic serpẽs,h⁹tis cõiter & serpẽtis ionice,& serpẽtis attice huic serpenti.hũc serpẽtem solum.o serpẽs cõiter & o serpẽs attice, hi serpentes.hoꝶ serpentum & tum.& tum.o serpentes & tes. hi serpẽtes hoꝶ serpẽtum.& pẽtũ.& serpẽtũ,his serpẽtibus,& tib⁹ hos serpentes.& serpẽtes,o serpentes.& o serpentes.

hæc Ciuitas.huius ciuitatis.cõiter & tatis.ionice & tatis atti-

τὸ ἔλωρ. τοῦ ἔλωρος. τὸ ὕδωρ. τοῦ ὕδατος. τὸ ἦτορ. τοῦ ἦτορος. τὸ ἄλας. τοῦ ἄλατος. τὸ σταῖς. τοῦ σταιτός. τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος. τὸ τετυφός. τοῦ τετυφότος. τὸ φῶς. τοῦ φωτός. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἁπλῶν κλίσεων· νῦν δὲ περὶ τῶν συνῃρημένων λέγωμεν.

Περὶ τῶν συνῃρημένων κλίσεων.

Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πέντε κλίσεις συνῃρημέναι καλούμεναι, ἀπὸ τῆς πέμπτης κλίσεως κατὰ συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν γινόμεναι.

Συναίρεσις μέν ἐστι δύο φωνηέντων φυλαττομένων συναλοιφή. οἷον, δημοσθένεϊ, ει. κρᾶσις δὲ, δύο φωνηέντων ἀλλοιουμένων συναλοιφή. οἷον, δημοσθένεα, η. ἢ τοῦ ἑνός. οἷον, δημοσθένεος, ους.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν ὀνομάτων, ληγόντων εἰς ης. καὶ οὐδετέρων, εἰς ες, καὶ εἰς ος· ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος οὖσα ἰωνικῶς, εἰς ους κοινῶς κιρνᾶται.

Ὁ δημοσθένης. τοῦ δημοσθένεος, ους. τῷ δημοσθένεϊ, ει. τὸν δημοσθένεα, η. ὦ δημόσθενες, καὶ ὦ δημοσθένης. τὼ δημοσθένεε, η. τοῖν δημοσθενέοιν, οῖν. ὦ δημοσθένεε, η. οἱ δημοσθένεες, εις. τῶν δημοσθενέων, ῶν. τοῖς δημοσθένεσι. τοὺς δημοσθένεας, εις. ὦ δημοσθένεες, εις.

Ἡ τριήρης. τῆς τριήρεος, ους. τῇ τριήρεϊ, ει. τὴν τριήρεα, η.

Ὁ καὶ ἡ ἀληθής. τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος, οῦς. τῷ καὶ τῇ ἀληθέϊ, εῖ. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ. ὦ ἀληθὲς, καὶ ὦ ἀληθής. τὼ καὶ τὰ ἀληθέε, ῆ. τοῖν καὶ ταῖν ἀληθέοιν, οῖν. ὦ ἀληθέε, ῆ. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες, εῖς. τῶν ἀληθέων, ῶν. τοῖς καὶ ταῖς ἀληθέσι. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας, εῖς. ὦ ἀληθέες, εῖς.

Τὸ ἀληθές. τοῦ ἀληθέος, οῦς. τῷ ἀληθέϊ, εῖ. τὸ ἀληθές. ὦ ἀληθές. τὼ ἀληθέε, ῆ. τοῖν ἀληθέοιν, οῖν. ὦ ἀληθέε, ῆ. τὰ ἀληθέα, ῆ. τῶν ἀληθέων, ῶν. τοῖς ἀληθέσι. τὰ ἀληθέα, ῆ. ὦ ἀληθέα, ῆ.

Τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος, ους. τῷ τείχεϊ, ει. τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος. τὼ τείχεε, η. τοῖν τειχέοιν, οῖν. ὦ τείχεε, η. τὰ τείχεα, η. τῶν τειχέων, ῶν. τοῖς τείχεσι. τὰ τείχεα, η. ὦ τείχεα, η.

Δευτέρα κλίσις.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων εἰς ις ληγόντων. καὶ οὐδετέρων, εἰς ι. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ιος κοινῶς, καὶ εος ἰωνικῶς, καὶ εως ἀττικῶς γίνεται.

Ὁ ὄφις. τοῦ ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεος ἰωνικῶς, καὶ ὄφεως ἀττικῶς. τῷ ὄφιϊ, ι. καὶ ὄφεϊ, ει. τὸν ὄφιν μόνως. ὦ ὄφι κοινῶς, καὶ ὦ ὄφις ἀττικῶς. τὼ ὄφιε, καὶ ὄφεε, η. τοῖν ὀφίοιν, καὶ ὀφέοιν, καὶ ὄφεων. ὦ ὄφιε, καὶ ὄφεε, η. οἱ ὄφιες, ις. καὶ ὄφεες, εις. τῶν ὀφίων, καὶ ὀφέων, καὶ ὄφεων. τοῖς ὄφισι, καὶ ὄφεσι. τοὺς ὄφιας, ις. καὶ ὄφεας, εις. ὦ ὄφιες, ις. καὶ ὦ ὄφεες, εις.

Ἡ πόλις. τῆς πόλιος κοινῶς, καὶ πόλεος ἰωνικῶς, καὶ πόλεως ἀττι-

κῶς· τῇ πόλιϊ, πόλι. καὶ πόλεϊ, πόλει. τὴν πόλιν μόνως. ὦ πόλι, καὶ ὦ πόλις. Τὼ πόλιε, καὶ πόλεε, πόλη· ταῖν πολίοιν, καὶ πολέοιν, καὶ πολεῷν· ὦ πόλιε, καὶ ὦ πόλεε, πόλη. Αἱ πόλιες, ις. καὶ πόλεες, εις. τῶν πολίων, καὶ πολέων, καὶ πόλεων· ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι. τὰς πόλιας, ις. καὶ πόλεας, εις. ὦ πόλιες, ις. καὶ ὦ πόλεες, εις.

Τὸ σίνηπι. τοῦ σινήπιος κοινῶς, καὶ σινήπεος ἰωνικῶς, καὶ σινήπεως ἀττικῶς. τῷ σινήπιϊ, ι. καὶ σινήπεϊ, ει. τὸ σίνηπι. ὦ σίνηπι. τὼ σινήπιε, καὶ σινήπεε, η. τοῖν σινηπίοιν, καὶ σινηπέοιν, καὶ σινηπεῷν, ὦ σινήπιε, καὶ ὦ σινήπεε, η. τὰ σινήπια, ι. καὶ σινήπεα, η. τῶν σινηπίων, καὶ σινηπέων, καὶ σινήπεων· τοῖς σινήπισι, καὶ σινήπεσι· τὰ σινήπια, ι. καὶ σινήπεα, η. ὦ σινήπια, ι. καὶ ὦ σινήπεα, η.

Σημείωσαι δὲ ὅτι συναιρουμένης τῆς ἑνικῆς γενικῆς ὥσπερ ἐπὶ τῆς πρώτης κλίσεως, συναιρεῖται καὶ ἡ γενικὴ δυϊκὴ, καὶ πληθυντική. ἐκείνης δὲ μὴ συναιρουμένης ὥσπερ ἐπὶ τῆς δευτέρας κλίσεως, οὐδὲ αὗται συναιροῦνται.

Τρίτη κλίσις.

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰς ευς ληγόντων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος κοινῶς, καὶ ηος ἰωνικῶς, καὶ εως ἀττικῶς γίνεται.

Ὁ βασιλεύς. τοῦ βασιλέος κοινῶς, καὶ βασιλῆος ἰωνικῶς, καὶ βασιλέως ἀττικῶς. τῷ βασιλέϊ, ει, καὶ βασιλῆϊ, τὸν βασιλέα, καὶ βασιλῆα· ὦ βασιλεῦ, καὶ ὦ βασιλεύς. τὼ βασιλέε, καὶ βασιλῆε, ῆ. τοῖν βασιλέοιν, καὶ βασιλήοιν· ὦ βασιλέε, καὶ ὦ βασιλῆε, ῆ. οἱ βασιλέες, εῖς, καὶ βασιλῆες. τῶν βασιλέων, καὶ βασιλήων. τοῖς βασιλεῦσι, καὶ βασιλῆσι. τοὺς βασιλέας, εῖς, καὶ βασιλῆας. ὦ βασιλέες, εῖς, καὶ βασιλῆες.

Τετάρτη κλίσις.

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς ω καὶ εἰς ως ληγόντων· ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος οὖσα, εἰς ους κατὰ κρᾶσιν γίνεται.

Ἡ λητώ. τῆς λητόος, οῦς. τῇ λητόϊ, οῖ. τὴν λητόα, ώ. ὦ λητοῖ. Τὼ λητώ. ταῖν λητοῖν. ὦ λητώ. Αἱ λητοί. τῶν λητῶν. ταῖς λητοῖς. τὰς λητούς. ὦ λητοί.

Ἡ αἰδώς. τῆς αἰδόος, οῦς. τῇ αἰδόϊ, οῖ. τὴν αἰδόα, ῶ. ὦ αἰδοῖ. Τὼ αἰδώ. ταῖν αἰδοῖν. ὦ αἰδώ. Αἱ αἰδοί. τῶν αἰδῶν. ταῖς αἰδοῖς. τὰς αἰδούς. ὦ αἰδοί.

Πέμπτη κλίσις.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων οὐδετέρων ὀνομάτων εἰς ας καὶ εἰς ρας ληγόντων· ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ατος κοινῶς, καὶ αος ἰωνικῶς, καὶ ως ἀττικῶς γίνεται.

Τὸ κρέας. τοῦ κρέατος κοινῶς, καὶ κρέαος ἰωνικῶς, καὶ κρέως ἀττικῶς. τῷ κρέατι, καὶ κρέαϊ, καὶ κρέᾳ. τὸ κρέας, ὦ κρέας. Τὼ κρέατε, καὶ κρέαε, καὶ κρέα, τοῖν κρεάτοιν, καὶ κρεάοιν, καὶ κρεῷν· ὦ κρέατε, καὶ ὦ κρέαε, καὶ ὦ κρέα. Τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα.

ce huic ciuitati.& ciuitati.hanc ciuitatem solum.o ciuitas &
o ciuitas.hæ ciuitates harum ciuitatum & tatum.& ciui
tatum.o ciuitates & tates.hæ ciuitates & tes.harum
ciuitatũ & ciuitatum & tatum.his ciuitatibus & tatib⁹.has ciui
tates·tes & ciuitates.tes o ciuitates tes & ciuitates tes

Hoc Sinapi h⁹sinapis Cõiter & sinapis Ionice & sinapis Atti
ce,huic sinapi·pi & napi·pi.hoc sinapi.o sinapi hæc apia. & sina
pia pia.hoꝝ sinapiũ his sinapibus.& pibus.o sinapia &.o sina
pia·pia hæc sinapia,pia & sinapia·pia.hoꝝ sinapiũ & piũ & sina
pium.his pibus & sinapib⁹.hæc sinapia·pia·& sinapia.pia.o sina
pia·pia,& o sina pia.pia.

Nota autem ꝙ contracto singulari genitiuo,ut in
prima declinatione,contrahitur & genitiuus dualis & plura
lis,illo autem non contracto sicut in secunda declinatione·
neqꝫ ipsi contrahuntur

Tertia declinatio

Tertia declinatio ẽ cõtractoꝝ masculĩoꝝ noĩum ĩ eus d̄finẽtiũ
quoꝝ ntũs p eos.cõmuniter.& ios.Ionice.& eos attice fit

Hic rex huius regis.cõmuniter,& regis ionice.& regis
attice,huic regi regi & regi.hunc regem & regem.o rex
& o rex.hi reges & reges reges,horum regum.& re
gum o reges & reges.reges·hi reges.reges,& reges·horum
regum & regum.his regibus.& regibus·hos reges·reges·
& reges.o reges reges.& reges·

Quarta declinatio.

Quarta decliatio ẽ cõtractoꝝ fœmĩnoꝝ noĩum ĩ ω & in os.
desinentiũ quoꝝ gtũs per eos cũ sit,in us.per crasin fit.

Hæc latona·h⁹ latonæ.huic latonæ hãc latonã o latona hæ
latonæ,haꝝ naꝝ·o næ.he latonæ haꝝ naꝝ his latonis.has la
(tonas·o tonæ.

Hic pudor.h⁹.doris·huic dori.hũc dorẽ.o
pudor·hi pudores,hoꝝ doꝝ.o dores hi dores.hoꝝ iũ.his
pudorib⁹·hos pudores o pudores.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio est cõtractorum neutroꝝ nominũ in as.
& in ras desinentiũ,quoꝝ gtũs per,atos cõmuniter & aos io
nice.& os.attice fit.

Hæc Caro hui⁹carnis cõmuniter & carnis Ionice & carnis
attice.huic carni & carni & carni hanc carnem.o caro·
hæ carnes & carnes & carnes·harum carnium·his car
nibus o carnes & carnes & carnes.hæ carnes,& carnes.& carnes

haꝝ carniũ.& carniũ, & carniũ.his carnib⁹.has nes,& carnes & carnes,o carnes,& carnes,& carnes.

Hoc cornu hui⁹cornu cõiter, & cornu ionice & cornu attice. huic cornu,& nu,& cornu,hoc nu o corn u,& reliq̃ similiter car-

Nota ꝙ in.oos.nomina contrahuntur (ni. in oĩbus casibus. Hæc mens.huius mentis.huic menti. hãc.mẽtẽ.o mẽs hæ mẽtes.haꝝ mẽtiũ,o mentes hæ mentes. haꝝ mentiũ his mẽtibus.has mẽteis o mẽtes.sic & nauigatio. & fluxus.& color.& simplex.& duplex.& triplex.quoꝝ & neutra contrahuntur. Hoc simplex simplex. hui⁹simplicis huic simplici hoc simplex hæc simplicia hoꝝ simplicium.his simplicibus.hæc simplicia.o simplicia. Item cõtrahũť & ĩ ys.acutisona & grauisõa.acutisõa hic suauis h⁹suauis huic aui.& ui.hũc suauẽ.& auẽ.o uis & uis.hi suaues hoꝝ uium.his suauib⁹o aues hi aues & ues.hoꝝ uiũ his uib⁹ hos ues & ues.o suaues & o ues.grauisona uero hic racem⁹h⁹mi.huic mo. hũc racemũ.& mũ.o raceme & ceme.hi mi hos mos.o racemi hi cemi.mi.hoꝝ racemoꝝ his mis.hos mos mos,o racemi mi.

Hæc nauis.h⁹nauis & nauis & uis.huic naui & ui.hãc nauẽ.& uem & uem.o nauis & uis hæ ues & ues & ues.harum nauium. & uium & uium.his nauib⁹ & uibus & uibus.has ues.& naues. & naues.& ues.o naues & naues & naues.

Hæc anus.huius anus & anus.huic anui & anui.hanc anum & anum o anus & anus.hæ anus & anus haꝝ anuũ & anuum & anuum.his anibus & anibus.& anibus.has anus & anus o anus & anus De contractionibus & mistionibus

E & o in u diphth.miscentur ut Demosthenis nis lõgũ o & e in u miscenť ut boues,e & i in e iota contrahuntur ut Demostheni ni.e & a in singulari accusatiuo in ita uertuntur ut demosthenẽ nẽ.ĩ plurali uero ĩ e iota diphthõgũ,ut demosthenes nes.Duo ee in nominatiuo duali in ita uertuntur,ut Demosthenes sthenes.in plurali uero in e iota,ut demosthenes nes.e & o iota ĩ o iota uertunť.ut dẽosthenũ nũ.e & omega ω uertũtur ut demosthenum sthenum.e & a in nominatiuo & accusatiuo & uocatiuo contractorum neutroꝝ in ita cõmiscentur,ut hi muri ri.hæc uera ra.Duo breuia iota in unũ lõgum cõuertũtur.ut huic serpẽti.ti,i& e in iota lõgũ uertũtur ut serpẽtes tes.

τῶν κρεάτων, καὶ κρεάων, καὶ κρεῶν· τοῖς κρέασι· τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα, ὦ κρέατα, καὶ ὦ κρέαα, καὶ ὦ κρέα·

Τὸ κέρας· τοῦ κέρατος κοινῶς, καὶ κέραος ἰωνικῶς, καὶ κέρως ἀττικῶς· τῷ κέρατι, καὶ κέραϊ, καὶ κέρᾳ· τὸ κέρας, ὦ κέρας· καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοί-

Σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς οος ὀνόματα, συναιροῦνται (ὡς τῷ κέρατι· ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσιν. Ο νόος, οῦς· τοῦ νόου, οῦ· τῷ νόῳ, ῷ· τὸν νόον, οῦν· ὦ νόε, οῦ. τὼ νόω, ὼ· τοῖν νόοιν, οῖν· ὦ νόω, ὼ· Οἱ νόοι, οῖ· τῶν νόων, ῶν· τοῖς νόοις, οῖς· τοὺς νόους, οῦς· ὦ νόοι, οῖ. Οὕτω καὶ ὁ πλόος οῦς, καὶ ῥόος οῦς, καὶ χρόος οῦς, καὶ ἁπλόος οῦς, καὶ διπλόος οῦς, καὶ τριπλόος οῦς· ὧν καὶ τὰ οὐδέτερα συναιροῦνται. Τὸ ἁπλόον, οῦν· τοῦ ἁπλόου, οῦ· τῷ ἁπλόῳ, ῷ· τὸ ἁπλόον, οῦν. Τὰ ἁπλόα, ᾶ· τῶν ἁπλόων, ῶν· τοῖς ἁπλόοις, ἁπλοῖς· τὰ ἁπλόα, ᾶ· ὦ ἁπλόα, ᾶ. Ἔτι συναιροῦνται καὶ τὰ εἰς υς ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα. ὀξύτονα μὲν, ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος, τῷ ἡδέϊ, καὶ ἡδεῖ· τὸν ἡδέα, καὶ ἡδύν· ὦ ἡδὺ, καὶ ὦ ἡδύς. Τὼ ἡδέε, τοῖν ἡδέοιν, ὦ ἡδέε. Οἱ ἡδέες, καὶ ἡδεῖς· τῶν ἡδέων· τοῖς ἡδέσι· τοὺς ἡδέας, καὶ ἡδεῖς· ὦ ἡδέες, καὶ ὦ ἡδεῖς· βαρύτονα δὲ, ὁ βότρυς· τοῦ βότρυος· τῷ βότρυϊ· τὸν βότρυα, ν· ὦ βότρυ, καὶ ὦ βότρυς. Τὼ βότρυε, τοῖν βοτρύοιν, ὦ βότρυε. Οἱ βότρυες, υς· τῶν βοτρύων· τοῖς βότρυσι· τοὺς βότρυας, υς· ὦ βότρυες, υς·

Ἡ ναῦς· τῆς ναὸς, καὶ νηὸς, καὶ νεώς· τῇ ναΐ, καὶ νηΐ· τὴν ναῦν καὶ νηῦν, καὶ νῆα· ὦ ναῦς, καὶ νηῦς. Αἱ νᾶες, καὶ νῆες, καὶ νέες· τῶν ναῶν, καὶ νηῶν, καὶ νεῶν· ταῖς ναυσὶ, καὶ νηυσὶ, καὶ νήεσσι· τὰς νῆας, καὶ ναῦς, καὶ νηῦς, καὶ νέας· ὦ νᾶες, καὶ νῆες, καὶ νέες·

Ἡ γραῦς· τῆς γραὸς, καὶ γρηός· τῇ γραΐ, καὶ γρηΐ· τὴν γραῦν, καὶ γρηῦν· ὦ γραῦς, καὶ γρηῦς· Αἱ γρᾶες, καὶ γρῆες· τῶν γραῶν, καὶ γρηῶν καὶ γρεῶν· ταῖς γραυσὶ, καὶ γρηυσὶ, καὶ γρήεσσι· τὰς γραῦς, καὶ γρηῦς· ὦ γρᾶες, καὶ γρῆες.

Περὶ τῶν συναιρέσεων καὶ κράσεων.

Τὸ ε καὶ ο, εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται· οἷον, δημοσθένεος, ους· τὸ ο καὶ ε, εἰς ου κιρνᾶται· οἷον· βόες, βοῦς· τὸ ε καὶ ι, εἰς ει συναιρεῖται· οἷον, δημοσθένεϊ, ει· τὸ ε καὶ α, ἐν μὲν τῇ ἑνικῇ αἰτιατικῇ, εἰς η κιρνᾶται· οἷον, δημοσθένεα, η· ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ, εἰς ει δίφθογγον· οἷον, δημοσθένεας, εις· τὰ δύο εε, ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ δυϊκῇ, εἰς η κιρνᾶται· οἷον, δημοσθένεε, η· ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ, εἰς ει· οἷον, δημοσθένεες, εις. Τὸ ε καὶ οι, εἰς οι κιρνᾶται· οἷον, δημοσθενέοιν, οῖν. Τὸ ε καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται· οἷον, δημοσθενέων, ῶν. Τὸ ε καὶ α ἐν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ τῶν συνῃρημένων οὐδετέρων, εἰς η κιρνᾶται· οἷον, τὰ τείχεα, η· τὰ ἀληθέα, ῆ· τὰ δύο βραχέα ιϊ, εἰς ἓν μακρὸν κιρνᾶται· οἷον, τῷ ὄφιϊ, ι. Τὸ ι καὶ ε, εἰς ῑ μακρὸν κιρνᾶται· οἷον, ὄφιες, ις.

τὸ ι καὶ α, εἰς ι μακρὸν κιρνᾶται· οἷον, ὄφιας, ις· τὰ δύο οο, εἰς ου κιρνᾶται· οἷον, λητόος, οῦς· τὸ ο καὶ ι, εἰς οι συναιρεῖται· οἷον, λητόϊ, οῖ· τὸ ο καὶ α, εἰς ω κιρνᾶται· οἷον, λητόα, ώ· τὸ α καὶ ο, εἰς ω κιρνᾶται· οἷον, κρέαος, έως· τὸ ι καὶ α, εἰς α μακρὸν κιρνᾶται· οἷον, κρέαϊ, κρέᾳ· τὸ α καὶ ε, εἰς α μακρὸν κιρνᾶται· οἷον, κρέαε, κρέα· τὸ α καὶ ο τῆς οι διφθόγγου, εἰς ῳ κιρνᾶται· τὸ δὲ ι, προσγράφεται· οἷον κρεάοιν, κρεῷν· τὸ α καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται· οἷον, κρεάων, κρεῶν· τὸ υ καὶ ε εἰς υ μακρὸν κιρνᾶται· οἷον, βότρυες, βότρυς· ἔτι τὸ υ καὶ α· οἷον, βότρυας, βότρυς.

Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

Τούτων οὕτως εἰρημένων, εἰδέναι δεῖ ὅτι τὰ ἓν σημαίνοντα ἀριθμητικὰ ὀνόματα, ἑνικῶς μόνον κλίνονται· τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς· τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς· ὧδε· Εἷς· ἑνός· ἑνί· ἕνα· Μία· μιᾶς· μιᾷ· μίαν· Ἓν· ἑνός· ἑνί· ἕν· Δύο δυοῖν· καὶ δυεῖν ὡσαύτως θηλυκοῦ· καὶ τὸ δύο, οὐ μόνον δυϊκῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς· οὕτως·

Οἱ δύο· αἱ δύο· τὰ δύο· τῶν δύο· τοῖς δυσί· τοὺς δύο· τὰς δύο· τὰ δύο·

Τρεῖς· τριῶν· τρισί· τρεῖς· Τρία· τριῶν· τρισί· τρία·

Τέσσαρες· τεσσάρων· τέσσαρσι· τέσσαρας· Τέσσαρα· τεσσάρων τέσσαρσι· τέσσαρα.

Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι καὶ ἑκατὸν, πᾶς ἀριθμὸς ἄκλιτος τυγχάνει· ἀπὸ τῶν ἄρθρων δὲ διακρίνομεν τὰ γένη, καὶ τὰς πτώσεις· οἷον, Οἱ πέντε· τῶν πέντε· τοῖς πέντε· τοὺς πέντε· Αἱ πέντε· τῶν πέντε· ταῖς πέντε· τὰς πέντε· Τὰ πέντε· τῶν πέντε· τοῖς πέντε· τὰ πέντε· Ὁμοίως καὶ ἕξ· καὶ ἑπτά· καὶ ὀκτώ· καὶ ἐννέα· καὶ δέκα· καὶ τὰ λοιπά. Ἀπὸ δὲ τῶν διακοσίων κλίνεται πᾶς ἀριθμὸς πληθυντικὸς τριγενῶς· οἷον, Οἱ διακόσιοι· τῶν διακοσίων· τοῖς διακοσίοις· τοὺς διακοσίους· Αἱ διακόσιαι· τῶν διακοσίων· ταῖς διακοσίαις· τὰς διακοσίας· Τὰ διακόσια· τῶν διακοσίων· τοῖς διακοσίοις· τὰ διακόσια· ὁμοίως καὶ τριακόσιοι· τετρακόσιοι· πεντακόσιοι· ἑξακόσιοι· ἑπτακόσιοι· ὀκτακόσιοι· ἐννεακόσιοι· χίλιοι· δισχίλιοι· τρισχίλιοι· τετρακισχίλιοι· πεντακισχίλιοι· καὶ τὰ λοιπά.

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν ἐπιθέτων.

Τῶν ἐπιθέτων τὰ μὲν, εἰς ας· οἷον, Ὁ πᾶς, τοῦ παντός· Ἡ πᾶσα, τῆς πάσης· Τὸ πᾶν, τοῦ παντός· τὰ δὲ, εἰς ης· οἷον, Ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος, οῦς· καὶ τὸ ἀληθές, τοῦ ἀληθέος, οῦς· τὰ δὲ, εἰς ην· οἷον, ὁ καὶ ἡ τέρην, τοῦ καὶ τῆς τέρενος· καὶ τὸ τέρεν, τοῦ τέρενος· τὰ δὲ, εἰς εις· οἷον, ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος· Ἡ χαρίεσσα, τῆς χαριέσσης· Τὸ χαρίεν, τοῦ χαρίεντος· τὰ δὲ, εἰς ις· οἷον, Ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, τοῦ καὶ τῆς φιλοπάτριδος· καὶ τὸ φιλόπατρι, τοῦ φιλοπάτριδος.

iota & alpha ī iota lōgū cōtrahunť ut serpētes. Duo o in.u.cō trahuntur ut latonæ. o & iota in o iota cōtrahuntur. ut latonæ o & a in o miscentur ut latonam, A & o in o miscentur ut carnis iota & alpha in alpha longum miscentur, ut carni. a & e in a longum cōmiscenť ut carnes. a & o, o iota diphtongi in o mega conuertunť. sed iota adscribitur ut carnium. A & o in omega conuertunť. ut carnium, y & e in y longum uertuntur, ut racemi. Item ypsilon & alpha ut racemos

De numeralibus nominibus.

His sic dictis scire oportet ꝙ unum significantia numeralia noīa, singulariter solū flectunť, q̄ uero duo, dualiter. q̄ aūt plura, pluraliter. sic. unus, unius, uni, unum. una unius uni, unā. unū uni⁹. uni. unū. Duo duoꝝ & aꝝ. ī feminīo, & duo, nō solum dualiter dicitur, sed & pluraliter, sic

Hi duo hæ duæ, hæc duo, duoꝝ, duobus, duos, duas duo

Tres trium tribus treis. tria trium tribus tria.

Quatuor quatuor quatuor quatuor. Quatuor quatuor quatuor quatuor.

A quatuor aūt usq; ad centum oīs numerus indeclinabilis est. ab articulis uero discernimus genera & casus, ut hi qnq; hoꝝ qnq; his quinq; hos qnq; hæ quinq; haꝝ qnq;, his qnq; has qnq;. hæc quinq; hoꝝ quinq; his quinq; hæc quīq;. Similiter & sex & septem & octo & nouem & decem & reliqua. A ducentis autē declinať omnis numerus pluralis trigeneriter, ut hi ducenti hoꝝ ducentoꝝ his ducentis hos ducentos. hæ ducētæ haꝝ ducētaꝝ his ducētis has ducētas hæc ducēta hoꝝ ducētoꝝ his ducentis hæc ducenta. Similiter & trecēti. quadringēti quingenti sexcenti septingenti octingenti noningenti mille duo millia tria millia quatuor millia quinq; millia & reliqua.

De terminationibus adiectiuorum.

Adiectiuoꝝ aliqua quidē in as ut hic omnis huius oīs hæc oīs huius oīs hoc omne huius oīs. Aliqua āt ī is ut hic & hæc uerax huius ueracis & hoc uerax huius ueracis. Aliqua autem in in ut hic & hæc mollis huius. lis. & hoc. molle. hui⁹ lis. Aliqua aūt ī is. ut hic gratiosus huius gratiosi, hæc gratiosa huius osæ hoc gratiosum hui⁹ osi. Aliq̄ āt ī. is. ut hic & hæc amās p̄riæ hui⁹ amantis patriæ & hoc amans patriæ huius amātis patriæ.

Aliq̃ aũt ĩ.os.ut hic fortis hui⁹ fortis.hæc fortis hui⁹ fortis hoc forte hui⁹ fortis hic ſapiẽs hæc ſapiẽs hoc ſapiens & attice hic & hæc philoſoph⁹ & hoc philoſophũ.Hic & hæc elegãs & hoc elegans.Oportet autem ſcire ꝙ in os purum adiectiua faciunt fœmininum in a ut fortis eloquens eloquens.præter octauus octaua, quæ autem non in os purum,in ita,ut ſapiens, bonus bona.præter habẽtia rho.ut terribilis,terribilis. Aliqua uero in us ut hic & hæc multipes huius multipedis & hoc multipes huius multipedis Simplex autem ſimplex ſic declinatur

Hic ſimplex huius ſimplicis,huic ſimplici, hunc ſimplicem, & reliqua ut dictũ ẽ, hæc ſimplex hui⁹ ſimplicis.hoc ſimplex hui⁹ ſimplicis.ſimiliter & aureus aurea aureum.argenteus argentea argẽteum æneus,ænea æneum plumbeus plumbea plumbeum. quæ ionice aureus aurea aureum dicuntur, & argenteus argẽtea eũ aliq̃ uero ĩ ys.ut hic dulcis hæc cis hoc.ce.hic & hæc illachrymis.aliqua autẽ in.on.ut hic & hæc felix huius & hui⁹ felicis.& hoc felix huius felicis.aliq̃ autem in os, ut hic & hæc ferax hui⁹ & hui⁹ acis & hoc ferax hui⁹ acis Solũ uero qdã tres ſuſcipit articulos quidã cuiuſdã cuidã quendam.quædam cuiuſdam.quoddam cuiuſdam. Sed de declinatione nominum ſatis.nunc autem de uerbo dicamus.

De uerbo.

Verbũ eſt ps orõnis decliabilis cũ diuerſis tpibus actionem uel paſſionẽ uel neutrũ qddã ſignificãs.Accidunt aũt ipſi octo.modus genus ſiue affectus.ſpecies figura.nũerus. perſona.tẽp⁹.& coniugatio.

De modis

Modi ſunt qnq;.Indicatiuus ut uerbero Imperatiuus ut uerbera.Optatiuus ut utinã uerberẽ.Subiũctiuus ut ſi uerberẽ.Infinitiuus ut uerberare.

De generibus

Genera ſunt quinq; Actiuum ut uerbero.paſſiuum ut uerberor. neutrũ ut ſanus ſum. cõe uel mediũ ut uiolo uiolor.deponens ut pugno.

De Speciebus

Species aũt primitiua ut irrigo,deriuatiua ut irrigo.

De figuris

Figuræ autem tres ſimplex ut fero compoſita, ut infero.decompoſita ut adinfero.

Numeri

Numeri aũt tres ſingularis ut uerbero dualis ut uerberatis, pluralis ut uerberamus.

Τὰ δὲ εἰς ος, οἷον ὁ ἀνδρεῖος, τοῦ ἀνδρείου. ἡ ἀνδρεία, τῆς ἀνδρείας. τὸ ἀνδρεῖον, τοῦ ἀνδρείου. Ὁ σοφὸς, ἡ σοφὴ, τὸ σοφόν. καὶ ἀττικῶς, ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, καὶ τὸ φιλόσοφον. Ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος, καὶ τὸ φιλόκαλον. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ος καθαρὸν ἐπίθετα, ποιοῦσι θηλυκὸν εἰς α. οἷον, ἀνδρεῖος, ἀνδρεία. λόγιος, λογία. πλὴν τοῦ ὄγδοος, ὀγδόη. Τὰ δὲ μὴ εἰς ος καθαρὸν, εἰς η. οἷον, Σοφὸς, σοφή. Ἀγαθὸς, ἀγαθή. πλήν τῶν ἐχόντων τὸ ρ. οἷον φοβερὸς, φοβερά. Τὰ δὲ, εἰς ους, οἷον. Ὁ καὶ ἡ πολύπους, τοῦ καὶ τῆς πολύποδος. καὶ τὸ πολύπουν, τοῦ πολύποδος. ἁπλοῦς δὲ, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, οὕτω κλίνεται.

Ὁ ἁπλόος, οῦς. τοῦ ἁπλόου, οῦ. τῷ ἁπλόῳ, ῷ. τὸν ἁπλόον, οῦν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴρηται. Ἡ ἁπλῆ, τῆς ἁπλῆς. Τὸ ἁπλόον, οῦν. τοῦ ἁπλόου, οῦ. ὁμοίως καὶ χρυσοῦς. χρυσῆ. χρυσοῦν. ἀργυροῦς, ἀργυρᾶ. ἀργυροῦν. χαλκοῦς. χαλκῆ. χαλκοῦν. μολιβδοῦς. μολιβδῆ. μολιβδοῦν. Ἅτινα ἰωνικῶς, χρύσεος, χρυσέα, χρύσεον λέγεται. καὶ ἀργύρεος, ἀργυρέα, ἀργύρεον. Τὰ δὲ, εἰς υς. οἷον, ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ. καὶ, ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ. Τὰ δὲ, εἰς ων. οἷον ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, τοῦ καὶ τῆς εὐδαίμονος. καὶ τὸ εὔδαιμον, τοῦ εὐδαίμονος. Τὰ δὲ, εἰς ως. οἷον, ὁ καὶ ἡ εὔγεως, τοῦ καὶ τῆς εὔγεω. καὶ τὸ εὔγεων τοῦ εὔγεω. μόνον δὲ ὁ δεῖνα τρία ἐπιδέχεται ἄρθρα. Ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα. Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος. Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τοῦ ῥήματος λέγωμεν.

Περὶ ῥήματος.

Ῥῆμά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν, μετὰ διαφόρων χρόνων ἐνέργειαν, ἢ πάθος, ἢ οὐδέτερόν τι σημαῖνον. Παρέπεται δὲ αὐτῷ, ὀκτώ. ἔγκλισις. γένος, εἴτε διάθεσις. εἶδος. σχῆμα. ἀριθμός. πρόσωπον. χρόνος. καὶ συζυγία.

Περὶ ἐγκλίσεως.

Ἐγκλίσεις εἰσὶ, πέντε. ὁριστική, οἷον τύπτω. προστακτική, οἷον τύπτε. εὐκτική, οἷον εἴθε τύπτοιμι. ὑποτακτική, οἷον ἐὰν τύπτω. ἀπαρέμφατος, οἷον τύπτειν.

Περὶ γενῶν.

Γένη εἰσὶ, πέντε. ἐνεργητικὸν, οἷον τύπτω. παθητικόν, οἷον τύπτομαι. οὐδέτερον, οἷον ὑγιαίνω. κοινὸν, ἢ μέσον, οἷον βιάζομαι. ἀποθετικὸν, οἷον μάχομαι.

Περὶ εἰδῶν.

Εἴδη δὲ, δύο. πρωτότυπον, οἷον ἄρδω. παράγωγον, οἷον ἀρδεύω.

Περὶ σχημάτων.

Σχήματα δὲ, τρία. ἁπλοῦν, οἷον φέρω. σύνθετον οἷον ἐπιφέρω. παρασύνθετον, οἷον προσεπιφέρω.

Περὶ ἀριθμῶν.

Ἀριθμοὶ δὲ, τρεῖς. ἑνικὸς, οἷον τύπτω. δυϊκὸς, οἷον τύπτετον. πληθυντικὸς, οἷον τύπτομεν.

Περὶ προσώπων.

Πρόσωπα δὲ, τρία· πρῶτον, οἷον, τύπτω· δεύτερον, οἷον, τύπτεις· τρίτον, οἷον, τύπτει.

Περὶ χρόνων.

Χρόνοι δὲ, ἕξ· Ἐνεστὼς, οἷον, τύπτω. Παρατατικὸς, οἷον, ἔτυπτον. Παρακείμενος, οἷον, τέτυφα. Ὑπερσυντέλικος, οἷον, ἐτετύφειν. Ἀόριστος, οἷον, ἔτυψα. Μέλλων, οἷον, τύψω.

Περὶ συζυγιῶν.

Συζυγίαι δὲ, δεκατρεῖς· ἓξ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων· τρεῖς τῶν περισπωμένων· καὶ τέσσαρες τῶν εἰς μι.

Πρώτη.

Πρώτη συζυγία ἐστὶ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, τῶν ληγόντων εἰς β· π· φ· πτ· οἷον, λείβω· τέρπω· γράφω· τύπτω. ὧν ὁ μέλλων, εἰς ψ. οἷον, λείψω· τέρψω· γράψω· τύψω· ὁ παρακείμενος, εἰς φ· οἷον, λέλειφα· τέτερφα· γέγραφα· τέτυφα.

Δευτέρα.

Δευτέρα ἐστὶ τῶν ληγόντων εἰς γ· κ· χ· κτ· οἷον· λέγω· πλέκω· τρέχω· τίκτω. ὧν ὁ μέλλων, εἰς ξ· οἷον, λέξω, πλέξω, τρέξω· τέξω· ὁ παρακείμενος, εἰς χ· οἷον, λέλεχα· πέπλεχα· τέτρεχα· τέτεχα.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶ τῶν ληγόντων εἰς δ· θ· καὶ τ κοινῶς, καὶ δύο ττ ἀττικῶς· οἷον· ᾄδω· πλήθω· ἀνύτω· ὧν ὁ μέλλων, εἰς σ· οἷον, ᾄσω· πλήσω ἀνύσω· ὁ παρακείμενος, εἰς κ· οἷον, ᾖκα· πέπληκα· ἤνυκα.

Τετάρτη.

Τετάρτη ἐστὶ τῶν εἰς ζ, καὶ δύο σσ κοινῶς· οἷον, φράζω, ὀρύσσω· καὶ τὰ μὲν εἰς ζω, ποτὲ μὲν τὸ ξ ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσιν· οἷον, παίζω· παίξω· κράζω, κράξω· σφάζω, σφάξω· στίζω, στίξω· τρύζω, τρύξω· οἰμώζω, οἰμώξω· στενάζω, στενάξω· στηρίζω στηρίξω· αἰάζω, αἰάξω· ἀλαπάζω, ἀλαπάξω· ὀλολύζω, ὀλολύξω· ὧν ὁ παρακείμενος, τὸ χ ἔχει· ποτὲ δὲ τὸ σ ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσιν· οἷον, φράζω, φράσω, κτίζω, κτίσω· κομίζω, κομίσω· βαδίζω, βαδίσω· ἀγωνίζω, ἀγωνίσω· ἑλληνίζω, ἑλληνίσω· φιλιππίζω, φιλιππίσω· ὧν ὁ παρακείμενος, τὸ κ ἔχει· τὰ δὲ εἰς σσω, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον, ὀρύσσω, ὀρύξω, πλήσσω, πλήξω· ὧν ὁ παρακείμενος τὸ χ ἔχει· οἷον, ὤρυχα· πέπληχα· ἐξαιρεῖται τὰ εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιοῦντα· οἷον, ἱμάσσω, ἱμάσω· ἰνάσσω, ἰνάσω· πλάσσω, πλάσω· πάσσω, πάσω· λεύσσω, λεύσω· βρέσσω, βρέσω· ὧν ὁ παρακείμενος, τὸ κ ἔχει.

Πέμπτη.

Πέμπτη ἐστὶ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ· μ· ν· ρ· οἷον, ψάλλω· νέμω· κρίνω· σπείρω· ὧν ὁ μέλλων, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενός ἐστι, τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν ἔχων· ἀμετάβολον, ἢ τὸ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλων· οἷον, ψαλῶ· νεμῶ· κρινῶ· σπερῶ· ὁ παρακεί-

De Perſonis

Perſonæ autem tres prima ut uerbero ſecunda ut uerberas tertia ut uerberat·

De temporibus

Tempora aũt ſex p̃ſens ut uerbero ptũm impfectum ut uerberabã.præteritũ pfectũ ut uerberaui.ptm̃ pluſq̃ perfectũ ut uerberaueram.ĩdefinitum ut uerberaui,futurum ut uerberabo.

De coniugationibus.

Coniugationes autem tredecim,ſex grauiſonorum,tres circunflexorum,& quatuor eorum quæ in mi·

Prima

Prima coniugatio eſt barytonorum uerborum deſinentium in uita pi phi pi taf,ut libo d̃lecto ſcribo uerbero.quoꝝ futuꝝ ĩ pſi ut libabo delectabo ſcribam uerberabo ptũmpfectũ in phi,ut libaui,delectaui,ſcripſi,uerberaui.

Secunda·

Scd̃a ẽ deſinẽtiũ ĩ gãma cappa chi cappataf ut dico plico curro pario.quoꝝ futuꝝ in.xi.ut dicã,plicabo.currã·pariã.ptũmpfectum in chi,ut dixi plicui cucurri peperi.

Tertia.

Tertia eſt deſinentium in d th unum t cõiter & duo tt attice·ut cãto,impleo pficio.quoꝝ futurum ĩ.ſ.ut cãtabo.ĩplebo.pficiã. Præteritũ pfectũ in c ut cecini,ĩpleui·perfeci.

Quarta.

Quarta eſt in z & duo ſſ,cõmuniter.ut dico fodio.& aliqua In zo.interdum quidem xi.in futuro habent·ut ludo ludam· clamo clamabo·iugulo labo,pũgo pungã,gemo gemã.ploro. plorabo·ſuſpiro ſuſpirabo firmo firmabo·lamẽtor tabor.populor populabor.ululo ululabo,quoꝝ ptũm pfectũ chi habet,interdũ autem ſigma ĩ futuro habẽt.ut dico dicã.cõdo cõdã.porto portabo·uado uadam·certo certabo.græciſſo græciſſabo.philippiſſo philippiſſabo.quoꝝ ptm̃ pfe·cappa hẽt.ſed ĩ ſſo ut plurimum in xo futurum faciunt,ut fodio fodiam. percutio percutiam.quorum ptm̃ pfe.chi habet ut fodi percuſſi. Excipiũf hæc ĩ ſo futuꝝ faciẽtia.ut lorouerbero lorouerberabo do fortitudinẽ dabo fortitudinẽ·fingo gã.ſpgo gã.uideo d̃bo remigo remigabo quoꝝ ptm̃perfectum.cappa hẽt.

Quinta.

Quinta eſt quatuor imutabiliũ lambda·mi,gni·rho·ut canto. paſco tribuo.iudico·ſemio.quoꝝ futuꝝ p eãdẽ ĩmutabilẽ circũflexum eſt,penultimam breuẽ habens ĩmutabilem.uel iota diphtõgi abiiciẽs·ut cãtabo.paſcã. iudicabo.eminabo.ptm̃ pfe

ctum in cappa ut cecini.paui.iudicaui seminaui. Sexta.

Sexta est in omega pur ut equito,nauigo,regno,audio. Quoque futurum i sigma,ut eqtabo,nauigabo,regnabo,audiã.pteritum pfe.i cappa.ut equitaui,regnaui audiui,cõmuniter & audiui attice. His sic habentibus scire oportet q omne uerbũ uel i o grauisonum desinit,ut uerbero,scribo,uel in o circũflexũ.ut facio clamo.uel in mi.ut pono sto.de qbus dicẽdũ, & primum de declinatione barytonorum.

VERBVM INDICATIVVM ACTIVVM CONIVGATIONIS PRIMAE VARYTONORVM.

Præsens.

Verbero.ras.rat.uerberatis uerberant.uerberamus.uerberatis.rant. Præteritũ imperfectũ Verberabam.bas bat,uerberabatis.bant.uerberabamus.tis.bant.Præteritum perfectum uerberaui sti,uit.uerberauistis runt.uerberauimus.uerberauistis.uerberarunt.Et medium per pi. Verberaui sti.uit. uerberauistis.runt.uerberauimus stis.runt. Præteritum plusqperfectum uerberauerã.ras.rat uerberaueratis.uerbera uerunt beraueramus.beraueratis.rant. Et medium per pi. Verberaueram.ras.rat beraueratis.berauerant.uerberaueramus.tis.rauerant. Aoristus primus. uerberaui. sti.berauit uerberauistis.runt.uerberauimus.uistis.runt. Aoristus scds.uerberaui.sti berauit.stis.rũt,uerberabimus stis.uerunt. Futurum primũ. uerberabo.bis.bit. uerberabitis.bunt.bimus.bitis.bũt.Futurũ secũdũ.Verberabo uerberabis.bit berabitis rabũt.uerbarabimus berabitis bunt.

Imperatiua actiua præsens uerbera uerberet,uerberate rent,berate uerberent,Præteritum perfectũ uerberato tu,uerberato ille,uerberatote,ranto,uerberatote.beranto.Et medium per pi.uerberato tu.rato ille.ratote.ranto.uerberatote ranto.Aoristus primus uerberato tu.rato ille.uerberatote ranto.ratote.ranto,Aoristus scds Verberato tu.rato ille uerberatote.ratote.ranto Optatiua actiua. Præsens.

Verberarem res ret,raretis berarent,uerberaremus uerberaretis.rent,Ptũmpfectũ & plusqpfectũ,Verberauissẽ.uerbera

μενος, εἰς κ· οἷον, ἔψαλκα· νενέμηκα· κέκρικα· ἔσπαρκα· ΕΚΤΗ·

Εκτη δὲ τῶν εἰς ω καθαρόν· οἷον, ἱππεύω· πλέω· βασιλεύω· ἀκούω· ὧν ὁ μέλλων, εἰς σ· οἷον, ἱππεύσω· πλεύσω· βασιλεύσω· ἀκούσω· ὁ παρακείμενος, εἰς κ· οἷον, ἵππευκα· βεβασίλευκα· ἤκουκα κοινῶς, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς· τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰδέναι δεῖ ὅτι πᾶν ῥῆμα ἢ εἰς ω βαρύτονον λήγει, οἷον, τύπτω, γράφω, ἢ εἰς ω περισπώμενον, οἷον, ποιῶ, βοῶ, ἢ εἰς μι, οἷον, τίθημι, ἵστημι· περὶ ὧν λεκτέον· καὶ πρῶτον περὶ τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων·

ΡΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ, ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ, ΣΥΖΥΓΙΑΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΡΥΤΟΝΩΝ·

Ενεστώς·

Τύπτω· τύπτεις· τύπτει· τύπτετον· τύπτετον· τύπτομεν· τύπτετε· τύπτουσι· Παρατατικός· ἔτυπτον· ἔτυπτες· ἔτυπτε· ἐτύπτετον· ἐτυπτέτην· ἐτύπτομεν· ἐτύπτετε· ἔτυπτον· Παρακείμενος· τέτυφα· τέτυφας· τέτυφε· τετύφατον· τετύφατον· τετύφαμεν· τετύφατε· τετύφασι· καὶ μέσος διὰ τοῦ π· τέτυπα· τέτυπας· τέτυπε, τετύπατον· τετύπατον· τετύπαμεν· τετύπατε· τετύπασιν· Υπερσυντέλικος· ἐτετύφειν· ἐτετύφεις· ἐτετύφει· ἐτετύφειτον· ἐτετυφείτην· ἐτετύφειμεν· ἐτετύφειτε· ἐτετύφεισαν· καὶ μέσος διὰ τοῦ π.

Ἐτετύπειν· ἐτετύπεις· ἐτετύπει· ἐτετύπειτον· ἐτετυπείτην· ἐτετύπειμεν· ἐτετύπειτε· ἐτετύπεισαν· Ἀόριστος πρῶτος· ἔτυψα· ἔτυψας· ἔτυψε· ἐτύψατον· ἐτυψάτην· ἐτύψαμεν· ἐτύψατε· ἔτυψαν· Ἀόριστος β· ἔτυπον· ἔτυπες· ἔτυπε· ἐτύπετον· ἐτυπέτην· ἐτύπομεν· ἐτύπετε· ἔτυπον· Μέλλων πρῶτος· τύψω· τύψεις· τύψει· τύψετον· τύψετον· τύψομεν· τύψετε· τύψουσι· Μέλλων β· τυπῶ· τυπεῖς· τυπεῖ· τυπεῖτον· τυπεῖτον· τυποῦμεν· τυπεῖτε· τυποῦσι· Προστακτικὰ ἐνεργητικά· Ενεστώς· τύπτε· τυπτέτω· τύπτετον· τυπτέτων· τύπτετε· τυπτέτωσαν· Παρακείμενος· τέτυφε· τετυφέτω· τετύφετον· τετυφέτων· τετύφετε· τετυφέτωσαν· καὶ μέσος διὰ τοῦ π· τέτυπε· τετυπέτω· τετύπετον· τετυπέτων· τετύπετε· τετυπέτωσαν· Ἀόριστος πρῶτος· τύψον· τυψάτω· τύψατον· τυψάτων· τύψατε· τυψάτωσαν· Ἀόριστος β· τύπε· τυπέτω· τύπετον· τυπέτων· τύπετε· τυπέτωσαν· Εὐκτικὰ ἐνεργητικά· Ενεστώς·

Τύπτοιμι· τύπτοις· τύπτοι· τύπτοιτον· τυπτοίτην· τύπτοιμεν· τύπτοιτε· τύπτοιεν· Παρ. καὶ ὑπερ· τετύφοιμι· τετύ-

φοις· τετύφοι· τετύφοιτον· τετυφοίτην· τετύφοιμεν· τετύφοιτε· τετύφοιεν. Καὶ μέσος διὰ τοῦ π. Τετύποιμι· τετύποις· τετύποι· τετύποιτον· τετυποίτην· τετύποιμεν· τετύποιτε· τετύποιεν. Ἀόριστος α. Τύψαιμι· τύψαις· τύψαι· τύψαιτον· τυψαίτην· τύψαιμεν· τύψαιτε· τύψαιεν. Αἰολικῶς. Τύψεια· τύψειας· τύψειε· τυψείατον· τυψειάτην· τυψείαμεν· τυψείατε· τύψειαν. Ἀόριστος β. Τύποιμι· τύποις· τύποι. Μέλλων α. Τύψοιμι· τύψοις· τύψοι. Μέλλων β. Τυποῖμι· τυποῖς· τυποῖ. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν τύπτω· τύπτῃς· τύπτῃ· ἐὰν τύπτητον· τύπτητον· ἐὰν τύπτωμεν· τύπτητε· τύπτωσιν. Παρακείμενος. Ἐὰν τετύφω· τετύφῃς· τετύφῃ· ἐὰν τετύφητον· τετύφητον· ἐὰν τετύφωμεν· τετύφητε· τετύφωσιν. Καὶ μέσος διὰ τοῦ π. Ἐὰν τετύπω· τετύπῃς· τετύπῃ· ἐὰν τετύπητον· τετύπητον· ἐὰν τετύπωμεν· τετύπητε· τετύπωσιν. Ἀόριστος α. Ἐὰν τύψω· τύψῃς· τύψῃ. Ἀόριστος β. Ἐὰν τύπω· τύπῃς· τύπῃ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς· τύπτειν. Παρακείμενος, τετυφέναι. Καὶ μέσος διὰ τοῦ π, τετυπέναι. Ἀόριστος α, τύψαι. Ἀόριστος β, τυπεῖν. Μέλλων α, τύψειν. Μέλλων β, τυπεῖν. Σημείωσαι ὅτι τοῦ πληθυντικοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἐνεργητικῶν καὶ οὐδετέρων ῥημάτων εἰς μεν λήγοντος, ἀπολείπει τὸ δυϊκὸν πρῶτον πρόσωπον. Ἔτι τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου προσώπου λήγοντος εἰς ι ἢ εἰς αι, τὰ δυϊκὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὅμοιά εἰσιν· ὅτε δὲ ἄλλως ἔχει, ἀνόμοια διατελοῦσιν. Ἔτι μέλλοντες ἐν τοῖς προστακτικοῖς καὶ ὑποτακτικοῖς οὐκ εἰσίν· οἱ ἀόριστοι δέ, τὴν τῶν μελλόντων σημασίαν ἔχουσιν.

Περὶ μετοχῆς.

Μετοχή ἐστι μέρος λόγου κλιτόν, τῆς ἰδιότητος τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος μετέχον. Παρέπεται δὲ αὐτῇ, ὀκτώ· γένος· εἶδος· σχῆμα· ἀριθμός· πτῶσις· χρόνος· διάθεσις· καὶ συζυγία.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. Ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης. Τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος. Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

Ὁ τετυφώς, τοῦ τετυφότος. Ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας. Τὸ τετυφός, τοῦ τετυφότος. Καὶ μέσος διὰ τοῦ π, ὁ τετυπώς, τοῦ τετυπότος. Ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας. Τὸ τετυπός, τοῦ τετυπότος.

Ἀόριστος α. Ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. Ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης. Τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος. Ἀόριστος β. Ὁ τυπών, τοῦ τυπόντος.

Ἡ τυποῦσα,

ses.set.uerberauisetis sent. Verberauissemus setis.uerbera-
uissent. & medium per pi. Verberauissem ses.set.
uerberauisetis sent.uerberauissemus setis.uissent.
Aoristus primus. Verberauissem ses.set.uissetis.sent.se-
mus.setis.sent. Aeolicus. Verberauissem ses.set.
uerberauissetis sent.semus.setis.sent. Aoristus secundus.
Verberauissem ses.set. Futurum primum.uerberē.res uerbe
ret. Futurum secundum.uerberem res.ret. Subiūctiua acti
ua, Præsens. Si uerberem res.ret.si retis.be-
rent.si remus.retis.rent. Præteritum perfectum.
Si uerberauerim uerberaueris.rit.si ueritis.rint.si uerbera
uerimus.tis.rint. Et medium per pi. Si uerberauerim.
ris.rit.si ueritis duo.rint duo.si uerberauerimus.
tis.rint. Aoristus primus. Si uerberauero.ris.rit. Ao-
ristus secundus. Si uerberauero.ris.rit. Infinitiua actiua,
Præsens. Verberare. Præteritū perfectū uerberauisse. Et mediū
per pi.rauisse. Aoristus primus.uerberare. Aoristus secūdus.ra-
re. Futurꝰ primū.uerberaturꝰ esse. Futurꝰ.ii.uerberatū ire. Nota
ꝙ plurali prima persona actiuorum & neu-
trorum uerborum in men desinente, deficit dualis prima per-
sona. Insuper plurali tertia persona desinente in iota, uel
in alpha iota, duales secūdæ & tertiæ ꝑsonæ similes sūt.qñ āt ali
ter habent, dissimiles sunt. Insuper futura in impera-
tiuis & subiunctiuis non sunt. Aoristi autem futuro-
rum significationem habent. De participio
Participiū est pars orationis declinabilis, ꝓprietatis nominis &
uerbi particeps. Accidunt autē ei octo genus.species.figura.
numerus, casus, tempus, affectus & coniugatio
Participia actiua. Præsens
Hic uerberās huiꝰ uerberātis. Hæc uerberās huiꝰ tis. Hoc uerbe
rans huius uerberantis. Præteritum perfectū & plusꝙperfectum.
qui uerberauit eiꝰ qui uit.quæ uerberauit eius quæ auit.qđ uer-
berauit.eius qđ uit. Et medium perpi.qui uerberauit eius qui
uit.ea quæ uerberauit eius quæ uit.quod uerberauit.eiꝰ qđ uit.
Aoristus primꝰ.q uerberauit eius q uit.q̄ uerberauit, eius q̄ uit.
qđ uerberauit, eius quod uit. Aoristꝰ scđs.q uerberauit.eiꝰ q uit.

Quæ uerberauit. Quod uerberauit. Futurum primum.
Hic uerberaturꝰ huius turi. Hæc ratura. huiꝰ turæ. hoc turũ. hꝰ turi. Futurũ secũdum. Hic uerberaturus huius turi. Hæc tura huiꝰ uerberaturæ. Hoc uerberaturũ huiꝰ turi. Oportet ãt scire ꝙ participia actiua & neutra in masculino & neutro genere scdm quintã simplicẽ dclinanť decliationẽ, sed fœminia scdm secundam. Indicatiua passiua. Præsens.

Verberor uerberaris beratur uerberamur uerberamini berantur. uerberamur ramini beranť. Ptũm imperfectum. Verberabar. berabaris rabatur uerberabamur uerberabamini banť. uerberabamur mini uerberabanť. Præteritũ perfectũ. Vapulaui uisti uit, uapulauimus uapulauistis. uapulauerunt. uapulauimus stis. uerberati sunt. & ionice uapulauerunt.

Postpaulo futurũ. Verberabor. beris. bitur, Præteritum plusꝙ̃perfectum. Vapulauerã ras rat. uapulaueramus uapulaueratis uerant. uapulaueramus uapulaueratis. uerberati erant. & ionice uapulauerant. Nota autem ꝙ singulari tertia persona passiui præteriti perfecti & plusꝙ̃perfecti ante taf consonantem hñte propter inconcinnitatẽ nõ fit tertia pſona pluralis, usus autem eam supplet per participium & substantiuum uerbum. Aoristus primus. Vapulaui sti. uit. uapulauistis uapulauerunt. uapulauimus uapulauistis runt. & secũdus per pi. Vapulaui sti. uit. pulauistis uapulauerũt. uapulauimus stis. runt. Futurum primum. Verberabor beris uerberabitur. Et scds per pi. uerberabor beris berabiť. Medius Aoristus primus. Verberaui sti. uit. uerberauimus uerberauistis uerberauerunt. uerberauimus stis. uerunt. Medius aoristꝰ secũdus. Verberaui sti. uit. uerberauimus uerberauistis uerũt. uerberauimꝰ uistis uerũt. Mediũ futuꝶ primũ. uerberabo bis. bit. Medium futurum secundum uerberabo uerberabis bit.

Imperatiua passiua. Præsens

Verberare retur. beramini rentur. uerberamini berentur.

Ptm̃ pfectum & plusꝙ̃perfectũ uerberator tu. tor. ille minor uerberantor minor. berantor. Aoristus primus. uerberator tu. uerberator ille minor. rãtor. minor uerberantor. Et secundus per pi. Verberabor tu. tor ille. minor. rantor. minor uerberãtor.

Η τυποῦσα, τῆς τυπούσης· τὸ τυπόν· τοῦ τυπόντος· Μέλλων α· Ο τύψων, τοῦ τύψοντος· Η τύψουσα, τῆς τυψούσης· τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος· Μέλλων β· Ο τυπῶν, τοῦ τυποῦντος· Η τυποῦσα, τῆς τυπούσης· τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος· Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι αἱ μετοχαὶ ἀρσενικαὶ καὶ οὐδέτεραι ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει, κατὰ τὴν πέμπτην ἁπλῆν κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θηλυκαὶ, κατὰ τὴν δευτέραν. Ορισικὰ παθητικά. Ενεστώς.

τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται· τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον· τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται· Παρατατικός· Ετυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο· ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην· ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο· Παρακείμενος· τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται· τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον· τετύμμεθα, τέτυφθε· τετυμμένοι εἰσὶ, καὶ ἰωνικῶς, τετύφαται· Μετ' ὀλίγον μέλλων· τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται· Υπερσυντέλικος· Ετετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο· ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην· ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε· τετυμμένοι ἦσαν, καὶ ἰωνικῶς ἐτετύφατο· Σημειωσαι δὲ ὅτι τοῦ ἑνικοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου, πρὸ τοῦ τ σύμφωνον ἔχοντος, διὰ τὴν ἀσυνταξίαν οὐ γίνεται τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν· ἡ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. Αόριστος α· Ετύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη· ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην· ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν· Καὶ δεύτερος διὰ τοῦ π· Ετύπην, ἐτύπης, ἐτύπη· ἐτύπητον, ἐτυπήτην· ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν· Μέλλων α· τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται· καὶ β διὰ τοῦ π· τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. Μέσος ἀόριστος πρῶτος· Ετυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο· ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην· ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο· Μέσος ἀόριστος δεύτερος· Ετυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο· ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην· ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο· Μέσος μέλλων α· τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. Μέσος μέλλων β· τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Προστακτικὰ παθητικά· Ενεστώς.

τύπτου, τυπτέσθω· τύπτεσθον, τυπτέσθων· τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν, Παρακείμενος, ὁ ὑπερσυντέλικος· τέτυψο, τετύφθω· τέτυφθον, τετύφθων· τέτυφθε, τετύφθωσαν· Αόριστος πρῶτος· τύφθητι, τυφθήτω· τύφθητον, τυφθήτων· τύφθητε, τυφθήτωσαν· Καὶ δεύτερος διὰ τοῦ π· τύπηθι, τυπήτω· τύπητον, τυπήτων· τύπητε, τυπήτωσαν.

μέσος ἀόριστος πρῶτος. τύψαι, τυψάσθω. τύψασθον, τυψάσθων. τύψασθε, τυψάσθωσαν. μέσος ἀόριστος β. τυποῦ, τυπέσθω. τύπεσθον, τυπέσθων. τύπεσθε, τυπέσθωσαν. εὐκτικὰ παθητικά. ἐνεστώς.

τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο. παρακείμενος. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην. τετυμμένοι εἴημεν. εἴητε, εἴησαν. μετ' ὀλίγον μέλλων. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο. ἀόριστος α. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. τυφθείητον, τυφθειήτην. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν. καὶ δεύτερος διὰ π. τυπείην, τυπείης, τυπείη. τυπείητον, τυπειήτην. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν. μέλλων α. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. μέλλων β. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. μέσος ἀόριστος α. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο. μέσος ἀόριστος β. τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. μέσος μέλλων α. τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. μέσος μέλλων β. τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. ἐνεστώς.

Ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ, τύπτηται. ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται. παρακείμενος. τετυμμένος ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. τετυμμένω ἐὰν ἦτον, ἦτον. τετυμμένοι ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν. ἀόριστος α. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. ἐὰν τυφθῆτον τυφθῆτον. ἐὰν τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι. καὶ β διὰ π. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. ἐὰν τυπῆτον, τυπῆτον. ἐὰν τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι. μέσος ἀόριστος α. ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. μέσος ἀόριστος β. ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ τύπηται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά. ἐνεστώς.

τύπτεσθαι. παρακείμενος, τετύφθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψεσθαι. ἀόριστος α, τυφθῆναι. καὶ β διὰ π, τυπῆναι. μέλλων α, τυφθήσεσθαι. μέλλων β, τυπήσεσθαι. μέσος ἀόριστος α, τύψασθαι. μέσος ἀόριστος β, τυπέσθαι. μέσος μέλλων α, τύψεσθαι. μέσος μέλλων β, τυπεῖσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. ἐνεστώς.

Ὁ τυπτόμενος τοῦ τυπτομένου. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου. παρακείμενος. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου. μετ' ὀλίγον μέλλων. ὁ τετυψόμενος, ὁ τετυψο-

Medius Aoriſtus primus. Verbera beret uerberate berent bera te berent. Medius Aoriſtus ſecũdus uerbera ret uerberate be rent. uerberate uerberent. Optatiua paſſiua. Præſens.

Verberarer uerberareris raretur. beraremur. remini uerbe-rarent beraremur mini uerberarẽtur. præteritũ pfectũ. Verbera tus eſſem eſſes eſſet berati eſſetis eſſent. uerberati eſſemus eſſetis. ſent. poſtpaulo futurum. Verberer. uerbereris beretur. Aoriſtus primus. Vapulauiſſem ſes. ſet. uapulauiſſetis uiſſent uapulauiſſemus. uapulauiſſetis ſent. Et ſecũdus. per pi. Verbe-rer. uerbereris uerberetur remini rẽtur. remur remini uerberen tur. Futurum primum. Verberer uerbereris retur. Futurũ ſcđm. Verberer. reris retur. Medius aoriſtus primus. Verberauiſſem ſes ſet uerberauiſſemus rauiſſetis uerberauiſſent uerberauiſſemus ſetis ſent. Medius aoriſt⁹ ſcđs, uerberauiſſem ſes ſet. Medium futurum primum. Verberem uerberes ret.

Medium futurum ſecundum. Verberem uerberes ret.

Subiunctiua paſſiua præſens.

Si uerberer uerbereris. retur. ſi uerberemur. mini. uerberen-tur. ſi uerberemur uerberemini. rentur. ptũmperfectũ. Verbera tus ſi fuerim fueris fuerit. ſi fueritis fuerint. uerberati ſi fuerimus tis. rint. Aoriſtus primus. Si uapulauero. ris rit. ſi ua pulaueritis rint. ſi uapulauerimus. ritis rint. Et ſecundus per pi. Si uapulauero. ris rit. ſi uapulaueritis uerint. ſi uapulauerim⁹ uapulaueritis. rint. Medius aoriſt⁹prim⁹. Si uerberauero ris ue rit. Medius Aoriſtus ſecundus. Si uerberauero ris rit.

Infinitiua paſſiua. præſens

Verberari ptũmpfectũ uapulauiſſe. Poſtpaulo futurũ uapula tumire. Aoriſt⁹prim⁹. Vapulauiſſe. Et ſcđs. p pi uapulauiſſe. Futurũ. i. uerberatumiri. Futurũ. ii. uerberatumiri. Medi⁹ aori ſt⁹. i. uerberare. Medi⁹ aoriſt⁹. ii uerberare. Mediũ futuꝝ primũ uerberatumire. Medium futuꝝ ſecũdum uerberatumire.

Participia paſſiua, præſens.

Hic uapulãs huius uapulãtis. hæc uapulans. huius uapulãtis. hoc uapulans. huius tis. Præteritũperfectum hic uerberatus. huius uerberati. hæc uerberata. hui⁹uerberatæ, hoc uerberatũ h⁹ uerberati. Poſtpaulo futurum. hic uerberandus. hæc uerbe-

rāda hoc uerberādū. Aoriſtus primus. hic uerberatus hui⁹rati. hæc uerberata, huius uerberatæ hoc uerberatū, hui⁹rati. Et ſcđs per pi. hic uerberat⁹. hui⁹rati. hæc uerberata, hui⁹ratæ hoc ratū. huius uerberati futurū primū. hic uerberādus. hæc uerberanda hoc uerberandum. Et ſecundum p pi. hic uerberādus. hæc uerbe rāda. hoc uerberādū. Medius aoriſtus prim⁹. q uerberauit. q̄ uer berauit. qđ uerberauit. Medi⁹aoriſt⁹ſcđs. Qui uerberauit q̄ uer berauit, qđ rauit. Mediū futuꝶ primū. hic uerberatur⁹. hæc uer beratura. hoc uerberatuꝶ. Mediū futuꝶ ii. hic uerberatur⁹, hæc uerberatura. hoc uerberaturum. Nota ꝙ participia paſſi- ua & cōia & deponentia in maſculino & neutro genere de- clinantur ſcđm quartā ſimplicem decliationē, ꝑter primū & ſe cundum Aoriſtum inæqualiter declinatos in maſculino & neu tro genere, fœminina, ſecundum ſecundam ſimplicem. Et de declinatione barytonorum ſatis, Nunc autem de circūflexis di camus.

De circūflexis uerbis

Circūflexa uerba a ſexta coniugatione barytonorum per ſynæreſim fiunt. ut facio. facio. Sunt autem horum cōiuga tiones tres. Quarum prima per eo profertur, ut facio ci. & in penultima futuri, & omnium præteritorum præter præteritum imperfectum ita habet. ut feci feceram. feci faciam præter quædā per eſo futuꝶ facientia uelut ꝑficio ꝑficiam. ꝑdo ꝑdā. ſapio ſapiā. & piā. laudo laudabo. & laudabo. ſufficio. ſuffi ciā. uoco uocabo. īduor, īduar. & iduar. Laboro rabo. & labora bo.

Indicatiua actiua. Præſens.

Facio. facis. facit. facitis duo faciunt duo. faci- mus facitis citis. faciunt. unt. Præteritum imperfectū faciebam faciebas, faciebat, faciebatis, duo faciebant duo. facieba- mus, faciebatis, faciebant. Præteritum perfectum fe ci, feciſti, fecit. præteritumpluſq̄perfectum feceram. fece- ras rat. Aoriſtus primus. Feci, feciſti, fecit.
Futurum faciam, facies, faciet.

Imperatiua actiua, præſens.

Fac faciat, facite duo. faciant duo. facite faciant. Præteritumperfectum facito tu, fa- cito ille. Aoriſtus. facito tu. facito ille.

μένη, τὸ τετυψόμενον. Ἀόριστος α. Ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος. καὶ δεύτερος διὰ τοῦ π. Ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. Ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος. Μέλλων α. Ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον. καὶ δεύτερος διὰ τοῦ π. Ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον. Μέσος ἀόριστος α. Ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον. Μέσος ἀόριστος β. Ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον. Μέσος μέλλων α. Ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον. Μέσος μέλλων β. Ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον. Σημείωσαι ὅτι αἱ μετοχαὶ παθητικαὶ, καὶ κοιναὶ, καὶ ἀποθετικαὶ, ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει κλίνονται κατὰ τὴν τετάρτην ἁπλῆν κλίσιν, χωρὶς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου, περὶ τῶν συλλάβων κλινομένων ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει. αἱ θηλυκαὶ δὲ, κατὰ τὴν δευτέραν ἁπλῆν. Καὶ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων, ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῶν περισπωμένων λέγωμεν.

Περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων.

Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων κατὰ συναίρεσιν γίνεται. οἷον, ἀπὸ τοῦ ποιέω, ποιῶ. Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι, τρεῖς. ὧν ἡ πρώτη, διὰ τοῦ εω προφέρεται. οἷον, ποιέω, ποιῶ. καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ πάντων τῶν παρῳχημένων. πλὴν τοῦ παρατατικοῦ τὸ η ἔχει. οἷον, πεποίηκα, ἐπεποιήκειν. ἐποίησα, ποιήσω. πλὴν τινῶν διὰ τοῦ εσω τὸν μέλλοντα ποιούντων. οἷον, τελῶ, τελέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. φρονῶ, φρονέσω, καὶ φρονήσω. αἰνῶ, αἰνέσω, καὶ αἰνήσω. ἀρκῶ, ἀρκέσω. καλῶ, καλέσω. φορῶ, φορέσω, καὶ φορήσω. πονῶ, πονέσω, καὶ πονήσω.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέει, εῖ. ποιέετον, εῖτον. ποιέετον, εῖτον. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέετε, εῖτε. ποιέουσι, οῦσι. Παρατατικός. ἐποίεον, ουν. ἐποίεες, εις. ἐποίεε, ει. ἐποιέετον, εῖτον. ἐποιεέτην, είτην. ἐποιέομεν, οῦμεν. ἐποιέετε, εῖτε. ἐποίεον, ουν. Παρακείμενος. Πεποίηκα, πεποίηκας, πεποίηκε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκεις, ἐπεποιήκει. Ἀόριστος α. Ἐποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε. Μέλλων, Ποιήσω, ποιήσεις, ποιήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ποίεε, εῖ. ποιεέτω, είτω. ποιέετον, εῖτον. ποιεέτων, είτων. ποιέετε, εῖτε. ποιεέτωσαν, είτωσαν. Παρακείμενος. Πεποίηκε, πεποιηκέτω. Ἀόριστος. Ποίησον, ποιησάτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ποιέοιμι, οῖμι· ποιέοις, οῖς· ποιέοι, οῖ. ποιέοιτον, οῖτον· ποιεοίτην, οίτην· ποιέοιμεν, οῖμεν· ποιέοιτε, οῖτε. ποιέοιεν, οῖεν. Παρακείμενος. Πεποιήκοιμι, πεποιήκοις, πεποιήκοι. Ἀόριστος. Ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι. Καὶ αἰολικῶς. Ποιήσεια, ποιήσειας, ποιήσειε. Μέλλων. Ποιήσοιμι, ποιήσοις· ποιήσοι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν ποιέω, ῶ· ποιέῃς, ῇς. ποιέῃ, ῇ· ἐὰν ποιέητον, ποιῆτον· ποιέητον ῆτον· ἐὰν ποιέωμεν, ῶμεν· ποιέητε, ῆτε. ποιέωσι, ῶσι. Παρακείμενος. Ἐὰν πεποιήκω, πεποιήκῃς, πεποιήκῃ. Ἀόριστος α. Ἐὰν ποιήσω, ποιήσῃς, ποιήσῃ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ποιέειν, εῖν. Παρακείμενος. Πεποιηκέναι. ἀόριστος α. ποιῆσαι. Μέλλων. ποιήσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ ποιέων, ῶν. τοῦ ποιέοντος, οῦντος. Ἡ ποιέουσα, οῦσα· τῆς ποιεούσης, ούσης. Τὸ ποιέον, οῦν· τοῦ ποιέοντος, οῦντος. Παρακείμενος. Ὁ πεποιηκὼς, τοῦ πεποιηκότος. Ἡ πεποιηκυῖα, τῆς πεποιηκυίας. Τὸ πεποιηκὸς, τοῦ πεποιηκότος. ἀόριστος πρῶτος. Ὁ ποιήσας, ἡ ποιήσασα, τὸ ποιῆσαν. Μέλλων. Ὁ ποιήσων, ἡ ποιήσουσα, τὸ ποιῆσον. Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ποιέομαι, οῦμαι. ποιέῃ, ῇ· ποιέεται, εῖται· ποιεόμεθον, ούμεθον· ποιέεσθον, εῖσθον· ποιέεσθον, εῖσθον. ποιεόμεθα, ούμεθα· ποιέεσθε, εῖσθε. ποιέονται, οῦνται. Παρατατικός. Ἐποιεόμην, ούμην· ἐποιέου, οῦ. ἐποιέετο, εῖτο. ἐποιεόμεθον, ούμεθον. ἐποιέεσθον, εῖσθον· ἐποιεέσθην, είσθην, ἐποιεόμεθα, ούμεθα· ἐποιέεσθε, εῖσθε. ἐποιέοντο, οῦντο. Παρακείμενος. Πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίηται· πεποιήμεθον, πεποίησθον, πεποίησθον· πεποιήμεθα, πεποίησθε, πεποίηνται. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Πεποιήσομαι, πεποιήσῃ, πεποιήσεται. Ὑπερσυντέλικος. Ἐπεποιήμην, ἐπεποίησο, ἐπεποίητο. ἀόριστος πρῶτος. Ἐποιήθην, ἐποιήθης, ἐποιήθη. Μέλλων α. Ποιηθήσομαι, ποιηθήσῃ· ποιηθήσεται. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ἐποιησάμην, ἐποιήσω, ἐποιήσατο. Μέσος μέλλων α. Ποιήσομαι, ποιήσῃ, ποιήσεται.

Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ποιέου, οῦ. ποιεέσθω, είσθω. ποιέεσθον, εῖσθον· ποιεέσθων, είσθων. ποιέεσθε, ποιεῖσθε· ποιεέσθωσαν· είσθωσαν. Παρακείμενος. Πεποίησο, πεποιήσθω. ἀόριστος α. Ποιήθητι, ποιηθήτω. Μέσος ἀόριστος α. Ποίησαι, ποιησάσθω. Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ποιεοίμην, οίμην· ποιέοιο, οῖο· ποιέοιτο, οῖτο. ποιεοίμεθον, οίμεθον.

D icit profectus iniquis principibus, quid mihi dare uul
tis, & ego Christum uobis quæsitum uolentibus tra
dam, familiaritatem dei. I udas abiiciens auro.
parce animis nostris Christe Deus
O excæcanté auaritiam perfide a qua obliuionem consecutus es,
quod animæ neq; ipse coæqualis mundus, quæ edoctus es, de
speratione enī teipsum allaqueasti suspendens o ꝓditor. parce
animis nostris Christe deus.

Eiusdem in magna quinta feria. capita uersuum.
in longa quinta longum hymnum excanto.
I rga scinditur mare rubrum, undosum uero
u siccatur profundum, ipsum simul inermibus factum
peruium, & armatis sepulchrum, cantus uero deo de
lectabilis cantabať. gloriose glorificatus est Christus deus nr̃.
O mnium causa, & datrix uitæ, infinita sapientia dei,
ædificauit domum suam pura ex intacta ma
tre. templum autem corporale circundatus, gloriose
glorificatus est Christus deus noster.
S acrorum ducem amicos suos, animæ nutricem parat
mensam, A mbrosiæ uere sapientia dei miscet crate
ra fidelibus. accedamus pie, & clamemus glo
riose glorificatus est Christus deus noster.
A udiamus omnes fideles conuocantem alto
præconio inconditam & innatam sapientiam dei, clamat
enim gustate, & scientes ꝙ Christus ego clamate, glo
riose glorificatus est Christus deus noster.
D ominus ens omnium, & conditor deus fabricatum impasibilis
mendicans tibi ipsi uniuisti, & pascha quibus debebas mo
ri ipse ens, te ipsum præposuisti manducate clamans corpus
meum & fide firmabimini.
L iberatorum omnis mortalis generis proprium o bone tuos
discipulos bibere fecisti, lætitiæ calice impleto i
pse enim te ipsum sacrificabas, bibite clamans sanguinem me
fide firmabimini. (um &
I n sipiens uir qui inter nos proditor propriis discipulis
prædixisti clemens, non cognoscet hæc, & hic

stultus ens non sciet, tamen manete in me, &
fide firmabimini.

P ræuidens propheta mysterii tui indictum Chri
ste, præclamauit, posuisti fortem dilectionem roboris pa
ter misericors, unicum filium enim bone pater in
mundum misisti.

A d passionem quæ omnibus ex Adam scaturiẽs impassibilitatẽ
Christe ueniens amicis tuis dixisti, uobiscum pa
scha participare hoc desideraui, unicum quia me
propitiationem pater in mundum misit.

L ibans crateram, discipulis clamabas in mor
talis, fructus uitis uero bibam, deinceps minime
uobiscum uiuens, unigenitum qm̃ me propitiationem pa
ter ad mundum misit.

P otum nouum supra rationem ego dico in regno meo Chri
ste amicis bibam, ut enim deis deus uobis
simul ero dixisti, unigenitum quoniam me propitiationẽ pa-
ter in mundum misit.

C oniunctione dilectionis coniuncti apostoli, domi
nanti totius se ipsos Christo dedicantes pulchros
pedes lauabant, nuntiantes omnibus pacem.

I rretentibilem tenens & altam in æthere aquam, Aby
ssus frenans, & Maria retinens dei sa
pientia, aquam in peluim iacit. pedes lauat uero seruio
rum herus.

D iscipulis demonstrat humilitatis herus figuram,
nubibus autem polum circundans, cingitur linteum,
& flectit genu seruorum ad lauandum pedes, cuius in
manu, spiritus omnium existentium.

P rofunditas extrema peccatorum circundedit me. & fluctum
maris minime ferens, ut Ionas hero clamo tibi excor
ruptione me educ.

D ominum clamatis o discipuli, & magistrum me, & enim
sum saluator clamabas, ideo imitamini figuram, quo modo
in me uidistis.

S ordem non habens, lauari non indiget pedes. puri

ποιέοισθον, οῖσθον, ποιεοίσθην, οίσθην· ποιεοίμεθα, οίμεθα· ποιέοισθε, οῖσθε· ποιέοιντο, οῖντο· Παρακείμενος· πεποιήμην, πεποιῆο, πεποιῆτο· Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων· πεποιησοίμην, πεποιήσοιο, πεποιήσοιτο· Αόριστος πρῶτος· ποιηθείην, ποιηθείης, ποιηθείη· Μέλλων· α· ποιηθησοίμην, ποιηθήσοιο, ποιηθήσοιτο· Μέσος ἀόριστος πρῶτος· ποιησαίμην, ποιήσαιο, ποιήσαιτο· Μέσος μέλλων πρῶτος· ποιησοίμην, ποιήσοιο, ποιήσοιτο·

Υποτακτικὰ παθητικά· Ενεστώς·

Εὰν ποιέωμαι, ῶμαι· ποιέῃ, ῇ· ποιέηται, ῆται· ἐὰν ποιεώμεθον, ώμεθον· ποιέησθον, ῆσθον· ποιέησθον, ῆσθον· ἐὰν ποιεώμεθα, ώμεθα· ποιέησθε, ῆσθε· ποιέωνται, ῶνται· Παρακείμενος· Εὰν πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται· Αόριστος α· Εὰν ποιηθῶ, ποιηθῇς, ποιηθῇ· Μέσος ἀόριστος πρῶτος· Εὰν ποιήσωμαι, ποιήσῃ, ποιήσηται·

Απαρέμφατα παθητικά· Ενεστώς·

Ποιέεσθαι, εῖσθαι· Παρακείμενος, πεποιῆσθαι· Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, πεποιήσεσθαι· Αόριστος α, ποιηθῆναι· Μέλλων α, ποιηθήσεσθαι· Μέσος ἀόριστος α, ποιήσασθαι· Μέσος μέλλων α, ποιήσεσθαι· Μετοχαὶ παθητικαί· Ενεστώς·

Ο ποιεόμενος, ούμενος· τοῦ ποιεομένου, ουμένου· ἡ ποιεομένη, ουμένη, τῆς ποιεομένης, ουμένης· Τὸ ποιεόμενον, ούμενον· τοῦ ποιεομένου, ουμένου· Παρακείμενος· Ο πεποιημένος, ἡ πεποιημένη, τὸ πεποιημένον· Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων· Ο πεποιησόμενος, ἡ πεποιησομένη, τὸ πεποιησόμενον· Αόριστος πρῶτος· Ο ποιηθείς, ἡ ποιηθεῖσα, τὸ ποιηθέν· Μέλλων α· Ο ποιηθησόμενος, ἡ ποιηθησομένη, τὸ ποιηθησόμενον· Μέσος ἀόριστος πρῶτος·

Ο ποιησάμενος, ἡ ποιησαμένη, τὸ ποιησάμενον· Μέσος μέλλων πρῶτος· Ο ποιησόμενος, ἡ ποιησομένη, τὸ ποιησόμενον·

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων·

Η δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ αω προφέρεται· οἷον, βοάω, ῶ· ὁράω, ῶ· καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ η ἢ τὸ α ἔχει· οἷον, βοήσω, ὁράσω. Οριστικὰ ἐνεργητικά· Ενεστώς·

Βοάω, ῶ· βοάεις, ᾷς· βοάει, ᾷ· βοάετον, ᾶτον· βοάετον, ᾶτον· βοάομεν, ῶμεν· βοάετε, ᾶτε· βοάουσι, ῶσι· Παρατατικός·

Εβόαον, ων· ἐβόαες, ας· ἐβόαε, α· ἐβοάετον, ᾶτον· ἐβοαέτην, άτην· ἐβοάομεν, ῶμεν· ἐβοάετε, ᾶτε· ἐβόαον, ων· Παρακείμενος·

Βεβόηκα, βεβόηκας, βεβόηκε· Υπερσυντέλικος· Εβεβοήκειν,

ἐβεβοήκεις, ἐβεβοήκει. ἀόριστος α. ἐβόησα, ἐβόησας, ἐβόησε. μέλλων. βοήσω, σεις, σει. προστακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

βόαε, α. βοαέτω, άτω. βοάετον, ᾶτον. βοαέτων, άτων. βοάετε, ᾶτε. βοαέτωσαν, άτωσαν. παρακείμενος. βεβόηκε, βεβοηκέτω. ἀόριστος α. βόησον, βοησάτω. εὐκτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

βοάοιμι, ῷμι. βοάοις, ῷς. βοάοι, ῷ. βοάοιτον, ῷτον. βοαοίτην, ῴτην. βοάοιμεν, ῷμεν. βοάοιτε, ῷτε. βοάοιεν, ῷεν. παρακείμενος. βεβοήκοιμι, βεβοήκοις, κοι. ἀόριστος α. βοήσαιμι, βοήσαις, βοήσαι. αἰολικῶς. βοήσεια, βοήσειας, ειε. μέλλων. βοήσοιμι, βοήσοις, σοι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

ἐὰν βοάω, ῶ. βοάῃς, ᾷς. βοάῃ, ᾷ. ἐὰν βοάητον, ᾶτον. βοάητον, ᾶτον. ἐὰν βοάωμεν, ῶμεν. βοάητε, ᾶτε. βοάωσι, ῶσι. παρακείμενος.

ἐὰν βεβοήκω, κῃς, κῃ. ἀόριστος α. ἐὰν βοήσω, σῃς, σῃ.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

βοάειν, ᾶν. παρακείμενος. βεβοηκέναι. ἀόριστος α, βοῆσαι. μέλλων. βοήσειν. μετοχαὶ ἐνεργητικαί. ἐνεστώς,

ὁ βοάων, ῶν. τοῦ βοάοντος, ῶντος. ἡ βοάουσα, ῶσα. τῆς βοαούσης, ώσης. τὸ βοάον, ῶν. τοῦ βοάοντος, ῶντος. παρακείμενος. ὁ βεβοηκώς. ἡ βεβοηκυῖα. τὸ βεβοηκός. ἀόριστος α. ὁ βοήσας, ἡ βοήσασα, τὸ βοῆσαν. μέλλων. ὁ βοήσων, ἡ βοήσουσα, τὸ βοῆσον. Ὁριστικὰ παθητικά. ἐνεστώς.

βοάομαι, ῶμαι. βοάῃ, ᾷ. βοάεται, ᾶται. βοαόμεθον, ώμεθον. βοάεσθον, ᾶσθον. βοάεσθον, ᾶσθον. βοαόμεθα, ώμεθα. βοάεσθε, ᾶσθε. βοάονται, ῶνται. παρατατικός. ἐβοαόμην, ώμην. ἐβοάου, ῶ. ἐβοάετο, ᾶτο. ἐβοαόμεθον, ώμεθον. ἐβοάεσθον, ᾶσθον. ἐβοαέσθην, άσθην. ἐβοαόμεθα, ώμεθα. ἐβοάεσθε, ᾶσθε. ἐβοάοντο, ῶντο. παρακείμενος. βεβόημαι, βεβόησαι, ται. μετ' ὀλίγον μέλλων.

βεβοήσομαι, βεβοήσῃ, σεται. Ὑπερσυντέλικος. ἐβεβοήμην, ἐβεβόησο, ἐβεβόητο. ἀόριστος α. ἐβοήθην, ἐβοήθης, θη.

μέλλων α. βοηθήσομαι, βοηθήσῃ, ται. μέσος ἀόριστος α. ἐβοησάμην, ἐβοήσω, το. μέσος μέλλων α. βοήσομαι, βοήσῃ, εται. προστακτικὰ παθητικά. ἐνεστώς.

βοάου, ῶ. βοαέσθω, άσθω. βοάεσθον, ᾶσθον. βοαέσθων, άσθων. βοάεσθε, ᾶσθε. βοαέσθωσαν, άσθωσαν. παρακείμενος. βεβόησο, βεβοήσθω. ἀόριστος α. βοήθητι, βοηθήτω. μέσος ἀόριστος α. βόησαι, βοησάσθω. εὐκτικὰ παθητικά. ἐνεστώς.

o discipuli uos uero, sed non omnes. momentũ enim in ordi
nate ex uobis unus insanit.
P ueri in Babylonia fornacis flammam non timuerunt, sed
in medio ignis impositi, irrorati canebant,
benedictus es domine deus patrum nostrorum.
N utans, caput Iudas mala præuidens concussit, opor
tunitatem quærens tradere iudicem incondemnatio
nem, qui omnium est dominus, & deus patrum nostrorum.
V estrum Christus amicis clamabat, unus tradet me. delecta
tionẽ obliuiscentes, certamine & dolore cõtinebant, quis hic
dic dicentes, deus patrum nostrorum.
Quicunq; mecum manum in catino ponet audacia, hu
ic tamen bonum erat Ianuas uitæ transisse nunquam.
hunc dicens manifestabat deus patrum nostrorum.
L egum paternaq; beati in Babylonia iuuenes præpericli
tati, impantẽ despuerunt iussũ irronalẽ, & coniuncti quo non
rãtis dignã canebãt laudẽ, dñum lauda (cõflacti sũt igne, ipe
te opera, & supra exaltate ipsum per secula.
C onuiuæ beati in Sion sermone expe
ctantes Apostoli sequebantur pastorem ut a
gni, & coniuncti, non diuisi sunt Christo diuino sermone
nutriti, iocunde clamabant, dominum laudate ope
ra, & supra exaltate ipsum per secula.
L egis amicitiæ infamis iscariota opinione obli
tus, quos lauit præparauit in proditionem pedes, &
tuũ comedẽs panẽ (corpus diuinũ) eleuauit supplantãtiũ in te
Christe, & clamare non intellexit dominum laudate opera,
& superexaltate ipsum per secula.
C apiebat redemptorium peccati corpus stultus,
& corpus fusum pro mundo diuinum, sed non
uenerebat bibẽs quod uẽdebat pretio nõ malignitate odit,
& clamare non intellexit, dominum laudate opera, &
supra exaltate ipsum per secula.
H ospitalitem, & immortalem mensam in altum locum
altis mentibus fideli, age fruamur, ascen
dens uerbum ex sermone scientes, quod magnificemus.

Πρὸς τὸν κύριον.

Ὢς φοβερὰ ἡ κρίσις σου κύριε, τῶν ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἀπολογουμένων, ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις. τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει, εἰ μὴ σὺ κύριε ἐλέησόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Πρὸς τὴν θεοτόκον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον θεοτόκε ἐλπίδα σου ἔχων, σωθήσομαι. τὴν προστασίαν σου κεκτημένος παναμώμε, οὐ φοβηθήσομαι. καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου. καὶ καθικετεύω βοῶν σοι, δέσποινα σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς τὴν δοξολογίαν δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος θεοῦ.

Πρὸς τὴν αὐτήν.

Ἔνδοξε, ἀειπάρθενε, μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πρὸς τὸν κύριον.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς δεσπότῃ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. ἐλέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πρὸς τὸν αὐτόν.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Πρὸς τὴν θεοτόκον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη θεοτόκε. ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ, μὴ ἀστοχήσωμεν. ῥυσθῶμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. σὺ γὰρ εἶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Πρὸς τὴν αὐτήν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν θεοτόκε πταισμάτων. πρὸς σὲ κατέφυγον ἁγνὴ σωτηρίας δεόμενος. ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ αἴτησαι τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν ὧν ἔπραξα δεινῶν μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη.

Πρὸς τὴν αὐτήν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι μῆτερ τοῦ φωτὸς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

βοαοίμην, ῴμην· βοάοιο, ῷο· βοάοιτο, ῷτο· βοαοίμεθον, ῴμεθον· βοάοισθον, ῷσθον· βοαοίσθην, ῴσθην· βοαοίμεθα, ῴμεθα· βοάοισθε, ῷσθε· βοάοιντο, ῷντο. παρακείμενος. βεβοήμην, βεβοῇο, βεβοῇτο. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων· βεβοησοίμην, βεβοήσοιο, βεβοήσοιτο· ἀόριστος α. βοηθείην, βοηθείης, βοηθείη. μέλλων α. βοηθησοίμην, βοηθήσοιο, βοηθήσοιτο. μέσος ἀόριστος α. βοησαίμην, βοήσαιο, σαιτο. μέσος μέλλων α. βοησοίμην, βοήσοιο, σοιτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν βοάωμαι, ῶμαι· βοάῃ, ᾷ· βοάηται, ᾶται. ἐὰν βοαόμεθον, ώμεθον· βοάησθον, ᾶσθον· βοάησθον, ᾶσθον. ἐὰν βοαώμεθα, ώμεθα. βοάησθε, ᾶσθε· βοάωνται, ῶνται. παρακείμενος. ἐὰν βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται. ἀόριστος α. ἐὰν βοηθῶ, βοηθῇς, ῇ. μέσος ἀόριστος α. ἐὰν βοήσωμαι, βοήσῃ, σηται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς.

βοάεσθαι, ᾶσθαι. παρακείμενος, βεβοῆσθαι. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, βεβοήσεσθαι. ἀόριστος α, βοηθῆναι. μέλλων α, βοηθήσεσθαι. μέσος ἀόριστος α, βοήσασθαι. μέσος μέλλων α, βοήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ βοαόμενος, ώμενος· τοῦ βοαομένου, ωμένου· Ἡ βοαομένη· ωμένη· τῆς βοαομένης, ωμένης· τὸ βοαόμενον, ώμενον· τοῦ βοαομένου, ωμένου. παρακείμενος. Ὁ βεβοημένος, ἡ βεβοημένη, τὸ βεβοημένον. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων· ὁ βεβοησόμενος, ἡ βεβοησομένη, τὸ βεβοησόμενον. ἀόριστος α. ὁ βοηθείς, ἡ βοηθεῖσα. τὸ βοηθέν. μέλλων α. ὁ βοηθησόμενος, ἡ βοηθησομένη, τὸ βοηθησόμενον. μέσος ἀόριστος α. ὁ βοησάμενος· ἡ βοησαμένη, τὸ βοησάμενον. μέσος μέλλων α. ὁ βοησόμενος, ἡ βοησομένη, τὸ βοησόμενον.

Περὶ τῆς τρίτης συζυγίας.

Ἡ τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων, διὰ τοῦ οω προφέρεται. οἷον, χρυσόω, ῶ. καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ω μέγα ἔχει. οἷον, χρυσώσω· πλὴν τοῦ ἀρόω, ἀρόσω. ὀμόω, ὀμόσω. ὀνόω, ὀνόσω· βόω, βόσω. ἐνόω, ὀνόσω.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

χρυσόω, ῶ. χρυσόεις, οῖς. χρυσόει, οῖ. χρυσόετον, οῦτον. χρυσόετον, οῦτον. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόετε, οῦτε. χρυσόουσι, οῦσι. παρατατικός. ἐχρύσοον, ουν. ἐχρύσοες, ους. ἐχρύσοε, ου. ἐχρυσόετον, οῦτον. ἐχρυσοέτην, ούτην. ἐχρυσόομεν, οῦμεν. ἐχρυσόετε, οῦτε. ἐχρύσοον, ουν. παρακείμενος. κεχρύσωκα, κας, κε. ὑπερσυντέλικος. ἐκε

χρυσώκειν, κεις, κει. Ἀόριστος α. Ἐχρύσωσα, ἐχρύσωσας, ἐχρύσω-
σε. μέλλων. χρυσώσω, χρυσώσεις, χρυσώσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

χρύσοε, ου. χρυσοέτω, ούτω, χρυσόετον, οῦτον. χρυσοέτων, ούτων. χρυσόε-
τε, οῦτε. χρυσοέτωσαν, ούτωσαν. Παρακείμενος. Κεχρύσωκε, κε-
χρυσωκέτω. Ἀόριστος α. χρύσωσον, χρυσωσάτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

χρυσόοιμι, οῖμι. χρυσόοις, οῖς. χρυσόοι, οῖ. χρυσόοιτον, οῖτον. χρυσοοί-
την, οίτην. χρυσόοιμεν, οῖμεν. χρυσόοιτε, οῖτε. χρυσόοιεν, οῖεν. Παρα-
κείμενος. Κεχρυσώκοιμι, κεχρυσώκοις, κεχρυσώκοι. Ἀόριστος α.
χρυσώσαιμι, χρυσώσαις, χρυσώσαι. Αἰολικῶς. χρυσώσεια,
σειας, σειε. μέλλων. χρυσώσοιμι, χρυσώσοις, χρυσώσοι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν χρυσόω, ῶ. χρυσόῃς, οῖς. χρυσόῃ, οῖ. ἐὰν χρυσόητον, ῆτον. χρυσόη-
τον, ῆτον. ἐὰν χρυσόωμεν, ῶμεν. χρυσόητε, ῆτε. χρυσόωσι, ῶσι. Παρα-
κείμενος. Ἐὰν κεχρυσώκω, κεχρυσώκῃς, κεχρυσώκῃ. Ἀόριστος α.
Ἐὰν χρυσώσω, χρυσώσῃς, χρυσώσῃ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνε-
χρυσόειν, οῦν. Παρακείμενος, κεχρυσωκέναι. Ἀόριστος α, (στώς.
χρυσῶσαι. μέλλων, χρυσώσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς.
Ὁ χρυσόων, ῶν. τοῦ χρυσόοντος, οῦντος. Ἡ χρυσόουσα, οῦσα. τῆς χρυσοού-
σης, ούσης. Τὸ χρυσόον, οῦν. τοῦ χρυσόοντος, οῦντος. Παρακείμενος.
Ὁ κεχρυσωκώς, τοῦ κεχρυσωκότος. Ἡ κεχρυσωκυῖα, τῆς κεχρυσωκυίας.
Τὸ κεχρυσωκὸς, τοῦ κεχρυσωκότος. Ἀόριστος α. Ὁ χρυσώσας, τοῦ
χρυσώσαντος. Ἡ χρυσώσασα, τῆς χρυσωσάσης. Τὸ χρυσῶσαν, τοῦ χρυσώ-
σαντος. μέλλων. Ὁ χρυσώσων, τοῦ χρυσώσοντος. Ἡ χρυσώσουσα,
τῆς χρυσωσούσης. Τὸ χρυσῶσον, τοῦ χρυσώσοντος.

Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

χρυσόομαι, οῦμαι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόεται, οῦται. χρυσοόμεθον, ούμε-
θον. χρυσόεσθον, οῦσθον. χρυσόεσθον, οῦσθον. χρυσοόμεθα, ούμεθα. χρυ-
σόεσθε, οῦσθε. χρυσόονται, οῦνται. Παρατατικός. Ἐχρυσοόμην,
ούμην. ἐχρυσόου, οῦ. ἐχρυσόετο, οῦτο. ἐχρυσοόμεθον, ούμεθον. ἐχρυσοέ-
σθον, οῦσθον. ἐχρυσοέσθην, ούσθην. ἐχρυσοόμεθα. ούμεθα. ἐχρυσόεσθε,
οῦσθε. ἐχρυσόοντο, οῦντο. Παρακείμενος. Κεχρύσωμαι, κεχρύ-
σωσαι, σωται. μετ' ὀλίγον μέλλων. Κεχρυσώσομαι, κεχρυσώ-
σῃ, κεχρυσώσεται. Ὑπερσυντέλικος. Ἐκεχρυσώμην, ἐκεχρύ-
σωσο, ἐκεχρύσωτο. Ἀόριστος α. Ἐχρυσώθην, ἐχρυσώθης, ἐχρυσώ-

raueram ras.rat· Aoriſtus primus·deauraui ſti·deaurauit. Futurum·deaurabo,deaurabis,deaurabit·

Imperatiua actiua·præſens

Deaura.deauret,deauretis·deaurent.deaurate.deaurent· Præteritum perfectum.deaurato tu.de aurato ille. Aoriſtus primus. Deaurato tu.deaurato ille.

Optatiua actiua·præſens

Deaurarem deaurares.deauraret·deauraretis.deaurarent.deauraremus.deauraretis.deaurarent· Præteritũ pfe·Deaurauiſſem deaurauiſſes deaurauiſſet·Aoriſtus.i. deaurauiſſem deaurauiſſes deaurauiſſet·Aeolice deaurauiſſem. ſſes·ſſet Futurum deaurem deaures deauret

Subiunctiua actiua.præſens

Si deaurem·deaures.deauret·ſi deauretis.deaurent.Si deauremus deauretis deaurent· Præteritũ pfect . Si deaurauerim deaurauerís deaurauerit·Aoriſtus pri. Si deaurauero raueris·rauerit· Infinitiua actiua.præſens. deaurare.Præteritum perfectũ deaurauiſſe· Aoriſtus primus. deaurauiſſe·Futuꝝ deauratũire· Participia actiua.preſens Hic deaurans.huius rantis. Hæc deaurans·huius deaurantis.hoc deaurans huius deaurantis· præteritũ perfectum. Qui deaurauit eius qui uit. Quæ deaurauit eius quæ uit· Quod deaurauit.eius quod uit·Aoriſt⁹pri·Qui deaurauit·eius q uit.Quæ deaurauit eius q̃ uit.Qđ deaurauit ei⁹qđ deaurauit Futurũ hic deauraturus.huius deauraturi.hæc deauratura, huius deauraturæ.hoc deauraturum.huius deauraturi·

Indicatiua paſſiua.præſens

Deauror·deaurarís.deauratur.deauramur. deauramini·deaurantur·deauramur.deauramini deaurantur· Præteritum imperfectum. deaurabar deaurabaris deaurabatur deaurabamur deaurabamini deaurabantur,deaurabamur bamini· deaurabantur. Præteritum perfectum·deauratus fui.deauratus fuiſti·deauratus fuit·poſtpaulo futurũ·Deaurabor.raberis·deaurabitur·præteritumpluſq̃perf·deauratus fueram fueras fuerat. Aoriſtus primus.deauratus fui fuiſti fu-

βίῳ καταφθείρεται, καθάπερ οἱ ὑπὸ τιμωρίᾳ παραδιδόμενοι. ἂν δέ τις γνῷ, ἀνάπαλιν, ἡ μὲν ἀφροσύνη ἀπόλλυται, αὐτὸς δὲ σώζεται, καὶ μακάριος, καὶ εὐδαίμων γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ. ὑμεῖς οὖν προσέχετε, καὶ μὴ παρακούετε. ὦ ἡράκλεις, ὡς εἰς μεγάλην τινὰ ἐπιθυμίαν ἐμβέβληκας ἡμᾶς, εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει. ἀλλ' ἔστιν ἔφη οὕτως ἔχοντα. οὐκ ἂν φθάνοις τοίνυν διηγούμενος, ὡς ἡμῶν προσεξόντων οὐ παρέργως, ἐπείπερ καὶ τὸ ἐπιτίμιον τοιοῦτόν ἐστιν. ἀναλαβὼν οὖν ῥάβδον τινὰ, καὶ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφὴν, ὁρᾶτε ἔφη τὸν περίβολον τοῦτον; ὁρῶμεν. τοῦτο πρῶτον δεῖ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι καλεῖται ὁ τόπος οὗτος βίος. καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολὺς ὁ παρὰ τὴν πύλην ἐφεστὼς οἱ μέλλοντες εἰς πορεύεσθαι εἰς τὸν βίον, οὗτοί εἰσιν. ὁ δὲ γέρων ὁ ἄνω ἑστηκὼς ἔχων χάρτην τινὰ ἐν τῇ χειρί. καὶ τῇ ἑτέρᾳ ὥσπερ δεικνύων τί, οὗτος δαίμων καλεῖται. προστάττει δὲ τοῖς εἰς πορευομένοις, τί δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς ἂν εἰσέλθωσιν εἰς τὸν βίον, καὶ δεικνύει ποίαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν, εἰ σώζεσθαι μέλλουσιν ἐν τῷ βίῳ. ποίαν οὖν ὁδὸν κελεύει βαδίζειν. ἢ πῶς ἔφην ἐγώ. ὁρᾷς εἶπε παρὰ τὴν πύλην θρόνον τινὰ κείμενον κατὰ τὸν τόπον τοῦτον, καθ' ὃν εἰς πορεύεται ὁ ὄχλος, ἐφ' οὗ κάθηται γυνὴ πεπλασμένη τῷ ἤθει, καὶ πιθανὴ φαινομένη, καὶ ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσα ποτήριόν τι; ὁρῶ, ἀλλὰ τίς ἐστιν αὕτη ἔφην. ἀπάτη καλεῖταί φησιν, ἡ πάντας τοὺς ἀνθρώπους πλανῶσα. εἶτα τί πράττει αὕτη; τοὺς εἰς πορευομένους εἰς τὸν βίον ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει. τοῦτο δὲ τί ἐστι τὸ ποτόν; πλάνη ἔφη, καὶ ἄγνοια. εἶτα τί; πιόντες τοῦτο πορεύονται εἰς τὸν βίον. πότερον οὖν πάντες πίνουσι τὸν πλάνον, ἢ οὔ; πάντες πίνουσιν ἔφη, ἀλλ' οἱ μὲν, πλεῖον, οἱ δὲ, ἧττον. ἔτι δὲ οὐχ ὁρᾷς ἔνδον τῆς πύλης πλῆθός τι γυναικῶν ἑταιρῶν παντοδαπὰς μορφὰς ἐχουσῶν; ὁρῶ. αὗται τοίνυν δόξαι, καὶ ἐπιθυμίαι, καὶ ἡδοναὶ καλοῦνται, ὅταν οὖν εἰς πορεύηται ὁ ὄχλος, ἀναπηδῶσιν αὗται, καὶ συμπλέκονται πρὸς ἕκαστον, εἶτα ἀπάγουσι. ποῖ δὲ ἀπάγουσιν αὐτούς; αἱ μὲν εἰς τὸ σώζεσθαι ἔφη, αἱ δὲ, εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν ἀπάτην. ὦ δαιμόνιε ὡς χαλεπὸν τὸ πόμα λέγεις. καὶ πᾶσαί γε ἔφη ἐπαγγέλλονται ὡς ἐπὶ τὰ βέλτιστα ἄξουσαι, καὶ εἰς βίον εὐδαίμονα, καὶ λυσιτελῆ. οἱ δὲ διὰ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ὃν πεπώκασι παρὰ τῆς ἀπάτης, οὐχ εὑρίσκουσι ποία ἐστὶν ἡ ἀληθινὴ ὁδὸς, ἡ ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ πλανῶνται εἰκῆ, ὥς περ ὁρᾷς, καὶ τοὺς πρότερον εἰς πορευομένους, ὡς περιάγονται, ὅπῃ ἂν αὗται δεικνύωσιν. ὁρῶ τοῦτον ἔφην. ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη τίς ἐστιν, ἡ ὥσπερ τυφλή. καὶ

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

uita absumit, quẽadmodũ ii, q ad suppliciũ traditi sũt. si uero qs intelligat contra insipientia perditur. ipse uero saluus est, & beatus & felix fit in tota uita. Vos igitur attendite. & ne obaudite. O hercules ut in magnã quãdã cupiditatem iniecisti nos si hæc ita habent sed habent inquit ita. Non præuenies igit narrando. quãdo nos attendemus diligenter. postq̃ & multa talis est. accepta igitur uirga quadam. & ducta ad picturã. uidetis ne inquit septum hoc? uidemus. hoc primum oportet scire uos uocari locum hunc uitam & turbam multam ante hostium astantem ingressuros in uitã esse. Senex uero supra astans habens chartã quãdã in manu & altera tanq̃ ostendẽs quippiam hic genius uocatur Iubet n. ingrediẽtibus quid oportet eos facere. ut ingrediantur in uitã. & ostendit qualem uiã eos oportet incedere. si seruandi sunt in uita qualem igitur uiam iubet ire. aut qũo inq̃ ego? Vides ne iqt iuxta portã soliũ qddã positũ in loco eo in quem ingreditur turba. in quo sedet mulier ornata moribus. & persuasibilis apparens & in manu habẽs poculũ qddã? uideo sed q̃ nã est ea iquã? deceptio uocat inquit. omnes homines seducens. Tum quid facit hæc? Ingrediẽtes ĩ uitã bibere cõpellit quoad ei⁹ fieri pt. hæc aũt q̃ nã est potio? error inqt atq; ignorãtia. Tũ qd? epota hac ĩgrediũt in uitã. num igitur omnes bibunt errorẽ, an minime? omnes bibunt ĩqt sed aliq plus aliq minus. præterea nõ ne uides ĩtra portã multitudinẽ q̃dã mulierꝝ meretricũ diuersas formas hñtiũ? uideo hæ igit opĩones & cõcupiscẽtiæ. & uoluptates appellãt. cum igitur ingreditur turba. prosiliunt hæ. & complectuntur singulos. deinde abducunt. Quo nã abducũt eos? aliæ ad salutẽ inquit. aliæ ad interitum per deceptionẽ. o admirãde q̃ difficilẽ potionem narras. Atq; omnes inquit pollicentur ueluti ad optima ductur & ad uitã felicẽ. ac cõducibilẽ ĩpi uero ob ignorãtiã & errorẽ quem ebiberunt a deceptione nõ inueniũt quæ nam sit uera uia in uita. sed errant temere quemadmodum uides & prius ingredientes ueluti circũuagantes quo ipsæ monstrauerit uideo hoc ĩquã. sed mulier illa quæ nã ẽ q̃ ut cæca &

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

it. Futurũ primum deaurabor.beris.bi?. Medius aoristus primus.deauraui deaurauisti deaurauit. Medium futuꝝ primum Deaurabo deaurabis deaurabit.

Imperatiua passiua præsens

Deaurare deauretur.deauraminor.deaurantor. deauraminor deaurantor. Præteritum perfectum. Deaurator tu.rator.ille. Aoristus primus. deaurator tu.rator ille. Medius aoristus primus.deaurato tu deaurato ille.

Optatiua passiua.præsens

Deaurarer deaurareris.raretur raremur. remini.rentur.deauraremur.deauraremini.deaurarentur.præteritumperfe. Deauratus essem.de auratus esses.esset. postpaulo futurum.deaurer.deaureris.de auretur. Aoristus primus. Deauratus essem.esses.esset. Futurum primum deaurer deaureris.deauretur. Medius Aoristus primus. Deaurem deaures.deauret. Medium Futurum primum deaurem. deaures deauret.

Subiunctiua passiua præsens

Si deaurer.deaureris.deauretur.Si deauremur deauremini.deaurentur. Si deauremur. deauremini.deaurentur. Præteritum perfectum.si deauratus fuerim fueris fuerit. Aoristus pri. Si deauratus.ro. eris.erit. Medius Aoristus primus. Si deaurauero deaura ueris deaurauerit. Infinitiua passiua.præsens Deaurari.præteritum perfectum.deauratumesse. Postpau lo futuꝝ deauratũiri. Aoristus primus. Deauratũeẽ. Futurum primũ deauratũiri. Medius aoristus.i.deaurauisse. medium fu turum primum. Deauratumire. Participia passiua.præsens Qui deauratur,eius qui deauratur. Quæ deauratur eius quæ deauratur. Quod deauratur, eius quod deauratur. Præteritum perfectum. Hic deauratus hæc deau rata.hoc deauratum. Postpaulo futurũ. Hic deaurandus. Hæc deaurãda.hoc deaurãdũ. Aoristus primus. Hic deauratus.hæc deaurata.hoc deauratũ. Futurum primum. Hic deau randus hæc deaurãda.hoc deaurãdũ. Medius aoristus primus. Qui deaurauit.Quæ deaurauit. Quod deaurauit. Medium

θη. μέλλων α. χρυσωθήσομαι, σῃ, σεται. μέσος ἀόριστος πρῶτος. ἐχρυσωσάμην, ἐχρυσώσω, ἐχρυσώσατο. μέσος μέλλων α. χρυσώσομαι, χρυσώσῃ, χρυσώσεται.

Προστακτικὰ παθητικά. ἐνεστώς.

χρυσόου, οῦ. χρυσοέσθω, ούσθω. χρυσόεσθον, οῦσθον. χρυσοέσθων, ούσθων. χρυσόεσθε, οῦσθε. χρυσοέσθωσαν, ούσθωσαν. παρακείμενος. κεχρύσωσο, κεχρυσώσθω. ἀόριστος α. χρυσώθητι, χρυσωθήτω. μέσος ἀόριστος α. χρύσωσαι, χρυσωσάσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά. ἐνεστώς.

χρυσοοίμην, οίμην. χρυσόοιο, οῖο. χρυσόοιτο, οῖτο. χρυσοοίμεθον, οίμεθον. χρυσόοισθον, οῖσθον. χρυσοοίσθην, οίσθην. χρυσοοίμεθα, οίμεθα. χρυσόοισθε, οῖσθε. χρυσόοιντο, οῖντο. παρακείμενος. κεχρυσώμην. κεχρύσωο. σωτο. μετ᾽ ὀλίγον μελλ. κεχρυσωσοίμην, κεχρυσώσοιο, κεχρυσώσοιτο. ἀόριστος α. χρυσωθείην, χρυσωθείης, χρυσωθείη. μέλλων α. χρυσωθησοίμην, χρυσωθήσοιο, χρυσωθήσοιτο. μέσος ἀόριστος πρῶτος. χρυσωσαίμην, χρυσώσαιο, χρυσώσαιτο. μέσος μέλλων πρῶτος. χρυσωσοίμην, χρυσώσοιο, χρυσώσοιτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. ἐνεστώς.

ἐὰν χρυσόωμαι, ῶμαι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόηται, ῶται. ἐὰν χρυσοώμεθον, ώμεθον. χρυσόησθον, ῶσθον. χρυσόησθον, ῶσθον. ἐὰν χρυσοώμεθα, ώμεθα. χρυσόησθε, ῶσθε. χρυσόωνται, ῶνται. παρακείμενος. ἐὰν κεχρυσῶμαι, κεχρυσῷ, κεχρυσῶται. ἀόριστος α. ἐὰν χρυσωθῶ, χρυσωθῇς, χρυσωθῇ. μέσος ἀόριστος α. ἐὰν χρυσώσωμαι, χρυσώσῃ, χρυσώσηται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά. ἐνεστώς.

χρυσόεσθαι, οῦσθαι. παρακείμενος, κεχρυσῶσθαι. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, κεχρυσώσεσθαι. ἀόριστος α, χρυσωθῆναι. μέλλων α, χρυσωθήσεσθαι. μέσος ἀόριστος α, χρυσώσασθαι. μέσος μέλλων α, χρυσώσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. ἐνεστώς.

ὁ χρυσοόμενος, ούμενος. τοῦ χρυσοομένου, ουμένου. ἡ χρυσοομένη, ουμένη. τῆς χρυσοομένης, ουμένης. τὸ χρυσοόμενον, ούμενον. τοῦ χρυσοομένου, ουμένου. παρακείμενος. ὁ κεχρυσωμένος. ἡ κεχρυσωμένη. τὸ κεχρυσωμένον. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. ὁ κεχρυσωσόμενος. ἡ κεχρυσωσομένη. τὸ κεχρυσωσόμενον. ἀόριστος α. ὁ χρυσωθείς. ἡ χρυσωθεῖσα. τὸ χρυσωθέν. μέλλων α. ὁ χρυσωθησόμενος. ἡ χρυσωθησομένη. τὸ χρυσωθησόμενον. μέσος ἀόριστος α. ὁ χρυσωσάμενος. ἡ χρυσωσαμένη. τὸ χρυσωσάμενον. μέσος

μέλλων α. ὁ χρυσωσόμενος. ἡ χρυσωσομένη. τὸ χρυσωσόμενον. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι σπανίως εὑρίσκονται μέσοι παρακείμενοι καὶ δεύτεροι ἀόριστοι ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἷον, κτυπῶ, ἔκτυπα, ἔκτυπον. δουπῶ, δέδουπα, ἔδουπον. μυκῶ, μέμυκα, ἔμυκον. χραισμῶ, ἔχραισμον. ὀλισθῶ, ὤλισθον. ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. βλαστῶ, ἔβλαστον. ἀλαλκῶ, ἤλαλκον. ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης, οὐδαμῶς.

Περὶ τῶν εἰς μι ῥημάτων.

Τὰ εἰς μι ῥήματα, ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥημάτων γίνονται. Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι, τέσσαρες· ὧν ἡ πρώτη, ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων γίνεται· οἷον, τιθέω, ῶ, τίθημι. ἔχει δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ· τὸ ε δέ, ἐν τῇ τοῦ παθητικοῦ· οἷον, τίθημι, τίθεμαι.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τίθημι· τίθης· τίθησι· τίθετον. τίθετον· τίθεμεν. τίθετε. τιθεῖσι, καὶ ἰωνικῶς, τιθέασι. Παρατατικός. Ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη. ἐτίθετον, ἐτιθέτην. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν. Παρακείμενος. τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, ἐτεθείκει. γράφονται δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου ἔθει βοιωτικῷ. Ἀόριστος α. Ἔθηκα, ἔθηκας, κε, ἀντὶ ἔθησα ἔξω τοῦ κανόνος. ὁμοίως καὶ ἔδωκα, καὶ ἧκα, καὶ ἤνεγκα, καὶ εἶπα. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸ σύμφωνον τοῦ οἰκείου μέλλοντος. Ἀόριστος β. Ἔθην, ἔθης, ἔθη. ἔθετον, ἐθέτην. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν. Μέλλων. Θήσω, θήσεις, θήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τίθετι, τιθέτω. τίθετον, τιθέτων. τίθετε, τιθέτωσαν. Παρακείμενος. Τέθεικε, τεθεικέτω. Ἀόριστος β. Θέτι, ἢ θές, θέτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τιθείην, τιθείης, τιθείη. τιθείητον, τιθειήτην. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, καὶ τιθεῖεν. Παρακείμενος. τεθείκοιμι, τεθείκοις, τεθείκοι. Ἀόριστος β. Θείην, θείης, θείη. μέλλων. Θήσοιμι, οις, οι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ. ἐὰν τιθῆτον, τιθῆτον. ἐὰν τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι. Παρακείμενος. ἐὰν τεθείκω, τεθείκῃς, τεθείκῃ. ἀόριστος β. ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

Τιθέναι. Παρακείμενος, τεθεικέναι. ἀόριστος β, θεῖναι. μέλλων, θήσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. ἐνεστώς.

Ὁ τιθείς, τοῦ τιθέντος. Ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης. Τὸ τιθέν, τοῦ τιθέντος. Παρακείμενος. Ὁ τεθεικώς. ἡ τεθεικυῖα. Τὸ τεθεικός.

Ad Dominum.

Quam horribile iudicium tuum domine angelis aſſiſtẽtibus, hominibus inductis, libris apertis, operibus inqui ſitis, rationibus reſpondentibus, quale iudicium erit in me concepto in peccatis, quis meam flammam extinguet, niſi tu domine miſerere mei ut humanus.

Ad deiperam.

Inuituperabilem deipara ſpem tuam habens ſeruabor, defenſionem tuam poſſidens per quam pura, non, timebo, per ſe quar inimicos meos & in fugam uertam, ſolam habens ut tho racem protectionem tuam, & omnipotens auxilium tuum, & de precor clamans tibi domina ſalua me interceſſionibus tuis, & ele ua me e tenebroſo ſomno ad tuã glorificationem potentia ex te incarnati dei.

Ad eandem.

Glorioſa, ſemper uirgo, mater Chriſti dei, ad duc no ſtram precationem filio tuo & deo, ut ſaluet per te animas noſtras.

Ad dominum.

Miſerere nr̃i domine Miſerere nr̃i, omnis enim defeſionis in opes hanc tibi precationem ut domino peccatores affe rimus. miſerere noſtri domine miſerere noſtri.

Ad eandem.

Domine miſerere noſtri in te enim confidimus ne iraſcaris no bis ualde, neq; memineris delicta noſtra ſed aſpice & nunc ut miſericors & libera nos ab inimicis noſtris, tu enim es deus noſter & nos populus tuus, oẽs opa manuũ tuaꝝ & nomen tuum inuocauimus.

Ad deiperam.

Miſericordiæ ianuam aperi nobis benedicta deipe ra, ſperantes igitur in te ne aberremus, liberemur per te a calamitatibus, tu enim es ſalus generis hominum.

Ad eandem.

Multas multitudines meo rum Deipera peccatorum, ad te cõ fugi ſancta ſalutis indigens, uiſita ægrotantem me am animam & pete filio tuo & deo modo dari mihi remiſſi onem quæ feci malorum, ſola ſancta, ſola benedicta.

Ad eandem.

Omnem ſpem meam in te repono mater luminis ſer ua me ſub protectionem tuam.

A bite discipulis uerbum dixit pascha in altum
locū, in quo mens firmata est, qbus mysterii ductiones parate
infermentato ueritatis sermone, firmū aūt grāæ magnificate.
C onditorem pater ante secula sapientiam generat principiū ui
arum me, in opera condidit nunc mystice perfecta, uer
bum.n.inconditū ens natura, uoces ,ppias faciens, nūc accepi
V t homo sum substantia, non imaginatione, sic
deus modo retributionis, natura unita mihi,
Xpūm unū ideo me cognoscite quoq;, in qbus, q̄ sū ea saluātē.

COSMAE HIEROSOLYMITANI IN MAGNA VENERIS DIE. CAPITA VERSVVM.

Ante Sabbatum'q;.

a D te uigilo, quem propter, humanitatē teipsum caden
ti euacuantem immobiliter, & usq; ad passiones, impas
sibiliter succumbentem uerbum dei, pacem præ
be mihi humane.
S ordantes pedes, & ante purgatos mysterii participatione
diuinæ mentis Christe tuæ, ministri ex sion olueti magnum
ad montem conuenere laudantes te humane.
A spicite dixisti amici, ne turbemini. nūc enī ,ppinquauit hora ca
piendi me, inter ficiēdi manibus impioꝝ. omnes uero dispersi
eritis me relinquētes. quos cōgregabo annūtiare me humanū
C olumnā malignitatis æquiparātis deo, diuini pueri uilipēdere
contra Christum autem frementes iniquoꝝ cōciliū, con
sultat inania, occidere meditatur uitæ dominantem
manu, quem omnis creatio benedicit glorificans in secula
A palpebris discipuli nunc somnum dixisti Christe ex
cutite, in præcatione autem uigilate, tentatione ne quo pacto
pereatis, & maxime Simon, forti enim maius
ex periētia cognosce me petre quē oīs creatio bn̄dicit glorifi-
P rofanum uerbum e labris nunq̄ emite. (cans in secula.
Domine, tecum moriar ut beniuolus, & si omnes
negabunt te clamauit Petrus. caro neq; sanguis pater
tuus reuelauit mihi te, quem omnis creatio benedicit glo
rificans in secula.
P rofunditatē sapientiæ diuine & notionis nō oēm inuestigasti
abyssum autem meorum iudicioꝝ non deprehendisti homo

Αόριστος β. ὁ θείς· ἡ θεῖσα· τὸ θέν. μέλλων· ὁ θήσων· ἡ θήσουσα· τὸ θῆσον. Ὁριστικὰ παθητικά· ἐνεστώς·

Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται. τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον· τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται. παρατατικός. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο· ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο. παρακείμενος. τέθειμαι· τέθεισαι, τέθειται. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων· τεθείσομαι, τεθείσῃ, σεται. Ὑπερσυντέλικος· ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο. ἀόριστος α. ἐτέθην, ἐτέθης, θη. μέλλων α. τεθήσομαι, τεθήσῃ, σεται. μέσος ἀόριστος β. ἐθέμην, ἔθεσο, καὶ ἔθου, ἔθετο. μέσος μέλλων α. θήσομαι, θήσῃ, σεται. προστακτικὰ παθητικά. ἐνεστώς.

Τίθεσο, καὶ τίθου, τιθέσθω. τίθεσθον, τιθέσθων. τίθεσθε, τιθέσθωσαν. παρακείμενος. τέθεισο, τεθείσθω. ἀόριστος α. τέθητι, τεθήτω· μέσος ἀόριστος β. θέσο, καὶ θοῦ, θέσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά. ἐνεστώς.

Τιθείμην, τίθειο, τίθειτο. τιθείμεθον, τίθεισθον, τιθείσθην. τιθείμεθα, τίθεισθε, τίθειντο. παρακείμενος. τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. τεθεισοίμην, τεθείσοιο, το. ἀόριστος α. τεθείην, τεθείης, τεθείη. μέλλων α. τεθεισοίμην, σοιο, σοιτο. μέσος ἀόριστος β. θείμην, θεῖο, θεῖτο. μέσος μέλλων α. θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο. Ὑποτακτικὰ παθητικά· ἐνεστώς.

Ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται. παρακείμενος. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται. ἀόριστος α. ἐὰν τεθῶ, τεθῇς, τεθῇ. μέσος ἀόριστος β. ἐὰν θῶμαι, θῇ, θῆται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά· ἐνεστώς.

Τίθεσθαι· παρακείμενος, τεθεῖσθαι. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. τεθείσεσθαι. ἀόριστος α, τεθῆναι· μέλλων α, τεθήσεσθαι. μέσος ἀόριστος β, θέσθαι. μέσος μέλλων α, θήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. ἐνεστώς.

Ὁ τιθέμενος· ἡ τιθεμένη· τὸ τιθέμενον. παρακείμενος. ὁ τεθειμένος, ἡ τεθειμένη· τὸ τεθειμένον· μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.

Ὁ τεθεισόμενος. ἡ τεθεισομένη· τὸ τεθεισόμενον· ἀόριστος α. ὁ τεθείς. ἡ τεθεῖσα. τὸ τεθέν· μέλλων α. ὁ τεθησόμενος. ἡ τεθησομένη· τὸ τεθησόμενον· μέσος ἀόριστος β. ὁ θέμενος· ἡ θεμένη· τὸ θέμενον. μέσος μέλλων α. ὁ θησόμενος· ἡ θησομένη· τὸ θησόμενον.

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι.

Δευτέρα συζυγία τῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων· οἷον, ἱστάω, ῶ, ἵστημι· ἔχει δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸ α δὲ, ἐν τῇ τοῦ παθητικοῦ· οἷον, ἵστημι, ἵσταμαι.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἵστημι· ἵστης· ἵστησι· ἵστατον· ἵστατον. ἵσταμεν· ἵστατε· ἱστᾶσι. Παρατατικός. Ἵστην· ἵστης. ἵστη· ἵστατον, ἱστάτην· ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν. Παρακείμενος. Ἕστηκα, ἕστηκας, ἕστηκε, καὶ οὐχ ἕστηκα, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔστηκα, ἀπὸ τοῦ ἐστήκω γινομένου· ὁμοίως καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, ἑστήκειν, ἑστήκεις, ἑστήκει· Ἀόριστος α· Ἔστησα, ἔστησας, ἔστησε. Ἀόριστος δεύτερος. Ἔστην, ἔστης, ἔστη· ἔστητον, ἐστήτην. ἔστημεν, ἔστητε. ἔστησαν. Μέλλων. Στήσω, στήσεις, στήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἵσταθι, ἱστάτω· ἵστατον, ἱστάτων. ἵστατε, ἱστάτωσαν. Παρακείμενος. Ἕστηκε, ἑστηκέτω. Ἀόριστος α. Στῆσον, στησάτω. Ἀόριστος β. Στῆθι, στήτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη. ἱσταίητον, ἱσταιήτην. ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν, καὶ ἱσταῖεν. Παρακείμενος. Ἑστήκοιμι. ἑστήκοις, ἑστήκοι. Ἀόριστος πρῶτος. Στήσαιμι, στήσαις, στήσαι. Αἰολικῶς, Στήσεια, στήσειας, στήσειε. Ἀόριστος β. Σταίην, σταίης, σταίη. Μέλλων. Στήσοιμι, στήσοις, στήσοι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ· ἐὰν ἱστᾶτον, ἱστᾶτον· ἐὰν ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι. Παρακείμενος. Ἐὰν ἑστήκω, ἑστήκῃς, ἑστήκῃ. Ἀόριστος α. Ἐὰν στήσω, στήσῃς, στήσῃ. Ἀόριστος β. Ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἱστάναι. Παρακείμενος, Ἑστηκέναι. Ἀόριστος α, Στῆσαι. ἀόριστος β, Στῆναι. Μέλλων, Στήσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ ἱστὰς, τοῦ ἱστάντος. ἡ ἱστᾶσα, τῆς ἱστάσης. Τὸ ἱστὰν, τοῦ ἱστάντος. Παρακείμενος. Ὁ ἑστηκώς· ἡ ἑστηκυῖα. τὸ ἑστηκός. ἀόριστος α. Ὁ στήσας. ἡ στήσασα. τὸ στῆσαν. ἀόριστος β. Ὁ στάς. ἡ στᾶσα. τὸ στάν. Μέλλων. Ὁ στήσων. ἡ στήσουσα. τὸ στῆσον.

Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται. Παρατατικός. Ἱστάμην, ἵστασο, καὶ ἵστω, ἵστατο. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο. Παρακείμενος. ἕσταμαι, ἕστασαι, ἕσταται. Μετ' ὀλίγον μέλλων. ἑστάσομαι, ἑστάσῃ, ἑστάσεται. Ὑπερσυντέλικος. ἑστάμην, ἕστασο, ἕστατο.

Dominus inquit caro igitur existens,ne iactare,negabis ter tio.n.me,quem omnis creatio benedicit,glorificans in secula.

R enuis Simon Petre,qꝛ patiere cito ut dictum est, & tibi ancilla sola celeriter accedens,terrebit te,do minus inqt,amare lachrymans,tñ habebis ꝓpitiabilē me quē omnis creatio benedicit glorificans per secula.

P rætiosiorem Cherubim,& gloriosiorē incomparabiliter Seraphim,incorrupte deum uerbum procreantem, uere deiperam te magnificamus.

P ernitiosa collectio deum exosoꝝ,malignantium,diuicidaꝝ congregatio,in surrexit Christe tibi, & ut impiū traxit creato rem omnium,quem magnificamus.

L egem ignorantes impii.uoces,prophetarum'qꝫ meditantes inaniter,ut ouem traxerunt te omnium dominum iniuste mactare,quem magnificamus.

G entibus deditam uitam,cum scribis occi di scelesti sacerdotes præbuerunt percussi per se inuidenti malitia,natura uitæ datorem,quem magnificamus.

C ircundederunt canes q̃ multi pulsarunt rex,genam tuam alapa,interogabant te.contra te autem falsa testa bantur,& omnia substinens,omnes seruasti.

MARCI EPISCOPI IDRVNTIS.IN MAGNO SABBATO.CAPITA VERSVVM.

Et hodie autem.

u Nda Maris contegentem olim persecutorem tyrannum sub terra contexerunt seruatorum fi lii,sed nos ueluti iuuenculæ domino canamus. gloriose enim glorificatus est,

D omine deus meus funebrem hymnū & sepulchralē cantū tibi canam.sepultura tua mihi ingressus adaperienti & morte mortem,& infernum mortificaori.

S uperius te in sede,& inferius in sepulchro super mūdana & sub terrena intelligētia saluator meus uibrabāt̃ mortificatiōe tua supra mentem uisus es enim mortuus uitæ author.

V t tua gloria omnia repleas descendisti in ima terræ,a bs te enim non absconsa est sub

ſiſtentia mea in Adam, & ſepultus corruptum me noui ficas humane.

T e qui in aquis ſuſpendiſti omnem terram in contentibiliter creatio conſpicata in caluaria ſuſpenſum, ſtupide continebatur, non eſt ſanctus præter te domine clamans

S igna ſepulturæ tuæ oſtendiſti, uiſus multiplicans, nunc autem ſecreta tua diuinitus manifeſtaſti & his qui in inferno ſunt domine, non eſt ſanctus præter te domine clamant.

E xplicaſti palmas, & uniſti quæ prius diuiſa erant correptione autem ſaluator in ſindone & monumento, deuinctos ſoluiſti, non eſt ſanctus præter te domine clamamus

Monumento & ſigillis non capiendus, contentus es uoluntate, & enim uim tuam actionibus notificaſti diuifice cantantibus, non eſt ſanctus præter te domine humane.

I n Cruce tuam diuinam euacuatiōem præuidens Abbacū, ſtupidus clamabat, tu potentum ſcidiſti potentiam bone, uerſatus his qui in inferno ſunt, tanquam omnipotens

S eptimam hodie ſanctificaſti, quam benedixiſti prius ceſſatione operum, profers enim uniuerſa & nouificas, ſabbatiſſans ſaluator meus, & recuperans

F ortitudine præſtantioris deuincente te, a carne anima tua diuiſa eſt, lacerant enim ambo uincula mortis & inferni, uerbum fortitudine tua

I nfernus uerbū occurrens tibi, amarus factus eſt mortalē uidēs deificatum, maculoſum uibicibus, & omnipotentificem horribili formæ autem, diſcordauit

D eiparentia tua Chriſte erga nos compatienter facta, Heſaias lumine uiſo ſine ueſpere, de nocte uigilans clamauit, reſurgent mortui, & ſuſcitabuntur qui in ſepulchris ſunt, & omnes in terra exultabunt.

N ouificas terrigenas, creator puluereus exiſtens, & Sindon & ſepulchrum ſuboſtendunt coexiſtens tibi uerbū myſterium, decorus enim conſultor te gignentis conſilium uaticinatur in te magnifice, nouificantis me.

Ἀόριστος α. Ἐστάθην, ἐστάθης, ἐστάθη. Μέλλων α. Σταθήσομαι, σταθήσῃ, σταθήσεται. Μέσος ἀόριστος α. Ἐστησάμην, ἐστήσω, ἐστήσατο. Μέσος μέλλων α. Στήσομαι, στήσῃ, στήσεται.

Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἵστασο, καὶ ἵστω, ἱστάσθω· ἵστασθον, ἱστάσθων· ἵστασθε, ἱστάσθωσαν. Παρακείμενος. Ἕστασο, ἑστάσθω. Ἀόριστος α. Στάθητι, σταθήτω. Μέσος ἀόριστος α. Στῆσαι, στησάσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἱσταίμην, ἵσταιο, ἵσταιτο· ἱσταίμεθον, ἵσταισθον, ἱσταίσθην· ἱσταίμεθα, ἵσταισθε, ἵσταιντο. Παρακείμενος. Ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ἑστασοίμην, ἑστάσοιο, ἑστάσοιτο. Ἀόριστος α. Σταθείην, σταθείης, σταθείη. Μέσος ἀόριστος α. Στησαίμην, στήσαιο, στήσαιτο. Μέλλων α. Σταθησοίμην, σοιο, σοιτο. Μέσος μέλλων. Στησοίμην, στήσοιο, στήσοιτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν ἱστῶμαι, ἱστῇ, ἱστῆται. ἐὰν ἱστώμεθον, ἱστῆσθον, ἱστῆσθον· ἐὰν ἱστώμεθα, ἱστῆσθε, ἱστῶνται. Παρακείμενος. Ἐὰν ἑστῶμαι, ἑστᾷ, ἑστᾶται. Ἀόριστος α. Ἐὰν σταθῶ, σταθῇς, σταθῇ. Μέσος ἀόριστος α. Ἐὰν στήσωμαι, στήσῃ· στήσηται. Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς. Ἵστασθαι. Παρακείμενος. Ἑστάσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ἑστάσεσθαι. Ἀόριστος α. Σταθῆναι. Μέλλων α, Σταθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος α, Στήσασθαι. Μέσος μέλλων α, Στήσεσθαι. Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ ἱστάμενος. Ἡ ἱσταμένη. Τὸ ἱστάμενον. Παρακείμενος. Ὁ ἑσταμένος. Ἡ ἑσταμένη. Τὸ ἑσταμένον. Ἀόριστος α. Ὁ σταθείς. Ἡ σταθεῖσα. Τὸ σταθέν. Μέλλων πρῶτος. Ὁ σταθησόμενος. Ἡ σταθησομένη, Τὸ σταθησόμενον. Μέσος ἀόριστος α. Ὁ στησάμενος. Ἡ στησαμένη. Τὸ στησάμενον. Μέσος μέλλων α. Ὁ στησόμενος. Ἡ στησομένη. Τὸ στησόμενον. Περὶ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι.

Ἡ τρίτη συζυγία τῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων. οἷον, διδόω, ῶ. δίδωμι. ἔχει δὲ τὸ ω μέγα ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ δὲ ο μικρὸν, ἐν τῇ τοῦ παθητικοῦ. οἷον, δίδωμι, δίδομαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Δίδωμι, δίδως, δίδωσι· δίδοτον, δίδοτον· δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι καὶ ἰωνικῶς, διδόασι. Παρατατικός. Ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω. ἐδίδοτον, ἐδιδότην. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν. Παρα-

κείμενος. Δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐδε-
δώκειν, ἐδεδώκεις, ἐδεδώκει. Ἀόριστος α. Ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε.
Ἀόριστος β. Ἔδων, ἔδως, ἔδω· ἔδοτον, ἐδότην· ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.
Μέλλων. Δώσω, δώσεις, δώσει. Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
Δίδοθι· διδότω· δίδοτον, διδότων· δίδοτε, διδότωσαν. Παρακεί-
μενος. Δέδωκε, δεδωκέτω. Ἀόριστος β. Δόθι, ἢ δός, δότω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Διδοίην, διδοίης, διδοίη· διδοίητον, διδοιήτην· διδοίημεν, διδοίη-
τε, διδοίησαν, καὶ διδοῖεν. Παρακείμενος. Δεδώκοιμι, δεδώκοις,
κοι. Ἀόριστος β. Δοίην, δοίης, δοίη. Μέλλων. Δώσοιμι, δώσοις,
σοι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
Ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ· ἐὰν διδῶτον, διδῶτον· ἐὰν διδῶμεν διδῶ-
τε, διδῶσι. Παρακείμενος. Ἐὰν δεδώκω, δεδώκῃς, κῃ. Ἀόριστος
β. Ἐὰν δῶ· δῷς, δῷ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
Διδόναι. Παρακείμενος. Δεδωκέναι. Ἀόριστος β, Δοῦναι.
Μέλλων, Δώσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς.
Ὁ διδούς, ἡ διδοῦσα, τὸ διδόν. Παρακείμενος. Ὁ δεδωκώς,
ἡ δεδωκυῖα, τὸ δεδωκός. Ἀόριστος β. Ὁ δούς, ἡ δοῦσα, τὸ δόν.
Μέλλων. Ὁ δώσων· ἡ δώσουσα· τὸ δῶσον.

Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Δίδομαι, δίδοσαι, καὶ δίδου, δίδοται· διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον·
διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται. Παρατατικός. Ἐδιδόμην, ἐδίδο-
σο, καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο· ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην· ἐδιδό-
μεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο. Παρακείμενος. Δέδομαι, δέδοσαι,
δέδοται. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Δεδόσομαι, δεδόσῃ, δεδόσεται.
Ὑπερσυντέλικος. Ἐδεδόμην, ἐδέδοσο, ἐδέδοτο. Ἀόριστος α.
Ἐδόθην, ἐδόθης, θη. Μέλλων α. Δοθήσομαι, σῃ, σεται.
Μέσος ἀόριστος β. Ἐδόμην, ἔδοσο, καὶ ἔδου, ἔδοτο. Μέσος μέλλων.
α. Δόσομαι, σῃ, σεται. Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.
Δίδοσο, καὶ δίδου, διδόσθω· δίδοσθον, διδόσθων· δίδοσθε, διδόσθω-
σαν. Παρακείμενος. Δέδοσο, δεδόσθω. Ἀόριστος α. Δόθητι,
δοθήτω. Μέσος ἀόριστος β. Δόσο, καὶ δοῦ, δόσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Διδοίμην, δίδοιο, δίδοιτο· διδοίμεθον, δίδοισθον, διδοίσθην· διδοί-
μεθα, δίδοισθε, δίδοιντο. Παρακείμενος. Δεδοίμην, δεδοῖο, δε-
δοῖτο. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Δεδοσοίμην, δεδόσοιο, δεδόσοιτο.

teritum perfe.dedisti dedit. Præteritum plusquam perfe.dede ram,dederas,dederat. Aoristus primus dedi, dedisti,dedit. Aoristus secũ.dedi disti, dedit,dedistis,dederũt, dedim⁹stis, rũt, Futurum. Dabo dabis dabit. Imperatiua Actiua Præsens da, det, date duo dent duo date dent. Præteritum perfectũ dato tu dato ille Aoristus sec. dato tu uel dato.dato.

Optatiua actiua præsens.

Darem dares daret.daretis duo.darent duo.daremus daretis darẽt, & darẽt ptm̃ perfectũ dedissem dedisses dedisset. Aoristus sec.dedissem sses.sset.futurum dem.des. det.

Subiunctiua actiua præsens.

Si dem des det.si detis duo dent duo.si demus detis dent. Præteritum perfe.si dederim ris rit. Aoristus secundus.si dedero ris rit.

Infinitiua actiua præsens

Dare.præteritum perfectum dedisse. Aoristus secũdus dedisse. futurum daturum esse.

Participia actiua præsens

Hic dans, hæc dans,hoc dans.præteritum perfectum,qui dedit quæ dedit, quod dedit.Aorist⁹ sec.q dedit.quæ dedit qđ dedit. futurum hic daturus hæc datura hoc daturum

Indicatiua passiua præsens.

Dor daris & dare datur.damur duo,mini duo.dantur duo. damur,damini, dantur. Præteritum impfectum.Dabar dabaris.& dabare dabatur dabamur bamini, bantur, dabamur bamini bantur.Præteritum perfectum datus sum datus es. datus est.Post paulo futurum dabor daberis dabitur. Præteritũ plusq̃perfe.datus fuerã fueras fuerat. Aoristus prim⁹. datus fui fuisti fuit.futurum primum dabo dabis dabit.

Medi⁹aorist⁹sec.dedi dedisti.& dedisti dedit.Medium futurũ primum dabo dabis dabit.

Imperatiua passiua præsens

Dare & dare detur.damini dentur damini dentur. Præteritum perfe.dator tu dator ille. Aorist⁹ pri.dator tu dator ille.Medius Aoristus secundus da.& da.det.

Optatiua passiua præsens

Darer dareris daretur daremur daremini rentur.daremur mini darentur. Præteritum perf.datus fuissem fuisses fuisset.Post paulo futurum der deris detur.

Aorist᷒ primus datus fuissem fuisses fuisset futuꝝ primū.der deris detur. Medius Aoristus secū dedissem sses sset. Mediū. Futurum primum dem des det.

Subiunctiua passiua.præsens

Si der deris detur. si demur demini dentur.
si demur demini dentur. Præteritū perfectum. si datus fuerim fueris erit. Aorist᷒ prim᷒. si datus fuero eris erit. Medi᷒ Aoristus scd̄s si dedero dederis dederit.

Infinita passiua.præsens

Dari. Præteritū perfectum datum esse. Paulopost futurum datumiri. Aoristus prim᷒. datum fuisse. Futuꝝ primū datūiri. Medius aoristus sec. datū eē. Mediū futuꝝ primum daturū esse.

Participia passiua præsens

Qui datur quæ datur quod datur. Præteritum perfectum.
Hic datus. hæc data. hoc datum. Postpaulo futurum
hic dandus. hæc danda hoc dandum. Aoristus prim᷒.
hic datus hæc data hoc datū. Futurum primū hic dandus hæc danda hoc dandum. Medius aoristus secundus qui dedit. quæ dedit. qđ dedit. Mediū futuꝝ primū Hic daturus. hæc datura. hoc daturum. De quarta cōiugatiōe eoꝝ quæ in mi.

Quarta coniugatio eorum quæ in mi. fit a sexta cōiugatiōe barytonorum uerborum in yo desinentium. ut Iungo iungo habet autem y psilon in penultima actiui. & passiui. ut Iungo iungor. Indicatiua actiua. præsens

Iungo iungis iungit. iungitis iungunt. iungimus iungitis iungunt. & ionice iungunt. Præteritū imperfectum. iungebam bas bat. iungebatis iungebant. iūgebamus iungebatis iungebant. Alia autem tempora defecerunt nam ea quæ quartæ. usq; ad ptm̄ imperfectū iflectunt. Impatiuum iūge iungat. Infinitiuum iungere. Participium.
Hic iungens, hæc iungens. hoc iungens.

Indicatiua passiua. præsens

Iungor iungeris iungitur. iungimur iungimini iunguntur. Iungimur iungimini iungunt. Ptūm imperfectū. iungebar baris. iungebatur iungebamur iungebamini iungebantur. iungebamur iungebamini iungebant. Impatiuum.

Ἀόριστος α. Δοθείην, δοθείης, δοθείη. Μέλλων α. Δοθησοίμην, σοιο, σοιτο. Μέσος ἀόριστος β. Δοίμην, δοῖο, δοῖτο. Μέσος μέλλων α. Δοσοίμην, δόσοιο, δόσοιτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται. ἐὰν διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον. ἐὰν διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται. Παρακείμενος. Ἐὰν δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται. Ἀόριστος α. Ἐὰν δοθῶ. ῇς, ῇ. Μέσος ἀόριστος β. Ἐὰν δῶμαι, δῷ, δῶται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς.

Δίδοσθαι. Παρακείμενος, δεδόσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων, δεδόσεσθαι. Ἀόριστος α, δοθῆναι. μέλλων α, δοθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος β, δόσθαι. Μέσος μέλλων α, δόσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ διδόμενος. ἡ διδομένη. τὸ διδόμενον. Παρακείμενος. Ὁ δεδομένος. ἡ δεδομένη. τὸ δεδομένον. μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ δεδοσόμενος. ἡ δεδοσομένη. τὸ δεδοσόμενον. Ἀόριστος α. Ὁ δοθείς, ἡ δοθεῖσα, τὸ δοθέν. μέλλων α. Ὁ δοθησόμενος. ἡ δοθησομένη. τὸ δοθησόμενον. μέσος ἀόριστος β. Ὁ δόμενος. ἡ δομένη. τὸ δόμενον. μέσος μέλλων α, Ὁ δοσόμενος. ἡ δοσομένη. τὸ δοσόμενον. Περὶ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι.

Ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ῥημάτων εἰς υω ληγόντων· οἷον, ζευγνύω, ζεύγνυμι. ἔχει δὲ τὸ υ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ, καὶ παθητικοῦ· οἷον, ζεύγνυμι. ζεύγνυμαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά, Ἐνεστώς.

Ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι. ζεύγνυτον, ζεύγνυτον. ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνῦσι, καὶ ἰωνικῶς, ζευγνύασι. Παρατατικός. Ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ. ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην. ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι, ἐξέλιπον. τὰ γὰρ τῆς τετάρτης μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται. Προστακτικόν. Ζεύγνυθι, ζευγνύτω. Ἀπαρέμφατον, ζευγνῦναι. Μετοχή. Ὁ ζευγνύς. ἡ ζευγνῦσα. τὸ ζευγνύν.

Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται. ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον. ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται. Παρατατικός. Ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο. ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην. ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο. Προστακτικόν.

ζεύγνυσο, ζευγνύσθω. ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων. ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν. Απαρέμφατον, ζεύγνυσθαι. Μετοχαί. Ο ζευγνύμενος. Η ζευγνυμένη. τὸ ζευγνύμενον.

Υπαρκτικὸν ῥῆμα. Ενεστώς.

Εἰμί. εἶ. ἐστί. ἐστόν. ἐστόν. ἐσμέν. ἐστέ. εἰσί. Παρατατικός, καὶ παρακείμενος. ἦν, ἦς, ἦν. ἦτον, ἤτην. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. Υπερσυντέλικος. Ημην, ἦσο, ἦτο. Μέλλων. Εσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, καὶ ἔσται. ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται. Προστακτικόν.

Εσο, ἔστω. ἔστον, ἔστων. ἔστε, ἔστωσαν, καὶ ἔστων. Ευκτικόν. Εἴην, εἴης, εἴη. εἴητον, εἰήτην. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, καὶ εἶεν. Μέλλων. Εσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο. ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο. Υποτακτικόν. Εὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. ἐὰν ἦτον, ἦτον, ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν.

Απαρέμφατον, Εἶναι. Μέλλων, Εσεσθαι. Μετοχαί. Ο ὤν, τοῦ ὄντος. Η οὖσα, τῆς οὔσης. τὸ ὄν. τοῦ ὄντος. Μέλλων. Ο ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου. Η ἐσομένη, τῆς ἐσομένης. τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου. Αλλὰ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν ῥημάτων, ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῆς συγγενείας τῶν χρόνων, καὶ μεταβολῶν τῶν φωνηέντων, καὶ διφθόγγων, καὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων, καί τινων ἀναγκαίων κανόνων λέγωμεν.

Iungere iungatur.iungimini iungantur iungimini iungantur. Infinitum iungi. Participia qui iungitur quæ iungitur.quod iungitur.

Subſtantiuum uerbum.præſens.

Sum es eſt.eſtis ſunt·ſum⁹ eſtis ſunt.Ptũm impfectũ & ptm̃ pfectum fui fuiſti fuit,fuiſtis fuerunt·fuimus fuiſtis fuerũt·ptm̃ pluſq̃perfectũ fueram fueras fuerat. Futurum ero eris erit,& erit erimus eritis erunt.erimus eritis erunt. Imperatiuum es eſto.eſte ſint.eſte ſint & ſint. Optatiuum eſſem eſſes eſſet eſſetis eſſent eſſemus eſſetis eſſent.& eſſent. Futurũ.

Sim ſis ſit,ſimus ſitis ſint.ſimus ſitis ſint,

Subiũctiuũ.ſi fuero fueris fuerit.fueritis rĩt.Si rimus ritis rĩt.

Infinitum eſſe· Futurum fore. Participia.

Hic ens,h⁹entis.Hæc ens,h⁹entis.Hoc ens,h⁹entis·Futuꝝ hicfuturus,huius futuri,hæc futura,huius futuræ.Hoc futuꝝ. huius futuri.Sed de declinatione uerborum ſatis.

Nunc aũt de coniugatiõe tẽpoꝝ & mutatio bus uocalium & diphthongorum,& formatione temporum,& quibuſdam neceſſariis regulis dicamus.

DE COGNATIONE TEMPORVM ET MVTABILIBVS ET IMMVTABILIBVS VOCALIBVS ET DIPHTHONGIS ET DE FORMATIONE TEMPORVM, ET NONNVLLIS REGVLIS NECESSARIIS.

De cognatione temporum.

CVM tria ſint principalia tempora uidelicet præſens præteritum perfectum & futurum, a quibus fiunt alia tria, ptm̃ imperfe. & ptũm pluſq̃perfe. & indeterminatum, tres cognationes ſex uidentur temporum præſentis & præteriti imperfecti. præteriti perfecti & pluſq̃ perfecti, futuri & indefiniti. Vnde & ptm̃ imperfectum præſentis ſeruat conſonantem ut ſcribo ſcribebam, ptm̃ pluſq̃perfectum præteriti, perfecti, ut ſcripſi ſcripſeram. Aoriſtus, futuri. ut ſcribam ſcripſi. Sunt autem finales futuri tres pſi. xi. ſigma. præter ĩmutabiles & tres ptõrum ĩperfectorum phi, chi cappa. Vnde ſi futurum pſi habet præteritum perfectum phi. ut ſcribam ſcripſi Si uero futurum xi, ptm̃ perfectum chi, ut dicam, dixi. Si autem futurum ſigma, præteritum perfectum cappa ut ĩplebo ĩpleui, & in immutabilem autem, & etiam contracta & in mi, in ca faciunt ptũmperfectum.

De omni uerbo.

Omne uerbum uel a uocali incipit, uel diphthongo, uel conſonante. Si quidem a uocali uel mutabili uel immutabili.

De ab immutabilibus uocalibus incipientibus.

ſi q̃dẽ ab ĩmutabili uidelicet ita. iota. y. o magno nulla mutatio fit in præteritis ut reſono reſonabam reſonui reſonauerã nui. aucupor bar. aucupatus ſum fueram fui. Iniurius ſum. erã. fui. fueram. Iniurius fui. Iuuo. iuuabam, iuui, iuueram iuui. hæ & ĩmutabiles appellatæ ſunt quoniam nõ mutantur.

Si uero uerbum incipit a uocali mutabili, ſiue uertibili uidelicet a, e. o. fit mutatio in præteritis quod temporale augmentum uocamus, & ſi incipit ab a, mutatur cõmuniter alpha in ita ut perficio pficiebã perfeci pfecerã pfeci. Excipit̃ de ſueſco ſcebam. & abhorreo, abhorrebam propter concurſum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ, ΚΑΙ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ.

Περὶ τῆς συγγενείας τῶν χρόνων.

Τριῶν ὄντων τῶν ἀρχικῶν χρόνων, δηλονότι, ἐνεστῶτος, παρακειμένου, καὶ μέλλοντος, ἀφ' ὧν γίνονται ἄλλοι τρεῖς, παρατατικὸς, ὑπερσυντέλικος, καὶ ἀόριστος, τρεῖς συγγένειαι τῶν ἓξ φαίνονται χρόνων. ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ. παρακειμένου, καὶ ὑπερσυντελίκου. μέλλοντος, καὶ ἀορίστου. ὅθεν καὶ ὁ παρατατικὸς τὸ τοῦ ἐνεστῶτος φυλάττει σύμφωνον. οἷον, γράφω, ἔγραφον. ὁ ὑπερσυντέλικος, τοῦ παρακειμένου. οἷον, γέγραφα, ἐγεγράφειν. ὁ ἀόριστος, τοῦ μέλλοντος. οἷον, γράψω, ἔγραψα. εἰσὶ δὲ τελικὰ τῶν μελλόντων τρία, ψ, ξ, σ, πλὴν τῶν ἀμεταβόλων. καὶ τρία τῶν παρακειμένων, φ, χ, κ, ὅθεν εἰ μὲν ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ. οἷον, γράψω, γέγραφα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ ξ, ὁ παρακείμενος τὸ χ. οἷον, λέξω, λέλεχα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ σ, ὁ παρακείμενος τὸ κ. οἷον, πλήσω, πέπληκα. καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον δὲ, καὶ ἔτι τὰ συνῃρημένα, καὶ εἰς μι, εἰς κα ποιοῦσι τὸν παρακείμενον.

Περὶ παντὸς ῥήματος.

Πᾶν δὴ ῥῆμα ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ἢ διφθόγγου, ἢ συμφώνου. εἰ μὲν ἀπὸ φωνήεντος, ἢ μεταβολικοῦ, ἢ ἀμεταβόλου.

Περὶ τῶν ἀπὸ ἀμεταβόλων φωνηέντων ἀρχομένων.

Εἰ μὲν ἀπὸ ἀμεταβόλου, δηλονότι, η, ι, υ, ω, οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον, ἠχέω, ἤχεον, ἤχηκα, ἠχήκειν, ἤχησα. ἱδρύω, ἵδρυον. ἵδρυκα. ἱδρύκειν. ἵδρυσα. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὕβρικα. ὑβρίκειν. ὕβρισα. ὠφελέω, ῶ, ὠφέλεον, ουν. ὠφέληκα. ὠφελήκειν. ὠφέλησα. ταῦτά τοι καὶ ἀμετάβολα προσηγόρευται, ὡς μὴ τρεπόμενα. εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος μεταβολικοῦ, ἤτοι τρεπτοῦ, δηλονότι, α, ε, ο, γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς παρῳχημένοις, ἣν χρονικὴν αὔξησιν καλοῦμεν. καὶ εἰ μὲν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α, τρέπεται κοινῶς τὸ α εἰς η, οἷον, ἀνύω, ἤνυον. ἤνυκα. ἠνύκειν. ἤνυσα. ἐξαιρεῖται τὸ ἀηθέσσω, ἀήθεσσον, καὶ ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν

τῶν δύο ηη· καὶ ἄω, τὸ πνέω, ἆον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἦον· καὶ ἀΐω, τὸ ἀκούω, ἄϊον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἤϊον, τῷ ἐπορευόμην. Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται, ὁμοίως τρέπεται τὸ ε εἰς η· οἷον, ἐλεέω, ῶ· ἠλέεον, ουν· ἠλέηκα· ἠλεήκειν· ἠλέησα· πλὴν τῶν ἐσημειωμένων· ἐν οἷς μόνον τὸ ε, προσλαμβάνει καὶ ι. οἷον, ἔχω, εἶχον· ἕπω, εἶπον· ἕλω, εἷλον· ἑστήκω, εἱστήκειν· ἕπομαι, εἱπόμην· ἐάω, ῶ· εἴαον, ων· ἑστιῶ, εἱστίων· ἑρπύζω, εἵρπυζον· ἕρπω, εἷρπον· ἕλκω, εἷλκον· ἑλκύω, εἵλκυον· ἐρύω, εἴρυον· ἐθίζω, εἴθιζον· ἔθω, εἴωθα· ἕω, εἷμαι· ἐργάζομαι, εἰργαζόμην. Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ο, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα. οἷον, ὀνομάζω, ὠνόμαζον· ὠνόμακα· ὠνομάκειν· ὠνόμασα· παρὰ ποιηταῖς δὲ τὰ τοιαῦτα ἀναύξητα, ἔτι ἄτρεπτα μένουσι διὰ τὸ μέτρον ἔθει ἰωνικῷ. οἷον, ἄκουσεν, ἀντὶ ἤκουσεν· ἔλαυνεν, ἀντὶ ἤλαυνεν. ὀνόμηνεν, ἀντὶ ὠνόμηνε.

Περὶ τοῦ ἀττικοῦ παρακειμένου.

Ὅτε δὴ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν μεταβολικῶν τούτων φωνηέντων, οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἐνεργητικόν, καὶ παθητικόν, καὶ μέσον, τὰ ἀρκτικὰ δύο γράμματα τοῦ ἐνεστῶτος προστιθέντες τῷ κοινῷ παρακειμένῳ, καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν συστέλλοντες τοῦ τετρασυλλάβου, εἰ μακρὰ εἴη. οἷον, ἀκούω, ἤκουκα κοινῶς, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς· ἀλείφω, ἤλειφα κοινῶς, καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς· ἐλεύθω, ἤλευθα κοινῶς, καὶ ἐλήλυθα ἀττικῶς μέσος παρακείμενος· ἐνέγκω, ἤνεγκα κοινῶς, καὶ ἐνήνοχα ἀττικῶς, ὀμῶ, ὤμωκα κοινῶς, καὶ ὀμώμοκα ἀττικῶς· ὀλέω, ῶ, ὤλεκα, καὶ ὀλώλεκα· ὀρύσσω, ὤρυχα, καὶ ὀρώρυχα· ὄλλω, ὦλα μέσος παρακείμενος, καὶ ἀττικῶς, ὄλωλα. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς· οἷον, ἤλειμμαι, ἀλήλιμμαι. ἤρεισμαι, ἐρήρεισμαι. ἐν ἐνίοις δὲ μόνον προστιθέασιν ε. οἷον, ὦσμαι, ἔωσμαι· ὤνημαι, ἐώνημαι· ὠνούμην, ἐωνούμην· ὤρακα, ἑώρακα· ἑώρων· ἄνωγα, ἀνέωγα. τὸ δὲ ξυνέηκε, καὶ ἔειπε, ποιητικά. εὕρηται δὲ καὶ τινα ὧν ἡ τρίτη συλλαβὴ οὐ συστέλλεται. οἷον, ἀλάλημαι. ἐρήρεικα, ἀπὸ τοῦ ἐρείδω· καὶ ὤρηκα, ὀρώρηκα, ἀπὸ τοῦ ὀρῶ.

Περὶ τῶν ἀπὸ διφθόγγων ἀρχομένων ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ διφθόγγου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ἢ ἀπὸ τρεπτῆς, ἢ ἀπὸ ἀτρέπτου. εἰ μὲν ἀπὸ ἀτρέπτου, δηλονότι, ευ, ει, ου, οὐδεμία τροπὴ γίνεται· οἷον, εὕδω, εὗδον, καὶ ηὗδον ἀττικῶς· εἰκάζω, εἴκαζον· οὐρέω, ῶ, οὔρεον, ουν. εἰ δὲ ἀπὸ τρεπτῆς δηλονότι, αι, αυ, οι, γίνεται ἡ αὐτὴ τροπὴ τῶν μεταβολικῶν φωνηέντων. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ αι, τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται· ὅθεν καὶ τὸ η δίφθογγός ἐστι καταχρηστική· οἷον, αἴρω, ᾖρον, ᾖρκα, ᾔρκειν· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ, τρέπεται τὸ α εἰς η· οἷον, αὐλέω, ῶ, ηὔλεον, ουν· ηὔληκα· ηὐλή-

duorũ ita & ſpiro,qđ ſpiro,bã.ne icidat i ibã & audio,qđ audio diebam ne coincidat i ibam, quod ibam. Si autem ab e incipit ſimiliter mutatur e i ita ut miſereor.miſerebar.miſert⁹ ſũ. fuerã. tus ſum.Præter notata in quibus manens e pſilon aſſumit iota ut habeo bebã.dico cebã.capio capiebã.ſto/ſtabã.ſequor ſe q̃bar.dimitto tebã.cõuiuor cõuiuabar,ſerpo pebam ſerpo ſerpe bã.traho hebã.traho hebã.traho hebã.cõſueſco ſcebã.cõſueſco ſueui.induo indutus ſum.operor bar. Si ab o, mutatur omicron in omega ut nomino nabam.nominaui nominauerã nominaui. Apud poetas autẽ hæc ſine augmento ſiue im mutabilia manẽt pp metꝝ more ionico ut audiuit,ꝑ audiuit. ĩpulit pro impulit.nominauit pro nominauit.

De attico præterito perfecto.

Quando autem uerbum incipit a mutabilibus his uocalibus, attici faciunt proprium præteritum pfectũ actiuum,& paſſiuum, & medium,principales duas literas præſentis addentes communi præterito pfecto,& tertiam ſyllabã corripientes tetra ſyllabi ſi longa ſit, ut audio, audiui communiter, & audiui attice.ungo unxi communiter & unxi attice.uenio ueni communiter & ueni attice. Mediũ ptm̃ perfectum. fero tuli communiter & tuli attice.Iuro iuraui communiter & iuraui attice perdo perdidi & perdidi.fodio fodi & fodi perdo perdidi mediũ ptm̃ perfectũ & attice pdidi,ſimiliter & in paſſiuis ut unctusꝰ ſum firmatus ſum firmatus ſum in qbuſdã uero ſolũ addũt e ut ĩpulſus ſum ĩpulſus ſum emi emi emebam emebam.uidi,uidi,uidebam.iuſſi.iuſſi. Sed intellexi & dixit poetica.ĩueniũť ãt q̃dã quoꝝ tertia ſyllaba ñ corripitur ut erraui firmaui a firmo & excitaui excitaui ab excito.

De a diphthongis incipientibus uerbis

Si ãt a diphthõgo ĩcipit uerbũ uel a mutabili uel ab ĩmutabili Si ab ĩmutabili uidelicet ευ·ει·ου.nulla mutatio fit,dormio dormiebã & bã attice.cõiector ctabar.migo migebã,ſi ãt a mutabili uidelicet αυ.αι.οι.fit eadem mutatio mutabilium uocalium.

Si ab αι,mutať a in ita & i ſubſcribitur,unde & ῃ. diphthongus eſt impropria,ut tollo lebã ſuſtuli lerã. Si aũt ab αυ,mutať alpha in ita ut modulor modulabar.modulat⁹ ſũ, mo

dulat⁹ fuerã.latus.sũ.ſi ãt ab οι.mutaẽ o micrõ ĩ o mega & iota ſubſcribitur.unde & ῳ.diphthongus eſt impropria ut mi ſereor rebar miſertus ſum præter excepta immutabilia ut ſo-lus ſũ, ſolus fui ploro,aui,ebrio aui.uinũ emo emi. inſanio iui. auguror auguratus ſum,auguror auguratus ſum.auguror auguratus ſũ.temonẽ rego,rexi.temonẽ rego rexi.temonẽ diri go,xi.qdã uero & tumeo & domũ guberno notauerunt.

De a conſonantibus incipientibus uerbis.

Si uero a conſonãte incipit uerbum. ptm̃ impfe.& Aoriſtus primus & ſecundus aſſumunt e.quod ſyllabicum in-crementum uocamus ut ſcribo ſcribebam ſcripſi ſcribebam.

De præterito perfecto,& quando geminaẽ.

Quando ãt Ptm̃ pfectũ horũ incipit a longa natura, uel po-ſitione,ab eadẽ incipit & Ptm̃ perfectum ut emebam e-mi.rumpebam rupi.ſeminabam ſeminaui.qñ autẽ incipit a bre ui uel communi geminatur ptũm perfectum per conſonan tem præſentis ut uerberabam uerberaui dicebam dixi.libabã li baui.ſcribebam ſcripſi.ſculpebam ſculpſi.lauabam laui.præter incipientia a gno & gri ut cognoſco ſcebam,cognoui. Vigilo uigilaui.propter enim cacophoniam non geminantur & incipientia ab rho ut exerceo rhetoricam exercui.ſed ma-culata,& alia poetica.& ĩcipiẽtia a duplicibus zita,xi,pſi,ut uiuo uixi ferueo ferbui.canto,cecini.Sed ab aſpiratis thita phi chi in-cipientia geminanẽ qdem,ſed uertunẽ aſpiratæ ĩ tenues. quorũ thita in taf uertitur ut ſpeculor.ſpeculatus ſum.phi in.pi. ut uo-co uocaui.chi in cappa ut digero digeſſi,Cum uero,præſens incipit a lambda uel mi,attici faciunt proprium Ptm̃ perfe.ab-iectione primi λ.& mi,& abundantia iota ut capio capiam ce-pi cõmuniter,& cepi attice,ſortior ſortiar ſortitus ſum & titus ſũ ſortior,titus ſum ſortiar ſortitus ſum,& titus ſum,unde fatũ.Cũ uero Ptm̃ perfectum incipit a conſonante,breuem habet in-cipientem,uel cõmunem.notantur,uolaui cecidi poſſedi memini.licet.n,nõ habeãt mutam ante ĩmutabilem,tamen fa-ciunt communem ſyllabam.

De præterito pluſq̃ perfecto.

Ptũm pluſq̃ perfectum uero aſſumit e augumentum ut ſcripſi

ſcripſerã

κεν· ηὔλησα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς οι, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ὅθεν καὶ τὸ ῳ δίφθογγός ἐστι καταχρηστική. οἷον, οἰκτείρω, ᾤκτειρον, ᾤκτειρα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἀτρέπτων. οἷον, οἰῶμαι, οἰώθη. οἰμῶ, οἴμησα. οἰνῶ, οἴνησα. οἰνίζω, οἴνισα. οἰστρῶ, οἴστρωσα. οἰωνίζομαι, οἰωνισάμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπησα, οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλησα. οἰακίζω, οἰάκισα. οἰακονομῶ, οἰακονόμησα. οἰακοστροφῶ, οἰακοστρόφησα. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ οἰδαίνω, καὶ οἰκουρῶ ἐσημειώσαντο.

Περὶ τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ὁ παρατατικὸς καὶ ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος προσλαμβάνουσιν ε. ὅπερ συλλαβικὴν αὔξησιν καλοῦμεν. οἷον, γράφω, ἔγραφον. ἔγραψα ἔγραφον.

Περὶ παρακειμένου, καὶ ὅτε ἀναδιπλασιάζεται.

Ὅτε δὲ ὁ παρατατικὸς τούτων ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος. οἷον, ἠγόραζον, ἠγόρακα. ἔφθειρον, ἔφθαρκα. ἔσπειρον, ἔσπαρκα. ὅτε δὲ ἄρχεται ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς, ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ ἐνεστῶτος. οἷον, ἔτυπτον, τέτυφα. ἔλειον, λέλεχα. ἔλειβον, λέλειφα. ἔγραφον, γέγραφα. ἔγλυφον, γέγλυφα. ἔπλυνον, πέπλυκα. πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ γνω, καὶ γρη. οἷον, γνωρίζω, ἐγνώριζον, ἐγνώρικα. γρηγορέω, ῶ, ἐγρηγόρηκα. διὰ γὰρ κακοφωνίαν οὐκ ἀναδιπλασιάζονται. καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ρ. οἷον, ῥητορεύω, ἐρρητόρευκα. τὸ δὲ ῥερυπωμένα, καὶ ἄλλα, ποιητικά. καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ διπλῶν, ζ, ξ, ψ. οἷον, ζῶ, ἔζηκα. ζέω, ἔζεκα. ψάλλω, ἔψαλκα. Τὰ δὲ ἀπὸ δασέων, θ, φ, χ, ἀρχόμενα, ἀναδιπλασιάζονται μέν, τρέπονται δὲ τὰ δασέα εἰς ψιλά. ὧν τὸ θ εἰς τ τρέπεται. οἷον, θεωρέω, ῶ, τεθεώρηκα. τὸ φ, εἰς π. οἷον, φωνέω, ῶ, πεφώνηκα. τὸ χ, εἰς κ. οἷον, χωνεύω, κεχώνευκα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ λ, ἢ μ, οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσι τὸν ἴδιον παρακείμενον, ἐκβολῇ τοῦ πρώτου λ, καὶ μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. οἷον, λήβω, λήψω, λέληφα κοινῶς, καὶ εἴληφα ἀττικῶς. λήχω, λήξω, λέληχα, καὶ εἴληχα. μείρομαι. μεροῦμαι, μέμαρμαι, καὶ εἵμαρμαι. ὅθεν εἱμαρμένη. ὅτε δὲ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, βραχεῖαν ἔχει τὴν ἄρχουσαν, ἢ κοινήν. σεσημείωται τὸ πέπταμαι. πέπτωκα. κέκτημαι. μέμνημαι. εἰ γὰρ καὶ οὐκ ἔχουσιν ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου, πλὴν ποιοῦσι κοινὴν συλλαβήν.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος δὲ λαμβάνει τὸ ε αὔξησιν. οἷον, γέγραφα,

ἐγεγράφειν· τέτυφα, ἐτετύφειν.

Περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν συνθέτων ῥημάτων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, δεῖ εἰδέναι ὅτι ὅτε αἱ προθέσεις οὐδὲν πλέον τοῦ ῥήματος σημαίνουσιν ἐν τῇ συνθέσει, γίνεται ἡ συνήθης αὔξησις ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ῥήματος πρὸ τῆς προθέσεως· οἷον, ἐνέπω, ἤνεπον. καθεύδω, ἐκάθευδον. καθαίρω, ἐκάθαιρον. Ὅτε δὲ πλέον αὐτοῦ σημαίνουσι, γίνεται ἡ αὔξησις μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐν ἀρχῇ τοῦ ῥήματος. οἷον, παρακούω, παρήκουον. ἐπομνύω, ἐπώμνυον. ἐπαινῶ, ἐπήνουν. καταγράφω, κατέγραφον. ἐπιστέλλω, ἐπέστελλον. ἐν τούτοις γὰρ εἰσερχομένης τῆς αὐξήσεως, ἀποβάλλεται τὸ φωνῆεν τῆς προθέσεως. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ προθέσεων, ἔθει ἀττικῷ ἔξωθεν ποιοῦσι τὴν αὔξησιν· οἷον, ἀντιβολῶ, ἠντιβόλουν. ἀμφισβητῶ, ἠμφισβήτουν. τὸ δὲ ἐνοχλῶ, ἠνώχλουν, καὶ ἀνορθῶ, ἠνώρθουν, καὶ ἀνέχομαι, ἠνεσχόμην, καὶ παροινῶ, ἐπαρώνουν, καὶ πεπαρώνηκα, καὶ διαιτῶ, δεδιήτηκα, διπλῆν τὴν αὔξησιν ποιοῦσιν. Ἔτι ἔνια τὰ ἀπὸ τοῦ δυς καὶ εὖ ἀρχόμενα, ἔσωθεν αὐξάνουσιν· οἷον, δυσαπιστῶ, δυσηπίστουν. δυσαρεστῶ, δυσηρέστουν. εὐορκῶ, εὐώρκουν. εὐεργετῶ, εὐηργέτουν. εὐαγγελίζομαι, εὐηγγελιζόμην. Τούτων οὕτως εἰρημένων, σχηματιστέον ἂν εἴη καὶ τοὺς χρόνους ἰδικῶς, καί τινας κανόνας ἀναγκαιοτάτους ἐκδοτέον.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

Ἀπὸ τοῦ τύπτω, ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον, τροπῇ τοῦ ω εἰς ον, προστιθεμένου τοῦ ε τῆς αὐξήσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ τύπτοντος ἐκβολῇ τοῦ τος, καὶ προσθέσει τοῦ ε. φυλάττει δὲ πάντα τοῦ ἐνεστῶτος.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς α, καὶ τοῦ ψ εἰς φ. ὅθεν ὅτε ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ μέλλοντι. οἷον, τύψω, τέτυφα. γράψω, γέγραφα. ποιήσω, πεποίηκα. δώσω, δέδωκα. πλὴν τῶν δισυλλάβων ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας τῷ ε παραληγόντων. ταῦτα γὰρ τὸ ε τοῦ μέλλοντος εἰς α τρέπουσιν ἐν τῷ παρακειμένῳ. οἷον, κείρω, κερῶ, κέκαρκα. σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα. στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα. κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα. καὶ χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ ε εἰς ο ἔθει ἀττικῷ. οἷον, λέγω, λέξω, λέλεχα κοινῶς, καὶ λέλοχα ἀττικῶς. πλέκω, πλέξω, πέπλεχα κοινῶς, καὶ πέπλοχα ἀττικῶς. πέμπω, πέμψω, πέπεμφα κοινῶς, καὶ πέπομφα ἀττικῶς. βρέχω, βρέξω, βέβρεχα

scripseram.uerberaui, uerberaueram.

De auguméto cōpositorū uerborum.

Istis sic habētibus, oportet scire, qđ, cū ppositiones nil plus uerbo significant in compositione, fit consuetu maugumētum in principio uerbi ante præpositionē, ut dico dicebā cebam. dormio dormiebam. purgo purgabā. Cū uero plus eo significant, fit augumētum post præpositionem in principio uerbi, ut obaudio obaudiebam, peiero peierabam, laudo laudabā, describo describebam, significo significabam in his enim igrediente augumento abiicitur uocalis præpositionis.

Sed incipiētia a ppositiōibus more attico extrīsecus faciūt augumentum ut supplico supplicabam. dubito dubitabam. Sed turbo turbabam. & corrigo corrigebam, & tolero tolerabam, & debachor abar. tus sū & iudico ut arbiter. iudicaui ut arbiter, duplex augumētum faciunt. Item quædam a dys & eu incipientia intrinsecus augēt ut facile credo facile credebā. placeo placebā. beneiuro beneiurabā beneficio afficio. afficiebam. nuntio nuntiabam, his sic dictis formandum esset & tēpora specialiter, & quasdā regulas necessariissimas māifestādū

De formatione temporum.

A uerbero ptm̄ perfectum uerberabā, mutatione o in on, addito e augumenti, uel a uerberantis abiectione tos. & additione e. seruat autem omnia præsentis.

De præterito perfecto.

Præteritum perfectum a futuro mutatione o in alpha, & psi i phi. Vnde qn̄ futurum psi habet, Ptm̄perfect phi. habet autem eandem penultimam futuro ut uerberabo uerberaui scribā scripsi, faciam feci, dabo dedi, præter dissyllaba uerba quintæ coniugationis e penultimantia. hæc. n. e. futuri in a uertunt in præteritopfect. ut tondeo tondebo totondi. semino seminabo seminaui, mitto mittā misi, interficio interficiam interfeci. & præter dissyllaba primæ & secundæ coniugationis barytonorum. hæc. n. mutāt e in o more attico, ut dico dicam dixi cōmuniter, & dixi attice. plico plicabo plicui communiter & plicui attice. mitto mittam misi communiter & misi attice. irrigo irrigabo irrigaui.

communiter & irrigaui attice. Omne auté ptm̃ pfectum in ca longa penultimans, si abiicit cappa, corripit penulti mā more Ionico, ut sto steti.. ascédi. ascédi. mortuus sū. interii, timui, timui, genui, genitus, sum. De medio.

Mediū ptm̃ pfectū uerberaui p pi. de quo sciēdū, q̃ quādo p̃sens p unā simplicem cōsonantē proferť p eandē & mediū præteritum perfectum ut dico dixi. suadeo suasi. linquo liqui

Quādo aūt præsens p duas cōsonātes pferť, tūc mediū p̃teri tum perfectum seruat consonantem uerbalis quod a præsenti deducitur, ut a furor furtum uerbale, medium præteritum perfe ctū furatus sum. A uerbo forma, mediū p̃teritū perfectum. uer beraui a noceo nocumentū nocui mediū ptm̃ perfe. quod & ab obsum nascitur Si aūt uerbale duas consonantes habet ex præ senti, seruat easdem & medium p̃teritū pfe. ut a sterto sternuta mētū medium ptm̃ perf. stertui. cū uero præsens finiens in zita uel duo sigma in xi futurum facit, tunc mediū ptūm perfectum gāma habet ut clamo clamabo clamaui. percutio pcutiā pcussi.

Cū uero præsens ĩ zo desinēs, ĩ sigma futuꝝ facit, delta mediū Præteritū perf. hēt ut dico dicā dixi. Quando aūt, præsens pu re profertur & mediū p̃teritū perfectū similiter, ut audio audiui communiter, & audiui attice, penultimā auté eandem habet me diū ptm̃ pfectū primo præterito pfecto, ut uerberaui uerberaui. percussi percussi, neui neui. Quādo āt ĩuentū fuerit e ĩ dissyllabo futuro, si solum, mutatur in o in medio præterito perfecto ut dicā dixi. pariā peperi. gignā genui. seminabo semiaui. corrūpā corrupi. Si aūt cū iota ĩ diphthōgo e iota similiter mutať in o, & iota ascribitur, ut suadeo suadebo suasi suasi cognosco co gnoscā noui scio, cedo cedā cessi, & attice uisus sū. Sed dissyllaba in unū. l. seruant e etiā in medio ptō perfecto ut curo curabo curaui, & curaui conuersione e in ita unde curans. finiam fi niui. Quādo aūt p̃sens p duas ĩmutabiles pferť. tunc mediū præ teritū pfectū alpha ĩmutabilē habet, ut laboro laboraui. ĩcido in cidi. Quādo aūt pn̄s αι diphtōgo penultĩat cōuertiť alpha ĩ ita ĩ medio p̃terito pfecto, & iota subscribiť ut appareo apparui osci to oscitaui, furo insaniui, scio sciui. Cū uero futurum supe rat syllabis præsens, tūc ptm̃ perfectū, mediū præteritū pfectum,

κοινῶς, καὶ βέβροχα ἀττικῶς. Πᾶς δὲ παρακείμενος εἰς κα, μακρᾷ παραλήγων, εἰ ἀποβάλλει τὸ κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἔθει ἰωνικῷ. οἷον, ἕστακα, ἕσταα. βέβηκα, βέβαα. τέθνηκα, τέθναα. δέδοικα, δέδια. γέγηκα, γέγαα.

Περὶ τοῦ μέσου.

Ο μέσος παρακείμενος, τέτυπα διὰ τοῦ π. περὶ οὗ ἰστέον ὅτι ὅτε ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος· οἷον, λέγω, λέλεγα· πείθω, πέποιθα· λείπω, λέλοιπα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος παράγεται· οἷον, ἀπὸ τοῦ κλέπτω, κλοπὴ τὸ ῥηματικὸν, ὁ μέσος παρακείμενος, κέκλοπα· ἀπὸ τοῦ τύπτω, τύπος, μέσος παρακείμενος, τέτυπα· ἀπὸ τοῦ βλάπτω, βλάβη, βέβλαβα μέσος παρακείμενος· ὃς καὶ ἀπὸ τοῦ βλάβω γίνεται. εἰ δὲ τὸ ῥηματικὸν δύο σύμφωνα ἔχει ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος· οἷον, ἀπὸ τοῦ ῥέγκω, ῥόγκος, ὁ μέσος παρακείμενος, ἔρρογκα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς λήγων εἰς ζ ἢ εἰς δύο σσ εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ γ ἔχει· οἷον, κράζω, κράξω, κέκραγα· πλήσσω, πλήξω, πέπληγα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω λήγων εἰς σ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τὸ δ ὁ μέσος παρακείμενος ἔχει· οἷον, φράζω, φράσω, πέφραδα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς καθαρῶς προφέρεται, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως· οἷον, ἀκούω, ἤκοα κοινῶς, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς. Παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ μέσος παρακείμενος τῷ πρώτῳ παρακειμένῳ· οἷον, τέτυφα, τέτυπα. πέπληχα, πέπληγα. νένηκα, νένηθα. Ὅτε δὲ εὑρεθῇ ε ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι, εἰ μὲν μόνον, τρέπεται εἰς ο ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ· οἷον, λέξω, λέλογα· τέξω, τέτοκα. γενῶ, γέγονα. σπερῶ, ἔσπορα. φθερῶ. ἔφθορα. Εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι ἐν διφθόγγῳ ει, ὁμοίως τὸ ε τρέπεται εἰς ο, καὶ τὸ ι προσγράφεται· οἷον, πείθω, πείσω, πέπεικα, πέποιθα. εἴδω, εἴσω, εἶκα, οἶδα. εἴκω, εἴξω, οἶκα. καὶ ἀττικῶς, ἔοικα. Τὰ δὲ δισύλλαβα εἰς ἐν λ τηροῦσι τὸ ε καὶ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ· οἷον, μέλω, μελῶ, μέμελα, καὶ μέμηλα, τροπῇ τοῦ ε εἰς η. ὅθεν μεμηλώς. πελῶ, πέπελα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ α ἀμετάβολον ἔχει· οἷον, κάμνω, κέκαμα. τέμνω, τέταμα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς τῇ αι διφθόγγῳ παραλήγει, τρέπει τὸ α εἰς η ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται· οἷον, φαίνω, πέφηνα. χαίνω, κέχηνα. μαίνω, μέμηνα. δαίω, δέδηα. Ὅτε δὲ ὁ μέλλων περιττοσυλλαβεῖ τοῦ ἐνεστῶτος, τότε ὁ παρακείμενος τοῦ μέσου παρακειμένου.

οἷον, δουπῶ, δουπήσω, δεδούπηκα, δέδουπα. κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα, ἔκτυπα. ἀνωγῶ, ἀνωγήσω, ἠνώγηκα, ἤνωγα. Ἔτι πολλάκις οἱ αὐτοί εἰσι πρῶτοι παρακείμενοι καὶ μέσοι. οἷον, γέγραφα. εἴληφα.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τροπῇ τοῦ α εἰς ειν, προστεθέντος τοῦ ε τῆς αὐξήσεως. οἷον, τέτυφα, ἐτετύφειν. τέτυπα, ἐτετύπειν. φυλάττει δὲ πάντα τὰ τοῦ παρακειμένου.

Περὶ ἀορίστου πρώτου.

Ὁ πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς α. οἷον, τύψω, ἔτυψα. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ μέλλοντι. καὶ ἢ φύσει μακρᾷ παραλήγει, οἷον, ἐποίησα, ἢ θέσει, οἷον, ἔπλεξα, ἢ φύσει καὶ θέσει, οἷον, ἤμειψα, ἢ θέσει παρὰ ποιηταῖς, οἷον, ἐτέλεσσα. ἔχει δὲ τελικὰ σύμφωνα ἑπτά. ψ, οἷον, ἔτυψα. ξ, οἷον, ἔλεξα. σ, οἷον, ἐποίησα. λ, οἷον, ἔστειλα. μ, οἷον, ἔνειμα. ν, οἷον, ἔκεινα. ρ, οἷον, ἔσπειρα. φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος. οἷον, λέξω, ἔλεξα, ποιήσω, ἐποίησα. σεσημείωται τὸ ἔδωκα, ἔθηκα, ἤνεγκα, ἧκα, εἶπα, ἔξω τοῦ κανόνος. τὸ δὲ εἶξον ἀντὶ εἶκον, βοιωτῶν, τροπῇ τοῦ κ εἰς ξ. ὥσπερ τὸ εἴξασιν ἀντὶ εἴκασι. Σημειώσῃ δὲ καὶ τοὺς τῆς πέμπτης συζυγίας ἀορίστους πρώτους φύσει μακρᾷ παραλήγοντας. ὅτε ὁ μέλλων αὐτῶν περισπώμενος ἔχει ε, ὁ ἀόριστος προσλαμβάνει ι. οἷον, νεμῶ, ἔνειμα. σπερῶ, ἔσπειρα. στελῶ, ἔστειλα. φθερῶ, ἔφθειρα. ὅτε δὲ τὸ α μόνον ἔχει ὁ μέλλων, τρέπει αὐτὸ εἰς η ὁ ἀόριστος. οἷον, ψαλῶ, ἔψηλα. ἀγαλῶ, ἤγηλα. Ὅτε δὲ τὸ α ἀπὸ τῆς αι διφθόγγου τοῦ ἐνεστῶτος, ὁμοίως τρέπει αὐτὸ εἰς η, ἢ φυλάττει αὐτὸ μακρόν. οἷον, φαίνω, φανῶ, ἔφηνα. χαίνω, χανῶ, ἔχηνα. σημαίνω, σημανῶ, ἐσήμηνα, καὶ ἐσήμᾱνα, καὶ ἐθέρμᾱνα, καὶ ἐχλίᾱνα τοῦ α μακροῦ ὄντος.

Περὶ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ δεύτερος ἀόριστος εἰς ον λήγει. οἷον, ἔτυπον, φυλάττων τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου. ὅσα οὖν εἴρηται ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου δευτέρου ῥηθήσεται. Ὅτε ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ δεύτερος ἀόριστος. οἷον, λείπω, λέλοιπα, ἔλιπον. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ δεύτερος ἀόριστος. οἷον, σκάπτω, σκαφή, ἔσκαφα, ἔσκαφον. βλάπτω. βλάβη, βέβλαβα, ἔβλαβον. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω, ἢ εἰς σσω λήγων εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δεύτερος ἀόριστος τὸ γ ἔχουσιν. οἷον,

ut strepo strepam strepui strepui.pulso pulsabo pul saui pulsaui,impero imperabo imperaui imperaui. Item sæpe eadem sunt prima præterita & media, ut scripsi cepi.

De præterito plusquamperfecto.

Præteritú plusq̃ pfctũ a præterito pfe.mutatiõe alpha in in ad iuncto e augumẽti ut uerberaui uerberauerã uerberaui uerberaueram,seruat autem omnia præteriti perfecti.

De Aoristo primo.

Primus aoristus primo futuro mutatione o in alpha ut uerberabo uerberaui·hẽt ãt eãdẽ pẽultimã futuro & uel natura longa penultimat ut feci uel positione ut plicui uel natura & positiõe ut retribui uel positiõe apud poetas ut finiui·hẽt ãt finales semiuocales septẽ.psi ut uerberaui xi ut dixi s ut feci·lãbda ut misi.mi ut tribui,gni ut iudicaui rho ut seminaui. seruat aũt semp consonantem futuri ut dicam dixi faciam feci no tantur dedi posui tuli misi dixi extra regulã.ueniebam autẽ pro ueniebã boœtorũ mutatiõe c in xi ut uenerũt pro uenerũt. Notabis autẽ & quintæ cõiugationis Aoristos primos natura lõga penultimantes.quando futuꝶ eoꝶ circunflexum hẽt.e,aoristus assumit.i.ut pascam paui seminabo seminaui mittam misi corrũpã corrupi.Cũ uero a solũ habet futuꝶ,mutat ipsum in ita aorist⁹ ut cãtabo cãtaui gaudebo gauisus sũ.Cũ ãt a ab a iota diphthongo præsentis,similiter uertit ipsũ i ita,uel seruat ipsũ lõgũ ut appareo apparebo apparui,hio hiabo hiaui significo significabo significaui & significaui & calefeci & tepefeci longo ente.

De secundo aoristo.

Secundus aoristus in on definit ut uerberaui seruans consonantẽ medii p̃teriti pfecti.Quæcũq; ĩgiẽ dicta sũt de eo, & de aoristo secundo dicẽtur·Cum præsens per unam simplicẽ consonantem profertur,per eandem & secundum præteritũ pfe. & secũdus aoristus ut deficio defeci defeci Cum uero præsens per duas consonantes profertur per quam uerbale profertur per eandem & mediũ præteritũ perfectum & secũdus aoristus.ut fodio effossio fodi effodi·noceo nocumentum nocui ob fui.Cum uero præsens in zo uel in sso desinens in xi Futurũ facit,mediũ præteritũ perfectũ & secundus aoristus gãma hẽnt ut

clamo clamabo clamaui clamaui clamaui. fodio fodiā fodi fodi. Cum uero præsens in zo desinens in so futurum facit, delta mediū præteritum perfectū & secundus aoristus habent ut dico dicam dixi dixi. Cum uero medium præteritum perfectum pure profertur similiter & aoristus ut audiui audiui. Item cum secundus aoristus a barytono, themate factus æquisyllabat primo ut uerberaui uerberaui, audiui audiui, sed a circunflexo factus minuitur ut strepo strepui strepui mugio mugiui mugiui. iuuo iuui iuui labor lapsus sum lapsus sum strepo strepui strepui strepui. iubeo iussi. iussi. Item secundus aoristus disyllabus & hyperdisyllabus siue a barytono siue circunflexo themate fit, breui desinit ancipiti penultimans ut uerberaui scripsi teliqui. & si est e y psilon diphthongus in præsenti abiicitur e eius in secundo aoristo ut fugio fugi cōpos sū cōpos fui uenio ueni si autem αυ, ypsilon ut sedo sedaui. similiter si ē e iota abiicitur e ut relinquo reliqui psuadeo psuasi iuuo iuui. Etiā si ē alpha iota abiicitur iota ut ostendo ostendi. uero ussi. scio sciui. Si uero. est ita mutatur in a, ut capio cepi, patior passus sum. fortior fortit⁹ sū, comedo edi mordeo momordi. Cū uero mediū ptm̄ pf. a immutabilem habet a præsenti duas immutabiles habēte factū similiter & secundus aoristus alpha habet ut laboro laboraui laboraui domo domui domui. Incido incidi incidi. Quādo āt in disyllabis p̄sentibus īuētū fuerit, e, uel solū uel cū iota īmutabili præcedente uel subsequente ut plurimum uertitur e in a in secundo aoristo ut mitto misi. Incido incidi excorio excoriaui populor populat⁹ sum. & latus sū, uideo uidi & uidi furor furatus sum plico plicui uerto uerti nutrio nutriui irrigo irrigaui tondeo totondi corrūpo corrupi semino seminaui. His sic habentibus inuenti sunt aoristi secundi a circunflexis longa penultimantes ut iuuo iuui labor lapsus sū germino germinaui expello expuli pecco peccaui turbo turbaui, iubeo iussi & etiam a barytonis. ut dixi cepi traxi uidi ueni inueni ueni egi tuli uulneratus sum corporaliter, stupui autem anima occidi.

De

κράζω, κράξω, κέκραγα, ἔκραγον· ὀρύσσω, ὀρύξω, ὤρυγα, ὤρυγον· ὅτι δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω λήγων εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τὸ δ ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δεύτερος ἀόριστος ἔχουσιν· οἷον, φράζω, φράσω, πέφραδα, ἔφραδον· ὅτι δὲ ὁ μέσος παρακείμενος καθαρῶς προφέρεται, ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος· οἷον, ἤκοα, ἤκοον· ἔτι ὅτι ὁ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γινόμενος, ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ· οἷον, ἔτυψα, ἔτυπον· ἤκουσα, ἤκουον· ἀπὸ δὲ περισπωμένου γινόμενος, ἐλαττοῦται· οἷον, δουπῶ, ἐδούπησα, ἔδουπον· μυκῶ, ἐμύκησα, ἔμυκον· χραισμῶ, ἐχραίσμησα, ἔχραισμον· ὀλισθῶ, ὠλίσθησα, ὤλισθον· κτυπῶ, ἐκτύπησα, ἔκτυπον· ἀνωγῶ, ἠνώγησα, ἤνωγον· ἔτι ὁ δεύτερος ἀόριστος δισύλλαβος καὶ ὑπερδισύλλαβος, εἴτε ἀπὸ βαρυτόνου, εἴτε περισπωμένου θέματος γίνεται, βραχυπαραληκτεῖ διχρόνῳ παραλήγων· οἷον, ἔτυπον· ἔγραφον· ἔλιπον· καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἡ δίφθογγος ἐν τῷ ἐνεστῶτι, ἀποβάλλεται τὸ ε αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ· οἷον, φεύγω, ἔφυγον· τεύχω, ἔτυχον· ἐλεύθω, ἤλυθον· εἰ δὲ αυ, τὸ υ· οἷον παύω, ἔπαον· ὁμοίως εἰ ἐστὶν ει, ἀποβάλλεται τὸ ε· οἷον, λείπω, ἔλιπον· πείθω, ἔπιθον· ὀφείλω, ὄφιλον· ἔτι εἰ ἐστὶν αι, ἀποβάλλεται τὸ ι· οἷον, φαίνω, ἔφανον· καίω, ἔκαον· δαίω, ἔδαον· εἰ δὲ ἐστὶν η, τρέπεται εἰς α· οἷον, λήβω, ἔλαβον· πήθω, ἔπαθον· λήχω, ἔλαχον, φήγω, ἔφαγον· δήκω, ἔδακον· ὅτι δὲ ὁ μέσος παρακείμενος τὸ α ἀμετάβολον ἔχει ἀπὸ ἐνεστῶτος δύο ἀμετάβολα ἔχοντος γινόμενος, ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος τὸ α ἔχει· οἷον, κάμνω, κέκαμα, ἔκαμον· δάμνω, δέδαμα, ἔδαμον· τάμνω, τέταμα, ἔταμον· ὅτι δὲ ἐν δισυλλάβοις ἐνεστῶσιν εὑρεθῇ τὸ ε, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι, ἀμεταβόλου προηγουμένου ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τρέπεται τὸ ε εἰς α ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ· οἷον, στέλλω, ἔσταλον· τέμνω, ἔταμον· δέρω, ἔδαρον· πέρθω, ἔπραθον, καὶ ἔπαρθον· δέρκω, ἔδρακον, καὶ ἔδαρκον· κλέπτω, ἔκλαπον· πλέκω, ἔπλακον· τρέπω, ἔτραπον· τρέφω, ἔτραφον· βρέχω, ἔβραχον· κείρω, ἔκαρον· φθείρω, ἔφθαρον· σπείρω, ἔσπαρον· τούτων οὕτως ἐχόντων, εὕρηνται ἀόριστοι δεύτεροι ἀπὸ περισπωμένων μακροπαραληκτοῦντες· οἷον, χραισμῶ, ἔχραισμον· ὀλισθῶ, ὤλισθον· βλαστῶ, ἔβλαστον· ἀλαλκῶ, ἤλαλκον· ἁμαρτῶ, ἥμαρτον· δουπῶ, ἔδουπον· ἀνωγῶ, ἤνωγον· καὶ ἔτι ἀπὸ βαρυτόνων· οἷον, εἶπον· εἷλον· εἷλκον· εἶδον· ἧκον· εὗρον· ἦλθον· ἦγον· ἤνεγκον· ἔπληγον σωματικῶς, ἔπλαγον δὲ ψυχικῶς· ἔπεφνον.

Περὶ τοῦ πρώτου μέλλοντος.

Ο μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ συναρχεῖ αὐτῷ, οἷον, γράφω, γράψω, λέγω, λέξω, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἔχων. τὰ δὲ εἰς ἐν λ λήγοντα βαρύτονα, περιττεύοντα μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, μέλω, μελήσω. θέλω, θελήσω. ὀφείλω, ὀφειλήσω. ἔτι δὲ αὔξω, αὐξήσω ποιεῖ, καὶ ἕψω, ἑψήσω, καὶ ἀλέξω, ἀλεξήσω, ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς περισπώμενα ὄντα, οἱ ἀθηναῖοι βαρύτονα πεποιήκασι. φυλάττουσι μέντοι τὴν τῶν περισπωμένων κλίσιν. Ετι πάντα τὰ περισπώμενα, οἷον, ποιῶ, ποιήσω. βοῶ, βοήσω. χρυσῶ, χρυσώσω. Τὰ εἰς μι δὲ τοὐναντίον πάσχοντα, ἀποβάλλουσι τὴν κατ' ἀρχὴν ἀναδίπλωσιν ἐν τῷ μέλλοντι. οἷον, ἵστημι, στήσω. δίδωμι, δώσω. φυλάττει δὲ ὁ μέλλων τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος. οἷον, γράφω, γράψω. λείπω, λείψω. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ταύτης γὰρ οἱ μέλλοντες ἀποβάλλουσιν ἐν ἀμετάβολον, ἢ τὸ ι τῆς διφθόγγου, ἵνα τὴν παραλήγουσαν αὐτῶν βραχεῖαν ποιήσωσιν. οἷον, ψάλλω, ψαλῶ. βάλλω, βαλῶ. φαίνω, φανῶ. σπείρω, σπερῶ. καὶ πλὴν τῶν σεσημειωμένων. οἷον, πλέω, πλεύσω. ῥέω, ῥεύσω. χέω, χεύσω. πνέω, πνεύσω. οἱ γὰρ τούτων μέλλοντες προσλαμβάνουσιν υ ἀπὸ ἀρχαίων ἐνεστώτων γινόμενοι, πλεύω, ῥεύω, χεύω, πνεύω. Ετι καὶ τὸ καίω καύσω, καὶ κλαίω κλαύσω, ἢ ἀπὸ τοῦ καύω καὶ κλαύω, ἢ ὅτι τῶν ἀθηναίων ἐκβαλλόντων τὸ ι τοῦ ἐνεστῶτος, κάω καὶ κλάω λεγόντων, πλεονάζει τὸ υ ἐν τῷ μέλλοντι. ἔτι οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰς ζω βαρυτόνων ὑπὲρ δισυλλάβων, βραχὺ τὸ ι ἐχόντων, ἀποβολῇ τοῦ σ περισπώμενον μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, νομίζω, νομίσω κοινῶς, νομιῶ ἀττικῶς. κομίζω, κομίσω, κομιῶ. ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσομαι, ἀγωνιοῦμαι. βαδίζομαι, βαδίσομαι, βαδιοῦμαι.

Περὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος.

Ο δεύτερος μέλλων τυπῶ περισπώμενος, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ ἀεὶ φυλάττει. συναρχεῖ δὲ τῷ πρώτῳ μέλλοντι. καὶ περὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τῶν παθητικῶν λέγωμεν.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν παθητικῶν.

Ο ἐνεστὼς, τύπτομαι, ἀπὸ τοῦ τύπτω, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρὸν, καὶ προσθέσει μαι.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ο παρατατικὸς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ, προσθέσει μην. οἷον, ἔτυπτον, ἐτυπτόμην. τίθεται δὲ τοῖς ἀρχομένοις ἀπὸ συμφώνων ε αὔξησις, οἱ ἀττικοὶ δὲ αὔξησιν ἐπ' αὐξήσει ποιοῦντες, ἠβουλόμην, ἀντὶ ἐβουλόμην, καὶ ἠδυνάμην, ἀντὶ ἐδυνάμην, καὶ ἔτι ἤμελλον, ἀντὶ

De primo futuro.

Futurum primum a præsenti,& coincipit ei ut scri bo scribam dico dicam easdē syllabas habēs. Sed in unū lābda desinentia barytona superans futurum faciunt ut curo curabo. uolo uolam debeo debebo. Etiam augeo augebo facit. & elixo elixabo & auxilior auxiliabor quoniā apud ātiquos circunflexa entia Athenienses barytona fecerunt. retinent quidem circunflexorum declinationem. Etiam omnia circūflexa ut facio faciam clamo clamabo, inauro īaurabo. sed in mi cōtrariū patientia abiiciunt in principio geminationem in futuro ut sto stabo. do dabo. retinet uero futurum penultimam proprii præsentis ut scribo scribam relinquo relinquam præter quintæ coniugationis barytonorum huius n futu. ra abiiciunt unam immutabilem uel iota diphthongi. ut penultimam ipsorum breuem faciant, ut cano canā uulnero uulnerabo ostendo ostendam semino seminabo & præter notata ut nauigo nauigabo fluo fluā fūdo fundā. spiro spirabo nā hoꝝ futura assumunt y psilon ab antiquis præsentibus facta nauigo fiuo fundo spiro. Etiam & uro uram & ploro plorabo uel ab uro & ploro, uel qm̄ atheniensibꝰ abiiciētibus iota p̄sentis uro & ploro dicētibus superabūdat y psilon ī futuro Etiā athenienses in zo barytonis supetbissyllabis breue iota habentibus abiectione sigma circunflexū futuꝝ faciūt ut puto putabo cōmuniter putabo attice. porto portabo portabo exerceor exercebor exercebor uado uadam uadam.

De secundo futuro.

Secundum futurum uerberabo circunflexum a secundo aoristo unde & cōsonanté ipsius semper retinet. coīcipit āt primo futuro. & quidem de actiuis satis, nunc autem de passiuis dicamus.

De formatione passiuorum.

Præsens uerberor a uerbero mutatione o magni in o paruum & additione me.

De præterito imperfecto.

Præteritū imperfe. ab actiuo præterito imperfe. additione mī ut uerberabā uerberatus sum. ponitur aūt īcipiētibus a cōsonatibus e augumētū. Sed attici augumētū ī augum. faciétes uol bā pro uolebam. & poteram pro poteram. & etiam debebam pro

μαινομένη τις εἶναι δοκοῦσα, καὶ ἑστηκυῖα ἐπὶ λίθου τινὸς στρογγύλου, καλεῖται μὲν ἔφη τύχη. ἔστι δὲ οὐ μόνον τυφλή, ἀλλὰ καὶ μαινομένη, καὶ κωφή. αὕτη οὖν τί ἔργον ἔχει; περιπορεύεται πανταχοῦ ἔφη, καὶ παρ' ὧν μὲν ἁρπάζει τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἑτέροις δίδωσι, παρὰ δὲ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀφαιρεῖται παραχρῆμα, ἃ δέδωκε. καὶ ἄλλοις δίδωσιν εἰκῆ, καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ τὸ σημεῖον καλῶς μηνύει τὴν φύσιν αὐτῆς. ποῖον τοῦτο ἔφην ἐγώ; ὅτι ἐπὶ στρογγύλου λίθου ἕστηκεν. εἶτα τί τοῦτο σημαίνει; ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς, οὐδὲ βεβαία ἐστὶν ἡ παρ' αὐτῆς δόσις. ἐκπτώσεις γὰρ μεγάλαι, καὶ σκληραὶ γίγνονται, ὅταν τις αὐτῇ πιστεύσῃ. ὁ δὲ ὄχλος ὁ πολὺς οὗτος ὁ περὶ αὐτὴν ἑστηκὼς, τί βούλεται, καὶ τίνες καλοῦνται; καλοῦνται καὶ οὗτοι ἀπροβούλευτοι. αἰτοῦσι δ' ἕκαστος αὐτῶν, ἃ ῥιπτεῖ. πῶς οὖν οὐχ ὁμοίαν ἔχουσι τὴν μορφὴν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν, δοκοῦσι χαίρειν, οἱ δὲ ἀθυμοῦσιν ἐκτετακότες τὰς χεῖρας; οἱ μὲν δοκοῦντες ἔφη χαίρειν, καὶ γελᾶν αὐτῶν, οἱ εἰληφότες τι παρὰ τῆς τύχης εἰσίν. οὗτοι δὲ καὶ ἀγαθὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσιν. οἱ δὲ δοκοῦντες κλαίειν, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτετακότες, εἰσὶ παρ' ὧν ἀφείλετο, ἃ δέδωκε πρότερον αὐτοῖς. οὗτοι δὲ πάλιν κακὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσι. τίνα οὖν ἐστιν ἃ δίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι οὕτως οἱ μὲν λαμβάνοντες, χαίρουσιν, οἱ δὲ ἀποβαλόντες, κλαίουσι; ταῦτα ἔφη ἃ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ εἶναι ἀγαθά. ταῦτα οὖν τίνα ἐστί; πλοῦτος δηλαδὴ, καὶ δόξα, καὶ εὐγένεια, καὶ τέκνα, καὶ τυραννίδες, καὶ βασιλεῖαι, καὶ τἆλλα ὅσα τούτοις παραπλήσια. ταῦτα οὖν πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθά; περὶ μὲν τούτων ἔφη, καὶ αὖθις διαλεξόμεθα, νῦν δὲ περὶ τὴν μυθολογίαν γενώμεθα. ἔστω οὕτως. ὁρᾷς οὖν ὡς ἂν παρέλθοις τὴν πύλην ταύτην, ἀνώτερον ἄλλον περίβολον, καὶ γυναῖκας ἔξω τοῦ περιβόλου ἑστηκυίας κεκοσμημένας ὥσπερ ἑταῖραι εἰώθασι; καὶ μάλα. αὗται τοίνυν, ἡ μὲν ἀκρασία καλεῖται, ἡ δὲ ἀσωτεία, ἡ δὲ ἀπληστία, ἡ δὲ κολακεία. τί οὖν ὧδε ἑστήκασιν αὗται; παρατηροῦσιν ἔφη τοὺς εἰληφότας τι παρὰ τῆς τύχης. εἶτα τί; ἀναπηδῶσι, καὶ συμπλέκονται αὐτοῖς, καὶ κολακεύουσι, καὶ ἀξιοῦσι παρ' αὐταῖς μένειν, λέγουσαι ὅτι βίον ἕξουσιν ἡδὺν, καὶ ἄπονον, καὶ κακοπάθειαν ἔχοντα οὐδεμίαν. ἐὰν οὖν τις πεισθῇ ὑπ' αὐτῶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἡδυπάθειαν, μέχρι μέν τινος ἡδεῖα δοκεῖ εἶναι ἡ διατριβὴ, ἕως ἂν γαργαλίζῃ τὸν ἄνθρωπον, εἶτ' οὐκ ἔστιν. ὅταν γὰρ ἀνανήψῃ, αἰσθάνεται ὅτι οὐκ ἤσθιεν, ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς κατεσθίετο. καὶ ὑβρίζετο. διὸ καὶ ὅταν ἀναλώσῃ πάντα, ὅσα ἔλαβε παρὰ τῆς

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

infana quædam uidetur,& infiftit fuper lapide quodā rotundo?
Vocatur inquit fortuna,eft autem non folum cæca,fed &
īfana,& furda.hæc itaq; qd operis hēt?obābulat quocūq; iqt &
aliis eripit facultates,aliis tradit,ab
iifdémq; rurfus aufert illico,quæ tradiderat,& aliis tra-
dit temere,& icōftāter.ideo & fignū bene indicat naturā ipfius.
quod nā hoc ī quā ego?qm̄ fup lapide rotūdo īfiftit. tū qd hoc
fignificat?qm̄ incertum,& inftabile eft eius donum.Calami-
tates.n.magnæ,ac afperæ fiunt,cum quifpiam ei crediderit.
Turba uero multa hæc eam circūftans,quid uult,& qui
nā uocātur?uocanť hi qdē incōfulti. petit autē unusqfq; ipfoꝝ
quæ confumat.quō igitur nō fimili funt afpectu,fed hi quidē ui
dentur gaudere,hi uero triftantur extenfis manibus? Qui
uidenť inquit gaudere,& ridere ex ipfis,q acceperūt aliqd a for
tuna funt,hi uero & bonā fortunā ipfam uocant,qui aūt uidenť
flere,& manus extendere,hi funt,a quibus abftulit quæ de
dit prius ipfis,hi autē rurfus malam fortunam ipfam appellant.
Quæ igitur funt quæ dat eis,quādoqdē fic hi quidē acceptis læ
tantur,hi uero amiffis deflent?ea inquit quæ a multis
hominibus uidenť effe bona.Ea ergo quæ funt? Diuitiæ fcilicet
& gloria & nobilitas & filii & tyrannides,& regna,&
alia quæcunq; his fimilia.Hæc igitur quomodo nō funt bona?
De his inquit aliàs difputabimus,nunc in fabulæ nar-
ratione fimus.fit ita. Vides igitur ubi prætērieris portam
hanc,fuperiorem alium ambitum,& mulieres extra ambitum
conftitutas ut meretrices folent?ac ualde.Harum
itaq; hæc icōtinētia appellať,hæc luxuria,hæc auaritia, hæc affē
tatio.Cur igitur hic aftant hæ?Obferuāt inquit eos,qui accepe-
runt aliquid a fortuna. Tum qd?Exiliūt,atq; amplexātur eos,
& adulantur,& rogant ut apud eos maneant,dicentes uitam
habituros iucūdā,& fine labore & moleftiā habētē nullā.Si igī
quifpiā perfuafus fuerit ab ipfis ingredi in uoluptatē , tantifper
fuauis uideť eē ea cōuerfatio,quoad titillauerit hōīnē.poftea nō
eft.ubi.n.refipuerit,intelligit non comediffet,fed ab ipfa come-
ftū,& iiuria affectū. Quāobrē & cū cōfūpferit oīa,quæ accepit a

Quære reliquum in medio fequentis quaternionis.

debebam dicunt. De passiuo præterito perfecto.

Passiuum præteritum perfectum ab actiuo mutatione pha in me ut uerberaui uerberatus sũ. Cũ uero actiuũ ante alpha phi habet passiuum desinens semper in me ante m assumit aliud m ut scripsi scriptus sum uerberaui uerberatus sum. cũ uero actiuum habet chi, passiuum assumit gamma ut plicui implicitus sum. Cũ aũt actiuum habet cappa, siqdẽ longa penultimat a circunflexo themate ens, passiuum nihil assumit ut facio feci factus sum. clamo clamaui clamatus sum. Si autem breui penultimat passiuum assumit sigma ut perficio perfeci perfectus sum. Item cum in ca præteritum pfe. a barytono themate fit tertiæ & quartæ coniugationis similiter passiuum assumit sigma ut persuadeo persuasi persuasus sum. calcitro calcitraui calcitratus sum. quintæ autẽ coniugationis ab in lo & ro facti ante m, seruãnt immutabilẽ ut cano cãtatus sum, semino seminatus sũ. Sed ĩ no ut plurimum mutant n in g in actiuo præterito perfecto.

Q.m̃ n ãte gãma uel cappa uel xi uel chi. i gãma mutat̃ ut fœdo fœdaui inqno ĩquinaui. hoc aũt cõuersum gãma ĩ gni. uertit̃ cõmuniter in mi in passiuo præterito perfecto ut fœdaui fœdatus sum pollui pollutus sum attici uero mi in sigma uertentes fœdatus sum & pollutus sum dicunt. Sed sextæ coniugationis præteritorũ pfe. hæc qdẽ assumunt sigma, ut extingo extict⁹ sũ ferueo ferbui iubeo iussus sum pulso pulsatus sũ hæc uero nõ. ut regno regnatus sum. semper aũt passiuũ præteritum perfe. ab iis quæ in o factum, eandem penultimam habet actiuo ut uerberaui uerbetatus sum. feci fact⁹ sum psuasi persuasus sum præterea ea q̃ a dissyllabis primæ & secundæ coniugationis barytonorum. hæc enim accipiunt penultimam præsentis quæ uertitur in o micron in actiuo præterito perfe ut dictum est more attico ut dico dixi dictus sum. furor furatus sum furatus sum & furatus sum ĩuenitur. & itẽ præter habẽtia rho cũ cumplicatione consonantis. horũ. n. passiua p̃terita pfecta mutant e in a ut uerto uerti uersus sum, nutrio nutritus sum uerto uerti uersus sum. notatur irrigo irrigaui irrigatus sum, & item dedi datus sum.

ἔμελλον λέγουσι.

Περὶ παθητικοῦ παρακειμένου.

Ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τρέπει τὸ φα εἰς μαι. οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι. ὅτι δὲ ὁ ἐνεργητικὸς πρὸ τοῦ α φ ἔχει, ὁ παθητικὸς λήγων ἀεὶ εἰς μαι, πρὸ τοῦ μ λαμβάνει καὶ ἕτερον μ. οἷον, γέγραφα, γέγραμμαι. τέτυφα, τέτυμμαι. ὅτι δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει χ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει γ. οἷον, πέπλεχα, πέπλεγμαι. ὅτι δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει κ, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγει, ἀπὸ περισπωμένου θέματος ὤν, ὁ παθητικὸς οὐδὲν προσλαμβάνει. οἷον, ποιῶ, πεποίηκα, πεποίημαι. βοῶ, βεβόηκα, βεβόημαι. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγει ὁ παθητικὸς, προσλαμβάνει σ. οἷον τελῶ, τετέλεκα, τετέλεσμαι. ἔτι ὅτε ὁ εἰς κα παρακείμενος ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γίνεται τῆς τρίτης καὶ τετάρτης συζυγίας, ὁμοίως ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ. οἷον, πείθω, πέπεικα, πέπεισμαι. λακτίζω, λελάκτικα, λελάκτισμαι. οἱ δὲ τῆς πέμπτης συζυγίας ἀπὸ τῶν εἰς λω καὶ ρω γινόμενοι, πρὸ τοῦ μ φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον. οἷον, ψάλλω, ἔψαλμαι. σπείρω, ἔσπαρμαι. τὰ δὲ εἰς νω ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τρέπουσι τὸ ν εἰς γ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ, ἐπειδὴ τὸ ν πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ ξ, ἢ χ, εἰς γ τρέπεται. οἷον, μιαίνω, μεμίαγκα. μολύνω, μεμόλυγκα. τοῦτο δὲ τὸ τραπὲν γ ἀπὸ τοῦ ν, τρέπεται κοινῶς εἰς μ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, μεμίαγκα, μεμίαμμαι. μεμόλυγκα, μεμόλυμμαι. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ μ εἰς σ τρέποντες, μεμίασμαι καὶ μεμόλυσμαι λέγουσι. Τῶν δὲ τῆς ἕκτης συζυγίας παρακειμένων, οἱ μὲν, προσλαμβάνουσι σ, οἷον, σβέω, ἔσβεσμαι. ζέω, ἔζεσμαι. κελεύω, κεκέλευσμαι. κρούω, κέκρουσμαι. οἱ δὲ, οὔ. οἷον, βασιλεύω, βεβασίλευμαι. Ἀεὶ δὲ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τῶν εἰς ω γινόμενος, τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ. οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα, πεποίημαι. πέπεικα, πέπεισμαι. πλὴν τῶν ἀπὸ δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων. οὗτοι γὰρ ἀναλαμβάνουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεστῶτος, ἥτις τρέπεται εἰς ο μικρὸν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ ὡς εἴρηται ἔθει ἀττικῷ. οἷον, λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι. κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, καὶ κέκλαμμαι εὕρηται. καὶ ἔτι πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου. τούτων γὰρ οἱ παθητικοὶ παρακείμενοι τρέπουσι τὸ ε εἰς α. οἷον, στρέφω, στρεφα, ἔστραμμαι. τρέφω, τέθρεφα τέθραμμαι. τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι. σεσημείωται τὸ βρέχω, βέβροχα, βέβρεγμαι. καὶ ἔτι δέδωκα, δέδομαι.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς μην. προσλαμβάνει δὲ τὴν ε αὔξησιν ὥσπερ καὶ ὁ ἐνεργητικὸς, φυλάττων πάντα τὰ τοῦ παρακειμένου. οἷον, τέτυμμαι, ἐτετύμμην. γέγραμμαι, ἐγεγράμμην.

Περὶ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς θην, λήγων ἀεὶ εἰς θην. καὶ εἰ μὲν ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου καταχρηστικῆς, συνάρχεται αὐτῷ καὶ ὁ ἀόριστος. οἷον, ὥπλισμαι, ὡπλίσθην. ᾕρημαι, ᾑρέθην. εἰ δὲ ἄρχεται ὁ παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου, ἀποβάλλει ὁ ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ. οἷον, πεποίημαι, ἐποιήθην. τέτυμμαι, ἐτύφθην. καὶ τὸ εὑρεθὲν σύμφωνον πρὸ τοῦ μ, τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου φυλάττει. οἷον, κέκαρμαι, ἐκάρθην. ἔψαλμαι, ἐψάλθην. πλὴν ἔζεσμαι, ἐζέσθην. πλὴν εἰ μὴ εἴη μ ἢ γ. ὅτε γὰρ εὑρεθῇ μ ἀπὸ τοῦ φ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ φ. οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι, ἐτύφθην. γέγραφα, γέγραμμαι, ἐγράφθην. ὅτε δὲ τὸ γ ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ χ. οἷον, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην. τὸ δὲ ἐμολύνθην καὶ ἐμιάνθην, ἔχει ν διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ θ. τὴν αὐτὴν δὲ παραλήγουσαν ἔχει ὁ ἀόριστος τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, τέτυμμαι, ἐτύφθην. πεποίημαι, ἐποιήθην. πλὴν τοῦ εὕρημαι, εὑρέθην, ὅθεν καὶ εὑρετὴς, καὶ ἐπῄνημαι, ἐπῃνέθην. καὶ ῥῶ, ἔρρημαι, ἐρρέθην, καὶ τοῦ μέμνημαι, ἐμνήσθην προσλαμβανόντων τὸ σ, καὶ σέσωσμαι, ἐσώθην, ἀποβάλλοντος αὐτό. τὸ δὲ ἐρρώσθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ῥώζω. καὶ πλὴν τοῦ χῶ, χήσω, ἔχηκα, ἔχημαι, ἐχώθην. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αἱρῶ συντιθεμένων. οἷον, καθῄρημαι, καθῃρέθην. ἀφῄρημαι, ἀφῃρέθην. καὶ πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ᾽ ἐπιπλοκῆς συμφώνων, καὶ τρεπόντων τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην. τέθραμμαι, ἐθρέφθην. Σημείωσαι τὸ μέμνημαι, ἐμνήσθην. οὗ ἐναντίον τὸ σέσωσμαι, ἐσώθην.

Περὶ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου ἀορίστου τροπῇ τοῦ ον εἰς ην. ὅθεν καὶ τὸ ἐκείνου φυλάττει σύμφωνον. οἷον ἔτυπον, ἐτύπην.

Περὶ μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ πρώτου, προσθέσει

De præterito plusq̃perfecto.

Præteritum plusq̃ perfectũ ab actiuo conuersione me in min assumit autem e augumentum ut & actiuum, retinens omnia præteriti perfecti ut uerberatus sum uerberatus fuerã scriptus sum scriptus fueram.

De passiuo primo aoristo.

Passiuus primus aoristus a passiuo præterito perfecto mutatione me ĩ thin desinens semp in thin & siqdẽ ptm̃ pfectũ incipit a consonante uel diphthongo abusiua, coincipit ĩpsi & aorist⁹ ut armat⁹ sum armat⁹ sũ sublat⁹ sũ sublat⁹ sũ si aũt incipit præteritum perfectum a consonante, abiicit aoristus consonantem geminationis ut factus sum factus fui, uerberat⁹ sum uerbera⁹ fui, & ĩuentã cõsonãtẽ ãte mi passiui p̃teriti pfecti retinet ut gauisus sum, gauisus fui, cãtatus sũ, cantatus fui Præter ferbui ferbui. nisi fuerit mi uel gãma. Cũ. n. ĩuẽtũ sit m a phi mutatum, uertit ipsum in phi ut uerberaui uerberat⁹ sũ uerberat⁹ sum scripsi scriptus sũ script⁹ sũ. Cũ uero gamma a chi mutatum uertit ipsum in chi ut dixi dictus sum dictus sum. Sed ĩnqnatus sũ & fœdatus sum hẽt gni pp illationẽ thita. Eandẽ penultimam habet aoristus passiuo præterito perfecto ut uerberatus sũ uerberatus fui. factus sũ fact⁹ fui. Præter ĩuent⁹ sum inuẽtus fui. unde & ĩuẽtor & laudat⁹ sũ fui, & corrũpo ptus sũ corruptus fui & memini memini assumens. s. & saluatus sum saluatus fui abiiciens ipsũ. Sed ualui nõ a corrũpo sed a ualeo. & præter habeo habeo habui habitus sum habit⁹ sũ & a tollo circunflexa ut destruct⁹ sum destruct⁹ sum ablatus sum ablatus sum. & præter habẽtia rho cũ cõplicatiõe cõsonãtiũ & uertentia epsilon in alpha in passiuo præterito pfect. ut uersus sũ uersus sum nutritus sum nutritus sum. Nota memini memini. cuius contrarium saluatus sum saluatus sum.

De passiuo secundo aoristo,

Passiuus secundus aoristus ab actiuo secundo aoristo mutatione on in in, unde & illius retinet consonantem ut uerberaui uerberatus sum.

De medio aoristo primo.

Medius primus aoristus ab actiuo primo additione

min ut uerberaui uerberaui. De medio aoristo secundo.

Item medius aoristus secundus a secundo additione mi ut uerberaui uerberatus sum scripsi scriptus sum.

De medio futuro primo.

Medium futurum primum ab actiuo mutatione o magni in o paruũ & additione me ut uerberabo uerberabo scribã scribam.

De medio futuro secundo.

Medium futurum secundum ab actiuo secundo futuro mutatione o in u & additiõe me ut uerberabo uerberabo. cãtabo cantabo seminabo seminabo. Itẽ postpaulo futurum a secunda persona passiui præteriti perfecti ut uerberatus es. uerberabor & a uerberatus est aoristo primo futurꝝ primum uerberabor beris bitur. & a uerberatus est aoristo secundo futurum secundum uerberabor beris bitur,

De barytonorum coniugationibus.

His sic formatis dicendum sanè esset & de barytonorꝝ cõiugationibꝰ, q̃s sex entes apud antiquos si qs q̈tuor faciet ñ utiq; erraret. harꝝ pria ẽ ãte o mega uita uel pi uel phi uel pt habens ut sacrifico liquo scribo ĩcido. quorꝝ futurꝝ ãte o mega psi habet ut sacrificabo. relinquã scribã ĩcidã. Ptm̃ pfe. ante alpha phi ut sacrificaui, reliqui. scripsi incidi.

Secunda.

Secunda ẽ ante ω g uel c uel chi uel ct uel z uel duo ss hñs ut dico plico habeo pario ludo fodio. Quorum futurum ante o xi habet ut dicam plicabo habebo pariam ludam fodiam. præteritũ perfectũ ante alpha chi habet ut dixi plicui habui peperi lusi fodi. Oportet antem scire ꝙ quæcunq; in zo uerborum faciunt futurum in xo secundæ, sint cõiugationis, quæcunq; aũt in so, tertiæ. discermus uero ipsa sic. In zo superbisyllaba in so futurum faciunt ut mutuo mutuabo. fistula cano fistula canam uado uadam leuo leuabo spero sperabo calcitro calcitrabo præparo præparabo dominor dominabor. congruo congruam rapio rapiam. ꝑter ploro plorabo firmo firmabo lamẽtor lamẽtabor suspiro rabo. ululo ululabo. populor populabor. nugor nugabor. Sed disyllaba aliquãdo quidem in xo futurũ faciunt ut ludo ludã &

μην· οἷον, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Περὶ μέσου ἀορίστου β.

Ἔτι ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει μην· οἷον, ἔτυπον, ἐτυπόμην· ἔγραφον, ἐγραφόμην.

Περὶ μέσου μέλλοντος α.

Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρὸν, καὶ προσθέσει μαι· οἷον, τύψω, τύψομαι· γράψω, γράψομαι.

Περὶ μέσου μέλλοντος β.

Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσθέσει τοῦ μαι· οἷον, τυπῶ, τυποῦμαι· ψαλῶ, ψαλοῦμαι· σπερῶ, σπεροῦμαι. Ἔτι ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου· οἷον, τέτυψαι, τετύψομαι. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύφθη ἀορίστου πρώτου, μέλλων πρῶτος τυφθήσομαι, σῃ, σεται. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπη ἀορίστου δευτέρου, μέλλων δεύτερος τυπήσομαι, σῃ, σεται.

Περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν.

Τούτων οὕτως ἐσχηματισμένων, ῥητέον ἂν εἴη καὶ περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν, ἃς ἓξ οὔσας κατὰ τοὺς παλαιοὺς, εἴ τις τέσσαρας ποιήσει, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. Τούτων ἡ πρώτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ, ἔχουσα· οἷον, λείβω· λείπω· γράφω· κόπτω. Ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω, ψ ἔχει· οἷον, λείψω, λείψω· γράψω· κόψω· ὁ παρακείμενος, πρὸ τοῦ α, φ· οἷον, λέλειφα· λέλειφα· γέγραφα· κέκοφα.

Δευτέρα.

Δευτέρα ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ ἔχουσα· οἷον, λέγω· πλέκω· ἔχω· τίκτω· παίζω· ὀρύσσω. Ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω, ξ ἔχει· οἷον, λέξω· πλέξω· ἕξω· τέξω· παίξω· ὀρύξω· ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α, τὸ χ ἔχει· οἷον, λέλεχα· πέπλεχα· εἶχα· τέτεχα· πέπαιχα· ὤρυχα. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ὅσα τῶν εἰς ζω ῥημάτων ποιοῦσι τὸν μέλλοντα εἰς ξω, τῆς δευτέρας ἔστωσαν συζυγίας· ὅσα δὲ εἰς σω, τῆς τρίτης· διακρινοῦμεν δὲ αὐτὰ οὕτω. Τὰ εἰς ζω ὑπὲρ δισύλλαβα, εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον, δανείζω, δανείσω· συρίζω, συρίσω· βαδίζω, βαδίσω· κουφίζω, κουφίσω· ἐλπίζω, ἐλπίσω· λακτίζω, λακτίσω· ἑτοιμάζω, ἑτοιμάσω· δεσπόζω, δεσπόσω· ἁρμόζω, ἁρμόσω· ἁρπάζω, ἁρπάσω. Χωρὶς τοῦ οἰμώζω, οἰμώξω· στηρίζω, στηρίξω· αἰάζω, αἰάξω· στενάζω, στενάξω· ὀλολύζω, ὀλολύξω· ἀλαπάζω, ἀλαπάξω· θρυλλίζω, θρυλλίξω. Τὰ δὲ δισύλλαβα, ποτὲ μὲν εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον, παίζω, παίξω, καὶ

παίσω ἀττικῶς. κράζω, κράξω. σφάζω, σφάξω. ποτὲ δὲ, εἰς σω. οἷον, κτίζω, κτίσω. φράζω, φράσω. πρίζω, πρίσω. ἵζω, ἵσω. Ἔτι τὰ εἰς δύο σσ, ἤτοι ἀττικῶς διὰ δύο ττ γράφονται, εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω. νύσσω, καὶ νύττω, νύξω. πλὴν τῶν σεσημειωμένων εἰς ἓν σ τὸν μέλλοντα ποιούντων. ἃ τῆς τρίτης ἔστωσαν συζυγίας. οἷον, πλάσσω, καὶ πλάττω, πλάσω. ὅθεν ἔπλασα ἀόριστος πρῶτος. βρέσσω, βρέσω. ἱμάσσω, ἱμάσω. ἰνάσσω, ἰνάσω. πάσσω, πάσω. λάσσω, λάσω. λύσσω, λύσω.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, δ, ἢ θ, ἢ δύο ττ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ, ἢ ω καθαρὸν ἔχουσα. οἷον, ᾄδω. πλήθω. ἀνύττω. φράζω. πλάσσω. ἀκούω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω τὸ σ ἔχει. οἷον, ᾄσω. πλήσω. ἀνύσω. φράσω. πλάσω. ἀκούσω. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α κ ἔχει. οἷον, ᾖκα. πέπληκα. ἤνυκα. πέφρακα. πέπλακα. ἤκουκα. καὶ τὰ περισπώμενα, καὶ ἔτι τὰ εἰς μι, εἰς κα τὸν παρακείμενον ποιοῦσι. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀνύω ἐγένετο ἀνύτω, ἔπειτα ἀνύττω ἀττικῶς. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω, ἀρύτω, καὶ ἀρύττω. ὅθεν καὶ εἰς σω τὰ τοιαῦτα τὸν μέλλοντα ποιοῦσι.

Τετάρτη.

Τετάρτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω τὰ τέσσαρα ἀμετάβολα λ, μ, ν, ρ, ἔχουσα. οἷον, ψάλλω. νέμω. κρίνω. σπείρω. ὧν ὁ μέλλων περισπώμενος πρὸ τοῦ ω αὐτὸ τὸ ἀμετάβολον φυλάττων, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, ἀμετάβολον, ἢ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλων. οἷον, ψαλῶ. νεμῶ. κρινῶ. σπερῶ. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α τὸ κ ἔχει. καὶ πρὸ τοῦ κ, τὸ ἀμετάβολον. οἷον, ἔψαλκα. ἔσπαρκα. Σημείωσαι δὲ τὸ νενέμηκα προσλαμβάνον η. νένεμκα γὰρ ὤφειλεν εἶναι. ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον, προσετέθη η. οὕτω καὶ τέμω, τεμῶ, τετέμηκα. δέμω, δεμῶ, δεδέμηκα. βρέμω, βρεμῶ, βεβρέμηκα. Ἐπισεσημείωνται τὰ εἰς νω δισύλλαβα, μὴ φυλάττοντα τὸ ἀμετάβολον. οἷον, κρίνω, κρινῶ, κέκρικα. πλύνω, πλυνῶ, πέπλυκα. ἐν δὲ τῷ μιαίνω, μιανῶ, μεμίαγκα, καὶ μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυκα, τρέπεται τὸ ν εἰς γ, ἑπομένου κ.

Περὶ τῶν περισπωμένων.

Τούτων οὕτως εἰρημένων, καὶ περὶ τῶν περισπωμένων λέγωμεν. ὧν τριῶν οὐσῶν, ἡ πρώτη διὰ τοῦ εω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ η ἢ τὸ ε ἔχει. Ὅτι μὲν ὁ ἐνεστὼς μακρᾷ παραλήγει, τότε καὶ ὁ μέλλων τῷ η παραλήγει. οἷον, ποιῶ, ποιήσω. εὑρῶ, εὑρήσω. οἰκῶ. οἰκήσω. τηρῶ, τηρήσω. ἀθλῶ, ἀθλήσω. ἐξαιρεῖται τὸ ἀρκῶ, ἀρκέσω. νεικῶ, νεικέσω. αἰδῶ, αἰδέσω. αἰνῶ, αἰνέσω. ὅθεν καὶ ἐπαινῶ, ἐπαινέσω.

ludã attice clamo clamabo.iugulo iugulabo Aliquãdo ãt in so ut ædifico bo.dico dicã.icido securi ĩcidã.sedeř facio faciã.Etiã in duo sigma,quæ attice per duo taf scribuntur,in xi futurum faciunt ut fodio & fodio fodiam.pungo & pungo pungã ꝑter notata in unum sigma futurum facientia,quæ tertiæ sint coniugationis,ut fingo fingam.unde fin xi.aoristus primus remigo bo.flagris cedo cedã.fortisco.abo. spargo gam,uideo uidebo,uideo uidebo. Tertia.

Tertia ẽ ante o d uel th uel duo taf uel z uel duo.ss. uel o purũ habens.ut canto impleo perficio dico fingo audio,quorum futuꝝ ante omega sigma hẽt,ut cãtabo ĩplebo ꝑficiã dicã fingã audiam.ptm̃ pfe.ante alpha cappa habet,ut cecini impleui per feci dixi finxi audiui.& circunflexa, Et Item in mi,in ca præteritum perfectum faciunt. Nota autem ꝙ a perficio factum est perficio.deĩde ꝑficio attice.& ab haurio hau rio & haurio,unde & in fo talia futurum fa ciunt. Quarta.

Quarta est ante o quatuor ĩmutabiles lambda mi gni rho ha bens ut canto tribuo iudico semino.quorum futurum circunfle xum ante o mega ipsam immutabilem retinens corripit penul tĩmã immutabilem uel iota diphthongi abiiciẽs.ut canã tribu am,iudicabo.semiabo Ptm̃pfe.ãte alpha cappa hẽt,& ãte cappa immutabilem.ut cecini seminaui. Nota autem tribui assumens ita.tribui.n debebat esse,sed propter dissonantiam additum ẽ ita.sic & incido ĩcidam incidi.ædifico ædificabo ædi ficaui fremo fremam fremui.Item notantur in no di. syllaba non retinentia immutabilem ut iudico iudicabo iudi caui.lauo lauabo laui.in polluo autem polluam pollui & inquino inqnabo inquinaui uertiť gni.ĩ gãma seqnte cappa

De circunflexis.

His sic dictis etiam de circunflexis dicamus quibus tribus entibus,prima per eo prolata in penultima futuri ita uel e psilon habet. Cũ.n.præsens longa penultimat tũc & futuꝝ ita penultimat ut facio faciã.ĩuenio ĩueniã. habito habitabo.seruo seruabo.certo certabo.excipitur dominor. na bor.uĩco uicã,uerecũdor bor.laudo.dabo.uñ & laudo.& dabo

Apud aũt antiquos laudabo & laudabo, uñ & Homerus uerbum laudantes Vlyssis diuini. Cum uero præsens breui penultimat, tunc futurũ aliquãdo ita hẽt ut amo amabo ĩtelligo intelligã, aliqñ aũt e, ut ꝑficio ꝑficiã. uoco uocabo ꝑdo ꝑdã. Aliq̃ autẽ utrũq; habẽt, ut gesto gestabo & gestabo. laboro laborabo & laborabo. sapio sapiam & sapiam. Sed penultimam futuri retinet præteritum perfectum & plusq̃perfectum & aoristus in omni coniugatione circunflexa. Secunda.

Secunda per ao prolata aliquando alpha, aliquando autem ita in penultima futuri habet, sic. In o mega purum præcedente e uel iota per aso futurum faciunt, ut dimitto mittã miror, bor, doleo dolebo rubesco rubescã. muto autem mutabo ionicum. Etiam penultimantia o ut audio. audiã. excipit̃ clamo clamabo. lugeo lugebo. trituro triturabo & rabo. Etiam in ro supra unam syllabam nõ præcedente cõsonãte ut trãseo trãsibo. piso pinsam. senesco senescã. rado ãt radis. Item in lo supra syllabam e penultimantia ut rideo ridebo. impello impellã. Itẽ quæ ĩ ro & lo monosyllaba nõ facientia deriuatiua in mi ut facio faciã incido incidã rũpo rumpam. frango frangam. Sed penultimantia y per iso futuꝝ faciũt ut ꝓmitto ꝓmittã populor labor populor bor. Etiã ĩ lo sola uel cum consonante ꝑ cõprehensionẽ siue ꝑ diuisionẽ ut prædor dabor, crapulor crapulabor. irascor irascar melancholicus sũ melãcholicꝰ ero, exerceo exercebo, clamo clamabo, podagras patior podagras patiar. Excipit̃ deprio ꝺprimã, ligo bo. Itẽ in ro & lo deriuatiua ĩ mi faciẽtia. ut uaticinor cinor uaticiabor emo emo emam. impleo impleo implebo. tolero tolero tolerabo. Item ĩ aliã cõsonãtẽ desinentia ut purgo. bo, scalpo scalpam, uiuo uiuam, uinco uincã, guberno bo, honoro, bo. pubesco bescam, delitior tiabor. uindemio bo sitio tiam. taceo bo, taceo tacebo, sequo sequar. euello euellã. euello autẽ euellam. euello. Tertia.

Tertia est per oo prolata in penultima futuri o magnum uel o paruum habet. Quæcũq; igitur uerba habent præexistens uerbale o magno penultimant in futuro, ut aurum, in auro, inaurabo, argentũ argento

παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς, αἰνήσω, καὶ ἐπαινήσω. ὅθεν καὶ Ὅμηρος, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο. ὅτι δὲ ὁ ἐνεστὼς βραχεῖα παραλήγει, τότε ὁ μέλλων ποτὲ μὲν, τὸ η ἔχει, οἷον, φιλῶ, φιλήσω. νοῶ, νοήσω. ποτὲ δὲ, τὸ ε, οἷον, τελῶ, τελέσω. καλῶ, καλέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. ἔνιοι δὲ ἀμφότερον ἔχουσιν· οἷον, φορῶ, φορήσω, καὶ φορέσω. πονῶ, πονήσω, καὶ πονέσω. φρονῶ, φρονήσω, καὶ φρονέσω. τὴν δὲ παραλήγουσαν τοῦ μέλλοντος φυλάττει ὁ παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος, καὶ ἀόριστος ἐν πάσῃ συζυγίᾳ περισπωμένῃ.

Δευτέρα.

Η δευτέρα διὰ τοῦ αω προφερομένη, ποτὲ μὲν τὸ α, ποτὲ δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος ἔχει. οὕτω. τὰ εἰς ω καθαρὸν προηγουμένου ε, ἢ ι, διὰ τοῦ ασω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ἐῶ, ἐάσω. θεῶ, θεάσω. αἰτιῶ, αἰτιάσω. ἐρυθριῶ. ἐρυθριάσω. ἀλλοιῶ δὲ ἀλλοιήσω, ἰωνικόν. ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο· οἷον, ἀκροῶ, ἀκροάσω. ἐξαιρεῖται τὸ βοῶ, βοήσω. γοῶ, γοήσω. ἀλοῶ, ἀλοήσω, καὶ ἀλοάσω. ἔτι τὰ εἰς ρω ὑπὲρ μονοσύλλαβα, μὴ προηγουμένου συμφώνου. οἷον, περῶ, περάσω. φυρῶ, φυράσω. γηρῶ, γηράσω. ξυρῶ ἢ, ξυρεῖς. ἔτι τὰ εἰς λω ὑπὲρ μονοσύλλαβα, τῷ ε παραληγόμενα. οἷον, γελῶ, γελάσω. ἐλῶ, ἐλάσω. ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω μονοσύλλαβα, μὴ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι. οἷον, δρῶ, δράσω. κλῶ, κλάσω. φλῶ, φλάσω. θλῶ, θλάσω. τὰ δὲ παραληγόμενα τῷ υ, διὰ τοῦ ησω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ἐγγυῶ, ἐγγυήσω. λυῶ, λυήσω. δυῶ, δυήσω. ἔτι τὰ εἰς λω μόνα, ἢ μετὰ συμφώνου, κατὰ σύλληψιν εἴτε κατὰ διάστασιν. οἷον, συλῶ, συλήσω. κραιπαλῶ, κραιπαλήσω. χολῶ, χολήσω. μελαγχολῶ, μελαγχολήσω. ἀχολῶ, ἀχολήσω. ὁμοκλῶ, ὁμοκλήσω. ποδαγρῶ, ποδαγρήσω. ἐξαιρεῖται τὸ χαλῶ, χαλάσω. ἱλῶ, ἱλάσω. ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω, παράγωγα εἰς μι ποιοῦντα. οἷον χρῶ, χρῆμι, χρήσω. πρῶ, πρῆμι, πρήσω. πλῶ, πίμπλημι, πλήσω. τλῶ, τλῆμι, τλήσω. ἔτι τὰ εἰς ἄλλο σύμφωνον λήγοντα. οἷον, σμῶ, σμήσω. κνῶ, κνήσω. ζῶ, ζήσω. νικῶ, νικήσω. κυβερνῶ, κυβερνήσω. τιμῶ, τιμήσω. ἡβῶ, ἡβήσω. ῥυφῶ, ῥυφήσω. ῥιγῶ, ῥιγήσω. διψῶ, διψήσω. σιγῶ, σιγήσω. σιωπῶ, σιωπήσω. ἀτῶ, ἀτήσω, τὸ ἀκολουθῶ. ἀτῶ δὲ ἀτάσω, τὸ ἀνιατῶ.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ οω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ω μέγα ἢ ο μικρὸν ἔχει. ὅσα μὲν οὖν τῶν ῥημάτων ἔχουσιν προεπικείμενον ῥηματικὸν, τῷ ω μεγάλῳ παραλήγουσιν ἐν τῷ μέλλοντι, οἷον, χρυσὸς, χρυσῶ, χρυσώσω. ἄργυρος, ἀργυρῶ,

ἀργυρώσω. γύψος, γυψῶ, γυψώσω. χεὶρ, χειρῶ χειρώσω. πῦρ, πυρῶ, πυρώσω. στέφανος, στεφανῶ, στεφανώσω. ὀρθὸς, ὀρθῶ, ὀρθώσω. στρεβλὸς, στρεβλῶ, στρεβλώσω. κακὸς, κακῶ, κακώσω. ταπεινὸς, ταπεινῶ, ταπεινώσω. Ὅσα δὲ οὐκ ἔχουσι, παραλήγουσι τῷ ο μικρῷ. οἷον, ὀμῶ, ὀμόσω. ἀρῶ, ἀρόσω. ὀνῶ, ὀνόσω. Τούτων οὕτως εἰρημένων, τέσσαρές εἰσι καὶ αἱ τῶν εἰς μι. ὧν ἡ πρώτη τὸ η ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος, καὶ ἀορίστου. οἷον, τίθημι, θήσω, ἔθηκα. τὸ δὲ τέθεικα, καὶ ἐτεθείκειν, διὰ ει διφθόγγου γράφεται ἔθει βοιωτικῷ. Καὶ ἡ δευτέρα δὲ, τὸ η ἔχει. οἷον, ἵστημι, στήσω, ἔστησα. ἕστηκα δὲ ὁ παρακείμενος, καὶ οὐχ ἔστηκα, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔστηκα, ἀπὸ τοῦ στήκω γινομένου. καὶ ἔτι ὁ ὑπερσυντέλικος ἑστήκειν. Ἡ δὲ τρίτη, τὸ ω μέγα. οἷον, δίδωμι. δώσω. δέδωκα. ἐδεδώκειν. ἔδωκα. Ἡ δὲ τετάρτη, τὸ υ ψιλόν. οἷον, ζεύγνυμι. Σημείωσαι δὲ ἐν τούτοις δύο. ἓν μὲν, ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐνεστῶτος ἀφαιρεῖται. οἷον, τίθημι, θήσω. ἵστημι στήσω. δίδωμι, δώσω. ἕτερον δὲ, ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς συστέλλεται ἡ παραλήγουσα. οἷον, τίθημι, τίθεμαι. ἵστημι, ἵσταμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ὡς οἷόν τε ἦν ἡμῖν συντόμως καὶ ὠφελίμως τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἴρηται. ἐν δὲ τῷ περὶ ῥήματος τρίτῳ βιβλίῳ, διεξοδικώτατα ῥηθήσεται.

Περὶ τῶν ῥημάτων τῶν μέχρι παρατατικοῦ κλινομένων.

Τὰ δὲ τῶν ἄνω ῥήματα βαρύτονα, μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. οἷον, λαμβάνω, ἐλάμβανον. μανθάνω, ἐμάνθανον. λανθάνω, ἐλάνθανον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ αθω, καὶ εθω, καὶ υθω. οἷον, ἀμυνάθω. ἠμύναθον. φλεγέθω ἐφλέγεθον. μινύθω, ἐμίνυθον. Ἔτι τὰ εἰς βω, ἔχοντα πρὸ τοῦ β σύμφωνον, ἢ ε. οἷον, ῥέμβω, ἔρρεμβον. σέβω, ἔσεβον. Ἔτι τὰ εἰς σκω. οἷον, ἀρέσκω, ἤρεσκον. πιπράσκω, ἐπίπρασκον. χωρὶς τοῦ θνήσκω, θνήξω, καὶ ἀλύσκω, ἀλύξω. τὸ δὲ διδάξω, οὐκ ἀπὸ τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διδάχω. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ εινω ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ἐρεείνω, ἠρέεινον. φαείνω, ἐφάεινον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ειω παράγωγα ἀπὸ ἐνεστῶτος, ἢ μέλλοντος. οἷον, ἀπὸ τοῦ κίχω, κιχείω, ἐκίχειον. τελῶ, τελείω, ἐτέλειον. ἀπὸ τοῦ βρώσω, βρωσείω, ἐβρώσειον. πολεμήσω, πολεμησείω. ὄψω, ὀψείω. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ υω ὑπερδισύλλαβα ποιοῦντα εἰς μι παράγωγα, καὶ ἔτι τὰ ἀπ' αὐτῶν παραγόμενα. οἷον, πηγνύω, πήγνυμι. ὀμνύω, ὄμνυμι ὀλύω, ὄλυμι. Ἔτι πάντα τὰ τῆς πέμπτης συζυγίας κατὰ παλαιοὺς τὴν πρώτην συλλαβὴν διπλασιαζομένην ἔχοντα. οἷον, μαρμαίρω, ἐμαρ-

argentabo.gypſus gypſo ſabo.mãus,mancipio bo . ignis igne examino igne nabo.Corona corono nabo rectus dirigo gã prauus torqueo torquebo.malus uexo uexabo.humilis humilio hũiliabo.quæcũq; uero nõ habẽt,penultimãt o micrõ. ut iuro iurabo aro arabo uitupero uituperabo.his ſic dictis quatuor ſunt & eæ quæ in mi.Quarum prima ita habet in penultima actiui præſentis & futuri & aoriſti ut pono pona poſui. Sed poſui poſuerã p e iota diphthõgũ ſcribit mor bo cœto℞.Et ſecũda autẽ ita habet.ut ſto ſtabo ſteti.ſteti autẽ præteritum perfectum,& non ſteti ad differentiam extiti, ab exiſto facti & amplius ptũmpluſq̃pf.ſteteram.Tertia aũt o magnũ ut do dabo dedi dederam dedi.Quarta uero y pſilon ut cõiungo.Nota aũt in his duo unum quidem,quia in futuro prima ſyllaba præſentis aufertur,ut pono ponam ſto ſtabo.do dabo, Alterum uero quoniam in paſſiuis corripitur penultima ut pono ponor.ſto ſtor do dor. iungo iungor. Sed de his ut poſſibile fuit nobis,breuiter & utiliter introducendis dictum eſt.Sed in de uerbo tertio libro,latius dicetur.

De uerbis uſq; ad præteritũ impfectũ declinatis.

Per ano uerba barytona uſq; ad præteritũ ĩperfe.declinantur.ut accipio accipiebam.diſco diſcebam.lateo latebam. Item per atho & etho. & ytho ut ulciſcor ulciſcebar.ardeo ardebam minuo minuebam. Inſuper in uo habentia ante uita cõſonantẽ uel e ut circũuerto tebam,colo colebam, Item in ſco ut placeo placebam,uendo uendebam,præter morior moriar.& fugio fugiam. Sed docebo nõ a doceo,ſed a doceo. Item per ino ſupra duas ſyllabas,ut ĩterrogo ĩterrogabam ſplendeo ſplẽdebam.Itẽ p io deriuatiua a præſenti uel futuro ut ab inuenio conſequor conſequebar.Perficio pficiã,bam.a comedam comedo debam bellabo bello.uidebo uideo. Item per.yo.ſupra duas ſyllabas facientia in mi deriuatiua.& etiam ab ipſis deducta ut conglutino conglutino Iuro iuro.perdo perdo. Item omnia quintæ coniugationis ſecundum ueteres Primam ſyllabam geminatam habentia.ut luceo lu

cebam murmuro murmurabã. Itẽ ante o mega duas cõsonãtes habentia p cõnexionem. quarum secunda ĩmutabilis esset ut curo debeo surgo mordeo. Etiam in o purum · η · diphthongo penultimantia, ut coeo. uio · Item in do, ante d, n habentia ut uoluo. sacrifico.

De pronominibus

Pronomen est pars orationis declinabilis pro nomine assumpta. huius autẽ aliquod primitiuũ, aliquod possessiuũ, aliqđ demõstratiuũ, aliqđ relatiuũ, aliquod cõpositũ. Accidũt ãt ipsi q̃tuor · Genus · Numerus · Casus · persona.

De primitiuis primæ personæ.

Ego mei mihi me · nos nostrum. nos nostrum nobis nos

Secundæ personæ. tu tui tibi te. uos uestrum. uos uestrum. uobis uos. Tertiæ personæ ὅς sui sibi se · sui se · σφεῖς sui sibi se.

De possessiuis

Possessiua autem a primitiuis deriuata, Octo, meus tuus suus noster suus noster uester, quæ trigenerice declinantur. meus mea meum. tuus tua tuum · & masculia qđẽ & neutra secũdũ quartã declianť decliationẽ, Sed fœminina secundum secundam.

De Demonstratiuis.

Demonstratiua autem duo hic ille trigenerice & ipsa declinata sic hic huius huic hunc o tu. hi horum o uos · hi horũ his hos o uos. hæc huius huic hanc o tu. hæ harum o uos. hæ · harum, his. has. o uos · hoc huius huic hoc o tu · hæc horum o uos. hæc horum his hæc o uos. ille illius. illa illius · illud illius.

De relatiuo.

Relatiuum autem unum trigenerice dictum sic. Ipse ipsius ipsi ipsum. ipsi ipsorum · ipsi ipsorum ipsis ipsos · ipsa ipsius ipsi ipsam. ipsæ ipsarum. ipsæ ipsarum ipsis ipsas ipsum ipsius ipsi ipsum. ipsa ipsorum. ipsa ipsorum ipsis ipsa · proprium enim huius trium psonarum significatio · ipse enim pro ego tu ille.

De Compositis.

Composita autem tria nominatiuos non habentia

Primæ personæ.

mei

μαιρον· μορμύρω, ἐμόρμυρον. Ἐπὶ τὰ πρὸ τοῦ ω δύο σύμφωνα ἔχοντα κατ᾽ ἐπιπλοκήν, ὧν τὸ δεύτερον ἀμετάβολον εἴη. οἷον, μέμβλω· ὄφλω· ἔγρω· δάκνω. Ἐπὶ τὰ εἰς ω καθαρὸν τῇ υι διφθόγγῳ παραληγόμενα· οἷον, ὀπυίω· ἀγυίω. Ἐπὶ τὰ εἰς δω πρὸ τοῦ δ, ν ἔχοντα· οἷον, κυλίνδω· σπένδω.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

ΑΝΤΩΝΥμία ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανόμενον. Ταύτης δὲ ἡ μὲν, πρωτότυπος· ἡ δὲ, κτητική· ἡ δὲ, δεικτική· ἡ δὲ, ἀναφορική· ἡ δὲ, σύνθετος. Παρέπονται δὲ αὐτῇ τέσσαρα· γένος· ἀριθμός· πτῶσις· πρόσωπον.

Περὶ πρωτοτύπων τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐγώ· ἐμοῦ· ἐμοί· ἐμέ. Νώ· νῷν. Ἡμεῖς· ἡμῶν· ἡμῖν· ἡμᾶς. Τοῦ δευτέρου προσώπου. Σύ· σοῦ· σοί· σέ. Σφώ· σφῷν. Ὑμεῖς· ὑμῶν· ὑμῖν· ὑμᾶς. Τοῦ τρίτου προσώπου. Οὗ· οἷ· ἕ. Σφέ· σφῖν. Σφεῖς· σφῶν· σφίσι· σφᾶς.

Περὶ κτητικῶν.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι, ὀκτώ. Ἐμός· σός· ἑός· νωΐτερος· σφωΐτερος· ἡμέτερος· ὑμέτερος· σφέτερος. αἳ τριγενῶς κλίνονται. Ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν. Σὸς, σὴ, σόν. καὶ αἱ μὲν ἀρσενικαὶ, καὶ οὐδέτεραι, κατὰ τὴν τετάρτην κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θηλυκαὶ, κατὰ τὴν δευτέραν.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικαὶ δὲ δύο, οὗτος, ἐκεῖνος, τριγενῶς καὶ αὗται κλινόμεναι οὕτως. Οὗτος· τούτου· τούτῳ· τοῦτον· ὦ οὗτος. Τούτω· τούτοιν· ὦ τούτω. Οὗτοι· τούτων· τούτοις· τούτους· ὦ οὗτοι. αὕτη· ταύτης· ταύτῃ· ταύτην· ὦ αὕτη. Ταύτα· ταύταιν· ὦ ταύτα. αὗται· τούτων· ταύταις· ταύτας· ὦ αὗται. Τοῦτο· τούτου· τούτῳ· τοῦτο· ὦ τοῦτο. Τούτω· τούτοιν· ὦ τούτω· ταῦτα· τούτων· τούτοις· ταῦτα· ὦ ταῦτα. Ἐκεῖνος, ἐκείνου. Ἐκείνη, ἐκείνης. Ἐκεῖνο, ἐκείνου.

Περὶ ἀναφορικῆς.

Ἀναφορικὴ δὲ μία τριγενῶς λεγομένη, ὧδε. αὐτός· αὐτοῦ· αὐτῷ· αὐτόν· αὐτώ· αὐτοῖν· αὐτοί· αὐτῶν· αὐτοῖς· αὐτούς· αὐτή· αὐτῆς· αὐτῇ· αὐτήν· αὐτά· αὐταῖν· αὐταί· αὐτῶν· αὐταῖς· αὐτάς· αὐτό· αὐτοῦ· αὐτῷ· αὐτό· αὐτώ· αὐτοῖν· αὐτά· αὐτῶν· αὐτοῖς· αὐτά. Ἴδιον γὰρ ταύτης ἡ τριπρόσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ, ἀντὶ ἐγώ, σύ, ἐκεῖνος.

Περὶ συνθέτων.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς, ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσαι.

Τοῦ πρώτου προσώπου.

ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτόν. ἐμαυτῆς. ἐμαυτῇ. ἐμαυτήν. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτό.

Τοῦ δευτέρου προσώπου.

Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτόν. Σαυτῆς. σαυτῇ. σαυτήν. Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτό. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου, μέχρι τούτου μόνου κλίνονται. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, καὶ πληθυντικῶς, συνθέτως τε ἅμα, καὶ διῃρημένως ὧδε.

Τοῦ τρίτου.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτόν. ἑαυτῆς. ἑαυτῇ. ἑαυτήν. ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ. ἑαυτό. ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτούς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

Περὶ προθέσεων.

Πρόθεσίς ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον, προτιθέμενον πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ ἐν τῇ συνθέσει, καὶ συντάξει. τῶν δὴ προθέσεων ὀκτωκαίδεκα οὐσῶν, ἓξ εἰσὶ μονοσύλλαβοι. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρός. πρό. δυοκαίδεκα δὲ δισύλλαβοι. ἀνά. κατά. διά. μετά. παρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτων συντάξεως, ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιτομῆς ἐροῦμεν.

Περὶ ἐπιρρήματος.

Ἐπίρρημά ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον, κατὰ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον. τούτου δὲ τὰ μὲν, καλοῦνται χρόνου. οἷον, νῦν. τότε. αὖθις. τόφρα. τέως. ἕως. πηνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθές, ὃ καὶ ἐχθὲς λέγεται. ἤδη. πάλαι. ἀεί. Τὰ δέ, τόπου. οἷον, ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. ἔνδον. ἐγγύς. πόρρω. ἐναντίον. χαμαί. ἔνθα. ὅθεν. ἐπέκεινα. μακράν. Τὰ δέ, ποιότητος. οἷον, εὖ. καλῶς. ἡδέως. σοφῶς. κωνηδόν. βοτρυδόν. ἀγεληδόν. Τούτων δὲ ὅσα γίνονται ἀπὸ τῆς γενικῆς πληθυντικῆς, καὶ μεσότητος προσαγορεύονται. οἷον, σοφῶς, ἀπὸ τῶν σοφῶν. καλῶς, ἀπὸ τῶν καλῶν. Τὰ δέ, ποσότητος. οἷον, ἅπαξ. δίς. τρίς. τετράκις. Τὰ δέ, ἀθροίσεως. οἷον, ἅμα. ὁμοῦ. συλλήβδην. ἀθρόως. Τὰ δέ, παρακελεύσεως. οἷον, εἶα. ἄγε. φέρε. δεῦτε. Τὰ δέ, διαιρέσεως. οἷον ἄνευ. χωρίς. διχῆ. Τὰ δέ, ἐξαιρέσεως. οἷον, πλήν. Τὰ δέ, τάξεως. οἷον, ἑξῆς. ἐφεξῆς. Τὰ δέ, ὁμοιώσεως. οἷον, ὡς. ὥσπερ. καθά. καθάπερ. Τὰ δέ, ἀποστάσεως. οἷον, ὥστε. Τὰ δέ, συγκρίσεως. οἷον, μᾶλλον. ἧττον. Τὰ δέ, ἐξηγηματικά. οἷον, δηλονότι. δηλαδή. ἤγουν. οἷον. Τὰ δέ, ποσότητος ἀορίστου, καὶ ποιότητος. οἷον, ἀμηγέπως. ὁπωσοῦν. ἀμηγέπη. ὁπωσδήποτε. ὁπωσδηποτοῦν. Τὰ δέ, ὑφαιρέσεως. οἷον, σπανίως. ἐλάχιστα. μόλις. Τὰ δέ, ἐκλογῆς. οἷον, μενοῦνγε. Τὰ δὲ ἀποτρεπτικὰ ἡράκλεις. ἄπολλον. Τὰ δέ, ἐθνικά. οἷον, ἑλληνιστί. ῥωμαϊστί. ἑβραϊστί. συριστί. φρυγιστί. ἀρμενιστί. Τὰ δέ, ἀνέσεως. οἷον, μόλις. μόγις. Τὰ δέ, διστάσεως. οἷον, σχεδόν. Τὰ δέ, ὀργανικά. οἷον, ὀδάξ. λάξ. Τὰ δέ, ἀποθετικά, καὶ προκαταστατικά.

meiipsius mihiipsi.meipsum.meiipsius mihiipsi meipsam meiipsius mihiipsi meipsum. Secundæ personæ. tuiipsius tibiipsi teipsum.tuiipsius tibiipsi teipsam.tuiipsius tibiipsi teipsum. Et quidem primæ & secundæ personæ usq; huc solum flectuntur, Sed tertiæ & pluraliter, con iunctim'q; simul & diuisim sic. Tertiæ.

Suiipsius sibiipsi seipsum.suiipsius sibiipsi seipsam. Suiipsius sibiipsi.seipsum. Suiipsorum & suiipsorum sibiipsis & sibi ipsis.seipsos & seipsos. De præpositionibus.

Præpositio ē pars oratiōis īdeclinabilis præposita omnibus orationis partibus & i cōpositiōe & cōstructiōe. Præpositiōibus octo & decē entibus, Sex sūt monosyllabæ.i.in.ex cū. ad, ante.

Duodecim aūt dissyllabæ. p.secundū.p.cum.apud.cōtra.in, circum.circum.ab.sub.super. Sed de harum constructi one in fine compendii dicemus. De Aduerbio.

Aduerbiū est pars orōnis indeclinabilis iuxta uerbū dicta uel post dicta. Huius aūt aliqua uocantur temporis ut nunc. tunc. rursus.tunc.quandiu.usq;.quādo.quādo.postea.postea.ho die, cras.heri, quod & heri dicit̄.Iam.diu.semp. Aliq̄ āt loci ut supra.infra.extra.intra.intus.propé.longe.cōtra humi.ibi.un de.ulterius.longe. Aliqua autē q̄litatis ut bene.bene. iucūde. sa pienter.canine.racematim.gregatim. Harū aūt quæcunq; fiūt a genitiuo plurali & mediocritatis appellantur ut sapienter a sapientibus.bene a bonis. Aliqua autem quantitatis. ut semel bis ter quater. Aliqua aūt cōgregatiōis. ut simul unà collectim cōferti. Aliq̄ āt exhortatiōis.ut eia age age age agite. Aliq̄ āt di uisiōis ut sine absq; diuisim. Aliq̄ āt exceptiōis ut p̄ter. Aliq̄ aūt ordīs ut deīceps deīceps. Aliq̄ similitudinis ut sicut sicut sicut si cut. Aliqua separatōis ut Itaq;. Aliqua cōparationis ut magis min⁹.aliq̄ expositiua ut uidelicet uideli uideli.uidelicet.ut.aliq̄ quantitatis īfinitæ & qualitatis.ut aliquomodo quomōcunq; a liquomodo utcunq; utcunq;. Aliqua sublationis ut ra ro mīme uix.aliq̄ electōis qn īmo.aliq̄ dp̄catiua ut hercule apol lo. Aliq̄ gētilia ut græce romane hebraice.syriace. troiane. ar menice. Aliq̄ remissionis ut uix uix. Aliq̄ aūt dubitationis ut for san. Aliq̄ organica ut mordicus.cū calce. Aliq̄ depositiua & præ

cōstitutiua ut esto. Aliq ītētiōis,ut ualde nimis ualde maxie uehemēter. Aliq remissiōis ut paulati sēsim. Aliq cōfirmatiōis ut uidelicet certe sane equidem. Aliqua affirmationis ut næ. Aliqua autem iurationis ut per. per. Aliqua abiurationis ut per. Aliqua negationis ut nō nequaq minime. Aliq autē ꝓhibitionis ut ne neutiq3. Aliqua aūt euētus ut forsitan forte fortuitu Aliq īterrogatiōis ut unde ubi qñ quomō. Aliq demōstrationis ut en ecce. Aliqua uocationis ut o. Aliqua declarationis ut ueluti. Aliqua positiōis. ut legēdū nauigandū. scribēdū sciendū Aliqua doloris ut o heu heu heu. Aliqua admirationis,ut, papæ papæ. Aliqua terroris ut a, Aliqua diuinitatis ut euœ euan. Accidit ei species & figura hæc quidē primitiua uelut. nunc. hæc deriuatia ut nunc & hæc quidē simplex uelut diu. sed compositū ut iandiu.

De coniunctionibus.

Coniūctio est pars oratiōis īdeclinabilis cōiungēs alias ꝑtes oratiōis in sententiā cū ordine. huius aūt aliæ qdem copulatiuæ ut qdem autem & sed at. aliæ autē disiūctiuæ ut q idest, aliquæ aūt cōtinuatiuæ. ut si. siqdē qdē siqdē. Aliæ aūt subcōtinuatiuæ ut quoniam quoniā quoniam quoniā. Aliæ aūt causales ut. ut. ut. ut. propter. quoniā. n. quod. quoniā. aliæ aūt dubitatiuæ ut forsan postea an nunquid. aliæ autem collectiuæ ut igit sed uero igitur ergo itaq3. ergo. aliæ aūt completiuæ ueluti qdē qdē qdē qdē qdē qdē qdē qdē qdē qdē. aliæ aūt possibiles ut utiq3. aliæ āt discretiuæ siue collectiuæ ut igitur utiq3. aliæ aduersatiuæ, ut tamen quanuis quanq tamen. Accidit autem ei figura, hæc quidē simplex, ut postq, hæc aūt cōposita, ut post quam. his sic cognitis, consequens esset & de aliis quibusdam necessariis dicere, & primū de speciebus deductorū.

De speciebus deriuatiuorum.

Species deriuatiuorū septē. Patronymicū possessiuū. Comparatiuum Superlatiuū diminutiuū denominatiuū & uerbale.

De Patronymico,

Patronymicum nomen proprie est, quod a patre formatū filiū patris significat, ut a peleus pelei pelides Achilles. Abusiue aūt & ab auo dicitur. ut æa

στατικά· οἷον, εἶεν· τὰ δὲ, ἐπιτάσεως· οἷον, λίαν· ἄγαν· πάνυ· μάλιστα· σφό-
δρα· τὰ δὲ, ἀνέσεως· οἷον, ἠρέμα· ἡσυχῆ· τὰ δὲ, βεβαιώσεως· οἷον,
δηλαδή· δήπουθεν· πάντως· ὄντως· ἦ· τὰ δὲ, καταφάσεως· οἷον,
ναί· τὰ δὲ, κατομώσεως· οἷον, νή· μά· τὰ δὲ, ἀπομώσεως· οἷον,
μά· τὰ δὲ, ἀρνήσεως· οἷον, οὐ· οὐδαμῶς· ἥκιστα· τὰ δὲ, ἀπαγορεύ-
σεως· οἷον, μή· μηδαμῶς· τὰ δὲ, εἰκασμοῦ· οἷον, ἴσως· τάχα· τυχόν·
τὰ δὲ, ἐρωτήσεως· οἷον, πόθεν· ποῦ· πηνίκα· πῶς· τὰ δὲ, δείξεως·
οἷον, ἰδού· ἠνί· τὰ δὲ, κλήσεως· οἷον, ὦ· τὰ δὲ, διασαφήσεως· οἷον,
οἷον· τὰ δὲ, θέσεως· οἷον, ἀναγνωστέον· πλευστέον· γραπτέον· ἰστέον·
τὰ δὲ, σχετλιασμοῦ· οἷον, ὦ· ἰώ· οἴμοι· φεῦ· τὰ δὲ, θαυμασμοῦ· οἷον, φεῦ·
βαβαί· τὰ δὲ, ἐκπλήξεως· οἷον, ἆ· τὰ δὲ, θειασμοῦ· οἷον, εὐοῖ· εὐαί·
Παρέπεται δὲ αὐτῷ, εἶδος, καὶ σχῆμα· τὸ μὲν γὰρ, πρωτότυπον· οἷον,
νῦν· τὸ δὲ, παράγωγον, οἷον, νυνί· καὶ τὸ μὲν, ἁπλοῦν, οἷον, πάλαι· τὸ
δὲ σύνθετον, οἷον, πρόπαλαι.

Περὶ συνδέσμων.

Σύνδεσμός ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον συνδέον τὰ ἄλλα μέρη τοῦ
λόγου εἰς διάνοιαν μετὰ τάξεως· τούτου δὲ οἱ μὲν, συμπλεκτικοί·
οἷον, μὲν· δὲ· τὲ· καὶ· ἀλλὰ· ἀτάρ· οἱ δὲ, διαζευκτικοί· οἷον, ἤ· ἤτοι· οἱ
δὲ, συναπτικοί· οἷον, εἰ· εἴπερ· εἰδή· εἰδήπερ· οἱ δὲ, παρασυναπτικοί·
οἷον, ἐπεί· ἐπείπερ· ἐπειδή· ἐπειδήπερ· οἱ δὲ, αἰτιολογικοί· οἷον, ἵνα·
ὄφρα· ὅπως· ἕνεκα· οὕνεκα· γάρ· ὅτι· διότι· οἱ δὲ, ἀπορηματικοί· οἷον,
ἆρα· εἶτα· μῶν· μή· οἱ δὲ, συλλογιστικοί· οἷον, ἄρα· ἀλλά· ἀλλαμήν·
οὖν· τοίνυν· τοιγάρτοι· τοιγαροῦν· οἱ δὲ, παραπληρωματικοί· οἷον,
δή· ποῦ· τοί· δῆτα· πέρ· πω· μὴν· αὖ· οὖν· γε· οἱ δὲ, δυνητικοί· οἷον,
ἄν· οἱ δὲ, διακριτικοὶ, εἴτ' οὖν ἐπιλεκτικοί· οἷον, γοῦν· γε· οἱ δὲ, ἐναν-
τιωματικοί· οἷον, ὅμως· καίτοι· καίπερ· ἔμπης· Παρέπεται δὲ
αὐτῷ, σχῆμα· ὁ μὲν γὰρ, ἁπλοῦς· οἷον, ἐπεί· ὁ δὲ, σύνθετος· οἷον, ἐπει-
δή· Τούτων οὕτως ἐγνωσμένων, ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ ἄλλων
τινῶν ἀναγκαίων εἰπεῖν· καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Εἴδη τῶν παραγώγων ἑπτά· Πατρωνυμικόν· Κτητικόν· Συγκριτι-
κόν· Υπερθετικόν· Υποκοριστικόν· Παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

Περὶ πατρωνυμικοῦ.

Πατρωνυμικὸν ὄνομα κυρίως ἐστὶ τὸ ἀπὸ πατρὸς ἐσχηματισμένον,
υἱὸν παιδὸς σημαίνει· οἷον, ἀπὸ τοῦ πηλεύς, πηλέως, πηλείδης, ὁ
ἀχιλλεύς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πάππου λέγεται· οἷον, αἰα-

κὸς, αἰακοῦ, αἰακίδης, ὁ αὐτός. τούτων δὲ τὰ μὲν, ἀρσενικά. τὰ δὲ, θηλυκά. καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, τρεῖς καταλήξεις εἰσί. δης κοινή. οἷον, πηλείδης. ων ἰωνική. οἷον, πηλείων. αδιος. οἷον, ὑῤῥάδιος. ὅτε δὲ ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος λήγει εἰς ως, ἢ εἰς ους, ἢ εἰς ος, τότε εἰς ιδης κοινῶς σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. πηλεύς, πηλέως, πηλεΐδης. καὶ κατὰ συναίρεσιν, πηλείδης. δημοσθένης, δημοσθένους, δημοσθενίδης. ἀγαμέμνων, ἀγαμέμνονος, ἀγαμεμνονίδης. Ἐπεὶ ἡ γενικὴ λήγει εἰς ου τῆς τετάρτης κλίσεως οὖσα, μὴ παραληγομένη τῷ ι, εἰς ιδης σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. οἷον, πρίαμος, πριάμου, πριαμίδης. τάνταλος, ταντάλου, ταντα λίδης. εἰ δὲ αὕτη παραλήγει τῷ ι, εἰς αδης σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. οἷον, ἥλιος, ἡλίου, ἡλιάδης. Ἔτι τὰ τῆς πρώτης κλίσεως εἰς αδης σχηματίζουσιν. οἷον, αἰνείας, αἰνείου, αἰνειάδης. ἱππότης, ἱππότου, ἱπποτάδης. Πᾶν δὲ πατρωνυμικὸν παραλήγει ἢ ι, οἷον, κρονίδης, ἢ ει διφθόγγῳ, οἷον, πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, ἢ α, οἷον, αἰνειάδης, ἢ οι διφθόγγῳ κατὰ συναίρεσιν, οἷον πανθοΐδης, πανθοίδης. Τῶν δὲ θηλυκῶν τρεῖς καταλήξεις εἰσίν. ας. ις. νη. καὶ αἱ μὲν, εἰς ας καὶ ις, ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν σχηματίζονται, ἀποβολῇ τοῦ δη. οἷον, ἡλιὰς ἀπὸ ἡλιάδης. πριαμὶς, ἀπὸ πριαμίδης. ἡ δὲ εἰς νη αἰολικὴ οὖσα, ἀπὸ τῆς γενικῆς σχηματίζεται. οἷον, ἀδραστίνη, ἀπὸ τοῦ ἀδράστου. ἀκρισιώνη, ἀπὸ τοῦ ἀκρισίωνος.

Περὶ κτητικοῦ.

Κτητικὸν ὄνομα, ἐστὶ τὸ κτῆσίν τινος πράγματος δηλοῦν. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. κος, οἷον μουσικός. οὗ παραλήξεις τρεῖς. ι, οἷον, μουσικός. α, οἷον, κυπριακός. υ, οἷον, θηλυκός. καὶ ος. οὗ παραλήξεις ἕξ. ι, οἷον, λόγιος. ε, οἷον, ἑκτόρεος. ει, οἷον, ἡράκλειος. αι, οἷον, ῥωμαῖος. οι, οἷον, ἀλλοῖος. ῳ, οἷον, πατρῷος.

Περὶ συγκριτικοῦ.

Συγκριτικὸν ὄνομα, ἐστὶ δι' οὗ σύγκρισις γίνεται πρὸς ὁμοφυεῖς, καὶ ἑτεροφυεῖς. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. ων ἀνώμαλος, οἷον, μείζων. βελτίων, καὶ τερος κοινός. οἷον, πλουσιώτερος. φρονιμώτερος. σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῶν τριγενῶν ὀνομάτων, ὅσα τὴν τοῦ μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδέχονται. ἀπὸ δὲ τῶν ληγόντων εἰς ος, ἐκβολῇ τοῦ σ, καὶ προσθέσει τοῦ τερος σχηματίζονται. οἷον, πρᾶος, πραότερος. παλαιὸς παλαιότερος. ὠφέλιμος, ὠφελιμώτερος. φρόνιμος, φρονιμώτερος. Ἔτι ἀπὸ τῶν οὐδετέρων τῶν εἰς ης διγενῶν. οἷον, ἀληθὲς ἀληθέστερος. ἀκριβὲς, ἀκριβέστερος. εὐτυχὲς, εὐτυχέστερος. Ἔτι ἀπὸ τῶν εἰς ων καὶ εἰς εις, καὶ εἰς ους. οἷον, σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερος. χαρίεις, χαρίεντος χαριέστερος. εὔνου, εὐνούστερος. καὶ ἀπὸ μετοχῆς. οἷον, ἐῤῥωμενέστερος. Ἔτι ἀπὸ τῶν εἰς υς μὴ φυλαττομένου τοῦ σ. οἷον, ἡδύς,

cus æaci æacides idem·huius autem,aliqua masculina,aliq̃ autẽ fœminina· Et qdẽ masculinoꝝ tres termĩationes sũt,dis cõis ut pelides.on.ionica ut peleon.adios ut hyrradi⁹· Cũ autẽ genitiuus nois desinit in os uel in us uel in os,tunc in idis cõiter formatur patronymicum·Peleus pelei peleides & persynæresin pelides·Demosthenes demosthenis demosthenides.Agamemnon agamẽnonis agamẽnonides·Itẽ si genitiuus desinit in u quartæ declinatiõis ens,nõ penultimans iota,in idis formatur patronymicũ ut priamus priami priamides.Tantalus tantali tantalides·Si autem ipse penultimat iota, in adis formatur patronymicũ ut sol solis heliades. Itẽ primæ declinatiõis in adis formãt,ut æneas æneæ,æneades. hippotes hippotæ tades·Omne ãt patronymicũ desinit uel ĩ iota ut Saturnius uel e iota diphthõgo ut pelides p̃synæresin·uel alpha ut æneades,uel o iota diphthõgo p̃synæresin ut pãtoides pãthœdes Sed fœmininoꝝ tres terminatões sunt as·is.ni.& q̃dã ĩ as & is a propriis masculinis formantur abiectione di, ut Helias ab heliades priamis a priamides.Sed in ni æolica ens a genitiuo formatur ut adrastina,ab adrasto·Acrisione ab acrisione·

De Possessiuo.

Possessiuũ nomẽ est possessionẽ alicui⁹ rei significãs.Termĩatões ãt ei⁹ duæ cos ut music⁹.Cui⁹ termĩatões tres iota ut music⁹ a ut cyprian⁹·γ ut fœminin⁹.Et os·cui⁹terminatiões sex,iota ut e loquẽs e ut hectore⁹ ει ut heracli⁹ αι ut roman⁹ οι ut uarius ω ut paternus.

De Comparatiuo.

Cõparatiuũ nomẽ ẽ p̃ qđ cõparatio fit ad eiusdẽ generis,& diuersi gñris,termĩatões ãt ipsi⁹duæ.on anomala ut maior melior & eros cõmunis,ut ditior·prudentior formatur aũt a triũ geneꝝ nõibus,quæcũq; magis intẽtionẽ suscipiunt· Sed a desinẽtib⁹ in os abiectione sigma, & additiõe teros formãtur ut mansuetus mansuetior. Antiquus antiquior.utilis utilior prudẽs prudẽtior. Itẽ a neutro eoꝝ q̃ in is duũ geneꝝ. ut uerum uerior diligens diligentior·fortunatum fortunatior. Itẽ ab in on & in is & in us ut castus casti·Castior gratiosus gratiosior,beneuolus beneuolẽtior·& a participio ut robustior·Item ab in ys non seruato sigma ut suauis.

suauior.acutus acutior grauis grauior & a uerbis facta ut melior & melior, & a præpositionibus & aduerbiis ut superior proprior. Cóstruũtur auté genitiuo ut Achilles erat fortior Aiace, & idem erat robustior troianis. & datiuo excessum significanti, ut Crœsus fuit ditior Cyro centum talentis.

De superlatiuo.

Superlatiuũ nomen est p qđ superlatio fit. terminatiões ãt ipsius duæ tatos in teros comparatiui ab ipso formata ut mãsuet⁹ mãsuetior mãsuetissim⁹. prudés prudétior prudétissimus. diligés diligentior diligentissimus, gratiosissim⁹ beneuolétissimus. supremus. acutissimus. & i stos in on cõparatiui anomalum, ut bonus melior optimus malus peior uel peior pessim⁹. magnus maior maxim⁹. bon⁹ melior melior melior melior. optimus. optimus optimus multus plus plurim⁹ iucũdus iucũdior simus uelox uelocior uelocissim⁹ puus minor uel minor minimus. Inimic⁹ inimicior inimicissim⁹. turpis turpior turpissimus facilis facilior limus amicus amicior amicissimus. Cõstruuntur autem superlatiua genitiuo. ut Homerus fuit sapientissimus omniũ poetarũ Ité quæ p oteros & otatos siquidé habeant ante o syllabam breuem per o magnum scribuntur ut sapiens sapientior sapientissimus, si uero longam, natura uel positiõe p omicró ut mãsuet⁹ mansuetior tissimus gloriosus gloriosior gloriosissimus.

De Diminutiuo.

Diminutiuũ nomen est diminutionem primitiui significans hui⁹ ãt aliq̃ qdé masculía aliq̃ ãt fœminina aliqua autẽ neutra a propriis & appellatiuis deducta. Et quidem masculinorum terminatiões sunt quinque as ut Menas. on ut morion ax ut lapillus scos ut homuncio los ut nauta. Sed fœmininorum duæ is ut ancillula & sci ut ancillula. Sed neutrorum terminationes octo in on disinentiũ ni ut obsoniũ ci ut adolescétulus dri ut sermũcul⁹ Ili ut adolescétulus phi ut aíalulũ chni ut ciuitacula pi ut ho mullulus di ut caruncula.

De Denominatiuo.

De nominatiuum nomen est a nomine deductum ut Theon a deus. Tryphon a delitiis Plato a latus.

ἡδύτερος. ὀξὺς, ὀξύτερος. βαρὺς, βαρύτερος. καὶ τὰ ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα. οἷον, φέρτερος, καὶ βέλτερος. καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεων καὶ ἐπιρρημάτων. οἷον, ὑπέρτερος. ἐσώτερος. συντάσσονται δὲ γενικῇ. οἷον, ὁ Ἀχιλλεὺς ἦν ἀνδρειότερος τοῦ Αἴαντος. καὶ ὁ αὐτὸς ἦν ἰσχυρότερος τῶν ζώων. καὶ τῇ δοτικῇ ὑπερβολὴν σημαινούσῃ. οἷον, ὁ Κροῖσος ἦν πλουσιώτερος Κύρου ἑκατὸν ταλάντοις.

Περὶ ὑπερθετικοῦ.

Ὑπερθετικὸν ὄνομα, ἐστὶ δι' οὗ ὑπέρθεσις γίνεται. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο, τατος τῆς εἰς τερος συγκριτικοῦ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχηματιζομένη. οἷον, πρᾶος, πραότερος, πραότατος. φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος. ἀκριβὴς, ἀκριβέστερος, ἀκριβέστατος. χαριέστατος. εὐνούστατος. ὑπέρτατος. ὀξύτατος. καὶ εἰς ιστος τοῦ εἰς ων συγκριτικοῦ ἀνώμαλος. οἷον, καλὸς, καλλίων, κάλλιστος. κακὸς, κακίων, ἢ χείρων, κάκιστος. μέγας, μείζων, μέγιστος. ἀγαθὸς, βελτίων, ἀρείων, κρείττων, ἀμείνων. βέλτιστος, ἄριστος, κράτιστος. πολὺς, πλείων, πλεῖστος, ἡδὺς, ἡδίων, ἥδιστος. ταχὺς, ταχίων, τάχιστος. μικρὸς, μείων, καὶ ἥττων, ἐλάττων, ἐλάχιστος. ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος. αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος. ῥάδιος. ῥάων, ῥᾷστος. φίλος, φίλτερος, φίλτατος. συντάσσονται δὲ τὰ ὑπερθετικὰ γενικῇ. οἷον, ὁ Ὅμηρος ἐγένετο σοφώτατος πάντων τῶν ποιητῶν. ἔτι τὰ διὰ τοῦ οτερος, καὶ οτατος, εἰ μὲν ἔχωσι τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. οἷον, φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος. εἰ δὲ μακρὰν φύσει ἢ θέσει, διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἷον, πρᾶος, πραότερος, πραότατος. ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.

Περὶ ὑποκοριστικοῦ.

Ὑποκοριστικὸν ὄνομα, ἐστὶ τὸ μείωσιν τοῦ πρωτοτύπου δηλοῦν. τούτου δὲ τὰ μὲν, ἀρσενικά. τὰ δὲ, θηλυκά. τὰ δὲ, οὐδέτερα, ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παραγόμενα. καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, καταλήξεις εἰσὶ πέντε. ας, οἷον, μηνᾶς. ων, οἷον, μωρίων. αξ, οἷον, λίθαξ. σκος. οἷον, ἀνθρωπίσκος. λος, οἷον, ναυτίλος. τῶν δὲ θηλυκῶν δύο. ις, οἷον, θεραπαινίς. καὶ σκη, οἷον, παιδίσκη. τῶν δὲ οὐδετέρων παραλήξεις ὀκτὼ εἰς ον ληγόντων. νι. οἷον, ἐλφώνιον. κι, οἷον, μειράκιον. δρι, οἷον, λογύδριον. λλι, οἷον, μειρακύλλιον. φι, οἷον, ζωΰφιον. χνι, οἷον, πολίχνιον. πι, οἷον, ἀνθρώπιον. δι, οἷον, κρεάδιον.

Περὶ παρωνύμου.

Παρώνυμον ὄνομα, ἐστὶ τὸ ἀπὸ ὀνόματος παραγόμενον. οἷον, Θέων, ἀπὸ τοῦ θεός. Τρύφων, ἀπὸ τῆς τρυφῆς. Πλάτων, ἀπὸ τοῦ πλατύς.

Περὶ ῥηματικοῦ.

Ῥηματικὸν ὁμοίως δὲ ἀπὸ τοῦ ῥήματος παραγόμενον· οἷον, νοήμων, ἀπὸ τοῦ νενόημαι, καὶ φιλήμων, ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

Περὶ τῶν ὑποπεπτωκότων εἰδῶν τῷ ὀνόματι.

Ἔτι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν, κύρια καλοῦνται. οἷον, Σωκράτης. Πλάτων. Τὰ δὲ, προσηγορικά. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. ὁ καὶ ἡ παρθένος. Τὰ δὲ, ἐπίθετα. οἷον, ἀνδρεῖος, ἀνδρεία, ἀνδρεῖον· σοφὸς, σοφὴ, σοφόν. Τὰ δὲ, πρός τι. οἷον, πατὴρ. υἱός. δοῦλος. δεσπότης. Τὰ δὲ, ὡς πρός τι. οἷον, νύξ. ἡμέρα. θάνατος ζωή. Τὰ δὲ, ἐθνικά. οἷον, φρύξ. πέρσης. Τὰ δὲ, ἐρωτηματικά. οἷον, τίς. ποῖος. πόσος. πηλίκος. Τὰ δὲ ἀόριστα. οἷον, ὅστις. ὁποῖος. ὁπόσος. Τὰ δὲ, περιληπτικά. οἷον, δῆμος. χορός. ὄχλος. Τὰ δὲ, ἐπιμεριζόμενα. οἷον, ἕτερος. ἑκάτερος. ἕκαστος. ἄλλος. Μερίζονται δὲ ταῦτα τριχῶς. εἷς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος. δύο καθ' ἕνα, ὡς ἑκάτερος. εἷς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος. καὶ πολλοὶ καθ' ἕνα, ὡς ἕκαστος. Τὰ δὲ, περιεκτικά. οἷον, δαφνών. κοιτών. ἐλαιών. Τὰ δὲ, ὡς περιεκτικά. οἷον, ἀπατεών. κυκεών. Τὰ δὲ, πεποιημένα. οἷον, φλοῖσβος. ῥοῖζος. Τὰ δὲ, γενικά. οἷον, ζῶον. φυτόν.. Τὰ δὲ, εἰδικά. οἷον, βοῦς. ἵππος. κύων. Τὰ δὲ, τακτικά. οἷον, πρῶτος. δεύτερος. Τὰ δὲ, ἀριθμητικά. οἷον, εἷς. δύο. τρεῖς. Τὰ δὲ, ἀπολελυμένα. οἷον, θεός. λόγος. ἄγγελος. Τὰ δὲ, μετουσιαστικά. οἷον, πύρινος. λίθινος. δρύϊνος. Τὰ δὲ, ὁμώνυμα. οἷον, αἴας ὁ τοῦ τελαμῶνος, καὶ αἴας ὁ τοῦ οἰλέως. Τὰ δὲ, συνώνυμα, εἴτε πολυώνυμα. οἷον, ἄορ. ξίφος. σπάθη. μάχαιρα. φάσγανον. Τὰ δὲ, φερώνυμα. οἷον, μεγαπένθης. Τὰ δὲ, διώνυμα. οἷον, ἀλέξανδρος, ὁ καὶ πάρις. σκάμανδρος, ὁ καὶ ξάνθος. Τὰ δὲ, ἐπώνυμα. οἷον, ἐνοσίχθων ὁ ποσειδῶν, καὶ φοῖβος ἀπόλλων.

Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία ἐστὶ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς, ἢ τόνος πρὸς ὃν ᾄδομεν. Εἰσὶ δὲ προσῳδίαι δέκα, ὡς εἴρηται, καὶ διαιροῦνται εἰς τέσσαρα. εἰς τόνους. εἰς χρόνους. εἰς πνεύματα. καὶ εἰς πάθη. Τόνοι εἰσὶ τρεῖς. ὀξεῖα. βαρεῖα. καὶ περισπωμένη. οἷς χρώμεθα ἐπὶ ταῖς λέξεσι. πᾶσα γὰρ λέξις ἐπιδέχεται τόνον ἕνα, ἢ ἐν τῇ ληγούσῃ, ἢ παραληγούσῃ, ἢ προπαραληγούσῃ. ἐν μὲν τῇ ληγούσῃ, ἐπιδέχεται ὀξεῖαν. βαρεῖαν, καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν, ὅταν δ' ἐχόμενον ᾖ ἀσυναίρετον. οἷον, θεατής. ἀγαθός. βαρεῖαν δὲ ὁμοίως, ὡς ἐλαιών. δαφνών. καὶ μάλιστα ἐν τῇ συνεπείᾳ. πᾶσα γοῦν ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἀσυναίρετος καθ' ἑαυτὴν, ὀξύνεται. ἐν δὲ τῇ συνεπείᾳ, ἀντὶ τῆς ὀξεί-

De Verbali.

Verbale autem similiter a uerbo deriuatum ut intelligens ab intellectus sum & philemon ab amatus sum.

De subiectis speciebus nomini.

Insuper nominum aliqua quidē propria uocant̄ ut Socrates. Plato. Alia āt appellatiua ut hic & hæc homo. hic & hæc uirgo. Alia aūt adiectiua ut fortis. fortis. fortis. sapiēs sapiens sapiēs. Alia aūt ad aliqd. ut pater fili⁹ seru⁹ dn̄s Alia aūt tā̄q̄ ad aliqd ut nox dies mors uita. Alia aūt gentilia ut phryx perses. Alia aūt interrogatiua ut qs, q̄lis, quantus, qualis. Alia aūt infinita ut qsqs qcūq; q̄tuscūq; Alia āt collectiua ut popul⁹ chor⁹ turba. Alia autem partitiua ut alter. uterq;, quisq;. alius. partiuntur aūt hæc q̄drifariam. unus ex duobus ut alter. duo ad unū ut uterq;. unus ex multis ut alius. & multi ad unum ut quisq;. Alia autē cōtentiua ut Lauretū. Cubiculū. Oliuetū. Alia āt tā̄q̄ cōtentiua ut deceptor. potio ex melle & uino. Alia factitia ut phlesu⁹ stridor sibili. Alia āt gn̄ralia ut aīal plāta. alia āt specialia ut bos equus canis. Alia aūt ordinalia ut primus secūdus. Alia autē numeralia ut unus duo tres. Alia autem absoluta ut deus ratio angelus. Alia aūt cōsubstātialia ut igneus lapideus quernus Alia autem homonyma ut aiax telamonis & aiax oilei. Alia uero synonyma siue multinoīa ut ensis mucro spatha machæra gladius. Alia aūt nominifera ut grandiluctus. Alia autem binomina ut alexander qui & paris scamander qui & xanthus. Alia āt cognomīa ut terræquassi⁹ neptunus. & pheb⁹ apollo.

De accentibus.

Accentus est extensio literatæ uocis uel tenor ad quem cantamus Sunt autē accentus decem ut dictum ē & diuidunt̄ in quatuor in tonos in tempora in spiritus & in passiones. Toni sunt tres acutus grauis & circunflexus, quibus utimur in dictionibus. omnis. n. dictio suscipit tonū unū uel in ultima uel penultima uel antepenultima. in ultima quidem suscipit acutum, grauem & circunflexum. acutum quando suscipiens fuerit ī cōtractū ut spectator. bon⁹. grauē similiter ut oliuetū lauretū & maxime in cōsequētia. oīs. n. nominatiuus et accusatiuus incontractus p̄ se ipsum acuitur. in consequentia autem pro acu-

to grauem suscipit. Circunflexum auté cũ suscipiés fuerit longum a contractione ut a lumen lumen & a Xenophon xenophon. Omnis eni synæresis ex acuto & graui circũflexũ facit, in penultima autem acutum & circunflexũ. acutũ qdé cum uel suscipiens fuerit breue ut laches sermo supra.n. breuem circunflexus non ponitur uel cũ suscipiens longum & post ipsum longum ut æneas chryses. longa.n ante longam penacuitur uel cũ fuerit positione lõgũ ut perses. supra.n. positione lõgũ circũflexus non ponit᷑. Circunflexus uero cũ suscipiens fuerit natura longum & post ipsum breue ut maia terra musa. omne.n. natura longũ ante breue positum circũflectitur. Insuper & si cõtractione longum fit ut clamatur fit. In antepenultima auté semp acutũ põimus. ut philosoph⁹ philocalus. áte duas.n. syllabas semper acutus ponit᷑. In tépora longũ & breue qbus utebát᷑ antiqui in bitemporeis ut signis declarantes longum & breue, ut audio incito incito Ares In spiritus aspiratum & tenuem quibus utimur ĩ uocalibus & diphthõgis. Omnis.n. dictio a uocali uel diphthõgo ĩcipiés uel atteũat᷑ uel aspirat᷑. Quõ át hoc fit in de spiritibus libro Georgii cheroboschi quærendum. aspirat᷑ át & r ĩ prĩcipio dictiõis ut rhetor, rhetorice duobus étibus ubicunq; fuerint primum attenuat᷑ & secundũ aspiratur secundũ ueteꝛs ut ĩfádũ ægrot⁹. In passiões. auersioné. subunioné. subdistinctioné. utimur aũt auersione in passionib⁹ dictionum in fine sequente uocali pro quatuor literis pro breui alpha ut utiq; hic, pro utiq; hic. pro e psilo ut age dic. pro age dic. pro o micro ut hoc meũ, pro hoc meũ pro breui iota ut ĩ littoribus pro ĩ littoribus. Poetæ aũt ꝑ alpha iota & o iota diphthõgo hac utuntur, ut uolo ego & heu quam tristor. subunione autem utimur in coniunctione duaꝝ dictionum natura diuisaꝝ. & in cõpositis nominibus ut ab initio primũ philosophus. philodorus Subdistinctione autem utimur in distinctionibus cõiunctaꝝ dictionum ut quodcunq; & ꝙ ĩ interrogationibus cũpuncto ut tu hæc dicis;

Depuncto.

Punctũ est sententiæ perfectæ signum. Diuidit᷑ aũt ĩ pfectum punctum. mediũ & suppunctũ. Perfectũ punctũ é qñ sentẽtia perfecta est. Medium, cum sententia medians & imperfecta. Sup

ας, βαρεῖαν ἐπιδέχεται. περισπωμένην δὲ, ὅταν τὸ δεχόμενον ᾖ μακρὸν ἀπὸ συναιρέσεως· οἷον, ἀπὸ τοῦ φάος, φῶς· καὶ ἀπὸ τοῦ ξενοφάων, ξενοφῶν· πᾶσα γὰρ συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, περισπωμένην ποιεῖ. Ἐν τῇ παραληγούσῃ δὲ, ὀξεῖαν, καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν μὲν, ὅταν ᾖ τὸ δεχόμενον ᾖ βραχὺ ὡς λάχης, λόγος, ἐπάνω γὰρ βραχέος περισπωμένη οὐ τίθεται, ἢ ὅταν τὸ δεχόμενον μακρὸν, καὶ τὸ μετ' αὐτὸ μακρὸν, ὡς αἰνείας, χρύσης· μακρὸν γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται. ἢ ὅταν ᾖ θέσει μακρὸν, οἷον, πέρσης· ἐπάνω γὰρ θέσει μακροῦ περισπωμένη οὐ τίθεται. Περισπωμένη δὲ, ὅταν τὸ δεχόμενον ᾖ φύσει μακρὸν, καὶ τὸ μετ' αὐτὸ βραχύ· οἷον, μαῖα· γαῖα· μοῦσα· πᾶν γὰρ φύσει μακρὸν πρὸ βραχέος κείμενον, περισπᾶται. Ἔτι καὶ εἰ ἀπὸ συναιρέσεως μακρὸν εἴη· οἷον, βοᾶται· ποιεῖται. Ἐν τῇ προπαραληγούσῃ δὲ ἀεὶ ὀξεῖαν τίθεμεν, ὡς, φιλόσοφος· φιλόκαλος· πρὸ δύο γὰρ συλλαβῶν ἀεὶ ὀξεῖα τίθεται. Εἰς χρόνους, μακρὰν καὶ βραχεῖαν, οἷς ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῖς διχρόνοις ὡς σημείοις δηλοῦντες τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχύ· οἷον, ἀκούω· ὀρίνω· ὀϊζύω· ἄρης· Εἰς πνεύματα, δασεῖαν καὶ ψιλὴν, οἷς χρώμεθα ἐπὶ τῶν φωνηέντων καὶ διφθόγγων. πᾶσα γὰρ λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη, ἢ ψιλοῦται, ἢ δασύνεται· πότε δὲ τοῦτο γίνεται, ἐν τῷ περὶ πνευμάτων βιβλίῳ γεωργίου τοῦ χοιροβοσκοῦ ζητητέον· δασύνεται δὲ καὶ τὸ ῥ ἐν ἀρχῇ λέξεως· οἷον, ῥήτωρ· ῥητορική. δυοῖν δὲ ὄντοιν, ὅπου ἂν τύχωσι, τὸ πρῶτον ψιλοῦται, καὶ τὸ δεύτερον δασύνεται κατὰ τοὺς παλαιούς· οἷον, ἄῤῥητον· ἄῤῥωστος· Εἰς πάθη, ἀπόστροφον, ὑφὲν, καὶ ὑποδιαστολήν· χρώμεθα δὲ τῇ ἀποστρόφῳ ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων ἐν τέλει ἑπομένου φωνήεντος, ἀντὶ τεσσάρων γραμμάτων· ἀντὶ βραχέος α, οἷον, ἄρ' οὗτος, ἀντὶ ἄρα οὗτος· ἀντὶ ε, οἷον, φέρ' εἰπὲ, ἀντὶ φέρε εἰπέ. ἀντὶ ο, οἷον, τοῦτ' ἐμὸν, ἀντὶ τοῦτο ἐμόν· ἀντὶ βραχέος ι, οἷον, ἐπ' ἀκταῖς, ἀντὶ ἐπὶ ἀκταῖς. οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ ἀντὶ αι καὶ οι διφθόγγου ταύτῃ χρῶνται· οἷον, βούλομ' ἐγώ. καὶ οἴμ' ὡς ἄχθομαι. Τῇ δὲ ὑφὲν χρώμεθα ἐν συναφείᾳ δυοῖν λέξεων φύσει διῃρημένων, καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις ὀνόμασιν· οἷον, τηναρχήν. τοπρῶτον· φιλόσοφος. φιλόδωρος. Τῇ ὑποδιαστολῇ δὲ χρώμεθα ἐν ταῖς διαστολαῖς τῶν συνημμένων λέξεων· οἷον, ὅ,τι. τό, τε· καὶ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι μετὰ στιγμῆς. οἷον, σὺ ταῦτα λέγεις;

Περὶ στιγμῆς.

Στιγμή, ἐστὶ διανοίας τελείας σημεῖον. Διαιρεῖται δὲ εἰς τελείαν στιγμὴν, μέσην, καὶ ὑποστιγμήν. τελεία στιγμή, ἐστὶν ὅτε ἡ διάνοια τελεία ὑπάρχει. μέση, ὅτε ἡ διάνοια μεσάζουσα, καὶ ἀτελής. ὑποστι-

γμένη, ὅτε κρεμασμένη, καὶ ζητεῖ τὸ ἐπίλοιπον.

Περὶ τόπων τῶν τόνων.

Τόποι τῆς ὀξείας τρεῖς. ἡ λήγουσα. ἡ παραλήγουσα, καὶ ἡ προπαραλήγουσα. τὸ ἔχον τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης, καλεῖται ὀξύτονον· οἷον, θεατής. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγούσης, παροξύτονον, καὶ βαρύτονον· οἷον, αἴας. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, προπαροξύτονον, καὶ βαρύτονον· οἷον, φιλόδημος. τόπος τῆς βαρείας εἷς, ἡ λήγουσα. καὶ πᾶσα δὲ λέξις αὐτὴν δεχομένη, καθ᾽ ὁμαλισμὸν ἀναγινώσκεται. ἔστι δὲ τόνος συλλαβικῶς, καὶ οὐ κυρίως. Τόποι τῆς περισπωμένης δύο, ἡ λήγουσα, καὶ ἡ παραλήγουσα. τὸ ἔχον τὴν περισπωμένην ἐπὶ τῆς ληγούσης, καλεῖται περισπώμενον. οἷον, δημοφῶν. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγούσης, προπερισπώμενον· οἷον, δῆμος· κῆπος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῆς συντάξεως τῶν προθέσεων λέγωμεν, ἀναγκαίας οὔσης τοῖς εἰσαγωγικοῖς. Περὶ τῶν προθέσεων τίσι πτώσεσι συντάσσονται, καὶ τί σημαίνουσι, Περὶ μονοσυλλάβων. Ἐν.

Ἡ ἐν, ἀεὶ δοτικῇ συντάσσεται, τὸ ἔν τινι δηλοῦσα. οἷον, ἐν οἴκῳ. ἐν ἀγρῷ. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ, κατ᾽ ἔλλειψιν τῆς δοτικῆς. οἷον, ἐν ᾅδου, ἀντὶ, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ᾅδου. παρὰ ποιηταῖς δὲ λέγεται ἐνὶ, καὶ εἰν. τὸ δὲ ἐνὶ, δύναμιν τοῦ ἔστιν ἔχει. Εἰς.

Ἡ εἰς, ἥτις ἀττικῶς ἐς λέγεται, αἰτιατικῇ συντάσσεται. εἰς ναόν. εἰς ἀγοράν. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ κατ᾽ ἔλλειψιν τῆς αἰτιατικῆς. οἷον, εἰς διδασκάλου, ἀντὶ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου. χρώμεθα δὲ ταύτῃ ἐπὶ ἀψύχων. οἷον, πορεύομαι εἰς ἀγοράν. Ἐξ.

Ἡ ἐξ, ἥτις καὶ ἐκ λέγεται, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἐξ ἀγορᾶς. ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. ἔχει δὲ τὸ ξ ἑπομένου φωνήεντος. τὸ κ δὲ, ἑπομένου συμφώνου. Σύν.

Ἡ σὺν, ἥτις καὶ ξὺν ἀττικῶς λέγεται, δοτικῇ μόνῃ συντάσσεται, ὁμόνοιαν σημαίνουσα. οἷον, σὺν θεῷ. σὺν τῷ Ἰωάννῃ. Πρός.

Ἡ πρὸς, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν. οἷον, πρὸς θεοῦ τ᾽ ἀγαθὰ, ἀντὶ παρά. ἢ ὅτ᾽ ἐπὶ ὅρκου κεῖται. οἷον, ποίησον πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐνώπιον δηλοῖ. οἷον, πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οἷον, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ. δοτικῇ δὲ, ὅτε τὸ πλησίον. οἷον, πρὸς τοῖς ποσί. πρὸς τῷδε. αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν κίνη-

punctum cum pendēs & quærit reliquum.

De Locis tonorum.

Loci acuti tres ultima penultima & antepenultima.habens acutum in ultima uocatur acutitonum ut spectator.habens in penultima penacutitonum, & grauitonum ut aiax.habens in antepenultima ante penacutitonum & grauitonum ut Philodemus.Locus grauis unus ultima & omnis aūt dictio ipsum suscipiēs secundū æqualitatē legitur. Est autē tonus syllabice & non proprie.

Loci circunflexi duo, ultima & penultima.habens circunflexum in ultima uocatur anflexum ut Demophon.habens in penultima antanflexū.ut populus hortus. Sed de tonis qdem satis, nūc aūt de constructione præpositionum dicamus necessaria ente intro ducendis. De præpositionibus qbus casibus construunt & qd significant. De monosyllabis. In

In semper datiuo construit in quodā declarās.ut in domo.ī agro.attice autem & genitiuo per defectum datiui. ut in inferni pro in loco inferni.apod poetas autem dicitur ī & in sed in uim est habet. In

In quæ attice in dicitur accusatiuo construitur in templū in forum.attice autem & genitiuo per defectum accusatiui ut in magistri pro in domum magistri.
utimur autem hac in inanimatis ut eo in forum. Ex

Ex quæ & ec dicitur semper genitiuo construitur ut ex fero ex senatu.habet autem x sequente uocali, cappa uero sequente consonante. Cum.

Cum quæ & cum attice dicitur datiuo soli construitur consensum significans ut cum Deo, cum Ioanne. Ad

Ad genitiuo & datiuo & accusatiuo construitur.genitiuo quando a persona significet motum ut a deo bona.pro a,uel quando in iuramēto ponitur ut fac amore dei. uel corā significat.ut corāq; deis īmortalibus,corāq; mortalibus hominibus.uel officiū ut nō ē officiū medici sapiētis. datiuo āt qñ prope ut prope pedes ad hoc. Accusatiuo uero quando mo

tum ad aliquod animatum ut plurimum significet ut ad Ioannē uel unionem ut cum deo pro cū deo uel rationē quādā ut duo ad quatuor, sic quatuor ad octo. uel exemplum ut ad tibiam canit. Ante

Ante semper genitiuo construitur locum & tempus significās, ut ante ianuam, ante persicum bellum fuit troianum.

De Disyllabis. Per.

Per Accusatiuo communiter construitur ut per uiam per exercitum per ciuitatem pro in uia per exercitum in ciuitatem. Sed auro cum sceptro, poeticum, pro cum. Secundum.

Secundum genitiuo & accusatiuo cōstruit̄. genitiuo qdē cum illationē & accusationē significet ut sacrileg⁹ Nestori⁹ cōtra omnes bonos & sapientes & dicit & scribit, uel super & circa quid ut super terra sedeo, sed ab olympi cacuminibus iratus pro ab. accusatiuo autē cū similitudinē ut secundū Demosthenē scribit. secūdū Homeꝛ̄ uel tēpus, ut nr̄o tēpoꝛ̄ fuit homo sapiens, uel motum ut secundum naues achiuoꝛ̄. Per.

Per genitiuo & accusatiuo construitur, genitiuo quidē actionem uel medium significans, ut per te hoc fiat. per forum ibat. accusatiuo autem ut propter pecunias omnia fiunt & medium raro ut pérq; arma & nigrum sanguinem.

Cum.

Cū genitiuo & datiuo & accusatiuo cōstruit̄, genitiuo q̄dem cum unionē significat, ut tecū. datiuo autē idē poetice. ut cum tertiis regnabat. accusatiuo autē cum postea. ut post te ego ueni. Apud.

Apud genitiuo & datiuo & accusatiuo construitur in genitiuo quidem cum ab aliquo motum significat ut apud regem iustitia. datiuo autem cum iuxta, cum animato ut apud regem sedet. apud te uersor. accusatiuo autem cum uel propē cū ĩnanimato, ut apud mare uel motum ad aliquid ut apud te uenio uel propter quid. ut apud iniuriam ultio uel extra. ut præter iustum facit. & præter sententiam contingit. Pro.

Pro genitiuo construitur pro te pro illo pro multis.

In

σιν πρός τι ἔμψυχον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σημαίνῃ. οἷον, πρὸς τὸν ἰωάννην. ἢ ἕνωσιν, ὡς πρὸς τὸν θεὸν, ἀντὶ μετὰ θεοῦ. ἢ λόγον τινὰ, ὡς, τὰ δύο πρὸς τὰ τέτταρα, οὕτω τὰ τέτταρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα. οἷον, πρὸς αὐλὸν ᾄδει.

πρό.

Η πρὸ, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται, τόπον καὶ χρόνον σημαίνουσα. οἷον. πρὸ τῆς θύρας. πρὸ τοῦ περσικοῦ πολέμου ἐγένετο ὁ τρωϊκός.

Περὶ δισυλλάβων.

ἀνά.

Η ἀνὰ, αἰτιατικῇ κοινῶς συντάσσεται. οἷον, ἀνὰ τὴν ὁδὸν. ἀνὰ τὸ στρατόπεδον. ἀνὰ τὴν πόλιν. ἀντὶ ὧδε τῆς ὁδοῦ. διὰ τοῦ στρατοπέδου. εἰς τὴν πόλιν. τὸ δὲ χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, ποιητικὸν, ἀντὶ σύν.

Κατά.

Η κατὰ. γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅταν ἐπιφορὰν καὶ κατηγορίαν σημαίνῃ. οἷον, ὁ ἅγιος Νεστόριος κατὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ σοφῶν καὶ λέγει καὶ γράφει. ἢ τὸ ἐπάνω, καὶ περί τι. οἷον, κατὰ γῆς κάθημαι. τὸ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος, ἀντὶ ἀπό. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε ὁμοιότητα. οἷον, κατὰ Δημοσθένη γράφει. καθ' ὅμηρον. ἢ χρόνον οἷον, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο ἀνὴρ σοφός. ἢ κίνησιν. ὡς, κατὰ νῆας ἀχαιῶν.

Διά.

Η διὰ, γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ἐνέργειαν ἢ τὸ μέσον σημαίνουσα. ὡς, διὰ σοῦ τοῦτο γένοιτο. διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐβάδιζεν. αἰτιατικῇ δὲ, αἰτίαν. οἷον, διὰ τὰ χρήματα πάντα γίνονται. καὶ τὸ μέσον σπανίως. ὡς, Διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Μετά.

Η μετὰ, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅτε ἕνωσιν δηλοῖ. ὡς, μετὰ σοῦ. δοτικῇ δὲ, τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. οἷον, μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσεν. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε τὸ ὕστερον. οἷον, μετὰ σὲ ἐγὼ ἦλθον.

Παρά.

Η παρὰ, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ, συντάσσεται. καὶ γενικῇ μὲν, ὅτε τὴν ἀπό τινος κίνησιν δηλοῖ. οἷον, παρὰ τοῦ βασιλέως ἡ δικαιοσύνη. δοτικῇ δὲ, ὅτε τὸ πλησίον μετ' ἐμψύχου. οἷον, παρὰ τῷ βασιλεῖ κάθηται. παρὰ σοὶ διατρίβω. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε ἡ τοῦ ἐγγὺς μετὰ ἀψύχου, ὡς, παρὰ τὴν θάλατταν, ἢ κίνησιν ἐπί τι, οἷον, παρὰ σὲ ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι, ὡς, παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τοῦ ἔξω. οἷον, παρὰ τὸ δίκαιον πράττει. καὶ παρὰ γνώμην συμβαίνει.

ἀντί.

Η ἀντὶ, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀντὶ σοῦ. ἀντὶ ἐκείνου. ἀντὶ πολλῶν.

ἐν τῇ συνθέσει δὲ, ποτὲ μὲν τὸ ἴσον σημαίνει, ὡς ἀντίθεον πολύφημον, ἀντὶ ἰσόθεον. ποτὲ δὲ τοὐναντίον, ὡς ἀντίχριστος. καὶ ἀντίθεον δόγμα, τὸ ἐναντίον τῷ θεῷ.

ΕΠΙ.

Ἡ ἐπὶ, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅτε τὸ ἐπάνω δηλοῖ. οἷον, τὰ ζῶα ἐπὶ γῆς. ἢ χρόνον. οἷον, ἐπὶ ἄρχοντος Πυθοκλέους. ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι. οἷον, ἐπὶ πολλῶν. ἢ κίνησιν ἀττικῶς. οἷον, ἐπὶ τῆς χώρας. δοτικῇ δὲ, ὅτε αἰτίαν. οἷον, ἐπ' ἀγαθῷ ἐδημηγόρει. ἢ τὸ ἐπάνω. οἷον, ἐπὶ ζόπισθι ἡ ναῦς. ἢ τὸ ὕστερον. ὡς, ἐπὶ τούτοις καὶ ἕτερα διηγεῖτο. ἢ αὐτεξουσιότητά τινα. ὡς, ἐπὶ τῷ ἀρχιερεῖ τὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματα. ἢ ἐπιβουλήν. οἷον, ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἀντὶ κατὰ τοῦ δήμου. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε κίνησιν δηλοῖ. οἷον, ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο. ἢ δόλον. οἷον, ἐφ' ἡμᾶς ὥρμησε.

ΠΕΡΙ.

Ἡ περὶ, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅτε τὸ αἴτιον δηλοῖ. οἷον, μάχομαι περὶ σοῦ. δοτικῇ δὲ, σχεδὸν τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. οἷον, Δέδοικα περὶ ξανθῷ μενελάῳ. ἔτι καὶ τὸ Ἐρωήσει περὶ δουρὶ, ἀντὶ ἐν. καὶ, περὶ πύργῳ, ἀντὶ κύκλῳ. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε τὸ κύκλῳ, καὶ περὶ ποιητικὸν, καὶ συστατικόν. οἷον, περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. τὶ τὸ περὶ ἐμὲ πρᾶγμα.

ΑΜΦΙ.

Ἡ ἀμφὶ, ὁμοιόσημος, καὶ ὁμοιοσύντακτός ἐστι τῇ περί. συνηθεστέρα μέντοι ἡ περί. πολλάκις δὲ παρὰ ποιηταῖς ὁμοῦ κεῖνται, ὡς, Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους.

ΑΠΟ.

Ἡ ἀπὸ, ἀεὶ τῇ γενικῇ συντάσσεται, τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν σημαίνουσα. οἷον, ἀπὸ τῆς πόλεως. ἀπὸ τοῦ δικαίου.

ΥΠΟ.

Ἡ ὑπὸ, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅτε ἢ τὸ αἴτιον σημαίνει, οἷον, ὑπὸ νόσου οὐ περιπατεῖ, ἢ τὸ ὑποκάτω. οἷον, ὑφ' εἵματος. δοτικῇ δὲ καὶ αἰτιατικῇ, τὸ αὐτό. οἷον, ὑπὸ δένδρῳ, καὶ ὑπὸ δένδρον. καὶ ὁ στρατιώτης ὑπὸ τὸν στρατηγόν.

ΥΠΕΡ.

Ἡ ὑπὲρ, γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅτε ἢ βοήθειαν σημαίνει, οἷον, ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος, ἢ αἰτίαν, οἷον, ὑπὲρ ὧν ἔλεξα, πάλιν λέξω. ἢ τὸ ἐπάνω, οἷον, ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε τὸ πλέον ἢ ἐπέκεινα δηλοῖ. οἷον, ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ. ὑπὲρ τὴν θρᾴκην ἡ μακεδονία. Παρέπονται δὲ ταῖς προθέσεσι πέντε. τὸ ὀξύνεσθαι. τὸ βραχυκαταληκτεῖν, πλὴν τῆς εἰς. καὶ ἐξ. τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὔξεσθαι. τὸ διὰ ψιλοῦ συμφώνου ἐκφέρεσθαι, πλὴν τῆς ἀμφί. τὸ ψιλοῦσθαι, πλὴν τῆς ὑπὸ, καὶ ὑπέρ. τὸ γὰρ υ προηγούμενον τῆς λέξεως, δασύνε-

In cõpositione autẽ interdũ æquũ significat ut æqdeũ polyphemũ ꝓ æquideũ. Interdũ aũt cõtrariũ ut antichristꝰ antideus opinio quæ contraria deo. In

In genitiuo & datiuo & accusatiuo cõstruit᷑. genitiuo quidẽ cum supra significat. ut animalia in terra. uel tempus. ut principe Pythocle, uel circa q̃d & ĩ aliquo, ut in multoꝝ. uel motũ attice. ut in regione. Datiuo autẽ cum causam ut causa boni cõtionabatur uel supra ut in carina nauis. uel post ut post hæc, & alia narrabat. uel qualitatem quandam ut in pontifice ecclesiæ negocia uel insidias ut in populo pro cõtra populũ. Accusatiuo autẽ q̃n motũ significat ut ad atticam ibat. uel dolum ut in nos impetum fecit. De

De genitiuo & datiuo & accusatiuo construit᷑. Genitiuo q̃dẽ quando cãm significat ut puguo pro te. datiuo autẽ quasi idem poetice ut timui de flauo Menelao. Etiam & fluet de hasta pro in, & de turri pro circa. Accusatiuo autẽ quãdo circũ & circa poeticum & cõgregatiuum ut circum ciuitatẽ exercitus quid ad me negocium? Circum.

Circum idẽ significans & similiter cõstructa est huic de. Vsitatior quidem de, sæpe autem apud poetas simul ponuntur ut Hector autem circum uertebat pulchripilos equos. Ab

Ab semper genitiuo construitur a loco motum significans ut ab urbe a iusto. Sub.

Sub genitiuo & dtõ & accusatiuo construit᷑ genitiuo q̃dẽ cũ uel causam significat ut propter morbũ non ambulat. uel sub ut sub ueste. datiuo autem & accusatiuo idem ut sub arbore & sub arborem. & miles sub imperatorem. Super.

Super genitiuo & accusatiuo cõstruitur genitiuo q̃dẽ cũ uel auxilium significat ut sup Ctesiphonte oratio. uel causam ut super quibus dixi iterum dicã. uel supra ut supra fumum ponit clauũ. Accusatiuo autẽ cum plus uel ulterius significat ut supra hominem sapit super thracen macedonia. Accidunt autẽ præpositionibus quinq;. acui. inbreuem desinere præter in & ex usq; ad duas syllabas augeri. per lenem consonantẽ proferri, præter circum. non attenuari, præter sub & super. Nam y psilon præcedens dictionem aspi-

τύχης, ἀναγκάζεται ταύταις ταῖς γυναιξὶ δουλεύειν. καὶ πάνθ' ὑπομένειν,
καὶ ἀσχημονεῖν, καὶ ποιεῖν ἕνεκεν τούτων ὅσα ἐστὶ βλαβερά. οἷον, ἀποστε-
ρεῖν, ἱεροσυλεῖν, ἐπιορκεῖν, προδιδόναι, λῄζεσθαι, καὶ πάνθ' ὅσα τού-
τοις παραπλήσια. ὅταν οὖν πάντα αὐτοὺς ἀπολείπῃ, παραδίδονται
τῇ τιμωρείᾳ. ποία δέ ἐστιν αὕτη; ὁρᾷς ὀπίσω τι αὐτῶν ἔφη ὥσπερ θυ-
ρίον μικρὸν, καὶ τόπον στενόν τινα, καὶ σκοτεινόν; οὐκοῦν καὶ γυναῖκες
αἰσχραὶ, καὶ ῥυπαραὶ, καὶ ῥάκη ἠμφιεσμέναι δοκοῦσι συνεῖναι. καὶ μά-
λα. αὗται τοίνυν ἔφη, ἡ μὲν τὴν μάστιγα ἔχουσα, καλεῖται τιμωρεία,
ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα, λύπη. ἡ δὲ τὰς τρίχας τίλλου-
σα ἑαυτῆς, ὀδύνη. ὁ δ' ἄλλος οὗτος ὁ παρεστηκὼς αὐταῖς δυσειδής τις,
καὶ λεπτὸς, καὶ γυμνὸς, καὶ μετὰ ταῦτα τις ὁμοία αὐτῷ αἰσχρὰ, καὶ
λεπτὴ, τίς ἐστιν; ὁ μὲν, ὀδυρμὸς καλεῖται ἔφη, ἡ δὲ, ἀδελφὴ αὐτοῦ, ἀθυ-
μία. τούτοις οὖν παραδίδοται, καὶ μετὰ τούτων συμβιοῖ τιμωρούμε-
νος, εἶτα πάλιν ἐνταῦθα εἰς ἕτερον οἶκον ῥίπτεται εἰς τὴν κακοδαι-
μονίαν, καὶ ὧδε τὸν λοιπὸν βίον καταστρέφει ἐν πάσῃ κακοδαιμονίᾳ,
ἂν μὴ μετάνοια αὐτῷ ἀπὸ τῆς τύχης συναντήσῃ. εἶτα τί γίγνεται;
ἐὰν ἡ μετάνοια αὐτῷ συναντήσῃ, ἐξαιρεῖ αὐτὸν ἐκ τῶν κακῶν, καὶ συ-
νίστησιν αὐτῷ ἑτέραν δόξαν, καὶ ἐπιθυμίαν, τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν παι-
δείαν ἄγουσαν. ἅμα δὲ καὶ τὴν εἰς τὴν ψευδοπαιδείαν καλουμένην. εἶ-
τα τί γίγνεται; ἐὰν μὲν φησι τὴν δόξαν ταύτην προσδέξηται τὴν ἄξου-
σαν αὐτὸν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, καθαρθεὶς ὑπ' αὐτῆς, σώζε-
ται, καὶ μακάριος, καὶ εὐδαίμων γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ, εἰ δὲ
μὴ, πάλιν πλανᾶται ὑπὸ τῆς ψευδοδοξίας. ὦ ἡράκλεις, ὡς μέ-
γας ὁ κίνδυνος ἄλλος οὗτος. ἡ δὲ ψευδοπαιδεία, ποία ἐστὶν ἔφην ἐγώ; οὐχ
ὁρᾷς τὸν ἕτερον περίβολον ἐκεῖνον; καὶ μάλα ἔφην ἐγώ. οὐκοῦν ἔξω
τοῦ περιβόλου παρὰ τὴν εἴσοδον, γυνή τις ἕστηκεν, ἣ δοκεῖ πάνυ καθα-
ρὰ, καὶ εὔτακτος εἶναι; καὶ μάλα. ταύτην τοίνυν οἱ πολλοὶ, καὶ εἰκαῖοι
τῶν ἀνθρώπων, παιδείαν καλοῦσιν. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ ψευδοπαιδεία
ἔφη. οἱ μέντοι σωζόμενοι ὁπόταν βούλωνται εἰς τὴν ἀληθινὴν παι-
δείαν ἐλθεῖν, ὧδε πρῶτον παραγίγνονται. πότερον οὖν ἄλλη ὁδὸς οὐκ
ἔστιν ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἄγουσα; ἔστιν ἔφη. οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρω-
ποι οἱ ἔσω τοῦ περιβόλου ἀνακάμπτοντες, τίνες εἰσίν; οἱ τῆς ψευδοπαι-
δείας ἔφη ἐρασταὶ ἠπατημένοι, καὶ οἰόμενοι μετὰ τῆς ἀληθινῆς παι-
δείας συνομιλεῖν. τίνες οὖν καλοῦνται οὗτοι; οἱ μὲν, ποιηταὶ ἔφη.
οἱ δὲ, ῥήτορες. οἱ δὲ, διαλεκτικοί. οἱ δὲ, μουσικοί. οἱ δὲ, ἀριθμητικοί. οἱ δὲ,

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

fortuna cogitur ipsis mulieribus seruire, & omnia sustinere, & turpis esse, & facere gratia ipsarum quæcunq; sunt pnitiosa ut surripere, sacra legere, peierare, prodere, deprædari, & oia, quæ his similia. Vbi igitur omnia ipsis defecerint, traduntur supplicio. quod nã id est? uides retro quandã ex ipsis ĩqt tãq̃ fenestrã paruã & locũangustũ quendã & obscurũ? igit & mulieres turpes, & sordidæ, & panno obsitæ esse uidentur. maxime. Ex his igitur ĩquit quæ flagellũ tenet, uocatur punitio, quæ uero caput ĩ genibus habet, mœstitia, quæ autẽ capillos uellit suos, dolor. Sed alius hic præassistens ipsis deformis qddam & macilentus, & nudus, ac deinde quædam similis ei turpis, & macilẽta, q̃snã ẽ? hic q̃dẽ luct⁹ uocat ĩqt, illa uero soror ei⁹, mœstitia. his itaq; traditur, & cum his, uiuens cruciatur. Tũ rursus hic in aliam domum abiicitur ad infortunium, & ibi reliquam uitam traducit in omni infelicitate nisi pœnitentia ei a fortuna occurrat. Tum quid fit? Si pænitentia ei occurrat, eripit ipsum a malis, & imprimit ipsi aliam opinionem & desyderium quod ad ueram disciplinam ducat, simul uero & ad eã, quæ falsa disciplina uocat Tum quid fit? Si inquit opinionem hanc susceperit, quæ ducit ipsum ad ueram doctrinam, purgatus ab ea saluus fit, & beatus, & felix fit in omni uita, nisi, rursus decipitur a falsa opinione. O Hercules q̃ magnũ periculũ aliud hoc. Sed falsa disciplia quæ nã ẽ inq̃ ego? nõ uides aliud septum illud? ac ualde inquam ego. Igitur extra septũ apud ĩgressum, mulier quædã assistit, quæ uidet multũ pura & bene morata esse? atq; apprime. hanc igitur pleriq;, & stulti homines disciplinam uocant non est autem, sed falsa disciplina inquit, Qui sane salui fiunt cum uolunt ad ueram disciplinam proficisci, huc primum ueniunt. Num itaq; alia uia non est ad ueram doctrinam adducens? est inquit. Hi uero homines intra septum declinantes, qui sunt? falsæ disciplinæ inquit amatores, decepti, & opinati cum uera disciplina familiaritatem habere. Qui igitur uocãtur hi? alii poetæ inqt alii oratores, alii dialectici, alii musici, alii arithmetici, alii

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

atur. Sunt aũt & multa aduerbia genitiuo cõstructa ut extra-
sine, sine præter satis intus intro. Sed congregatiua datiuo. sed
positiua datiuo & accusatiuo. & quibuscunq; casibus sua cõstru-
untur uerba. sed per & per accusatiuo. & quidem per ut
plurimum negat, sed per affirmat & hæc quidem
introducendis satis ut in compendii specie. Sed in secundo la-
tius de nomine & uerbo tractabimus.

Finis compendii.

DE PASSIONIBVS DICTIONVM EX IIS QVAE GRAMMATICI TRYPHONIS.

Dictionũ passiones in duo generalissima diuidunt, quãtitatẽ
q; & qualitatẽ, & quidẽ quãtitatis species. defect⁹ & supabũdãtia,
Sed qualitatis transpositio. Ambobus autem simul cõuenienti
bus sectio fit. Sunt autem ut summatim dicã, passiões qnq;. Sup
abũdãtia, defectus trãspositio trãssũptio. sectio. Supabũdãtia
Supabũdãtia igit ẽ supfluitas tẽporũ uel tẽporis elem̃toꝝ uel e-
lementi. Defectus.

Defect⁹ aũt cõtra tẽporis uel tẽporũ elemẽti uel elem̃toꝝ di-
minutio. Transpositio.

Transpositio aũt ẽ elementi mutatio ex ꝓprio ordine ad alte
rius ordinis, ut facta pro facta & cor pro cor fortitudo pro
fortitudo uocat aũt & immutatio & suppositio. Trãssũptio.

Transumptio autem est elementi mutatio ut debilis pro de-
bilis sanguipotor pro sanguipotor. Sectio.

Sectio ãt ẽ cõpositi sermõis resolutio ĩ duas dictões ut alta ci
uitas pro alticiuitas. harum autem quinq; passionum aliquæ
in species secant. Et supabũdãtia & defect⁹. aliquæ uero sunt
insecabiles. Sed superabundantiæ species sunt nouem. Additio
geminatio. productio. porrectio. diuisio. interpositio
duplicatio. Paremptosis & proschematismus. Sed
indigentiæ species sunt nouem. Aphæresis. arsis. Systole. Synco
pe. Synalœpha. Ellipsis. paralepsis Ecthlipsis &
apocope. Aduersatur igitur additio quidem aphæresi. Ge-

ται. εἰσὶ δὲ καὶ πολλὰ ἐπιῤῥήματα γενικῇ συντασσόμενα. οἷον, ἔξω, χωρὶς. ἄνευ. πλὴν. ἅλις. ἔνδον. εἴσω. τὰ δὲ ἀθροιστικὰ, δοτικῇ. τὰ δὲ θετικὰ, δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ, καὶ αἷς ἂν πτώσεσι τὰ αὐτῶν συντάσσονται ῥήματα. τὸ δὲ μὰ καὶ νὴ, αἰτιατικῇ. καὶ τὸ μὲν μὰ, ὡς τὰ πολλὰ ἀποφάσει. τὸ δὲ νὴ, καταφάσκει. Καὶ ταῦτα μὲν τοῖς εἰσαγωγικοῖς ἱκανὰ ὡς ἐν ἐπιτομῇ εἰπεῖν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διεξοδικώτατα περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος διαληψόμεθα.

Τέλος τῆς ἐπιτομῆς.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΛΕΞΕΩΝ, ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

ΤΑ ΤΩΝ ΛΕ'ξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται, ποσόν τε, καὶ ποιόν. καὶ τοῦ μὲν ποσοῦ εἴδη, ἔνδεια, καὶ πλεονασμός. τοῦ δὲ ποιοῦ, μετάθεσις, καὶ μετάληψις. ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων, τμῆσις γίνεται. ἔστι δὲ ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, πάθη πέντε. πλεονασμός. ἔνδεια. μετάθεσις. μετάληψις. τμῆσις. Πλεονασμός.

Πλεονασμὸς μὲν οὖν, ἐστὶ περιττότης χρόνων, ἢ χρόνου στοιχείων, ἢ στοιχείου. Ενδεια.

Ενδεια δὲ, τοὐναντίον, χρόνου, ἢ χρόνων στοιχείου, ἢ στοιχείων ἐλάττωσις. Μετάθεσις.

Μετάθεσις δὲ, ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως ἐφ' ἑτέρας. οἷον, δαρτὰ, ἀντὶ δρατά. κραδία, ἀντὶ καρδία. κάρτος, ἀντὶ κράτος. καλεῖται δὲ καὶ ἐναλλαξις, καὶ ὑπέρθεσις. Μετάληψις.

Μετάληψις δὲ, ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις. οἷον, ἠπεδανὸς, ἀντὶ ἀπεδανός. αἱμηπότης, ἀντὶ αἱμοπότης. Τμῆσις.

Τμῆσις δὲ, ἐστὶ συνθέτου λόγου ἀνάλυσις εἰς δύο λέξεις. οἷον, ἄκρα πόλις, ἀντὶ ἀκρόπολις. Τούτων δὲ τῶν πέντε παθῶν τὰ μὲν, εἰς εἴδη τέμνεται, ὅ, τε πλεονασμὸς, καὶ ἡ ἔνδεια. τὰ δὲ λοιπὰ, εἰσὶν ἄτμητα. Τοῦ δὲ πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶν ἐννέα. Πρόσθεσις. Αναδίπλωσις. Εκτασις. Επέκτασις. Διαίρεσις. Παρένθεσις. Διπλασιασμός. Παρέμπτωσις, καὶ προσχηματισμός. Τῆς δὲ ἐνδείας εἴδη εἰσὶν ἐννέα. Αφαίρεσις. Αρσις. Συστολή. Συγκοπή. Συναλοιφή. Ελλειψις. Παρέλλειψις. Εκθλιψις, καὶ ἀποκοπή. Αντίκειται οὖν πρόσθεσις μὲν, ἀφαιρέσει. Αναδί-

πλωσις δὲ, ἄρσει. Ἔκτασις, συστολῇ. Ἐπέκτασις, συγκοπῇ. Διαίρεσις, συναλοιφῇ. Παρένθεσις, ἐλλείψει. Διπλασιασμὸς, παρελλείψει. Παρέμπτωσις, ἐκθλίψει. Προσχηματισμὸς, ἀποκοπῇ.

Πρόσθεσις.

Πρόσθεσις μὲν οὖν, ἐστὶ προσθήκη στοιχείου κατ' ἀρχὴν τῆς συλλαβῆς· οἷον, ἀσταφὶς, ἀντὶ σταφίς· ἄσταχυς, ἀντὶ στάχυς. θαμὰ, ἀντὶ ἅμα.

Αναδίπλωσις.

Αναδίπλωσις δὲ ἐστὶν ἡ τῶν πρώτων ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντιστοίχων ἐπάλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ ῥημάτων, καὶ μετοχῶν, καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ παρά τε ἴωσι καὶ αἰολεῦσιν. οἷον, κεκάμωσιν, ἀντὶ κάμωσι. λελάχωσιν, ἀντὶ λάχωσιν. ἀταρτηρὸς, ἀντὶ ἀτηρός. ἐτήτυμον, ἀντὶ ἔτυμον.

Ἔκτασις.

Ἔκτασις, ἐστὶν ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῇ, ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταθῇ. οἷον, καλὸς, κᾱλός. κόρη, κούρη.

Ἐπέκτασις.

Ἐπέκτασις, ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ μέσον ὁμοτόνου, ὅταν μὴ γενικὸν παρατήρημα κωλύσῃ. οἷον, εὐτύχειον, ἀντὶ εὔτυχον. ἀδελφειὸς, ἀντὶ ἀδελφός. πολεμήϊα, ἀντὶ πολέμια.

Διαίρεσις.

Διαίρεσις, ἐστὶ συλλαβῆς ἀνάλυσις, ἢ διάστασις εἰς δύο. τὸ δὲ πάθος ἰώνων, καὶ θετταλῶν. οἷον, πάϊς, ἀντὶ παῖς. κόϊλον, ἀντὶ κοῖλον. βέλεος, ἀντὶ βέλους.

Παρένθεσις.

Παρένθεσις, ἐστὶ προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον, πνείοντες, ἀντὶ πνέοντες. κεινὴ, ἀντὶ κενή. νοῦσος, ἀντὶ νόσος. ξεῖνος, ἀντὶ ξένος. εἰληλουθὼς, ἀντὶ ἐληλυθώς. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

Διπλασιασμός.

Διπλασιασμὸς, ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. οἷον, ὅττι, ἀντὶ ὅτι. ἄδδην, ἀντὶ ἄδην. μέσσον, ἀντὶ μέσον. ἔννεπε, ἀντὶ ἔνεπε. ὁππότε, ἀντὶ ὁπότε. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

Παρέμπτωσις.

Παρέμπτωσις, ἐστὶ προσθήκη συμφώνων κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελούντων συλλαβήν. οἷον, πτόλις, ἀντὶ πόλις. πτόλεμος, ἀντὶ πόλεμος.

Προσχηματισμός.

Προσχηματισμὸς, ἐστὶ προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. ἔστι δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος. οἷον, λόγοισιν, ἀντὶ λόγοις. μούσαισιν, ἀντὶ μούσαις. προσώπατα, ἀντὶ πρόσωπα. ἐγὼν, ἀντὶ ἐγώ. λεκτέον δὲ καὶ περὶ ἐνδείας.

minatio autem arsi. Productio systolæ. porrectio syncopæ. diuisio synalœphæ. interpositio defectui, duplicatio parellipsi. paremptosis ecthlipsi. proschematismus apocopæ.

Additio.

Additio igitur est additio elementi. in principio syllabæ. ut uua passa pro uua passa, spica pro spica, simul pro simul.

Geminatio.

Geminatio autem est primarum uel secundarum syllabarum per easdem consonantes, uel similes alterna prolatio. fit autem in aduerbiis & participiis & nominibus. abundat autem apud quoque ionas & æoles ut laborassent pro laborassent, accidissent pro accidissent, cõuitiatorius pro cõuitiatorius. uerum pro uerũ.

Productio.

Productio est quãdo correptæ bitẽporeæ pruducunt, uel breues in longas similes earum mutantur ut bonus bonus, puella puella.

Epectasis.

Epectasis est supabũdãtia syllabæ in medio eiusdẽ accẽtus cũ non generalis obseruatio prohibeat ut munitũ pro munitũ, frater pro frater, bellica pro bellica.

Diæresis.

Diæresis est syllabæ resolutio uel disiunctio i duo. Sed passio ionum & thessalorum ut puer pro puer cauum pro cauum, sagitta pro sagitta.

Parenthesis.

Parenthesis est additio uocalis in medio non facientis syllabam ut spirantes, pro spirãtes. uacua pro uacua. morbus pro morbus hospes pro hospes. ueniens pro ueniens. sed passio ionum.

Diplasiasmus.

Diplasiasmus est eiusdem consonantis additio in medio nõ efficientis syllabam. quoniam pro quoniam. satis pro satis, medium pro medium. dic pro dic. quando pro quando. sed passio ionum.

Paremptosis.

Paremptosis est additio consonantium in medio non perficientium syllabam ut ciuitas pro ciuitas bellum pro bellum.

Proschematismus.

Proschematismus est additio syllabæ in fine. Est autem quatuor linguarum proprius ut uerbis pro uerbis. musis pro musis. personæ pro personæ. ego pro ego. Dicendum autem de defectu.

Defectus.

Defectus est ablatio in principio elementl in festú pro festum terra pro terra ille pro ille. Sed hæc passio Ionum.

Arsis.

Arsis est abiectio in principio geminatæ syllabæ ut iaci pro iaci. suscipi pro suscipi uulneratus pro uulneratus.

Systole.

Systole est quãdo productæ bitẽporeæ corripiunt, uel longæ uel breues earum mutantur ut alma pro alma aridum pro aridum.

Syncope.

Syncope est abiectio syllabæ in medio, ut infelix pro infelix. opacum pro opacum.

Synalœphe.

Synalœphe est duarum syllabarum ad uocalem unio abiectione tonorum. Fit aũt per modos septẽ. Simplices qdem, tris p elisionẽ. p crasin. p synæresin. Cõpositos aũt quatuor. per elisionem & crasin. Per elisionem & synæresin. per crasin & synæresin per elisionem & crasin & synæresin. Per elisionem aduersum me, pro aduersum me. p crasin. mea pro mea p synæresin, neredes pro nereides per elisionem & crasin, & ego pro & ego. per elisionem & synæresin, me subit pro me subit per crasin & synæresin æpolus pro æpolus. per elisionem & crasin & synæresin in æthiopia pro in æthiopia.

Ellipsis.

Ellipsis est abiectio uocalis in medio non facientis syllabam cruentare senem pro senem.

Parellipsis.

Parellipsis est quando una aliqua geminatarũ consonantiũ omittitur pulchrius pro pulchrius. citius pro citius.

Ecthlipsis.

Ecthlipsis est abiectio unius consonantis inter primam & ultimam syllabam non faciẽtis syllabam, sceptrum pro sceptrum.

Apocope.

Apocope est aphæresis syllabæ in fine, ut domus pro domus. Apollinem pro apollinem. Neptunum pro Neptunum.

Ενδεια.

Ενδεια, ἐστὶν ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν στοιχείου. οἷον, ὀρτὴ, ἀντὶ ἑορτή. αἶα, ἀντὶ γαῖα. κεῖνος, ἀντὶ ἐκεῖνος. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

Αρσις.

Αρσις, ἐστὶν ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλωμένης συλλαβῆς. οἷον, βλῆσθαι, ἀντὶ βεβλῆσθαι. δέχθαι, ἀντὶ δεδέχθαι. βλημένος, ἀντὶ βεβλημένος.

Συστολή.

Συστολὴ, ἐστὶν ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συσταλῇ ἢ τὰ μακρὰ, ἢ τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταθῇ. οἷον, φυσίζοος, ἀντὶ φυσίζωος. ξερὸν, ἀντὶ ξηρόν.

Συγκοπή.

Συγκοπὴ, ἐστὶν ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον, κάμμορος, ἀντὶ κακόμορος. δάσκιον, ἀντὶ δασύσκιον.

Συναλοιφή.

Συναλοιφὴ, ἐστὶ δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος ἕνωσις καταβολῇ τόνων. γίνεται δὲ κατὰ τρόπους ἑπτά. ἁπλοῦς μὲν, τρεῖς. κατὰ θλίψιν. κατὰ κρᾶσιν. κατὰ συναίρεσιν. συνθέτους δὲ, τέσσαρας. κατὰ θλίψιν, καὶ κρᾶσιν. κατὰ θλίψιν, καὶ συναίρεσιν. κατὰ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλίψιν, καὶ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλίψιν, ἐπ' ἐμὲ, ἀντὶ ἐπὶ ἐμέ. κατὰ κρᾶσιν, τἀμὰ, ἀντὶ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρεσιν, νηρῆδες, ἀντὶ νηρηΐδες. κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν. κἀγὼ, ἀντὶ καὶ ἐγώ. κατὰ θλίψιν καὶ συναίρεσιν, ἐμοῦ πολύνει, ἀντὶ ἐμοὶ ὑποδύνει. κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ᾧπόλος, ἀντὶ ὁ αἰπόλος. κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ἐν τᾀθιοπίᾳ, ἀντὶ ἐν τῇ αἰθιοπίᾳ.

Ελλειψις.

Ελλειψις, ἐστὶν ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. ἀμύξαι, ἀντὶ αἰμύξαι, γεραὸν, ἀντὶ γεραιόν.

Παρέλλειψις.

Παρέλλειψις, ἐστὶν ὅταν ἀντὶ τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλείπεται. κάλιον, ἀντὶ κάλλιον. θᾶτον, ἀντὶ θᾶττον.

Εκθλιψις.

Εκθλιψις, ἐστὶν ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, οὐ φθείροντος συλλαβήν. σκῆπτον, ἀντὶ σκῆπτρον.

Αποκοπή.

Αποκοπὴ, ἐστὶν ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον, δῶ, ἀντὶ δῶμα. ἀπόλλω, ἀντὶ ἀπόλλωνα. ποσειδῶ, ἀντὶ ποσειδῶνα.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Αρχὴ τοῦ α.

ΑΖΩ· ὅθεν ἀόριστος πρῶτος, ἄσθην, καὶ ἀάσθην·

Αγαμαι· μέλλων, ἀγάσομαι· ἀόριστος πρῶτος, ἠγάσθην· μέσος ἀόριστος, ἠγασάμην·

Αγω· μέλλων, ἄξω· ἀόριστος δεύτερος, ἤγον· καὶ ἀττικῶς, ἤγαγον· παρακείμενος, ἦχα, καὶ ἀττικῶς, ἀγήοχα·

Αγορεύω· μέλλων, ἀγορεύσω· ἀόριστος, ἠγόρευσα· παρακείμενος, εἴρηκα· ἀπὸ τοῦ εἴρω·

Αδω· μέλλων, ἄσω, ἀόριστος, ἦσα·

Αἱροῦμαι· μέλλων, αἱρήσομαι· παρακείμενος, ᾕρημαι· ἀόριστος, ἡρέθην· μέσος ἀόριστος β, εἱλόμην, ἀπὸ τοῦ ἕλομαι·

Αιρέω, ῶ· μέλλων, αἱρήσω·

Αἰσθάνομαι· μέλλων, αἰσθήσομαι· παρακείμενος, ᾔσθημαι· μέσος ἀόριστος, ᾐσθόμην· καὶ αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι·

Αμαρτάνω· παρατατικὸς, ἡμάρτανον· καὶ πλέον οὔ· μέλλων, ἁμαρτήσω· παρακείμενος, ἡμάρτηκα· ἀόριστος δεύτερος, ἥμαρτον, ἀπὸ τοῦ ἁμαρτέω, ἁμαρτῶ·

Ανοίγω· μέλλων, ἀνοίξω· ἀόριστος, ἀνέωξα ἀττικῶς·

Απεχθαίνομαι· μέλλων, ἀπεχθήσομαι· παρακείμενος, ἀπήχθημαι· μέσος ἀόριστος, ἀπεχθόμην· καὶ ἀπεχθέομαι, οῦμαι·

Αὐξάνω, καὶ αὔξω· μέλλων, αὐξήσω, ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ θέματος τοῦ αὐξέω, ῶ· ἀόριστος πρῶτος, ηὔξησα· καὶ αὐξαίνω. παρατατικὸς, ηὔξανον·

Αλόω, ῶ· ἀόριστος δεύτερος, εἷλον, ἀπὸ τοῦ ἕλω· Η μετοχὴ, ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος·

Αμφίεμαι, καὶ ἀμφιέννυμαι· μέλλων, ἀμφιέσω·

Αναγινώσκω· παρατατικὸς, ἀνεγίνωσκον μόνον· μέλλων, ἀναγνώσομαι· παρακείμενος, ἀνέγνωκα· ἀόριστος δεύτερος, ἀνέγνων, ἀπὸ τοῦ ἀναγνῶμι· καὶ ἀναγνόω, ῶ·

Αναζευγνύω· μέλλων, ἀναζεύξω·

Ανακράζω· μέλλων, ἀνακράξω· μέσος παρακείμενος, ἀνακέκραγα· ἀόριστος δεύτερος, ἀνέκραγον·

Αναπνέω· μέλλων, ἀναπνεύσω· ἀόριστος, ἀνέπνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω παλαιοῦ·

DE ANOMALIS VERBIS PER ORDINEM LITERARVM.

Principium Alpha.

Sicco unde aoriſtus primus ſiccatus fui & ſiccatus fui

Miror futurum mirabor aoriſtus primus miratus fui. meditus aoriſtus miratus fui.

Ago futurum agam aoriſtus ſecundus egi & attice egi. Præteritum perfectū egi & attice egi

Dico futurum dicam Aoriſtus dixi Præteritum perfectum dixi a dico

Cano futurum canam. Aoriſtus cecini.

Eligo. futurum eligam. præteritum perfectum elegi. aoriſtus elegi. medius aoriſtus ſecundus elegi ab eligo.

Capio capio futurum capiam.

Sentio futurum ſentiam præteritum perfectum ſenſi. medius aoriſtus ſenſi & ſentio ſentio.

Pecco præteritum imperfectum peccabam & plus minime. futurum peccabo. præteritum perfectum peccaui. Aoriſtus ſecundus peccaui a pecco pecco.

Aperio futurum aperiam aoriſtus aperui attice.

Odio ſum futurum odio ero præteritum perfectum odio fui medius aoriſtus odio fui & odio ſum odio ſum.

Augeo & augeo. futurum augebo tanquam ab antiquo themate augeo augeo aoriſtus primus auxi & augeo præteritum imperfectum augebam.

Capio aoriſtus ſecundus cepi a capio participium hic captus capti.

Induo & induo futurum induam

Lego præteritum imperfectum legebam ſolum, futurum legam. præteritum perfectum legi. Aoriſtus ſecundus. legi a lego & lego lego.

Moueo caſtra. futurum mouebo caſtra

Exclamo futurum exclamabo. medium præteritū pfectū exclamaui. aoriſtus ſecundus exclamaui.

Reſpiro futurum reſpirado. aoriſtus reſpiraui a reſpiro antiquo.

Rescindo & rescindo futurum rescindam a rescindo
Euello futurum euellam.
Capior futurum primum capiar a capior
Capiar captus fui.aoristus secundus captus fui.a capio capio.
Renuo aoristus renui
Sufficit futurũ sufficit aoristus suffecit.
Dimitto futurum dimittam.Aoristus dimisi
Conuerto futurum conuertam.Mediũ præteritũ pfectũ conuerti.
Explico & explico futurum explicabo ab explico explico.
Recipio futurũ recipiam.quoniã habebo aspiratur mutatᷣ pi in phi.præteritum perfectum recepi.aoristus secundus recepi a recipio recipio.
Aufugio aufugio unde aoristus primus aufugi.
Ostendo & ostendo futurum ostendam ab ostendo.
Perdo perdo futurum perdam præteritũ perfectũ perdidi & attice perdidi & perdo perdam perdidi & attice perdidi & perdo & perdo.
Extinguo & extinguo,futurum extinguam. Aoristus secundus extinxi
Abscindo futurum abscindam & abscindam Aoristus secundus abscidi
Extendo futurum extendam
Fruor futurum fruar.
Amoueo futurũ amouebo.
Deploro futurum deplorabo a ploro Antiquo.
Concilio futurũ conciliabo & impersonale placet. Præteritum imperfectũ placebat
Inhonoro futurum inhonorabo.
Peruenio futurum perueniam præteritũ perfectũ perueni
Medius aoristus perueni.
Euolo aoristus euolaui. Medius aoristus euolaui.
Tristor futurum tristabor aoristus primus tristatus sum.

Principium Vita.

Mitto futurum mittam Aoristus misi.

Αναῤῥηγνύω, καὶ ἀναῤῥήγνυμι· μέλλων, ἀναῤῥήξω, ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήσσω.
Ανασπάω, ῶ· μέλλων, ἀνασπάσω.
Αλίσκομαι. μέλλων πρῶτος ληφθήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήβομαι, λήψομαι, ἐλήφθην. Αόριστος β, ἑάλον, ἀπὸ τοῦ ἁλόω ῶ.
Απαναίνομαι. Αόριστος, ἀπηνηνάμην.
Αποχρῆ· μέλλων, ἀποχρήσει. Αόριστος, ἀπέχρησε.
Αφίημι· μέλλων, ἀφήσω. Αόριστος, ἀφῆκα.
Αντιστρέφω. μέλλων, ἀντιστρέψω. μέσος παρακείμενος, ἀντέστροφα.
Αναπεταννύω, καὶ ἀναπετάννυμι. μέλλων, ἀναπετάσω, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω, ἀναπετῶ.
Απέχω. μέλλων, ἀφέξω· διότι τὸ ἕξω δασύνεται, τρέπεται τὸ π εἰς φ. παρακείμενος, ἀπέσχηκα. Αόριστος δεύτερος, ἀπέσχον, ἀπὸ τοῦ ἀποσχέω, ἀποσχῶ.
Αποδράω, ῶ· ὅθεν ἀόριστος πρῶτος, ἀπέδρα.
Αποδεικνύω, καὶ ἀποδείκνυμι· μέλλων, ἀποδείξω· ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.
Απολέω, ῶ. μέλλων, ἀπολέσω. παρακείμενος, ἀπώλεκα· καὶ ἀττικῶς, ἀπολώλεκα· καὶ ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα· καὶ ἀττικῶς, ἀπόλωλα· καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι.
Αποσβεννύω, καὶ ἀπόσβημι. μέλλων, ἀποσβέσω. Αόριστος δεύτερος, ἀπέσβη.
Αποτέμνω. μέλλων, ἀποτεμῶ· καὶ ἀποτμήσω. Αόριστος δεύτερος, ἀπέτεμον.
Αποτανύω. μέλλων, ἀποτάσω.
Απαυράω, ῶ. Αόριστος, ἀπηῦρα.
Αποσυφελίζω. μέλλων, ἀποσυφελίξω.
Αποκλαίω. μέλλων, ἀποκλαύσω, ἀπὸ τοῦ κλαύω παλαιοῦ.
Αρέσκομαι. μέλλων, ἀρέσομαι. καὶ γ' ἀπρόσωπον, ἀρέσκει. παρατατικὸς, ἤρεσκε.
Ατίζω. μέλλων, ἀτίξω.
Αφικνοῦμαι. μέλλων, ἀφίξομαι. παρακείμενος, ἀφῖγμαι. μέσος ἀόριστος, ἀφικόμην.
Αφίπταμαι. Αόριστος, ἀπέπτην. μέσος ἀόριστος, ἀπεπτάμην.
Αχθομαι. μέλλων, ἀχθέσομαι. Αόριστος πρῶτος, ἠχθέσθην.
Αρχὴ τοῦ β.
Βάλλω. μέλλων, βαλῶ. Αόριστος ἔβαλον.

Παρακείμενος βέβληκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω.

Βλαστάνω, καὶ βλαστέω, ῶ. Αόριστος ἔβλαστον.

Βόω, ῶ. μέλλων, βόσω.

Βούλομαι· μέλλων, βουλήσομαι. Παρακείμενος, βεβούλημαι. ἐβεβουλήμην· ἐβουλήθην.

Αρχὴ τοῦ γ.

Γαμέω, ῶ. μέλλων, γαμήσω. Αόριστος πρῶτος, ἔγημα.

Γείνομαι· μέλλων, γενοῦμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐγεινάμην.

Γήθω. μέλλων, γήσω. μέσος παρακείμενος, γέγηθα· καὶ γηθέω, (ῶ. γηθήσω.

Γηράσκω, καὶ γηράω, ῶ. μέλλων, γηράσω.

Γρηγορέω, ῶ. μέλλων, γρηγορήσω. μέσος παρακείμενος, ἐγρήγορα. Υπερσυντέλικος, ἐγρηγόρειν.

Γίνομαι, καὶ γίγνομαι. μέλλων, γενήσομαι, ἀπὸ τοῦ γενάομαι, ῶμαι. Παρακείμενος, γεγένημαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐγενησάμην. μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐγενόμην. μέσος παρακείμενος, γέγονα, ἀπὸ τοῦ γείνω, γενῶ.

Γινώσκω, ἐγίνωσκον· καὶ πλέον οὔ. μέλλων, γνώσομαι. Παρακείμενος, ἔγνωκα. Αόριστος δεύτερος ἔγνων, ἀπὸ τοῦ γνόω, ῶ, καὶ γνῶμι.

Αρχὴ τοῦ δ.

Δαΐζω. μέλλων, δαΐξω· καὶ δαίω, δαίσω· δαΐζομαι.

Δάκνω, ἔδακνον. μέλλων, δήξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔδακον, ἀπὸ τοῦ δήκω.

Δαμάζω. μέλλων, δαμάσω.

Δαίω. μέλλων, δαήσω. ἀόριστος, ἐδάην.

Δεῖ. μέλλων, δεήσει. ἀόριστος, ἐδέησε.

Δεῖ. Παρατατικὸς, ἔδει. ἀπαρέμφατον, δεῖν.

Δείδω. μέλλων, δείσω. Παρακείμενος, δέδοικα. Υπερσυντέλικος, ἐδεδοίκειν. μέσος παρακείμενος, δέδια. μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐδεδίειν.

Δέω. μέλλων, δέσω, καὶ δήσω.

Δέομαι. μέλλων, δεήσομαι. Παρακείμενος, δεδέημαι, ἀπὸ τοῦ (δεδέομαι, οῦμαι.

Δέχομαι. μέλλων, δέξομαι. Παρακείμενος, δέδεγμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐδεξάμην.

Δέδηκα ἀπὸ τοῦ δαίω μέσος παρακείμενος.

Διαζωννύω, καὶ διαζώννυμι. μέλλων, διαζώσω, ἀπὸ τοῦ διαζόω, διαζῶ.

Διαλαγχάνω. ἀόριστος δεύτερος, διέλαχον, ἀπὸ τοῦ διαλήχω.

Διδάσκω. ἐδίδασκον· καὶ πλέον οὔ. μέλλων, διδάξω, ἀπὸ τοῦ διδάχω. ἀόριστος πρῶτος ἐδίδαξα.

Præteritum perfectum misi a mitto mittam,
Germino & germino aoristus germinaui,
Clamo Futurum clamabo.
Volo futurum uolam Præteritum perfectum uolui.
uolueram uolui. Principium Gamma
Duco uxorem futuṝ ducā uxorē aoristus primus duxi uxorem
Gigno Futurum gignam. Medius aoristus primus genui.
Lætor futuṝ lætabor. Medium ptm̃ pf. lætatus sũ & lætor bor.
Senesco & senesco futurum senescam.
Vigilo futurum uigilabo. Medium præteritum pfectum uigilaui. Præteritum plusq̃ perfectum uigilaueram.
Fio & fio futurum fiam a fio
Præteritum perfectum factus sum medius aoristus primus feci medius aoristus secundus factus sum. medium præteritum perfectum factus sum. a gigno gignam.
Cognosco cognoscebā & plus, minime. Futuṝ cognoscā. Præteritū pf. cognoui. Aoristus scd̃s cognoui a cognosco. sco, & cognosco. Principium Delta.
Diuido futurum diuidam, & Scio sciam. Inquiro.
Mordeo mordebam futuṝ mordebo. Aoristus. ii. momordi. a mordeo.
Domo futurum domabo.
Scio futurum sciam. Aoristus sciui.
Oportet futurū oportebit. aoristus oportuit.
Oportet præteritum imperfectū oportebat. Infinitū oportere.
Timeo futuṝ timebo. Præteritū pfe. timui. Præteritū plusq̃ pfectū timuerā. Medium præteritū perfe. timui. mediū p̄teritum plusq̃ perfectum timueram.
Ligo futuṝ ligabo & ligabo.
Rogo futurum rogabo. Præteritū pfe. rogaui a rogo rogo.
Suscipio futurum suscipiam. Præteritum perfectum suscepi medius aoristus primus suscepi.
Combussi a comburo mediū præteritū perfectū.
Discingo & discingo futurum discingā a discingo. discingo.
Sortior aoristus secundus sortitus sum a sortior.
Doceo docebam, & plus nequaquam. Futurum docebo a doceo. Aoristus primus docui.

Aufugio & aufugio aoriſtus primus aufugi & aufugi.
Corrūpo,futurū Corrūpam.medium ptm̄ pfectū corrupi.
Exiſtimo exiſtio,futuꝝ exiſtiabo ab exiſtio.aoriſt .i. exiſtimaui
Sed exiſtimaui ab exiſtimo exiſtimo
Facio facio·futurū faciā. Præteritum perfectum feci.aoriſtus primus feci.
Subeo & ſubeo & ſubeo.futurū ſubibo·aoriſtus ſecundus.
a ſubeo. Principium e
Sino.ſino futurū ſinam aoriſtus primus ſiui·
Cucurri a curro currā.aoriſtus ſecundus cucurri a curro.
Criminor criminor.futurū criminabor·ptm̄ pf.criminatꝰ ſum.
Erigo·futurū erigam·aoriſtus primus erexi.
Infundo.futurū infundā ab infundo.aoriſtus primus.
infudi & infudi æolice.
Scio.futuꝝ ſciam mediū præteritū perfectum ſciui·p̄teritū pluſ q̄ perfectū ſciuerā·debebat aūt eſſe ſciueram·uertit̃ aūt e in ita & iota ſubſcribitur.
Dixi aoriſtus primꝰ·& dixi aoriſtus ſecundus a dico nō in uſu.
Annauigo futuꝝ annauigabo a nauigo.
Venio,futuꝝ ueniam·medium præteritum perfectum ueni &
attice ueni· Aoriſtus ſecundus ueni & ueni ueniſti uenit.
Interrogo futuꝝ interrogabo·medius aoriſtus interrogaui
Sedeo futurū ſedebo·aoriſtus primus ſedi
Exuro & exuro attice·futuꝝ exuram.
Teneo unde aoriſtus ſecundus tenui
Sortitus ſum,mediū ptm̄pf·a ſortior ſortior ſortitꝰ ſum & ſortitus ſum uel a ſortior ſortiar ſortitus ſum.& ſortitus ſum.
Incido futurū incidā. Præteritū perfectū incidi. Aoriſtus ſecundus incidi.
Incendo Futuꝝ incendā. Curo. Futurū curabo.
Speraui a ſpero. mediū præteritū perfe.ſperaui & ſperaui.
Laudo.Futuꝝ laudabo. Ptm̄ pfe.laudaui·aoriſtus laudaui.
Dico futurū dicam·præteritū perfectū dixi.
Inuenio futuꝝ inueniā.præteritū perfectū inueni.aoriſtus
ſecundus inueni ab inuenio inuenio.
Vado futuꝝ uadā præteritū pfe.iui·mediū præteritū perfe·iui.

Διδράσκω, καὶ διαδιδράσκω. Ἀόριστος α, δίεδρα, καὶ ἀπέδρα.
Διαφθείρω. Μέλλων, διαφθερῶ. Μέσος παρακείμενος, διέφθορα.
Δοκέω, ῶ. Μέλλων, δόξω, ἀπὸ τοῦ δόκω. Ἀόριστος πρῶτος, ἔδοξα. τὸ δὲ δεδόκηκα, ἀπὸ τοῦ δοκέω, δοκῶ.
Δράω, ῶ. Μέλλων, δράσω. Παρακείμενος, δέδρακα. Ἀόριστος πρῶτος, ἔδρασα.
Δυώω, καὶ δύω, καὶ δῦμι. Μέλλων, δύσω. Ἀόριστος δεύτερος, ἔδυν, ἀπὸ τοῦ δῦμι.

Ἀρχὴ τοῦ ε.

Εάω, ῶ. Μέλλων, ἐάσω. Ἀόριστος πρῶτος, εἴασα.
Εδραμον, ἀπὸ τοῦ τρέχω. δραμοῦμαι. Ἀόριστος δεύτερος, ἔδραμον, ἀπὸ τοῦ δρέμω.
Εγκαλέω, ῶ. Μέλλων, ἐγκαλέσω. Παρακείμενος, ἐγκέκληκα.
Εγείρω. Μέλλων, ἐγερῶ. Ἀόριστος πρῶτος, ἤγειρα.
Εγχέω. Μέλλων, ἐγχεύσω, ἀπὸ τοῦ ἐγχεύω. Ἀόριστος πρῶτος, ἐνέχεα, καὶ ἐνέχευα αἰολικῶς.
Εἴδω. Μέλλων, εἴσω. Μέσος παρακείμενος, οἶδα. Ὑπερσυντέλικος, ᾔδειν. ὤφειλε δὲ εἶναι εἴδειν. τρέπεται δὲ τὸ ει εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται.
Εἶπα ἀόριστος πρῶτος, καὶ εἶπον ἀόριστος β, ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀχρήστου.
Εἰσπλέω. Μέλλων, εἰσπλεύσω. ἀπὸ τοῦ πλεύω.
Ελεύθω. Μέλλων, ἐλεύσομαι. Μέσος παρακείμενος, ἤλυθα. καὶ ἀττικῶς, ἐλήλυθα. Ἀόριστος β, ἤλυθον, καὶ ἦλθον. ἦλθες. ἦλθε.
Ερομαι. Μέλλων, ἐρήσομαι. μέσος ἀόριστος, ἠρόμην.
Εζω. Μέλλων, ἕσω. Ἀόριστος πρῶτος, εἷσα.
Εκκαίω, καὶ ἐκκάω ἀττικῶς. Μέλλων, ἐκκαύσω.
Ελω, ὅθεν ἀόριστος δεύτερος εἷλον.
Εμμορα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μορέω, ῶ. μέμορα, καὶ ἔμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω, μερῶ, μέμορα, καὶ ἔμμορα.
Εμπίπτω. Μέλλων, ἐμπεσοῦμαι. Παρακείμενος, ἐμπέπτωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἐνέπεσον.
Εμπίπρημι. Μέλλων, ἐμπρήσω. Εμπαίζω. μέλλων, ἐμπαίξω.
Εολπα, ἀπὸ τοῦ ἔλπω. μέσος παρακείμενος, ἦλπα, καὶ ἔολπα.
Επαινέω, ῶ. μέλλων, ἐπαινέσω. Παρακείμενος, ἐπῄνεκα. (Ἀόριστος, ἐπῄνεσα.
Εἴρω. μέλλων, ἐρῶ. Παρακείμενος, εἴρηκα.
Εὑρίσκω. μέλλων, εὑρήσω. Παρακείμενος, εὕρηκα. Ἀόριστος δεύτερος, εὗρον, ἀπὸ τοῦ εὑρέω, ῶ.
Εἴω. μέλλων, εἴσω. Παρακείμενος, εἶκα. μέσος παρακείμενος, εἶα.

Ὑπερσυντέλικος, ἥειν.

Ἔχω. μέλλων, ἕξω. Παρακείμενος, ἔσχηκα. Ἀόριστος β, ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχῶ, ῶ. καὶ τὸ μὲν ἔχω, ψιλοῦται. τὸ δὲ ἕξω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τοῦ ἕξω ἐπιρρήματος ψιλουμένου.

Ἀρχὴ τοῦ ζ.

Ζεύγνυμι, καὶ ζευγνύω. μέλλων ζεύξω, ἀπὸ τοῦ ζεύγω.

Ζωννύω, καὶ ζώννυμι. μέλλων, ζώσω.

Ἀρχὴ τοῦ η.

Ἤειν ὑπερσυντέλικος, ἤεις, ἤει, ἀπὸ τοῦ εἴω.

Ἤγαγον, ἀπὸ τοῦ ἄγω.

Ἠμύω. μέλλων, ἠμύσω.

Ἀρχὴ τοῦ θ.

Θάπτω. μέλλων, θάψω. Ἀόριστος, ἔθαψα.

Θέλω. μέλλων, θελήσω. Ἀόριστος, ἐθέλησα. καὶ ἐθέλω, ἐθελήσω. Ἀόριστος, ἠθέλησα.

Θνήσκω, ἔθνησκον. μέλλων, θανοῦμαι. Παρακείμενος, τέθνηκα. Ἀόριστος β, ἔθανον. Εὐκτικὸν, τεθναίην. Ἀπαρέμφατον, τεθνάναι.

Ἀρχὴ τοῦ ι.

Ἱκνοῦμαι. μέλλων, ἵξομαι. Ἀόριστος δεύτερος, ἱκόμην. Παρακείμενος ἷγμαι, ἀπὸ τοῦ ἵκομαι.

Ἱλάσκομαι. μέλλων, ἱλάσομαι. μέσος ἀόριστος α, ἱλασάμην.

Ἵπταμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἱπτάμην, ἵπτω, ἵπτατο.

Ἴδον ἀόριστος δεύτερος ποιητικὸς, ἀπὸ τοῦ εἴδω. καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδω, εἶδον καθαρός.

Ἀρχὴ τοῦ κ.

Καίω, καὶ κάω. μέλλων, καύσω.

Καθέζω, καθέζομαι. μέλλων, καθεδοῦμαι.

Κάθημαι. μέλλων, καθήσομαι.

Καθαιρέω, καθαιρῶ. Ἀόριστος δεύτερος, καθεῖλον, ἀπὸ τοῦ καθέλω.

Καθαίρω. Ἀόριστος δεύτερος, ἐκάθηρα.

Καθίημι. Ἀόριστος πρῶτος, καθῆκα.

Κλάζω. μέλλων, κλάγξω. Ἀόριστος πρῶτος, ἔκλαγξα. Παρακείμενος, κέκληγα.

Κάμνω, καὶ κάμω. Ἀόριστος δεύτερος, ἔκαμον. Παρακείμενος, κέκμηκα, ἀπὸ τοῦ κμῶ. μέλλων, κμήσω.

Κείρω. μέλλων, κερῶ. Ἀόριστος πρῶτος, ἔκειρα. Παρακείμενος, κέκαρκα.

Κορέω κορῶ, καὶ κορέννυμι, καὶ κορεννύω. μέλλων, κορέσω.

Κράζω. μέλλων, κράξω. Παρακείμενος μέσος, κέκραγα. Ἀόριστος δεύτερος, ἔκραγον.

κρεμάζω,

Præteritũ plusq̃ perfectũ, iuerã.
Habeo futurũ habebo Præteritũ pfectũ habui aoristus ii habui ab habeo, beo, & qdẽ habeo attenuat, sed habeo aspirat ad differentiã extra aduerbii attenuati.

Principiũ Zeta.

Iungo & iungo, futurũ iungã a iungo.
Cingo & cingo futurũ cingam.

Principiũ Ita.

Iueram præteritũ plusq̃ perfectũ iueras iuerat ab eo
Tristauit a tristo.
Inclino futurũ inclinabo.

Principiũ Thita.

Sepelio futurũ sepeliam. Aoristus sepeliui.
Volo futurũ uolam. Aoristus uolui, & uolo uolam. aoristus uolui.
Morior moriebar futuꝝ moriar Ptm̃ pfectũ mortuus sum Aoristus secũdus mortuus sum. Optm̃ moriar infinitũ mori.

Principiũ Iota.

Peruenio Futurũ perueniam. aoristus.ii peruení præteritũ perfectum perueni a peruenio.
Placo Futuꝝ placabo. Medius aoristus primus placaui
Volo. Medius aoristus primus uolaui uolauisti uolauit.
Vidi aoristus secundus poeticus a uideo & a uideo uidi purus.

Principiũ Cappa.

Incendo & incendo Futurũ incẽdam.
Sedeo & sedeo Futurũ sedebo
Sedeo Futurũ sedebo.
Subuerto subuertam. aoristus secundus subuerti a subuerto
Purgo. Aoristus secundus purgaui.
Demitto. Aoristus primus demisi.
Clango. Futurũ clangã aoristus primus clanxi. Præteritũ perfectũ clanxi.
Laboro & laboro. aoristus secundus laboraui ptm̃ perfectũ laboraui a laboro. Futurũ laborabo.
Tondeo. Futurũ tondebo. aoristus primus totondi. Præteritũ perfectum totondi.
Satio satio & satio & satio. Futurũ satiabo.
Clamo. Futuꝝ clamabo, præteritũ perfectũ mediũ Clamaui. Aoristos secundus clamaui.

Suſpẽdo & ſuſpẽdo.ſuſpendo & ſuſpendo.futurũ ſuſpendã.
Abſcõdit⁹ ſũ & abſcõdit⁹ fui,ab abſcõdor,uel abſcõdor ãtiquo

Principium Lambda.

Sortior.futurum ſortiar a ſortior.ſortior Aoriſtus ſecundus ſortitus ſum.Mediũ ptm̃ pfectũ ſortitus ſum a ſortior.futurum ſortiar. Aoriſtus ſecundus ſortitus ſum.

Capio capiebam futurum capiam a capio unde aoriſtus ſecundus cepi. Præteritum perfectum cepi & attice cepi. Præteritum pluſq̃ perfectum ceperam.

Lateo latebam. Futurum latebo a lateo.medium

Præteritum perfectum latui. Aoriſtus ſecundus latui. Præteritũ perfectũ abſconditus ſum.medius aoriſtus ſecũdus latui.

Reliquo futuꝝ relinquam. Aoriſtus primus reliq Aoriſtus ſecundus reliqui.

Principium mi.

Inſanio. Medium præteritum perfectum inſaniui.

Diſco diſcebam futurum diſcam a diſco diſco. præteritum perfectum didici. Aoriſtus ſecundus didici a diſco.

Pugno Futurum pugnabo a pugno. Medius aoriſtus primus pugnaui.

Partior.medium ptũm pfectum.partitus ſum & partitus ſum

Curo futurum curabo a curæ eſt,præteritum pfectum. curæ fuit futurum curæ erit

Recordor,a recordor. Præteritum pluſq̃ perf.meminerã. Aoriſtus primus memini. Futurum primum recordabor

Maneo futurum manebo. Aoriſtus primus manſi.Præteritum perfectum manſi.

Curaui.medium præteritum perfectum a curo.

Promptus fui. Medium præteritum pfe.a promptus ſum.

Miſceo & miſceo. Futurum miſcebo.

Abſtergo Futurum abſtergam. Principium. Ni.

Nuo. Futurum nuam.

Paſco. Ptm̃perfe.paui. Aoriſtus primus paui. Prĩcipiũ. Xi.

Intelligo Futurum intelligam. Aoriſtus ĩtellexi & intellexi.

Principium o

Oleo Futuꝝ olebo. Medium præteritũ pfe.olui & attice olui

Κρεμάζω, καὶ κρεμάω, ῶ, καὶ κρέμαμαι. μέλλων, κρεμάσω.
Κρυβεὶς, καὶ ἐκρύβην, ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, ἢ κρύβομαι παλαιοῦ.

Ἀρχὴ τοῦ λ.

Λαγχάνω. μέλλων, κληρώσομαι, ἀπὸ τοῦ κληρόω, ῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχεν. μέσος παρακείμενος, λέλογχα, ἀπὸ τοῦ λήχω. μέλλων, λήξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχεν.
Λαμβάνω, ἐλάμβανον. μέλλων, λήψομαι, ἀπὸ τοῦ λήβω. ὅθεν ἀόριστος δεύτερος, ἔλαβον. παρακείμενος, λέλειφα. καὶ ἀττικῶς, εἴληφα. ὁ ὑπερσυντέλικος, εἰλήφειν.
Λανθάνω, ἐλάνθανον. μέλλων, λήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήθω. μέσος παρακείμενος, λέληθα. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαθον. παρακείμενος, λέλησμαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐλαθόμην.
Λείπω. μέλλων, λείψω. ἀόριστος πρῶτος, ἔλειψα. ἀόριστος δεύτερος, ἔλιπον.

Ἀρχὴ τοῦ μ.

Μαίνομαι. μέσος παρακείμενος, μέμηνα.
Μανθάνω, ἐμάνθανον. μέλλων, μαθήσομαι, ἀπὸ τοῦ μαθέω, μαθῶ. παρακείμενος μεμάθηκα. ἀόριστος δεύτερος ἔμαθον, ἀπὸ τοῦ μήθω.
Μάχομαι. μέλλων, μαχέσομαι, ἀπὸ τοῦ μαχέομαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐμαχεσάμην.
Μείρω. μέσος παρακείμενος, μέμορα, καὶ ἔμμορα.
Μέλω. μέλλων, μελήσω, ἀπὸ τοῦ μέλλει. παρακείμενος, ἔμελε. μέλλων, μελήσει.
Μέμνημαι, ἀπὸ τοῦ μνάομαι. ὑπερσυντέλικος, ἐμεμνήμην. ἀόριστος πρῶτος, ἐμνήσθην. μέλλων πρῶτος, μνησθήσομαι.
Μένω. μέλλων, μενῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔμεινα. παρακείμενος, μεμένηκα.
Μέμηλα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μέλω.
Μέμαα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μάω, ῶ.
Μιγνύω, καὶ μίγνυμι. μέλλων, μίξω.
Μοργνύω. μέλλων, μόρξω.

Ἀρχὴ τοῦ ν.

Νέω. μέλλων, νεύσω.
Νέμω. παρακείμενος, νενέμηκα. ἀόριστος, α. ἔνειμα.

Ἀρχὴ τοῦ ξ.

Ξυνίημι. μέλλων, ξυνήσω. ἀόριστος, ξυνῆκα, καὶ ξυνέηκα.

Ἀρχὴ τοῦ ο.

Ὄζω. μέλλων, ὄσω. μέσος παρακείμενος, ὦδα. καὶ ἀττικῶς, ὄδωδα,

Οἴχομαι. μέλλων, οἰχήσομαι. μέσος ἀόριστος, ᾠχόμην.

Οἴομαι, καὶ κράσει οἶμαι. οἴει. οἴεται. μέλλων, οἰήσεται. ἀόριστος πρῶτος, ᾠήθην.

Οἶδα ἀπὸ τοῦ εἴδω, μέσος παρακείμενος.

Οἰμώζω. μέλλων, οἰμώξω. ἀόριστος πρῶτος, ᾤμωξα.

Ὀμνύω, καὶ ὄμνυμι, καὶ ὀμόω, ῶ. μέλλων, ὀμόσω, καὶ ὀμοῦμαι. παρακείμενος, ὄμωκα. καὶ ἀττικῶς, ὀμώμοκα.

Ὀλολύζω. μέλλων, ὀλολύξω.

Ὀμόργνυμι. μέλλων, ὀμόρξω.

Ὀνόω, ῶ, μέλλων, ὀνόσω.

Ὀφείλω. μέλλων, ὀφειλήσω, καὶ ὄφλω, ὀφλήσω. παρακείμενος, ὤφληκα. ἀόριστος, ὤφλησα.

Ὄπτομαι. μέλλων, ὄψομαι. ἀόριστος πρῶτος, ὤφθην.

Ὁράω, ῶ. παρατατικὸς, ἑώραον, ων ἀττικῶς. παρακείμενος. ἑώρακα. ὑπερσυντέλικος, ἑωράκειν. Ἀρχὴ τοῦ π.

Παρίημι. παρατατικὸς, παρῆν.

Πάρειμι. πάρει. πάρεστι.

Πάσχω, ἔπασχον. μέλλων, πείσομαι, ἀπὸ τοῦ πείθω. παρακείμενος, πέπονθα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ πήθω.

Πέμπω. μέλλων, πέμψω. παρακείμενος, πέπομφα, ἀόριστος πρῶτος, ἔπεμψα.

Πετανύω. μέλλων, πετάσω. παρακείμενος, πέπτακα.

Πέπτω, καὶ πέσσω, καὶ πέμπτω ποιητικῶς. μέλλων, πέμψω.

Πάομαι, ῶμαι. μέλλων, πάσομαι. παρακείμενος, πέπαμαι.

Πείρω. μέλλων, περῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔπειρα.

Πέφρικα, ἀπὸ τοῦ φρίττω. μέλλων, φρίξω. παρακείμενος ἡμαρτημένος, πέφρικα.

Πηγνύω, καὶ πήγνυμι. μέλλων, πήξω. ἀόριστος, ἐπάγην, ἀπὸ τοῦ πήγω.

Πίνω, ἔπινον. μέλλων, πώσω. παρακείμενος, πέπωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπιον.

Πίπτω. μέλλων, πεσοῦμαι. παρακείμενος, πέπτωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπεσον.

Πίπρημι. μέλλων, πρήσω.

Πλάττω, ασω. μέλλων, πλάσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔπλασα.

Πλέω. μέλλων, πλεύσω, ἀπὸ τοῦ πλεύω. οὕτω καὶ πνέω. μέλ-

Eo. Futurum ibo. Medium indefinitum iui.
Puto & crasi puto putas putat. Futurum putabit. Aoristus primus putaui.
Scio a scio. Medium præteritum perfectum
lamentor futurum lamẽtabor. Aorist⁹ primus lamẽtatus sum.
Iuro & iuro & iuro iuro. Futurum iurabo & iurabo
Præteri tum perfectum iuraui & artice iuraui.
Vlulo Futu rum ululabo.
Abstergo. Futurum abstergam.
Inquino. Futurum inquinabo.
Debeo. Futuꝝ debebo & debeo debebo. ptm̃ perfectum debui. Aoristus debui.
Video. Futurum uidebo. Aoristus primus uidi.
Video uideo, præteritum perfe. uidebam. bã attice. Ptm̃ perfe. uidi præteritũ plusq̃ perfectũ uiderã. Principium. P.
Prætereo præteritum imperfectum præteribam.
Adsum ades adest.
Patior patiebar futurum patiar a patior. Præteritum perfectum passus sum. Aoristus secundus passus sum apatior.
Mitto futuꝝ mittam. Præteritum perfectum misi. Indefinitum primum misi.
Extendo futurum extendam. Præteritum perfectum extendi.
Digero & digero & digero poetice. futurum digeram.
Acquiro acquiro. futurum acquirã. præteritũ pfe. acquisiui.
Penetro. futurum penetrabo. Aoristus primus penetraui.
Horrui ab horreo Futurum horrebo. præteritum perfectũ qui peccauit horrui.
Figo & figo futurum figam. Aoristus fixi a figo.
Bibo bibebam. futurum bibam præteritum perfectũ bibi, aoristus secundus bibi.
Cado. futurum cadam. præteritum perfectum cecidi. Aoristus secundus cecidi
Incendo futurum incendam.
Fingo fingam. Futurum fingam. Aoristus primus. Finxi.
Nauigo futurum nauigabo a nauigo, sic & spiro, fu-

turum ſpirabo.
Vendo quod uendo. Futurum uendam. præteritũ pfe. uendidi.
Præmitto præmiſi. medius aoriſtus primus.
Extendo futurum extendam.
Accurro futurum accurram. Aoriſtus ſecundus ac-
curri ab accurro.
Populor. Aoriſtus ſecundus populatus ſum.
Volo uolo. medius aoriſtus primus uolaui.
Timeo. futurum timebo.
Interrogo futurum interrogabo, ab interrogo. præteritum
perfectũ ĩterrogaui. Aoriſt⁹ ſcdus ĩterrogaui. Prĩcipiũ Ro.
Facio futurum faciam.
Rumpo & rumpo. Futurum rumpam.
Roboro & roboro. Futurum roborabo.
Valeo Futurum ualebo præteritum perfectum ualui ua-
luiſti ualuit. Imperatiuum uale ualeat, ualete ua-
lento. Principium Sigma.
Extinguo futurum extinguã & extinguam. Aoriſtus ſecundus
extinxi ab extinguo.
Cõcitor. Aoriſtus. i. cõcitatus ſum. Aoriſtus ſcdus cõcitaui.
Putreſco. futurum putreſcã. Aoriſtus putrui.
Libo futurum libabo. Aoriſtus primus libaui.
Stillo & ſtillo. futurum ſtillabo.
Gemo & gemo Futurum gemam.
Pugno Futurum pugnabo
Sterno Futurum ſternam Aoriſtus primus Straui.
Sterno futurum ſternam. Aoriſtus primus ſtraui.
Miſceo. Futurum miſcebo. præteritum perfectum miſcui
Contingo futurum contingam. Præteritum perfectum con
tigi. Aoriſtus primus contigi
Cohibeo cohibeo futuꝝ bebo. Aoriſt⁹. ii. cohibui. Vñ Impe-
ratiuum cohibe cohibeto. Principium Taf.
Præteritum perfectum Mortuus ſum & mortuus ſum a morior
Seco futurum ſecabo. Aoriſtus ſecundus ſecui.
Fabrico. Aoriſtus ſecundus fabricaui.
Extendo futuꝝ extendã. Aoriſtus. ii. extẽdi. Vnde hic extẽdẽs.

λων, πυθύσω.
Πράττω, τὸ πωλῶ. μέλλων, πράσω. παρακείμενος, πέπρακα.
Πρίεμαι. πριάμην μέσος ἀόριστος πρῶτος.
Πετάω, ῶ. μέλλων, πετάσω.
Προστρέχω. μέλλων, προσδραμοῦμαι. ἀόριστος δεύτερος, προσέδραμον, ἀπὸ τοῦ προσδρέμω.
Πέρθω. ἀόριστος δεύτερος, ἔπραθον.
Πτάω, ῶ. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐπτάμην.
Πτήσσω. μέλλων, πτήξω.
Πυνθάνομαι. μέλλων, πεύσομαι, ἀπὸ τοῦ πεύθομαι. παρακείμενος, πέπυσμαι. ἀόριστος β, ἐπυθόμην. Ἀρχὴ τοῦ ρ.
Ῥέζω. μέλλων, ῥέξω.
Ῥηγνύω, καὶ ῥήγνυμι. μέλλων, ῥήξω.
Ῥωννύω, καὶ ῥώννυμι. μέλλων, ῥώσω.
Ῥωννύομαι. μέλλων, ῥώσομαι. παρακείμενος, ἔρρωμαι· ἔρρωσαι· ἔρρωται. προστακτικὸν, ἔρρωσο, ἐρρώσθω· ἔρρωσθε· ἐρρώσθωσαν. Ἀρχὴ τοῦ σ.
Σβεννύω. μέλλων, σβέσω, καὶ σβήσομαι. ἀόριστος δεύτερος. ἔσβην, ἀπὸ τοῦ σβῆμι.
Σεύομαι. ἀόριστος πρῶτος, ἐσύθην. ἀόριστος δεύτερος, ἔσευα.
Σήπομαι. μέλλων, σήψομαι. ἀόριστος, ἐσάπην.
Σπένδω. μέλλων, σπείσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔσπεισα.
Στάζω, καὶ σταλάζω. μέλλων, στάξω.
Στένω, καὶ στενάζω. μέλλων, στενάξω.
Στίζω. μέλλων, στίξω.
Στορέννυμι. μέλλων, στορέσω. ἀόριστος πρῶτος, ἐστόρεσα.
Στρωννύω. μέλλων, στρώσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔστρωσα.
Συγκεραννύω. μέλλων, συγκεράσω. παρακείμενος, συγκέκρακα.
Συμβαίνω. μέλλων, συμβήσομαι. παρακείμενος, συμβέβηκα. ἀόριστος δεύτερος, συνέβην.
Σχέω, ῶ. μέλλων, σχήσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔσχον. ὅθεν τὸ προστακτικὸν, σχὲς, σχέτω. Ἀρχὴ τοῦ τ.
Παρακείμενος τέθνηκα, καὶ τέθνακα, ἀπὸ τοῦ θνήσκω.
Τέμνω. μέλλων, τμήσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔταμον.
Τεύχω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτυχον.
Τάζω. μέλλων, τάξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔταγον. ὅθεν ὁ ταγών.

Τήκω. μέλλων, τήξω. παρακείμενος, τέτηκα,
Τίκτω. μέλλων, τέξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτεκον.
Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον. μέλλων, τρώσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔτρωσα. παρακείμενος, τέτρωκα, ἀπὸ τοῦ τρόω, ῶ.
Τίνω, καὶ τίω. μέλλων, τίσω.
Τλάω, ῶ. μέλλων, τλήσω. ἀόριστος β ἔτλην, ἀπὸ τοῦ τλῆμι.
Τρέφω. μέλλων, θρέψω. ἀόριστος πρῶτος, ἔθρεψα. μέσος παρακείμενος, τέτροφα.
Τρέω. μέλλων, τρέσω.
Τυγχάνω, ἐτύγχανον. μέλλων, τεύξομαι, ἀπὸ τοῦ τεύχω. παρακείμενος, τετύχηκα, ἀπὸ τοῦ τυχέω, ῶ. ἀόριστος δεύτερος. ἔτυχον. ἀρχὴ τοῦ υ.
Υπέχω. μέλλων, ὑφέξω. παρακείμενος, ὑπέσχηκα. ἀόριστος δεύτερος, ὕπεσχον.
Υπισχνοῦμαι. μέλλων, ὑποσχήσομαι. παρακείμενος, ὑπέσχημαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος, ὑπεσχόμην.
Υποδύω. μέλλων, ὑποδύσω. ἀόριστος ὑπέδην, ἀπὸ τοῦ ὑποδῦμι.
Υποστείσκω. μέλλων, ὑποστείσω.
Υπνώττω. μέλλων, ὑπνώσω.
Υει. μέλλων, ὕσει. ἀόριστος πρῶτος ὗσεν. ἀρχὴ τοῦ φ.
Φάσκω. παρατατικὸς, ἔφασκον. καὶ πλέον οὔ.
Φεύγω. μέλλων, φευξοῦμαι. μέσος παρακείμενος, πέφευγα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφυγον.
Φέρω. μέλλων, οἴσω, ἀπὸ τοῦ οἴω. παρακείμενος, ἐνήνοχα. ἀόριστος πρῶτος, ἤνεγκα. ἀόριστος δεύτερος ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω.
Φημί. φής. φησί. φατὸν, φατὸν. φαμὲν. φατέ, φασί. μέλλων, φήσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔφησα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφην. ἀπαρέμφατον, φάναι.
Φθάνω, ἔφθανον. μέλλων, φθάσω. ἀπὸ τοῦ φθάω, ῶ. παρακείμενος, ἔφθακα. ἀόριστος πρῶτος, ἔφθασα. ἀόριστος δεύτερος ἔφθην, ἀπὸ τοῦ φθῆμι. ἡ μετοχὴ, ὁ φθάς.
Φθείρω. μέλλων, φθερῶ. παρακείμενος, ἔφθαρκα. μέσος παρακείμενος, ἔφθορα.
Φθίνω. μέλλων, φθίσω.
Φοινίκω, καὶ φοινίζω. μέλλων, φοινίξω.
Φύω. μέλλων, φύσω. παρακείμενος, πέφυκα. ἀόριστος δεύτερος

Liquefacio· futurũ liquefaciam Præteritum pfectum liquefeci
Pario futurum pariam. Aoristus secundus peperi.
Vulnero uulnerabã Futuꝶ uulnerabo · Aorist⁹ prim⁹ uulnerasui præteritum perfectum uulneratus sum a uulnero uulnero.
Soluo & soluo. Futurum soluam.
Tolero tolero futuꝶ tolerabo· Aorist⁹ secund⁹ toleraui a tolero
Nutrio.Futurũ nutriam.Aoristus primus nutriui·medium præteritum perfectum nutriui·
Timeo·futurum timebo
Sum eram.Futurum ero a fabrico·Præteritum pfectũ fui a consequor consequor·Aorist⁹ secũdus·fui· Principium y psilu.
Sustineo. Futuꝶ sustinebo ptũm pfectũ sustinui. Aoristus secundus sustinui.
Promitto futuꝶ promittam. Præteritum perfectum promisi medius aoristus secundus promisi.
Subeo futurum subibo. Aoristus subii a subeo.
Priuo. Futurum priuabo.
Dormito Futurum dormitabo·
Pluit futurum pluet.aoristus primus pluit. Principium phi
Dico præteritum imperfectum dicebam & amplius non.
Fugio futurum fugiam·Medium præteritum perfectum fugi.
Aoristus secundus fugi
Fero futurum feram a fero præteritum perfectum tuli· Aoristus primus tuli· Aoristus secundus tuli a fero
Dico cis cit.dicitis duo dicunt duo.dicim⁹ citis cũt.Futuro dicã. Aoristus primus dixi· Aoristus secundus dixi. Infinitum dicere.
Præuenio p̃ueniebã futuꝶ p̃ueniã a præuenio Præteritum perfectum præueni·Aoristus primus præueni.Aoristus secũdus præueni a præuenio.participium hic præueniens.
Corrumpo futurum corrũpã.Præteritũ pfectũ corrupi,Medium præteritum perfectum corrupi.
Tabesco futurum tabescam.
Cruento & cruento futurum cruentabo.
Produco futuꝶ ꝓducã.ptũm pfectũ produxi. Aoristus se-

cundus produxi a produco. Principium chi.
Gaudeo fututum gaudebo. Aoriſtus gauiſus ſum.
Sæuio futurum ſæuiam. Aoriſtus ſæuiui.
Fundo futurum fundam a fundo. Aoriſtus fudi.
Coloro futurum colorabo. Principium.pſi.
Cano futuꝝ canam præteritum perfectum cecini. Aoriſtus primus cecini. Principium o mega.
Pello & pello futurum pellam & pellam.
Emo emam futurum emam præteritum perfectum emi & emi attice unde emptus.
Cōcitaui a cōcito futuꝝ cōcitabo. Aoriſtus primus cōcitaui & per ſyncopen cōcitaui uel cōcito cōcitabo cōcitaui æolice.

FINIS ANOMALO
RVM VER
BORVM.

De ſpiritib us.

Quot ſpiritus? duo denſus & lenis. Omnis dictio a uo cali uel diphthongo incipiens aſpiratur uel attenuatur. Sed a cōſonātibus ſolū rho in pricipio dictionis ens aſpirat̃ ut rhetor.

Quando aūt ſunt duo, primū qdē attenuat̃, ſecūdū āt aſpirat̃ apud antiquos, ut aduerbium. Nota uniuerſaliter quod nominatiui ſpiritus retinetut & in reliquis caſibus. Et in uerbis uero ſpiritus thematis ſeruatur. & in iis quæ ab illo inflectuntur, ut pecco peccabam, traho trahebam. præter habeo habebo, qđ ĩpræſenti qdē attenuat̃, in futuro uero aſpira tur ad differentiam extra quod eſt aduerbium. In uerbis ĩn præteritis e pſilon præcedens & excidens atte nuatur, ſicut ſcripſi ſcripſi. ſi præcedit quidem non decidit autem, & ſpiritum præſentis habet ut ſto ſtabo ſteti qui ſtetit.

Omnis articulus a uocali ĩcipiens aſpiratur, ut hic hæc, hi hæ.

Omne pronomen ab e pſilo incipiēs attenuatur ut ego, p̃ter ſe & quæ ex eo, ut ſeipſum. ab alia autem uocali in

τόρος, ἔφυν, ἀπὸ τοῦ φύμι. ἀρχὴ τοῦ χ.

Χαίρω. μέλλων, χαρήσομαι. ἀόριστος, ἐχάρην.

Χαλεπαίνω. μέλλων, χαλεπανῶ. ἀόριστος, ἐχαλέπηνα.

Χέω. μέλλων, χεύσω, ἀπὸ τοῦ χεύω. ἀόριστος, ἔχεα.

Χρωννύω. μέλλων, χρώσω. ἀρχὴ τοῦ ψ.

Ψάλλω. μέλλων, ψαλῶ. παρακείμενος, ἔψαλκα. ἀόριστος πρῶτος, ἔψηλα. ἀρχὴ τοῦ ω.

Ωθῶ, καὶ ὠθέω, ῶ. μέλλων, ὤσω, καὶ ὠθήσω.

Ωνέομαι, οῦμαι. μέλλων, ὠνήσομαι. παρακείμενος, ὤνημαι, καὶ ἐώνημαι ἀττικῶς. ὅθεν ἐωνημένος.

Ωρσα, ἀπὸ τοῦ ὀρούω. μέλλων, ὀρούσω. ἀόριστος πρῶτος, ὤρουσα, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὦρσα. ἢ ὄρω, ὄρσω, ὦρσα αἰολικῶς.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

ΠΟΣΑ πνεύματα; δύο. ἡ δασεῖα, καὶ ἡ ψιλή. πᾶσα λέξις ἀπ' φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη, δασύνεται, ἢ ψιλοῦται. ἀπὸ δὲ τῶν συμφώνων, μόνον τὸ ρ ἐν ἀρχῇ λέξεως ὄν, δασύνεται. οἷον, ῥήτωρ. ὅτε δέ ἐστι δύο, τὸ μὲν πρῶτον, ψιλοῦται. τὸ δὲ δεύτερον, δασύνεται κατὰ παλαιούς. οἷον, ἐπίῤῥημα. Σημείωσαι καθόλου, ὅτι τὸ τῆς εὐθείας πνεῦμα φυλάττεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι. καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ θέματος φυλάττεται, καὶ ἐν τοῖς ἀπ' ἐκείνου κλινομένοις. οἷον, ἁμαρτάνω, ἡμάρτανον, ἕλκω, εἷλκον. πλὴν τοῦ ἔχω, ἕξω. ὅπερ ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, ψιλοῦται, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, δασύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἔξω, ὅπερ ἐστὶν ἐπίῤῥημα. Επὶ τῶν ῥημάτων τὸ ἐν τοῖς παρῳχημένοις ε προσερχόμενον καὶ ἀποπίπτον, ψιλοῦται. οἷον, ἔγραψα, γράψον. Εἰ δὲ προσέρχεται μὲν, οὐκ ἀποπίπτει δὲ, τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει. οἷον, ἵστημι, στήσω, ἕστηκα, ἑστηκώς. Πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται. οἷον, ὁ. ἡ. οἱ. αἱ. Πᾶσα ἀντωνυμία ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομένη, ψιλοῦται. οἷον, ἐγώ. πλὴν τῆς ἑ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. οἷον, ἑαυτόν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου φωνήεντος ἀρ-

χομένη, δασύνεται· οἷον, οὗτος. αὕτη. πλὴν τοῦ αὐτὸς, καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ. οἷον, αὐτόχειρ, καὶ αὐτόματος. πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, ψιλοῦται· οἷον, ἀπό· ἀνά. πλὴν τῆς ὑπὸ, καὶ ὑπέρ. Πᾶς σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, ψιλοῦται· οἷον, ἀλλά. εἰ. ἐπεί. πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν· οἱ γὰρ αἰτιολογικοὶ πάντες δασύνονται οἷον, ἵνα· οὕνεκα. ὅπως. πλὴν τοῦ ὄφρα. τὰ παράγωγα εἰ σώζει τὴν ἀρχὴν, τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχει· οἷον, ἀγαπῶ, ἀγάπη. ἑλκῶ, ἕλκος. πλὴν τοῦ ἱδρὼς, ἀπὸ τοῦ ἰδίω τὸ κοπιῶ. ἄμυδις, ἀπὸ τοῦ ἅμα. εἱρμὸς, ἀπὸ τοῦ εἴρω. εἱρκτὴ, ἀπὸ τοῦ εἴργω. τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ψιλοῦ συμφώνου γινόμενα ἀναφορικὰ, δασύνονται. οἷον, τόσος, ὅσος. πηνίκα. ἡνίκα. πλὴν τοῦ τόφρα, ὄφρα. τῆμος, ἦμος. τὰ αἰολικὰ πάντα ψιλοῦται. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν. τὰ ἀριθμητικὰ πάντα δασύνονται. οἷον, εἷς. ἕξ. ἑπτά. πλὴν τοῦ ὀκτὼ, καὶ ἐννέα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν. οἷον, ὀγδοήκοντα. ἐνενήκοντα. τὸ α εἴτε ἐπίτασιν δηλοῖ, εἴτε στέρησιν, εἴτε ὁμοῦ, εἴτε κακὸν, εἴτε ὀλίγον, εἴτε πλεονάζει, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἅλυσις, ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ λύω. καὶ τοῦ ᾅδης, ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ ἴδω. τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α, δασύνεται. ἅμα. ἅπας.

Ἀρχὴ τοῦ α.

Τὸ α πρὸ τοῦ α, ψιλοῦται· οἷον, ἀαρών. ἄαπτος.

Τὸ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται. οἷον, ἀβλαβής. εἰ μὴ τὸ ρ ἐπιφέροιτο. οἷον, ἅβρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται. οἷον, ἀγών. πλὴν τοῦ ἁγνὸς, καὶ ἅγιος, καὶ τῶν ἀπὸ τούτων παραγωμένων· οἷον, ἁγιότης.

Τὸ α πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται· οἷον, ᾄδω. πλὴν τοῦ ᾅδης, καὶ ἁδρός.

Τὸ α πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἀετός. ἀέρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ ζ ψιλοῦται, οἷον, ἄζηλος. πλὴν τοῦ ἅζομαι, τὸ σέβομαι.

Τὸ α πρὸ τοῦ θ, ι, κ, ψιλοῦται· οἷον, ἀθαρά. ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ. ἄκρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἄλλος. ἀλείφω. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο. οἷον, ἁλμυρός. καὶ πλὴν τοῦ ἅλς, ἁλός. ἁλῶ, τὸ κρατῶ. ἅλις. ἁλίζω. ἅλως. ἅλιος. ἁλικαρνασσός. ἅλομαι.

Τὸ α πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἄμαξα. πλὴν τοῦ ἅμα. ἁμαρτάνω. ἅμιλλα. ἅμμα, τὸ σχοινίον. ἅμης. ἁμίς. συμφώνου δὲ ἐπιφερομένου μετὰ τὸ μ, ἀεὶ ψιλοῦται. οἷον, ἀμφί. ἀμβροσία. ἀμπεχόνη.

Τὸ α πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ἀνά. πλὴν τοῦ ἁνδάνω, τὸ ἀρέσκω.

Τὸ α πρὸ τοῦ ξ καὶ ο ψιλοῦται. οἷον, ἄξιος. ἄορ, τὸ ξίφος.

Τὸ α πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἀπό. πλὴν τοῦ ἅπαξ. ἁπλοῦς. ἅπας.

cipiens aspiratur ut hic hæc prætet· ipse & quæ ab eo ut homicida sui, p se quid faciens. Omnis præpositio a uocali ĩ cipiens attenuatur ut ab per, præter. sub & super. Omnis Coniunctio a uocali incipiens attenuatur ut sed. si quoniam · præter causales nam causales omnes aspirantur ut ut . propter. ut· præter ut. Deriuatiua si retinent principium spiritum proprii primitiui habent ut amo amor ulcero ulcus. præter sudor a laboro quod est laboro . simul a simul. series a necto· carcer a prohibeo· Per aphæresin tenuis cõsonantis facta relatiua aspirantur ut tantus quantus tunc quãdo præter tunc quando tunc quando· Aeolica omnia attenuanť nam æoles ignorant aspirationem. Numeralia omnia aspirantur ut unus sex septem præter octo nouem & quæ ex ipsis ut octuagita nonagita. a siue ĩtẽsionẽ significat siue priuationẽ siue simul siue malum siue modicum siue abundat attenuať. præter catena ex priuatiuo alpha . & soluo & infernus ex priuatiuo alpha & uideo. Sed cõgregatiuũ alpha aspirať· simul. uniuersus.

Principium Alpha.

Alpha ante alpha attenuatur ut Aaron· intangibilis·

Alpha ante uita attenuatur ut innocuus nisi rho inferatur ut ancilla.

A ante gamma attenuatur ut agon . præter castus & sanctus & ab his deducta ut sanctitas.

Alpha ante delta attenuať ut canto præter ĩfernus & adultus·

Alpha ante epsilon attenuatur ut aquila aerem·

Alpha ãte zita psilẽ hẽt ut ĩæmulus. ꝑter ueneror qđ ẽ ueneror.

Alpha· ante thita iota cappa attenuatur ut plus moueor arx·

Alpha ante lambda attenuatur ut alius unguo nisi mi ĩferatur, ut salitus & præter sal salis capio quod est capio satis· salio. area. catena. halicarnasus· salio.

Alpha ante mi, attenuatur ut plausttum præter simul pecco, cõcertatio funis qđ ẽ funis placẽta matula· cõsonãte aũt illa, ta cũ mi semper attennatur, ut circum ambrosia indumentum·

Alpha ante gni attenuatur ut per præter placeo quod ẽ placeo·

Alpha ante xi & o micrõ attenuatur ut dignus, ensis qđ ẽ ensis·

Alpha ãte pi psilen habet ut ab præter semel simplex uniuersus.

tener tango.

Alpha ante rho attenuatur ut arabs,nisi.mi. sequatur uel.pi, ut currus rapio præter mollem.

Alpha ante sigma attenuatur semper ut exerceo.urbs.

Alpha ante taf attenuatur ut sine præter quæ pro quæ,& alter pro alter.

Alpha ante y psilō,phi,cappa attenuat̃ ut spuma achiuus altus.

Alpha āte psi attenuat̃ ut post p̃ter hapsis mēbra q̃ membra.

Alpha ante o mega attenuatur ut flos. Regulæ E psilu.

Epsilon abūdans ī prīcipio dictiōis præsentis spiritū assumit, ut uideo uidebam uidebam uidebam uiginti uiginti.

Epsilon āte alpha aspiratur ut se ipsum præter uer.bonoꝝ.si.

Epsilon ante uita attenuatur ut ieci. Præter septimus septuaginta hebræus.

Epsilon ante gamma attenuatur ut excito.

E ante d attenuat̃ ut Edo p̃ter pauimentū qđ pauimentū,sedebit pro sedebit sedes.

E psilon āte epsilon attenuatur ut facile pro facile.præter desyderium quod desyderium.

E psilon ante zita aspiratur ut sedeo.

E psilon ante ita non īuenitur nisi a declinatione ut bonus pro bono a bonus.

E psilon ante thita attenuatur ut consuetudo.

E psilon ante iota attenuatur ut similis.

E psilon ante Cappa aspirat̃ ut hecuba præter socer.Induciæ.

Epsilō āte lābda uel unū uel duplex psilē hēt,ut arguo.eloq̃ns nisi cappa inferatur ut traho & præter græcus caliditas.hellespōtus.helenus helene palus capio uerto helicon uermis.

E psilon ante.mi.attenuatur ut empedocles.

E psilon ante.n.attenuatur.propter autem & unius excipitur.

E psilō āte.xi,attenuat̃.ut licet p̃ter sex habebo habebis.habitus deinceps.

E psilon ante omicron aspiratur ut festum.

E psilon ante pi attenuatur ut uerbum præter sequor.

E psilō āte rho.psilen hēt ut cōtendo p̃ter septū.mercurius.ros.facio.

ἁπαλός· ἅπτομαι.

Τὸ α πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἄρα· εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο, ἢ τὸ π. οἷον, ἅρμα· ἁρπάζω· πλὴν τοῦ ἀραιόν.

Τὸ α πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται ἀεί. οἷον, ἀσκῶ, ἄστυ.

Τὸ α πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἄτερ· πλὴν τοῦ ἅττα, ἀντὶ ἅτινα. καὶ ἅτερος, ἀντὶ ἕτερος.

Τὸ α πρὸ τῶν χ, φ, κ, ψιλοῦται. οἷον, ἀφροδίτη. ἀχαιός. ἄκρος.

Τὸ α πρὸ τοῦ ψ ψιλοῦται. οἷον. ἄψ· πλὴν τοῦ ἁψίς. ἅψεα, τὰ μέλη.

Τὸ α πρὸ τοῦ ω ψιλοῦται. οἷον, ἄωτος.

Κανόνες τοῦ ε.

Τὸ ε πλεονάζον ἐν ἀρχῇ λέξεως, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος πνεῦμα λαμβάνει. οἷον, ὁράω, ὥρων, ἑώρων· εἴκοσιν, ἐείκοσι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ α δασύνεται. οἷον, ἑαυτόν· πλὴν τοῦ ἔαρ· ἐάων· ἐάν.

Τὸ ε πρὸ τοῦ β ψιλοῦται. οἷον, ἔβαλον· πλὴν τοῦ ἕβδομος· ἑβδομήκοντα· ἑβραῖος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται. οἷον, ἐγείρω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ἔδω· πλὴν τοῦ ἕδος, τὸ ἔδαφος. ἑδεῖται, ἀντὶ καθεδεῖται· ἕδρα.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἐετῶς, ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς· πλὴν τοῦ ἑέλδωρ, ἡ ἐπιθυμία.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ζ δασύνεται. οἷον, ἕζομαι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ η οὐχ εὑρίσκεται, πλὴν ἀπὸ κλίσεως· οἷον, ἑῆος, ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐΰς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ θ ψιλοῦται. οἷον, ἔθος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ι ψιλοῦται. οἷον, ἐϊκτός.

Τὸ ε πρὸ τοῦ κ δασύνεται. οἷον, ἑκάβη· πλὴν τοῦ ἐκυρός, καὶ ἐκεχειρία.

Τὸ ε πρὸ τοῦ λ ἢ ἑνὸς ἢ διπλοῦ, ψιλοῦται. οἷον, ἐλέγχω· ἐλλόγιμος· εἰ μὴ τὸ κ ἐπάγοιτο. οἷον, ἕλκω. καὶ πλὴν τοῦ ἕλλην· ἕλη· ἑλλήσποντος· ἕλενος· ἑλένη· ἕλος· ἕλω· ἑλίσσω· ἑλικών· ἕλμις.

Τὸ ε πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἐμπεδοκλῆς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. ἕνεκα δὲ, καὶ ἑνὸς, ἐξαιρεῖται.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ξ ψιλοῦται. οἷον, ἔξεστι· πλὴν τοῦ ἕξ· ἕξω· ἕξεις· ἕξις· ἑξῆς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ο δασύνεται. οἷον, ἑορτή.

Τὸ ε πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἔπος· πλὴν τοῦ ἕπομαι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἐρίζω· πλὴν τοῦ ἕρκος· ἑρμῆς· ἕρση· ἕρδω.

τὸ ε πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται. οἷον, ἔσχατος. πλὴν τῶν ἐχόντων αὐτὸ μετὰ τοῦ τ. οἷον, ἑστιάω.

τὸ ε πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἔτος. πλὴν ἕτοιμος. ἕτερος. ἑταῖρος.

τὸ ε πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται. οἷον, ἐΰς.

τὸ ε πρὸ τοῦ χ καὶ φ, ψιλοῦται. οἷον, ἔφεσος. ἔχω. πλὴν τοῦ ἑφθός.

τὸ ε πρὸ τοῦ ψ δασύνεται. οἷον, ἕψω.

τὸ ε πρὸ τοῦ ω δασύνεται. οἷον, ἕωθεν. πλὴν τοῦ ἔω, τὸ ὑπάρχω, καὶ ἐῶ.

Κανόνες περὶ τοῦ η.

τὸ η πρὸ τοῦ α ἀπὸ κλίσεως μόνον εὑρίσκεται. οἷον, ἦα, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθην.

τὸ η πρὸ τοῦ β δασύνεται. οἷον, ἥβη. πλὴν τοῦ ἠβαιὸν, ἀντὶ τοῦ βαιόν. ὅπερ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνεται. τὸ γὰρ η πλεονάζει.

τὸ η πρὸ τοῦ γ δασύνεται. οἷον, ἡγοῦμαι. πλὴν ἠγάθεος.

τὸ η πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ἤδη. πλὴν ἥδομαι. ἡδονή. ἡδύς.

τὸ η πρὸ τοῦ ε, ζ, η, θ, ι, ψιλοῦται. οἷον, ἠέλιος. ἦθος. ἠΐθεος.

τὸ η πρὸ τοῦ κ δασύνεται. οἷον, ἥκιστα. πλὴν τοῦ ἦκα, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως.

τὸ η πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἠλίθιος. πλὴν τοῦ ἧλος. ἥλιος.

τὸ η πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἦμαρ. πλὴν ἡμέραι. ἥμερος. ἥμισυ. ἥμων, ὁ ἀκοντιστής.

τὸ η πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ἦν. ἡνίκα.

τὸ η πρὸ τοῦ ξ οὐχ εὑρίσκεται, πλὴν ἀπὸ κλίσεως. οἷον, ἄγω, ἦξα.

τὸ η πρὸ τοῦ ο ψιλοῦται.

τὸ η πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἤπειρος. πλὴν ἧπαρ.

τὸ η πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἠρέμα. πλὴν ἡρώδης. ἥρα. ἡρωδιανός. ἥρων. ἡρακλῆς. ἡρόδοτος. ἥρως. ἡρόφιλος.

τὸ η πρὸ τοῦ σ δασύνεται. οἷον, ἡσίοδος. ἡσυχία. ἧσις. ἥσθην. πλὴν τοῦ ἠσί, ἀντὶ φησί, καὶ τῶν ἀπὸ κλίσεως. ἤσθιον, ἦσθα.

τὸ η πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἦτορ. πλὴν τοῦ ἡττάω, ῶ.

τὸ η πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται. οἷον, ἠΰς, ὁ ἀγαθός.

τὸ η πρὸ τοῦ φ ψιλοῦται. οἷον, ἠφλοισμὸς, ὁ ἀφρός. πλὴν τοῦ ἥφαιστος. ἡφαιστίων.

τὸ η πρὸ τοῦ ψ οὐχ εὑρίσκεται εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως. οἷον, ἅπτω. ἧψα.

τὸ η προ τοῦ χ ψιλοῦται. οἷον, ἠχέω. ἠχῶ.

τὸ η πρὸ τοῦ ω ψιλοῦται. οἷον, ἠώς.

E psilon ante sigma attenuatr ut ultimus.præter habẽtia ipm cũ taf.ut conuiuor.
E psilon,ãte taf.attenuatur ut annus.præter paratus altersocius.
E psilon ante y psilon attenuatur ut bonus.
E psilõ ante chi & phi attenuatr,ut ephesus habeo.pter solidus.
E psilon ante psi.aspiratur ut coquo.
E psilõ ante o mega aspiratr ut mane.præter sum quod ẽ sum & permitto.

De Ita.

Ita ante alpha a declinatione solum inuenitur ut iui pro i-ui.
Ita ante uita aspiratur ut hebe.præter paululum pro paululum quod a pleonasmo fit.nam ita abundat.
Ita ante gamma aspiratur ut puto præter diuinus.
Ita ante delta psilen habet ut iam præter lætor uoluptas suauis.
Ita ante e psilon zita ita thita iota attenuatur ut sol mos iuuenis.
Ita ante cappa aspiratur ut minime præter quiete pro quiete.
Ita ante lambda attenuatur ut fatuus præter clauus sol.
Ita ante mi attenuatur ut dies præter dies domesticus dimidiũ iaculator quod est iaculator.
Ita ante gni attenuatur ut si,quando.
Ita ante xi non inuenitur,nisi a declinatione ut ago egi.
Ita ante o micron attenuatur.
Ita ante pi attenuatur ut epitus.præter iecur.
Ita ãte rho attenuatr ut paulatĩ præter herodes.Iuno,herodian9.heron.hercules herodotus heros herophilus.
Ita ãte sigma.aspiratr ut Hesiodus qes missio lætat9 sum pter dicunt pro dicunt,& quæ a declinatione ut comedi,fuisti.
Ita ante taf attenuatur ut cor,præter uinco uinco.
Ita ante y psilon attenuatur ut bonus bonus.
Ita ante phi attenuatur ut spuma quod ẽ spuma,præter Vulcanus.Hephæstion.
Ita ante psi non inuenitur,nisi a declinatiõe ut incendo incendi.
Ita ante chi attenuatur ut sono.sono.
Ita ante o mega attenuatur ut aurora.

γεωμέτραι. οἱ δὲ, ἀστρολόγοι. οἱ δὲ, ἡδονικοί. οἱ δὲ, περιπατητικοί. οἱ δὲ, κρι
τικοί. καὶ ὅσοι ἄλλοι τούτοις εἰσὶ παραπλήσιοι. αἱ δὲ γυναῖκες ἐκεῖναι
αἱ δοκοῦσαι περιτρέχειν ὅμοιαι ταῖς πρώταις, ἐν αἷς ἔφης εἶναι τὴν ἀκρα
σίαν, καὶ αἱ ἄλλαι αἱ μετ᾽ αὐτῶν, τίνες εἰσίν; αὗται ἐκεῖναί εἰσιν ἔφη. πό
τερον οὖν καὶ ὧδε εἰσπορεύονται. νὴ δία καὶ ὧδε, σπανίως δὲ, καὶ οὐχ
ὥσπερ ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ. πότερον οὖν καὶ αἱ δόξαι; ναὶ ἔφη.
ἔτι μὲν γὰρ καὶ ἐν τούτοις τὸ πόμα, ὃ ἔπιον παρὰ τῆς ἀπάτης, καὶ ἡ
ἄγνοια μένει νὴ δία, καὶ μετ᾽ αὐτῆς γε ἡ ἀφροσύνη, καὶ οὐ μὴ ἀπέλθῃ
ἀπ᾽ αὐτῶν, οὔθ᾽ ἡ δόξα, οὔθ᾽ ἡ λοιπὴ κακία, μέχρις ἂν ἀπογνόντες τῆς
ψευδοπαιδείας, εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν, καὶ πίωσι τὴν τού-
των καθαρτικὴν δύναμιν. καὶ ἐκβάλωσι τὰ κακὰ πάνθ᾽ ὅσα ἔχουσι,
καὶ τὰς δόξας, καὶ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν κακίαν. τότε ἂν
οὕτω σωθήσονται. ὧδε δὲ μένοντες παρὰ τῇ ψευδοπαιδείᾳ, οὐδέποτε
ἀπολυθήσονται, οὐδὲ ἐλλείψει αὐτοὺς κακὸν οὐδὲν ἕνεκα τούτων τῶν
μαθημάτων. ποία οὖν αὕτη ὁδός ἐστιν, ἡ φέρουσα ἐπὶ τὴν ἀληθι-
νὴν παιδείαν; ὁρᾷς ἔφη ἄνω τόπον τινὰ ἐκεῖνον, ὅπου οὐδεὶς ἐπικα-
τοικεῖ, ἀλλ᾽ ἔρημος δοκεῖ εἶναι; ὁρῶ. οὐκοῦν καὶ θύραν τινὰ μικρὰν,
καὶ ὁδόν τινα πρὸ τῆς θύρας, ἥτις οὐ πολὺ ὀχλεῖται, ἀλλὰ πάνυ ὀλί
γοι πορεύονται, ὥσπερ δυσανόδου τινός, καὶ τραχείας, καὶ πετρώδους
εἶναι δοκούσης; καὶ μάλα ἔφην. οὐκοῦν καὶ βουνός τις ὑψηλὸς δο-
κεῖ εἶναι, καὶ ἀνάβασις στενὴ πάνυ, καὶ κρημνοὺς ἔχουσα ἔνθεν, κἀκεῖ
θεν βαθεῖς; ὁρῶ. αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἔφη, ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν ἀλη-
θινὴν παιδείαν, καὶ μάλα γε χαλεπὴ προσιδεῖν. οὐκοῦν καὶ ἄνω γε
περὶ τὸν βουνὸν ὁρᾷς πέτραν μεγάλην, καὶ ὑψηλὴν κύκλῳ ἀπόκρη-
μνον; ὁρῶ ἔφην. ὁρᾷς οὖν καὶ γυναῖκας δύο ἑστηκυίας ἐπὶ τῆς πέτρας
λιπαράς, καὶ εὐεκτούσας τῷ σώματι, καὶ ὡς ἐκτετάκασι τὰς χεῖρας
προθύμως; ὁρῶ. ἀλλὰ τίνες καλοῦνται ἔφην αὗται; ἡ μὲν, ἐγκρά-
τεια καλεῖται, ἔφη. ἡ δὲ, καρτερία. εἰσὶ δὲ ἀδελφαί. τί οὖν τὰς χεῖ-
ρας ἐκτετάκασιν οὕτω προθύμως; παρακαλοῦσιν ἔφη τοὺς παρα-
γινομένους ἐπὶ τὸν τόπον θαρρεῖν, καὶ μὴ ἀποδειλιᾶν, λέγουσαι, ὅτι
βραχὺ ἔτι δεῖ καρτερῆσαι αὐτούς. εἶτα ἥξουσιν εἰς ὁδὸν καλήν. ὅταν
οὖν παραγένωνται ἐπὶ τὴν πέτραν, πῶς ἀναβαίνουσιν; ὁρῶ γὰρ ὁδὸν
φέρουσαν οὐδεμίαν ἐπ᾽ αὐτήν. αὗται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκατα-
βαίνουσι, καὶ ἕλκουσιν αὐτοὺς ἄνω πρὸς ἑαυτάς. εἶτα κελεύουσιν αὐτοὺς
διαναπαύσασθαι, καὶ μετὰ μικρὸν διδόασιν ἰσχὺν, καὶ θάρσος, καὶ

ἐπαγγέλ

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς πεταλίου.

geometræ, alii astrologi, alii uoluptuarii, alii petipatetici, alii cri tici, & quicunq; alii his sunt similes. mulieres autē illæ quæ uidētur circuncurrere similes primis, in quibus ais esse incō tinentiam, & aliæ cum ipsis quæ sunt? ipsæ illæ sunt inquit. Nū igitur & huc ingrediuntur? Per Iouem & huc, raro autē, & non uelut in primo ambitu. Nunqd igit̃ & hæ opiniones? næ inqt. Immo enim & In his poculum, quod ebiberunt a deceptiōe, ac ignorantia monet per Iouē, & cum ea īsipientia, ac non discedet ab ipsis neq; opinio, neq; reliqua malitia, donec obliti falsæ disciplinæ ingrediantur in ueram uiam, & bibant huius purgatoriam uirtutem. & abiecerint mala omnia quæ habēt & opiniones, & ignorantiam, & reliquam omnē prauitatē. Tūc sic salui fiēt hic autem manentes apud falsā eruditionē nō unq̄ absoluentur, neq; deerit ipsis malum ullum gratia horum studiorum. Quæ igitur hæc uia est ducens ad ueram disciplinam? Vides inquit supra locū illum, ubi nemo īhabitat, sed desertus uidet̃ esse? Video. igit̃ & ianuā quādā paruā, & uiam quandā ante ianuā, quæ nō multū frequentat̃, sed ppauci eunt, quod tanquam difficilis ascensu & aspera, & saxosa esse uideat̃? & ualde inquam ego. Igitur & collis qdā excelsus uidetur esse, & ascensus angustus ualde, & præcipitia habens hīc ī de profunda? uideo. hæc igitur est uia inquit ducens ad ueram disciplinam, & saneq̄ difficilis uisu. Itaq; & supra circum collem uides petram magnam circum circa præruptā? uideo inq̄. uides igit̃ & mulieres duas īsistētes supra petrā splēdidas, & bōa habitudīe corporis, & quomō extēderūt man⁹ alacriter? uideo, sed quæ uocantur inq̄ hæ? altera quidem continētia appellat̃ inqt, altera cōstātia, sunt aūt germāæ. Cur igit̃ manus extenderunt sic alacriter? hortantur inquit aduenientes in locum confidere, & non timere, dicentes breui adhuc oportere tolerare ipsos, deī uēturos ī uiā bonā. Cū igitur peruenerint ad petram, quomodo ascendūt? uideo n. uiā ferentem nullam ad ipsam? ipsæ a præcipitio descendunt, & trahunt ipsos supra ad seipsas. hinc iubent eos quiescere, & paulopost conttibuūt fortitudinem, & audaciam &

promit

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

Regulæ de iota.

Iota ante alpha uita gamma attenuatur.

Iota ante delta attenuatur ut uideo.nisi rho inferatur ut firmo præter sciens.

Iota ante e psilon attenuatur ut ire præter sacer accipiter.

Iota ante zita attenuatur ut sedeo.

Iota ante ita attenuatur ut medicus medicus præter mitto.

Iota ante thita attenuatur ut ithaca

Iota ante iota non inuenitur.

Iota ante cappa attenuatur ut icarus præter sufficiens supplico peruenio peruenio.

Iota ante lambda attenuatur ut ilion præter propitius.

Iota ante mi siquidem inferatur uocalis aspirat̃ ut desyderium, si autem consonans,attenuatur.

Iota ante gni attenuatur ut indus.

Iota ante xi & omicron attenuatur ut uiscum iolaus.

Iota ante pi unum quidem attenuatur per duo uero aspiratur.

Iota ante sigma attenuatur ut æqualis,nisi taf inferatur ut sto. præter ister.

Iota añ taf ypsilõ phi chi psi omega attẽuat̃ ut italia iynx fortiter piscis ips.io.

Regulæ de o micro.

O micron per superabundantiã additũ aspirat̃.quomõcunq̃.uter.

O micrõ ãte alpha uita gãma attenuat̃ ut mulier uerulũ aceruus

O micron ante delta attenuatur ut Vlysses præter uia.

O micron ante zita thita attenuatur ut oleo uelum.

O micrõ ante cappa attenuatur. ut ocium. præter qualis quãtus

O micron ante lãbda attenuatur ut perdo.præter totus pila tractus.nauis.

O micron ante mi attenuatur ut iuro præter similis tamen. clamor.cœtus-

O micron ante.gni.attenuatur ut asinus.

O micron ante xi.attenuatur ut acutus.

O ante pi attenuatur ut fructus præter scutum.

O ante rho attenuat̃ ut mons præter uideo terminus & præter, in qbus cappa uel mi cũ rho seqtur,ut portus, impetũ facio iu

κανόνες περὶ τοῦ ι.

τὸ ι πρὸ τοῦ α, β, γ, ψιλοῦται.

τὸ ι πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται· οἷον, ἴδω· εἰ μὴ τὸ ρ ἐπάγοιτο· οἷον, ἱδρύω. πλὴν τοῦ ἴδρις.

τὸ ι πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἰέναι. πλὴν τοῦ ἱερός. ἱέραξ.

τὸ ι πρὸ τοῦ ζ δασύνεται. οἷον, ἱζάνω.

τὸ ι πρὸ τοῦ η ψιλοῦται· οἷον, ἰατὴρ, ὁ ἰατρὸς, πλὴν τοῦ ἵημι.

τὸ ι πρὸ τοῦ θ ψιλοῦται· οἷον, ἰθάκη.

τὸ ι πρὸ τοῦ ι οὐχ εὑρίσκεται.

τὸ ι πρὸ τοῦ κ ψιλοῦται. οἷον, ἴκαρος· πλὴν τοῦ ἱκανός. ἱκετεύω. ἱκάνω· ἱκνοῦμαι.

τὸ ι πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἴλιον. πλὴν τοῦ ἵλεως.

τὸ ι πρὸ τοῦ μ εἰ μὲν ἐπιφέρεται φωνῆεν, δασύνεται. οἷον, ἵμερος. εἰ δὲ σύμφωνον, ψιλοῦται.

τὸ ι πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται· οἷον, ἰνδός.

τὸ ι πρὸ τοῦ ξ καὶ ο, ψιλοῦται· οἷον, ἰξός· ἰόλαος.

τὸ ι πρὸ τοῦ π ἑνὸς μὲν, ψιλοῦται· διὰ δύο δὲ, δασύνεται.

τὸ ι πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται· οἷον, ἴσος, εἰ μὴ τὸ τ ἐπάγοιτο. οἷον, ἵστημι. πλὴν τοῦ ἴστρος.

τὸ ι πρὸ τοῦ τ, υ, φ, χ, ψ, ω, ψιλοῦται· οἷον, ἰταλία, ἴυγξ. ἶφι ἰχθύς· ἴψ. ἰώ.

κανόνες περὶ τοῦ ο.

τὸ ο κατὰ πλεονασμὸν προστιθέμενον, δασύνεται. ὁποσοῦν. ὁπότερος.

τὸ ο πρὸ τοῦ α, β, γ, ψιλοῦται· οἷον, ὄαρος· ὀβελίσκος. ὄγκος.

τὸ ο πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ὀδυσσεύς· πλὴν τοῦ ὁδός.

τὸ ο πρὸ τοῦ ζ, θ, ψιλοῦται. οἷον, ὄζω. ὀθόνη.

τὸ ο πρὸ τοῦ κ ψιλοῦται· οἷον, ὄκνος. πλὴν τοῦ ὁκοῖος, ὁκόσος.

τὸ ο πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ὀλύω· πλὴν τοῦ ὅλος· ὅλμος. ὁλκή· ὁλκάς.

τὸ ο πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται· οἷον, ὀμνύω. πλὴν τοῦ ὁμοῦ· ὅμοιος· ὅμως. ὁμοκλή. ὅμιλος.

τὸ ο πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ὄνος.

τὸ ο πρὸ τοῦ ξ ψιλοῦται· οἷον, ὀξύς.

τὸ ο πρὸ τοῦ π ψιλοῦται οἷον, ὀπώρα· πλὴν τοῦ ὅπλον.

τὸ ο πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται· οἷον, ὄρος. πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὅρος· καὶ πλὴν ἐφ᾽ ὧν τὸ κ ἢ τὸ μ μετὰ τοῦ ρ ἐπάγοιτο· οἷον, ὁρμός. ὁρμῶ. ὁρκί-

ζω. ὁρμαθός.

Τὸ ο πρὸ τοῦ σ, εἰ μὲν φωνῆεν ἐπάγοιτο, δασύνεται. οἷον, ὅσιος. πλὴν ὄσιρις. εἰ δὲ σύμφωνον, ψιλοῦται. οἷον, ὄσπριον.

Τὸ ο πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ὄτοβος. πλὴν τοῦ ὅτι. ὅταν. ὅτε.

Τὸ ο πρὸ τοῦ φ, χ, ψ, ψιλοῦται. οἷον, ὄφις. ὄχημα. ὀψέ.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ο, υ, ω, οὐχ εὑρίσκεται.

Κανόνες περὶ τοῦ υ.

Τὸ υ δασύνεται ἀεὶ, εἴτε πρὸ φωνήεντος, εἴτε πρὸ συμφώνου. πλὴν τῶν αἰολικῶν. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν.

Κανόνες περὶ τοῦ ω.

Τὸ ω ψιλοῦται ἀεί. οἷον, ὠθέω. ὦμος. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ὥρα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ. οἷον, ὡραῖος. ὧδε. ὡρακιῶ.

Περὶ διφθόγγων.

Η αι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον, αἰών. αἰκία. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο. οἷον, αἷμα. πλὴν τοῦ αἱρέω. αἱροῦμαι.

Η αυ δίφθογγος ψιλοῦται, οἷον αὐλός. πλὴν αὕτη αὑτοῦ αὑτὴ ἑαυτοῦ.

Η ει δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, εἰς, πρόθεσις. εἰκῆ. πλὴν τοῦ εἱλύσω. εἱμαρμένη. εἷμα, τὸ ἔνδυμα. εἱλεός. εἷς. ἕως. εἱρμός. εἱρκτή.

Η ευ δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, εὖ. πλὴν τοῦ εὕω, τὸ φωτίζω, καὶ φλογίζω. εὕρω. εὑρίσκω.

Η οι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον, οἶνος. πλὴν τοῦ οἷμος. οἷς δὲ ἐκ τοῦ ὄϊς, ψιλοῦται.

Η ου δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, οὐδαμῶς. πλὴν τοῦ οὕνεκα αἰτιολογικοῦ συνδέσμου. καὶ οὗ, ἀντὶ τοῦ οὗτινος. καὶ οὕτως, ἐπίῤῥημα. καὶ οὗτος, ἀντωνυμία.

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

ro ordo.

O micrō ante sigma siqdē uocalis sequať aspirať ut sanctus p̄ter osiris. si autem consonans, attenuatur, ut legumen.

O micrō ante taf attenuať ut sonit⁹ præter quod quádo quádo.

O micron ante. phi. chi. psi. attenuať ut serpens uehiculum sero.

O micron ante o micron. y psilon. o mega non inuenitur.

Regulæ De y psilo

Y psilon aspirať semp siue ante uocalē siue ante cōsonantē. p̄ter æolica. nam æoles ignorant aspirationem.

Regulæ De o megalo.

O mega attenuať semp ut pello hūerus & reliqua præter hora & quæ ab eo ut formosus sic morior.

De diphthongis.

Alphaiota diphthōgus i ultra unā syllabā dictionibus attenuať, ut æuum. erumnæ nisi mi inferatur ut sanguis præter capio eligo.

Alpha y psilon diphthōg⁹ attenuatur, ut tibia præter hæc. sui ipsius, p sui ipsius.

E iota diphongus attenuať ut in p̄positio temere. præter tego, fatum uestis uestis uestis indutus unusuſq; series carcer.

Eypsilō diphthōgus attenuať ut bene p̄ter illumio illumio & inflammo. Inuenio inuenio.

O iota diphthongus in ultra unā syllabā dictionibus attenuať, ut uinum præter uia. ouis autem ex ouis attenuatur.

O y psilon diphthōgus attenuať ut nequaq̄, præter, quoniā, causalem, coniunctionem, & cuius pro cuius. & sic aduerbium & hic pronomen.

FINIS CVM DEO
SANCTO
DE SPI
RItib⁹.

Proœmium secundi.

Post cognitionẽ octo partium orationis consequẽs esset de constructione quorundam uerborũ tractanti aliqua ex ipsis actiua, aliqua passiua dicere, aliqua neutra communia & deponentia, quotq; modis horum transitio fit, ut statim introductitii naturam uerborum edocti themata scribere incipiant, & græcam uocem degustent, antequam poetas audiant. Sed huiusmodi materia ab Apollonio diffi cili, & Syngelo studioso generaliter tractata est, a Maximo autem Planude, & aliis specialiter, non per genera, sed per lrãꝝ ordinẽ, ad quos, cũ tẽpꝰ fuerit. r̃currer̃ discipulos oportet di ligentius omnia scituros. hic enim non multitudo uerborum, sed paucoꝝ quorundam per genera transitio tradita ẽ, qbꝰ reliq̃ uolenti conferre licebit.

Constantini lascaris Byzantini de Constructione quorundã uerborum per genera, Liber secundus.

Quoniã nobis sermo de uerbo, definiendum ẽ primũ ipsum, deĩde diuidendũ. Verbũ igit̃ ẽ pars or̃onis declinabilis ĩ ꝓpriis trãsfigurationibus diuersoꝝ tẽpoꝝ demõstratiua, cũ actiõe, uel passione, uel neutralitate ꝑsonaꝝ significatiua. Huius aũt aliqđ ꝑsonale ut dico. scribo, aliquod ĩꝑsonale ut oportet, oportet, & aliquod uoluntatem, & rem significat, ut scribo lego. aliquod uoluntatem solum, ut uolo. uolo, aliquod rem solum ut infinita, uerberare. uerberari. Item uerborum quædam cum ntõ constructa perse perfectionem significãt, ut Aristoteles deambulat, Theon uiuit quæ appellant̃ incõpositæ ꝑdi catiões, quædã uero cũ eo cõstructa nõ significãt ꝑse ꝑfectionẽ ut Socrates amat. deest quem, quæ uocantur minores prædi cationes. Quædam uero cũ obliquo posita obliquã ꝑfectã orationem perficiũt, ut Socratem pœnitet, quæ uocantur in congruentiæ. Quædã aũt cũ obliquo constructa obliquã ꝑfectã ora tionem non ꝑficiunt ut Socrati curæ est. deest enim cuius, quæ uocantur minores incõgruentiæ. Item genera, siue dispositiões uerbi, quinq;. Actiuum. passiuum. neutrum. commune, siue

Προοίμιον τοῦ δευτέρου.

Μετὰ τὴν γνῶσιν τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου, ἐχόμενον ἂν εἴη περὶ συντάξεως τινῶν ῥημάτων διαλαβόντι, τίνα μὲν αὐτῶν ἐνεργητικά, τίνα δὲ παθητικὰ εἰπεῖν, τίνα δ᾽ οὐδέτερα, κοινά, καὶ ἀποθετικά, ποσαχῶς τε ἡ τούτων μετάβασις γίγνεται, ἵν᾽ εὐθὺς οἱ εἰσαγωγικοὶ τὴν φύσιν τῶν ῥημάτων μαθόντες, θεματογραφεῖν ἄρξωνται, καὶ τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἀπογεύσωνται πρὶν ἂν τῶν ποιητῶν ἀκροάσασθαι. ἡ δὲ τοιαύτη ὑπόθεσις Ἀπολλωνίῳ μὲν τῷ δυσκόλῳ, καὶ Συγγέλῳ τῷ σπουδαίῳ γενικῶς πεπραγμάτευται. μαξίμῳ δὲ τῷ πλανούδῃ καὶ ἄλλοις, εἰδικῶς. οὐ κατὰ γένη, ἀλλὰ κατὰ στοιχεῖον. πρὸς οὕς, ὅτε καιρός, ἀναπέμπειν τοὺς μαθητὰς δεῖ, ἀκριβέστερον περὶ πάντων εἰσομένους. ἐνταῦθα γὰρ οὐ πλῆθος ῥημάτων, ἀλλ᾽ ὀλίγων τινῶν κατὰ γένη μετάβασις ἐκδέδοται. οἷς τὰ λοιπὰ τῷ βουλομένῳ παραβάλλειν ἔξεσται.

Κωνσταντίνου λασκάρεως τοῦ βυζαντίου περὶ συντάξεως τινῶν ῥημάτων κατὰ γένη. βιβλίον δεύτερον.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ ῥήματος, ὁριστέον ἂν πρῶτον αὐτό, ἔπειτα διαιρετέον. Ρῆμα τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς, διαφόρων χρόνων δηλωτικόν, μετ᾽ ἐνεργείας ἢ πάθους ἢ οὐδετερότητος προσώπων σημαντικόν. Τούτου δὲ τὸ μέν, προσωπικόν· οἷον, λέγω. γράφω. τὸ δέ, ἀπρόσωπον· οἷον, δεῖ. χρή. καὶ τὸ μέν, βούλησιν καὶ πρᾶγμα σημαίνει. οἷον, γράφω. ἀναγινώσκω. τὸ δέ, βούλησιν μόνον· οἷον, θέλω. βούλομαι. τὸ δέ, πρᾶγμα μόνον ὡς τὰ ἀπαρέμφατα, τύπτειν, τύπτεσθαι. Ἔτι τῶν ῥημάτων τινὰ μὲν μετὰ ὀνομαστικῆς συνταττόμενα, αὐτοτέλειαν δηλοῖ. οἷον, Ἀριστοτέλης περιπατεῖ. θεὸς ζῇ. ἅτινα καλεῖται ἀσύνθετα κατηγορήματα. τινὰ δὲ μετ᾽ αὐτῆς συνταττόμενα, οὐ δηλοῖ αὐτοτέλειαν. οἷον, Σωκράτης φιλεῖ, λείπει τινά. ἅτινα καλεῖται ἐλάττονα κατηγορήματα. τινὰ δὲ μετὰ πλαγίας τιθέμενα, πλάγιον τέλειον λόγον ἀποτελεῖ. οἷον, Σωκράτει μεταμέλει. ἅπερ καλεῖται παρασυμβάματα. τινὰ δὲ μετὰ πλαγίας ταττόμενα, πλάγιον τέλειον λόγον οὐκ ἀποτελεῖ. οἷον, Σωκράτει μέλει. λείπει γάρ, τινός. ἅπερ καλοῦνται ἐλάττονα παρασυμβάματα. Ἔτι γένη εἴτε διαθέσεις τοῦ ῥήματος πέντε. ἐνεργητικόν. παθητικόν. οὐδέτερον. κοινόν, εἴτε

μέσον, καὶ ἀποθετικόν. καὶ τὸ μὲν ἐνεργητικὸν λῆγον ἀεὶ εἰς ω, σχηματίζει παθητικὸν εἰς μαι. οἷον, φιλῶ, φιλοῦμαι. ὅπερ καὶ μεταβατικὸν, καὶ ὀρθὸν, καὶ δραστήριον καλεῖται. τὸ δὲ παθητικὸν λῆγον εἰς μαι, πάθος σημαίνει ἀπὸ ἐνεργητικοῦ γινόμενον. ὅπερ ὡς τὰ πολλὰ μέσον γίνεται. καλεῖται δὲ καὶ ὕπτιον. τὸ δὲ οὐδέτερον κυρίως λῆγον εἰς ω, οὐ σχηματίζει παθητικὸν, οὔτε δὲ ἐνέργειαν οὔτε πάθος σημαίνει. ὅθεν καὶ ἀμετάβατον καὶ ἀπολελυμένον προσηγόρευται. Διαιρεῖται δὲ εἰς ὑπαρκτικόν. οἷον, εἰμί. ὑπάρχω. τυγχάνω. εἰς αὐτοουδέτερον. οἷον, ζῶ. πλουτῶ. εἰς ὁλοενεργητικὸν, εἴτ' αὐτενέργητον. οἷον, ἀναβαίνω. καταβαίνω. εἰς αὐτοπαθητικὸν, εἴτ' αὐτοπαθὲς, εἴτε ἰδιοπαθητικὸν, ἢ ὁλοπαθητικόν. οἷον, ἀλγῶ. πάσχω. τὸ δὲ κοινὸν εἴτε μέσον, λῆγον εἰς μαι, ὁτὲ μὲν, ἐνέργειαν, ὁτὲ δὲ πάθος σημαίνει. οἷον, βιάζομαι τὸν φίλον, καὶ βιάζομαι ὑπ' αὐτοῦ. τὸ δὲ ἀποθετικὸν κυρίως λῆγον εἰς μαι, οὐ σχηματίζεται ἀπὸ ἐνεργητικοῦ. ὡς τὰ πολλὰ δὲ ἐνέργειαν σημαίνει. ὅπερ παθητικῶς μὲν γραφόμενον λέγεται, σημαῖνον δὲ ἐνέργειαν. διὸ καὶ αὐτενέργητον καλεῖται. οἷον, μάχομαι. ἀνθίσταμαι. ἐναντιοῦμαι. σπανίως δὲ καὶ πάθος σημαίνει. διὸ καὶ αὐτοπαθὲς καλεῖται. οἷον, γίνομαι. οἴχομαι, τὸ φθείρομαι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις ἐροῦμεν, ὅτε τὰς ἰδικὰς αὐτῶν συντάξεις διασαφήσομεν. νῦν δὲ πρῶτον περὶ τῆς τῶν ὀνομασιῶν τῶν ῥημάτων καὶ τῆς γενικῆς αὐτῶν συντάξεως κατὰ τὸν δεινὸν Ἀπολλώνιον λέγομεν.

Περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν ῥημάτων, καὶ γενικῆς συντάξεως κατὰ παλαιούς.

ΤΑ εἰς αἰτιατικήν.

Τῶν ῥημάτων τὰ εἰς σωματικὴν διάθεσιν ἀναφερόμενα, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, γυμνάζω. τρίβω. χαλῶ. νίπτω. ἕλκω. βιάζομαι. βρέχω. τύπτω. λύω. δεσμεύω. πλήττω. φονεύω. καίω. φλέγω. θερίζω. ζημιῶ. βλάπτω, ὅπερ ψυχῇ καὶ σώματι κοινόν. Ἔτι τὰ εἰς ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν διάθεσιν. φιλῶ. ἀγαπῶ. στέργω. δικαιῶ. ἀδικῶ. ὠφελῶ. ὑβρίζω. αἰνῶ. λυπῶ. λοιδορῶ. κακολογῶ. Ἔτι τὰ ἐπιδεικτικὰ εἴτ' ἐγκωμιαστικὰ καλούμενα, ὑμνῶ. ἐπαινῶ. ἐγκωμιάζω. εὐφημίζω. μεγαλύνω. ᾄδω. μέλπω. δοξάζω. εὐλέγω. Ἔτι τὰ σεπτικά, τιμῶ. σέβομαι. προσκυνῶ. προσβοῶ. κολακεύω. θεραπεύω. αἰδοῦμαι. αἰσχύνομαι. ἅζο-

medium, & deponens, & actiuum quidē desinens semp in o for
mat passiuum in me, ut diligo diligor, quod & transi
tiuum, & rectum, & factiuum uocatur. passiuum uero desinens
in me, passionem significat ab actiuo factam. quod ut
plurimū medium fit, uocatur autē & supinū Neutrū autem pro
prie desinens in o, nō format passiuū, neq; actionem, neq; passi
onem significat, unde & intransitiuum, & absolutum appella
tum est. Diuiditur autem in substantiuum, ut sum. sum. sum.
in per se neutrum ut uiuo. ditesco. in totum actiuum, siue per
se actiuum ut ascendo, descendo. in perse passiuum, sibe per se
passum, siue sui passiuum, siue totum passiuum, ut doleo. patior.
cōe āt, siue mediū desinēs ī me, aliqñ qdē actionē aliqñ uerō pas
sionem significat, ut uiolo amicum, & uiolor ab eo.
Deponens autem proprie desinens in me, non formatur ab acti
uo, ut plurimum autem actionē significat, quod passiue qdem
scriptū dicitur, significans autem actionē. ideo & p se actiuū uo
catur ut pugno obsto. contrarius sum. raro autem &
passionem significat. quare & perse passum uocatur, ut fio, cor
rumpor, quod corrumpor. Sed de his in propriis locis dice
mus, cū speciales ipso℞ cōstructiones māifestabimus. nūc āt pri
mum de denominationibus uerborum, & de generali ipsorum
constructione secundum doctum Appollonium dicamus.

De denominatione uerborum, & gene
rali conctructione secūdū antiquos
Quæ cum accusatiuo,

Verborum quæ ad corporalē affectionē referuntur, cū accu
satiuo construuntur ut exerceo. tero. remitto. lauo. traho
uiolo. irrigo. uerbero. soluo. ligo. petcutio. interficio.
uro. cōburo. meto. offendo. multo. noceo, quod animæ, & cor
pori cōmune Itē quæ ī aīalē, & moralē affectionē. amo. diligo
amo. iustifico. īiurior, psū cōtūelior tristifico dolorifico cōuitior
maledico. Item demonstratiua, siue laudatiua appellata
celebro. laudo. laudo. benedico. magnifico. canto. ca
no. glorifico. benedico. Item adoratiua. honoro. colo. ado-
ro acclamo. adulor. blandior. ueneror. uerecundor. ue-

neror. Item delusiua deludo. decipio. seduco. cauillor. fraudo. lacto ludo. derideo. Item obtentiua. habeo. custodio. seruo. teneo. cogo. prohibeo. impello. uinco Item excogitatiua, & opinatiua, & cognitiua. puto & existimo. deprehendo. suspicor. opinor. autumo. Item interrogatiua, & percontatiua, & quæsitiua, ut scrutor percontor. exquiro. Interrogo. interrogo. Inuenio. Itē miseratiua. lugeo. ploro. fleo. lamentor. ululo. miseresco. misereor. Item uocatiua uoco. uoco. clamo. appello. nomino. Item scitiua ædifico. coniicido. aurifundo. medicor. Item hortatiua siue impulsiua, ut consolor. irrito. hortor, impello. incito. Item præceptoria, & affectiua. doceo. erudio. moderor, suadeo. frigefacio. calefacio. sicco. humetto. dispono. Item supplicatiua. supplico. suplico. deprecor. supplico. Item commerciorum significatiua. uendo. uenundo. uendo. emo. emo. emo. confero. Item naturalia. produco. augeo. gigno.

Quæ ad genitiuum.

Sensitiua uero, siue per sensum apprehensiua appellata cū genitiuo construuntur, sentio, & sentio. audio. gusto olfacio. tango, quæ sæpe etiam cum accusatiuo. Sed uisus sola cū accusatiuo. uideo. aspicio. cōsidero. uidi. Secđm. n. doctum Appollonium, alii sensus per immissionem facti, hoc est ex exterioribus in se ipsos accepti, agunt, uisus autem per emissionem, hoc est a seipso in res uisas actum mittit. Item participatiua passionis, ut amo cupio. curo. curo. parco. Item cogitatiuáq;, & possessiua cogita. curam gero. curo. fruor. participio. communico. memini. Item dominatiua, siue possessiua. regno. dominor. dn̄or. tyrrannisso. potestate utor. dn̄or. dux sū. princeps sum. dominor. qđ dn̄or. Itē differentiua, differo. separo. Item distantiua. absum. disto.

Quæ ad datiuum.

Sed acquisitiua uocata cum datiuo construuntur, do. dico.

μαι. Ἐπὶ τὰ διακρουστικά, κλέπτω· πλανῶ· παραλογίζομαι· σοφίζομαι· ἐξαπατῶ· φενακίζω· παίζω· διαγελῶ. Ἐπὶ τὰ ἐπικρατητικά, ἔχω· φυλάσσω· τηρῶ· κρατῶ· ἀναγκάζω· εἴργω· ἐλαύνω· νικῶ. Ἐπὶ τὰ ἐπινοητικά, καὶ δοξαστικά, καὶ γνωστικά· οἴομαι, καὶ οἶμαι· ὑπολαμβάνω· ὑφορῶμαι· δοξάζω· νομίζω. Ἐπὶ τὰ ἀνακριτικά, καὶ ἐρωτηματικά, καὶ ζητητικά· οἷον, ἐξετάζω· ἀνακρίνω· ἐρευνῶ· ἐρωτῶ· ἔρομαι· ἐρείσκω. Ἐπὶ τὰ οἰκτικά, μύρομαι· ὀδύρομαι· κλαίω· θρηνῶ· γοῶ· οἰκτίζω· ἐλεῶ. Ἐπὶ τὰ κλητικά, κλῶ· καλῶ· φωνῶ· προσαγορεύω ὀνομάζω. Ἐπὶ τὰ ἐπιστημονικά, οἰκοδομῶ· σκυτοτομῶ· χρυσοχοῶ· ἰατρεύω. Ἐπὶ τὰ προτρεπτικά, εἴτε παρορμητικά· οἷον, παρακαλῶ· ἐρεθίζω· προτρέπω· παρορμῶ· παροξύνω. Ἐπὶ τὰ διδασκαλικὰ καὶ διαθετικά· διδάσκω· παιδεύω· σωφρονίζω· πείθω· ψύχω· θερμαίνω· ξηραίνω· ὑγραίνω· διατίθημι. Ἐπὶ τὰ ἱκετικά, λιτανεύω· ἱκετεύω· ἐκλιπαρῶ· ἀντιβολῶ. Ἐπὶ τὰ συμβολαίων σημαντικά, πωλῶ· πιπράσκω· ἀποδίδομαι· ἀγοράζω· πρίαμαι· ὠνοῦμαι· συμβάλλω. Ἐπὶ τὰ φυσικά, φύω· αὐξαίνω· γεννῶ.

Τὰ εἰς γενικήν.

Τὰ δὲ αἰσθητικὰ εἴτε κατ' αἴσθησιν ἀντιληπτικὰ καλούμενα, γενικῇ συντάσσεται· αἴσθομαι, καὶ αἰσθάνομαι· ἀκούω· γεύομαι· ὀσφραίνομαι· ἅπτομαι· ἅπερ πολλάκις καὶ αἰτιατικῇ· τὰ δὲ τῆς ὁράσεως μόνα, αἰτιατικῇ. ὁρῶ· βλέπω· σκοπῶ· εἶδον· κατὰ γὰρ τὸν δεινὸν Ἀπολλώνιον αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις κατ' εἰσπομπὴν γινόμεναι, τουτέστιν ἐκ τῶν ἐκτὸς εἰς ἑαυτὰς λαμβάνουσαι, ἐνεργοῦσιν. ἡ δὲ ὅρασις κατ' ἐκπομπήν, τουτέστιν ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὰ ὁρώμενα τὴν ἐνέργειαν πέμπει. Ἐπὶ τὰ μετοχικὰ πάθους, οἷον, ἐρῶ· ἐπιθυμῶ, μεριμνῶ· κήδομαι· φείδομαι. Ἐπὶ τὰ φροντιστικά τε καὶ κτητικά· φροντίζω· ἐπιμέλομαι· ἐπιμελοῦμαι· ἀπολαύω· μετέχω· κοινωνῶ· μέμνημαι. Ἐπὶ τὰ ἀρχικά, εἴτε κτητικά. βασιλεύω. δεσπόζω· ἄρχω· τυραννῶ· ἐξουσιάζω· κυριεύω· ἡγεμονεύω· δυναστεύω· κρατῶ, τὸ ἄρχω. Ἐπὶ τὰ διαφορικά, διαφέρω· χωρίζομαι. Ἐπὶ τὰ ἀποστηματικά, ἀπέχω· διΐστημι.

Τὰ εἰς δοτικήν.

Τὰ δὲ περιποιητικὰ καλούμενα, δοτικῇ συντάσσεται. δίδωμι· λέγω.

πέμπω. φέρω. κομίζω. χαρίζομαι. δωροῦμαι. Ἔτι τὰ ἀντιπεριποιητικά. οἷον, ἀντιλέγω. ἀμφισβητῶ. Ἔτι τὰ ἀντιπειστικά. οἷον, φιλονεικῶ. ἐρίζω. παλαίω. πολεμῶ. ἀγωνίζομαι. ἐναντιοῦμαι. μάχομαι. Τὰ δὲ προαιρετικὰ καὶ βουλητικὰ ὡς πραγμάτων δηλωτικὰ, τοῖς ἀπαρεμφάτοις ὡς πραγμάτων δηλωτικοῖς συντάσσονται. οἷον, προαιροῦμαι ἀναγινώσκειν, βούλομαι γράφειν. θέλω διδάσκειν. Ἔτι καὶ τὰ ἐφετικὰ μετὰ τῆς προσλήψεως τοῦ ἄρθρου. ἐφίεμαι τοῦ ἀναγινώσκειν. ἐπιθυμῶ τοῦ μανθάνειν. Τούτων οὕτως ὀνομαζομένων, καὶ συντασσομένων γενικῶς ὑπὸ τῶν παλαιῶν, οἱ νεώτεροι πλεῖστα εἴδη τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων πεποιήκασιν. ἃ ἡμεῖς συναγαγόντες, εἰς ἓξ εἴδη συνεστείλαμεν. ὧν τὸ πρῶτον εἰς αἰτιατικὴν, τὸ δεύτερον εἰς δοτικὴν μεταβαίνει. τὸ τρίτον, εἰς γενικήν. τὸ τέταρτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ἑτέραν αἰτιατικήν. τὸ πέμπτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς δοτικήν. τὸ ἕκτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς γενικήν. περὶ ὧν λεκτέον ἐν ἐπιτομῆς εἴδει. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς αἰτιατικὴν μεταβαινόντων.

Τὰ εἰς αἰτιατικὴν τοῦ πρώτου εἴδους.

Ῥῆμα ἐνεργητικὸν κυρίως τὸ λῆγον εἰς ω, καὶ σχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι. οἷον, φιλῶ, φιλοῦμαι. τούτου δ' ἐξαιρέτως συντασσομένου, τὸ πρῶτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, ἥτις φύσει παντὶ ῥήματι προσεπινοεῖται. καὶ μεθ' αὑτὸ αἰτιατικὴν προσώπου πάσχοντος. οἷον, ὁ καθηγητὴς φιλεῖ τὸν μαθητήν. Ἀγαπάω, ῶ. ὁ παρατατικὸς, ἠγάπαον, ων. ὁ παρακείμενος, ἠγάπηκα. ὁ ἀόριστος, ἠγάπησα. ὁ μέλλων, ἀγαπήσω. συντάσσεται δὲ καὶ δοτικῇ, ὅτε τὸ ἀρκεῖσθαι σημαίνει. οἷον, ἀγαπᾷ τοῖς πεπραγμένοις, ἀντὶ ἀρκεῖται. Φιλέω, ῶ. ὁ παρακείμενος, πεφίληκα. ὁ ἀόριστος, ἐφίλησα. ὁ μέλλων, φιλήσω. συντάσσεται δὲ καὶ ἀπαρεμφάτῳ, ὅτε τὸ εἴωθε σημαίνει. οἷον, φιλεῖ ἀναγινώσκειν, ἀντὶ εἴωθε. Στέργω. ὁ ἀόριστος, ἔστερξα. ὁ μέλλων, στέρξω ἀντὶ ἀγαπῶ, αἰτιατικῇ. στέργω δὲ τὸ ἐμμένω καὶ πρόσκειμαι, δοτικῇ. Ποθέω, ῶ. ὁ παρακείμενος, πεπόθηκα. ὁ ἀόριστος, ἐπόθησα. ὁ μέλλων, ποθήσω. τὸ δὲ ἀγαπῶ πλέον τοῦ φιλεῖν σημαίνει. καὶ φιλῶ μὲν παρόντα, ποθῶ δὲ ἀπόντα. τὸ δὲ ἐρῶ συνώνυμον ὄν, ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ διαβολῆς λαμβάνεται. καὶ διὰ τοῦτο γενικῇ συντάσσεσθαι φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος. ὅτε δ' ἐπ' ἀγαθῷ κεῖται, πλέον τοῦ φιλεῖν σημαίνει. ὅθεν καὶ τὸν ἀγαθὸν βασιλέα φασὶ μὴ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων φιλεῖσθαι, ἀλ-

mitto. fero. porto. gratificor. dono. Item re ac quisitiua, ut contradico. dubito. Item contra persuasiua, ut contendo. litigo. luctor. bello. certo. contrarior. pu gno. Electiua autem, & uoluntaria ut rerum signi ficatiua cum infinitis ceu rerum significatiuis construuntur. ut præeligo legere. uolo scribere. uolo doce re. Item & desyderatiua cum assumptione articuli, desy dero legere. cupio discere. his sic denomi natis, & constructis generaliter ab antiquis, Iuniores plurimas species constructionis uerborum fecerunt, quas cũ nos legerimus ĩ sex species cõtraxim⁹, quarũ Prima in ac cusatiuum. secunda in datiuum transit. Tertia in geni tiuum. Quarta post accusatiuum in alium accusatiuum. Quin ta post accusatiuum, in datiuum. Sexta post accusa tiuũ in genitiuũ. de qbus dicẽdũ ẽ ĩ cõpẽdii specie, & primũ de iis, quæ in accusatiuum transeunt.

Quæ in accusatiuum primæ specie.

Verbum actiuum proprie desinens ĩ o mega, & formans pas siuum in mæ ut diligo diligor hoc autem sexfariam constru cto. Prima species actiuorum postulat ante se no minatiuum personæ agentis, qui natura in omni uerbo præ intelligitur, & post se accusatium personæ patientis, ut præ ceptor diligit discipulum. Amo. Præteritum imperfectũ a maba. Ptũm perfectum amaui. Indefinitum amaui. Futurũ amabo. construitur etiam cum dtõ, qñ aliqd sufficere significat, ut stat factis, pro contentus est. Diligo. Præteritum per fectum dilexi. Indefinitum dilexi. Futurum diligam. construi tur etiam cum infinitiuo, cum solet significat. ut solet legere pro solet. Amo. Indefinitum amaui. Futurum ama bo pro amo cũ actõ. Amo aũt id qđ pmaneo, & acqesco cũ da tiuo. Desydero ptũm pfectũ desyderaui. Indefinitũ desyderaui, futurũ đsyderabo. sed amo plusq̃ diligerẽ significat. & diligo qdẽ pñtẽ, desydero uero absẽtẽ. Amo ãt uniuocũ ens ut plurimũ ĩ calumnia accipitur, & ꝑpterea cũ gtõ construitur inquit Apol lonius, cũ ãt boni grã positũ ẽ plusq̃ diligere significat. Vnde & bonum regem aiunt non solum ab hominibus diligi, ue

rum etiá amari. Odio habeo.ptm̃ perfectum. odi. Indefinitum odi, Futurum odio habeo. Lædo. Indefinitum læsi. Futurũ lædá. Verbero. Indefinitũ uerberaui futuꝝ uerberabo. Dissoluo. Ptm̃ perfectum. dissolui. Indefinitum dissolui. Futurum dissoluam.pro deleo. Diuerto autem ad hospitium, & diuerto apud hospitem, pro hospitor. unde & diuersorium tẽporaria habitatio. Habeo iæquale,cuius futuꝝ habeo. præteritũ pf. habui Secundũ indefinitum habui ab habeo. cuius futuꝝ habebo.habeoãt id ꝙ possideo,qđ teneo qđ hito.qđ porto qđ pello accus.habeo qđ possũ,cũ ĩfinitiuo.habeo facere,ꝑ possum,habeo qđ affect⁹ sũ.cũ aduerbio & gtõ.benehẽo.& sic sentẽtiam habeo,& bene ualeo corpore, & bene ualeo corpus, & bene habet mihi quidam.pro cõmodus mihi ẽ.habeo uero te ꝑ tango,cõmune cum genitiuo. Admiror. præteritũ ꝑfect. admiratus sum Indefinitũ admiratus sum.futu.admirabor, ꝑ laudo.

Miror uero de uiro, ad accusationem, & amplius miror uirum raro. Laudo ad deum. Indefi. laudaui. Futurum. laudabo. Laudo uerbis. Indefini. laudaui. Futu.laudabo.Laudo scripto. Indefinitum laudaui. Futurum laudabo.

Aemulor,qđ laudo, & imitor, & inuideo. Indefini. æmulatus sum.Futu.æmulabor Cognosco inæq̃le. Ptm̃ ĩpfe. cognoscebam, & amplius nõ.Sed a cognosco & cognosco. ptm̃ perf. cognoui.Secundũ indefi. cognoui.Futu.cognoscam & etiam lego libellum. & discerno. & cognosco. ignosco uero tibi peccatum. & condemno tuam ineruditionem. & pœnitet factorũ. despero aũt aliqñ qdẽ cũ gtõ,aliquãdo uero cũ accusatiuo. Video ptm̃ imperfe. uidebam. præteritum perfectum uidi. Item uideo,& uidi.Indefinitum secundum.Decipio. Indefinitum decepi.Futuro,decipiam. In honoro.Indefinitũ ĩhonoraui.Futurum inhonorabo.mitto,ptm̃ imperf.mittebã. Futurum mittam.Indefinitum secundum misi, ptm̃ perfectum misi a percutio,cui⁹ Futurũ percutiam. eodẽ mõ & destruo, & criminor. cũmitto aũt & appono cũ datiuo. Impono uero tibi hoc similiter & tingo. mergo. Iudico. Diiudico, & adiudico,& recenseo. & adiudico.porto exquiro cõgrego. suffoco iaculor.mœstifico.dolorifi.piscor. ũgo.accedo,& accẽdo ignẽ.

λὰ καὶ ὁρᾶσθαι. μισέω, ῶ. ὁ παρακείμενος, μεμίσηκα. ὁ ἀόριστος,
ἐμίσησα. ὁ μέλλων, μισήσω. Βλάπτω. ὁ ἀόριστος, ἔβλαψα. ὁ μέλ-
λων, βλάψω. Τύπτω. ὁ ἀόριστος, ἔτυψα. ὁ μέλλων, τύψω. Κατα-
λύω. ὁ παρακείμενος, καταλέλυκα. ὁ ἀόριστος, κατέλυσα. ὁ μέλ-
λων, καταλύσω, ἀντὶ ἀφανίζω. καταλύω δὲ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ
καταλύω παρὰ τῷ ξένῳ, ἀντὶ τοῦ ξενίζομαι. ὅθεν καὶ κατάλυμα
ἡ πρόσκαιρος κατοικία. Ἔχω, ἀνώμαλον. οὗ ὁ μέλλων, ἕξω. ὁ παρα-
κείμενος, ἔσχηκα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχῶ, ῶ. οὗ ὁ μέλ-
λων, σχήσω. ἔχω δὲ τὸ κέκτημαι, τὸ κρατῶ, τὸ οἰκῶ, τὸ φορῶ, τὸ ἐλαύ-
νω, αἰτιατικῇ. ἔχω τὸ δύναμαι, ἀπαρεμφάτῳ. ἔχω ποιεῖν, ἀντὶ δύνα-
μαι. ἔχω τὸ διάκειμαι, ἐπιῤῥήματι καὶ γενικῇ. εὖ ἔχω καὶ οὕτω γνώ-
μης ἔχω. καὶ καλῶς ἔχω τοῦ σώματος. καὶ καλῶς ἔχω τὸ σῶμα. καὶ
καλῶς ἔχει μοι ὁ δεῖνα, ἀντὶ ἐπιτήδειός μου ἐστίν. ἔχομαι δέ σου ἀντὶ
ἅπτομαι, κοινὸν μετὰ γενικῆς. Θαυμάζω. ὁ παρακείμενος, τεθαύ-
μακα. ὁ ἀόριστος, ἐθαύμασα. ὁ μέλλων, θαυμάσω, ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ.
θαυμάζω δὲ τοῦ ἀνδρὸς, ἐπὶ κατηγορίας. καὶ ἔτι θαυμάζω τὸν ἄν-
δρα σπανίως. Ὑμνῶ, ἐπὶ θεοῦ. ὁ ἀόριστος, ὕμνησα. ὁ μέλλων, ὑμνή-
σω. Ἐπαινῶ λόγοις. ὁ ἀόριστος, ἐπῄνεσα. ὁ μέλλων, ἐπαινέσω. ἐγκω-
μιάζω γραφῇ. ὁ ἀόριστος, ἐνεγκωμίασα. ὁ μέλλων, ἐγκωμιάσω.
Ζηλόω, ῶ, τὸ ἐπαινῶ, καὶ μιμοῦμαι, καὶ φθονῶ. ὁ ἀόριστος, ἐζήλω-
σα. ὁ μέλλων, ζηλώσω. Γινώσκω, ἀνώμαλον. ὁ παρατατικὸς, ἐγίνω-
σκον. καὶ πλέον οὔ. ἀπὸ δὲ τοῦ γνόω ῶ, καὶ γνῶμι, ὁ παρακείμενος,
ἔγνωκα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων. ὁ μέλλων, γνώσομαι. καὶ ἔτι
ἀναγινώσκω τὸ βιβλίον, καὶ διαγινώσκω, καὶ ἐπιγινώσκω. συγγινώσκω δέ
σοι τῆς ἁμαρτίας. καὶ καταγινώσκω σου ἀμαθίαν. καὶ μεταγινώσκω
ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. τὸ δ᾽ ἀπογινώσκω, ποτὲ μὲν γενικῇ, ποτὲ δ᾽ αἰτια-
τικῇ. Ὁράω, ῶ. ὁ παρατατικὸς, ἑώρακον, ων. ὁ παρακείμενος, ἑώρα-
κα. ἔτι τὸ βλέπω καὶ εἶδον ἀόριστος δεύτερος. Ἀπατάω, ῶ. ὁ ἀόρι-
στος, ἠπάτησα. ὁ μέλλων, ἀπατήσω. ἀτιμάζω. ὁ ἀόριστος, ἠτίμα-
σα. ὁ μέλλων, ἀτιμάσω. Βάλλω. ὁ παρατατικὸς, ἔβαλλον. ὁ μέλ-
λων, βαλῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔβαλον. παρακείμενος βέβληκα,
ἀπὸ τοῦ βλῶ. οὗ ὁ μέλλων, βλήσω. ὡσαύτως καὶ καταβάλλω, καὶ διαβάλ-
λω. συμβάλλω δὲ καὶ προσβάλλω, δοτικῇ. ὑποβάλλω δέ σοι τόδε.
ὁμοίως καὶ τὸ βάπτω, βαπτίζω. κρίνω, καὶ διακρίνω, καὶ ἐκκρί-
νω, καὶ ἀνακρίνω, καὶ ἐπικρίνω. βαστάζω. βασανίζω. ἀγείρω. ἄγχω.
ἀκοντίζω. λυπῶ. ἀνιῶ. ἀλινδῶ. ἀλείφω. ἅπτω καὶ ἀνάπτω πῦρ.

νίπτω τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ ἀρίστου· ἀπονίπτω δὲ μετὰ τὸ ἄριστον. γλύπτω. δάκνω. δαμάζω. δελεάζω. δικάζω. δικαιῶ. ἀδικῶ. δοκιμάζω, καὶ ἀποδοκιμάζω. καὶ ἄλλα πάμπολλα. περὶ ὧν εἰπεῖν οὐ τοῦ παρόντος σκοποῦ. ἱκανῶς γὰρ ἄλλοις εἴρηται κατὰ στοιχεῖον, καὶ μαξίμῳ τῷ πλανούδῃ ἐν τῷ περὶ μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων.
Ἰστέον ὅτι τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τίθεται δοτικὴ πρὸ τῆς αἰτιατικῆς, χάριν ἢ περιποίησιν δηλοῦσα. οἷον, φιλῶ σοι τὸν υἱόν. τύπτω σοι τὸν παῖδα, ἤτοι σοὶ χαριζόμενος. καὶ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν τίθεται δοτικὴ ὀργανικῶς, φιλῶ σε ὅλῃ ψυχῇ. βάλλω σε μήλοις. πολλάκις δὲ καὶ γενικὴ κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ ἕνεκα. φιλῶ σε τῆς ἀρετῆς. μισῶ σε τῆς κακίας. θαυμάζω σε τοῦ νοῦ.

Τὰ εἰς δοτικὴν τοῦ δευτέρου εἴδους.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, καὶ μεθ᾽ αὑτὸ δοτικὴν προσώπου πάσχοντος. οἷον, ὁ σοφὸς Ἄλδος τὰ μέγιστα βοηθεῖ τοῖς φιλέλλησιν ἐντυπῶν τὰ βιβλία. Βοηθέω, ῶ. ὁ παρακείμενος, βεβοήθηκα. ὁ ἀόριστος, ἐβοήθησα. ὁ μέλλων, βοηθήσω. Πολεμέω, ῶ. ὁ ἀόριστος, ἐπολέμησα. ὁ μέλλων, πολεμήσω. ὅπερ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. τὸ δὲ καταπολεμῶ, αἰτιατικῇ. καὶ ἐκπολεμῶ ἕτερον ἑτέρῳ, ἀντὶ πολέμιον ποιῶ. Βασκαίνω. ὁ ἀόριστος, ἐβάσκηνα. ὁ μέλλων, βασκανῶ, ἀντὶ τοῦ φθονῶ. βασκαίνω δέ σε, ἀντὶ τοῦ διαβάλλω, καὶ αἰτιῶμαι. Φθονέω, ῶ. ὁ ἀόριστος, ἐφθόνησα. ὁ μέλλων, φθονήσω. Πιστεύω. πεπίστευκα. πιστεύσω. Ἀπιστέω, ῶ. ἠπίστησα. ἀπιστήσω. Λειτουργέω, ῶ. ἐλειτούργησα. λειτουργήσω. ὡσαύτως καὶ διακονέω, ῶ, καὶ ὑπουργέω, ῶ, καὶ ὑπηρετέω, ῶ. Ἐνοχλέω, ῶ, καὶ διοχλέω, ῶ. ὁ ἀόριστος, ἠνώχλησα διπλῶς αὐξανόμενος. ὁ μέλλων, ἐνοχλήσω. καὶ ἐνοχλῶ σε. Ἐμπαίζω σοι. ὁ ἀόριστος, ἐνέπαιξα. ὁ μέλλων, ἐμπαίξω. Ἐγκαλέω, ῶ. ὁ μέλλων, ἐγκαλέσω. καὶ ἐγκαλῶ σοι φόνου. Ἐμβλέπω. Ἐπιβουλεύω. χρηματίζω τὸ ὁμιλῶ. χρηματίζομαι δὲ τὸ συλλέγω χρήματα, αἰτιατικῇ. Τιμωρῶ, τὸ ἐκδικῶ. τιμωροῦμαι δὲ τὸ κολάζω, αἰτιατικῇ. Ἀμύνω καὶ ἐπαμύνω, τὸ βοηθῶ καὶ ἐκδικῶ. προσκρούω, καὶ ἄλλα πλεῖστα. Ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις τίθεται δοτικὴ ὀργανικῶς. οἷον, βοηθῶ σοι ὅπλοις. καὶ γενικὴ ἐλλειπτικῶς, ὡς εἴρηται, βοηθῶ σοι τῆς ἀρετῆς. πολεμῶ σοι τῆς κακίας. φθονῶ σοι τῆς εὐτυχίας, ἀντὶ ἕνεκα.

Τὰ εἰς γενικὴν τοῦ τρίτου εἴδους.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστι-

κὴν

lauo manus ante prandium. abluo uero post prandium. scalpo mordeo.domo.inesco.iudico. iustum facio iniurior. probo, & reprobo, & alia permulta, de quibus dicere non pñtis cõsideratiõis.sufficiẽter.n.ab aliis dictũ ẽ p alphabetũ, & a Maximo Planude in libro de transitiuis, & intransitiuis. Sciendum ꝙ his uerbis ponitur datiuus ante accusatiuum, gratiã, uel acqſitionẽ significãs, ut diligo tibi filiũ. uerbero tibi puerum, uidelicet tibi gratificans, & post accusatiuum ponit̃ datiuus instrumentaliter. diligo te tota anima. peto te malis, sæpe autem & genitiuus deficiente gratia, diligo te uirtute, odi te prauitate, miror te mente.

Quæ in datiuum secundæ speciei.

Secunda species actiuorum exigit ante se nominatiuum personæ agentis & post se datiuum personæ patientis, ut eruditus Aldus maxime iuuat græcorũ studiosos imprimens libros. Iuuo præteritum perfectum iuui. Indefinitum iuui. Futurum iuuabo. Bello. Indefinitum bellaui. Futurum bellabo. quod & cum accusatiuo construitur. Sed debello cum accusatiuo. & commito alterum cũ altero, pro hostem facio. Fascino. Indefinitum fascinaui. Futuꝝ fascinabo, pro inuideo. Caluminor autem te, pro calumnior, & increpo. Inuideo. Indefinitum inuidi. Futurum inuidebo. Credo. credidi. credam. Diffido. diffisus sũ. diffidam. Ministro. ministraui. ministrabo. similiter & ministro, & ministro- & ministro turbo. disturbo. Indefiinitũ turbaui duplex habens augumẽtũ, futuꝝ turbabo, & turbo te. Illudo tibi. Indefinitum illusi. Futurum illudam. accuso. Futurum accusabo. & accuso te cæde. Inspicio. Insidior. Incũbo id quod cõuersor. lucror aũt id quod colligo pecunias cum accusatiuo, crucio, quod punio. punio. pro punio cũ accusatiuo. ulciscor, & ulciscor. qđ iuuo & punio. obuio. & alia plurima Sciẽdum in his poni datiuum instrumentaliter, ut iuuo te armis, & genitiuum defectiue, ut dictum est. Iuuo te ob uirtutem. bello te ob malitiam. Inuideo tibi felicitate pro causa.

Quæ in gtĩ tertiæ speciei,

Tertia species actiuorum exigit ante se nomina

tiuum personæ agentis, & post se genitiuum personæ patientis, ut illustriss. imperium uenetorum imperat & Cretæ. Impero. Indefinitũ iperaui. Futuꝝ imperabo. qđ regno & imperium facio. & incipio librum, medium. Regno. Indefinitum regnaui. Futurum regnabo. Regnifico uero te apud diuinam scripturã, pro regem te facio. pari modo & herifico te, & dominifico te, pro herum & dominum te cõstituo. dominor. Indefinitum dominatus sum. Futurum dominabor. duco. duxi. ducam possum. potui. potero. dominor. pro dominor. uinco aũt te, pro uinco. Accuso te, pro contra te contionor. & accuso te cæde, & etiam cædis. negligo. neglexi. negligam. cogito & excogito te, & te sæpe. paruifacio te, pro paruifacio. paruifeci. Futurum despiciam. ponitur autem & in his datiuus instrumentaliter. dominaẽ populo armis. & genitiuus defectiue dña tur illis crudelitate, & ingratitudine.

Quæ post accusatiuum in accusatiuum.

Quarta species.

Quarta species Actiuorum postulat ante se nominatiuum agentem, & post se accusatiuum patientẽ, post, quẽ aliũ accusatiuum, ut Constantinus in Messana Siliciæ docet suos discipulos poeticas, & rhetoricas disciplinas. Doceo te grammaticam, & doceo te sermones. præteritũ imperf. docebam. & amplius nõ. Nã quæ in sco usq; ad ptũm imperfe. declinantur, a doceo autem non in usu, docui, docebo. Erudio te disciplinam. Indefinitum erudiui. Futurum erudiam. Moneo te admonitionis. Indefinitum monui. Futurum monebo multo te aureo. & etiam aureo. multaui. multabo. Furor tibi uestẽ. Præteritum perfectũ furatus sum. Futurũ furabor Cælo te mea. priuo te pecuniis, & etiam pecuniis. priuaui. priuabo. Aufero, & aufero a te libro, & etiam libros. & aufero tibi hoc, & aufero tibi hoc. præteritum perfectum abstuli. Futurum auferam. Item induo te uestem, & circuminduo te, & exuo, & deinduo. Initio te mysteriis. exigo a te pecunias.

κὴν προσώπου ἐνδργοῦντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου πάσχοντος· οἷον, ἡ ἐκλαμπροτάτη ἀρχὴ τῶν ἐνετῶν ἄρχει καὶ τῆς κρήτης· Αρχω. ὁ ἀόριστος, ἦρξα. ὁ μέλλων, ἄρξω, τὸ βασιλεύω καὶ τὸ ἀρχὴν ποιῶ. καὶ ἄρχομαι τοῦ βιβλίου, μέσον. Βασιλεύω. ὁ ἀόριστος, ἐβασίλευσα. ὁ μέλλων, βασιλεύσω. βασιλεύω δέ σε παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἀντὶ τοῦ βασιλέα σε ποιῶ. ὡσαύτως καὶ δεσπόζω σε, καὶ κυριεύω σε, ἀντὶ δεσπότην καὶ κύριόν σε καθιστῶ. Κυριεύω. ὁ ἀόριστος, ἐκυρίευσα. ὁ μέλλων, κυριεύσω. Ηγεμονεύω. ἡγεμόνευσα. ἡγεμονεύσω· Δυναστεύω. ἐδυνάστευσα. ὁ μέλλων, δυναστεύσω. Κρατέω ῶ, τὸ κυριεύω. κρατῶ δέ σε, ἀντὶ νικῶ. Κατηγορῶ σου, ἀντὶ κατὰ σοῦ ἀγορεύω. καὶ κατηγορῶ σου φόνον, καὶ ἔτι φόνου. Αμελέω, ῶ. ἠμέλησα. ἀμελήσω. Φροντίζω, καὶ ἐκφροντίζω σου, καί σε πολλάκις. Ολιγωρέω, ῶ σου, ἀντὶ καταφρονῶ. ὠλιγώρησα. ὁ μέλλων, ὀλιγωρήσω. Τίθεται δὲ καὶ τούτοις δοτικὴ ὀργανικῶς, τυραννεῖ τοῦ δήμου ὅπλοις. καὶ γενικὴ ἐλλειπτικῶς, τυραννεῖ ἐκείνων τῆς ὠμότητος καὶ ἀχαριστίας.

Τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς αἰτιατικήν.

τέταρτον εἶδος.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν δρῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν πάσχουσαν. μεθ' ἣν ἑτέραν αἰτιατικήν. οἷον, ὁ κωνσταντῖνος ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας διδάσκει τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ποιητικὰ καὶ ῥητορικὰ μαθήματα. Διδάσκω σε γραμματικὴν, καὶ διδάσκω σοι λόγους. ὁ παρατατικὸς, ἐδίδασκον. καὶ πλέον οὔ. τὰ γὰρ εἰς σκῶ, μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται. ἀπὸ δὲ τοῦ διδάχω ἀορίστου, ἐδίδαξα, καὶ διδάξω. Παιδεύω σε παιδείαν. ὁ ἀόριστος, ἐπαίδευσα. ὁ μέλλων, παιδεύσω. Νουθετῶ σε νουθεσίαν. ὁ ἀόριστος, ἐνουθέτησα. ὁ μέλλων, νουθετήσω. Ζημιόω, ῶ σε χρυσίον, καὶ ἔτι χρυσίῳ. ἐζημίωσα. ζημιώσω. Κλέπτω σε τοὐῦδυμα. ὁ παρακείμενος, κέκλοφα. ὁ μέλλων, κλέψω. Κρύπτω σε τὰ ἐμά. Αποστερῶ σε χρήματα, καὶ ἔτι τῶν χρημάτων. ἀπεστέρησα. ἀποστερήσω. Αφαιρέω, ῶ, καὶ ἀφαιρέομαι οῦμαί σε τὰ βιβλία, καὶ ἔτι τῶν βιβλίων. καὶ ἀφαιρῶ σου τόδε, καὶ ἀφαιρῶ σοι τόδε. ὁ παρακείμενος, ἀφῄρηκα. ὁ μέλλων, ἀφαιρήσω. ἔτι ἐνδύω σε τὸ ἱμάτιον, καὶ περιδύω σε. καὶ ἐκδύω, καὶ ἀποδύω. Μυέω ῶ σε τὰ μυστήρια. Εἰσπράττω σε χρήματα.

ἀπαιτῶ σε τὸ χρέος, καὶ ἄλλα πάμπολλα.

Πέμπτον εἶδος. τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν δοτικήν.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ᾿ αὐτὸ αἰτιατικήν. μεθ᾿ ἣν δοτικήν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως. οἷον, δίδωμί σοι βίβλον. Ἀγγέλλω σοι τόδε. ἤγγειλα. ἀγγελῶ. Μηνύω σοι καινά. ἐμήνυσα. μηνύσω. Δίδωμί σοι χρήματα. δέδωκα. δώσω. Λέγω σοι λόγον. καὶ λέγω σε περὶ λόγους σπουδάζειν. ἔλεξα. λέξω. Ποιῶ σοι ἀγαθὸν κοινῶς, καὶ ποιῶ σε ἀγαθὸν ἀττικῶς. πεποίηκα. ἐποίησα. ποιήσω. Δράω ῶ σοι τόδε, καὶ δρῶ σε τόδε ἀττικῶς. δέδρακα. δράσω. Κομίζω σοι χρυσίον, καὶ κομίζω σε εἰς τὸν ἀγρόν. κομίζομαι δέ σε κοινὸν, ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. ἐκόμισα. κομίσω. Φέρω σοι τὸν κύνα, καὶ φέρω αὐτὸν εἰς τὸν σὸν οἶκον. ἐνήνοχα. ἤνεγκον. οἴσω, μέλλων, ἀπὸ τοῦ οἴω. Ἄγω σοι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἄγω σε εἰς τὴν πόλιν. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦγον. καὶ ἀττικῶς ἤγαγον. μέλλων, ἄξω. Σημείωσαι δὲ τὸ μὲν φέρω, ἐπὶ ἀψύχων. τὸ δὲ ἄγω, ἐπὶ ἐμψύχων. τὸ δὲ κομίζω, ἐπ᾿ ἀμφοτέρων. Ἀφίημί σοι παρακαταθήκην, καὶ ἀφίημί σε ἁπλῶς. καὶ ἀφίημί σε τοῦ χρέους, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω. ἀφῆκα. ἀφήσω. Πέμπω σοι γράμματα, καὶ πέμπω σε εἰς τὴν ῥώμην. παρακείμενος, πέπομφα. πέμψω μέλλων. Γράφω σοι ἐπιστολήν. καὶ ἀντιστρόφως, γράφω σε τοῖς πολίταις. καὶ γράφομαί σε, ἀντὶ τοῦ αἰτιῶμαι. ὅθεν καὶ τὸ ἐγράψατο τὸν ἄνθρωπον ἀσεβείας ἢ παρανόμων. Ἐπιστέλλω σοι γράμματα, καὶ πράγματα. καὶ ἐπιστέλλω σε εἰς τὸν κῆπον. Θύω τῷ θεῷ θυσίαν ἀναίμακτον. τέθυκα. ἔθυσα. θύσω.

Ἕκτον εἶδος. τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν, γενικήν.

Τὸ ἕκτον εἶδος καὶ τελευταῖον τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν δρῶσαν, καὶ μεθ᾿ αὐτὸ αἰτιατικήν. μεθ᾿ ἣν γενικήν. ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ῥήματος διαλυομένου εἰς ὄνομα, ἀφ᾿ οὗ ἡ γενικὴ ποιεῖται. οἷον, ἀξιῶ σε τιμῆς, ἀντὶ ἄξιον ἡγοῦμαί σε τιμῆς. γυμνῶ σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ γυμνόν σε καθιστῶ. ἢ νοουμένης ἔξωθεν τῆς προθέσεως ἐλλειπτικῶς. οἷον, λύω σε τῶν δεσμῶν, δηλονότι ἀπὸ τῶν δεσμῶν. διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ ἐκ τῆς οἰκίας. Ἀξιόω ῶ σε τιμῆς, ἀντὶ ἄξιόν σε κρίνω τιμῆς. καὶ ἀξιῶ σε, ἀντὶ

repeto a te debitum & alia plurima.

Quinta species quæ post accusatiuū datiuū.

Quinta species actiuorum requirit ante se nominatiuum agentē, & post se accusatiuum, post quē datiuum uel ex contrario ut do tibi librum . nuntio tibi hoc nuntiaui nuntiabo. significo tibi noua significaui significabo . do tibi pecunias dedi . dabo . dico tibi sermonem . & dico te sermonibus studere dixi. dicam facio tibi bonum cōmuniter, & facio tibi bonum attice. feci feci faciam. facio tibi hoc, & facio tibi hoc attice Feci faciam. porto tibi aureū. & porto te in agrum . accipio autem te commune, pro accipio portaui portabo . fero tibi Canem, & fero ipsum in tuam domum intuli tuli. feram futurum a fero . duco tibi hominem, & duco te in ciuitatem . scd̄s aoristus duxi, & attice duxi. futurum ducam nota autem fero de inanimatis, Sed duco de animatis . porto autem de utroque remitto tibi depositum, & remitto te simpliciter. & remitto tibi debitum. pro absoluo remisi, remittam . mitto tibi literas, & mitto te ad Romam . Præteritum perfectum misi, mittam futurum. scribo tibi Epistolam . & ex contrario, scribo te Ciuibus, & scribo te , pro accuso , unde & scripsit hominem impietate uel transgressionibus mitto tibi literas, & res, & mitto te in hortum. sacrifico deo sacrificium exangue, sacrificaui. sacrificaui. sacrificabo.

Sexta species quæ post actūm gtūm.

Sexta species, & ultima actiuorum petit ante se nominatiuum agentem & post se accusatiuum . post quē gtm̄, uel ex ipsa natura uerbi resoluti in nomen , a quo genitiuus fit, ut dignor te honore pro dignum puto te honore, Denudo te bonis pro nudum te statuo, uel intellecta extra præpositione defectiue, ut soluo te uinculis uidelicet a uinculis expello te domo , pro e domo. Dignor te honore, pro dignū te iudico honore, & dignor te p

rogo. & rogo te imprimere libellum. rogaui. rogabo. nudo te principatu pro nudum te constituo. nudaui. nudabo. minuo te socio, pro minorem ostendo, minui minuam. expertem facio te cædis. pro innocentem te facio. uacuo te pecuniis. pro uacuum te facio. impleo te bonis, pro plenum te facio. Impleo phialam aqua. Saturo te cibo. In his & similibus fit uerbi dissolutio in nomen, & uerbum, ut dictum est, In sequentibus autem deficit præpositio. Sedo te malis, & quiesco te ludere. & etiam ludere. Indefinitum sedaui. Futurum sedabo. Persequor te, pro quæro. & expello te domo, pro expello. & accuso te furto, pro accuso. quod & expello dicitur. pello te ab urbe. & expello te ab altari. excludo te a domicilio. leuo te onere. leuo te debito. absoluo te grauibus. pro absoluo. abeo uero a te, pro discedo. unde o amice discedi te a me, pro abite. libero te seruitute impiorum. produco tibi uiam. eripio te ab igni, excito te & excito te a somno. Purgo te sorde suspendo te pede. & commerciorum significantia uidelicet uendo equum decem aureis. & uendo bouem tritico & uendo domum centum talentis. & emo maurum triginta libris. & emo. & emo, uel per similitudinem priorum, quoniã pretium in genitiuo. & ĩ datiuo in qbusdã, uel p defectũ p. præpositionis attice, ut qbusdã uisũ ẽ, quod non placet. Et principales species constructionis hæ, in quas & quæ uidentur quidẽ, sed nõ sunt, referuntur. nam audio tuos sermones suscipio tuum modum. eadem est, quod prima in accusatiuum transiens. nam uerbum in accusatiuum transit. genitiuus autem uel ab accusatiuo fit, uel a præpositione in quibusdam uel defectiue. Itẽ ab accusatiuo in genitiuum idem est qđ perfectũ causa admiror te ob prudẽtiã. laudo te ob mentem. admiror te sapientia. hæc autem & conuersiue ponuntur. admiror tuam prudentiam. laudo tuã mentẽ, miror tuam sapientiam. Item quod ab accusatiuo in datiuum I

παρακαλῶ. καὶ ἀξιῶ σε ἐντυπῶσαι τὸ βιβλίον. ἠξίωσα. ἀξιώσω. Γυμνόω ῶ σε τῆς ἀρχῆς, ἀντὶ τοῦ γυμνόν σε καθιστῶ. ἐγύμνωσα. γυμνώσω. Ελαττόω ῶ σε τοῦ ἑταίρου, ἀντὶ ἐλάττω δείκνυμι. ἠλάττωσα. ἐλαττώσω. Αθῳόω ῶ σε τοῦ φόνου, ἀντὶ τοῦ ἀθῷόν σε ποιῶ. Κενόω ῶ σε τῶν πραγμάτων, ἀντὶ τοῦ κενόν σε ποιῶ. Πληρόω ῶ σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ πλήρη σε ποιῶ. Γεμίζω τὴν φιάλην ὕδατος. Κορέννυμί σε τροφῆς. ἐν τούτοις καὶ τοῖς ὁμοίοις γίνεται τοῦ ῥήματος διάλυσις εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα, ὡς εἴρηται. ἐν δὲ τοῖς ἑπομένοις, ἔνδεια προθέσεως. Παύω σε τῶν κακῶν. καὶ παύω σε παίζειν, καὶ ἔτι τοῦ παίζειν. ὁ ἀόριστος, ἔπαυσα. ὁ μέλλων, παύσω. Διώκω σε, ἀντὶ τοῦ ζητῶ. καὶ διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ ἐλαύνω. καὶ διώκω σε κλοπῆς, ἀντὶ κατηγορῶ. ὅπερ καὶ διωκάθω λέγεται. Ελαύνω σε τῆς πόλεως, καὶ ἀπελαύνω σε τοῦ βομοῦ. Εκκλείω σε τοῦ οἰκήματος. Ελαφρύνω σε τοῦ βάρους. Κουφίζω σε τοῦ χρέους. Απαλλάττω σε τῶν δεινῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω. ἀπαλλάττομαι δὲ ἀπὸ σοῦ, ἀντὶ τοῦ ἄπειμι. ὅθεν τὸ ὦ, τᾶν ἀπαλλάχθητι ἀπ' ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἄπιτε. Ελευθερῶ σε τῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν. Μακρύνω σε τῆς ὁδοῦ. Αρπάζω σε τοῦ πυρός. Εγείρω σε καὶ ἐξεγείρω σε τοῦ ὕπνου. Καθαίρω σε τοῦ ῥύπου. Κρεμῶ σε τοῦ ποδός. Καὶ τὰ συμβολαίων δὲ σημαντικά, δηλαδὴ τὸ πωλῶ τὸν ἵππον δέκα χρυσίων, καὶ ἀποδίδομαι βοῦν σίτου, καὶ πιπράσκω τὴν οἰκίαν ἑκατὸν ταλάντων, καὶ πρίαμαι μαῦρον τριάκοντα στατήρων, καὶ ὠνοῦμαι καὶ ἀγοράζω, ἢ καθ' ὁμοιότητα τῶν προτέρων ὅτι τὸ τίμημα οὐδὲ γενικῆς καὶ οὐδὲ δοτικῆς ἐν τισιν, ἢ κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως ἁπλικῶς, ὥς τισιν ἔδοξεν. ὅπερ οὐκ ἀρέσκει. Καὶ τὰ μὲν ἀρκτικὰ εἴδη τῆς συντάξεως, ταῦτα. εἰς ἃ καὶ τὰ δοκοῦντα μὲν, μὴ ὄντα δὲ ἀνάγονται. τὸ γὰρ ἀκούω σου τοὺς λόγους, ἀποδέχομαί σου τὸν τρόπον, ταυτὸν ἐστι τῷ πρώτῳ τῷ εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνοντι. τὸ γὰρ ῥῆμα εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνει. ἡ δὲ γενικὴ, ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς ποιεῖται, ἢ ἀπὸ προθέσεως ἐπί τισιν, ἢ ἐλλειπτικῶς. Ετι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ταυτόν ἐστι κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἕνεκα. ἄγαμαί σε τοῦ φρονήματος. ἐπαινῶ σε τοῦ νοῦ. θαυμάζω σε τῆς σοφίας. ταῦτα δὲ καὶ ἀντιστρόφως τίθενται. ἄγαμαί σου τὸ φρόνημα. ἐπαινῶ σου τὸν νοῦν. θαυμάζω σου τὴν σοφίαν. Ετι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν ταυ-

τοῦτ' ἔστι τῷ πρώτῳ, ἢ ὀργανικῶς. οἷον, ἀμείβομαί σε δώροις. δεξιοῦμαί σε τραπέζῃ. ἢ διαλυτικῶς, ἐξισῶ σε τῷ Ἡρακλεῖ. ὁμοιῶ σε τῷ Ἀχιλλεῖ, ἀντὶ τοῦ ὅμοιόν σε ἐκείνοις κρίνω. Ἔτι δ' εἰς αἰτιατικὴν μόνον μεταβαῖνον, μεθ' ἣν τίθεμεν γενικὴν μετὰ προθέσεως. οἷον, ἀκούω τοὺς ποιητὰς παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου. ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ ἄλλως. μερίζω τὴν αἶραν ἀπὸ τοῦ σίτου. ἕλκω τὸν κλέπτην ἀπὸ τοῦ ἀσύλου. Τὸ δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν, τουτέστι τῷ δευτέρῳ τῷ εἰς δοτικὴν μεταβαίνοντι. οἷον, ἀμφισβητῶ σοι τῆς ἀρχῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς. συγγινώσκω σοι τῆς ἀνοίας ἐλλειπτικῶς. δεῖ δέ μοι χρημάτων διαλυτικῶς, ἀντὶ ἔνδειά μοι ἐστὶ χρημάτων. κοινωνῶ σοι τῆς δόξης, ἀντὶ τοῦ κοινωνός σοι γίνομαι τῆς δόξης. μετέχω σοι τοῦ πάθους, ἀντὶ μέτοχός σοι γίνομαι τοῦ πάθους. καὶ ἔτι μετέχω σοι τὸ πάθος. ὅθεν καὶ τὸ τοῦ κωμικοῦ, οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί. τούτων οὕτως εἰρημένων, ἑπόμενον ἂν εἴη τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τῶν παθητικῶν διαλαβεῖν.

Περὶ τῶν παθητικῶν. πρῶτον εἶδος.

Ῥῆμα παθητικὸν κυρίως ἐστὶν ὅπερ λῆγον εἰς μαι ἀπὸ ἐνεργητικοῦ σχηματιζόμενον, πάθος σημαίνει. φιλοῦμαι, ὅτι φιλῶ. νικῶμαι, ὅτι νικῶ. πλεῖστα δὲ τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται ἐνέργειαν καὶ πάθος σημαίνοντα ἔθει ἀττικῷ. καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν, εἰ καὶ πλέον εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ῥέπουσι. Τοῦ δὲ παθητικοῦ ἐξαχῶς συντασσομένου ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον εἶδος αὐτῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως, τῆς ὑπὸ, ἢ παρὰ, ἢ πρός. οἷον, ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς προσυπινοεῖται ὀνομαστικὴ δρῶσα, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς πάσχουσα. καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἡ πλαγία πάσχει, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς δρᾷ μετὰ προθέσεως. καὶ συμβαίνει ἀντεστραμμένως τοῖς ἄκροις. ὁ διδάσκαλος φιλεῖ τὸν μαθητήν. ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ, καὶ ὠφελεῖται παρ' αὐτοῦ.

Ἀγαπάομαι, ῶμαι. ἠγάπημαι, ἠγαπήσομαι.
Φιλέομαι, οῦμαι. πεφίλημαι. φιλήσομαι.
Στέργομαι. ἐστερξάμην. στέρξομαι.
Ποθέομαι, οῦμαι. πεπόθημαι. ποθήσομαι.

dem est primæ. uel istum ētaliter ut retribuo te muneribꝰ. accipio te mensa. uel resolutorie. exæquo te Herculi, assimlo te Achilli, pro similem te illis iudico. Etiam in accusatiuum solum transiens post quem ponimus gtm̄ cum præpositione, ut audio poetas a Constantino. hoc autem & cum accusatiuo aliter. secerno lolium a tritico. traho furem ab asylo. Quæ uero a datiuo in genitiuum, eadem est secundæ in datiuum transeunti. ut dubito de tuo principatu, & de principatu. Ignosco tibi ob dementiam defectiue. Sed opus ē mihi pecuniis resolutorie, ꝑ idigētia mihi ē pecuniaꝝ. ꝑticeps sũ tecũ gloriæ. pro particeps tibi fio gloriæ. participo tecum passionis, pro particeps tibi fio passionis. & etiam participo tuam passionem. unde & illud comici, nõ. n. participabas pares plagas mecum. His sic dictis consequens esset eodem modo & de passiuis tractare.

De passiuis prima species.

Verbum passiuum proprie est, quod desinens in mæ, ab actiuo formatum, passionem significat. amor, quia amo. uincor, quia uinco. plurima autem passiua communiter accipiuntur actionē & passionē significantia, more attico, & maxīe quæ uocantur media tempora eorum, & si pleraqꝫ in actiuũ uergunt. passiuo autem sexcufariam constructo ut & actiua. prima species ipsorum exigit ante se nominatiuum personæ patientis, & post se genitiuum personæ agentis cum interueniente præpositione, a uel ab uel ab ut discipulus amatur a magistro. Notandum ꝙ sicut in actiuis præintelligitur nominatiuus agens, sic in passiuis patiens. & quemadmodum in actiuis obliquus patitur, & sic in passiuis agit cum præpositione, & contingit conuerti extremis. magister amat discipulum. discipulus amatur a magistro. & docetur ab eo, & iuuatur ab ipso.

Amor	amatus sum	amabor
Diligor	dilectus sum	diligar
Amor	amatus sum	amabor
Desyderor	desyderatꝰ sum	desyderabor.

Odio hadeor.	odio habitus	ſum	odio habebor
Offendor.	offenſus	ſum	offendar
Verberor.	uerberatus	ſum	uerberabor.
Diſſoluor.	diſſolutus	ſum	diſſoluar
Habeor.	habitus	ſum	habebor.
Admirationi ſum.	Admirationi	fui	admirationi ero.
Laudor.	laudatus	ſum	laudabor.
Laudor.	laudatus	ſum	laudabor.
Laudor.	laudatus	ſum	laudabor.
Emulationi ſum.	æmulationi	fui.	æmulationi ero.
Cognoſcor.	cognitus	ſum	cognoſcar
Videor.	uiſus	ſum	uiſus ſum
Decipior.	deceptus	ſum	decipiar.
Inhonoror.	inhonoratus	ſum	inhonorabor
Iacior.	iactus	ſum	iaciar, ſic & mergor

Iudicor. baiulor. torq̄or triſtificor. mœſtificor. & alia ſimiliter ſecundum paſſiuorum formā Oportet autē ſcire, in paſſiuis poni datiuum idem ſignficantem, qđ genitiuus cū præpoſitione. ut amor tibi, pro a te. Item inſtrumentaliter, petor malis, & genitiuum defectiue. ſicut in actiuis, Amor a te uirtute, uel ob uirtutem. odio habeor prauitate, pro cauſa. Item proprium paſſiuorum conceptiue aſſumere accuſatiuum, cum patientem locū ſignificant, ut uulneror pedem. delector mentem.

Secunda ſpecies.

Secunda ſpecies paſſiuorum poſtulat ante ſe nominatiuum perſonæ patientis, & poſt ſe genitiuum perſonæ agentis cum conueniente præpoſitione. Iuuor, iutus ſum. iuuabor.

Bellor.	bellatus	ſum	bellabor.
Faſcinor.	faſcinatus	ſum	faſcinabor.
Inuideor.	inuiſus	ſum	inuidebor.
Credor.	creditus	ſum	credar.
Non credor.	nō creditus	ſum	non credar.
Miniſtror.	miniſtratus	ſum	miniſtrabor.
perturbor.	perturbatus	ſum	perturbabor.

Μισέομαι, οῦμαι. μεμίσημαι. μισήσομαι.
Βλάπτομαι. βέβλαμμαι. βλάψομαι.
Τύπτομαι. τέτυμμαι. τύψομαι.
Καταλύομαι. καταλέλυμαι. καταλύσομαι.
Εχομαι. ἔσχημαι. ἕξομαι.
Θαυμάζομαι. τεθαύμασμαι. θαυμάσομαι.
Υμνέομαι, οῦμαι. ὕμνημαι. ὑμνήσομαι.
Επαινέομαι, οῦμαι. ἐπῄνεμαι. ἐπαινέσομαι.
Εγκωμιάζομαι. ἐνεγκωμιασάμην. ἐγκωμιάσομαι.
Ζηλόομαι, οῦμαι. ἐζήλωμαι. ζηλώσομαι.
Γινώσκομαι. ἔγνωσμαι. γνώσομαι.
Ορῶμαι. ἑώραμαι. ὡράθην.
Απατάομαι, ῶμαι. ἠπάτημαι. ἀπατήσομαι.
Ατιμάζομαι. ἠτίμασμαι. ἀτιμάσομαι.

Βάλλομαι βέβλημαι. βλήσομαι. ὁμοίως καὶ τὸ βαπτίζομαι. κρίνομαι. βαστάζομαι. βασανίζομαι. λυποῦμαι. ἀνιῶμαι. καὶ τἄλλα ὡσαύτως κατὰ τῶν παθητικῶν τύπον. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς τίθεται δοτικὴ τὸ αὐτὸ σημαίνουσα ὅπερ ἡ γενικὴ μετὰ προθέσεως. οἷον, φιλοῦμαί σοι, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ. ἔτι ὀργανικῶς, βάλλομαι μήλοις. καὶ γενικὴ ἐλλειπτικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς, φιλοῦμαι ὑπὸ σοῦ τῆς ἀρετῆς, ἢ διὰ τὴν ἀρετήν. μισοῦμαι τῆς κακίας, ἀντὶ ἕνεκα. Ετι ἴδιον τῶν παθητικῶν συνεκδοχικῶς λαμβάνειν αἰτιατικὴν, ὅτε τὸν πάσχοντα τόπον δηλοῦσιν. οἷον, πλήττομαι τὸν πόδα. τέρπομαι τὴν φρένα.

Δεύτερον εἶδος.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μετ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως. Βοηθέομαι, οῦμαι. βεβοήθημαι. βοηθήσομαι.
Πολεμέομαι, οῦμαι. πεπολέμημαι. πολεμήσομαι.
Βασκαίνομαι. βασκανοῦμαι.
Φθονέομαι, οῦμαι. ἐφθόνημαι. φθονήσομαι.
Πιστεύομαι. πεπίστευμαι. πιστεύσομαι.
Απιστέομαι. οῦμαι. ἠπίστημαι. ἀπιστήσομαι.
Λειτουργέομαι, οῦμαι. Υπηρετέομαι. οῦμαι.
Ενοχλοῦμαι. ἠνώχλημαι. ἐνοχλήσομαι.

Ἐμπαίζομαι. ἐγκαλοῦμαι. ἐπιβουλεύομαι. προσκρούομαι, καὶ τἆλλα. Ὁμοίως καὶ τούτοις ἕπεται, τὰ τοῦ πρώτου. βοηθοῦμαί σοι, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ. πολεμοῦμαι ὅπλοις. πιστεύομαι τῆς καλοκαγαθίας. ἀπιστοῦμαι τῆς κακίας. φθονοῦμαι τῆς εὐτυχίας.

Τρίτον εἶδος.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν συνήθη ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὑτὸ γενικὴν μετὰ προθέσεως. οἷον, ἡ σικελία ἄρχεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς ἀραγονίας.

Ἄρχομαι. ἠρξάμην. ἄρξομαι. Βασιλεύομαι. βεβασίλευμαι. βασιλεύσομαι. Κυριεύομαι. κεκυρίευμαι. κυριεύσομαι. Ἡγεμονεύομαι. ἡγεμόνευμαι. ἡγεμονεύσομαι. Δυναστεύομαι. δεδυνάστευμαι. δυναστεύσομαι.

Κρατοῦμαι. κεκράτημαι. κρατήσομαι.

Κατηγοροῦμαι. κατηγόρημαι. κατηγορήσομαι.

Ἀμελοῦμαι. ἠμέλημαι. ἀμελήσομαι.

Φροντίζομαι. πεφρόντισμαι. φροντίσομαι.

Ὀλιγωροῦμαι. ὠλιγώρημαι. ὀλιγωρήσομαι.

Τίθεται καὶ τούτοις τὰ αὐτά. βασιλεύομαί σοι, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ. τυραννοῦμαι ὑπὸ σοῦ ὅπλοις. καὶ ἐλλειπτικῶς, ὀλιγωροῦμαι τῆς ἀχαριστίας. ἀμελοῦμαι τῆς φειδωλίας.

Τέταρτον εἶδος.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὑτὸ γενικὴν ἐνεργοῦσαν. μεθ' ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. οἷον, οἱ μαθηταὶ διδάσκονται ὑπὸ Κωνσταντίνου γραμματικήν. Διδάσκομαι παρὰ σοῦ λόγους. δεδίδαγμαι. ἐδιδάχθην. διδάξομαι. ἐδιδαξάμην. καὶ διδάσκομαί σοι. ῥητορικήν, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ. καὶ τὸ τοῦ κωμικοῦ, Ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ δί᾽ ὦ μέλε, ἀντὶ εἰς διδάσκαλον ἔπεμψα διδαχθῆναι. Παιδεύομαι ὑπὸ σοῦ παιδείαν. πεπαίδευμαι. παιδεύσομαι. Νουθετοῦμαι πρὸς σοῦ νουθεσίαν σεμνῶς ζῆν. Ζημιοῦμαι παρὰ σοῦ χρυσίον, ἢ χρυσίῳ. Κλέπτομαι παρὰ σοῦ τὰ χρήματα. ἀποστεροῦμαι παρὰ σοῦ τὰς βίβλους, ἢ τῶν βίβλων. ἀπεστέρημαι. ἀποστερήσομαι. Ἀφαιροῦμαι ὑπὸ σοῦ τὴν ἐσθῆτα, ἢ τῆς ἐσθῆτος. ἀφῄρημαι. ἀφαιρήσομαι. ἀφῄρημαι παιδείας καὶ λόγων, οὓς κτήσασθαι ἠδυνάμην καὶ ἠμέλησα. ἀπεστέρημαι δὲ τῶν ἐμῶν ἄκων. Ἐνδύομαι ὑπὸ σοῦ χιτῶνα, καὶ περιδύομαι, καὶ ἐκδύομαι. Μυοῦμαι ὑπὸ σοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα. Εἰσπράττομαι παρὰ σοῦ χρήματα. Ἀπαιτοῦμαι παρὰ σοῦ τὸ χρέος.

Illudor. incusor. insidiis afficior. offendor, & alia. Similiter & hæc sequuntur quæ sunt primæ. adiu nor tibi, pro a te. bellor armis. credor bo nus. non credor malus. Inuideor felicitate.

Tertia species.

Tertia species passiuorum postulat ante se consuetum nominatiuum patientem, & post se genitiuũ cũ præpositione, ut Sicilia dominatur a rege Aragoniæ. Dominor dñatus sum. dominabor. Regnor. regnatus sum regnabor. Regnor regnatus sum. regnabor. Imperor. imperatus sum. imperabor. in potestate sum. in pote state fui. in potestate ero.

Dominor.	dñatus	sum	dominabor .
Accusor.	accusatus	sum	accusabor.
Negligor.	neglectus	sum	negligar.
Cogitor.	cogitatus	sum.	cogitabor.
Paruipendor.	paruipensus	sum	paruipendar

Ponuntur & his eadem. regnor tibi, pro a te. Tyrannissor a te armis. & defectiue. paruipendor in gratitudine. negligor parsimonia.

Quarta species.

Quarta species passiuorum postulat ante se nomi natiuũ patientẽ, & post se genitiuum agentẽ. post quẽ existentẽ accusatiuum in actiuis. ut discipuli docentur a Constantino grammaticam. Doceor a te orationes. do ctus sum. doctus sum, docebor. doctus sum. & doceor tibi rhetoricen, pro a te. & illud Comici. misi ad præceptorem certe te per Iouem o miser. pro ad magistrũ misi docendum. Instruor a te eruditionem. Instructus sum. instruar. Admoneor a te admõitiõis hõeste uiuẽdi. dãno afficior a te aureo, & aureo, priuor a te pecuniis. priuor a te li bris, uel libris. priuatus sum. priuabor. priuor a te ueste, uel ueste. priuatus sum priuabor. priuatus sum doctrina & sermonib⁹, quos possidere potuissem, & neglexi. pri uatus sum aũt meis inuitus. Induor a te tunicam, & circum ĩduor. & exuor. Initior a te sacris literis. Exigor a te pecunias. postulor a te debitum.

Quinta ſpecies.

Quinta ſpecies paſſiuorum poſtulat ante ſe nominatiuum patientem, & poſt ſe conſuetum genitiuum, & qui erat in actiuis datiuum, ut libellus miſſus eſt mihi a te.

Nuntior. nũtiatus ſum. nuntiabor. nuntior.nũtiatus ſũ, nũtiatus ſum.nuntiabor.tribuor.datus ſum. datus ſum.dabor. dicor. dictus ſum. dicar. fio. factus ſum. faciam. & facta eſt ab illo oratio, pro ab illo compoſita eſt. fiam. fio. fiam. portor. portatus ſum. portabor. feror. latus ſum ferar. ducor. ductus ſum. ductus ſum. ducar. deſyderor deſyderatus ſum. cupitus ſum, cupiar mittor. miſſus ſum. mittar. ſcribor. ſcriptus ſum. ſcribar. mittor. miſſus ſum. .mittar. ſacrificor. ſacrificatus ſum. ſacrificabor.

Sexta ſpecies.

Sexta ſpecies poſtulat ante ſe nominatiuum patientem, & poſt ſe conſuetum genitiuum, poſt quẽ exiſtentẽ accuſatiuum ĩ actiuis. Quidã dignus exiſtimatur a rege honore. dignum putor honorẽ.ꝑ dign⁹ iudicor honorẽ.dign⁹ putat⁹ ſũ putat⁹ ſũ. putabor. nudor principatu. nudatus ſum. nudabor minuor ſocio. diminutus ſum. diminuar. abſoluor accuſatione. uacuor pecunia. impleor bonis. impletur phiala aqua. ſatior cibo. in omnibus reſolutorie ut dictum eſt. ſedor malis. expellor domo. expellor ab urbe. excludor domo. leuor onere. leuor debito. liberor ſeruitute, & liberor a te, pro diſcedo liberor malis. producor uia. eripior ab igni. ſuſpendor pede. purgor ſorde. & de paſſiuis hæc, ſunt autem & quædam uerba quæ in actiuis in tribus perſonis flectuntur, in paſſiuis autem in tertia ſolum, ut ſemino terram. terrra ſeminatur ab agricolis. Aro agrum. ager aratur a ſolitis. meto ſegetes. ſegetes metuntur a meſſoribus. fodio uites. uites fodiuntur a foſſoribus. ſuo ueſtem. ueſtis ſuitur a ſartoribus. nauigo mare. mare nauigatur a nautis. habitamus ur

Πέμπτον εἶδος.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν συνήθη γενικήν, καὶ τὴν οὖσαν δοτικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. οἷον, τὸ βιβλίον ἐστάλη μοι παρὰ σοῦ. Ἀγγέλλομαι. ἤγγελμαι. ἀγγελοῦμαι. Μηνύομαι. μεμήνυμαι. ἐμηνύθην. μηνύσομαι. Δίδομαι. δέδομαι. ἐδόθην. δώσομαι. Λέγομαι. ἐλέχθην. λέξομαι. Ποιοῦμαι. πεποίημαι. καὶ πεποίηται τῷ δεῖνι λόγος, ἀντὶ ὑπ' ἐκείνου συνετέθη. ποιήσομαι. Δρῶμαι. δράσομαι. Κομίζομαι. κεκόμισμαι. κομίσομαι. Φέρομαι. ἐνήνεγμαι. οἴσομαι. Ἄγομαι. ἦγμαι. ἤχθην. ἄξομαι. Ἀφίεμαι. ἀφεῖμαι. ἀφέθην. ἀφήσομαι. Πέμπομαι. ἐπέμφθην. πέμψομαι. Γράφομαι. γέγραμμαι. γράψομαι. Ἐπιστέλλομαι. ἐπέσταλμαι. ἐπιστελοῦμαι. Θύομαι. τέθυμαι. θύσομαι.

Ἕκτον εἶδος.

Τὸ ἕκτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν συνήθη γενικήν. μεθ' ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. ὁ δεῖνα ἀξιοῦται παρὰ τοῦ βασιλέως τιμῆς. Ἀξιοῦμαι τιμῆς, ἀντὶ ἄξιος κρίνομαι τιμῆς. ἠξίωμαι. ἠξιώθην. ἀξιώσομαι. Γυμνοῦμαι τῆς ἀρχῆς. γεγύμνωμαι. γυμνώσομαι. Ἐλαττοῦμαι τοῦ ἑταίρου. ἠλάττωμαι. ἐλαττώσομαι. Ἀθωοῦμαι τοῦ ἐγκλήματος. Κενοῦμαι τῶν χρημάτων. Πληροῦμαι τῶν ἀγαθῶν. Γεμίζεται ἡ φιάλη ὕδατος. Κορέννυμαι τροφῆς. ἐν πᾶσι διαλυτικῶς, ὡς εἴρηται. Παύομαι τῶν κακῶν. Διώκομαι τῆς οἰκίας. Ἐλαύνομαι τῆς πόλεως. Ἐκκλείομαι τῆς οἰκίας. Ἐλαφρύνομαι τοῦ βάρους. Κουφίζομαι τοῦ χρέους. Ἀπαλλάττομαι τῆς δουλείας. καὶ ἀπαλλάττομαι ἀπὸ σοῦ, ἀντὶ ἀπέρχομαι. Ἐλευθεροῦμαι τῶν δεινῶν. Μακρύνομαι τῆς ὁδοῦ. Ἁρπάζομαι τοῦ πυρός. Κρεμῶμαι τοῦ ποδός. Καθαίρομαι τοῦ ῥύπου. καὶ περὶ μὲν τῶν παθητικῶν, ταῦτα. Εἰσὶ δὲ καί τινα ῥήματα ἃ ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς, τριπροσώπως κλίνονται. ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον μόνον. οἷον, σπείρω τὴν γῆν. ἡ γῆ σπείρεται ὑπὸ τῶν γεωργῶν. ἀροτριῶ τὸν ἀγρόν. ὁ ἀγρὸς ἀροτριᾶται ὑπὸ τῶν συνήθων. θερίζω τὸ λήϊον. τὸ λήϊον θερίζεται ὑπὸ τῶν θεριστῶν. σκάπτω τὰς ἀμπέλους. αἱ ἄμπελοι σκάπτονται ὑπὸ τῶν σκαφέων. ῥάπτω τὸ ἱμάτιον. τὸ ἱμάτιον ῥάπτεται ὑπὸ τῶν ῥαπτῶν. πλέω τὴν θάλατταν. ἡ θάλαττα πλεῖται ὑπὸ τῶν ναυτῶν. οἰκοῦμεν πό-

λιν. ἡ πόλις οἰκεῖται ὑφ᾽ ἡμῶν. οἰκίζομεν τόπον. ὁ τόπος οἰκίζεται ὑφ᾽ ἡμῶν. Ἔτι εἰσὶν ἔνια ῥήματα, ὧν τρίτον μόνον πρόσωπον εὕρηται ἐπὶ θεοῦ νοούμενον, νίφει. χειμάζει. βρέχει. ὕει. βροντᾷ. καὶ βροντῶσιν αἱ νεφέλαι ὁ κωμικός φησιν. ἀστράπτει. λάμπει. κεραυνοῖ.

Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων. ὑπαρκτικά.

Οὐδέτερον ῥῆμά ἐστι κυρίως τὸ λῆγον εἰς ω, καὶ μὴ σχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι. οἷον, ζῶ. πλουτῶ. ὑγιαίνω. πάσχω. ἐρυθριῶ. Τούτου δὲ τὰ μὲν, ὑπαρκτικὰ καλοῦνται, ὅσα καὶ πρὸ ἑαυτῶν καὶ μεθ᾽ αὑτὰ ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσιν. οἷον, ἐγώ εἰμι ἀμαθής. σὺ εἶ σοφός. ἐκεῖνος ὑπάρχει δίκαιος. καὶ ἔτι ἀττικῶς μετὰ γενικῆς. ἐκεῖνος ὑπάρχει τῶν δικαίων. τῶν ἀγαθῶν. εἰμί. εἶ. ἐστί. ἦν. ἦς. ἦν. ἤμην. ἦσο. ἦτο. ἔσομαι. ἔσῃ. ἔσεται, καὶ ἔσται. περίειμι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔτι ζῶ. ἔνεστι δέ μοι, καὶ ἔξεστί μοι τόδε, καὶ σύνεστι, καὶ πρόσεστι, καὶ πάρεστί μοι ὁ δεῖνα. μέτεστι δέ μοι πλούτου, ἀντὶ μετουσία μοι ἐστὶ πλούτου ἀπροσώπως. Ὑπάρχω. ὁ ἀόριστος, ὑπῆρξα. ὁ μέλλων, ὑπάρξω. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὑπηργμένων εὕρηται παθητικῶς. Τυγχάνω, ἀντὶ τοῦ εἰμί. καὶ τυγχάνω τοῦδε, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνω. ἔτι καθέστηκα, ἀντὶ τοῦ εἰμὶ καὶ διατελῶ ὁμοίως. τὸ δὲ κυρῶ, καὶ πέλω, καὶ πελέθω, ποιητικά. τὰ δὲ τοιαῦτα ὑπαρκτικὰ καὶ μετοχὰς προσλαμβάνει ἀττικῶς. εἰ μὲν ἔτυχες παρὼν, γράψον. εἰ δὲ ἀπὼν τυγχάνεις, ἐπάνηκε.

Αὐτοουδέτερα.

Τὰ δὲ, αὐτοουδέτερα καλοῦνται, ἃ πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν αὐτοουδετερότητος ἀπαιτοῦσι. ζῶ. καὶ ζῶ ζωὴν ἀττικῶς. ἔζηκα. ζήσω. τὸ δὲ ζήσεις με μεταβατικὸν, τῆς θείας ἐστὶ γραφῆς. Πλουτῶ ἐγὼ, ἀντὶ πλούσιός εἰμι. πλουτίζω δὲ ἕτερον ἀντὶ τοῦ πλούσιον ποιῶ, μεταβατικόν. Ὑγιαίνω ἐγώ. καὶ ὑγιαίνω τῷ σώματι, καὶ τὸ σῶμα συνεκδοχικῶς. ὑγιάζω δὲ ἕτερον, μεταβατικόν. Σωφρονῶ ἐγὼ, ἀντὶ σώφρων εἰμί. σωφρονίζω δὲ ἕτερον. Ἁγνεύω, ἀντὶ ἁγνός εἰμί. ἁγνίζω δὲ ἕτερον. Παρθενεύω. Ἀληθεύω. Εὐτυχῶ. Εὐδαιμονῶ. Εὐημερῶ. Εὐσεβῶ. Ἀσεβῶ εἰς θεόν.

Οὐδέτερα μεταβατικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα μεταβατικὰ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ᾽ αὑτὰ αἰτιατικὴν μετὰ προθέσεως. ἀναβαίνω εἰς τὸ ὄρος. καταβαίνω εἰς τὸ πεδίον. ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν καὶ ἔτι ἐπιβαίνω νεώς. ἧκον εἰς τὴν πόλιν. ἦλθον εἰς τὴν ἀγοράν.

bem urbs habitatur a nobis. habitare facio locū. locus ad habitā dū datur a nobis. Itē sunt quædā uerba, quoꝝ tertia solū ꝑsona inuenit̃ in deo ītellecta. ningit. tempestat. irrorat. pluit. tonat. & tonant nebulæ. Comicus inquit. fulgurat. fulget. fulminat.

De neutris uerbis. Substantiua.

Neutrum uerbū est proprie desinēs ī o mega, & non formās passiuū in mæ ut uiuo. ditesco. sanus sum. patior. erubesco. huius autem quædam substantiua uocantur, quæ & ante se, & post se nominatiuum postulant, ut ego sum in doctus, tu es doctus. ille est iustus. atq; etiam attice cum genitiuo, ille. est ex iustis, ex bonis. Sum. es. est. Eram eras erat. fueram fueras. fuerat. ero. eris. erit. & erit. superstes sū, pro adhuc uiuo. inest uero mihi, & licet mihi hoc. & simul est, & adest, & adest mihi qdā. participat āt mecū diuitiaꝝ. ꝓ ꝑticipatio mihi ē diuitiarū, impersonaliter. Sum. Indefinitum fui. Futurum, ero aquo & existentium inuenitur passiue. Sum pro sum. & assequor hoc, pro assequor. Etiam extiti, ꝓ sum. & perficio similiter. Sed sum, & sum. & sum, poetica. Sed talia substantiua, & participia assumunt attice Si fueris præsens, scribe. Sin uero absens fueris, redi.

Per se neutra.

Per se neutra autem uocantur, quæ ante se nominatiuum per se neutralitatis postulant, uiuo. & uiuo uitam, attice, uixi. uiuam, sed uiuificabis me trāsitiuum, diuinæ est scripturæ. ditesco ego, pro diues sum. dito uero alium, pro diuitem facio, transitiuum. sanus sum ego. & sanus sum corpore. & corpus conceptiue. Sano uero alium, transitiuum. prudens sum ego, pro prudens sum. prudentifico uero aliū. purus sum, ꝓ purus sū purifico uero alium. uirgo sum. uerus sum. felix sum. felix sum. felix sum. pius sum. impius sum. in deum.

Neutra transitiua.

Quædā uero uocantur neutra transitiua, quæ ante se nominatiuum postulant, & post se accusatiuum cum præpositiōe. Ascēdo in montem, descendo in campum. conscendo in nauim, & etiam conscendo nauem. ueni in urbem. ueni in forum

ἔπειτα μέλλονται αὐτοὺς καταστῆσαι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, καὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν, ὡς ἔστι καλή τε, καὶ ὁμαλὴ, καὶ εὔπορος, καὶ καθαρὰ παντὸς κακοῦ, ὥσπερ ὁρᾷς. ἐμφαίνει νὴ Δία. ὁρᾷς οὖν ἔφη καὶ ἔμπροσθε τοῦ ἄλσους ἐκείνου τόπον τινὰ, ὃς δοκεῖ καλός τε εἶναι, καὶ λειμωνοειδὴς, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενος; καὶ μάλα. κατανοεῖς οὖν καὶ ἐν μέσῳ τοῦ λειμῶνος περίβολον ἕτερον, καὶ πύλην ἑτέραν; ἔστιν οὕτως. ἀλλὰ τίς καλεῖται ὁ τόπος οὗτος; εὐδαιμόνων οἰκητήριον ἔφη. ὧδε γὰρ διατρίβουσιν αἱ ἀρεταὶ πᾶσαι, καὶ ἡ εὐδαιμονία. εἶεν ἔφην ἐγὼ, ὡς καλὸν τὸν τόπον εἶναι. οὐκοῦν παρὰ τὴν πύλην ὁρᾷς ἔφη, ὅτι γυνή τίς ἐστι καλὴ, καὶ καθεστηκυῖα τὸ πρόσωπον, μέση δὲ καὶ κεκριμένη ἤδη τῇ ἡλικίᾳ, στολὴν δ' ἔχουσα ἁπλῆν καὶ καλλωπισμὸν, ἕστηκε δὲ οὐκ ἐπὶ στρογγύλου λίθου, ἀλλ' ἐπὶ τετραγώνου ἀσφαλῶς κειμένου. καὶ μετὰ ταύτης, ἄλλαι δύο εἰσὶ, θυγατέρες τινὲς δοκοῦσιν εἶναι; ἐμφαίνει οὕτως ἔχειν. τούτων τοίνυν ἡ μὲν ἐν τῷ μέσῳ, παιδεία ἐστίν. ἡ δὲ, ἀλήθεια. ἡ δὲ, πειθώ. τί δὲ ἕστηκεν ἐπὶ λίθου τετραγώνου αὕτη; σημεῖον ἔφη, ὅτι ἀσφαλής τε καὶ βεβαία ἡ πρὸς αὐτὴν ὁδός ἐστι τοῖς ἀφικνουμένοις, καὶ τῶν διδομένων ἀσφαλὴς ἡ δόσις τοῖς λαμβάνουσι. καὶ τίνα ἐστὶν, ἃ δίδωσιν αὕτη; θάρσος καὶ ἀφοβία ἔφη ἐκεῖνος. ταῦτα δὲ τίνα ἐστίν; ἐπιστήμη ἔφη τοῦ μηδὲν ἄν ποτε δεινὸν παθεῖν ἐν τῷ βίῳ. ἡράκλεις ὡς καλὰ ἔφην τὰ δῶρα. ἀλλὰ τίνος ἕνεκεν, ἔξω τοῦ περιβόλου ἕστηκεν οὕτως; ὅπως τοὺς παραγενομένους ἔφη θεραπεύῃ, καὶ ποτίζῃ τὴν καθαρτικὴν δύναμιν, εἶθ' ὅταν καθαρθῶσιν οὕτως αὐτοὺς εἰσάγῃ πρὸς τὰς ἀρετάς. πῶς τοῦτο ἔφην ἐγώ. οὐ γὰρ συνίημι. ἀλλὰ συνήσεις ἔφη. ὡς ἄν, εἴ τις φιλοτίμως κάμνων ἐτύγχανε, πρὸς ἰατρὸν ἂν δήπου γενόμενος, πρότερον καθαρτικοῖς ἐξέβαλε πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, εἶτα οὕτως ἂν αὐτὸν ὁ ἰατρὸς εἰς ἀνάληψιν καὶ ὑγίειαν κατέστησεν, εἰ δὲ μὴ ἐπείθετο οἷς ἐπέταττεν, εὐλόγως ἂν δήπου ἀπωσθεὶς ἐξώλετο ὑπὸ τῆς νόσου. ταῦτα συνίημι ἔφην ἐγώ. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον ἔφη καὶ πρὸς τὴν παιδείαν, ὅταν τις παραγίγνηται, θεραπεύει αὐτὸν, καὶ ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει, ὅπως ἐκκαθάρῃ πρῶτον, καὶ ἐκβάλῃ τὰ κακὰ πάντα, ὅσα ἔχων ἦλθε. ποῖα ταῦτα; τὴν ἀλαζονείαν. καὶ τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ τὴν ἀκρασίαν. καὶ τὸν θυμόν. καὶ τὴν φιλαργυρίαν. καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὧν ἀνεπλήσθη ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ. ὅταν οὖν καθαρθῇ, ποῦ αὐτὸν ἀποστέλλει; ἔνδον ἔφη

πρὸς τὴν

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

promittunt eos constituere in ueram eruditionem. & ostendunt eis uiam esse pulchrámq; & planam & permeabilem & puram omni malo, ut uides. Ostendit per Iouē. uides igiť iqt etiam ante lucum illum locū quendā, qui uideť pulchérq; esse, & prati specie, & lumine multo splendētē? & ualde. animaduertis itaq; etiam in medio prati ambitum alium, & portam aliam? est ita. sed quis uocatur locus hic? fortunatorum domicilium inqt hic enim uersantur uirtutes omnes, & felicitas. Esto inquā ego perpulchrū locum esse. Igiť apud portā uides inqt mulierē quandam esse pulchram, & constanti facie, mediaq;, & manifesta iam ætate? habitūq; habētē simplicē, & ornamētū. cōsistit āt non super rotundo lapide, sed quadrato tute posito, & cum ea alias duas esse? filiæ quædam uidentur esse. apparet ita esse. harum igitur quæ in medio, eruditio est. Alia uero ueritas, alia persuasio. Cur uero cōsistit sup lapide q̈drato hæc? signum inquit, q; securaq;, & firma quæ ad eam, uia est accedentibus, & datorum secura donatio accipientibus. & quæ sūt, quæ tribuit hæc. cōfidētia, & ītrepiditas īquit ille. Hæc autē quæ sunt? Scientia inquit nihil unq̄ graue patiēdi in uita. O Hercules q̄ pulchra inq̄ dona. Sed quare extra ambitum consistit ita? ut accedentes inquit curet, & bibere faciat purgatoriā uim, Inde ubi purgati fuerint, sic eos introducat ad uirtutes. Quomō hoc īquam ego? nō. n. ītelligo, sed ītelliges inqt. quēadmodū siqs grauiter ægrotans ad medicum profectus, primum purgatoriis exegit omnia morbificātia, deīde sic ipm medic⁹ ī cōualescētiā & sanitatē cōstituit, si uero non paruit iis, quæ iusserat, merito repulsus peremptus est morbo. hæc intelligo inquam ego. eodem modo igitur inquit & ad disciplinam cum quis peruenerit, curat ipsum, & bibere facit suam uirtutem. ut purget primum, & eiiciat mala oīa, quæ habēs uenerat. Quæ hæc? Ignorantiam. & errorem, quem ebiberat a deceptione, & arrogantiam, & concupiscentiam, & intēperantiam, & furorē, & auaritiam, & reliqua omnia, quibus oppletus fuerat in primo ambitu. Cum igiť purgatus fuerit, quo ipsū mittit? ītro inqt

ad

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

uado in ſtudium. Inueniūtur autem & proficiſcor, & proficiſcerer deponentia. accedo ad opus. deambulo in hortum. eo præceptori. & eo in præceptorium. curro, quod ſimpliciter curro. & curro ad præceptorem, ſimiliter & curro & curro ad premium. & adeo periculum capitis. uio in ciuitatem. occurro in iudicium. transfugio ad hoſtes. frequento forum, eo ad hoc, pro diſcedo.

Neutra acquiſitiua.

Quædam ãt uocantur neutra acquiſitiua, quæ ante ſe nominatiuum poſtulant, & poſt ſe datiuum acquiſitionem ſignificantem. Seruio tibi. ſeruiui. ſeruiam. cedo, & decedo, pro decedo. placeo tibi. & diſpliceo tibi. & placeo Inuenitur. Iuuo, pro iuuo. auxilior. ſequor. gratificor commune. hẽo tibi gratiã. hẽo tibi gratiã. ago tibi gratiã, græcũ. cõuerſor. pareo. conſentio. occurro. occurro. occurro.

Neutra poſſeſſiua.

Quædã autem uocantur neutra poſſeſſiua, quæ ante ſe ntũm poſtulant, & poſt ſe genitiuum. Indigeo libris, pro indigentiã habeo. & uolo lucrari, pro uolo. expers ſum cibi. abundo amicis. Indigeo ueſtibus pro priuor. & dubito hãc quæſtionem, pro ĩ dubitationem propono. careo pecuniis. aſſequor propoſitum, & aſſequor. Fruſtror ſpe. aberro uia, pro aberro. & pecco peccatum. fruor bonis. & præterfruor. & ſuperfruor, quæ raro, & cum accuſatiuo. Fruar, fruebar & fruebar attice.

Neutro paſſiua.

Quædam autem uocantur neutropaſſiua, ſiue ſui paſſiua, & per ſe paſſa, quæ ante ſe nominatiuum poſtulant. & ſignificant ſui paſſionem, & poſt ſe uarios caſus. Patior ab inimicis. doleo pro triſtor. & doleo malis amicorum. uel ſuper malis. & doleo caput conceptiue. doleo caput, tibi uero non eſt curæ. Lætor pro lætor. & gaudeo felicitate amici. uel ſup felicitate, uel ob felicitatẽ, & gaudeo lectione, pro incumbo. Gaudeo dices, non gaudeo, ſicut Datis Perſa exiſtimans atticiſſare. a quo datiſmus er-

(ror. qm̃ primus dixit gaudeo

βαδίζω εἰς τὸ φροντιστήριον. εὕρηται δὲ καὶ βαδιοῦμαι καὶ βαδιοίμην ἀποθετικά. χωρῶ πρὸς ἔργον. περιπατῶ εἰς τὸν κῆπον. φοιτῶ τῷ διδασκάλῳ, καὶ φοιτῶ εἰς τὸ διδασκαλεῖον. θέω, τὸ ἁπλῶς τρέχω. καὶ θέω πρὸς τὸν διδάσκαλον. ὁμοίως καὶ τὸ τρέχω. καὶ τρέχω ἐπὶ τὸ βραβεῖον. καὶ τρέχω τὸν περὶ ψυχῆς. ἐλαύνω εἰς τὴν πόλιν. ἀπαντῶ πρὸς τὸ δικαστήριον. αὐτομολῶ πρὸς τοὺς πολεμίους. θαμίζω περὶ τὴν ἀγοράν. εἶμι πρὸς τόδε, ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι.

Οὐδέτερα περιποιητικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα περιποιητικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ᾽ αὐτὰ δοτικὴν περιποίησιν σημαίνουσαν. δουλεύω σοι. δεδούλευκα. δουλεύσω. εἴκω καὶ ὑπείκω, τὸ ὑποχωρῶ. ἀρέσκω σοι, καὶ ἀπαρέσκω σοι. καὶ ἀρέσκομαι εὕρηται. ἀρήγω, τὸ βοηθῶ. ἐπικουρῶ. ἀκολουθῶ. εὐχαριστῶ κοινόν. ἔχω σοι χάριν. οἶδά σοι χάριν. ὁμολογῶ σοι χάριν, ἑλληνικόν. ὁμιλῶ. πειθαρχῶ. ὁμοφρονῶ. ὑπαντῶ. ξυναντῶ. ἐντυγχάνω.

Οὐδέτερα κτητικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα κτητικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ᾽ αὐτὰ γενικήν. χρήζω βιβλίων, ἀντὶ χρείαν ἔχω. καὶ χρήζω κερδαίνειν, ἀντὶ θέλω. ἀμοιρῶ τροφῆς. εὐπορῶ φίλων. ἀπορῶ ἱματίων, ἀντὶ στεροῦμαι. καὶ ἀπορῶ τόδε τὸ πρόβλημα, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπορίαν προτίθεμαι. σπανίζω χρημάτων. τυγχάνω τοῦ σκοποῦ, καὶ ἐπιτυγχάνω. ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος. ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀποτυγχάνω. καὶ ἁμαρτάνω ἁμαρτίαν. ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, καὶ παραπολαύω, καὶ ἐπαπολαύω. ἅπερ σπανίως καὶ μετὰ αἰτιατικῆς. ἀπολαύσω. ἀπέλαυον, καὶ ἀπήλαυον ἀττικῶς.

Οὐδετεροπαθητικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδετεροπαθητικά, ἔτι ἰδιοπαθητικά, καὶ αὐτοπαθῆ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ σημαίνουσιν αὐτοπάθειαν, καὶ μεθ᾽ αὐτὰ διαφόρους πτώσεις. πάσχω ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. ἀλγῶ, τὸ λυποῦμαι. καὶ ἀλγῶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, ἢ ἐπὶ τοῖς κακοῖς. καὶ ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, συνεκδοχικῶς. ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὶν δ᾽ οὐ μέλει. χαίρω, τὸ εὐφραίνομαι. καὶ χαίρω τῇ εὐτυχίᾳ τοῦ φίλου, ἢ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ ἢ διὰ τὴν εὐτυχίαν. καὶ χαίρω τῇ ἀναγνώσει, ἀντὶ τοῦ πρόσκειμαι. χαίρω βέβαιον οὐχὶ χαίρομαι ὥσπερ Δάτις ὁ πέρσης οἰόμενος ἀττικίζειν. ἀφ᾽ οὗ δατισμὸς ἁμάρτη-(μα, διότι πρῶτος εἶπε χαίρομαι.

νοσῶ, καὶ νοσῶ νόσον. ἀῤῥωστῶ ἀῤῥωστίαν, ἀσθενῶ ἀσθένειαν συνεκδοχικῶς. λημῶ λήμαις. πεινῶ. διψῶ. μεθύω. μεθύσκω δὲ ἕτερον. λιμώττω. βουλιμιῶ. ὀφθαλμιῶ. ἀλύω, τὸ ἀδημονῶ. ἐρυθριῶ. ὠχριῶ. γηρῶ καὶ γηράσκω. θνήσκω. κλαίω. καὶ κλαίω τὸν ἀποθανόντα. ὡσαύτως καὶ τὸ θρηνῶ, καὶ δακρύω συνεκδοχικῶς. φρίττω. τρέμω. φεύγω. καὶ φεύγω φόνον, ἀντὶ κατηγοροῦμαι. τὸ δὲ φεύγω τοὺς λῃστὰς, καὶ τρέμω τὸν θάνατον, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθροὺς, ἤτοι διὰ τοὺς λῃστὰς, καὶ ἐχθροὺς, νοουμένης ἔξωθεν τῆς διὰ προθέσεως, συνεκδοχικῶς. οὕτω γὰρ δοκεῖ λέγειν τῷ δεινῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἰστέον ὅτι ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ διάφορος σύνταξις εὑρίσκεται, καὶ παθητικαὶ φωναὶ, ἀδείᾳ τῆς θείας γραφῆς, καὶ τῶν ποιητῶν, οἷς ἔξεστι τὸ κοινὸν ἔθος μεταβάλλειν.

Περὶ μέσων ῥημάτων.

Κοινὸν ῥῆμα εἴτε μέσον ἐστὶ τὸ λῆγον εἰς μαι, καὶ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος σημαίνει. καὶ τὸ μὲν ἐνέργειαν σημαῖνον, ἐνεργητικῶς συντάξεις κατὰ τὰ εἴδη τῶν ἐνεργητικῶν. τὸ δὲ πάθος, παθητικῶς. οἷον, βιάζομαι τὸν φίλον, καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου. ἄγομαι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἄγομαι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. κομίζομαι τὸν ἄνδρα, καὶ κομίζομαι ὑπ᾽ αὐτοῦ. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι καθαρὰ κοινὰ ὀλίγα εἰσί. τὰ δὲ πλεῖστα τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται ἔθει ἀττικῷ. καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν. οἷον, τύπτομαι, ἀντὶ δαίρω, καὶ δαίρομαι. ἐτυψάμην, ἀντὶ ἔτυψα, καὶ ἐτύφθην. τύψομαι, ἀντὶ τύψω, καὶ τυφθήσομαι. καὶ τἆλλα ὡσαύτως, ὡς ἂν ἡ χρῆσις ἀπαιτεῖ. Αἰτοῦμαι. αἰτήσομαι. ᾐτησάμην. Μισθοῦμαι. μισθώσομαι. ἐμισθωσάμην. Ἐπιστρέφομαι. ἐπεστρεψάμην. ἐπιστρέψομαι. Πλάττομαι. ἐπλασάμην. πλάσομαι. Ἐπαινοῦμαι. ἐπῃνεσάμην. ἐπαινέσομαι. Ποιοῦμαι. ἐποιησάμην. ποιήσομαι. Φιλοῦμαι. ἐφιλησάμην. φιλήσομαι. Γεννῶμαι. ἐγεννησάμην. γεννήσομαι. καὶ τἆλλα πάμπολλα ὄντα. ἃ συντάξεις καθὰ ἡ ἔννοια τοῦ λόγου ἀπαιτεῖ. Ἰστέον καὶ τοῦτο, ὅτι τῶν καλουμένων μέσων χρόνων οἱ μὲν, ἐνεργητικῶς γράφονται. οἷον ὁ τέτυπα καὶ ὁ ἐτετύπειν. δύο καὶ τοῖς ἐνεργητικοῖς τετάχαται. οἱ δὲ, παθητικῶς καὶ ἐν παθητικοῖς τεταγμένοι. οἷον ὁ ἐτυψάμην. ὁ ἐτυπόμην. ὁ τύψομαι, καὶ ὁ τυποῦμαι. περὶ ὧν διάφοροι αἱ δόξαι τῶν ἡμετέρων γραμματικῶν. οἱ μὲν γάρ φασι τὰ μέσα ῥήματα ἀεὶ ἐνέργειαν καὶ

ægroto,& ægroto,tudĩe ægroto,tudĩe dbilitor,tate conceptiue lippio lippitudinibus.esurio.sitio. inebrior. inebrio alium. famesco.esurio. lippio. mœreo. quod mœreo. erubeo. palleo. senesco & senesco morior fleo. & fleo mortuum. eodem modo & lugeo,& lachrymo conceptiue. horreo. tremo. fugio. & reus sum cædis,pro accusor. fugio autem latrones, & timeo mortem & timeo inimicos, siue propter latrones, & inimicos, intellecta extrinsecus,per,præpositione conceptiue, Sic enim uidetur dicere,docto Apollonio. Notandum in huiusmodi etiam uariam constructionem inueniri, & passiuas uoces licentia diuiæ scripturæ. & poetarum,qb⁹ licet cõem cõsuetudinẽ ĩmutarẽ.

De mediis uerbis.

Cõmune uerbũ siue mediũ est desinẽs in me,& interdũ qdẽ actũ,interdũ uero passionẽ significat, & actũ qdẽ significans actiue construes secundum species actiuorum.& passionẽ uero, passiue. ut uiolo amicum, & uiolor ab amico. ago. hominem, & agor ab homine.porto uirum & porto ab eo. Oportet autem scire pura communia pauca esse, Sed plurima passiua communiter accipi more attico & quæ appellantur media tempora ipsorum, ut uerbero pro uerbero, & uerberor uerberaui pro uerberaui, & uerberatus sum. uerberabo, pro uerberabo, & uerberabor, & alia similiter ut usus postulauerit. peto. petã, petii.mercede conduco. mercede conducam. conduxi. curo curaui. curabo. fingo. finxi. fingam. laudo. laudaui. laudabo. facio. feci. faciam. amo. amaui. amabo. gigno. genui. gignam & alia permulta existentia quæ cõstrues ut sensus oratiõis postulauerit sciendũ etiã & hoc ꝙ ex iis quæ uocantur media tempora,aliqua actiue scribunť ut uerberaui & uerberauerã,ideo & ĩ actiuis ordinata sũt, aliq̃ uero passiue, & in passiuis ordinata, ut uerberaui uerberaui. uerberabo & uerberabo. de qb⁹ uariæ opiniões nostrorum grammaticorum.alii enim dicunt media uerba semper actũ &

passionẽ significare, alii uero & si media dicunť, attamẽ aliq̃ qdẽ actum, aliqua uero passionem ut uerberaui & uerberabã, actum sed liquefactus fui, & fueram, passionem, & feceram actionem. sed lotus sum passionem. alii autem hac fuerũt opinione, quod duo media tempora quæ actiue scribuntur plerunq; uergunt in passiuũ, ut liquefactus sum, fuerã. ĩsaniui, ĩsaniuerã. sed quæ scribuntur passiue quatuor plerunq; uergunt in Actiuum. feci. faciam. laudaui laudabo. inueniuntur autem passiue accepta. opus est autem magis diligentia in his, q̃ arte.

De deponentibus actiuis.

Deponens uerbum proprie est, quod passiue scribitur, actum autem significat ut pleraq;, raro uero & passionem, & actum significans perse actiuum appellatur, passionem uero, per se passum. Hoc autem sexcufariam constructo, sicut & actiua. Prima species postulat ante se nominatiuum agentem, & post se accusatiuum patientem.

Prima species deponentium.

Causor te, & causor te malitiæ. & causor hoc huius, pro causam puto, accuso, & accuso te ingratitudine. & accuso te accusatione, illud Co mici. Increpo autem te. Animaduerto. possideo. amplector, quod amo, & saluto. Accipio, & suscipio tuum morem, specto. coniecto. prædor. ulciscor, quod punio, existimo, id quod puto. & puto te bonum esse. dux sum aũt, id qđ dñor, cum genitiuo. & dux sũ tibi uiæ, ꝑ præeo. enarro scripta, & subenarro, & introduco tibi hoc, pro admoneo. Scio, idem quod cognosco, cogito, consydero, idem quod cogito. expurgo, idem quod excuso. pasco. affirmo. fructum capio. medeor, renuo. inficior. lædo te, & te. deterreo idẽ quod terreo. machinor. astute facio. Imitor. Interrogo. idẽ qđ ĩtelligo, & audio. Interrogo idẽ qđ ĩterrogo cũ gtõ. ĩterrogo pro interrogo. obscure loquor. uaticinor. Interficio pro occido.

πάθος σημαίνειν. οἱ δὲ, οἳ καὶ μέσα λέγονται, ἀλλ᾽ ὅμως τινὰ μὲν, ἐνέργειαν, τινὰ δὲ πάθος, ὡς ὁ τέτυπα, καὶ ὁ ἐτετύπειν ἐνέργειαν. ὁ δὲ τέτηκα, καὶ ἐτετήκειν, πάθος. καὶ τὸ μὲν ἐποιησάμην, ἐνέργειαν. τὸ δὲ ἐλουσάμην, πάθος. ἄλλοι δὲ ταύτης ἐγένοντο τῆς δόξης, ὅτι οἱ δύο μέσοι χρόνοι οἱ ἐνεργητικῶς γραφόμενοι πλεῖον ῥέπουσιν εἰς τὸ παθητικόν, ὡς τέτηκα, ἐτετήκειν. μέμηνα, ἐμεμήνειν. οἱ δὲ γραφόμενοι παθητικῶς τέσσαρες, πλεῖον ῥέπουσιν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν, ἐποιησάμην, ποιήσομαι. ἐπῃνεσάμην, ἐπαινέσομαι. εὕρηνται δὲ καὶ παθητικῶς λαμβανόμενοι. δεῖ δὲ μᾶλλον περὶ ἐνεργείας ἐν τούτοις ἡ τέχνης.

Περὶ ἀποθετικῶν ἐνεργητικῶν.

Ἀποθετικὸν ῥῆμα κυρίως ἐστὶ τὸ παθητικῶς μὲν γραφόμενον, ἐνέργειαν δὲ σημαῖνον ὡς τὰ πολλά. σπανίως δὲ καὶ πάθος. καὶ τὸ μὲν σημαῖνον ἐνέργειαν, αὐτενέργητον καλεῖται. τὸ δὲ πάθος, αὐτοπαθές. τούτου δὲ ἑξαχῶς συντασσομένου, ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικὰ, τὸ πρῶτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ᾽ αὑτὸ αἰτιατικὴν πάσχουσαν.

Πρῶτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν.

Αἰτιῶμαί σε, καὶ αἰτιῶμαί σε τῆς κακίας. καὶ αἰτιῶμαι τόδε τοῦδε, ἀντὶ τοῦ αἴτιον ἡγοῦμαι. Μέμφομαι, καὶ διαμέμφομαί σε τῆς ἀχαριστίας, καὶ μέμφομαί σοι μέμψιν δικαίαν, τὸ τοῦ κωμικοῦ. καταμέμφομαι δέ σου. Ἐνθυμοῦμαι. Κτῶμαι. Ἀσπάζομαι, τὸ φιλῶ, καὶ προσαγορεύω. Δέχομαι καὶ ἀποδέχομαί σου τὸν τρόπον. Θεῶμαι. Τεκμαίρομαι. Ληΐζομαι. Τιμωροῦμαι, τὸ κολάζω. Ἡγοῦμαι, τὸ νομίζω. καὶ ἡγοῦμαί σε ἀγαθὸν εἶναι. ἡγοῦμαι δὲ τὸ ἄρχω, γενικῇ. καὶ ἡγοῦμαί σοι τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ προηγοῦμαι. Ἐξηγοῦμαι τὰ γεγραμμένα, καὶ ὑφηγοῦμαι. καὶ εἰσηγοῦμαί σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ παραινῶ. Ἐπίσταμαι, τὸ γινώσκω. Λογίζομαι. Σκέπτομαι, τὸ φροντίζω. Σκήπτομαι, τὸ προφασίζομαι. Σιτοῦμαι. Διϊσχυρίζομαι. Καρποῦμαι. Ἰῶμαι. Ἀναίνομαι. Ἀρνοῦμαι. Λυμαίνομαί σε, καὶ σοι. Δεδίττομαι, τὸ ἐκφοβῶ. Μηχανῶμαι. Παλαμῶμαι. Μιμοῦμαι. Πυνθάνομαι, τὸ νοῶ καὶ ἀκούω. πυνθάνομαι τὸ ἐρωτῶ, μετὰ γενικῆς. Ἔρομαι, τὸ ἐρωτῶ. Αἰνίττομαι. Μαντεύομαι. Διαχειρίζομαι, τὸ φονεύω.

Δεύτερον εἶδος.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικήν, καὶ μεθ' αὐτὸ, δοτικήν. Μάχομαί σοι. Ἀνθίσταμαί σοι. καὶ προσίσταμαι, καὶ παρίσταμαι. Ἁμιλλῶμαί σοι. Ἐναντιοῦμαι τοῖς σοῖς λόγοις. Ἀσχολοῦμαι καὶ ἐνασχολοῦμαι τῇ σοφίᾳ. Εὔχομαι καὶ προσεύχομαι τῷ θεῷ. καὶ εὔχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ οὗ τὴν εὐχὴν ποιῶ. καὶ ἐπεύχομαι δέ σου, καὶ ὑπερεύχομαί σου. ἐπεύχομαι δέ σε. Θυμοῦμαί σοι. Ὀργίζομαί σοι. Ἕπομαί σοι. καὶ ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον τὸ τοῦ κωμικοῦ. Συναγελάζομαί σοι. Φιλιοῦμαί σοι. Χρῶμαι τοῖς σοῖς, καὶ τὰ σά. τὸ δὲ κεχρημένοις, πολλάκις παθητικῶς. Ἀνέχομαί σοι. Ἀποκρίνομαί σοι ἐρωτηθείς. Ἀπολογοῦμαί σοι αἰτιαθείς. Λοιδοροῦμαί σοι, καί σε σπανίως. Συντίθεμαί σοι, καὶ προστίθεμαί σοι, καὶ ἐπιτίθεμαί σοι, καὶ ὑποτίθεμαί σοι τόδε.

Τρίτον εἶδος.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικήν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικήν. Ἐφίεμαί σου. Μεθίεμαί σου. Γλίχομαι. Ἱμείρομαι, τὸ ἐπιθυμῶ. Προΐσταμαι, καὶ ὑπερίσταμαι, καὶ διΐσταμαι. Ἐπιμελοῦμαι καὶ ἐπιμέλομαι τῶν σῶν πραγμάτων. Μέμνημαι τοῦ πράγματος, καὶ ἔτι τὸ πρᾶγμα σπανίως. Ὠνάμην. καὶ ἀπωνάμην τῶν μαθημάτων. Αἰσθάνομαι, καὶ αἴσθομαι. Ὀσφραίνομαι. Γεύομαι. Ἅπτομαι. τὰ δὲ τῶν αἰσθήσεων πολλάκις καὶ μετὰ αἰτιατικῆς. Αἰσθάνομαι τὸ νοῶ μετὰ μετοχῆς. αἰσθάνομαι φερόμενος ἔξω τοῦ καιροῦ. εἰ δὲ πρὸς ἕτερον πρόσωπον φέρεται, μετ' αἰτιατικῆς. αἰσθάνομαί σε ποιοῦντα τόδε. αἰσθάνομαι τὸ αἴσθησιν ἔχω, μετὰ γενικῆς. αἰσθάνομαι τῆς τῶν λόγων ἡδύτητος. ὡσαύτως καὶ τὸ γεύομαι, ὀσφραίνομαι. ὀρέγομαι. προμηθοῦμαι. προνοοῦμαι. στοχάζομαι. κήδομαι, τὸ φροντίζω. φείδομαι, τὸ ἀκριβολογοῦμαι, καὶ τὸ ἐλεῶ. Ἀκροῶμαι τῶν φυσικῶν. Ἀπέχομαι κρεῶν. Ἐπιλανθάνομαί σου, καί σε. Πειρῶμαί σου. Μεταποιοῦμαι καὶ ἀντιποιοῦμαι τῶν σῶν. Δέομαί σου. καὶ δέομαί σου τὰ δίκαια, ἤτοι διὰ τὰ δίκαια.

Τέταρτον εἶδος.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικήν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικήν. μεθ' ἣν, ἑτέραν. Πράττομαί σε χρήματα. τοῦτο δὲ καὶ μέσον ἂν εἴη. εἰσπράττομαί σε φόρον. Ἀφῄρημαι δὲ παιδείας ἢ λόγων. οὓς δυνάμενος κτήσασθαι, ὠλιγώρησα. Ἐστερήθην δὲ τῶν ἐμῶν ἄκων. Ἀφαιροῦμαί σε χρήματα ἢ χρημά-

Secunda ſpecies.

Secunda ſpecies deponentium poſtulat ante ſe nominatiuum, & poſt ſe datiuum, pugno tibi, aduerſor tibi. & tueor, adſiſto. Contendo. tibi aduerſor ſermonibus tuis. Incumbo. & Incumbo ſapientiæ precor & deprecor deum. & precor. pro homine, pro quo precem facio. contra precor autem te & deprecor te. Imprecor autem te. Iraſcor tibi, Iraſcor tibi, ſequor te. & ſeqnere me puelle, illud Comici, Congregor tibi, Concilior tibi, Vtor tuis, & tua. illud autem uſis ſepenumero paſſiue, tolero te reſpondeo tibi interrogatus. reſpondeo tibi accuſatus. conuitior tibi, & te raro, Componor tecum, & oppono tibi, & Impono tibi, & ſuppono tibi hoc.

Tertia ſpecies.

Tertia ſpecies deponentium poſtulat ante ſe nominatiuum & poſt ſe genitiuum. Cupio te dimitto te, Cupio, opto, hoc eſt cupio, adſto, & ſuperſto & diſto. Curo & curo tuas res. memini rei, & etiam rem raro, utilitatem aſſecutus, & aſſecutus diſciplinas, ſentio & ſentio, odoro, guſto. tango, quæ autem ſunt ſenſus ſæpe & cũ accuſatiuo. Sẽtio, hoc eſt cognoſco cũ participio. cognoſco latus extra tempus, & ſi ad alteram perſonam fertur cum accuſatiuo cognoſco te faciẽtẽ hoc, ſentio, hoc ẽ ſenſum habeo cum genitiuo. ſentio ſermonum ſuauitatem. pari modo & guſto. odoro. appeto, præuideo. præcognoſco. Coniecto. Curo. hoc eſt curã habeo. parco hoc eſt accurate loquor, & miſeror. Audio res naturales. Abſtineo carniũ. obliuiſcor tui, & te. Experio te. aſſero, & uẽdico tua. indigeo tui & indigeo tui iuſtis ideſt propter Iuſta.

Quarta ſpecies.

Quarta ſpecies deponentium requirit ante ſe nominatiuum, & poſt ſe accuſatiuum poſt quem, alium. Exigo a te pecunias. Hoc uero & medium eſſet. redimo te a tributo. aufero aũt eruditionẽ, uel ſermones quos ualẽs poſſidere, paruifeci, priuatus autem ſum meo Inuitus. aufero a te pecunias uel pecu-

nias iacio tibi malum attice, & facio tibi malum communiter.

Quinta ſpecies.

Quinta ſpecies deponentium poſtulat ante ſe nominatiuũ, & poſt ſe accuſatiuũ, poſt quẽ datiuum. uel conuerſiue. dono tibi librum, & dono te libro. dono tibi equum. remitto tibi debitum. annuntio tibi uictoriam. Duco te uia. accuſo te accuſatione. Polluceor tibi pecunias ſine rogatu. Promitto uero tibi hoc & promitto non rogatus. efficio tibi hoc. communico tibi, & imptio tibi mea.

Sexta ſpecies.

Sexta ſpecies deponentium poſtulat ante ſe nominatiuum, & poſt ſe accuſatiuum, poſt quem, genitiuum eligo, & præ ligo uitam morte. eripio te a periculo. Remoueo te a calumnia libero te debito. redimo te a pœna commuto uinum tritico, emo ſeruum uiginti minis. emo librum decem ducatis emo ueſtem multo.

De deponentibus paſſiuis.

Deponens paſſiuum eſt ſignificans per ſe paſſionem, & poſtulans ante ſe nominatiuum patientem, & poſt ſe, genitiuum, & alios caſus, fio a quodam. cõuerſor uero cũ quodã & ſupo hũc, conſumor ꝙ corrumpor. uenio ad hoc. pro eo. doleo, & doleo malis amicorum. delector, & delector bonis exulto tibi gratia mali, & gratulor tibi boni gratia. exulto ſuperbio. iaceo. pauper ſum. lætor. dormio ſedeo. doleo. ocior. mentior ego, & decipio te, pro decipio. mentior uero contra te. timeo. & timeo inimicos, ſiue propter inimicos conceptiue, ut in neutropaſſiuis. ſimiliter & reuereor. & caueo, & erubeſco, & quæcunq; conſtruũtur cum accuſatiuo, ſciendum multa communia uerba habere etiam actiua, & plurima paſſiua communia fieri. Item deponentium actiuoꝝ, quædã actiua habere aliud quid ſignificãtia. cum uero actiuũ ſignificant, nequaquã ſignificare paſſionem niſi ſolum in indefinitis. ſuſceptus ſum, tutatus ſum, & in præteritis ꝑfectis raro his autẽ maxĩe accedunt ꝗcunq; media indefinita

των. Ἐργάζομαί σε κακὸν ἀττικῶς, ἐργάζομαι δέ σοι κακὸν κοινῶς.

Πέμπτον εἶδος.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικήν, καὶ μεθ' αὐτὸ, αἰτιατικήν. μεθ' ἣν, δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως. Δωροῦμαί σοι βίβλον, καὶ δωροῦμαί σε βίβλῳ. Χαρίζομαί σοι ἵππον. Ἀφοσιοῦμαί σοι τὸ χρέος. Εὐαγγελίζομαί σοι νίκην. Ἡγοῦμαί σοι τὴν ὁδόν. Μέμφομαί σοι μέμψιν. Ἐπαγγέλλομαί σοι χρήματα δίχα ἀξιώσεως. Ὑπισχνοῦμαί σοι δὲ τόδε, καὶ ὑπόσχομαι ἀξιωθείς. Ἀπεργάζομαί σοι τόδε. κοινοῦμαί σοι, καὶ ἀνακοινοῦμαί σοι τὰ ἐμά.

Ἕκτον εἶδος.

Τὸ ἕκτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικήν, καὶ μεθ' αὐτὸ, αἰτιατικήν. μεθ' ἣν, γενικήν. Αἱροῦμαι καὶ προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου. Ἐξαιροῦμαί σε τοῦ κινδύνου. Παραιτοῦμαί σε τῆς διαβολῆς. Ῥύομαί σε τοῦ χρέους. Λυτροῦμαί σε τῆς ποινῆς. Ἀλλάττομαι οἶνον σίτου. Πρίαμαι δοῦλον εἴκοσι μνῶν. Ὠνοῦμαι βίβλον δέκα χρυσῶν. Ἀποδίδομαι τὸ ἱμάτιον πολλοῦ.

Περὶ ἀποθετικῶν παθητικῶν.

Ἀποθετικὸν παθητικόν ἐστι τὸ σημαῖνον αὐτοπάθειαν, καὶ ἀπαιτοῦν πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ, γενικήν· καὶ ἄλλας πτώσεις. Γίνομαι ἀπὸ τοῦ δεῖνος. Συγγίνομαι δὲ τῷ δεῖνι, καὶ περιγίνομαι τοῦδε. Οἴχομαι, τὸ φθείρομαι. Οἴχομαι πρὸς τόδε, ἀντὶ πορεύομαι. Ἄχθομαι, καὶ ἄχθομαι τοῖς κακοῖς τῶν φίλων. Ἥδομαι, καὶ ἥδομαι τοῖς ἀγαθοῖς. Ἐφήδομαί σοι, ἐπὶ κακοῦ· καὶ συνήδομαί σοι, ἐπὶ ἀγαθοῦ. Ἀγαλλιῶμαι. Βρενθύομαι. Κεῖμαι. Πένομαι. Θρύπτομαι. Κοιμῶμαι. Κάθημαι. Ὀδυνῶμαι. Ῥαστωνεύομαι. Ψεύδομαι ἐγώ. καὶ ψεύδομαί σε, ἀντὶ ἀπατῶ. Καταψεύδομαι δέ σου. Φοβοῦμαι. καὶ φοβοῦμαι τοὺς ἐχθρούς, ἤτοι δέδια τοὺς ἐχθροὺς συνεκδοχικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς οὐδετεροπαθητικοῖς. ὡσαύτως καὶ αἰδοῦμαι, καὶ εὐλαβοῦμαι, καὶ αἰσχύνομαι, καὶ ὅσα συντάσσονται αἰτιατικῇ.

Ἰστέον ὅτι πολλὰ τῶν κοινῶν ῥημάτων ἔχουσι καὶ ἐνεργητικά· καὶ πλεῖστα τῶν παθητικῶν κοινὰ γίνονται. Ἐπὶ τῶν ἀποθετικῶν ἐνεργητικῶν ἔνια ἐνεργητικὰ ἔχουσιν ἄλλό τι σημαίνοντα. ὅτε δὲ ἐνέργειαν σημαίνουσιν, οὐδαμῶς σημαίνουσι πάθος, εἰ μὴ μόνον ἐν τοῖς παθητικοῖς ἀορίστοις. ἐδέχθην. ἠσφαλίσθην. καὶ ἐν τοῖς παρακειμένοις σπανίως. τούτοις δὲ μάλιστα προσγίνεται ὅσα μέσοις ἀορίστοις

ἔχουσιν. Ἔτι πολλὰ τῶν ῥημάτων εἰς ἀπαρέμφατον ἀποδιδοῦσι τὴν σύνταξιν. Ἀδυνατῶ γράφειν διὰ τὸ γῆρας. αἰδοῦμαι ζητεῖν νέος ὤν. Δύναμαι τρέχειν. Ἐπιθυμῶ μανθάνειν. ἔοικας τῶν ἀγαθῶν εἶναι. κινδυνεύω ἀποθανεῖν. καὶ κινδυνεύει, ἀντὶ τοῦ δοκεῖ. μορμινῶ τοὺς ἐμαυτοῦ θρέψαι παῖδας. ἔτι πολλὰ τῶν ῥημάτων εἰς ὄνομα καὶ ἀπαρέμφατον μεταβαίνουσι. Προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου. καὶ προαιροῦμαι μᾶλλον ζῆν ἢ θανεῖν. ἀρνοῦμαι τὴν στρατείαν, καὶ ἀρνοῦμαι στρατεύειν. Γινώσκω γράμματα, καὶ γινώσκω γράφειν. ἔτι πολλὰ τῶν ῥημάτων εἰς ὄνομα μεταβαίνουσιν οὐκ ἄνευ προθέσεως. παραγίνομαι εἰς τὴν πόλιν. καταγίνομαι εἰς τόδε. ἔρχομαι πρὸς σέ. πορεύομαι πρὸς τὸν Ἰωάννην. παροινῶ εἰς τοὺς συμπότας. καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν προσωπικῶν, ταῦτα. νῦν δὲ λεκτέον ὀλίγα καὶ περὶ τῶν ἀπροσώπων.

Περὶ ἀπροσώπων ῥημάτων.

Ἀπρόσωπον ῥῆμά ἐστι τὸ σπανίζον τῇ προσωπείᾳ, καὶ μιᾷ καταλήξει ταύτην ἀποπληροῦν. Δεῖ ἐμὲ ἀναγινώσκειν. δεῖ σε ἀκούειν. δεῖ ἐκεῖνον σπουδάζειν. ἀπαιτοῦσι δὲ τὰ ἀπρόσωπα διαφόρους πτώσεις μεθ' ἑαυτά, καὶ δύο αἰτιατικὰς πολλάκις μετὰ ἀπαρεμφάτου. μίαν μὲν ἐκ τῆς τοῦ ῥήματος φύσεως, ἑτέραν δὲ ἐκ τῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου. οἷον, δεῖ τὸν καθηγητὴν ἐπιμελῶς διδάσκειν τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς. καὶ δεῖ τοὺς μαθητὰς φιλεῖν καὶ τιμᾶν τὸν διδάσκαλον. χρή με φιλεῖν σε, καὶ χρή σε ἀντιφιλεῖν ἐμέ. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως, ὅτε μάλιστα τὸ ῥῆμα ἐπ' αἰτιατικὴν φέρεται.

Ὁ ἐνεστὼς, δεῖ. ὁ παρατατικὸς, ἔδει. τὸ ἀπαρέμφατον δεῖν, ἀντὶ τοῦ πρέπειν. Δεῖ δέ μοι χρημάτων διαλυτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔνδειά μοι ἐστὶ χρημάτων. Ὁ ἐνεστὼς, χρή. ὁ παρατατικὸς χρῆν, καὶ ἐχρῆν. τὸ ἀπαρέμφατον χρῆναι, ἀντὶ τοῦ πρέπειν. τί δὲ χρὴ φίλων, ἀντὶ τίς χρεία φίλων. Πρέπει τοὺς παῖδας τιμᾶν τοὺς γονεῖς. καὶ πρέπει μοι τόδε, ἀντὶ ἁρμόζει. ἔπρεπε πρέπειν. Μέλει μοι ἄνθρωπος. καὶ μέλει μοι τοῦ ἀνθρώπου. καὶ μέλει μοι γράφειν. ἔμελλε μέλλειν. Προσήκει μοι τόδε, καὶ προσήκει μοι καθεύδειν. προσῆκε. προσήκειν. ὁμοίως καὶ ἀνήκει. Ἀρέσκει μοι τὸ καλόν, καὶ ἀπαρέσκει μοι τὸ κακόν. καὶ ἀρέσκει μοι σπουδάζειν, καὶ ἀπαρέσκει μοι παίζειν. Συμφέρει μοι τόδε, καὶ συμφέρει μοι ὑγιαίνειν. ὡσαύτως καὶ τὸ ἀρκεῖ, καὶ

(ἐξαρκεῖ, καὶ διαρκεῖ, καὶ

habent· Item multa uerba ad infinitum reddunt cōstructionē. Impotēs sū scribere ob senectutē. erubesco q̄rere iuuenis existens· Possum currere· Cupio discere. uideris bonus esse. Periclitor mori. & periclitatur pro uidetur· cogito meos ipsius nutrire filios. Item multa uerba in nomen, & infinitiuum transeunt· præpono uitam morti. præeligo magis uiuere, q̄ mori. recuso expeditionem, & recuso bellare. Noui literas, & noui scribere. Item multa uerba in nomina transeunt non sine præpositione. Accedo ad urbem. proficiscor ad hoc· Venio ad te· eo ad Ioannem. debacchor in conuiuas · & alia plurima. Sed de personalibus hæc, nunc dicendū ē pauca & de impersonalibus.

De impersonalibus uerbis.

Impersonale uerbum est qđ caret tripersonatu. & una terminatiōe hunc complet· Oportet me legere. oportet te audire. oportet illum studere. Postulant aūt impersonalia diuersos casus post se, & duos accusatiuos sæpe post infinitiuum unum ex uerbi natura, alterum uero ex natura infinitiui, ut oportet præceptorem diligenter docere suos discipulos, & oportet discipulos amare, & honorare magistrum. oportet me amare te. & oportet te redamare me, & in similibus eodem modo, cum maxime uerbum i accusatiuū ferē.

Præsens oportet· Ptm̄ impf. oportebat. Infinitiuū oporteř ꝓ decere. opus est mihi pecuniis. resolutiue pro opus est mihi pecūia. Præsens oportet. præteritū ipse oportebat. & oportebat Infinitiuū oportere, pro decere. Quid uero opus ē amicis? pro quis usus amicorum? decet filios honorare parentes, & decet me hoc pro conuenit· decebat decere curæ. est mihi homo. & cura est mihi hominis. & curæ ē mihi scribere. curæ erat, curæ esse. cōuenit mihi hoc. & cōuenit mihi dormire. cōueniebat· cōuenire · similiter & contingit. placet mihi bonum, & displicet mihi malum · & placet mihi studere. & displicet mihi ludere. cōfert mihi hoc· & cōfert mihi sanum esse. similiter & sufficit, &

(sufficit, & sufficit, &

sufficit.& congruit, & licet. contingit mihi hoc. & contigit mihi dormirẽ die.uidetur mihi hoc & uidetur mihi optimũ philosophari & in aliis multis.licet mihi hoc.adest. pars est autem mihi huius,pro participatio est.eodem modo & in passiua uoce contingit cras pluere. Potest hodie hoc fieri. dicitur.hoc & dicitur amicum uenire. dictum est mihi hoc. & acquisitiua auditũ est mihi.cognitũ ẽ mihi, & auditũ est ab illis.& hæc satis ut in breuitatis specie. Apud alios autem latissime hæc inuenietis. Valete qui legeritis,& mementote.in Messana Siciliæ editũ est. Anno a natiuitate dei mellesimo quadrigentesimo sexagesimo sexto.

De perse subiunctiuis,& insubiunctiuis uerbis.

Verborum aliqua per se subiunctiua uocantur,aliq̃ uero ĩ subiunctiua,& perse subiunctiuorum,aliqua qdẽ actiue aliqua uero passiue proferuntur.pari modo & insubiunctiua. Sunt autem perse subiunctiua actiua,quorum uerbũ grauatur,& participium acuitur,& infinitiuum circunflectitur. Horum singulares secundæ,& tertiæ personæ, & plurales primæ per se subiunctiuæ dicuntur, ut mordeo,qui momordit mordere .si,ris.rit,si momorderimus.cucurrero,qui cucurrit.currere, Si ris.rit.si cucurrerimus.latuero,qui latuit,latere.Si latueris.rit si rimus. bibero q bibit.bibere.Si ris.rit.si rimus.eleuauero.q eleuauit.eleuarẽ.Si eleuaueris eleuauerit. Si eleuauerimus. Sic & alia plurima Passiue autem prolata,hæc,retentus fuero pro tentus fuero. abstinuero.peruenero.fact⁹ fuero.oblitus fuero. præmissus fuero & huiusmõi,Insubiũctiua actiua uocantur,quorum ĩdefinita non seruant futuri consonantem non habentes autẽ, neq; subiunctiua faciunt.dabo.dabis.dabit.dabimus.Inueniam. peccabo. dimittã ponã.trãsibo.Itẽ ĩ subiũctiua & habebo.bis.bit. ueniã. es niet. feram. res. ret. sic neq; passiua media indefinita prima, neq; futura. eligam. perueniam. accendam. uolam. fiam. neq; attica futura quæ ab in zo, subiũguntur. delebo.portabo. cognoscam. certabo. uadam & cætera.

καταρκεῖ· καὶ τὸ ἁρμόζει. καὶ τὸ ἔξεστι. συμβαίνει μοι τόδε, καὶ συμβαίνει μοι καθεύδειν ἡμέρας, δοκεῖ μοι τόδε, καὶ δοκεῖ μοι ἄριστον φιλοσοφεῖν· καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν. ἔξεστί μοι τόδε· πάρεστι· μέτεστι δέ μοι τοῦδε, ἀντὶ μετουσία ἐστίν· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ παθητικῆς φωνῆς· ἐνδέχεται αὔριον βρέξαι· δύναται σήμερον τόδε γενέσθαι· λέγεται τόδε, καὶ λέγεται τὸν φίλον ἐλθεῖν. εἴρηταί μοι τόδε· καὶ τὰ περιποιητικά· ἤκουσταί μοι. ἔγνωσταί μοι. καὶ ἤκουσται ὑπ᾽ ἐκείνων· καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ ὡς ἐν ἐπιτομῆς εἴδει· παρ᾽ ἄλλοις δὲ διεξοδικώτατα ταῦτα εὑρήσετε. Ἔρρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε· ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας ἐξέδοτο, ἔτει ἀπὸ θεογονίας χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑξηκοστῷ ἕκτῳ.

Περὶ αὐθυποτάκτων καὶ ἀνυποτάκτων ῥημάτων.

Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν, αὐθυπότακτα καλεῖται. τὰ δὲ, ἀνυπότακτα. καὶ τῶν αὐθυποτάκτων τὰ μὲν, ἐνεργητικῶς, τὰ δὲ, παθητικῶς προφέρονται. ὡσαύτως καὶ τὰ ἀνυπότακτα. Εἰσὶ δὲ αὐθυπότακτα ἐνεργητικά, ὧν τὸ ῥῆμα βαρύνεται, καὶ ἡ μετοχὴ ὀξύνεται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον περισπᾶται. τούτων τὰ ἑνικὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα καὶ τὰ πληθυντικὰ πρῶτα αὐθυπότακτα λέγονται. οἷον, δάκω, δακών, δακεῖν, ἐὰν δάκῃς, δάκῃ, ἐὰν δάκωμεν. δράμω, δραμών, δραμεῖν, ἐὰν δράμῃς, δράμῃ, ἐὰν δράμωμεν. λάθω, λαθών, λαθεῖν, ἐὰν λάθῃς, λάθῃ, ἐὰν λάθωμεν. πίω, πιών, πιεῖν, ἐὰν πίῃς, πίῃ, ἐὰν πίωμεν. ἀνάσχω, ἀνασχών, ἀνασχεῖν, ἐὰν ἀνάσχῃς, ἀνάσχῃ, ἐὰν ἀνάσχωμεν. ὡσαύτως καὶ ἄλλα πλεῖστα. τὰ δὲ παθητικῶς προφερόμενα, ταῦτα. ἀνάσχωμαι, ἀντὶ σχῶμαι. ἀπόσχωμαι. ἀφίκωμαι. γένωμαι. ἐπιλάθωμαι. πρόωμαι. καὶ τὰ ὅμοια. ἀνυπότακτα ἐνεργητικὰ καλοῦνται ὧν οἱ ἀόριστοι ἀ φυλάττουσι τὸ τοῦ μέλλοντος σύμφωνον. μὴ ἔχοντες δὲ, οὐδὲ ὑποτακτικὰ ποιοῦσι. δώσω. δώσεις. δώσει. δώσομεν. εὑρήσω. ἁμαρτήσω. ἀφήσω. θήσω. παρήσω. ἔτι ἀνυπότακτα καὶ τὸ ἕξω, ἕξεις, ἕξει. ἥξω, ἥξεις, ἥξει. οἴσω, οἴσεις, οἴσει. ὡσαύτως οὐδὲ οἱ παθητικοὶ μέσοι ἀόριστοι πρῶτοι, οὐδὲ οἱ μέλλοντες. αἱρήσομαι. ἀφίξομαι. βήσομαι. βουλήσομαι. γενήσομαι. οὐδὲ οἱ ἀττικοὶ μέλλοντες τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ζω ὑποτάσσονται. ἀφανιῶ. κομιῶ. γνωριῶ. ἀγωνιοῦμαι. βαδιοῦμαι. καὶ τἄλλα.

10E [illegible]

ALDVS MANVTIVS RO. LECTORI SALVTEM.

Etsi eram typicis, literariis'q; negociis impedit⁹, ac immersus potius, tamē si Constantini Lascaris grammaticos libros ĩ latinū traducerem, non putaram multum difficultatis, laboris'que futurum. Sed plurimum certe fuit. Quandoquidem dum Constantini græcæ linguæ compendiarum facere latinum studeo, aduerti & Theodori Gazæ introductionem grāmaticā, & Apollonii cognomento difficilis, & cæterorum pleraque, a quibus Constantinus accepit, ĩ linguam nostrā transfere me oportere. Adde quod & nostri grāmatici euoluendi fuerunt, & Priscianus præcipue, quem latinum dicere 'Apollonium possumus. Nam si cum Prisciano Apollonium conferes, ubi de constructione tractauit (cætera. enim Prisciani non poteris, quia non extat integer Apollonius) ad uerbum ferè tralatum a Prisciano Apollonium eleganter quidem, & erudite, cognosces. Quod, dum in Academia nostra Scipio Carteromachus pistoriensis homo & græce, & latine doctis quibusdam Apollonium interpretaretur, Nicolaus zudecus, grauis philosophus, ac medicus, & acuto uir ingenio, deprehendit. habere igitur in manibus inter traducendum Priscianum maxime oportuit, ut quibus nominibus græcas quasdam dictiones, latinas, ille dixisset, & ipse dicerem. Sed me nullius unq̃, dum prosim, pigebit laboris. Habes præterea Cebetis Thebani tabulam, & græce, & latine, in singulorum quaternionū medio, cura nr̄a, ĩpressam, opusculū lectu dignissimū, & per q̃ utile, in quo uitæ humanæ conditio, ingeniose describitur, ostenditurq;, uiam ad uirtutē angustam esse, arduámq;, & laboris plenā, eúmq;, qui ad eā uelit accedere, abstinentem in primis, & constantem fore oportere, ac tandem cū ad eam peruenerit, perpetua felicitate fruiturū. Contra uiā, quæ ducit ad uitia, latā esse quidem, & planā, ac uoluptatū plenam. Sed tandem ducere in præcipitium. atq; ad æternam miseriam, & infelicitatem. Id uero addidimus, tum ut prodessem studiosis, tum ne charta, quæ in singulorum quaternium medio abundabat, periret.

Vale.

Constantini Lascaris Constantinopolitani procemium de nomine & uerbo
Liber tertius.

In præeditis a nobis duobus libris, & octo partium orationis traditio edita est, & uerborum in casus transitio, & alia necessaria introductitiis græcis'q;, & latinis, hæc autem omnia breuissime composita sunt & propter latinorum alienam uocem, & qm qui in ætate sunt, uersantur cum suis, & non possunt facile nostra discere. Quoniam autem ab umbratili ad ueram picturam peruenerunt p uiuam uocem, & diligentiam, & linguæ elegantia demulti optât diligêter scire ,pfunditatê, oportere existimaui pcursis oib⁹ reliquiis antiquorum grammaticorum, & nouorum, & omnib⁹ poetis & tertium componere de nomine, & uerbo, in quo latissime orationis artem quandam faciam de declinatione omniũ nominum, generum'q;, & terminationũ, & formationũ casuum, non solum secundum communem linguam, sed & alias linguas, & poeticum usum, simili modo & de uerbo. puto aũt hoc utilissimum introductitiis in actiuam grammaticam, & fastiuam permulta dispersa continens opus est autê discipulis non solum grammatices principiis, sed & poeticæ, & metricæ artis, ut diligenter intelligant multas.n.côtinet dignitates poetarũ ad côfirmationê ueritatis. nullus autem admiretur, neq; detractet, anteq̃ librum legerit.non n.gloria uana, neq; pecuniarum spe, neq; laudis tantum accepi laborem, sed utilitatis gratia studiosorum, quos siquis potens iuuare, torpeat, inuidus, & proditor iudicari posset, talentum occultans. qd.n. lucrati fuerim⁹ aliis nô impertientes quæ didicimus? uel quô nô mali, & paucisc ii iudicemur, si quæ cũ labore cognouimus côia facere nolim⁹ oratione, uel scriptura, & maxîe hoc tpe quo & præceptorũ, & librorum defectus pp îfelicitatê generis. Siqua aũt utilitas latinis, aut græcis ex hoc libro fiat, grauibus quidem, & in his iudicibus, hoc relinquo mihi aũt ut uisum ê, ita etiá dictũ ê, Stu-

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΡΗΜΑΤΟΣ· ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ·

Ν τοῖς προεκδοθεῖσιν ἡμῖν δυσὶ βιβλίοις, ἥ τε τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου παράδοσις ἐξέδοτο, ἥ τε τῶν ῥημάτων εἰς τὰς πτώσεις μετάβασις, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα τοῖς εἰσαγωγικοῖς ἕλλησι καὶ λατίνοις· ταῦτα δὲ πάντα βραχύτατα συνετέθειτο, διά τε τὸ τῶν λατίνων ἀλλόφωνον, καὶ διὰ τὸ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας, συζῆν τοῖς οἰκείοις, καὶ μὴ δύνασθαι εὐχερῶς τὰ ἡμέτερα μανθάνειν. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῆς σκιαγραφίας εἰς ἀληθῆ ζωγραφίαν ἀνῆλθον, διὰ ζώσης φωνῆς καὶ ἐπιμελείας, καὶ τῇ τῆς γλώττης εὐμουσίᾳ κατακηληθέντες, γλίχονται ἐπιμελῶς εἰδέναι τὸ βάθος, δεῖν ᾠήθην διεξιὼν πάντα τὰ λείψανα τῶν παλαιῶν γραμματικῶν καὶ νέων, καὶ πάντας τοὺς ποιητὰς, καὶ τεῦχον συνθεῖναι περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος· ἐν ᾧ διεξοδικώτατα τεχνολογίαν τινὰ ποιήσομαι περὶ τῆς κλίσεως πάντων τῶν ὀνομάτων, γενῶν τε καὶ καταλήξεων, καὶ σχηματισμῶν τῶν πτώσεων· οὐ μόνον κατὰ τὴν κοινὴν γλῶτταν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας διαλέκτους, καὶ ποιητικὴν χρῆσιν· ὁμοιοτρόπως καὶ περὶ τοῦ ῥήματος. οἶμαι δὲ τοῦτο πολυωφελέστατον τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἰς πρακτικὴν γραμματικὴν καὶ ποιητικὴν, πάμπολλα διεσπαρμένα περιέχον· δεῖ δὲ ὅμως τοῖς μαθηταῖς, οὐ μόνον γραμματικῆς ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ ποιητικῆς, καὶ μετρικῆς τέχνης, ἵν᾽ ἀκριβῶς ἐπαΐωσι. πολλὰ γὰρ περιέχει ἀξιώματα τῶν ποιητῶν εἰς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας. μηδεὶς δὲ θαυμαζέτω, μήτε διασυρέτω, πρὶν ἂν τὸ βιβλίον ἀναγνῷ. οὔτε γὰρ δόξῃ κενῇ, οὔτε χρημάτων ἐλπίδι, ὅτε ἐπαίνου τοσοῦτον ἀνέλαβον πόνον, ἀλλ᾽ ὠφελείας χάριν τῶν φιλολόγων. οὓς εἴ τις δυνάμενος ὠφελεῖν ἀποκνοίη, φθονερὸς ἂν καὶ προδότης κριθείη, τὸ τάλαντον ἀποκρύψας. τί γὰρ ἂν κερδαίνοιμεν, ἄλλοις μὴ κοινοῦντες ἃ μεμαθήκαμεν. ἢ πῶς οὐ κακοὶ καὶ ὀλιγομαθεῖς κριθείημεν, τὰ μετὰ πόνου ἐγνωσμένα κοινὰ μὴ ποιεῖν ἐθέλειν λόγῳ ἢ γραφῇ. καὶ μάλιστα ἐν τῷ παρόντι, ἐν ᾧ καὶ διδασκάλων, καὶ βιβλίων ἔλλειψις, διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ γένους. εἴ τις δ᾽ ὄνησις λατίνοις ἢ γραικοῖς ἐκ τοῦ παρόντος γένοιτο, τοῖς δεινοῖς μὲν περὶ ταῦτα κριταῖς τοῦτο ἀφίημι. ἐμοὶ δὲ ὡς δέδοκται, οὕτω καὶ εἴρηται. σπου-

διαστέον δή, καὶ συνεχῶς ἀναγνωστέον, τῶν πολλῶν χρησίμων καὶ ἀναγκαίων τῆς πρακτικῆς γραμματικῆς χάριν. μεθ᾽ ἣν εἰς τὴν θεωρητικὴν ἀναχθῆναι χρεὼν, ἣν περιέχει τὰ τέτταρα βιβλία τοῦ σοφοῦ καὶ δυσκόλου Ἀπολλωνίου. ἃ εἰ καὶ δυσνόητα τυγχάνει γε ὄντα, ὅμως ἀναγκαιότατα. Ἔτι δὲ περὶ συντάξεως τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου Μιχαήλου συγκέλλου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, μικρὸν, σαφὲς, καὶ ὠφέλιμον. καὶ ἄλλα πολλὰ λογίων ἀνδρῶν. ἀφ᾽ ὧν ἀρυσάμενος ὁ σοφὸς Θεόδωρος, κάλλιστα καὶ ἐλλογιμώτατα τὸ τέταρτον τῆς ἑαυτοῦ γραμματικῆς συνέταξε. βραχὺ μὲν, καὶ δηλίου κολυμβητοῦ δεόμενον, ἐπαινετὸν δὲ τοῖς εἰδόσι, καὶ ἐπωφελές, τὰς σκιὰς τῶν παλαιῶν περιέχον. μετὰ τὰ πρακτικὰ δή, εἰς τὰ θεωρητικὰ ἀνακτέον. τῆς τε εὐρυθμίας, καὶ ἁρμονίας, καὶ καταλληλότητος τῆς ἑλληνικῆς εὐγλωττίας ἀπογευστέον. ἣν οὐκ οἶδ᾽ ὅπως φεῦ κακὴ τύχη σὺν τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς τῶν ἑλλήνων ἀποσβέσασα, σχεδὸν εἰς τὸ μὴ ὂν μετέβαλεν. ἀλλ᾽ οὐκ ἀποκνητέα τὰ καλὰ ἐν ταῖς δυσπραγίαις. τὸ γὰρ καλὸν κατὰ τὸν εἰπόντα, οὐκ ἔσθ᾽ ὅτ᾽ οὐ καλόν. ἄλλως τε καὶ τῶν εἰδότων σπανίων ὄντων διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ γένους, ὅσον ὀλίγοι, τοσοῦτον ἐπαινετώτεροι. Βιβλίον δεύτερον περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος.

Τμῆμα πρῶτον.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ ὀνόματος, ὁριστέον ἂν εἴη πρῶτον αὐτὸ, ἔπειτα διαιρετέον. Ὄνομα τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικὸν, σημαντικὸν οὐσίας κοινῆς καὶ ἰδίας τῶν ὑποκειμένων σωμάτων τε καὶ πραγμάτων. Τούτου δὲ τὰ μὲν, ἁπλᾶ καὶ ἀπαθῆ, τὰ δὲ, συνῃρημένα καὶ ἐμπαθῆ. καὶ τῶν ἁπλῶν, τὰ μὲν, ἰσοσύλλαβα. τὰ δὲ, περιττοσύλλαβα. καὶ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, τέσσαρές εἰσι κλίσεις. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, μία. ταῦτά τοι καὶ πέντε κλίσεις εἰσίν. ὧν ἡ μὲν, πρώτη, ἡ δὲ, δευτέρα, ἡ δὲ τρίτη, ἡ δὲ, τετάρτη, ἡ δὲ, πέμπτη καλεῖται. περὶ ὧν ἐροῦμεν ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς πρώτης.

Περὶ τῆς πρώτης κλίσεως.

Ἡ πρώτη κλίσις, δύο καταλήξεις ἔχει. εἰς ας μόνον ἀρσενικῶν ἰσοσυλλάβων ὀνομάτων, καὶ εἰς ης ἀρσενικῶν καὶ κοινῶν. οἷον, ὁ αἰνείας, ὁ παππίας. ὁ χρύσης, ὁ πέρσης. ὁ καὶ ἡ λῃστής, ὁ καὶ ἡ ἐθελοντής. τὰ δὲ κοινά, οἱ παλαιοὶ διῃρημένως ἔκλινον, ὁ ἐθελοντὴς, καὶ ἡ ἐθελοντὴς λέγοντες. Εὑρήσεις δὲ παρὰ ποιηταῖς ὀνομαστικὰς τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως ὁμοίας ταῖς αὐτῶν κλητικαῖς, ληγούσας εἰς α βραχὺ, ἔθει αἰολικῷ, καὶ βοιωτικῷ, καὶ θεσσαλικῷ. οἷον, ὑβραγόρα, ἀντὶ ὑβραγόρας. θυέστα, ἀντὶ θυέ-

dendum,& continue legendũ est, multorum utilium, & necessariorum actiuæ grammaticæ causa, post quam in speculatiuam deduci opus est, quam continent quatuor libri docti, & difficilis Apollonii, qui licet difficiles intellectu sint, tamen ualde necessarii. Etiam liber de constructione octo partium orationis Michaelis Sincele hierosolimitani, paruus, clarus, & utilis, & alii multi doctorum hominum, a quibus hauriens doctus Theodorus optime, & elegantiss. quartum suæ grammaticæ composuit, breuem quidem, & Delio natatore indigentem, sed laudabilem scientibus, & perutilẽ umbras antiquorum continentem. Post actiua utiq; in speculatiuã deducendum est, & concinnitatem, & sonoritatẽ, & cõgruitatẽ græcæ elegantiæ degustandũ ẽ. quã nescio quo pacto heu mala fortuna cum aliis bonis græcorum extinguens quasi in nõ ens commutauit, sed non sunt negligenda bona in infortuniis, nã bonũ iuxta q dixit, non est, qñ non bonũ. præsertim'q; cum docti rari sint ob infortunium generis, quanto pauciores tanto laudabiliores. Liber tertius de nõie & uerbo.

Sectio prima.

Quoniã aũt nobis oratio de nomine, difiniendũ est primũ ipsum, hinc diuidendũ. Nomẽ igiť ẽ ps orationis casualis significans substantiã cõmunẽ, & ꝓpriã subiectorum corporum'q; & rerum. Huius aũt aliqua qdem simplicia, & impassa, aliqua autem cõtracta, & passa. ac simplicium aliqua parisyllaba, aliqua plurisyllaba. ac parisyllaborum quatuor sunt declinatiões, plurisyllaborũ uero, una. ideo & qnq; declinatiões sunt. quæ prima. secunda, tertia quarta quinta uocantur, de quibus dicemus incepturi a prima.

De prima declinatione.

Prima declinatio duas terminatiões hẽt ĩ as tm̃ masculinorũ parisyllaborũ nominũ, & ĩ is masculinorũ, & cõmũiũ ut hic Aeneas. papias. Chryses. psa. hic & hæc latro, hic & hæc uolens, sed cõmunia antiq diuisim declinabant hic uolens, & hæc uolens dicentes. Inuenies autem apud poetas nominatiuos in as, & in is nominum primæ declinationis similes suis uocatiuis desinentes in a breuem more æolico, & bœotico, & thessalico, ut hybragora, ꝓ hybragoras. Thyesta ꝓ Thye

ſtes nubicoga pro nubicongrega. conſiliarius, pro conſiliarius reſonans pro reſonans. eques pro eques

De in as pariſyllabis nōibus primæ declinationis.

Aeneas cuius partis orationis eſt? nōis. cuius generis, maſculini. cui⁹ ſpeciei? deriuatiuæ. Vnde deriuatur a laudo. æneas & abundantia iota, æneas. Cuius figuræ? ſimplicis. Cuius numeri? ſyngularis. Cuius caſus? nominatiui, qui rectus, & rect⁹ dicitur. gtūs aūt patriuſq;, & poſſeſſiu⁹. Datiu⁹ autem miſſiuus, & gratificatiu⁹. uocatiu⁹ aūt appellatiuus. Illud o? paruū nā articuli nominatiui, & uocatiui ſingulares maſculini, & neutri generis, per o paruum ſcribuntur. Supra o? aſpirationē. oīs. n. articulus præpoſitiuus purus aſpiratur tantū. Subiunctiuus aūt aſpirat, & tonū ſuſcipit. Illud æ? diphthongū. laudo. laus. æneas. grauis diphthōga. unio. unitas, annus, tenuia. Supra æ? tenuis. nam æ diphthongus in multiſyllabis dictionibus attenuatur. ut aiax, æneas. laus. lamentor. uerbero. iuuenis. niſi. m. inferatur, tunc n. aſpiratur, ut ſanguis. uarius. ſepes, præter ſciens pro ſciens. notatum eſt. teneo pro teneo. & uolo pro uolo, & propono aſpirata. Illud ni? diphthongū, æneas. n. & ſuperabundantia. i. æneas. Supra ni? Acutus. longa. n. ante longam penacuitur. Illud as? longum. nam in as maſculina nomina grauiſona, uel pariſyllaba uel pluriſyllaba, & in as participia longum as habent, ut æneas. aiax. qui fecit, qui ſcripſit. excipitur magnus cū adiectiuum eſt, & lapis quando appellatiuū. cū autē hæc propria ſunt, longum as habent. raro autem inuenies as breue apud poetas more dorico, ſequente uocali, & apd heſiodū ī Theo. cū ligaſſet īdeſinētib⁹ uīculis, ꝓmethea uaricōſultū, & apd Alcmanē ut ſcriptū ē. haſta āt dolata īſaniuit aiax. ſanguinéſq; manens.

De in as acutiſonis

In as aūt acutiſona, ſiue fœminina, ſiue cōmunia & in as neutra, correptum as habēt, ut trinitas. hic & hæc arcas. hic & hæc exul, hæc caro. hoc cornu. hoc lorum. & ſtatua, & ſi acuunt, tamē maſculina exiſtentia, producunt, as, & quæcūq; a miſcendo helicras mulſum. Iones autem a, in ita uertunt hermees pro hermeas. & Augees pro augeas dicentes.

De cōmuni ſingulari genitiuo,

Genitiuus cōmuniter huius æneæ. nam in as purū ſimplicia ſu

στης. νεφεληγερέτα, ἀντὶ νεφεληγερέτης. μητιέτα, ἀντὶ μητιέτης. ἠχέτα, ἀντὶ ἠχέτης. ἱππότα, ἀντὶ ἱππότης.

Περὶ τῶν εἰς ας ἰσοσυλλάβων ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως.

Ὁ αἰνείας ποίου μέρους λόγου ἐστίν; ὀνόματος. Ποίου γένους; ἀρσενικοῦ. Ποίου εἴδους; παραγώγου. Πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ αἰνῶ, αἰνέας. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰνείας. Ποίου σχήματος; ἁπλοῦ. Ποίου ἀριθμοῦ; ἑνικοῦ. Ποίας πτώσεως; ὀνομαστικῆς. ἥτις ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα καλεῖται· ἡ δὲ γενική, πατρική τε καὶ κτητική· ἡ δὲ δοτική, ἐπισταλτική, καὶ χαριστική· ἡ δὲ κλητική, προσαγορευτική. Τὸ α; μικρόν. τὰ γὰρ ἄρθρα τῆς ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου γένους, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. Ἐπὶ τῷ ο; δασεῖαν. πᾶν γὰρ ἄρθρον προτακτικὸν καθαρόν, δασύνεται μόνον· ὑποτακτικὸν δὲ δασύνεται, καὶ τόνον ἐπιδέχεται. Τὸ αι; δίφθογγον· αἰνῶ, αἶνος, αἰνείας, αἰνός, δίφθογγα· ἑνῶ, ἕνωσις, ἕνος, ψιλά. Ἐπὶ τῷ αι; ψιλή· ἡ γὰρ αι δίφθογγος ἐν ταῖς πολυσυλλάβοις λέξεσι, ψιλοῦται. οἷον, αἴας, αἰνείας· αἶνος· αἰάζω· αἰακίζω· αἰζηός· εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο· τότε γὰρ δασύνεται. οἷον, αἷμα· αἱμύλος· αἱμασιά. πλὴν τοῦ αἴμων, ὁ ἔμπειρος. σεσημείωται αἱρῶ τὸ κρατῶ, καὶ αἱροῦμαι τὸ βούλομαι καὶ προκρίνω, δασυνόμενα. Τὸ νει; δίφθογγον· αἰνέας γάρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰνείας. Ἐπὶ τῷ νει; ὀξεῖα· μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς παροξύνεται. Τὸ ας; μακρόν. τὰ γὰρ εἰς ας ἀρσενικὰ ὀνόματα βαρύτονα, εἴτε ἰσοσύλλαβα, εἴτε περιττοσύλλαβα, καὶ αἱ εἰς ας μετοχαί, ἐκτεταμένον τὸ ας ἔχουσιν. οἷον, ὁ αἰνείας· ὁ αἴας· ὁ ποιήσας· ὁ γράψας. ἐξαιρεῖται τὸ μέγας ὅτι ἐπίθετον εἴη, καὶ τὸ λάας ὅτι προσηγορικόν. ὅτι δὲ ταῦτα κύρια εἰσίν, ἐκτεταμένον τὸ ας ἔχουσι. σπανίως δὲ εὑρήσεις τὸ ας βραχὺ παρὰ ποιηταῖς ἔθει δωρικῷ, ἑπομένου φωνήεντος. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ, Δῆσας ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον· καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι ὡς γέγραπται, Δεῦρο δὲ ξυστῷ μέμνησθε αἴας αἵματά τε μέμνων. Περὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων.

Τὰ δὲ εἰς ας ὀξύτονα, εἴτε θηλυκά, εἴτε κοινά, καὶ τὰ εἰς ας οὐδέτερα, συνεσταλμένον τὸ ας ἔχουσιν. οἷον, ἡ τριάς· ὁ καὶ ἡ ἀρνειάς· ὁ καὶ ἡ φυγάς. τὸ κρέας· τὸ κέρας. ὁ δὲ ἱμὰς καὶ ἀνδρειάς, εἰ καὶ ὀξύνονται, ὅμως ἀρσενικὰ ὄντα, ἐκτείνουσι τὸ ας. καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ κεκρᾶσθαι. ἐλικράς· μελικράς. οἱ ἴωνες δὲ, τὸ α εἰς η τρέπουσιν, ἑρμείης ἀντὶ ἑρμείας, καὶ αὐγέης ἀντὶ αὐγέας λέγοντες. Περὶ τῆς κοινῆς ἑνικῆς γενικῆς.

Ἡ γενικὴ κοινῶς, τοῦ αἰνείου· τὰ γὰρ εἰς ας καθαρὸν ἁπλᾶ, ὑπὲρ-

δισύλλαβα βαρύτονα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, αἰνείας, αἰ-
νείου. κοχλίας, κοχλίου. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ἐν τῇ πρώτῃ κατα-
λήξει ἀκριβέστερον ἐροῦμεν. Καὶ αἰνεία δωρικῶς. οἱ γὰρ δωριεῖς,
τὰς εἰς ας ληγόντων γενικὰς εἰς α μακρὸν ποιοῦσιν. οἷον, αἰνεία, ἀντὶ
αἰνείου. κοχλία, ἀντὶ κοχλίου. Οἱ δὲ βοιωτοὶ καὶ αἰολεῖς, αἰνείαο
λέγουσι, τὸ α μακρὸν φυλάττοντες. καὶ οἱ ἴωνες ἀπαθῶς, αἰνέεω, τὸ
α εἰς ε, καὶ τὸ ο εἰς ω τρέποντες. καὶ αἰνείω ἐμπαθῶς, ὥσπερ ἑρμείω,
ἀντὶ τοῦ ἑρμέεω. Τὸ ου, μακρόν. αἱ δίφθογγοι γὰρ πᾶσαι φύσει μα-
κραί εἰσι. παρὰ ποιηταῖς δέ, πᾶσα δίφθογγος, ὁμοίως καὶ τὸ η καὶ
τὸ ω μέγα ἐπὶ τέλους ἑπομένου φωνήεντος, κοινή ἐστιν. Ἐπὶ τὸ ου, πε-
ρισπωμένη. πᾶσα γὰρ γενικὴ καὶ δοτικὴ παντὸς ἄρθρου, περισπᾶται.
ὀνομαστικὴ δὲ καὶ αἰτιατικὴ, ὀξύνεται.

Περὶ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς.

Ἡ δοτικὴ ἑνικὴ, τῷ αἰνείᾳ κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἐκβολῇ τοῦ
σ. ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχει. ὁ αἰνείας, τῷ αἰνείᾳ. καὶ ἰωνικῶς, αἰνείῃ.
Τὸ τῷ, μέγα. τὰ γὰρ ἄρθρα τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, καὶ γενικῆς πλη-
θυντικῆς, ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει, διὰ τοῦ ω μεγάλου γρά-
φονται. Ὑπὸ τῷ τῷ, ι. παντὶ γὰρ ἄρθρῳ δοτικῆς ἑνικῆς ὑπο-
γράφεται ι. ὅπερ παρὰ τοῖς παλαιοῖς προεγράφετο, ὥσπερ καὶ
πάσῃ διφθόγγῳ καταχρηστικῇ. Ὑπὸ τῷ α, ι. πάσῃ γὰρ δοτικῇ εἰς
α καὶ εἰς η καὶ ω ληγούσῃ, ὑπογράφεται ι ἀνεκφώνητον. οἷον, τῷ αἰνείᾳ
τῇ μούσῃ. τῷ λόγῳ. Οἱ αἰολεῖς δὲ καὶ βοιωτοὶ, οὐχ ὑπέγραφον.
ὅπερ φυλάττουσιν οἱ ποιηταὶ ἐν ταῖς πεπονθυίαις μετὰ πλεονασμὸν
δοτικαῖς. ὡς ἀντίμαχος, Πατρί τε κυανοχαῖτα ποσειδάωνι πεποι-
θώς. κυανοχαῖτα, ἀντὶ κυανοχαίτῃ. διὰ τὸ μέτρον ἔλεξεν, ἵνα δά-
κτυλον ποιήσηται.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς ἑνικῆς.

Ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς τροπῇ τοῦ σ εἰς
ν. ὅθεν καὶ τὸ αν μακρὸν ἔχει. ὁ αἰνείας, τὸν αἰνείαν. καὶ ἰωνικῶς, αἰ-
νείην. ὥσπερ ἑρμείην ἀντὶ ἑρμείαν. καὶ αἰνέεα ὁμοίως, ὥσπερ ἀ-
μώτεα παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ ἀμώτα.

Περὶ τῆς κλητικῆς ἑνικῆς.

Ἡ κλητική, ὦ αἰνεία κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ας ἰσοσύλλαβα, ἀπὸ τῆς
ὀνομαστικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ὅθεν καὶ τὸ α μα-
κρόν ἐστιν. ὁ αἰνείας, ὦ αἰνεία. Πίνδαρος μέντοι, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν
τῶν φωνηέντων, ἀκαμαντοχάρμαν αἶαν ἔλεξεν, ἀντὶ ἀκαμαντοχάρμα,
ἵν' ἐκφύγῃ τὴν κακοφωνίαν. Πᾶσα δὲ κλητικὴ τὸν ἴσον χρόνον ἔχει
τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ, ἢ ἐλάττονα. οὐδέποτε δὲ μείζονα. Καὶ ὦ αἰνείας
ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοὶ, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀνομαστικὰς καὶ κλητικάς.

Τὸ ω,

bisyllaba grauisona in u faciunt genitiuum ut æneas, æ neæ, limaca, limacæ. sed de his in prima termi natione diligentius dicemus. Et æneæ dorice. dores. n. in as desinentium genitiuos, in a longum faciũt, ut æneæ, pro æneæ. limacæ pro limacæ. Bœoti autem, & æoles, æneæ dicunt a longum seruantes, & iones impasse æneæ illud a in e. & o in o magnum uertentes. & æneæ passe, sicut mercurii, pro mercurii. Illud tu longũ. diphthongi. n. omnes natura lon gæ sunt. apud poetas aũt omnis diphthongus similiter & ita & o magnum in fine sequente uocali cõmunis est. Supra tu cir cunflexus. Omnis. n. gtũs, & datiu omnis articuli circunflectit, nominatiu ãt, & accusatiuus acuit. De datiuo singulari. Datiuus singularis æneæ communiter a nominatiuo abiectiõe s. unde & a longũ habet. hic æneas. huic æneæ & Ionice æneæ. Illud to magnum. Articuli. n. datiui singularis & genitiui plu ralis in masculino, & neutro genere per o magnum scri buntur. Sub to iota. omni. n. articulo datiui singularis sub scribitur iota, quod apud ueteres adscribebatur, quẽadmodũ & omni diphthongo abusiue. Sub a iota. omni enim datiuo ĩ a & in ita & o desinẽti subscribit iota nõ prolatũ ut huic æneæ huic musæ. huic sermoni, æoles aũt, & bœoti non subscribebãt, quod seruant poetæ in passis transformationem datiuis, ut Antimachus, patri'q; nigricomo Neptuno pa rens. nigricomo pro nigricomo propter uersum dixit, ut dacty lum faceret. De accusatiuo singulari.

Accusatiu hũc æneã cõmuniter, a nominatiuo mutatiõe s ĩ n. unde & an longũ habet. hic æneas hunc æneam & Ionice æ neam, ut mercurium, pro mercurium. & æneam similiter ut a myntã apud Herodotũ ꝓ Amyntã. De utõ singulari. Vocatiuus o ænea communiter in as enim parisyllaba a nominatiuo abiectione s. faciunt uocatiuum unde & a lon gum est. hic æneas o ænea. Pindarus tamen propter concursũ uocalium o indefesse pugna aiax dixit, pro o indefesse pugna ut effugeret dissonantiam. omnis aũt uocatiuus par tempus hẽt proprio nominatiuo uel minus. nunq̃ autem maius, & o ænea attice, Nam attici eosdem habent nominatiuos, & uocatiuos

Illud o? magnum. nam o uocatiui semper pero magnum scribitur,& attenuatur,& circunflectitur.

De nominatiuo & uocatiuo duali.

Nominatiuus & accusatiuus dualis,& uocatiu⁹ ? a singulari datiuo. ideo & a longum seruant, huic æneæ. æneæ o æneæ. differt autem nominatiuus a dtō, quia illius quidem to circunflectitur,& subscriptum habet iota. similiter & a, huius autem non. De genitiuo & datiuo.

Genitiuus & datiuus dualis a nominatiuo duali appositione iota & n. hi æneæ, hoꝝ æneaꝝ. uocatur autē nominatiuus & accusatiuus,& genitiuus, & datiuus, quia cognationem inter se huiusmodi casus habent, quare & transmutati potentiam suam accipiunt, ut hi æneæ pro hi æneæ, & hos æneas. horum ænearum pro ænearum,& his æneis. Dualis aūt ntūs in omni declinatione similis est suo nominatiuo.

De ntō & uocatiuo plurali.

Nominatiuus pluralis, & uocatiuus ? a nominatiuo duali appositione iota, hi æneæ. hi æneæ. o æneæ. supra illud mi, circunflexus. omnis. n. natura longa ante breuem posita circunflectitur. illud ae? breue. nā αι.& οι diphthongus in fine harum,& similium inuentæ dictionū pro breuibus existimantur, ut æneæ. musæ. sermones. Homeri. factus sum. factus es. factus est. facti sunt. uerberor uerberatur. si uerberer uerberetur uerberentur. uerberari. uerberasse. facere. fac. præter optatiua ut uerberaret. uerberasset.& contractos datiuos ut latonæ uerecundiæ, & aduerbia, ut domi. papæ. heu. humi excipiuntur olim & quæ ab eo iandiu iampridem.

De genitiuo plurali.

Genitiuus horum ænearum cōiter. oīs. n. genitiu⁹ pluralis omnis gn̄is ī on desinit, ut hoꝝ æneaꝝ. haꝝ musaꝝ hoꝝ graduū idcirco & medius appellatur, & ab eo aduerbia medietatis, ut bene, a bonorum, & sapienter a sapientū. æoles autem apponunt a longum æneaꝝ ꝓ æneaꝝ,& nympharum ꝓ nympharum dicentes, sed Dores circunflexos genitiuos per an longum proferunt. ut ænearum pro ænearum, & musarum pro musarum, Supra on ? circunflexus. omnis enim gtūs plu-

τὸ ω, μέγα· τὸ γὰρ ω τῆς κλητικῆς ἀεὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, καὶ ψιλοῦται, καὶ περισπᾶται.

Περὶ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς δυϊκῆς.

Η ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ καὶ κλητική, ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς· ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν φυλάττουσι· τὼ αἰνείᾳ, τὼ αἰνεία, ὦ αἰνεία· διαφέρει δὲ ἡ ὀνομαστικὴ τῆς δοτικῆς· ὅτι ἐκείνης μὲν τὸ τω περισπᾶται, καὶ ὑπογραφόμενον ἔχει τὸ ι· ὁμοίως καὶ τὸ α· ταύτης δὲ οὔ.

Περὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς.

Η γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκή, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ ι καὶ ν· τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν· καλεῖται δὲ ἡ ὀνομαστική, καὶ αἰτιατική· καὶ ἡ γενική, καὶ δοτική· διότι συγχύσειαν πρὸς ἀλλήλας αἱ τοιαῦται πτώσεις ἔχουσιν· ὅθεν καὶ μεταβαλλόμεναι, τὴν δύναμιν αὐτῶν λαμβάνουσιν· οἷον, τὼ αἰνεία, ἀντὶ οἱ αἰνείαι, καὶ τοὺς αἰνείας· τοῖν αἰνείαιν, ἀντὶ τῶν αἰνειῶν, καὶ τοῖς αἰνείαις· ἡ δὲ δυϊκὴ κλητικὴ ἐν πάσῃ κλίσει ὁμοία ἐστὶ τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ.

Περὶ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς πληθυντικῆς.

Η ὀνομαστικὴ πληθυντική, καὶ ἡ κλητική, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς προσθέσει τοῦ ι· τὼ αἰνεία, οἱ αἰνεῖαι, ὦ αἰνεῖαι. Ἐπὶ τῷ νει, περισπωμένη· πᾶσα γὰρ φύσει μακρὰ πρὸ βραχέος κειμένη, περισπᾶται. Τὸ αι, βραχύ· ἡ γὰρ αι καὶ οι δίφθογγος ἐν τέλει τούτων καὶ τῶν ὁμοίων εὑρισκόμεναι λέξεων, ἀντὶ βραχέων νομίζονται· οἷον, αἰνεῖαι, μοῦσαι, λόγοι, ὅμηροι· πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίηται, πεποίηνται· τύπτομαι, τύπτεται· ἐὰν τύπτωμαι, τύπτηται· τύπτωνται, τύψασθαι· τύψαι· ποιῆσαι· ποίησαι. πλὴν τῶν εὐκτικῶν· οἷον, τύπτοι· τύψαι· καὶ τῶν συνηρημένων δοτικῶν· οἷον, λεχοῖ. αἰδοῖ· καὶ τῶν ἐπιρρημάτων· οἷον, οἴκοι· παπαί· βαβαί· χαμαί· ἐξαιρεῖται τὸ πάλαι, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, ἔκπαλαι, πρόπαλαι.

Περὶ τῆς γενικῆς πληθυντικῆς.

Η γενική, τῶν αἰνειῶν κοινῶς· πᾶσα γὰρ γενικὴ πληθυντικὴ παντὸς γένους, εἰς ων λήγει· οἷον, τῶν αἰνειῶν· τῶν μουσῶν· τῶν ῥημάτων. ὅθεν καὶ μέση ὀνομάζεται· καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς ἐπιρρήματα μεσότητος· οἷον, καλῶς, ἀπὸ καλῶν· καὶ σοφῶς, ἀπὸ σοφῶν· οἱ αἰολεῖς δὲ προστιθέασιν α μακρὸν, αἰνειάων ἀντὶ αἰνειῶν, καὶ νυμφάων ἀντὶ νυμφῶν λέγοντες. Οἱ δὲ δωριεῖς, τὰς περισπωμένας γενικὰς διὰ τοῦ αν μακροῦ προφέρουσιν. οἷον, αἰνειᾶν, ἀντὶ αἰνειῶν· καὶ μουσᾶν. ἀντὶ μουσῶν. Ἐπὶ τὸ ων, περισπωμένη· πᾶσα γὰρ γενικὴ πλη-

θυντική, ὀνομαστικῆς ληγούσης εἰς αι, περισπᾶται. οἷον, αἰνεῖαι, αἰνειῶν. χρῦσαι, χρυσῶν. πλὴν τοῦ χλοῦναι, χλούνων, καὶ χρῆσται, χρήστων, καὶ ἐτήσιαι, ἐτησίων. Ἔτι εἰ μὲν θηλυκὴ μονογενὴς εἴη, ὁμοίως περισπᾶται. οἷον, μοῦσαι, μουσῶν. γλῶσσαι, γλωσσῶν. χωρὶς τοῦ ἀφύαι, ἀφύων. Εἰ δὲ τριγενὴς, ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ. οἷον, ἅγιοι, ἁγίων. ἅγιαι, ἁγίων. δίκαιοι, δικαίων. εἰ δὲ ἡ γενικὴ θηλυκὴ διοίσει τῆς ἀρσενικῆς γενικῆς κατὰ τὴν φωνὴν, περισπᾶται. οἷον, ταχεῖς, ταχέων, ταχεῖαι, ταχειῶν. μέλανες, μελάνων, μέλαιναι, μελαινῶν.

Περὶ τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προσθέσει τοῦ σ. οἷον, οἱ αἰνεῖαι, τοῖς αἰνείαις. καὶ κατὰ προσχηματισμὸν, αἰνείαισι. γίνεται δὲ οὗτος παρὰ ποιηταῖς καὶ ῥήτορσιν ἰωνικοῖς ἐν ταῖς ληγούσαις εἰς αις καὶ εἰς οις δοτικαῖς. οἷον, αἰνείαισιν, ἀντὶ αἰνείαις. λόγοισιν, ἀντὶ λόγοις.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς πληθυντικῆς.

ἡ αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς σ. οἱ αἰνεῖαι, τοὺς αἰνείας. Τὸ ας, μακρόν. τῶν γὰρ ἰσοσυλλάβων αἰτιατικῶν τὸ ας ἐκτείνεται. οἷον, αἰνείας. πέρσας. μούσας. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, συστέλλεται. οἷον, αἴαντας. θόαντας. Οἱ δωριεῖς δὲ ἑπομένου φωνήεντος, συστέλλουσι τὸ ας τῶν ἰσοσυλλάβων αἰτιατικῶν. τούτου μάρτυς Θεόκριτος ἐν τῷ πρώτῳ εἰδυλλίῳ,

Πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι. τὸ γὰρ χνας βραχύ ἐστιν, ἵνα ὁ πέμπτος, δάκτυλος γένοιτο. ἡ δὲ κλητικὴ πληθυντικὴ, ἐν πάσῃ κλίσει ὁμοία ἐστὶ τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ. Ὁ αἰνείας. τοῦ αἰνείου κοινῶς, καὶ αἰνεία δωρικῶς, καὶ αἰνείαο αἰολικῶς, καὶ αἰνέεο ἰωνικῶς. τῷ αἰνείᾳ κοινῶς, καὶ αἰνείῃ ἰωνικῶς. τὸν αἰνείαν κοινῶς, καὶ αἰνείην ἰωνικῶς, καὶ αἰνέεα. ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεία κοινῶς, καὶ ὦ αἰνείας ἀττικῶς. τὼ αἰνεία. τοῖν αἰνείαιν. ὦ αἰνεία. Οἱ αἰνεῖαι. τῶν αἰνειῶν κοινῶς, καὶ αἰνειάων αἰολικῶς, καὶ αἰνειᾶν δωρικῶς. τοῖς αἰνείαις, καὶ αἰνείαισι. τοὺς αἰνείας, ὦ αἰνεῖαι.

Περὶ τῶν εἰς ης ἰσοσυλλάβων ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως.

Ὁ χρύσης πόθεν παράγεται, ἀπὸ τοῦ χρυσός. τὸ δὲ χρυσὸς, ἀπὸ τοῦ ῥύομαι. Τὸ χρυ, ψιλόν. τὸ γὰρ ῥύομαι, μηνύω, βρύω, ἑλκύω, κωλύω. θύω, δακρύω, ἀνύω, κωκύω, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται. τὸ δὲ κυλίω, κονίω, μηνίω, ἐσθίω, διὰ τοῦ ι. Τὸ χρυ μακρὸν ἢ βραχύ, μακρόν. τὸ γὰρ θύω, ῥύομαι, λύω, δακρύω, κωκύω, ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ υ ἔχουσιν, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, μακρόν. Ἐπὶ τῷ χρυ-

ralis nominatiui desinentis in αι circunflectitur ut æneæ æ-
nearum.chrysæ,chrysarum.præter apri apro℞, & debitores de-
bito℞.etesiæ,etesiarũ. Etiam si fœmininus soligena sit similiter
circunflectitur.ut musæ musarum.linguæ linguarum, præter a
phyæ aphyarũ.Si uero trigeneris similisonat gtõ suo masculino
ut sancti scõ℞ scẽ scã℞.iusti iusto℞.Si uero gtũs fœminin⁹ dif-
feret a masculino genitiuo, secundum uocem, circunflectiť,ut
ueloces,uelocium,ueloces, uelocium. nigri nigrorum. nigræ
nigrarum.

De datiuo plurali.

Datiuus pluralis? a nominatiuo plurali appo-
sitione s, ut hi æneæ. his æneis. & per afformationem
æneis fit autem hæc apud poetas, & rhetores ionicos in
desinentibus in αις & in οις datiuis ut æneis pro æ-
neis.sermonibus pro sermonibus.

De accusatiuo plurali.

Accusatiuus pluralis? a nominatiuo plurali mutatione
i in s,hi æneæ hos æneas. Illud as?longum. Nam parisyllabo
rum accusatiuorum as producitur, ut æneas, persas. musas.
plurisyllaborum autem corripitur.ut aiaces.thoantes. Do-
res uero sequente uocali corripiunt as parisyllaborum
accusatiuorum. huius testis Theocritus in prima speciecula.
omnia permutata fient, & pinus apia ferat. nam chnas bre
uis est,ut quintus dactylus fiat. Vocatiuus autem plura
lis in omni declinatione similis est suo ntõ, hic æneas huius æ
neæ communiter, & æneæ dorice, & æneæ æolice, & æneæ
ionice.huic æneæ cõiter.& æneæ ionice. hunc æneã cõiter & æ
neam ionice,& æneam. Vtũs?o ænea communiter,& o ænea
attice.hi æneæ.ho℞ ænea℞,o æneæ. hi æneæ.ho℞ ænea℞ cõ
muniter,& ænearum æolice.& ænearũ dorice.his æneis, & æne
is.hos æneas o æneæ.

De in is parisyllabo℞ nõium primæ declinationes.

Cryses unde deducitur? ab auro. aurum uero? a
libero Illđ chry?tenue.nã libero annũtio.libero.traho. ꝓhibeo
sacrifico.lachrymo finio.ploro.p y tenue scribuntur.sed uoluo
puluero.irascor comedo.p i,illud chry.longũ an breue? longũ
nam sacrifico,libero.soluo. lachrymo, ploro in præsenti lon-
gum & breue y habent.in futuro autem? longum. supra chry?

Acutus longa.n.ante longam penacuitur.Illud sis?ita . Nam in is nomina, in u, & in tos, & us facientia genitiuum. per ita scribuntur. sed in dos, & in os facientia, per Iota. Dores autem ita in a longum mutantes, chryses pro chryses dicunt, sicut, apud Pindarum. hellanodica, & amphitrionida pro hellanodice, & Amphitrionide

De genitiuo singulari.

Genitiuus huius chrysæ cōiter. nā in is grauisona spōdaica in u faciunt genitiuum. ut chryses chrysæ. persa, persæ. & dorice chrysæ ut pelidæ pro pelidæ, & bœotice & æolice chrysæ, & ionice chrysæ.

De datiuo.

Datiuus?a nominatiuo cōiter abiectiones s.hic chryses, huic chrysæ, & dorice chrysæ a longa ente. Illud aūt apud Antimachum Patri'q; nigricomo neptuno parens, notatum est secundum transfiguratioñe a nigricomo factū est pp metrū, unde & a breue est.

De Accusatiuo.

Accusatiuus?similiter a ntō mutatione s In n cōmuniter, hic chryses, hunc chrysen & dorice chrysam. ut apud Pīdarum herum pro herum, & Ionice chrysen. ut apud Herodotum Xerxem pro xerxem.

De uocatiuo.

Vocatiuus ? o chryse communiter. Nam in is parisyllaba in ita faciūt uocatiuum.hic chryses o chryse, & o chryse attice, notatū ē lasciuus huius lasciui o lasciue, & pyræchmes, pyræchmæ o pyræchme. & Illđ beate o strepsiade apud Aristophanē lusum est. & o heraclide. Sed in tis desinentia parisyllaba in a breuem faciunt uocatiuum, ut hic poeta, huius poetæ o poeta.hic arcitenēs, h⁹ arcitenētis o arcitenēs. hic ꝓpheta h⁹ prophetæ o propheta.hic latro, huius latronis o latro. notatū ē hic æeta huius æetæ o æeta . hic callipeta huius callipetæ o callipeta.hic ænareta h⁹ ænaretæ o ænareta . hic philothersita huius philothersitæ o philothersita sicut apud poetam o philothersita conuitiator. cuius simplex per a dixit, ut Thersita uililoque. Item in is gentilia in a faciunt uocatiuum ut hic scytha o scyta . hic Cappadoca o cappadoca hic persa o persa. & o p̄sa raro. quādo autem proprium est, in ita facit uocatiuum. unde sæpe & Hesiodus o persa dixit. Item composita a mensuro & uendo & tero in a faciunt.

ὀξεῖα. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς παροξύνεται. τόσης, η. τὰ γὰρ εἰς ης ὀνόματα, εἰς ου καὶ εἰς τος καὶ ους ποιοῦντα τὴν γενικὴν, διὰ τοῦ η γράφονται. τὰ δὲ εἰς δος καὶ εἰς ος ποιοῦντα, διὰ τοῦ ι. Οἱ δωριεῖς δὲ τὸ η εἰς α μακρὸν τρέποντες, χρύσας ἀντὶ χρύσης λέγουσιν· ὥσπερ παρὰ Πινδάρῳ, ἑλλανοδίκας, καὶ ἀμφικτυωνίδας, ἀντὶ ἑλλανοδίκης, καὶ ἀμφικτυωνίδης.

Περὶ τῆς γενικῆς ἑνικῆς.

Ἡ γενικὴ, τοῦ χρύσου κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ης βαρύτονα ἀπουλειακὰ, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, χρύσης, χρύσου. πέρσης, πέρσου. καὶ δωρικῶς, χρύσα, ὥσπερ πηλείδα, ἀντὶ πηλείδου, καὶ βοιωτικῶς καὶ αἰολικῶς, χρύσαο. καὶ ἰωνικῶς. χρύσεω.

Περὶ τῆς δοτικῆς.

Ἡ δοτικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς κοινῶς, ἐκβολῇ τοῦ σ. ὁ χρύσης, τῷ χρύσῃ. καὶ δωρικῶς, χρύσᾳ, τοῦ α μακροῦ ὄντος. τὸ δὲ παρ' Ἀντιμάχῳ σεσημειωμένον, Πατρί τε κυανοχαῖτα ποσειδάωνι πεποιθὼς, κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ κυανοχαίτῃ γέγονε διὰ τὸ μέτρον. ὅθεν καὶ τὸ α βραχύ ἐστι.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς.

Ἡ αἰτιατικὴ, ὁμοίως ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν κοινῶς. ὁ χρύσης, τὸν χρύσην. καὶ δωρικῶς, χρύσαν. ὥσπερ παρὰ Πινδάρῳ δεσπόταν, ἀντὶ δεσπότην. καὶ ἰωνικῶς, χρύσεα. ὥσπερ παρ' Ἡροδότῳ ξέρξεα, ἀντὶ ξέρξην.

Περὶ τῆς κλητικῆς.

Ἡ κλητικὴ, ὦ χρύση κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ης ἰσοσύλλαβα, εἰς η ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ὁ χρύσης, ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύσης ἀττικῶς. σεσημείωται ὁ λάγνης, τοῦ λάγνου, ὦ λάγνα, καὶ πυραίχμης, πυραίχμου, ὦ πυραίχμα. καὶ τὸ, μάκαρ ὦ στρεψιάδες, παρ' Ἀριστοφάνει πέποιηται, καὶ Ἡράκλειδες. τὰ δὲ εἰς της λήγοντα ἰσοσύλλαβα, εἰς α βραχὺ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὁ ποιητὴς, τοῦ ποιητοῦ, ὦ ποιητά. ὁ τοξότης, τοῦ τοξότου, ὦ τοξότα. ὁ προφήτης, τοῦ προφήτου, ὦ προφῆτα. ὁ λῃστὴς, τοῦ λῃστοῦ, ὦ λῃστά. σεσημείωται ὁ αἰήτης, τοῦ αἰήτου, ὦ αἰήτη. ὁ καλλιπέτης, τοῦ καλλιπέτου ὦ καλλιπέτη. ὁ αἰναρέτης, τοῦ αἰναρέτου, ὦ αἰναρέτη. ὁ φιλοθερσίτης, τοῦ φιλοθερσίτου, ὦ φιλοθερσίτη. ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Ὦ φιλοθερσίτη φιλοκέρτομε. οὐ τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ α ἔλεξεν. οἷον, Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε. Ἔτι τὰ εἰς ης ἐθνικὰ, εἰς α ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὁ σκύθης, ὦ σκύθα. ὁ καππαδόκης, ὦ καππαδόκα. ὁ πέρσης, ὦ πέρσα, καὶ ὦ πέρση σπανίως. ὅτε δὲ κύριον εἴη, εἰς η ποιεῖ τὴν κλητικήν. ὅθεν πολλάκις καὶ Ἡσίοδος, ὦ Πέρση εἴρηκεν. Ἔτι τὰ σύνθετα ἀπὸ τοῦ μετρῶ καὶ πωλῶ καὶ τρίβω, εἰς α ποιοῦσι

τὴν κλητικήν. οἷον, μετρῶ, γεωμέτρης, ὦ γεωμέτρα. πωλῶ, βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπῶλα. τρίβω, οἷον, παιδοτρίβης, ὦ παιδοτρίβα. Ἔτι τὰ εἰς πης ποιητικά, οἷον, ὁ κυνώπης, ὦ κυνῶπα· ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε κυνῶπα. ὁ ἐχθροδόπης, ὦ ἐχθροδόπα· ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς, ἐχθροδόπ᾽ ἀτρείδαις. Ἔτι τὰ εἰς της περισσοσύλλαβα, εἰ μὲν διὰ τοῦ τος κλίνεται, τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν. λάχης, λάχητος, ὦ λάχης. εἰ δὲ διὰ τοῦ ντ, εἰς ν ποιεῖ τὴν κλητικήν. τιμῆς, τιμῆντος τιμῆν. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ δυϊκὴ, ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς τροπῇ τοῦ η εἰς α. ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχουσι. τῷ χρύσῃ, τὼ χρύσα, ὦ χρύσα. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ ι καὶ ν. τὼ χρύσα, τοῖν χρύσαιν. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ ι. τὼ χρύσα, οἱ χρῦσαι, ὦ χρῦσαι. Ἡ γενικὴ, τῶν χρυσῶν κοινῶς καὶ χρυσᾶν δωρικῶς, καὶ χρυσέων ἰωνικῶς, καὶ χρυσάων αἰολικῶς. Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προσθέσει τοῦ σ. οἱ χρῦσαι, τοῖς χρύσαις. καὶ προσχηματισμῷ, χρύσαισι. καὶ ἰωνικῶς, χρύσῃσι, τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς σ. οἱ χρῦσαι, τοὺς χρύσας. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης. ὧν τῷ κανόνι πάντα σχηματίσεις τῆς πρώτης κλίσεως ἀρσενικά καὶ κοινά.

Κανών.

Ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου κοινῶς, καὶ χρύσα δωρικῶς, καὶ χρύσαο αἰολικῶς, καὶ χρύσεω ἰωνικῶς. τῷ χρύσῃ κοινῶς, καὶ χρύσᾳ δωρικῶς. τὸν χρύσην κοινῶς, καὶ χρύσαν δωρικῶς, καὶ χρύσεα ἰωνικῶς. ὦ χρύση κοινῶς, καὶ ὦ χρύσης ἀττικῶς. Τὼ χρύσα, τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα. Οἱ χρῦσαι. τῶν χρυσῶν, καὶ χρυσᾶν, καὶ χρυσάων, καὶ χρυσέων. τοῖς χρύσαις, καὶ χρύσῃσι. τοὺς χρύσας, ὦ χρῦσαι.

Περὶ τῆς δευτέρας κλίσεως.

Ἡ δευτέρα κλίσις δύο καταλήξεις ἔχει εἰς α καὶ η θηλυκῶν ὀνομάτων. οἷον, ἡ μοῦσα, ἡ μαῖα. ἡ τιμὴ, ἡ ἑλένη.

Περὶ τῶν εἰς α θηλυκῶν.

Ἡ μοῦσα πόθεν παράγεται, ἀπὸ τοῦ μῶσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ οὖσαι, ὁμόουσαι, καὶ μοῦσαι. Τὸ η, η. τὰ γὰρ θηλυκὰ ἄρθρα διὰ τοῦ η γράφονται. Τὸ μου, μακρόν. αἱ δίφθογγοι πᾶσαι. Ἐπὶ τῷ μου, περισπωμένη. πᾶσα γὰρ φύσει μακρὰ πρὸ βραχέος κειμένη, περισπᾶται. Τὸ σα, βραχύ. περὶ οὗ εἰδέναι δεῖ, ὅτι πᾶν θηλυκὸν

Vocatiuum ut metior·geometer·o geometra. uẽdo biblio pola o bibliopola· tero ut pædotriba o pædotriba insuper in pis poetica ut impudens o impudens. Vnde & poeta,honorem acquirentes menelao,tibi'q̧ impudẽs inimicus o inimice. unde & Sophocles inimice Atridis. etiam in tis Plurisyllaba,Siquidem per tos declinãtur eundem habent rectũ & utũm.Laches lachetis o laches. Si autẽ per nt, in n,faciunt uocatiuum honoratus honorati honorate·ntũs & utũs dualis: a singulari dtõ mutatione ita in a, unde & a longum habẽt huic chrysæ.hi chrysæ o chrysæ. Genitiuus & dtũs dualis: a ntõ duali additione iota & n,hi chrysæ horum chrysarum. Nominatiuus & uocatiuus pluralis: a nominatiuo duali additione iota.hi chrysæ o chrysæ·Genitiuus:chrysarum communiter & chrysarum dorice,& chrysarũ Ionice,& chrysarũ æolice.Datiuus pluralis: a nominatiuo plurali appositione s, hi chrysæ his chrysis & afformatione chrysis & Ionice chrysis mutatione a in ita,& iota subscripto· Accusatiuus pluralis:a nominatiuo mutatione iota in s,hi chrysæ hos chrysas. & hæc quidem dein as & in is . quorum regula omnia formabis masculina,& communia·

Regula.

Hic chrysa,hui⁹ chrysæ cõmuniter,& chrysæ dorice,& chrysæ æolice & chrysæ Ionice· huic chrysæ cõmuniter.& chrysæ dorice·hũc chrysen cõmuniter,& chrysen dorice,& chrysen ionice o chryse cõmuniter & chryse attice.hi chrysæ. horũ chrysarũ o chrysæ.hi chrysæ·hoꝝ chrysarũ·& chrysaꝝ, & chrysarum &. rũ his chrysis,& chrysis.hos chrysas,o chrysæ.

De secunda declinatione·

Secũda decliatio duas termiatões hẽt.i a & ita fœmininoꝝ nominum,ut musa·maia.honor,helena.

De in a fœmininis.

Musa unde deducitur: ab inuenire, uel a simul exiltẽtes.simul exiltẽtes & musæ.illđ i:.ta.nã fœminini articuli ꝑ ita scribunt. Illud ma: longum,diphthongi omnes·supra mu:circunflexus.omnis enim natura longa ante breuem posita circũflectit·Illđ sa:breue.de quo scire oportet, ꝙ oẽ fœmininũ

πρὸς τὴν ἐπιστήμην, καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς. ποίας ταύτας; οὐχ ὁρᾷς ἔφη ἔσω τῆς πύλης χορὸν γυναικῶν, ὡς εὐειδεῖς δοκοῦσιν εἶναι, καὶ εὔτακτοι, καὶ στολὴν ἀτρύφερον καὶ ἁπλῆν ἔχουσιν, ἔτι τε ὡς ἄπλαστοί εἰσι, καὶ οὐδαμῶς κεκαλλωπισμέναι ὥσπερ αἱ ἄλλαι; ὁρῶ ἔφην. ἀλλὰ τίνες αὗται καλοῦνται; ἡ μὲν πρώτη ἐπιστήμη ἔφη καλεῖται. αἱ δὲ ἄλλαι ταύτης ἀδελφαί, ἀνδρεία, καὶ δικαιοσύνη. καλοκαγαθία. σωφροσύνη. εὐταξία. ἐλευθερία. ἐγκράτεια. πραότης. ὦ κάλλισται ἔφην ἔγωγε. ὡς ἐν μεγάλῃ ἐλπίδι ἐσμέν. ἐὰν συνῆτε ἔφη, καὶ ἕξιν περιποιήσησθε ὧν ἀκούετε. ἀλλὰ προσέξομεν ὡς μάλιστα ἔφην ἔγωγε. τοιγαροῦν ἔφη σωθήσεσθε. ὅταν οὖν παραλάβωσιν αὐτὸν αὗται, ποῦ ἀπάγουσιν; πρὸς τὴν μητέρα ἔφη. αὕτη δὲ τίς ἐστιν; εὐδαιμονία ἔφη. ποία δέ ἐστιν αὕτη; ὁρᾷς τὴν ὁδὸν ἐκείνην τὴν φέρουσαν ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο, ὅ ἐστιν ἀκρόπολις τῶν περιβόλων πάντων; ὁρῶ. οὐκοῦν ἐπὶ τοῦ προπυλαίου γυνὴ καθεστηκυῖα εὐειδής τις κάθηται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ κεκοσμημένη ἐλευθέρως, καὶ ἀπεριέργως, καὶ ἐστεφανωμένη στεφάνῳ εὐανθεῖ πάνυ καλῶς. ἐμφαίνει οὕτως ἔχειν. αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία ἔφη. ὅταν οὖν ὧδέ τις παραγένηται, τί ποιεῖ; στεφανοῖ αὐτὸν ἔφη τῇ ἑαυτῆς δυνάμει ἡ εὐδαιμονία, καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀρεταί, ὥσπερ τοὺς νενικηκότας τοὺς μεγίστους ἀγῶνας. καὶ ποίους ἀγῶνας νενίκηκεν αὐτὸς ἔφην ἐγώ; τοὺς μεγίστους ἔφη, καὶ τὰ μέγιστα θηρία, ἃ πρότερον αὐτὸν κατήσθιε, καὶ ἐκόλαζε, καὶ ἐποίει δοῦλον. ταῦτα πάντα νενίκηκε. καὶ ἀπέρριψεν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ κεκράτηκεν ἑαυτοῦ, ὥστε ἐκεῖνα νῦν τούτῳ δουλεύουσι, καθάπερ οὗτος ἐκείνοις πρότερον. ποῖα λέγεις ταῦτα τὰ θηρία; πάνυ γὰρ ἐπιθυμῶ ἀκοῦσαι. πρῶτον μὲν ἔφη, τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ἢ οὐ δοκεῖ σοι θηρία ταῦτα εἶναι; καὶ πονηρά γε ἔφην ἐγώ. εἶτα τὴν λύπην, καὶ τὸν ὀδυρμόν, καὶ τὴν φιλαργυρίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν κακίαν; πάντων τούτων κρατεῖ. καὶ οὐ κρατεῖται ὥσπερ τὸ πρότερον. ὢ καλῶν ἔργων ἔφην ἐγώ, καὶ καλλίστης νίκης. ἀλλ' ἐκεῖνο ἔτι μοι εἰπέ, τίς ἡ δύναμις τοῦ στεφάνου, ᾧ ἔφης στεφανοῦσθαι αὐτόν; εὐδαιμονικὴ ὦ νεανίσκε. ὁ γὰρ στεφανωθεὶς ταύτῃ τῇ δυνάμει εὐδαίμων γίγνεται, καὶ μακάριος, καὶ οὐκ ἔχει ἐν ἑτέροις τὰς ἐλπίδας τῆς εὐδαιμονίας, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ. ὡς καλὸν τὸ νίκημα λέγεις. ὅταν δὲ στεφανωθῇ, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ἄγουσιν αὐτὸν ὑπολαβοῦσαι αἱ ἀρεταὶ πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἦλθε πρότερον, καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας

ὡς κακῶς

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

ad ſcientiam, & ad alias uirtutes. ad quas nam? nõ uides iqt ĩtra portã cœtũ mulierũ, quæ bonæ ĩdolis uident eſſe, & bñ iſtitutæ, & qd habitũ incultũ, & ſimplicẽ hñt, Etiámq quæ in comptæ ſunt, & non accurate ornatæ ut aliæ? uideo in quam. Sed quæ hæ appellantur? prima ſcientia inquit appellatur, aliæ autem huius ſorores, fortitudo, & iuſtitia. probitas. tẽperãtia. modeſtia. liberalitas. cõtinentia. mãſuetudo. O optimæ inquam ego, q̃ ĩ magna ſpe ſumus. Si ĩtellexeritis ĩqt, & habitũ acqretis eorũ, q̃ auditis. Sed attẽdem⁹ q̃ maxĩe ĩ quã ego. Igitur inquit ſalui eritis. Cum igitur acceperint ipſum hæ, quo abducunt? ad matrem inquit. hæc autem quæ nam eſt? felicitas inquit, Quæ uero eſt hæc? uides uiam illam ducentem in altum illud, quæ arx ambituum omnium? uideo. Igitur in ueſtibulo mulier aſtans bonæ cuiuſdam indolis ſedet ĩ throno alto, ornata libere, & inaccurate, & coronata corona florida perpulchre? uidetur ſic habere. hæc igit̃ ẽ felicitas inqt, cum igit̃ huc quis peruenerit, quid facit? coronat ipſum inquit ſua potentia felicitas, & aliæ omnes uirtutes, ſicut eos qui uicerunt maxima certamina. & quæ certamina uicit, inq̃ ego? maxima inquit, & maximas feras, quæ prius ipſũ abſumebãt, & affligebãt, & faciebãt ſeruũ, has omnes uicit. & expulit a ſe, & dominatus eſt ſibi, quapp illæ nunc huic ſeruiunt, quemadmodum ipſe illis prius. Quas dicis feras? ualde enim cupio audire. primũ inquit ignorantiã, & deceptionẽ. an nõ uident̃ tibi feræ hæ eſſe? & malæ quidẽ inquã ego. hinc dolorem. & luctum, & auaritiam. & intemperantiam, & reliquam omnem malitiã, omnibus his dominatur, & non imperatur ut prius. o. pulchra opa ĩq̃ ego, & pulcherrimã uictoriã. ſed illud ẽt mihi dic q̃ potentia coronæ, qua inquis coronare ipſum beatifica o Iuuenis nam coronatus hac potentia felix fit, & beatus. & non habet in aliis ſpes felicitatis, ſed in ſe, q̃ pulchrã uictoriã dicis? Cum uero coronot⁹ fuerit, quid facit, uel quo uadit? ducũt ipſum accipientes uirtutes ad locum illum, unde uenit prius, & oſtendunt illi, qui illic uerſantur, q̃ male,

Quære reliquum in medio ſequentis quaternionis.

in a desinens acutum aut circunflexũ productũ habet illud, ut gaudiũ.mala.formidolosa.mierua.mina.nausicaa. argẽtea ferrea.Etiã si penacutum per i a, ut accentus. Aluus. tragœdia malicinium. comœdia. Etiam si ab euo uerbo fiunt ut regno,regnũ.optimigero.optimificium Adulor.adulatio.seruio seruitus. Etiam si supra bisyllabum sit æ diphthongo penultimans, ut minerua. luna. etiam si in ra unisona penultimãs,ut pera.uenatio.regio uel cũ cõnexione cõsonãtis,ut petra piscatio. cathedra. excepto thanagra, & centipeda. etiam in da, & tha, ut leda. cissætha. & in a fœminina adiectiua ab in os genitiuo proprii masculini contemporantia productum habent, ut fortis fortis fortis. diuinus diuini diuina. . doctus docti docta.excepto maturus matura.diuus diua.solus sola unus una. Ab in ys uero adiectiua genitiuo propriorum masculinorum contemporantia, correptum habent a, ut dulcis dulcis,dulcis Iocũd⁹ cũda cũdũ.Acutus acuti acuta. grauis.uis grauis. Etiam dissyllaba penultimantia e diphthongo correptum habent a, ut maia terra. Anus. tellus. etiam in ra diphthõgo penultimãtia ut expiẽtia. parca. excepto phædra lacerta.aura.laura.Etiam in aliam quampiam consonantem ut musa. fames. sitis. Etiam antepenacuta ut hora egina.pietas.nobilitas mare. De genitiuo.

Genitiuus? huius musæ.nã in a & ita fœminina cõiter in is. faciunt genitiuũ,oportet autẽ scire quod sola in a longũ, & in a purum, & in ra & in da, & in tha nomina fœminina seruant a in genitiuo & datiuo, ut minerua mineruæ mineruæ. maia maiæ maiæ. dies diei diei. leda ledæ ledæ. martha marthæ marthæ. Alia uero omnia uertunt cõmuniter a in ita,ut musa musæ sæ.gloria gloriæ.riæ. radix. radicis radici, Iones uero a longũ eoꝝ q̃ in a in ita uertentes historiæ ꝑ historiæ, & diei pro diei dicunt.similiter & in singularibus aliis casibus Dores uero contra, ita in a longum uertentes cantus pro cãtus,& honor ꝑ honor dicũt.oportet ãt & hoc scire ꝙ consonantium aliæ quidem habent finale a, aliæ ita, aliæ utraq; z.x.ps.unum s,& duo,& duo lambda a habent ut radix, gloria. sitis. musa, mare. procella.scylla excepto helle

εἰς α λῆγον ὀξύτονον, ἢ περισπώμενον, ἐκτεταμένον ἔχει αὐτό. οἷον, χαρά. πονηρά. φοβερά. ἀθηνᾶ. μνᾶ. ναυσικᾶ. ἀργυρᾶ. σιδηρᾶ. Ἔτι εἰ παροξύτονον διὰ τοῦ ια. οἷον, προσῳδία κοιλία. τραγῳδία. κακῳδία. κωμῳδία. Ἔτι εἰ ἀπὸ τοῦ ευω ῥήματος γίνεται, οἷον, βασιλεύω, βασιλεία. ἀριστεύω, ἀριστεία. κολακεύω, κολακεία. δουλεύω, δουλεία. Ἔτι εἰ ὑπερδισύλλαβον εἴη τῇ αι διφθόγγῳ παραλῆγον. οἷον, ἀθηναία. σεληναία. Ἔτι εἰ εἰς ρα μονοφθόγγῳ παραλῆγον. οἷον, ἥρα. θήρα. χώρα. ἢ μετ᾽ ἐπιπλοκῆς συμφώνου. οἷον, πέτρα. ἄγρα. καθέδρα. πλὴν τοῦ τάναγρα. καὶ σκολόπενδρα. Ἔτι τὰ εἰς δα, καὶ εἰς θα. οἷον, λήδα. κασαίθα. καὶ τὰ εἰς α θηλυκὰ ἐπίθετα ἀπὸ τῶν εἰς ος τῇ γενικῇ τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ ὁμοχρονοῦντα, ἐκτεταμένον ἔχουσιν. οἷον, ἀνδρεῖος, ἀνδρείου, ἀνδρεία. θεῖος, θείου, θεία. λόγιος, λογίου, λογία. πλὴν τοῦ πέπειρος, πέπειρα. δῖος, δῖα. ἴος, ἴα. καὶ μίος, μία. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἐπίθετα τῇ γενικῇ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν ὁμοχρονοῦντα, συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ α. οἷον, γλυκὺς, γλυκέος, γλυκεῖα. ἡδὺς, ἡδέος, ἡδεῖα. ὀξὺς, ὀξέος, ὀξεῖα. βαρὺς, βαρέος βαρεῖα. Ἔτι τὰ δισύλλαβα παραλήγοντα τῇ αι διφθόγγῳ, συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ α. οἷον, μαῖα. γαῖα. γραῖα. αἶα. Ἔτι τὰ εἰς ρα διφθόγγῳ παραλήγοντα. οἷον, πεῖρα. μοῖρα. πλὴν τοῦ φαίδρα. σαῦρα. αὖρα. λαύρα. Ἔτι τὰ εἰς ἄλλο τι σύμφωνον λήγοντα. οἷον, μοῦσα. πείρα. λίψα. Ἔτι τὰ προπαροξύτονα. οἷον, δέσποινα. αἴγινα. εὐσέβεια. εὐγένεια. θάλασσα.

Περὶ τῆς γενικῆς.

Η γενική, τῆς μούσης. τὰ γὰρ εἰς α καὶ εἰς η θηλυκά, κοινῶς εἰς ης ποιοῦσι τὴν γενικήν. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι μόνα τὰ εἰς α μακρὸν, καὶ εἰς α καθαρὸν, καὶ εἰς ρα, καὶ εἰς δα, καὶ εἰς θα ὀνόματα θηλυκά, φυλάττουσι τὸ α ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς. οἷον, ἀθηνᾶ, ἀθηνᾶς, ἀθηνᾷ. μαῖα. μαίας, μαίᾳ. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ. λήδα, λήδας, λήδᾳ. μάρθα, μάρθας, μάρθᾳ. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα, τρέπουσι κοινῶς τὸ α εἰς η. οἷον, μοῦσα, μούσης, μούσῃ. δόξα, δόξης, δόξῃ. ῥίζα, ῥίζης, ῥίζῃ. Οἱ Ἴωνες δὲ τὸ α μακρὸν τῶν εἰς α εἰς η τρέποντες, ἱστορίη ἀντὶ ἱστορία, καὶ ἡμέρη, ἀντὶ ἡμέρα λέγουσιν. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἑνικῶν ἄλλων πτώσεων. Οἱ δωριεῖς δὲ, τοὐναντίον τὸ η εἰς α μακρὸν τρέποντες, ᾠδὰ ἀντὶ ᾠδὴ, καὶ τιμὰ ἀντὶ τιμὴ λέγουσι. Δεῖ δὲ καὶ, τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τῶν συμφώνων τὰ μὲν, ἔχουσι τελικὸν τὸ α. τὰ δὲ, τὸ η. τὰ δὲ, ἀμφότερα. τὸ ζ ξ ψ ἐν σ καὶ δύο, καὶ δύο λλ, τὸ α ἔχουσιν. οἷον, ῥίζα. δόξα. λίψα. μοῦσα. θάλασσα. θύελλα. σκύλλα. πλὴν τοῦ ἔλλη-

καὶ πέλλη. τὸ δὲ β, γ, δ, ἐν λ, μ, π, τ, φ, χ, τὸ η ἔχουσιν. οἷον, θήβη. στέγη. ἴδη. αὐλή. φυλή. πλὴν τοῦ παῦλα, καὶ ἀνάπαυλα. ἐν μη. πηνελόπη. ἀρετή. νύμφη. ψυχή. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λ ἐν ἐπιπλοκῇ ἑτέρου συμφώνου τὸ η ἔχει. οἷον, κίχλη. τρίγλη. ὁμίχλη. ζεύγλη. καὶ ζεῦγλα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Τὸ δὲ θ, καὶ κ, καὶ ν, τὸ α καὶ η ἔχουσιν. οἷον, μάρθα, λήθη. ναυσικᾶ, ἰοδόκη. ἀθηνᾶ, εἰρήνη. ἡ θέκλα δὲ καὶ αὐγούστα, λατινικά. αὐτοὶ γὰρ ἔθει αἰολικῷ τὸ η εἰς α βραχὺ τρέποντες, θέκλα ἀντὶ θέκλη, καὶ νύμφα ἀντὶ νύμφη, καὶ ἀφροδίτα ἀντὶ ἀφροδίτη λέγουσι. καὶ τὰ εἰς ρα μονογενῆ, εἴτε ἐπίθετα, τὸ α ἔχουσιν. οἷον, ἡμέρα, φαλάκρα, ποδάγρα, φοβερὰ, καθαρά. πλὴν τοῦ ἄκρη, κόρη, κόῤῥη, ἀθάρη, δέρη, κύρη, τερψιχόρη, ἐφύρη, ὀλυκρή. κάρη, ἄγρη, ἀντισάρη, ἴρη. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν μονογενῶν. Τὰ δὲ θηλυκὰ τῶν εἰς ος καθαρὸν ἐπιθέτων, τὸ α ἔχουσιν. οἷον, λόγιος, λογία. τίμιος, τιμία. σεσημείωται ὄγδοος, ὀγδόη. τὰ δὲ μὴ καθαρὸν, τὸ η. οἷον, σοφὸς, σοφή. καλὸς, καλή. χωρὶς τῶν εἰς ρα ληγόντων. οἷον, καθαρὸς, καθαρά. πονηρὸς, πονηρά. Ομοίως καὶ τῶν φωνηέντων τὸ μὲν α, τὸ η ἔχει τελικόν. οἷον, δανάη. τὸ δὲ ε, τὸ α. οἷον, θέα. θεά. τὸ δὲ ι, τὸ α. οἷον, μανία, αἰτία. τὸ δὲ ο, τὸ α καὶ τὸ η. οἷον, στοά. ἀκοή. τὸ δὲ υ, τὸ η. οἷον, λιβύη. ἐστύη. τὸ δὲ ω, τὸ η, οἷον, ζωή. ἰωή. Η δοτική, τῇ μούσῃ, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἐκβολῇ τοῦ σ. μούσης, μούσῃ. καὶ μούσᾳ δωρικῶς. Η αἰτιατική, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, προσθέσει τοῦ σ. ὅθεν καὶ τὸ α βραχὺ ἔχει. ἡ μοῦσα, τὴν μοῦσαν. Η κλητική, ὦ μοῦσα. τὰ γὰρ εἰς α καὶ εἰς η θηλυκὰ τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀνομαστικὴν καὶ κλητικήν. ἡ μοῦσα, ὦ μοῦσα. ἡ τιμή, ὦ τιμή. Η ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ δυϊκή, ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχουσι, μὴ ὑπογραφομένου ι. τῇ μούσῃ, τὰ μούσα, ὦ μούσα. Η γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκή, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ ι καὶ ν. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν. Η ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητική. ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ ι. τὰ μούσα, αἱ μοῦσαι, ὦ μοῦσαι. Η γενικὴ πληθυντική. τῶν μουσῶν κοινῶς, καὶ μουσᾶν δωρικῶς, καὶ μουσάων αἰολικῶς, καὶ μουσέων ἰωνικῶς. Η δοτικὴ πληθυντική. ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προσθέσει τοῦ σ. αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις. καὶ προσχηματισμῷ, μούσαισι. καὶ ἰωνικῶς, μούσῃσι, τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. Η αἰτιατικὴ πληθυντική, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς

& mulctra.sed b g d.unum.l m p.t ph ch.i habent ut thebe teges.ida.aula tribus præter quies, & requies. cantilena, penelope.uirtus.nympha.aīa,similiter aūt & l, ī cōplicatiōe alteri⁹ cōsonātis i.hēt,ut turdella mulus nebula . pars iugi & pars iugi apud antiquos. Sed th .& c & n . a & i habent ut martha obliuio Nausicaa pharetra mierua.pax.thecla āt & augusta lati na,hi enim more æolico i in a breuem uertentes Thecla pro thecla & nympha pro nympha, & uenus pro uenus dicunt. Et in ra soligena siue adiectiua a habent, ut dies phalacra podagra.terribilis.pura præter sumitas. puella . gena puls collū,cyre.terpsichore.ephyre.holycre.catre.agre.antisař.ire & hæc de soligenis. fœminina autem in os purum adiectiuorꝫ a habēt ut eloquēs.eloquēs pretiosus.prætiosa,nota ta sūt.octau⁹ octaua sed q̄ nō purū,i,ut sapiens , sapiens.pulcher pulchra. præter in ra desinentia ut purus, pura. malus, mala. Similiter & uocalium,alpha quidem ita, habet finale, ut danae Sed e,a ut spectaculū dea Sed i,a,ut demētia, tristitia. o aūt a & i,ut porticus,auditus.y autē i,ut libya uadimonium. o autem ira ut uita. uox. Datiuus? huic musæ a genitiuo, abiectione s, musæ, musæ , & musæ dorice, Accusatiuus? a nominatiuo additione s, unde & a breue habet, hæc musa, hanc musam. Vocatiuus? o musa- nam in a, & in ita fœminina eundem habēt nominatiuum, & utūm,hæc musa o musa.hic honor o honor Nominatiu⁹,& uocatiuus dualis ? a singulari datiuo.mutatione ita in,a , unde & a longum hn̄t , nō subscripto iota.huic musæ hæ musæ o musæ. Genitiuus & datiuus dualis? a nominatiuo duali additione i , & n . hæ musæ,harum musarum Nominatiuus pluralis , & uocatiuus? a nominatiuo duali additione iota. hæ musæ hæ musæ? o musæ,Gtūs pluralis ? haꝝ musarum cōmuniter , & musarum dorice, & musarum æolice. & musarum ionice. Dati uus pluralis? a nominatiuo plurali appositione s, hæ musæ, his musis. & præfiguratione musis, & ionice musis mutatione a in i, & iota subscripto. Accusa tiuus pluralis? a nominatiuo plurali , mutatione i, in

s,hæ musæ·has musas. · Regula.

Hæc musa.hui⁹ musæ·huic musæ·hãc musã.o musa,hæ musæ hat musat·o musæ·hæ musæ. harum musarum.his musis. has musas.o musæ.

De in i finientibus.

Honor unde deducitur: ab honoro. unde & ti lõgum habet illd̄ ti:i,hõoro·ũgo·uoluo.irascor·i, egeo ãt claudo, & coquo, & fortior diphthongant. Illud mi:ita.oĩa in i, fœminina per i,scribuntur·Supra mi: grauis.omnis enim nominatiuus, & accusatiuus incontractus acuitur,in consequentia uero acutum in grauem uertimus. Genitiuus: honoris.a nominatiuo, appositione s,honor honoris·& dorice honoris. Supra mis: circunflexus.omnis genitiuus,& datiuus in longã desinẽs in fine habẽs accentũ,circũflectit·honoris.honori. sapiẽtis sapienti Datiuus: a genitiuo abiectione s, honoris honori. & dorice,honori Inuenies autem & apud poetas huiusmodi datiuos passos transformationem propter metrum, & apud poetam in octauo Iliados.pauciores optauerũt aũt uelut bello pugnare pro bello.& fortitudini cõfisus,pro fortitudini.& apud callimachum,ne me in Dodona dicat solum gratia æris, pro dodona. Similiter autem fit ipsis & afformatio apud poetas. unde & poeta in secundo Iliados. Vt cognatio cognatiõi auxiliet,trib⁹ uero tribub⁹.eiusmõi uero deductio fit in multis casibus differentiũ nominum.In nominatiuo,ut alteri, pro alteri. In genitiuo, ut æris, pro æris. In datiuo,ut uiolẽtia,ꝓ lẽtia·In Actõ ut primam mẽsis ꝓ primã mẽsis & dextrum pro dextrum. In uocatiuo, ut cælestis amica ꝓ cœlestis amica. Accusatiuus:a nominatiuo appositione n,honor honorem·& dorice honorem. Eiusmodi accusatiuum Theodosius in de accentibus,pati dicit transformationẽ ut in fugam uertit unungues equos, pro in fugam, potest uero esse in fugam pro in fugam, a fugitiuus fugitiui. Vocatiuus: o honor. Sed dualia, & pluralia formabis per regulam musæ, & omne nomen fœmininum in a & i ita desinens.

σ. αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας. Κανών.

Η μοῦσα, τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν. ὦ μοῦσα. Τὰ μού σα. ταῖν μούσαιν. ὦ μούσα. Αἱ μοῦσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μούσαις. τὰς μούσας. ὦ μοῦσαι.

Περὶ τῶν εἰς η ληγόντων.

Τιμὴ πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ τίω. ὅθεν καὶ τὸ τι μακρὸν ἔχει. τὸ τι, ι. τίω, χρίω, κυλίω, μηνίω, ι. χρέω δὲ καὶ κλέω, καὶ ὀφέω, καὶ κιχέω, διφθογγεῖ. Τὸ μη, η. πάντα τὰ εἰς η θηλυκὰ διὰ τοῦ η γράφονται. Επὶ τῷ μη, βαρεῖα. πᾶσα γὰρ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἀσυναίρετος, ὀξύνεται. ἐν δὲ τῇ συνεπείᾳ, τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν τρέπομεν. Ἡ γενικὴ, τῆς τιμῆς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, προσθέσει τοῦ σ. τιμή, τιμῆς. καὶ δωρικῶς, τιμᾶς. Επὶ τῷ μης, περισπωμένη. πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. τιμῆς, τιμῇ. σοφοῦ, σοφῷ. Ἡ δοτικὴ, ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ. τιμῆς, τιμῇ. καὶ δωρικῶς, τιμᾷ. εὑρήσεις δὲ καὶ παρὰ ποιηταῖς τοιαύτας δοτικὰς πεπονθυίας μεταπλασμὸν διὰ τὸ μέτρον. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν θ ἰλιάδος, Γαυρότεροι μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι, ἀντὶ ὑσμίνῃ. καὶ ἀλκὶ πεποιθὼς, ἀντὶ ἀλκῇ. καὶ παρὰ καλλιμάχῳ, Μήμε τὸν ἐν δωδῶνι λέγει μόνον εἵνεκα χαλκοῦ. ἀντὶ δωδώνῃ. Ομοίως δὲ γίνεται αὐταῖς καὶ περισχηματισμὸς παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ β τῆς ἰλιάδος, Ως φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις. ἡ τοιαύτη δὲ παραγωγὴ γίνεται ἐν πολλαῖς πτώσεσι διαφόρων ὀνομάτων. ἐν ὀνομαστικῇ, ὡς ἑτέρηφιν, ἀντὶ ἑτέρη. ἐν γενικῇ, ὡς χαλκόφιν, ἀντὶ χαλκοῦ. ἐν δοτικῇ, ὡς βίηφι, ἀντὶ βίῃ. ἐν αἰτιατικῇ, ὡς εὔνηφιν, ἀντὶ εὔνην. καὶ δεξιόφιν, ἀντὶ δεξιόν. ἐν κλητικῇ, ὡς οὐρανίαφι φίλη, ἀντὶ οὐρανία φίλη. Η αἰτιατικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, προσθέσει τοῦ ν. τιμὴ, τιμήν. καὶ δωρικῶς, τιμάν. τὴν δὲ τοιαύτην αἰτιατικὴν ὁ Θεοδόσιος ἐν τῷ περὶ τόνων πάσχειν φησὶ μεταπλασμόν. ὡς φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους, ἀντὶ εἰς φυγήν. δοκεῖται δὲ εἶναι φυγάδ', ἀντὶ εἰς φυγάδα, ἀπὸ τοῦ φυγὰς φυγάδος. Η κλητικὴ, ὦ τιμή. τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ σχηματίσεις τῷ κανόνι τῆς μούσης, καὶ πᾶν ὄνομα θηλυκὸν εἰς α καὶ εἰς η λῆγον.

Περὶ τῆς τρίτης κλίσεως.

Η τρίτη κλίσις δύο καταλήξεις ἔχει, εἰς ως ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων ἀττικῶν, καὶ εἰς ων οὐδετέρων. οἷον, ὁ μενέλεως. ἡ ἅλως. ὁ καὶ ἡ εὔγεως, καὶ τὸ εὔγεων. Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ ἀττικοὶ τῶν εἰς ος καθαρὸν κοινῶν ὀνομάτων τῆς τετάρτης κλίσεως τὴν λήγουσαν ἐκτείνοντες, καὶ τὴν παραλήγουσαν συστέλλοντες, σχηματίζουσι τὰ εἰς ως, φυλάττοντες τὸν αὐτὸν τόνον. οἷον, ὁ μενέλαος, ὁ μενέλεως. ὁ νικόλαος, ὁ νικόλεως. ὁ ἰόλαος, ὁ ἰόλεως. ὁ λαὸς, ὁ λεώς. ὁ ναὸς, ὁ νεώς. ἐξαιρεῖται ὁ κάλος, ὁ κάλως, ὁ τάλος, ὁ τάλως, τὴν αὐτὴν φυλάξαντες παραλήγουσαν. καὶ ὁ ὄρφος, ὀρφώς, καὶ ὁ λάγος, λαγώς, μετήλλαξαν τὸν τόνον.

Περὶ τῶν εἰς ως ἀττικῶν.

Ο μενέλεως πόθεν παράγεται, παρὰ τὸ μένος, καὶ λεώς. τὸ με, ψιλόν. μένω, ψιλόν. μαίνω δὲ, δίφθογγον. τὸ νε, ψιλόν. ἀπὸ τοῦ μένος, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. προπαροξύνεται δὲ, καὶ μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης. οἱ γὰρ ἀττικοὶ παραβαίνουσι τὸν κοινὸν κανόνα. Η γενική, τοῦ μενέλεω. ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἐκβολῇ τοῦ σ. προσλαμβάνει δὲ πολλάκις παρὰ ποιηταῖς ο διὰ τὸ μέτρον. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ δ τῆς ἰλιάδος, ὦ υἱὲ πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος. πετεὼς γὰρ πετεώ. καὶ προσθέσει τοῦ ο, πετεῶο. ὁμοίως καὶ ταλαῶο, ἀντὶ ταλαώ. καὶ ἀνδρογεῶο, ἀντὶ ἀνδρόγεω. καὶ μινῶο ἀντὶ μίνω. ἡ δοτική, ὁμοίως τῇ γενικῇ, ὑπογραφομένου καὶ ι. ἡ αἰτιατική, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. ὁ μενέλεως, τὸν μενέλεων. εὕρηνται δὲ αὗται αἱ αἰτιατικαὶ χωρὶς ν ἔθει ἀρχαίῳ ἀττικῷ. ἄθω, λαγὼ, κῶ, κέω, ἕω. ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ δυϊκὴ, ὁμοίως τῇ γενικῇ δοτικῇ, μὴ ὑπογραφομένου, τῷ ω. τὼ μενέλεω, ὦ μενέλεω. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκὴ ἀπὸ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς κοινῆς, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι. τοῖν μενελάοιν, τοῖν μενέλεῳν. ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς κοινῆς ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι. οἱ μενέλαοι, ὦ μενέλαοι. οἱ μενέλεῳ, ὦ μενέλεῳ. ἡ γενικὴ, τῶν μενέλεων. ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς κοινῆς δοτικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι. τοῖς μενελάοις, τοῖς μενέλεῳς. ἡ αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ

De Tertia declinatione.

Tertia decliatio duas terminatiões hēt ī os masculioꝶ, & fœmininoꝶ cōium, & ꝑmiscuoꝶ nōium atticoꝶ, & ī on neutroꝶ ut menelaus. Area.hic & hæc ferax & hoc ferax. notabis autem quod attici in os purum communium nominum quartæ declinationis ultimam producentes, & penultimā coripientes formant, quæ in os, seruantes eundem accentū, ur hic menela⁹. hic menela⁹. hic nicola⁹, hic nicola⁹. hic iola⁹ hic iolaus. hic populus. hic populus. hoc tēplū. excipiť funis funis. hic talus. hic talus, eandem seruantes penultimam. & orphus piscis. orphus. & lepus lepus ꝑmutarūt accentū.

De in os atticorum.

Menelaus unde deducitur? a fortitudo & populus. Illđ me? tenue. māeo tenue, isanio āt, diphthōgū. illđ ne? tenue. a fortitudo mutatione o in e. propenacuitur autem, & longa existente ultima. nam attici transgrediuntur cōmunem regulā

Genitiuus? huius menelai, a nominatiuo abiectione s, assumit autem sæpe apud poetas o propter metrum. unde & poeta in quarto iliados. o fili Petei a Ioue nutriti regis. Peteus n. petei, & appositione o, petei, similiter & Talai pro talai & Androgei ꝓ androgei. & minois pro minois. Dtūs similiter genitiuo subscripto & iota. accusatiuus? a nominatiuo mutatione s, ī n. hic menelaus. hūc menelaū. Inueniunť uero hi accusatiui sine. n. more antiquo attico. Athū loporē coceū aurorā Nominatiuus, & utūs dualis? similiter singulari dtō nō subscripto i, illi o hi menelai. genitiuus & datiuus dualis? a genitiuo & datiuo cōi mutatione o parui in o magnum subscripto & iota, his menelais. his menelais. Nominatiuus pluralis, & uocatiuus a communi nominatiuo, & uocatiuo plurali, mutatione o parui in o magnum subscripto & i, hi menelai. o menelai. hi menelai, o menelai. Genitiuus? horum menelaorum Datiuus pluralis? a communi datiuo plurali mutatione o parui in o magnum, subscripto & i, his menelais his menelais. Accusatiuus pluralis? a

communi accusatiuo plurali mutatione o parui in o magnum & eiecto γ. hos menelaos, hos menelaos. Similiter huic regulæ formabis fœminina, & communia, & promiscua, & neutra autem sic, quorum tres casus sunt similes, & nominatiu⁹ aũt, & accusatiu⁹ pluralis, & uocatiu⁹ ĩ o magnũ desinit attice nõ subscripto .i. ĩuenit ãt & hoc debitũ. h⁹ dbiti, huic debito hoc debitum attice.

Regula.

Hic menela⁹. h⁹ menelai. huic menelao. hũc menelaũ o menelae. hi menelai. hoꝝ menelaoꝝ o menelai. hi menelai hoꝝ menelaorum. his menelais. hos menelaos, o menelai hoc ferax. hui⁹ feracis huic feraci. hoc ferax. o ferax. hæc cia hoꝝ feracium o feracia. hæc cia. hoꝝ ciũ. his cibus. hæc cia. o feracia.

De quarta declinatione.

Quarta decliatio duas termiatões hẽt ĩ os masculinoꝝ, & fœmininoꝝ, & cõmuniũ & ꝓmiscuoꝝ nominum & ĩ on neutrorũ ut hic sermo. hæc uia. hic & hæc homo. hæc aquila hoc lignum.

De in os.

Hic sermo unde deducitur ? a dico. Illud lo ? paruum. a lego. mutatione e in o. Quando .n. uerba e habent, tunc & ab ipsis nomina o proadiacentem habent, ut dico, sermo. curro. thoas. uitupo, uitupiũ. curro, troch⁹. fero. tributũ illd gos ? paruũ In os .n. oĩa communia entia per o paruum scribuntur, ut sermo. uia. homo. attica autem per o magnum, ut menelaus. fanũ. bona terra. Gtũs ? hui⁹ sermonis. Nã in os cõiter, in u faciunt genitiuum, ut sermo, sermonis, uirgo uirginis attici uero, & iones per io proferunt eiusdem genitiuos sermonis dicentes pro sermonis & priami pro priami. & sapientis pro sapientis, & pulchri pro pulchri, seruantes tonum communis genitiui. Dores autem u in o uertentes per o proferunt tales genitiuos. unde & Theocritus in prima speciecula uel per penei pulchra tempe uel per pindi, prope, nei, & pindi. Datiuus ? a genitiuo mutatione u in o, huius sermonis huic sermõi. Inuenies aũt tales accusatiuos transformatos in i, ut semilunio pro semilunio & multistrepo pro multistrepo. & ramo pro ramo. Accusatiuus ? a nominatiuo mutatiõe s, i. n. hic sermo, hunc monẽ utũs ? o sermo cõiter

τῆς κοινῆς αἰτιατικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, καὶ ἐκβαλλομένου τοῦ υ. τοὺς μενελάους, τοὺς μενέλεως. Ὁμοίως τούτῳ τῷ κανόνι σχηματίσεις τὰ θηλυκὰ καὶ κοινὰ καὶ ἐπίκοινα· καὶ τὰ οὐδέτερα δὲ οὕτω, ὧν τρεῖς πτώσεις εἰσὶν ὅμοιαι· καὶ ἡ ὀνομαστικὴ δὲ, καὶ αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, καὶ κλητικὴ, εἰς ω μέγα λήγει ἀττικῶς, μὴ ὑπογραφομένου ι. εὕρηται δὲ καὶ τὸ χρέως, τοῦ χρέω, τῷ χρέῳ, τὸ χρέως ἀττικῶς.

Κανών.

Ὁ μενέλεως. τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεῳ. τὸν μενέλεων. ὦ μενέλεως. τὼ μενέλεω. τοῖν μενέλεῳν. ὦ μενέλεω. οἱ μενέλεῳ. τῶν μενέλεων. τοῖς μενέλεῳς. τοὺς μενέλεως. ὦ μενέλεῳ.

Τὸ ἀνώγεων. τοῦ ἀνώγεω. τῷ ἀνώγεῳ. τὸ ἀνώγεων. ὦ ἀνώγεων. τὼ ἀνώγεω. τοῖν ἀνώγεῳν. ὦ ἀνώγεω. τὰ ἀνώγεω. τῶν ἀνώγεων. τοῖς ἀνώγεῳς. τὰ ἀνώγεω. ὦ ἀνώγεω.

Περὶ τῆς τετάρτης κλίσεως.

Ἡ τετάρτη κλίσις δύο καταλήξεις ἔχει, εἰς ος ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων, καὶ εἰς ον οὐδετέρων· οἷον, ὁ λόγος, ἡ ὁδός. ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. ὁ ἀετός. τὸ ξύλον.

Περὶ τῶν εἰς ος.

Ὁ λόγος πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ λέγω. τὸ λο; μικρόν. ἀπὸ τοῦ λέγω, τροπῇ τοῦ ε εἰς ο. ὅτε γὰρ τὰ ῥήματα τὸ ε ἔχουσι, τότε καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα τὸ ο ἀντιπαρακείμενον ἔχουσιν· οἷον, λέγω, λόγος, θέω, θόος. ψέγω, ψόγος. τρέχω, τροχός. φέρω, φόρος. Τὸ γος. μικρόν. τὰ γὰρ εἰς ος πάντα κοινὰ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. οἷον, λόγος, ὁδὸς, ἄνθρωπος. ἀττικὰ δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον, μενέλεως, νεὼς, ἀνώγεως. Ἡ γενική; τοῦ λόγου. τὰ γὰρ εἰς ος κοινῶς, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, λόγος, λόγου. παρθένος, παρθένου. οἱ δὲ ἀττικοὶ καὶ ἴωνες, διὰ τοῦ οιο προφέρουσι τὰς τοιαύτας γενικὰς, λόγοιο λέγοντες, ἀντὶ λόγου. καὶ πριάμοιο, ἀντὶ πριάμου. καὶ σοφοῖο, ἀντὶ σοφοῦ. καὶ καλοῖο, ἀντὶ καλοῦ, φυλάττοντες τὸν τόνον τῆς κοινῆς γενικῆς. Οἱ δωριεῖς δὲ τὸ ου εἰς ω τρέποντες, διὰ τοῦ ω προφέρουσι τὰς τοιαύτας γενικάς. ὅθεν καὶ Θεόκριτος ἐν τῷ πρώτῳ εἰδυλλίῳ, Ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω. ἀντὶ πηνειοῦ, καὶ πίνδου. Ἡ δοτική, ἀπὸ τῆς γενικῆς, τροπῇ τοῦ ου εἰς ῳ. τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ. Εὑρήσεις δὲ τοιαύτας δοτικὰς μεταπεπλασμένας εἰς ι. οἷον, διχόμηνι, ἀντὶ διχομήνῳ. καὶ πολυπάταγι, ἀντὶ πολυπατάγῳ. καὶ κλαδὶ, ἀντὶ κλάδῳ. Ἡ αἰτιατική, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. ὁ λόγος, τὸν λόγον. Ἡ κλητική, ὦ λόγε κοινῶς.

τὰ γὰρ εἰς ος, εἰς ε ποιοῦσι τὴν κλητικήν· ὁ λόγος, ὦ λόγε, καὶ ὦ λόγος ἀττικῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ, καὶ ἡ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς γενικῆς δοτικῆς· τῷ λόγῳ, τὼ λόγω, ὦ λόγω· διαφέρει δὲ ἡ ὀνομαστικὴ τῆς δοτικῆς, ὅτι ἐκείνης μὲν τὸ ω περισπᾶται, καὶ ὑπογεγραμμένον τὸ ι ἔχει· ὁμοίως καὶ τὸ ω· ταύτης δὲ, οὔ. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τροπῇ τοῦ ω εἰς οιν· τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. Σημειώσῃ δὲ τὰ κατ' ἐπέκτασιν γινόμενα· οἷον, τοσοῖνδε, καὶ τοιοῖνδε, ἀντὶ τόσοιν, καὶ τοίοιν. Οἱ ἴωνες δὲ προστιθέασι τὸ ι ταῖς τοιαύταις δοτικαῖς· ὅθεν πολλάκις εὑρήσεις παρὰ ποιηταῖς ὤμοιϊν, ἀντὶ ὤμοιν· καὶ μαρναμένοιϊν, ἀντὶ μαρναμένοιν· καὶ ποδοῖϊν, ἀντὶ ποδοῖν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντική, καὶ ἡ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, τροπῇ τοῦ ω εἰς οι· τὼ λόγω, οἱ λόγοι, ὦ λόγοι. Ἡ γενικὴ, τῶν λόγων. Ἡ δοτικὴ, τοῖς λόγοις, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προσθέσει τοῦ σ· οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις· καὶ τοῖσι λόγοισι κατὰ προσχηματισμόν. Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντική, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ οι εἰς ους· οἱ λόγοι, τοὺς λόγους. Τὸ δὲ νᾶσος παρὰ Πινδάρῳ ἀντὶ νήσους, ἐκβολῇ τοῦ υ, διὰ τὸ μέτρον ἐγένετο. Καὶ δωρικῶς, τὼς λόγως· αὐτοὶ γὰρ τὴν ου εἰς ω τρέποντες, τὼς λύκως ἀντὶ λύκους, καὶ τὼς ταύρως ἀντὶ ταύρους λέγουσι, τὸ ως βραχὺ φυλάττοντες, ἑπομένου φωνήεντος· ὅθεν καὶ Θεόκριτος, μισέω τὰς δασυκέρκως ἀλώπεκας, αἳ τὰ Μίκωνος· καὶ πάλιν· Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρως, οἳ τὰ Φιλώνδα· τὸ γὰρ κως καὶ ρως, βραχύ. Τούτῳ τῷ κανόνι σχηματίσεις πάντα τὰ εἰς ος κοινὰ, ἀρσενικὰ, καὶ θηλυκὰ, καὶ ἐπίκοινα.

Περὶ τῶν εἰς ον οὐδετέρων.

Τὰ δὲ εἰς ον οὐδέτερα πάντα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικὴν κοινῶς. οἷον, τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου· τὸ ἀγαθὸν, τοῦ ἀγαθοῦ. ἐξαιροῦνται τὰ εἰς ον οὐδέτερα τῶν ὡν κοινῶν ἐπιθέτων, καὶ τὰ εἰς ον ἀνώμαλα συγκριτικὰ, καὶ τὰ εἰς ον μετοχικά. ταῦτα γὰρ ἑπόμενα τῇ κλίσει τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, τὸ εὔδαιμον τοῦ εὐδαίμονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων εὐδαίμονος. τὸ σῶφρον τοῦ σώφρονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ σώφρων σώφρονος. τὸ μεῖζον τοῦ μείζονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ μείζων μείζονος. τὸ κρεῖττον τοῦ κρείττονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ κρείττων κρείττονος. τὸ τύπτον τοῦ τύπτοντος, ὅτι ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος.

Τὸ ξύλον. Ἡ γενικὴ, τοῦ ξύλου. Ἡ δοτικὴ, τῷ ξύλῳ κοινῶς· πάσχει δὲ καὶ μεταπλασμόν· οἷον, μελίκρατι, ἀντὶ μελικράτῳ. λῖτι, ἀντὶ λιτῷ· ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἀργοναυτικοῖς ἐκεῖνο ὀρφικὸν, λῖτι καλυψα-

Nam in os in e faciunt uocatiuum. hic sermo o sermo & o ser mo attice, Nominatiuus.& accusatiuus dualis & uocatiuus a singulari datiuo.sermoni sermões o sermões.Differt aũt nomi natiuus a datiuo, quia illius illud to circunflectitur & sub scriptum i,habet,similiter & o, huius autem,non. Gtũs & dtũs dualis a nominatiuo duali mutatione o in in. sermones. sermonum.Nota aũt quæ p extensionem fiunt,ut tantorum,& talium pro tantorum, & talium. Iones autem apponunt iota huiusmodi datiuis. unde sæpe inuenies apud poetas, hu merorũ pro humerorum,& pugnantiũ,pro pugnantiũ,& pedũ, pro pedum. Nominatiuus pluralis, & uocatiuus a no minatiuo duali mutatione o in i,sermones sermões,o sermões. Genitiuus horum sermonum.datiuus his sermonib⁹ a ntõ plu rali appositione s,hi sermones,his sermonib⁹,& his sermonib⁹, per præfigurationem. Accusatiuus pluralis a nomina tiuo plurali mutatione ι in us hi sermones hos sermones, Sed insulas apud Pindarum pro insulas, abiectiõe y,pp metrũ factũ est, & dorice, hos sermones, hi enim u, in o uertentes, hos lupos, pro lupos, & hos tauros, pro tauros dicunt, os breue seruantes sequente uocali, unde & Theocritus, odi hirsuticaudas uulpes,quæ ea,quæ Miconis.& rursus. &.n. ego odi scarabeos, qui Philondæ. cos. n. & ros bre ue. hac regula formabis omnia in os communia mascu lina, & fœminina, & promiscua. De in on neutris. Sed in on neutra omnia,in u faciunt genitiuum communiter. ut hoc lignũ,huius ligni.hoc bonũ,hui⁹ boni,excipiuntur in on neutra on communium adiectiuorũ, & in on īæqualia cõpara tiua, & in on participalia, hæc.n. sequentia declinationẽ propriorũ masculinorũ plurisyllabice declinanť, ut hoc felix huius felicis,q̃a hic & hæc felix hui⁹ felicis.hoc prudẽs hui⁹ pru dentis.quia hic & hæc prudẽs.tis, hoc maius maioris. quia hic & hæc maior maiori. hoc meli⁹ melioris,q̃a hic & hæc melior melioris.hoc uerberãs,hui⁹ uerberãtis,q̃a hic uerberãs hui⁹ tis. hoc lignum,gtũs hui⁹ ligni.dtũs huic ligno cõiter.patiť autem & transformationem ut mulso pro mulso.lineo panno, pro lineo pãno,& ĩ argonauticis illud orphei. pãno lineo cooperi

pta subtili p nocturnas tenebras ꝑ pānucea. Illđ ăt pĭgui oleo, se pe apud poetas, pro pingui oleo per apocopen. Accusa tiuus hoc lignū cōmuniter· patitur aūt & transfigurationem, ut pannuceā pro pānuceā, unde & poeta in primo odissææ, ipsam uō ad thronū collocauit agēs telā extēdēs ꝑ telā· o lignū· hæc li gna. his lignis, o ligna. hæc ligna ligna o ligna. Ois. n. nomi natiuus pluralis, & accusatiuus & uocatiuus, siue parisyllabi siue plurisyllabi nominis in a breue desinit ut hæc ligna hi gradus· Excipiuntur in on comparatiua. hæc· n· more atti co per crasin in o magnum faciunt nominatiuos, & accusa tiuos. ut maiora, & maiora, meliora, & meliora, mino ra & minora, meliora, & meliora, pulchriora, & pul chriora· peiora, & peiora. genitiuus horum lignorum· datiuus his lignis a datiuo singulari, mutatione o magni in o paruum, & interpositione subscripti i & s, huic ligno his lignis patitur autē & transformationem, ut ouibus pro oui bus· mancipiis pro mancipiis, personis pro per sonis. astris pro astris· Intestinis, pro intestinis. & hæc quidem de neutris. Oportet autem scire & hoc, multa es se nomina in os masculine, & fœminine declinata quidem i sin gulari numero, neutraliter autē i plurali, ut hic Tartarus, & hæc tartarꝰ, hæc tartara. hoc iugū. hæc iuga. hic hūerꝰ hi hūeri hæc sta tera hæ stateræ. hic uectes hi uectes, hic circulꝰ, hi circuli, hoc fre nū. hæc frena. hic remꝰ, hi remi. hæc lucerna, hæ lucernæ hoc col lum, hæc colla. hic currus, hi currus. hæc uia. hæ uiæ.

De quinta declinatione·

Quinta declinatio diuersas terminatiōes hēt omniū pluri syllaborum nominum· de quibus diligenter tractabimus post artiloquium Aiacis, cuius formatio communis erit.

De in as plurisyllabis·

Hic Aiax unde deducitur? a lamentando, uel ab impellendo Illud æ? diphthongum, ut dictum est. supra æ? Tenuis ut præ dictum est, & acutus. longa. n· ante longam penacuitur Illud as? longum, ut æneas· Dores autem interdum appo

μέν ἐαινῷ δὲ νύκτερον ὄρφνην· ἀντὶ λιτῷ· τὸ δὲ λίπ᾽ ἐλαίῳ πολλάκις παρὰ ποιηταῖς, ἀντὶ λιπαρῷ ἐλαίῳ κατὰ ἀποκοπήν. Η αἰτιατική, τὸ ξύλον κοινῶς· πάρχει δὲ καὶ μεταπλασμόν· οἷον, λῖτα, ἀντὶ λιτόν. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν α τῆς ὀδυσσείας, αὐτὴν δ᾽ ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων λῖτα πετάσας, ἀντὶ λιτὸν· ὦ ξύλον· τὼ ξύλω, τοῖν ξύλοιν, ὦ ξύλω· τὰ ξύλα, τὰ ξύλα, ὦ ξύλα· πᾶσα δὲ ὀνομαστικὴ πληθυντική, καὶ αἰτιατική, καὶ κλητική, εἴτε ἰσοσυλλάβου εἴτε περιττοσυλλάβου ὀνόματος, εἰς α βραχὺ λήγει· οἷον, τὰ ξύλα, τὰ βήματα. ἐξαιρεῖται τὰ εἰς ον συγκριτικά. ταῦτα γὰρ ἔθει ἀττικῷ κατὰ κρᾶσιν εἰς ω μέγα ποιοῦσι τὰς ὀνομαστικὰς, καὶ αἰτιατικάς· οἷον, τὰ μείζονα, καὶ μείζω· τὰ κρέττονα, καὶ κρέττω. τὰ ἐλάττονα, καὶ ἐλάττω· τὰ ἀμείνονα, καὶ ἀμείνω· τὰ καλλίονα, καὶ καλλίω· τὰ χείρονα, καὶ χείρω· Η γενική, τῶν ξύλων· Η δοτική, τοῖς ξύλοις, ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρὸν, καὶ ἐπιθέσει τοῦ ὑπογεγραμμένου ι καὶ ς. τῷ ξύλῳ, τοῖς ξύλοις. πάρχει δὲ καὶ μεταπλασμὸν· οἷον, προβάσιν, ἀντὶ προβάτοις· ἀνδραπόδεσσιν, ἀντὶ ἀνδραπόδοις· προσώπασιν, ἀντὶ προσώποις· ἄστρασιν, ἀντὶ ἄστροις. ἔγκασιν, ἀντὶ ἐγκάτοις. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν οὐδετέρων. Δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ὅτι πολλά ἐστιν ὀνόματα εἰς ος ἀρσενικῶς ἢ θηλυκῶς κλινόμενα μὲν ἐν ἑνικῷ ἀριθμῷ, οὐδετέρως δὲ ἐν πληθυντικῷ. οἷον, ὁ τάρταρος, καὶ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα. ὁ ζυγὸς, τὰ ζυγά· ὁ νῶτος, τὰ νῶτα. ὁ σταθμὸς, τὰ σταθμά· ὁ μοχλὸς, τὰ μοχλά· ὁ κύκλος, τὰ κύκλα· ὁ χαλινὸς, τὰ χαλινά· ὁ δρετμὸς, τὰ δρετμά· ὁ λύχνος, τὰ λύχνα· ὁ τράχηλος, τὰ τράχηλα. ὁ δίφρος, τὰ δίφρα· ἡ κέλευθος, τὰ κέλευθα.

Περὶ τῆς πέμπτης κλίσεως.

Η πέμπτη κλίσις διαφόρους καταλήξεις ἔχει πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων. περὶ ὧν ἐπιμελῶς διαληψόμεθα μετὰ τὴν τεχνολογίαν τοῦ αἴαντος. οὗ ὁ σχηματισμὸς κοινὸς ἔσται.

Περὶ τῶν εἰς ας περιττοσυλλάβων.

Ο αἴας πόθεν παρήγεται; ἀπὸ τοῦ αἰάζειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν. τὸ αι; δίφθογγον, ὡς εἴρηται. Επὶ τῷ αι; ψιλὴ, ὡς προείρηται, καὶ ὀξεῖα. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς παροξύνεται.
τὸ ας; μακρὸν, ὡς αἰνείας. Οἱ δωριεῖς δὲ ἐνίοτε προστι-

θέντες ι, θόαις ἀντὶ θόας, καὶ μέλαις, ἀντὶ μέλας λέγουσιν. Ἡ γενική, τοῦ αἴαντος. τὰ γὰρ εἰς ας καθαρὸν δισύλλαβα βαρύτονα, διὰ τοῦ ντ ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, αἴας, αἴαντος. θόας, θόαντος. ὕας, ὕαντος. Εὑρήσεις δὲ καὶ γενικὰς εἰς α παρὰ ποιηταῖς διὰ τὸ μέτρον. αἶα, ἀντὶ αἴαντος. καὶ θόα, ἀντὶ θόαντος. Τὸ αν· μακρὸν θέσει. Τὸ τος· βραχὺ φύσει. πᾶσα γὰρ γενικὴ περιττοσύλλαβος μὲν, βραχυκαταληκτεῖ. ἰσοσύλλαβος δὲ, μακροκαταληκτεῖ. Ἡ δοτική· τῷ αἴαντι. ἀπὸ τῆς γενικῆς, τροπῇ τοῦ ος εἰς ι. Τὸ τι· βραχύ. ἀεὶ γὰρ τῆς δοτικῆς τὸ ι βραχύ ἐστι. παρὰ ποιηταῖς δὲ, καὶ μακρὸν εὑρήσεις, κοινῆς γινομένης συλλαβῆς. Ἡ αἰτιατική· ἀπὸ τῆς δοτικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς α. οἷον, αἴαντι αἴαντα. πᾶσα δὲ αἰτιατικὴ περιττοσύλλαβος, εἰς α βραχὺ λήγει, εἰ μὴ ἀποκοπὴ εἴη. οἷον, ποσειδῶ, ἀντὶ ποσειδῶνα. καὶ ἱδρῶ, ἀντὶ ἱδρῶτα. Γράφουσι δὲ καὶ κρᾶσιν ἔθει ἀττικῷ αἱ τῶν εἰς ων συγκριτικῶν αἰτιατικαί. οἷον, τὸν μείζονα, καὶ μείζω. τὸν ἐλάττονα, καὶ ἐλάττω. τὸν βελτίονα, καὶ βελτίω. τὸν κρείττονα, καὶ κρείττω. τὸν ἥττονα, καὶ ἥττω. τὸν ἡδίονα, καὶ ἡδίω. τὸν χείρονα, καὶ χείρω. Ἡ κλητική· ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ τος, κοινῶς. τοῦ αἴαντος, ὦ αἶαν. Τὸ αν· βραχύ. πᾶσα γὰρ κλητική, τὸν ἴσον χρόνον ἔχει τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ, ἢ ἐλάττονα, ὡς ἐνταῦθα. διὸ καὶ τὸ αι περισπᾶται. καὶ αἶας ἀττικῶς. εὕρηνται δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ κλητικαὶ εἰς α τῶν εἰς ας ὑπερδισυλλάβων, παρὰ τὸ δάμνω συντεθειμένων. οἷον, ὁ λαοδάμας, τοῦ λαοδάμαντος, ὦ λαοδάμα. ὁ πουλυδάμας, τοῦ πουλυδάμαντος, ὦ πουλυδάμα. τούτου μάρτυς ὁ ποιητὴς ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος.

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις. καὶ ὦ πολυδάμαν παρ' Ἀλκαίῳ, ὡς γέγραπται. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκή, καὶ ἡ κλητική· ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. οἷον, τῷ αἴαντι, τὼ αἴαντε, ὦ αἴαντε. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκή· ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, τροπῇ τοῦ ε εἰς οιν. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ κλητική· ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ σ. τὼ αἴαντε, οἱ αἴαντες, ὦ αἴαντες. πᾶσα δὲ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ ὀνόματος περιττοσυλλάβου, εἰς ες λήγει. πλὴν τῶν οὐδετέρων. εἰς αι δὲ καὶ ω, καὶ εἰς οι, ἰσοσυλλάβου. τὰ δὲ εἰς ων συγκριτικά, κατὰ κρᾶσιν ἔθει ἀττικῷ εἰς ους ποιοῦσιν ὀνομαστικὰς πληθυντικάς. οἷον, οἱ μείζονες, καὶ μείζους. οἱ κρείττονες, καὶ κρείττους. οἱ χείρονες, καὶ χείρους. οἱ ἐλάττονες, καὶ ἐλάττους. οἱ ἥττονες, καὶ ἥττους. οἱ βελτίονες, καὶ βελτίους. Ἡ γενική· τῶν αἰάντων. πᾶσα γὰρ γενική, πληθυντική, κοινῶς εἰς ων λήγει.

nentes.i. Thoas pro Thoas, & niger pro niger dicunt. Genitiuus huius aiacis. Nam in as purum bisyllaba grauisona per nt faciunt genitiuum, ut Aiax aiacis. Thoas, Thoantis. Hyas hyantis. Inuenies autem & genitiuos in a apud poetas ꝓpter metrum aiacis pro aiacis. & Thoãtis, ꝓ thoãtis. Illud an ẽ lõgũ positiõe. Illud tos: breue natura. Omnis .n. gtũs plurisyllabus qdẽ breui desinit, parisyllabus uero, longi desinit. Datiuus. huic aiaci a gtõ mutatione os in i, illud ti ẽ breue, semper .n. datiuus i, breuis est. apud poetas autem etiam longum i. inuenies communi facta syllaba. Accusatiuus a datiuo mutatione i, in a. ut aiaci, aiacem. Omnis autem accusatiuus plurisyllabus, in a breuem desinit, nisi abscisio sit, ut neptunum, pro neptunũ, & sudorẽ, pro sudorẽ. Patiunť aũt & mistionẽ more attico. in on comparatiuorum accusatiui, ut maiorem, & maiorẽ, minorem, & minorem, meliorem & meliorem, meliorem, & meliorẽ, & minorem & minorẽ suauiorẽ, & uiorẽ peiorẽ & iorẽ

Vocatiuus a gtõ abiectione tos cõiter huius aiacis o aiax. Illud an: breue. omnis .n uocatiuus æquale tẽpus hẽt ꝓprio nominatiuo, uel minus ut hic. Ideo & illud æ circũflectiť. & aiax attice. Inueniuntur autem apud poetas & uocatiui in a in as super bisyllaborum a domo compositorum, ut laodamas, huius laodamãtis o laodama. hic polydamas hui⁹ polydamãtis o polydama. huius testis poeta in decimooctauo Iliadis Polydama, tu qdẽ nõ ãpli⁹ mihi grata hæc cõtionaris, & o poly dama apud Alcæum ut scriptum est. Ntũs & accusatiuus dualis & uocatiuus a datiuo singulari mutatione i, in e ut huic Aiaci hi aiaces, o aiaces. Genitiuus & datiuus dualis a nominatiuo duali mutatione e in in. hi aiaces. horum aiacum. nominatiuus pluralis, & uocatiuus a nominatiuo duali appositione s, hi aiaces. hi aiaces o aiaces. Omnis enim nominatiu⁹ pluralis nominis plurisyllabi in es desinit, præter neutra. in αι autem & ω & in οι parisyllabi. In on autẽ comparatiua per crasin more attico in us faciunt nominatiuos plurales ut hi maiores & maiores. hi meliores & meliores. hi peiores & peiores, hi minores, & mĩores. hi minores, & mĩores hi meliores & meliores. Gtũs horum aiacum. Omnis .n. gtũs pluralis cõmuniter in on

desinit. præter unicasua horum quinque. decem. uiginti qnquaginta. centum. & extensionem patientia, ut talium tantorum. istorum. Datiuus pluralis a nominatiuo singulari, & datiuo, sic, Omnis nominatiu9 plurisyllabus in.s. desinens, additione.i. facit datiuum pluralem. ut hic aiax his aiacib9. hic lebes, his tib9. hic tros. his troib9. hic pele9, his peleis. hic bos, his bobus. Excipitur pes pedibus, & filius, filiis, & cursor, cursoribus apud Callimachum Similiter & in duplicem desinentes nominatiui ut hic rapax, his rapacib9. hic arabs, his arabibus. Etiam cũ singularis dtũs in.i. purũ desinit, assumptione .s. datiuus pluralis fit. ut huic serpenti. his serpẽtibus. huic suaui, his suauib9. huic dẽostheni, his dẽosthenib9. Cũ ãt singularis datiuus n. habet, mutatione.n. in.s. datiuus pluralis fit, ut huic platoni. his platonib9. huic pastori, his pastorib9. huic turturi, his turturibus. Cũ uero singularis datiuus cõsonantẽ hẽt ante.i. assumit.s. pluralis, & expellit non potentia proferri secum elementa, ut aiaci, aiacibus. gratioso, gratiosis. A.ẽ longum. nam penultima datiui æquat temporibus alios obliquos. Interdũ aũt & maius tẽpus habet, ut leonis. leonib9 scribẽtis, scribentibus. illud Si.ẽ breue natura, nisi cũ cõis syllaba fit apud poetas, apponitur autem n, in i datiuis, cum uocalis infertur, ut aiacibus donaui hoc, cum uero consonans, non. ut aiacibus dedi hoc. apud poetas uero sæpe ponitur. n. etiam consonante sequente propter metrum, ut i, longum fiat, & ionice aiacibus per extensionem, ipsi enim a desinente in es nominatiuo, appositione si formant datiuum pluralem, ut aiaces, aiacibus. gigantes, gigantibus. heroes, heroib9. turtures. rib9, philomenæ, philomẽis, nisi unũ e iiciatur propter metrum. Accusatiuus pluralis ẽ ab accusatiuo singulari appositione.s. ut aiacem, aiace. semper n. pluri syllabi simplices accusatiui in as breuem desinunt, præter accusatiuos in on comparatiuorum. hi n. more attico per crasin in us desinunt, ut hos meliores, & meliores. hos maiores, & maiores. hos minores, & minores, hos minores & minores. hos meliores & meliores, hos peiores, & peiores. hos plures, & plures. & hæc quidem formatio omnium

λήγει. χωρὶς τῶν μονοπτώτων. τῶν πέντε. τῶν δέκα. τῶν εἴκοσι. τῶν πεντήκοντα. τῶν ἑκατὸν, καὶ τῶν ἐπέκτασιν παθόντων. οἷον, τοιῶνδε. τοσῶνδε. τουτωνί. Η δοτικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς ἑνικῆς καὶ δοτικῆς. οὕτω. πᾶσα ὀνομαστικὴ περιττοσύλλαβος εἰς σ λήγουσα, προσθέσει τοῦ ι ποιεῖ τὴν δοτικὴν πληθυντικήν. οἷον, ὁ αἴας, τοῖς αἴασιν. ὁ λέβης, τοῖς λέβησιν. ὁ ζὼς, τοῖς ζωσίν. ὁ πηλεὺς, τοῖς πηλεῦσιν. ὁ βοῦς, τοῖς βουσίν. ἐξαιρεῖται πούς, ποσί, καὶ ἡ δὺς, ἥεσι, καὶ δρομεὺς, δρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ. Ομοίως καὶ αἱ εἰς διπλοῦν λήγουσαι ὀνομαστικαί. οἷον, ὁ ἅρπαξ, τοῖς ἅρπαξιν. ὁ ἄραψ, τοῖς ἄραψιν. Ετι ὅτε ἡ ἑνικὴ δοτικὴ εἰς ι καθαρὸν λήγει, προσλήψει τοῦ σ, ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ γίνεται. οἷον, τῷ ὄφϊ, τοῖς ὄφισι. τῷ ἡδέϊ, τοῖς ἡδέσι. τῷ δημοσθένεϊ, τοῖς δημοσθένεσιν. Οτε δὲ ἡ ἑνικὴ δοτικὴ ν ἔχει, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ, ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ γίνεται. οἷον, τῷ πλάτωνι, τοῖς πλάτωσι. τῷ ποιμένι, τοῖς ποιμέσι. τῇ ζυγόνι, ταῖς ζυγόσιν. ὅτε δὲ ἡ ἑνικὴ δοτικὴ σύμφωνον ἔχει πρὸ τοῦ ι, προσλαμβάνει τὸ ς ἡ πληθυντικὴ, καὶ παραιτεῖται τὰ μὴ δυνάμενα προφέρεσθαι σὺν αὐτῇ στοιχεῖα. οἷον, αἴαντι, αἴασι. χαρίεντι, χαρίεσι. Τὸ α, μακρόν. ἡ γὰρ παραλήγουσα τῆς δοτικῆς, ἰσοχρονεῖ ταῖς ἄλλαις πλαγίαις. ἐνίοτε δὲ καὶ μείζονα χρόνον ἔχει. οἷον, λέοντος, λέουσι. γράφοντος, γράφουσι. Τὸ σι, βραχὺ φύσει, εἰ μὴ ὅτε κοινὴ συλλαβὴ γίνεται παρὰ ποιηταῖς. προστίθεται δὲ ν ταῖς εἰς ι δοτικαῖς, ὅτε φωνῆεν ἐπιφέρεται. οἷον, τοῖς αἴασιν ἐδωρησάμην τόδε. ὅτε δὲ σύμφωνον, οὔ. οἷον, τοῖς αἴασι δέδωκα τόδε. παρὰ ποιηταῖς δὲ πολλάκις τίθεται τὸ ν καὶ συμφώνου ἑπομένου διὰ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ ι μακρὸν γένηται. Καὶ ἰωνικῶς αἰάντεσσι κατ᾽ ἐπέκτασιν. αὐτοὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ληγούσης εἰς ες ὀνομαστικῆς, προσθέσει σι, σχηματίζουσι τὴν δοτικὴν πληθυντικήν. οἷον, αἴαντες, αἰάντεσσι. γίγαντες, γιγάντεσσιν. ἥρωες, ἡρώεσσι. ζυγόνες, ζυγόνεσσιν. ἀηδόνες, ἀηδόνεσσιν. εἰ μὴ τὸ ν ἐκβληθείη διὰ τὸ μέτρον. Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς ἑνικῆς, προσθέσει τοῦ ς. οἷον, αἴαντα, αἴαντας. ἀεὶ δὲ αἱ περιττοσύλλαβοι ἅπασαι αἰτιατικαὶ εἰς ας βραχὺ λήγουσι, πλὴν τῶν αἰτιατικῶν τῶν εἰς ων συγκριτικῶν. αὗται γὰρ ἔθει ἀττικῷ κατὰ κρᾶσιν εἰς ους λήγουσιν. οἷον, τοὺς κρείττονας, καὶ κρείττους. τοὺς μείζονας, καὶ μείζους. τοὺς ἐλάττονας, καὶ ἐλάττους. τοὺς ἥττονας, καὶ ἥττους. τοὺς βελτίονας, καὶ βελτίους. τοὺς χείρονας, καὶ χείρους. τοὺς πλείονας, καὶ πλείους. Καὶ οὗτος μὲν ὁ σχηματισμὸς πάντων

τῶν περιττοσυλλάβων ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων. Κανών.

Ο αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἶαν κοινῶς, καὶ ὦ αἴας ἀττικῶς. τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν ὦ αἴαντε. οἱ αἴαντες. τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες.

Περὶ γενῶν, εἴτε καταλήξεων τῶν ὀνομάτων. Τμῆμα δεύτερον.

ε πειδὴ δὲ ἡ μὲν ὁ σχηματισμὸς τῶν ὀνομάτων τῶν πέντε ἁπλῶν κλίσεων ἤνυσται, ἑπόμενον ἂν εἴη ἐπιμελῶς περὶ τῆς καταλήξεως τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων τάξει διαλαβεῖν ὡς οἱ σπουδαιότατοι παλαιοὶ παρέδωκαν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς ας πάντων, τίνα τε αὐτῶν ἰσοσύλλαβα ὄντα εἰς ου καὶ εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν, καὶ τίνα περιττοσύλλαβα εἰς αντος. πρὸ τούτου δὲ εἰδέναι δεῖ, ὅτι πέντε εἰσὶ τελικὰ πάντων τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων. ν. ξ. ρ. σ. ψ. οἷον, δίων. φοῖνιξ. νέστωρ. αἴας. ἄραψ. τὸ δὲ τοιόσδε. καὶ τοσόσδε, καὶ οὑτοσί, καὶ τηλικουτοσί, κατ' ἐπέκτασιν γίνονται. τὸ δὲ Αδὰμ, Αβραὰμ, Ιακὼβ, Ιωσὴφ, Δανιὴλ, Μιχαὴλ, ἰουδαϊκὰ ὄντα, μετασχηματιστέα εἰσὶν εἰς τὴν ἑλλάδα κατάληξιν. οὐ γὰρ τὰ τοιαῦτα σύμφωνα τελικὰ τῶν ἑλληνικῶν ὀνομάτων εὑρίσκονται. ταῦτά τοι ἰουδαίους ἐάσαντες χαίρειν, Αδαμος, καὶ Αβραμος, καὶ Ιάκωβος, καὶ Ιώσηπος, καὶ δανιῆλος, καὶ μιχαῆλος ἑλληνικῶς λέγωμεν.

Περὶ τῶν εἰς ας ἰσοσυλλάβων, κατάληξις πρώτη τῶν ἀρσενικῶν.

Τὰ εἰς ας καθαρὸν ἰσοσύλλαβα, ἁπλᾶ, βαρύτονα, κοινῶς εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ αἰνείας, τοῦ αἰνείου. ὁ παππίας, τοῦ παππίου. πλὴν τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τοῦ τ ἀρχομένων. οἷον, τικίας, τικίαντος. τευκετίας, τευκετίαντος. ὁ δὲ ἀφρίας, φλεγίας, σατύας. ἀρίας, παρίας, ἰσοσυλλάβως καὶ περιττοσυλλάβως κλίνονται.

Περὶ τῶν εἰς α ποιούντων τὴν γενικήν.

Τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα περισπώμενα, εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ γρᾶς, τοῦ γρᾶ. ὁ λᾶς, τοῦ λᾶ. ὁ χνᾶς, τοῦ χνᾶ.

Εἰς ας περισπώμενα.

Τὰ εἰς ας πολυσύλλαβα περισπώμενα, ἰσοσύλλαβα μὲν ὄντα, εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, θωμᾶς, θωμᾶ. κοσμᾶς, κοσμᾶ. μηνᾶς, μηνᾶ. περιττοσύλλαβα δὲ, εἰς αντος. οἷον, πελεκᾶς, πελεκᾶντος.

plurisyllaborum masculinorũ,& fœmininoꝝ,& cõium , & pro miscuorum nominum. Regula.

Hic aiax huius aiacis huic aiaci.hunc aiacẽ o aiax cõiter & o aiax attice.hi aiaces.horum aiacum.o aiaces.hi aiaces horum aiacum his aiacibus,hos aiaces.o aiaces.

De generibus siue terminationibus nõium, Sectio Secunda.

Quoniam uero nobis formatio nominum quinq; simpliciũ declinationum peracta est, cõsequens fuerit diligẽter de terminationibus plurisyllaborum nominum ordine tractare , ut studiosissimi ueteres tradiderunt , & primum de in as omnibus,quæq; ipsorum parisyllaba existẽtia ĩ u. & in.a . faciũt genitiuum,& quæ plurisyllaba in antos . ante hoc autem scire oportet, ꝙ quinq; sunt finales omniũ masculinoꝝ nõium n.x.r s. ps ut Dion phenix.nestor. aiax. arabs. at talis. & tantus & hic,& tantus per extensionem fiunt, At adam abraam. Iacob Ioseph.Daniel. michael iudaica existẽtia transformanda sunt in græcam terminationem non enim tales consonantes finales græcorum nominũ iueniunť. ob hæc igiť iudæos permittẽtes ualere,Adamus,& Abramus,& Iacobus,& Iosepus,& Danielus,&Michaelus græce dicamus.

De in as parisyllabis terminatio prima masculinorum.

In as purum parisyllaba simplicia, grauisona,cõmuniter ĩ u. faciunt genitiuum,ut,hic æneas huius æneæ hic papias, hui⁹ papiæ. exceptis gentilibus a pi incipientibus. ut Picias , piciantis. peucetias,peucetiantis. at Aphyas. phlegias. satyas. arias. parias. parisyllabe & plurisyllabe declinantur

De in a facientibus genitiuum,

In as unisyllaba circunflexa, faciunt genitiuũ ut hic gras, hui⁹ græ hic lapis, h⁹ lapidis hic chnas, h⁹ chnæ.

In.as.circunflexa.

In as multisyllaba circunflexa,parisyllaba quidem existentia in a faciunt genitiuum ut Thomas thomæ,Cosmas cosmæ . me nas menæ. Plurisyllaba uero,ut pellicanus, pellicani.

Inuenta ſunt autē & nō nulla Ionica in dos faciētia gtm̄, ut bittas, bittadis, cyras cyradis. Etiam in bas ante b aliam conſonantem habentia, & non, r, in a faciunt genitiuū, ſambas ſambæ. Galbas, galbæ. criſbas, criſbæ. his ſimiliter & Ibas ibæ, & banebas banebæ, & Annibal annibalis. Etiam in gas biſyllaba ſolum propria, ut, migas, migæ, megas, megæ. & magnus, magni diuerſiclinie cum adiectiuum. Algas, algæ. Excipitur Salgas, ſalgantis. Etiam ſuperbiſyllaba ut Saturgas, ſaturgæ, excepto acragas, acragantis fluuius, a quo agrigentū, agrigenti, urbs ſiciliæ. Etiam in das biſyllaba & ſuperbiſyllaba, ut Ladas ladæ. Idas, idæ Leonidas, leonidæ. Etiam in zas, xas, pſas thas. cas, ut arizas, arizæ. elixas, elixæ. apſas, apſæ. Anthas, anthæ. pelecas, pelecæ, Etiam in las, ſimplicia biſyllaba, ſoligenera, nō penultimantia natura longa. & ſuperbiſyllaba, duo lambda habentia, ut hylas, hylæ. gelas, gelæ. Iollas, iollæ. Abollas, abollæ. Etiam in mas. habentia conſonantem ante mi, ut ſilmas, ſilmæ. acamantocharmas, acamantocharmæ. excipitur tolmas, tolmantis. Etiam in. mas. perſica, ut ſalamas, ſalamæ. ſpitamas, ſpitamæ. Etiam in. nas. ut pinas, pinæ, præterq̄ canas, canantis, Etiam in, pas, ſoligenera, ut papas, papæ. lampas, lampæ. Excipitur. cypas, cypantis. omnis uero omnis, adiectiuum exiſtēs. Etiam in ras, nō habētia primā, & ſecundam ſyllabam, ab eadem conſonāte uel æqualemētari incipientem, ut ſimmoras, ſimmoræ. cydras, cydræ. Etiam in ſas, biſyllaba, non penultimata e, ut chryſas, chryſæ. cyrſas, cyrſæ. Etiam in tas, ut archytas, archytæ. europas, europe. Præterq̄ teleutas, teleutantis. Etiam in phas, biſyllaba, & in chas, ut delphas, delphæ. aphas, aphæ. excipitur cyphas, antis. callichas, callichæ. lachas, lachæ. Excipitur calchas, calchantis. Etiam in as, a circunflexis uerbis compoſita, ut patricida. cidæ, a cædo, ideſt uerbero. etiam in as, a fœmi

εὕρηνται δὲ καί τινα ἰωνικὰ εἰς δος ποιοῦντα τὴν γενικήν. οἷον, ὁ βιττᾶς, τοῦ βιττᾶδος. ὁ κυρᾶς, τοῦ κυρᾶδος. Ἐπὶ τὰ εἰς βας πρὸ τοῦ β ἄλλο σύμφωνον ἔχοντα καὶ μὴ ρ, εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν. ὁ σάμβας, τοῦ σάμβα. ὁ χάλβας, τοῦ χάλβα. ὁ κρίσβας, τοῦ κρίσβα. τούτοις ὁμοίως καὶ ὁ ἴβας. τοῦ ἴβα, καὶ ὁ βανέβας, τοῦ βανέβα, καὶ ὁ αὐνίβας, τοῦ αὐνίβα. Ἐπὶ τὰ εἰς γας δισύλλαβα μόνον κύρια, οἷον, ὁ μίγας, τοῦ μίγα. ὁ μέγας, τοῦ μέγα, καὶ ὁ μέγας, τοῦ μεγάλου ἑτεροκλίτως ὅτι ἐπίθετον. ὁ ἄλγας, τοῦ ἄλγα. ἐξαιρεῖται ὁ σάλγας, τοῦ σάλγαντος. Ἐπὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ὁ σατύργας, τοῦ σατύργα. χωρὶς τοῦ, ἀκράγας, ἀκράγαντος, ποταμός. ἀφ' οὗ ἡ ἀκράγας τῆς ἀκράγαντος, πόλις τῆς σικελίας. Ἐπὶ τὰ εἰς δας δισύλλαβα καὶ ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ὁ λάδας, τοῦ λάδα. ὁ ἴδας, τοῦ ἴδα. ὁ λεωνίδας, τοῦ λεωνίδα. Ἐπὶ τὰ εἰς ζας, ξας, ψας, θας, κας. οἷον, ὁ αρίζας, τοῦ αρίζα. ὁ ἐλίξας, τοῦ ἐλίξα. ὁ ἄψας, τοῦ ἄψα. ὁ αὔθας, τοῦ αὔθα. ὁ πέλεκας, τοῦ πέλεκα. Ἐπὶ τὰ εἰς λας ἁπλᾶ, δισύλλαβα, μονογενῆ, μὴ παραληγόμενα φύσει μακρᾷ, καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα δύο λλ ἔχοντα. οἷον, ὁ ὕλας, τοῦ ὕλα. ὁ γέλας, τοῦ γέλα. ἰόλλας, τοῦ ἰόλλα. ὁ ἀβόλλας, τοῦ ἀβόλλα. Ἐπὶ τὰ εἰς μας ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ μ. οἷον, ὁ σίλμας, τοῦ σίλμα. ὁ ἀκαμαντοχάρμας, τοῦ ἀκαμαντοχάρμα. ἐξαιρεῖται ὁ τόλμας, τοῦ τόλμαντος. Ἐπὶ τὰ εἰς μας περσικά. οἷον, ὁ σαλάμας, τοῦ σαλάμα. ὁ σπιτάμας, τοῦ σπιτάμα. Ἐπὶ τὰ εἰς νας. οἷον, ὁ πίνας, τοῦ πίνα. πλὴν τοῦ ὁ καύνας, τοῦ καύναντος. Ἐπὶ τὰ εἰς πας μονογενῆ. οἷον, ὁ πάπας, τοῦ πάπα. ὁ λάμπας, τοῦ λάμπα. ἐξαιρεῖται ὁ κύπας, τοῦ κύπαντος. ὁ πᾶς δὲ τοῦ παντὸς, ἐπίθετον ὄν. Ἐπὶ τὰ εἰς ρας μὴ ἔχοντα πρώτην καὶ δευτέραν συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, ἢ ἀντιστοίχου ἀρχομένην. οἷον, ὁ σιμμόρας, τοῦ σιμμόρα. ὁ κύδρας, τοῦ κύδρα. Ἐπὶ τὰ εἰς σας δισύλλαβα, μὴ παραληγόμενα τῷ ε. οἷον, ὁ χρύσας, τοῦ χρύσα. ὁ κύρσας, τοῦ κύρσα. Ἐπὶ τὰ εἰς τας. οἷον, ὁ ἀρχύτας, τοῦ ἀρχύτα. ὁ εὐρώπας, τοῦ εὐρώπα. πλὴν τοῦ ὁ πλούτας, τοῦ πλούταντος. Ἐπὶ τὰ εἰς φας δισύλλαβα, καὶ τὰ εἰς χας. οἷον, ὁ δέλφας, τοῦ δέλφα. ὁ ἄφας, τοῦ ἄφα. ἐξαιρεῖται ὁ κύφας, τοῦ κύφαντος. ὁ καλλίχας, τοῦ καλλίχα. ὁ λάχας, τοῦ λάχα. ἐξαιρεῖται ὁ κάλχας, τοῦ κάλχαντος. Ἐπὶ τὰ εἰς ας περισπωμένων ῥημάτων συντεθειμένα. οἷον, ὁ πατραλοίας, τοῦ πατραλοία, ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ, τὸ τύπτω. Ἐπὶ τὰ εἰς ας ἀπὸ θηλυ-

κῶν συντεθειμένα, οἷον, ἡ φαρέτρα, ὁ εὐφαρέτρας, τοῦ εὐφαρέτρα· ἡ βία, ὁ εὐρυβίας, τοῦ εὐρυβία· ἡ ἀγορὰ, ὁ πυθαγόρας, τοῦ πυθαγόρα· καὶ πυθαγόρου· ἡ ἀνία, ὁ παυσανίας, τοῦ παυσανία. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἰσοσυλλάβων· περὶ δὲ τῶν περιττοσυλλάβων, ἑξῆς λέγωμεν.

Περὶ τῶν εἰς ας εἰς ντος ποιούντων τὴν γενικήν.

Τὰ εἰς ας καθαρὸν ὀνόματα, δισύλλαβα, βαρύτονα, μὴ ἀπὸ δωρίδος διαλέκτου ὄντα, διὰ τοῦ ντ κλίνονται· οἷον, ὁ αἴας, τοῦ αἴαντος· ὁ θόας, τοῦ θόαντος· ὁ βίας, τοῦ βίαντος· ἐξαιρεῖται ὁ λάας, τοῦ λάας, καὶ κράσει τῶν δύο αα, λᾶος, καὶ ὁ λάας, τοῦ λάου, τῷ λάᾳ, τὸν λάαν. Ἔτι τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα ὀξύτονα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, ὁ πρὰς, τοῦ πραντός· ὁ ζὰς, τοῦ ζαντός· ὁ φθὰς, τοῦ φθαντός· καὶ τὰ πολυσύλλαβα ὁμοίως· οἷον, ὁ ἀνδριὰς, τοῦ ἀνδριάντος· ὁ ἱμὰς, τοῦ ἱμάντος. Ἔτι τὰ εἰς βας ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ δίχρονον συνεσταλμένον· οἷον, ὁ βίβας, τοῦ βίβαντος· ὁ λυκάβας, τοῦ λυκάβαντος· ὁ ἀλύβας, τοῦ ἀλύβαντος· οὗ ἡ παραλήγουσα καὶ μακρά· ἐξαιρεῖται ὁ βαρνάβας, τοῦ βαρνάβα, ὁ λάβας, τοῦ λάβα, ὁ κάβας τοῦ κάβα, ὁ ἄβας, τοῦ ἄβα ἐθνικόν· ὁ ἄβας δὲ τοῦ ἄβαντος, κύριον· ὁμοίως καὶ ἰόβας, ἰόβα, καὶ ῥήβας, ῥήβα. Ἔτι τὰ εἰς βας πρὸ τοῦ β ἔχοντα ρ, περιττοσυλλάβως κλίνονται· οἷον, ὁ φόρβας, τοῦ φόρβαντος· ὁ κύρβας, τοῦ κύρβαντος. Ἔτι τὰ εἰς γας δισύλλαβα κύρια, καὶ προσηγορικὰ, ἢ ἐθνικά· οἷον, ὁ γίγας τοῦ γίγαντος· ὁ βείγας, τοῦ βείγαντος. Ἔτι τὰ εἰς δας δισύλλαβα διφθόγγῳ παραληγόμενα· οἷον, ὁ φείδας, τοῦ φείδαντος· ὁ οἴδας, τοῦ οἴδαντος. Ἔτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων γινόμενα· οἷον, χαρίζομαι, χαρίδας, χαρίδαντος· μείδομαι, μείδας, μείδαντος· τὸ δὲ ὑπερκυδάναντας ἀχαιοὺς· ἢ ὄνομά ἐστιν ἀπὸ τοῦ ὑπερκυδαίνω ὑπερκυδάνας, καὶ συγκοπῇ ὑπερκύδας ὑπερκύδαντος, ἢ μετοχὴ τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ ὑπερκυδαίνω, ὑπερκυδανῶ, ὑπερκύδανα· ἡ μετοχὴ, ὁ ὑπερκυδάνας, τοῦ ὑπερκυδάναντος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὑπερκύδας, ὑπερκύδαντος· ἡ αἰτιατικὴ, τοὺς ὑπερκύδαντας. Ἔτι τὰ εἰς ζας ἔχοντα υ πρὸ τοῦ ζ· οἷον, ὁ βύζας, τοῦ βύζαντος· ὁ πύζας, τοῦ πύζαντος. Ἔτι τὰ εἰς λας δισύλλαβα μονογενῆ, παραληγόμενα φύσει μακρᾷ· οἷον, ὁ φύλας, τοῦ φύλαντος· ὁ χήλας, τοῦ χήλαντος. Ὁμοίως καὶ τὰ ἔχοντα σύμφωνον μετὰ τοῦ λ· οἷον, ὁ ἄτλας, τοῦ ἄτλαντος. Ἔτι τὰ δύο λλ ἔχοντα· οἷον, ὁ πάλλας, τοῦ πάλλαντος· ὁ βάλλας, τοῦ βάλλαντος· ὁ μέλας δὲ τοῦ μέ-

λανος

ninis cõposita,ut hæc pharetra.hic Eupharetras, h⁹ euphraretræ, hæc uiolẽtia.hic euribias,h⁹biæ.hoc forũ.hic pythagoras h⁹.ræ, & pythagoræ.hic dolor.hic Pausanias huius niæ.& hæc qdem de parisyllabis, sed de plurisyllabis,deinceps dicamus.

De in is in entos facientia genitiuum.

In as purum nomina, bisyilaba, grauisona, non a dorica lingua existentia per nt flectuntur ut hic aiax, huius aiacis. hic Thoas h⁹ thoãtis hic bias, huius biãtis.excipit lapis, hui⁹ lapidis, & commixtione duorũ, aa, lapidis.& lapis lapidis, lapidi. lapidem. Etiam in as solisyllaba acutisona, in tis faciũt gtũm, ut hic Pras,hui⁹ prantis.hic zas hui⁹ zantis.hic phthas h⁹ phthantis, & plurisyllaba similiter, ut hæc statua. huius statuæ hæc scutica,huius scuticæ. Etiam in bas habentia in penultima bitemporeã correptã,ut hic bibas, huius bibantis, hic annus, huius anni. hic alybas, hius alybæ, cuius penultima,& longa.Excipitur hic barnabas,huius barnabæ. hic labas, h⁹ labæ.hic cabas, h⁹ cabæ hic abas,h⁹ abæ gẽtile.hic abas, uero h⁹ abãtis, ꝓpriũ Similiter & Iobas, iobæ,& Rhebas,bæ. Etiam in bas, ante b habentia r, plurisyllabice flectuntur, ut hic phorbas, hui⁹ phorbantis hic cirbas,hui⁹ cirbantis Etiã i gas bisyllaba ꝓpria, & appellatiua,uel gẽtilia,ut hic gigas,h⁹ gigantis hic brigas,huius brigantis.Etiam in das bisyllaba diphthongo penultimãtia,ut hic Phidas, hui⁹ phidãtis hic œdas, h⁹ œdãtis. Etiam & superbisyllaba a grauisonis uerbis facta,ut gratificor. charidas, charidantis rideo, Midas midantis.Sed supergloriosos græcos uel nomen est,a supergloriior,supgloriosus,& cõcisione,supgloriosus, supgloriosiss. uel participium primi indefiniti est,a supergloriior, supergloriabor supgloriatus sũ,pticipiũ hic supgloriãs,hui⁹ supgloriãtis & per concisionem supergloriaris, supergloriãtis actũs supergloriantes. Etiam in Zas habentia y, ante z, ut hic byzas,huius byzãtis.hic pyzas huius pyzantis.Etiã in las bisyllaba,soligenera, penultimantia natura longa,ut hic phylas, huius phylantis. hic chelas,huius chelantis.Similiter & habentia consonantẽ cũ l ut hic Atlas, huius atlantis.Etiam duo ll.habentia, ut hic pallas,huius pallãtis.hic ballas, huius ballãtis hic niger uero, h⁹ ni

gri.& miser,miseri trigenerice, etiam quæ in mas bisyllaba,& superbisyllaba habentia ante, m, uocalem breuẽ impari syllabice declinant,ut hic Adamas, h⁹ adamãtis. hic Athamas, hui⁹ athamãtis, hic polydamas, hui⁹ polidamãtis,cũ qb⁹, & hic thaumas, huius thaumantis. etiam quæ in ras bisyllaba habẽtia primam, & secundam syllabam, ab eadem consonante, uel eiusdẽ ordinis ĩcipiẽtẽ. ut hic babras hui⁹ babrãtis, hic pphras, hui⁹ pphrantis. hic teuthras, huius teuthrantis. similiter, & coinciden tia pticipio, ut hic Piras, huius pirãtis. hic aras, hui⁹ arãtis, Similiter & habentia a, ante r, ut hic Taras huius tarantis, hic caras, huius carantis. Etiam quæ in sas superbisyllaba, e, penultimantia. ut hic Apesas, hui⁹ apesantis. Etiã quæ in phas, superbisyllaba. ut hic Coryphas, h⁹ coryphãtis. hic elephas, h⁹ elephãtis, hic onophas uero, hui⁹ onophæ. quæ ĩ as cõposita, simpliciũ seruant declinationẽ, ut lycothoas, lycothoãtis, qm̃ thoas, thoãtis. Vniuersus uniuersi, quoniam omnis, omnis. Sed de iis, quæ ĩ as, satis, nunc autem de iis, quæ in his, eodem dicamus modo.

De iis, quæ in iis oĩbus, & primũ de parisyllabicis
Declinatio secunda.

Quæ in is grauisona spondacia, in u faciunt genitiuum, ut hic chryses, h⁹ chrysæ. hic Xerxes, h⁹ xerxis, excipit hic uerbero, hui⁹ uerberõis. hic morges, h⁹. getis. hic næes, h⁹ næetis. hic cures, huius curetis. hic pigres, hui⁹ pigretis. hic tigris, hui⁹ tigris fluuius, qui & tigris, tigridis, & tigridis Ionice dicitur. phagres, phagretis. magnes, magnetis. ignes, ignetis. masses, massetis. mendes, mendetis. glœes, glœetis. Etiam quæ in is circunflexa, ĩn u, faciunt genitiuum, ut hic thales, huius thalæ, & hic thales, hui⁹ thaletis, hic mercuri⁹, h⁹. curii. hic soses, h⁹ sosæ, hic moses, h⁹ mosæ. & hic moyses, hui⁹ moysæ. & hic mose⁹, huius mosei attice, & hic moyseus, huius moysei apud diuinã scripturam. Etiam quæ in is grauisona, ab iis quæ in i, fœminina composita, ut hæc cõfabulatio. hic lesches, schæ. hæ aranea, hic arachnes. chæ. coma. hic nigricomus, huius nigricomi. etiã quæ in dis patronymica, ut hic Atrides, h⁹ atridæ. hic pelides, huius pelidæ, & quæ ĩn dis, propria formã patronymici hñtia, ut hic Tucydides, hui⁹ thucydidis. hic milciades, huius milciadæ. hic pylades, huius py

λανος, καὶ ὁ τάλας τοῦ τάλανος, στιγμή. Ἔτι τὰ εἰς μας δισύλλαβα καὶ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ μ φωνῆεν βραχὺ, περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, ὁ ἀδάμας, τοῦ ἀδάμαντος. ὁ ἀθάμας, τοῦ ἀθάμαντος. ὁ πολυδάμας, τοῦ πολυδάμαντος. μεθ' ὧν καὶ ὁ θαύμας, τοῦ θαύμαντος. Ἔτι τὰ εἰς ρας δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρώτην καὶ δευτέραν συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἢ ἀντιστοίχου ἀρχομένην. οἷον, ὁ βάβρας, τοῦ βάβραντος. ὁ πρόφρας, τοῦ πρόφραντος. ὁ πύθρας, τοῦ πύθραντος. ὁμοίως καὶ τὰ συνεμπίπτοντα μετοχῇ. οἷον, ὁ πείρας, τοῦ πείραντος. ὁ ἄρας, τοῦ ἄραντος. ὁμοίως καὶ τὰ ἔχοντα α πρὸ τοῦ ρ. οἷον, ὁ τάρας, τοῦ τάραντος. ὁ κάρας, τοῦ κάραντος. Ἔτι τὰ εἰς σας ὑπερδισύλλαβα τῷ ε παραληγόμενα. οἷον, ὁ ἀπέσας, τοῦ ἀπέσαντος. Ἔτι τὰ εἰς φας ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ὁ κορύφας, τοῦ κορύφαντος. ὁ ἐλέφας, τοῦ ἐλέφαντος. ὁ ὀνόφας δὲ, τοῦ ὀνόφα. Τὰ εἰς ας σύνθετα, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, λυκοθόας, λυκοθόαντος, ὅτι θόας θόαντος. σύμπας, σύμπαντος, ὅτι πᾶς παντός. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν εἰς ας, ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῶν εἰς ης τὸν αὐτὸν λέγωμεν τρόπον.

Περὶ τῶν εἰς ης πάντων, καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἰσοσυλλάβων.

Κατάληξις δευτέρα.

Τὰ εἰς ης βαρύτονα ἀπαραλλήλως (?) εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου. ὁ ξέρξης, τοῦ ξέρξου. ἐξαιρεῖται ὁ μάθλης, τοῦ μάθλητος. ὁ μέργης, τοῦ μέργητος. ὁ ναίης, τοῦ ναίητος. ὁ κούρης, τοῦ κούρητος. ὁ πίγρης, τοῦ πίγρητος. ὁ τίγρης, τοῦ τίγρητος, ποταμὸς, ὃς καὶ τίγρις τίγριδος, καὶ τίγριος ἰωνικῶς λέγεται. φάγρης, φάγρητος. μάγνης, μάγνητος. ἴγνης, ἴγνητος. μάσπης, μάσπητος. μένδης, μένδητος. γλοίης, γλοίητος. Ἔτι τὰ εἰς ης περισπώμενα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ θαλῆς, τοῦ θαλοῦ. καὶ ὁ θάλης, τοῦ θάλητος. ὁ ἑρμῆς, τοῦ ἑρμοῦ. ὁ σωσῆς, τοῦ σωσοῦ. ὁ μωσῆς, τοῦ μωσοῦ. καὶ ὁ μωϋσῆς, τοῦ μωϋσοῦ. καὶ ὁ μωσεὺς, τοῦ μωσέως ἀττικῶς. καὶ ὁ μωϋσεὺς, τοῦ μωϋσέως παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν συντεθειμένα. οἷον, ἡ λέσχη, ὁ λέσχης, τοῦ λέσχου. ἡ ἀράχνη, ὁ ἀράχνης, τοῦ ἀράχνου. ἡ χαίτη, ὁ κυανοχαίτης, τοῦ κυανοχαίτου. Ἔτι τὰ εἰς δης πατρωνυμικά. οἷον, ὁ ἀτρείδης, τοῦ ἀτρείδου. ὁ πηλείδης, τοῦ πηλείδου. Καὶ τὰ εἰς δης κύρια τύπον πατρωνυμικοῦ ἔχοντα. οἷον, ὁ θουκυδίδης, τοῦ θουκυδίδου. ὁ μιλτιάδης, τοῦ μιλτιάδου. ὁ πυλάδης, τοῦ πυ-

λάδου. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα ἁπλᾶ, ἔτι παρασύνθετα, ἀπὸ τῶν εἰς ος γινόμενα· οἷον, ἄραξος, ὁ ἀράξης, τοῦ ἀράξου· λάπιθος, ὁ λαπίθης, τοῦ λαπίθου· οἰδίπους, οἰδίποδος, ὁ οἰδιπόδης, τοῦ οἰδιπόδου. Ἔτι τὰ εἰς της μὴ συντεθειμένα ἀπὸ τοῦ κρατῶ· οἷον, ὁ δύτης, τοῦ δύτου· ὁ χάρτης, τοῦ χάρτου· ὁ θύτης, τοῦ θύτου· καὶ τὰ εἰς θης ὁμοίως· οἷον, ὁ σκύθης, τοῦ σκύθου. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ανης, καὶ ινης, καὶ ονης, καὶ υνης, καὶ ωνης, καὶ ὅλης· οἷον, ὁ ἰορδάνης, τοῦ ἰορδάνου· ὁ αἰσχίνης, τοῦ αἰσχίνου· ὁ μηριόνης, τοῦ μηριόνου· ὁ γηρυόνης, τοῦ γηρυόνου, καὶ γηρυὼν, γηρυόνος, καὶ γηρυονεὺς, γηρυονέος καὶ νέως. πολλάκις δὲ καὶ παρὰ ποιηταῖς, καὶ παρ᾽ ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ, χρυσάορ δ᾽ ἔτικε τρικέφαλον γηρυονῆα. ὁ κρωμύνης, τοῦ κρωμύου. ὁ τελώνης, τοῦ τελώνου. ὁ ὀζόλης, τοῦ ὀζόλου. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα, πρὸ τοῦ ης δύο τὰ αὐτὰ ἀμετάβολα ἔχοντα. οἷον, ὁ ἰωάννης, τοῦ ἰωάννου· ὁ καβάλλης, τοῦ καβάλλου· ἐξαιρεῖται ὁ πόλλης, τοῦ πόλλητος. δισύλλαβον γάρ· καὶ ὁ ἀελλής, τοῦ ἀελλοῦ. ὀξύτονον γάρ. Ἔτι τὰ εἰς ης μονογενῆ ἀπὸ ῥημάτων συντεθειμένα. οἷον, πωλῶ, ὁ βιβλιοπώλης, τοῦ βιβλιοπώλου· μετρῶ, ὁ γεωμέτρης, τοῦ γεωμέτρου. τρίβω, ὁ παιδοτρίβης, τοῦ παιδοτρίβου. τύπτω, ὁ πατροτύπτης, τοῦ πατροτύπτου. βαίνω, ὁ σχοινοβάτης, τοῦ σχοινοβάτου. Τὰ εἰς ης μονοσύλλαβα περισπώμενα, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, ὁ σμῆς, τοῦ σμῆ· ὁ τρῆς, τοῦ τρῆ. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ης ἰσοσυλλάβων. περὶ δὲ τῶν περιττοσυλλάβων νῦν λεκτέον.

Περὶ τῶν εἰς ης περιττοσυλλάβων.

Τὰ εἰς ης βαρύτονα ἰαμβικὰ, ἀπὸ ἐνεστῶτος γινόμενα, οὗ τὸ σύμφωνον φυλάττουσιν εἰς τὸ ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, λείβω, ὁ λέβης, τοῦ λέβητος· λήχω, ὁ λάχης, τοῦ λάχητος· πένω, ὁ πένης, τοῦ πένητος. πλανῶ, ὁ πλάνης, τοῦ πλάνητος, καὶ ὁ πλανήτης, τοῦ πλανήτου. κρατῶ, ὁ κράτης, τοῦ κράτητος. ὁ δάρης δὲ, δάρητος, καὶ δάρου. ὁ κόμης, τοῦ κόμητος, καὶ κόμου· ὁ γύης, τοῦ γύητος, καὶ γύου· ὁ μύκης, τοῦ μύκητος, καὶ μύκου· ὁ πύδης, τοῦ πύδητος, καὶ πύδου· ὁ χάρης, τοῦ χάρητος, καὶ χάρου. ὁ πύλης, τοῦ πύλητος, καὶ πύλου· ὁ μύνης, τοῦ μύνητος, καὶ μύνου. ὁ μέγης, τοῦ μέγητος, καὶ μέγου. Ἔτι τὰ εἰς ης μονοσύλλαβα ὀξύτονα, εἰς τὸ ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, ὁ κρὴς, τοῦ κρητός. ὁ γνὴς, τοῦ γνητός. ὁ θὴς, τοῦ θητός. Ἔτι τὰ εἰς ης πολυσύλλαβα κοινά· οἷον, ἀργὴς, ἀργῆτος· ἀβλὴς, ἀβλῆτος· ἀλμὴς, ἀλμῆτος· ἡμιθνὴς, ἡμιθνῆτος. ταῦτα δὲ σύνθετα

ladæ. Etiam in is grauisona. simplicia, siue decomposita, ab in os facta, ut Araxus. hic araxes, huius araxæ. lapithus hic lapitha hui⁹ lapithæ. œdip⁹ œdipodis, hic œdipodes, hui⁹ œdipodæ. Etiam in tis non composita a teneo, ut hic dator huius datoris. hæc charta, h⁹ chartæ. hic sacerdos h⁹ tis & in this similiter, ut hic scytha, huius scythæ. Etiam per anis, & inis, & onis, & ynis, & onis, & olis, ut hic Iordanes, huius iordanis. hic æschies, h⁹ æschie. hic meryões h⁹ meryõæ. hic geryones, huius geryonæ, & geryo, ryonis, & geryoneus geryonei cõmuniter. sæpe uero & apud poetas, & apd Hesiodũ i Theogõia Chrysaor ãt pepit tricipitẽ Geryoneũ. hic cerynes h⁹ næ. hic latro huius latronis. hic ozola, huius ozolæ. Etiam in is grauisona superbisyllaba, ante is, duas easdem immutabiles habẽtia, ut Ioannes huius Ioannis. hic caballes, huius caballæ. excipitur hic Polles huius polletis, bisyllabum. n. & hic aelles huius aellæ, acutisonum enim. Etiam in is soligenera a uerbis composita, nt uendo hic bibliopola huius bibliopolæ. metior, hic terrimẽsor, h⁹ terrimẽsoris. tero, hic pueritritor, h⁹ toris, uerbero, hic patripulsor, huius patripulsoris. eo, hic funambulus huius funãbuli. In is solisyllaba circunflexa, abiectione s. faciunt genitiuum, ut hic dres huius dræ. hic tres hui⁹ tre. & hæc quidem de in is parisyllabis, sed de plurisyllabis nunc dicendum.

De in is plurisyllabis.

In is grauisona Iambica, a præsenti facta, cuius consonantem seruant, in tos faciunt genitiuum, ut sacrifico, hic lebes, lebetis. fortior, hic laches hui⁹ lachetis. paupsũ. hic paup. h⁹ pauperis. decipio, hic deceptor h⁹ toris. & hic erro, huius erronis. teneo hic tẽtor huius tentoris. hic dares aũt, daretis, & daræ, hic comes hui⁹ metis, & comæ. hic gyes h⁹ gyetis, & gyæ. hic fũgus h⁹ fungi, & fungi hic pydes. huius pydetis, & pydæ hic chares huius charetis, & charæ. hic pyles hui⁹ pyletis, & pylæ, hic mynes, huius mynetis, & mynæ. hic meges hui⁹ megetis, & megæ, Etiam in is solisyllaba acutisona in tos faciunt genitiuũ, ut hic ctetẽsis h⁹ tẽsis. hic gnes hui⁹ gnetis. hic seru⁹ h⁹ serui. Etiam in is multisyllaba communia, ut Arges argetis iniectus, ĩiecti. idomitus, miti. homithes, homithetis. hæc uero cõposita

entia seruant præteriti syllabam. Etiam quædam in is habentia ante is immutabilem, & ante immutabilem uocalem, ut Epiales epialetis. hyperes hyperetis. aceles aceletis. cephales cephaletis. Etiam in is circunflexa ab in is, ut lauraceus cei. a laurosus. honoratus rati. ab honorato. Etiam notata sunt hæc in is, in entos faciẽtia genitiuum, ut clemẽs clementis. hic manẽs huius manentis, hic ualẽs huius ualẽtis. hic crescẽs hui⁹ crescẽtis. sed reliq̃ sunt nobis quæ in is contracta primæ circunflexorum declinationis.

De in is in us p cõmixtionẽ faciẽtibus gtũm.

In is circunflexa a gloria composita in us faciunt gtũm p cõmixtionẽ, ut hic hercules, huius herculis lis. etiam in is propria a uerbis composita in us faciunt genitiuum per commixtionẽ. dulcifico hic pollux huius pollucis. cis. cõsulo, hic Diomedes h⁹ dis dis. mõstro hic Aristophanes, huius aristophanis. nis. Etiam in is ab in os neutris composita, ut robur, Demosthenes demosthẽis. nis. genus. Diogẽes diogenis nis. finis, Aristoteles aristotelis lis. mos. uitiosus uitiosi. si. magnitudo. longus longi. gi. excipit hic Ameles huius ameletis, & hic amenes huius netis. Etiam in is adiectiua cõmunia acutisona, & grauisona neutrum in es habentia, ut hic & hæc uerax ueracis. cis. beneuolus beneuoli. li. benemoratus. benemorati. ti. etiam in ras bisylla ba ut plenus. hic mars uero martis, & mars martis & mars. tis. tis, & mars martis cõmuniter, & martis Ionice, & martis attice & martis æolice. Etiam per oris & iris, & odis, ut diores. triremis. pestilentialis. Etiam in is acutisona ut saphenes. Galenes. Et in is ab in ys facta ut grauis Abaris. uelox, uelocipes. oportet aũt scire & hoc, ꝙ in is composita, ab in os neutris, si sint propria grauantur ut Demosthenes Diogenes. Aristoteles, sed si sint adiectiua acuunt, ut benignus, inimicus nobilis. gloriosus. infamis biẽnis. triẽnis q̃driẽnis quinquennis. Sed ab anno athenienses grauant, biennis & triennis & quadriẽnis dicentes. Etiam ab in os trisyllabo adiectiua composita, & a bisyllabo habente in penultima ita post quod consonans sequit, grauantur ut magnitudo permagnus. cetus ma-

ὄντα, φυλάττουσι τὴν τοῦ παρακειμένου συλλαβήν. Ἔτι τινὰ εἰς ης, ἔχοντα πρὸ τοῦ ης ἀμετάβολον, καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν. οἷον, ἐπιάλης, ἐπιάλητος· ὑπέρης, ὑπέρητος· ἀκέλης, ἀκέλητος· κεφάλης, κεφάλητος. Ἔτι τὰ εἰς ης περισπώμενα ἀπὸ τῶν εἰς εις. οἷον, δαφνῆς, δαφνῆντος, ἀπὸ τοῦ δαφνήεις. τιμῆς, τιμῆντος, ἀπὸ τοῦ τιμήεις. Ἔτι σεσημείωνται ταῦτα τῶν εἰς ης, εἰς εντος ποιοῦντα τὴν γενικήν· οἷον, ὁ κλήμης, τοῦ κλήμεντος· ὁ μαίνης, τοῦ μαίνεντος· ὁ οὐάλης, τοῦ οὐάλεντος· ὁ κρείσκης, τοῦ κρείσκεντος. ὑπόλοιπα δὲ ἡμῖν τὰ εἰς ης συνηρημένα τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων κλίσεως.

Περὶ τῶν εἰς ης εἰς ους κατὰ κρᾶσιν ποιούντων τὴν γενικήν.

Τὰ εἰς ης περισπώμενα, ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένα, εἰς ους ποιοῦσι τὴν γενικὴν κατὰ κρᾶσιν· οἷον, ὁ ἡρακλῆς, τοῦ ἡρακλέος, οῦς. Ἔτι τὰ εἰς ης κύρια ἀπὸ ῥημάτων συντεθειμένα, εἰς ους ποιοῦσι τὴν γενικὴν κατὰ κρᾶσιν. οἷον, δεύκω, ὁ πολυδεύκης, τοῦ πολυδεύκεος, ους· μήδω, ὁ διομήδης, τοῦ διομήδεος, ους· φαίνω, ὁ ἀριστοφάνης, τοῦ ἀριστοφάνεος, ους. Ἔτι τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων συντεθειμένα. οἷον, σθένος, δημοσθένης, δημοσθένεος, ους· γένος, διογένης, διογένεος, ους· τέλος, ἀριστοτέλης, ἀριστοτέλεος, ους· ἦθος, κακοήθης, κακοήθεος, ους. μῆκος, ἐπιμήκης, ἐπιμήκεος, ἐπιμήκους· ἐξαιρεῖται ὁ ἀμέλης, τοῦ ἀμέλητος, καὶ ὁ ἀμένης, τοῦ ἀμένητος. Ἔτι τὰ εἰς ης ἐπίθετα, κοινὰ, ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα, οὐδέτερον εἰς ες ἔχοντα. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, ἀληθέος, οῦς. ὁ καὶ ἡ εὐμενὴς, εὐμενέος, οῦς· ὁ καὶ ἡ καλοήθης, καλοήθεος, ους. Ἔτι τὰ εἰς ρης δισύλλαβα. οἷον, ὁ πλήρης· ὁ ἄρης δὲ ἄρου, καὶ ἄρης ἄρητος, καὶ ἄρης, ἄρεος, ους, καὶ ἄρευς, ἄρεος κοινῶς, καὶ ἄρηος ἰωνικῶς, καὶ ἄρεως ἀττικῶς, καὶ ἄρειος αἰολικῶς. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωρης, καὶ ηρης, καὶ ωδης. οἷον, δώρης, ξιήρης, λοιμώδης. Ἔτι τὰ εἰς νης ὀξύτονα. οἷον, σαφηνής, γαληνής. Καὶ τὰ εἰς ης, ἀπὸ τῶν εἰς υς γινόμενα. οἷον, βαρύς, ἀβαρής· ὠκύς, ποδώκης. Δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ εἰς ης σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων, εἰ μὲν ὦσι κύρια, βαρύνονται· οἷον, δημοσθένης· διογένης· ἀριστοτέλης· εἰ δὲ ὦσιν ἐπίθετα, ὀξύνονται· οἷον, εὐμενής· δυσμενής· εὐγενής· εὐκλεής· δυσκλεής· διετής· τριετής· τετραετής· πενταετής. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἔτος, οἱ ἀθηναῖοι βαρύνουσι, διέτης, καὶ τριέτης, καὶ τετραέτης λέγοντες. Ἔτι τὰ ἀπὸ εἰς ος δισυλλάβου ἐπίθετα σύνθετα, καὶ τὰ ἀπὸ δισυλλάβου ἔχοντος ἐν τῇ παραληγούσῃ η, μεθ' ὃ σύμφωνον ἕπεται, βαρύνονται· οἷον, μέγεθος, παμμεγέθης. κῆτος, με-

γαλήτης. ἦθος, κακοήθης. μῆκος, ἐπιμήκης. Τούτων δὲ οὕτως εἰρημένων, ἑξῆς περὶ τῶν εἰς ις λέγωμεν. Κανών.

Ὁ λάχης. τοῦ λάχητος. τῷ λάχητι. τὸν λάχητα. ὦ λάχης. Τὼ λάχητε. τοῖν λαχήτοιν. ὦ λάχητε. Οἱ λάχητες. τῶν λαχήτων. τοῖς λάχησι. τοὺς λάχητας. ὦ λάχητες.

Περὶ τῶν εἰς ις.

καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς ος ποιούντων τὴν γενικήν. κατάληξις ζίτη.

Τὰ εἰς ις μονοσύλλαβα, μακρὸν ἔχοντα τὸ ι, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, κὶς, κιός. λὶς, λιός. οὗ τὸ λι καὶ βραχὺ εὕρηται. τίς δὲ τινός. τὸ γάρ τι, βραχύ. Ἔτι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ βραχυκατάληκτα, μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος. ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὄφις, ὄφιος. μάντις, μάντιος. ἔχις, ἔχιος. Ἔτι ὥς φησιν Ὧρος, καὶ Ἀρκάδιος οἱ γραμματικοὶ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν ταῦτα τὰ κύρια. οἷον, ζῆνις, ζήνιος. ἶφις, ἴφιος. σέντις, σέντιος. πόλις, πόλιος. ἀνάχαρσις, ἀναχάρσιος. σύβαρις, συβάριος. ψάλλις, ψάλλιος. τάξις, τάξιος. ἄγις, ἄγιος, καὶ ἄγιδος. θάμυρις, θαμύριος, καὶ θαμύριδος. ἀγησίπολις, ἀγησιπόλιος, καὶ ἀγησιπόλιδος. γάζις, γάζιος. βούσιρις, βουσίριος, καὶ βουσίριδος.

Περὶ τῶν εἰς δος ποιούντων τὴν γενικήν.

Τὰ δὲ εἰς ις κύρια ἀρσενικὰ, εἴτε εἰς ρις, εἴτε εἰς νις, εἴτε εἰς ἄλλο τι σύμφωνον λήγοντα, εἰς δος κοινῶς ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, πάρις, πάριδος. ἄδωνις, ἀδώνιδος. θέογνις, θεόγνιδος. Ἔτι τὰ μακροπαράληκτα παρώνυμα. οἷον, γύννις, γύννιδος. λάτρις. λάτριδος. εὔνις, εὔνιδος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ πόλις σύνθετα ἀρσενικὰ μόνα ἢ κοινά. οἷον, ὁ σώπολις, τοῦ σωπόλιδος. ὁ ἀγησίπολις, τοῦ ἀγησιπόλιδος. ὁ καὶ ἡ φυγόπολις, φυγοπόλιδος. ὁ καὶ ἡ ἄπολις, ἀπόλιδος. φθοῖς, φθοῖδος. φθοῖδες, καὶ φθοῖς. φθοῖδας, καὶ φθοῖς. ὅθεν καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους, τοὺς φθοῖς ἁρπάζοντα. οὕτω καὶ οἶς, οἶδος. Ἔτι τὰ εἰς ις σύνθετα παρὰ τὸ μάντις κοινῶς. οἷον, κοσκινομάντις, κοσκινομάντιδος. πρόμαντις, προμάντιδος. Ἔτι τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἓν σύμφωνον. οἷον, κρᾶθις, κράθιδος. τὰ δὲ ἔχοντα δύο ἀμετάβολα, εἰς θος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος. μύρμις. μύρμιθος. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι πάντα τὰ εἰς ις βαρύτονα, φύσει βραχὺ δὲ ι ἔχουσιν ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι. τὸ ὄρνις δὲ, καὶ τὸ εὔκνημις, καὶ ἄλλ' ἄττα, οἱ ἀττικοὶ ἐκτείνουσιν. Ἔτι αἱ ἄλλαι πτώσεις φυλάττουσι τὸ σύμφωνον τῆς γενικῆς. ἂν δὲ αὕτη καθαρὰ ᾖ, ὁμοίως καὶ αὗται.

Ὁ πάρις. τοῦ πάριδος κοινῶς, καὶ πάριος ἰωνικῶς. τὰ γὰρ εἰς δος

ποιοῦντα

gnum cete. mos uitiosus. magnitudo, long⁹, his uero sic di ctis deinceps de in is dicam⁹. Regula.

Hic laches, hui⁹ lachetis, huic cheti. hunc chetē, o laches, hi lachetes, horum lachetū, o lachetes, hi lachetes. hoꝝ lachetum his lachetibus, hos lachetas, o lachetes. De in is.

Et primū de in os facientib⁹ gtūm. Terminatio tertia.

In is solisyllaba longum habentia i. additione os faciūt gtūm ut uermis, uermis, leo leonis, cuius illud li, & breue inuentū est. Quidā āt cuiusdā. Illud. n. ti: breue. Etiā i is appella tiua breui penultimātia, nō existentia denominatiua, p puꝝ os faciunt genitiuum, ut serpēs serpētis. uates uatis, uipera uiperæ, etiam ut ait Orus, & Archadius grammatici per purum os faciunt genitiuum hæc propria ut zenis zenis. Iphis iphis. Sendis sendis. Polis polis, anacarsis anacarsis. sybaris, sybaris, trallis, trallis, taxis, taxis, agis agis, & agidis, Thamyris, thamyris, & ridis. Agesipolis agesipolis, & lidis, gaosis gaosis, busiris busiris, busiris, & busiridis.

De in dos facientib⁹ genitiuum.

In is propria masculina siue in ris, siue in nis, siue in aliam quādā cōsonantē desinentia. in dos, cōiter faciunt, gtūm, ut pa ris paridis. Adonis adonidis. Theognis theognidis. Etiā in lō gā penultimantia denoīatiua, ut fœminiuir. niuiri. ancilla. læ. u xor uxoris. Etiam a ciuitate composita masculina sola uel cōia ut hic sopolis, hui⁹ sopolidis, hic Agesipolis, h⁹ agesipolis. hic & hæc ciuitifuga. gæ. hic & hæc exurbs, exurbis, placenta, placentæ, placentæ, & placentæ, placentas, & placētas, uñ & illđ Aristophanis. Placentas arripientem, sic & ouis, ouis, Etiam in is composita a uates communiter, ut cribriuates cri briuatis, præuates præuatis. Etiam habentia ante is unā consonantem, ut crathis crathidis, sed habētia duas īmu tabiles, in thos, faciunt genitiuū, ut hic, & hæc auis, auis, funis, funis. Oportet uero scire omnia in is grauisona natura, bre ue i habere in omnibus casibus. Sed auis, bene armatus & alia quædam atticos producere. Etiam alii casus seruant consonantem genitiui. Si uero hic purus sit, similiter & hi. Hic paris, hui⁹ dis, communiter, & paridis ionice, Nam in dos,

ὡς κακῶς, καὶ ἀθλίως ζῶσι, καὶ ὡς ναυαγοῦσιν ἐν τῷ βίῳ, καὶ πλανῶνται, καὶ ἄγονται κατακεκρατημένοι, ὥσπερ ὑπὸ πολεμίων, οἱ μὲν, ὑπ᾽ ἀκρασίας, οἱ δὲ, ὑπ᾽ ἀλαζονείας, οἱ δὲ, ὑπὸ φιλαργυρίας, ἕτεροι δὲ ὑπὸ κενοδοξίας, οἱ δὲ, ὑφ᾽ ἑτέρων κακῶν, ἐξ ὧν οὐ δύνανται ἐκλῦσαι ἑαυτοὺς τῶν δεινῶν, οἷς δέδενται, ὥστε σωθῆναι, καὶ ἀφικέσθαι ὧδε. ἀλλὰ ταράττονται διὰ παντὸς τοῦ βίου. τοῦτο δὲ πάσχουσι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν εὑρεῖν· ἐπελάθοντο γὰρ τὸ παρὰ τοῦ δαιμονίου πρόσταγμα. ὀρθῶς μοι δοκεῖς λέγειν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ἀπορῶ, διὰ τί δεικνύουσιν αὐτῷ τὸν τόπον ἐκεῖνον αἱ ἀρεταὶ, ὅθεν ἥκει τὸ πρότερον. οὐκ ἀκριβῶς ᾔδει, οὐδὲ ἠπίστατο ἔφη οὐδὲν τῶν ἐκεῖ, ἀλλ᾽ ἐνεδοίαζε. καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸ πλάνον, ὃν δὴ ἐπεπώκει, τὰ μὴ ὄντα ἀγαθὰ, ἐνόμιζεν ἀγαθὰ εἶναι, καὶ τὰ μὴ ὄντα κακὰ, κακά. διὸ καὶ ἔζη κακῶς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκεῖ διατρίβοντες. νῦν δὲ ἀπειληφὼς τὴν ἐπιστήμην τῶν συμφερόντων, αὐτός τε καλῶς ζῇ, καὶ τούτους θεωρεῖ ὡς κακῶς πράσσουσιν. ἐπειδὰν οὖν θεωρήσῃ πάντα, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ὅπου ἂν βούληται ἔφη. πανταχοῦ γάρ ἐστιν αὐτῷ ἀσφάλεια. ὥσπερ τὸ κωρύκιον ἄντρον ἔχοντι. καὶ πανταχοῦ οὗ ἂν ἀφίκηται, πάντα καλῶς βιώσεται μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ἀποδέξονται γὰρ αὐτὸν ἀσμένως πάντες, καθάπερ τὸν ἰατρὸν οἱ πάσχοντες. πότερον οὖν κἀκείνας τὰς γυναῖκας, ἃς ἔφης θηρία εἶναι, οὐκ ἔτι φοβεῖται. μή τι πάθῃ ὑπ᾽ αὐτῶν; οὐδὲν, οὐ μὴ ὀχληθήσεται οὔτε ὑπὸ ὀδύνης, οὔτε ὑπὸ λύπης. οὔτε ὑπ᾽ ἀκρασίας, οὔτε ὑπὸ φιλαργυρίας, οὔτε ὑπὸ πενίας, οὔτε ὑπ᾽ ἄλλου κακοῦ οὐδενός. ἁπάντων γὰρ κυριεύει, καὶ ἐπάνω πάντων ἐστὶ τῶν πρότερον αὐτὸν λυπούντων, καθάπερ οἱ ἐχιοδῆκται. τὰ γὰρ θηρία δήπου πάντας τοὺς ἄλλους κακοποιοῦντα μέχρι θανάτου, ἐκείνους οὐ λυπεῖ διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον αὐτοὺς τοῦτο. καὶ τοῦτον οὐθὲν λυπεῖ διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον. καλῶς ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν. ἀλλ᾽ ἔτι τοῦτό μοι εἰπὲ, τίνες εἰσὶν οὗτοι οἱ δοκοῦντες ἐκεῖθεν ἀπὸ τοῦ βουνοῦ παραγίγνεσθαι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐστεφανωμένοι, ἔμφασιν ποιοῦσιν εὐφροσύνης τινὸς, οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι, οἱ μὲν, ἀπεγνωσμένοι καὶ τὰς κνήμας, καὶ τὰς κεφαλὰς δοκοῦσι τετεῖφθαι, κατέχονται δὲ ὑπὸ γυναικῶν τινων; οἱ μὲν ἐστεφανωμένοι, σεσωσμένοι εἰσὶ πρὸς τὴν παιδείαν, καὶ εὐφραίνονται τετυχηκότες αὐτῆς, οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι, οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι ὑπὸ τῆς παιδείας ἀνακάμπτουσι, κακῶς, καὶ ἀθλίως διακείμενοι. οἱ δὲ, ἀποδεδειλιακότες, καὶ ἀναβεβηκότες

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

q̃ male, & misere uiuant, & quonā modo piclitanť in uita, & er rant, & ducuntur uicti sicut ab inimicis. Aliqui quidem ab intemperantia, aliqui a superbia · aliqui ab auaritia aliq quidē ab inani gloria. aliqui ab aliis malis, ex quibus nō possunt solue re se a calamitatibꝰ, qbꝰ deuicti fuerāt, ut salui sint, & pueniāt huc Sed pturbantur per omnem uitam · hoc uero patiunť, quia non possunt, quæ huc, uiam inuenire. obliti enim sunt qđ a genio, mandatum. Recte mihi uideris dicere, sed & hoc rursus du bito. Quare ostendunt ei locum uirtutes unde uenit prius? nō exacte nouerat, neq͂ sciebat inqt aliquid eoꝝ, quæ ibi sed dubitabat, & pp ignorantiā, & errorē, quem ebiberat, quæ nō sunt bona, putabat bōa eē, & quæ non sunt mala, mala. ideo & uiuebat male, ut alii illic cōmorantes, nunc autem assumpta scientia conducibilium, ipséque bene uiuit, & alios spe culať male uiuere. Cū igiť speculatꝰ fuerit oīa, qd facit, uel quo uadit? Quo uoluerit inquit. ubiq͂ enim est ei secu ritas, sicut corycium antrum habitanti, & ubique quo accesse rit in omnibus bene uiuit cum omni securitate, suscipi ent enim ipsum libenter omnes, sicut medicum patientes. Nunqd igiť & illas fœminas, quas dicis bestiolas esse non ēt ti met, nequid patiatur ab ipsis? nihil non perturbabitur, neque a dolore, neque a mœstitia, neq͂ ab intemperantia neq͂ ab aua ritia neq͂ a paupertate neq͂ ab alio malo ullo. omnibus enim dominatur, & supra omnia est prius ipsum mœstificantia, si cut a uipera morsi. Nam bastiolæ certe omnibus aliis ma lefacientes usq͂ ad mortem illos non mœstificāt, qđ habent re medium ipsi hoc, & hunc nihil mœstificat, quia habet re diū. bñ mihi uideris diceř. Sed adhuc hoc mihi dic, q̃ sunt hi qui uidentur illud a colle proficisci, & qui eorum coronati sunt præse ferunt lætitiā quandā sed q̃ īcoronati sunt hi quidem desperata re & tibias & capita uidentur attri ti. tenentur. n a mulieribus quibusdā? Qui coronati sunt salui facti sunt a disciplina. & exultant assecuti ip sam, sed qui īcoronati sunt, hi qdē quia desperarūt a disciplina re deunt, male, & misere affecti, hi uero · interriti, &

profecti

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

facientia genitiuum communiter· & in os faciunt ionice.unde & poeta in tertio iliadis, rursus uidens paridis uero uelociter sors exiliuit, huic paridi & paridi & paridi apud poetas hũc paridẽ & parin· Sciendũ est ꝙ quidã dicunt.ꝙ in his ꝓpria facientia genitiuum in dos.& os,faciunt duos accusatiuos in da.genitiui in dos,ut paridis parida, in in, eius qui in os, ut paridis parin. sed appellatiua per purum os solum facientia genitiuum, in in faciunt accusatiuum,ut hic serpẽs hui⁹ serpentis·hũc serpẽtẽ·hic uates.hui⁹ uatis.hũc uatẽ.uocati uus? o pari communiter·nam in is abiectione s faciunt uocatiuum. & o paris attice. sed reliqua formabis formatione aiacis· Regula.

Hic paris·hui⁹ paridis·huic paridi·hũc paridem,& parin· o pari, & o paris. hi parides· horum paridum.o parides.hi parides· horum paridum· his paridib⁹. hos parides, o parides.

De in is Terminatio quarta.

In is solisyllaba masculina per enos faciunt genitiuum,ut un⁹ uni⁹· pecten tinis. ullus ulli⁹ a quo null⁹ lius & null⁹ lius· notandum est clauis clauis· fœmininum enim sed multisyllaba soligenera. & trigenera in entos faciunt genitiuum· soligenera qdẽ ut simois simoẽtis.seleis,seleentis,trigenera uero.ut gratiosus,tiosi.honorat⁹ honorati·uocalis uocalis similiter & in is participia. ut uerberat⁹ rati· hui⁹ gratiosi. huic gratioso. hunc gratiosum, o gratiose cõiter,a noĩati uo abiectione s·& o gratiose attice & o gratiose, a genitiuo, abiectione, tos. ut ab aiace, aiax, unde & neutrum hoc gratiosum· Regula·

Hic gratiosus,hui⁹ gratiosi,huic tioso,hũc gratiosum,o se,& o gratiose,& o gratiose,hi gratiosi,hoꝝ gratiosoꝝ,o gratiosi, hi gratiosi,horum gratiosorum,his sis,& gratiosis,hos gratiosos, o gratiosi. De in ys noĩb⁹ terminatio,quinta.

In ys solisyllaba circũflexa entia, per purum os faciunt genitiuum, seruantia, i in obliquis, ut mus muris. sus,suis, querc⁹ querc⁹. Etiam plurisyllaba circũflexa ut hic piscis,hui⁹ piscis, sed hoꝝ illud y in ntõ solum est longum, in obliquis uero breue. Etiam in ys grauisona so

ποιοῦνται τὴν γενικὴν κοινῶς, καὶ εἰς ος ποιοῦσιν ἰωνικῶς. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος, Ἀψορρόων, πάρειος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσε. τῷ πάριδι, καὶ πάριϊ, καὶ πάρει παρὰ ποιηταῖς. τὸν πάριδα, καὶ πάριν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἔνιοί φασιν ὡς τὰ εἰς ις κύρια ποιοῦνται τὴν γενικὴν εἰς δος, καὶ ος, ποιοῦσι δύο αἰτιατικάς. εἰς δα τῆς εἰς δος γενικῆς. οἷον, πάριδος, πάριδα. εἰς ιν τῆς εἰς ος. οἷον, πάριος, πάριν. Τὰ δὲ προσηγορικὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ος μόνου ποιοῦντα τὴν γενικήν, εἰς ιν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, ὁ ὄφις, τοῦ ὄφιος, τὸν ὄφιν. ὁ μάντις, τοῦ μάντιος, τὸν μάντιν. Ἡ κλητική; ὦ πάρι κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ις ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. καὶ ὦ πάρις ἀττικῶς. τὰς δὲ λοιπὰς σχηματίσεις τῷ σχηματισμῷ τοῦ αἴαντος.

Κανών.

Ὁ πάρις, τοῦ πάριδος. τῷ πάριδι. τὸν πάριδα, καὶ πάριν. ὦ πάρι, καὶ ὦ πάρις. Τὼ πάριδε. τοῖν παρίδοιν. ὦ πάριδε. Οἱ πάριδες. τῶν παρίδων. τοῖς πάρισι. τοὺς πάριδας. ὦ πάριδες.

Περὶ τῶν εἰς εις, κατάληξις τετάρτη.

Τὰ εἰς εις μονοσύλλαβα ἀρσενικά, διὰ τοῦ ενος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, εἷς, ἑνός. κτεὶς, κτενός. δεὶς, δενός. ἀφ' οὗ οὐδεὶς, οὐδενὸς, καὶ μηδεὶς, μηδενός. σεσημείωται ἡ κλεὶς, τῆς κλειδός. θηλυκὸν γάρ. τὰ δὲ πολυσύλλαβα μονογενῆ, καὶ τριγενῆ, εἰς εντος ποιοῦσι τὴν γενικήν. μονογενῆ μὲν, οἷον, σιμόεις, σιμόεντος. σελήεις, σελήεντος. τριγενῆ δὲ, οἷον, χαρίεις, χαρίεντος. τιμήεις, τιμήεντος. φωνήεις, φωνήεντος, ὁμοίως καὶ αἱ εἰς εις μετοχαί. οἷον, τυφθεὶς, τυφθέντος. Τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίει κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ, καὶ ὦ χαρίεις ἀττικῶς, καὶ ὦ χαρίεν, ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ τος, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἶαν. ὅθεν καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ χαρίεν.

Κανών.

Ὁ χαρίεις. τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίει, καὶ ὦ χαρίεις, καὶ ὦ χαρίεν. Τὼ χαρίεντε. τοῖν χαριέντοιν. ὦ χαρίεντε. Οἱ χαρίεντες. τῶν χαριέντων. τοῖς χαρίεισι, καὶ χαρίεσι. τοὺς χαρίεντας. ὦ χαρίεντες.

Περὶ τῶν εἰς υς ὀνομάτων. κατάληξις πέμπτη.

Τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα, περισπώμενα ὄντα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν, φυλάττοντα τὸ υ ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, μῦς, μυός. σῦς, συός. δρῦς, δρυός. Ἔτι τὰ πολυσύλλαβα περισπώμενα. οἷον, ὁ ἰχθῦς, τοῦ ἰχθύος. Τούτων δὲ τὸ υ ἐν τῇ ὀνομαστικῇ μόνον ἐστὶ μακρόν. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις, βραχύ. Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα, μο-

νογενῆ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ υος ποιοῦσι τὴν γενικήν, φυλάττοντα τὸ υ· οἷον, τῖφυς, τίφυος· βότρυς, βότρυος· νέκυς, νέκυος· ὁ ῥαδάμανθυς, τοῦ ῥαδαμάνθυος· ἐξαιρεῖται ὁ πῆχυς, τοῦ πήχεως· ὁ πέλεκυς, τοῦ πελέκεως· ὁ πρέσβυς, τοῦ πρέσβεως· ἐν τούτοις γὰρ ὥς φησιν ὁ πολυμαθὴς Ἡρωδιανὸς μεταβληθέντος τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα ἔθει ἀττικῷ, μετεβλήθη καὶ τὸ υ εἰς ε. τριγενῆ δὲ ὄντα ὀξύτονα, τρέπουσι τὸ υ εἰς ε ἐν ταῖς πλαγίαις· οἷον, ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος· ὁ ταχύς, τοῦ ταχέος· ὁ βραδὺς, τοῦ βραδέος· ὁ ὠκύς, τοῦ ὠκέος· ὁ ὀξὺς, τοῦ ὀξέος· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα πανταχοῦ τὸ υ βραχὺ ἔχουσι. Τὰ εἰς υς σύνθετα συντεθειμένα μὲν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἁπλῶν, τὴν κλίσιν αὐτῶν φυλάττουσιν· οἷον, κάλλιχθυς, καλλίχθυος, ὅτι ἰχθὺς, ἰχθύος. τρίβραχυς, τριβράχεος, ὅτι βραχὺς βραχέος· συντεθειμένα δὲ ἀπὸ ἄλλων, εἰς δος ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, ὁ καὶ ἡ ἔπηλυς, ἐπήλυδος· ὁ καὶ ἡ νέηλυς, νεήλυδος. Τὰ εἰς υς ὑποκοριστικὰ περισπώμενα, πολυσύλλαβα, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, ὁ καμῦς, τοῦ καμῦ· ὁ διονῦς, τοῦ διονῦ· ὁ κλαυσῦς, τοῦ κλαυσῦ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ εἰς υς ἐπίθετα καὶ μονογενῆ, ὀλιγοπαθῆ ὄντα, συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν ἐπιδέχονται, λεκτέον ἂν εἴη περὶ αὐτῶν ἐπιμελῶς, καὶ πρῶτον περὶ τῶν ὀξυτόνων ἐπιθέτων. Ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος· ἡ δοτική; τῷ ἡδέϊ, καὶ συναιρέσει, ἡδεῖ· τὸ γὰρ ε καὶ ι εἰς ει δίφθογγον συναιρεῖται. καὶ ἡ αἰτιατική, τὸν ἡδέα; ἀπὸ τῆς δοτικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς α· καὶ κράσει, ἡδὺν, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. Ἡ κλητική; ὦ ἡδὺ κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἐκβολῇ τοῦ σ. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ καὶ κλητική; τὼ ἡδέε. ὦ ἡδέε, ἀσυναίρετοι. εὕρηται μέντοι ὥς φησι Θεοδόσιος παρὰ Ἴωνι τῷ κωμικῷ ταχῆ, ἀπὸ τοῦ ταχέε, καὶ κράσει, ταχῆ. Ἡ γενικὴ δυϊκή; τοῖν ἡδέοιν, ἀσυναίρετος· ὅτε γὰρ ἡ γενικὴ ἑνικὴ συναιρεῖται, τότε καὶ ἡ γενικὴ δυϊκὴ, καὶ πληθυντικὴ συναιρεῖται· ὅτε δὲ ἐκείνη ἀσυναίρετος εἴη, τότε καὶ αὗται ἀσυναίρετοι τυγχάνουσιν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητική; οἱ ἡδέες, ὦ ἡδέες· καὶ κράσει, ἡδεῖς· τὰ γὰρ δύο εε ἐν ταύταις, εἰς ει δίφθογγον κιρνῶνται. Ἡ γενική; τῶν ἡδέων. Ἡ δοτική; τοῖς ἡδέσιν, ἀσυναίρετοι. Ἡ αἰτιατική; τοὺς ἡδέας· καὶ κράσει, ἡδεῖς· τὸ γὰρ ε καὶ α ἐν ταύτῃ, εἰς ει δίφθογγον κιρνᾶται. Καὶ οὕτω μὲν σχηματίσεις τὰ εἰς υς τριγενῆ· τὰ δὲ μονογενῆ, ὧδε. Ὁ βότρυς· τοῦ βότρυος· τῷ βότρυϊ· τὸν βότρυν μόνως. πᾶσα γὰρ γενικὴ καθαρὰ διχρόνῳ παραληγομένη, εἰς ν μόνον σχηματίζει τὴν αἰτιατικήν· οἷον, βότρυος· βότρυν· ὄφιος, ὄφιν· εὑρήσεις δὲ σπανίως παρὰ ποιηταῖς βότρυα, καὶ δρύα, καὶ

ligenera quidem entia per yos faciunt genitiuum seruantia illud y, ut tiphys tiphys. racemus racemi. mortu⁹ mortui. rhadamanthus rhadamanthi. excipitur cubitus cubiti. securis securis. legatus legati. In ys enim ut ait multiscius Herodianus permutato o paruo in o magnũ, moꝛ attico ꝑmutatũ ē & y ĩ e, sed trigenera ētia acutisõa uertunt y in e, in obliquis, ut suauis. suauis. uelox uelocis. tardus tardi. citus citi. acutus acuti. sed omnia huiusmodi ubiqꝫ i, breue habent. In ys cõposita, si cõposita sint ab ĩ ys simplicib⁹. declinatum suũ seruant. ut pulchripiscis piscis. quia piscis piscis. tribreuis tribreuis. quia breuis breuis, sed si composita sint ab aliis, ĩ dos faciunt gtm̃. ut hic & hæc aduena næ. hic & hæc nup ueniens nuper uenientis, In ys diminutiua circũflexa plurisyllaba abiectione s faciũt gtm̃, ut hic camilus. hui⁹ camili hic bacchulus, huius bacchuli. hic clausulus, hui⁹ clausuli, quia uero in ys adiectiua, & soligña paucipassa entia cõtractionē, & cõmixtionē suscipiũt, dicendum sit de ipsis accurate & primum de acutisonis adiectiuis. suauis suauis. Datiu⁹ꝭ suaui & contractione suauĩ. nam e & i in ei diphthongum contrahitur. & accusatiu⁹ꝭ suauem a datiuo mutatione i in a. & cõmixtione. suauemꝭa ntõ mutatiõe s in n. Vocatiu⁹ꝭ o suauis communiter. a ntõ abiectione s. nominatiu⁹ dualis & utũsꝭ hi suaues o suaues incõtracti. Inueniť tamen ut ait Theodosi⁹ apud Ionē comicũ asperos ab asperos, & cõmixtiõe aspos. gtũs dualisꝭ horũ suauiũ ĩcõtract⁹. Cũ n. gtũs singularis contrahitur tũc & geniti⁹ dualis. & pluralis contrahitur. sed quando ille incontract⁹ sit. tunc & hi incontracti sunt. Nominatiu⁹ pluralis & uocatiu⁹ꝭ hi suaues o suaues & commixtione suaues. Nam duo ee in his. in ei diphthõgũ cõmisceнť. Gtũsꝭ horum suauium. Dtũsꝭ his suauib⁹ incontracti. Accusatiu⁹ hos suaues. & commixtione suaues. Nam e & a in hoc, in ei diphthongum cõmiscētur. & sic quidem formabis in ys trigenera, sed soligenera sic. racem⁹ racemi. racemo racemũ tãtũ. Omnis. n. genitiu⁹ pur⁹. bitempore penultimans in n solum format accusatiuum. ut racemi racemum serpentis serpentem. Inuenies aũt raro apud poetas racemũ & quercũ, &

nentrē oraceme & o raceme hi racemi hoꝝ cemoꝝ, o racemi incōtracta. hi racemi o racemi, & cōmixtione recemi, nā y & e ī his in y longū cōmiscenť. hoꝝ racēoꝝ. his mis. hos mos, & cōmixttione racemos. De in us nominibus terminatio. vi.

In us contracta, parisyllaba entia perfectorum seruant declinatum, ut aureus qm̄ aure aurei, us aurei, argenteus argētei, qa argēte⁹ argētei. mēs mētis, qa mēs tis, & hæc mēs h⁹ mentis. Etiam in plus parisyllaba entia in u faciunt geni tiuum, ut simplex simplicis. duplex duplicis. triplex cis, Etiam In dus ut fratris filius, fratris filii. nepos nepotis sed in us simplicia plurisyllaba entia in os faciunt genitiuū ut bos bouis. mēs tis. cus cutis. lanugo lanuginis excipiť hic pes huius pedis, & hic dens huius dentis. Etiam a pus composita simplicis seruantia declinatum in dos faciunt genitiuum, ut bipes bipedis. tripes tripedis. & tripedis attice septipes septipedis, & septipes septipedis, unde & Hesio dus ī operib⁹. Axemq; septipedē īcidito, pistillū uero tricubitale œdipus ædipodis, & œdipi attice, & œdipodes œdipodæ sæpe apud poetas, unde & Hesiodus in diebus. perdi dit pugnantes ouium causa œdipodæ pro œdipodæ. & Callimachus ī secūda laude Apollinis. Te quidem ex Sparta sextū genus ædipodæ pro ædipodæ. Etiam in us circunflexa ab in is ut planus placenta placentæ. Simois, simus simuntis. sed oīum cōditor, hic Iesus hui⁹ Iesu, huic Iesu hūc Iesum apud sacram scripturam. Sed omnia in us simplicia qdē circunflectuntur ut mens. bos. præter pes & dens, hæc enim mutantia īflexionē, mutauere, & sonum. cōposita uero grauanť, ut bōa nauigatio. bōicorpor bonimēs. prudēs. malimēs, qa hæc diuiduntť in omnipassa, & paucipassa, dicendum fuerit & de iis & primum de paucipassis. De in us paucipassis.

Hic bos hui⁹ bouis & bouis apđ poetas, huic boui hūc bouē a datiuo, & bouem a nominatiuo. Vsitatior autem secunda q̃ prima. Vocatiuus: o bos a nominatiuo abiectione s, nam in s desinentia cū diphthongo abiectione s faciunt ntūm. hic bos o bos. hæc placenta o placēta. hic pele⁹ o le⁹. hi boues, horū boū, o boues. Incontracta. hi boues & cōmixtione boues quod raro

νηδύα. ὦ βότρυς καὶ ὦ βότρυ. τὼ βότρυε, τοῖν βοτρύοιν, ὦ βότρυε, ἀσυναίρετα. οἱ βότρυες, ὦ βότρυες· καὶ κράσει, βότρυς· τὸ γὰρ υ καὶ ε ἐν τούτοις, εἰς υ μακρὸν κιρνᾶται. τῶν βοτρύων. τοῖς βότρυσι. τοὺς βότρυας· καὶ κράσει, βότρυς.

Περὶ τῶν εἰς ους ὀνομάτων, κατάληξις ἕκτη.

Τὰ εἰς ους συνῃρημένα ἰσοσύλλαβα ὄντα, τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, χρυσοῦς, χρυσοῦ, ὅτι χρύσεος, χρυσέου. ἀργυροῦς, ἀργυροῦ, ὅτι ἀργύρεος, ἀργυρέου. νοῦς, νοῦ, ὅτι νόος, νοῦ, καὶ ὁ νοῦς, τοῦ νόος. Ἔτι τὰ εἰς πλους ἰσοσύλλαβα ὄντα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ἁπλοῦς, ἁπλοῦ. διπλοῦς, διπλοῦ. τριπλοῦς, τριπλοῦ. Ἔτι τὰ εἰς δους· οἷον, ἀδελφιδοῦς, ἀδελφιδοῦ. θυγατριδοῦς, θυγατριδοῦ. Τὰ δὲ εἰς ους ἁπλᾶ περιττοσύλλαβα ὄντα, εἰς ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, βοῦς, βοός. νοῦς, νοός. χροῦς, χροός. χνοῦς, χνοός. ἐξαιρεῖται ὁ πούς, τοῦ ποδός, καὶ ὁ ὀδούς, τοῦ ὀδόντος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ πούς σύνθετα, τὴν τοῦ ἁπλοῦ φυλάττοντα κλίσιν, εἰς δος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, δίπους, δίποδος. τρίπους. τρίποδος, καὶ τρίπου ἀττικῶς. ἑπτάπους, ἑπτάποδος, καὶ ἑπταπόδης, ἑπταπόδου. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν ἔργοις, Ἄξονά θ' ἑπταπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν. οἰδίπους, οἰδίποδος, καὶ οἰδίπου ἀττικῶς. καὶ οἰδιπόδης, οἰδιπόδου πολλάκις παρὰ ποιηταῖς. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν ἡμέραις, Ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' οἰδιπόδαο, ἀντὶ οἰδιπόδου. καὶ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ ὕμνῳ Ἀπόλλωνος, Ἐκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος οἰδιπόδαο, ἀντὶ οἰδιπόδου. Ἔτι τὰ εἰς ους περισπώμενα, ἀπὸ τῶν εἰς εις. οἷον, πλακόεις, πλακοῦς, πλακοῦντος. σιμόεις, σιμοῦς, σιμοῦντος. ὁ δὲ πάντων δημιουργός, ὁ Ἰησοῦς, τοῦ Ἰησοῦ, τῷ Ἰησοῦ, τὸν Ἰησοῦν παρὰ τῇ ἱερᾷ γραφῇ. Πάντα δὲ τὰ εἰς ους ἁπλᾶ μέν, περισπῶνται. οἷον, νοῦς. βοῦς. πλὴν τοῦ πούς, καὶ ὀδούς· ταῦτα γὰρ ἀλλάξαντα τὴν κλίσιν, ἤλλαξαν καὶ τὸν τόνον. σύνθετα δέ, βαρύνονται. οἷον, εὔπλους. εὔχρους. εὔνους. σύνους. κακόνους. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα διαιροῦνται εἰς ὁλοπαθῆ, καὶ ὀλιγοπαθῆ, λεκτέον ἂν εἴη καὶ περὶ αὐτῶν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν ὀλιγοπαθῶν.

Περὶ τῶν εἰς ους ὀλιγοπαθῶν.

Ὁ βοῦς. τοῦ βοός, καὶ βοῦ παρὰ ποιηταῖς. τῷ βοΐ. τὸν βόα, ἀπὸ τῆς δοτικῆς. καὶ βοῦν, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς. εὐχρηστοτέρα δὲ ἡ δευτέρα τῆς πρώτης. ἡ κλητική; ὦ βοῦ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἀποβολῇ τοῦ σ. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφθόγγου, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ὁ βοῦς, ὦ βοῦ. ὁ πλακοῦς, ὦ πλακοῦ. ὁ πηλεύς, ὦ πηλεῦ. τὼ βόε. τοῖν βοοῖν. ὦ βόε ἀσυναίρετα. οἱ βόες· καὶ κράσει, βοῦς. ὅπερ σπανίως

εὕρηται. τῶν βοῶν· τοῖς βουσί. τοὺς βόας, καὶ βοῦς κατὰ κρᾶσιν ὁμοφώνως τῇ ὀνομαστικῇ πληθυντικῇ. ὅτι γὰρ αὕτη εἰς ες λήγει συνῃρημένη οὖσα, ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν ἔχει. οἷον, οἱ βόες, καὶ βοῦς. τοὺς βόας, καὶ βοῦς. ὦ βόες, καὶ βοῦς. οἱ ἰχθύες, καὶ ἰχθῦς. τοὺς ἰχθύας, καὶ ἰχθῦς. ὦ ἰχθύες, καὶ ἰχθῦς. Τούτων δὴ οὕτως ἐχόντων, σχηματιστέον δεῖ καὶ τὰ εἰς ους συνῃρημένα πολυπαθῆ. Τὰ εἰς οος εἴτε μονογενῆ, εἴτε τριγενῆ συνῃρημένα, ἁπλῶς τε, καὶ συνῃρημένως κλίνονται. οὕτως. Ὁ νόος, καὶ νοῦς. τοῦ νόου, καὶ νοῦ. τῷ νόῳ, καὶ νῷ. τὸν νόον, καὶ νοῦν. ὦ νόε, ὦ νοῦ. Τὼ νόω, καὶ νῶ. τοῖν νόοιν, καὶ νοῖν. ὦ νόω, καὶ νῶ. Οἱ νόοι, καὶ νοῖ. τῶν νόων, καὶ νῶν. τοῖς νόοις, καὶ νοῖς. τοὺς νόους, καὶ νοῦς. ὦ νόοι, ὦ νοῖ. Καὶ ὁ νοῦς, τοῦ νοός. τῷ νοΐ. καὶ ὁ χροῦς, τοῦ χροός. τῷ χροΐ. τὸ δὲ Σοφοκλέους ἐν αἴαντι, ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο. ὥστε μὴ χαίρειν τινὰ, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁ χροῦς, τοῦ χροῦ, τῷ χρῷ, ἢ ἀπὸ τοῦ χρὼς, χρὼ, χρῷ ἀττικῶς, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁ χρὼς, τοῦ χρωτὸς, τῷ χρωτὶ, καὶ χρῷ.

Περὶ τῶν εἰς ως, κατάληξις ἑβδόμη.

Τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα περισπώμενα, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ σῶς, τοῦ σῶ. ὁ κρῶς, τοῦ κρῶ. ὁ κῶς, τοῦ κῶ. ὁ γνῶς, τοῦ γνῶ. Ἔτι τὰ εἰς ως πάντα ἀττικά. οἷον, ὁ μενέλεως. τοῦ μενέλεω. ὁ λεώς. τοῦ λεώ. ὁ κάλως. τοῦ κάλω. καὶ ὁ κάλος, τοῦ κάλου κοινῶς. καὶ ὁ κάλως, τοῦ κάλωος. Τὰ εἰς ως ὀξύτονα μονοσύλλαβα, περιττοσυλλάβως εἰς ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ τρὼς, τοῦ τρωός. ὁ δμὼς, τοῦ δμωός. ἐξαιρεῖται ὁ ζὼς, τοῦ ζῶ. Ἔτι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ἔχοντα σύμφωνον τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἤγουν δ, θ, τ. οἷον, δμὼς, δμωός. θὼς, θωός. τὼς, τωός.

Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ χρὼς, τοῦ χρωτός. ὁ φὼς, τοῦ φωτὸς, ὁ ἀνήρ. τὸ φῶς δὲ, τοῦ φωτός. Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα πολυσύλλαβα. οἷον, ὁ ἀπτὼς, τοῦ ἀπτῶτος. ὁ ἀγνὼς, τοῦ ἀγνῶτος. ὁ ἱδρὼς, τοῦ ἱδρῶτος. Τὰ εἰς ως βαρύτονα, εἰ μὲν βραχείᾳ παραλήγουσιν, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, γέλως, γέλωτος, καὶ γέλω ἀττικῶς. ἔρως, ἔρωτος, καὶ ἔρω ἀττικῶς. καὶ ὁ ἔρος τοῦ ἔρου αἰολικῶς, πολλάκις παρὰ ποιηταῖς. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ, τῇ δ' ἔρος ὡμάρτησε, καὶ ἵμερος ἕσπετο καλός. εἰ δὲ μακρᾷ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον ἥρως, ἥρωος. μίνως, μίνωος. πλὴν τοῦ ἔλως, ἔλωτος. ἔλως δ' ἦν. Οἱ ἀθηναῖοι δὲ, ἥρω καὶ μίνω λέγουσιν, ἰσοσύλλαβον ἐπὶ τοῦ τοιούτου ποιοῦντες κλίσιν. Τὰ εἰς ως σύνθετα, κοινῶς μὲν

ĩuentũ ẽ,hoꝶ boũ his bob⁹,hos boues & boues p mixtionẽ cõ ſonanter nominatiuo plurali.Quando.n.hic in es deſinit cõtra ctus ens, conuocem accuſatiuum & uocatiuum habet, ut hi boues & boues,hos boues & boues o boues & ues. hi piſces & piſces. hos piſces, & piſces o piſces , & piſces . his ſic habentibus formandum eſt & quæ in us contracta multi-paſſa.quæ ĩ os ſiue ſoligenera,ſiue trigenera cõtracta ſimpliciter que & cõtracte flectunt ſic.hæc mens , & mens . huius mentis & tis.huic menti,& ti hãc mẽtẽ & tẽ o mẽs o mẽs hæ mẽtes. & tes haꝶ mẽtiũ.tiũ o mẽtes o tes,hæ mẽtes tes,haꝶ mẽtiũ & tiũ. his mẽtib⁹ & b⁹,has mẽtes,& tes.o mẽtes & tes,& hæc mẽs, h⁹ mẽtis,huic ti.& hæc cutis h⁹ tis,huic cuti Illđ uero Sophoclis ĩ aiace.r̃dit.n.ĩ cute hoc,ut ñ gaudẽt qdã,uel ab eo qđ ẽ hæc cutis huius cutis , huic cuti . uel a cutis cutis cuti attice , uel & ab hæc cutis huius cutis huic cuti & cuti.

De in os,terminatio ſeptima.

In os ſoliſyllaba circunflexa abiectione s, faciunt gtũm ut hic ſoſpes.h⁹ ſoſpitis.hic crous h⁹ croi.hic cous h⁹ coi. hic notus huius noti.Etiã in os omnia attica , ut hic menelaus hui⁹ menelai.hic populus h⁹ puli.hic funis h⁹ nis & hic funis h⁹ funis communiter & hic funis huius funis.In os acutiſona ſoli-ſyllaba pluriſyllabice in os faciunt genitiuum ut hic tros hui⁹ trois.hic ſeru⁹ h⁹ ſerui.excipitur hic uiuens hui⁹ uiuẽtis.etiã ĩn os ſoliſyllaba habentia conſonantem tertiæ coniugationis grauiſonorum ideſt d.th.t.ut ſeruus ſerui pãthera ræ.tros trois. at non habentia in tos faciunt genitiuum ut hoc corpus . huius corporis hic uir h⁹ uiri ꝑ uir.hoc lumẽ uero hui⁹ luminis. Etiã ĩ os acutiſona multiſyllaba,ut indecidens indecidentis . ignotus ignoti. ſudor ſudoris. In os grauiſona ſiquidem breui penultimant in tos faciunt genitiuum,ut riſus riſus,& riſus attice. Amor amoris & amoris attice,& Amor amoris æolice ſæpe apud poetas. unde & Heſiodus iu Theo-gõia,hãc amor ſecuta ẽ,& cupido ſecut⁹ ẽ pulcher , ſic lõga per purũ os faciunt genitiuum ut heros herois minos.nois,ꝑter ſer-uus,ſerui.ſeru⁹.n.erat,athenienſes ãt heroẽ minoem dicũt pari ſyllaba ĩ huiuſmõi faciẽtes đcliatioẽ.in os cõpoſita cõiter qdẽ

simpliciũ seruant declinatiunẽ ut soluisudor soluisudoris· auricola auricolæ· attice autem in o faciunt genitiuũ, ut risus amator, risus amatoris ĩfortũat⁹ amator. tori, hic sudor, huius sudoris. huic sudori, & per abscisionem, sudori. sæpe apud poetas. & apud poetam in. xvi. Iliadis. labore autem & sudore assidue semper, pro sudore· hunc sudorem, & ꝑ abscisionẽ sudorem, ut apud eundem sæpe. & in decimo Iliadis ipsi autem sudorem multum abluebãt mari· ꝓ sudorẽ. o sudor hi sudores hoꝝ sudoꝝ o sudores. hi sudores horum dorum. his sudorib⁹. hos sudores, o sudores. hic heros huius rois. huic heroi hũc heroẽ o. ros. hi roes hoꝝ roũ o. roes. hi roes & cõmixtõe heroes ut apud Aristophanẽ ĩ auibus. nũ heroes ꝓpe sũt ꝓ heroes semel uero dicto ob metrũ non est utendũ, horũ heroũ his. ib⁹. hos heroas· & heroas· o heroes.

De in duas cõsonãtes definẽtibus nõibus termĩatio octaua.

Duas consonantes finales habentia nõia, uel i es desinunt, ut mare, uel in xi ut caro, & habentia quidem finale x, ante ipsum uel l habent ut sulcus uel r ut caro. uel g ut sphinx, sed de his quidẽ in alio. habentia aũt finale s, aut l, habẽt ante ipsum, ut mare, uel n. ut tiryns, uel r ut beatus de qb⁹ nũc dicendũ· In duas consonantes desinentia plurisyllabice per duas cõsonãtes declinantur ut tiryns tirynthis. lumbricus lumbrici beatus beati mare aũt debẽs esse maris. maris, maris factũ ẽ ut seruet aspiratio nominatiui spiritus enim nominatiui obliqui seruant. Si igitur fuisset maris tenuaret. Oĩs enim uocalis ꝑcedens liquidam post quam consonans tertiæ coniugationis grauisonorũ sequitur, tenuat. ꝓpterea igit abiectũ ẽ t, & effectũ est maris ut obliqui aspirationem nominatiui habeant· hoc mare huius maris. huic· ri hoc mar̃· o mar̃, hi sales hoꝝ saliũ· o sales. hi sales horum salium· his salibus. hos sales. o sales. significat autem sal salis· mare autem maris mari mare solum mare. habentia. a ante duas consonantes in tos faciunt genitiuum, ut beatus secundum ueteres. beati & hic beatus huius beati. unde hic beatus huius beati. At non habentia a in thos faciunt genitiuum ut tiryns tirynthis. lumbricus lumbrici.

τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν· οἷον, λυσίδρως, λυσίδρωτος· χρυσίερως, χρυσέρωτος· ἀττικῶς δὲ, εἰς ω ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ φιλόγελως, τοῦ φιλόγελω· ὁ δύσερως, τοῦ δύσερω. Ὁ ἱδρώς· τοῦ ἱδρῶτος· τῷ ἱδρῶτι· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἱδρῶ πολλάκις παρὰ ποιηταῖς, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ ρ τῆς ἰλιάδος, καμάτω δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεί· ἀντὶ ἱδρῶτι· τὸν ἱδρῶτα, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἱδρῶ, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ πολλάκις· καὶ ἐν τῷ κ τῆς ἰλιάδος, Αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ· ἀντὶ ἱδρῶτα· ὦ ἱδρώς· τὼ ἱδρῶτε. τοῖν ἱδρώτοιν· ὦ ἱδρῶτε. οἱ ἱδρῶτες· τῶν ἱδρώτων· τοῖς ἱδρῶσι· τοὺς ἱδρῶτας. ὦ ἱδρῶτες. Ὁ ἥρως· τοῦ ἥρωος· τῷ ἥρωϊ· τὸν ἥρωα. ὦ ἥρως. τὼ ἥρωε. τοῖν ἡρώοιν· ὦ ἥρωε. οἱ ἥρωες, καὶ κράσει ἥρως, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει ἐν ὄρνισιν, οἱ γὰρ ἥρως ἐγγύς εἰσιν. ἀντὶ ἥρωες. τῷ δὲ ἅπαξ ῥηθέντι διὰ τὸ μέτρον, οὐ χρηστέον· τῶν ἡρώων· τοῖς ἥρωσι· τοὺς ἥρωας, καὶ ἥρως· ὦ ἥρωες.

Περὶ τῶν εἰς δύο σύμφωνα ληγόντων ὀνομάτων, κατάληξις ὀγδόη.

Τὰ δύο σύμφωνα τελικὰ ἔχοντα ὀνόματα, ἢ εἰς τὸ σ λήγουσιν ὡς ἅλς, ἢ εἰς τὸ ξ ὡς σάρξ· καὶ τὰ μὲν ἔχοντα τελικὸν ξ, πρὸ αὐτοῦ ἢ λ [illegible] ὡς ὄλξ, ἢ ρ ὡς σάρξ, ἢ γ ὡς σφίγξ. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων [illegible] ἄλλῳ· τὰ δὲ ἔχοντα τελικὸν τὸ σ, ἢ λ ἔχουσι πρὸ αὐτοῦ ὡς ἅλς, [illegible] ν ὡς τίρυνς, ἢ ρ ὡς μάκαρς· περὶ ὧν νῦν ῥητέον· Τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα περιττοσυλλάβως, διὰ δύο συμφώνων κλίνονται. οἷον, τίρυνς, τίρυνθος· ἕλμινς, ἕλμινθος. μάκαρς, μάκαρτος. ὁ δὲ ἅλς ὀφείλων εἶναι ἅλτος, ἁλὸς ἐγένετο, ἵνα φυλαχθῇ ἡ δασεῖα τῆς ὀνομαστικῆς· τὰ γὰρ πνεύματα τῆς ὀνομαστικῆς αἱ πλάγιαι τηροῦσιν· εἰ γοῦν ἦν ἅλτος, ἐψιλοῦτο· πᾶν γὰρ φωνῆεν προηγούμενον ἀμεταβόλου, μεθ' ὃ σύμφωνον τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἕπεται, ψιλοῦται. ταῦτά τοι ἐξεβλήθη τὸ τ, καὶ ἐγένετο ἁλὸς, ἵνα αἱ πλάγιαι τὴν δασεῖαν τῆς ὀνομαστικῆς σώζωσιν. Ὁ ἅλς· τοῦ ἁλός· τῷ ἁλί· τὸν ἅλα. ὦ ἅλς. τὼ ἅλε· τοῖν ἁλοῖν. ὦ ἅλε. οἱ ἅλες. τῶν ἁλῶν· τοῖς ἁλσί. τοὺς ἅλας. ὦ ἅλες· σημαίνει δὲ τὸ ἅλας τοῦ ἅλατος. ἡ ἅλς δὲ, τῆς ἁλὸς, τῇ ἁλὶ, τὴν ἅλα μόνον, ἡ θάλαττα. Τὰ ἔχοντα α πρὸ τῶν δύο συμφώνων, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, μάκαρς, κατὰ παλαιοὺς μάκαρτος. καὶ ὁ μάκαρ, τοῦ μάκαρος· ὅθεν ὁ μακάριος, τοῦ μακαρίου· Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα α, εἰς θος ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, τίρυνς, τίρυνθος· ἕλμινς, ἕλμινθος.

Περὶ τῶν εἰς αν ὀνομάτων, κατάληξις ἐννάτη.

Τὰ εἰς αν ὀνόματα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν, καὶ φυλάττουσι πανταχοῦ τὸ α μακρόν. οἷον, παιὰν, παιᾶνος. τιτὰν, τιτᾶνος. πελεκὰν, πελεκᾶνος. πὰν, πανὸς, ὁ θεός. τὸ πᾶν δὲ τοῦ παντός. καὶ ἁπλᾶ μὲν ὄντα, ὀξύνονται. οἷον, τιτάν. παιάν. σύνθετα δὲ, παροξύνονται. οἷον, εὐπαίαν. τιτανόπαν. δρμόπαν. σεσημείωται ὁ καρβάν. σύνθετον γὰρ ὂν, ἀπὸ τοῦ καρὸς βοὴν ἔχειν, ὀξύνεται.

Περὶ τῶν εἰς ην, κατάληξις δεκάτη.

Τὰ εἰς ην μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ η ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, σπλὴν, σπληνός. ζὴν, ζηνός. χὴν, χηνός. μὴν, μηνὸς, καὶ μεὶς αἰολικῶς. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος, μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος. ἡ φρὴν δὲ, τῆς φρενός. θηλυκὸν γάρ. Ἔτι τὰ εἰς ην πολυσύλλαβα ὀξύτονα, ἐὰν μὲν ἔχωσι τὸ μ, τρέπουσι τὸ η εἰς ε ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ποιμὴν, ποιμένος λιμὴν, λιμένος. ὑμὴν, ὑμένος. πυθμὴν, πυθμένος. ἐξαιρεῖται δαμὴν, δαμῆνος. ἐὰν δὲ μὴ ἔχωσι τὸ μ, φυλάττουσι τὸ η. οἷον, σωλὴν, σωλῆνος. λειχὴν, λειχῆνος. ἐξαιρεῖται ἀζὴν ἀζένος. ἀδὴν ἀδένος. καὶ αὐχὴν αὐχένος, ὅτι αὐχμὴν ἦν. Τὰ εἰς ην βαρύτονα, εἰ μὲν ὦσι μονογενῆ, φυλάττουσι τὸ η ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ἕλλην, ἕλληνος. γέρην, γέρηνος. σέβην, σέβηνος. εἴρην, εἴρηνος, καὶ εἴρενος παρὰ Καλλιμάχῳ διὰ τὸ μέτρον. εἰ δὲ ὦσιν ἐπίθετα διγενῆ, τρέπουσι τὸ η ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἄρσην, ἄρσενος. ὁ καὶ ἡ τέρην, τέρενος.

Περὶ τῶν εἰς ιν, κατάληξις ἑνδεκάτη.

Τὰ εἰς ιν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ δικατάληκτα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ ι μακρὸν πανταχοῦ. οἷον, ὁ δελφὶν, τοῦ δελφῖνος. ὁ τελχὶν, τοῦ τελχῖνος. ἡ ἀκτὶν, τῆς ἀκτῖνος. ἡ ἐλευσὶν, τῆς ἐλευσῖνος. καὶ τὰ μὲν ἁπλᾶ, ὀξύνονται. οἷον, δελφίν. ἀκτίν. τὰ δὲ σύνθετα, παροξύνονται. οἷον, χρυσάκτιν. διγλώχιν. εὐάκτιν. καλοῦνται δὲ δικατάληκτα, ὅτι παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς, εἰς ις ἔληγον. οἷον, δελφίς. ἀκτίς. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, εἰς ιν. οἷον, δελφίν. ἀκτίν. εὐχρηστοτέρα δὲ ἡ εἰς ις, τῆς εἰς ιν. ἐξαιρεῖται τίς, τινός. μὴ δικατάληκτον γὰρ ὂν, συνεσταλμένον φύσει τὸ ι ἔχει.

Περὶ τῶν εἰς υν, κατάληξις δυοκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς υν, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, μόσυν, μόσυνος. πόλτυν, πόλτυνος. φόρκυν. φόρκυνος. φόρκυνι. φόρκυνα. καὶ ὁ φόρκυς. τοῦ φόρκυος. τῷ φόρκυϊ. τὸν φόρκυν. καὶ ὦ φόρκυς.

De in an nõibus Terminatio ix.

In an nomina appositione os faciunt genitiuum, etiam seruant ubiq; a longum ut pæan pæanis, titan titanis. Pelicanus pelicani· pan panis deus. omne autẽ omnis, & simplicia quidem essentia acuuntur ut titã pæan cõposita uero penacuunt̃ ut eupæan. titanopan hermopan. Notandũ est hic carban compositum enim ens a care uocem habere acuitur.

De in in, terminatio decima.

In in unisyllaba masculina appositione os faciũt genitiuum seruantia ita in obliquo ut splen splenis Iupiter iouis· anser anseris, mẽsis mẽsis & mẽsis æolice uñ & Hesiodus, mensis enim pessimus iste. mens autem mentis fœmininum enim, etiam in in multisyllaba acutisona si habent m, uertunt ita in e in obliquis, ut pastor pastoris portus portus. hymen hymenis. fundum fundi· excipitur Damen damenis· Si non habent m, seruant ita ut aquæductus aquæducti, ĩpetigo ĩpetiginis· Excipit̃. azen azẽis. adẽ adenis, & collum colli, quia collum erat. In in grauisona si sint soligenera, seruant ita in obliquis ut græcus græci geren gerenis, seuen seuenis. Iren irenis, & irenis apud Callimachũ propter metrũ. Sed si sint adiectiua bigenera, uertũt ita ĩ alios casus, ut hic & hæc mas. hic & hæc Iuuenis iuuenis·

De in in, terminatio undecima·

In in masculina & fœminina biterminata appositione os faciunt genitiuum· & seruant i longum ubiq;, ut delphin delphinis. telchin telchinis radius, radii, eleusin, eleusinis· & simplicia quidem acuuntur ut delphin radi⁹, sed composita penacuunt̃· ut auriradius. tricuspis, bonira dius· uocantur autem biterminata, quoniam apud ueteres, in is desinebant, ut delphin. radius, sed apud iuniores in in ut delphin. radius. Vsitatior autẽ quæ in is, ea quæ in in. excipit̃ aliqs alicuius. nõ bitermĩatũ. n. ens correptũ natura iota habet.

De in yn, terminatio duodecima.

In yn appositione os faciunt genitiuum, ut mosyn mosynis, poltyn poltynis. Phorcyn phorcynis· phorcyni. cynẽ & hic phorcys· h⁹· cynis· huic phorcyni. hũc. cynẽ. & hic phorcys

h⁹phorci. huic phorco. uñ & Hesiod⁹ ĩ theogõia, ceto ãt Iuuenissimum phorcũ amore mixta. hunc phorcũ, unde & homericus Quint⁹ in sexto. Si ãt paris mosynúmq; pcussit, & fortẽ phorcũ & hic phorc⁹ h⁹ phorci. Illđ uero ys, alii longũ, alii breue semp existimarũt. ac doctus Herodianus ĩ nominatiuo quidẽ solũ esse breue ait, in obliquis autem longum. quod usus poetarum confirmat. nam antiquis ille orpheus in argonauticis sic ait. Proteum, & phorcyna, & fortem tritonem, sic similiter & poeta in primo odyssεæ phorcynis filia maris immensi regnatoris, & rursus ĩ tertiodecĩo eiusdẽ, phorcynis uero qdã est portus marini senis. & in tertio eiusdem extremitate Gortynis ĩ aeriformi põto, & dionysius enarrator apúdq; sacrã Gortynem, & epirotidẽ phæstũ, phorcys ãt phorcyos. Illđ cy: breue, q̃ enim in ys breuem bitẽporeã hñt, unde & Hesiodus ĩ theogonia phorcyi autem rursus Ceto anus peperit pulchrigenas.

De in on desinentibus, terminatio. xiii.

In on desinentia nomina aut acuuntur, ut Sarpedon, helicon aut grauãtur, ut theon. plato, aut circũflectunt ut Xenophõ Neptunus, & acutisona additione os facientia genitiuum, uel seruant o magnum in obliquis, ut Helicon heliconis, uel uertunt o magnum in paruum, ut Sarpedon sarpedonis grauisona aũt uel additione os faciunt genitiuum, Interdũ uero o magnum seruantia, interdum aũt uertentia, uel per nt. at circunflexa ut plurimum per nt faciunt genitiunm, seruantia o magnum. Sed quoniam de his documentum uariúmq; est, & paucis cognitũ, dicendũ fuerit diligẽtissime secũdũ ueteres non parcentibus atramento.

De in on Acutisonis seruantibus o.

In on Acutisona solisyllaba additione os faciunt gtũm seruantia o magnum in obliquis, ut ramus rami, collis collis. Etiam in on contentiua, ut cubiculum cubiculi. uirginetum uirgineti. spinetum spineti. Etiam ut contentiua, ut certamẽ certaminis. æuum æui. etiam mensiũ nomina, ut augustus augusti. Iunius Iunii. februarius februarii. Etiam per eon sut

τοῦ φόρκυ. τῷ φόρκυ. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ, κητὼ δ' ὁπλότατον φόρκυ φιλότητι μιγεῖσα. τὸν φόρκυν. ὅθεν καὶ ὁ ὁμηρικὸς κόϊντος ἐν ἕκτῳ, ἂν δὲ πάρεις μόσυνόντ' ἔβαλεν, καὶ ἀγήνορα φόρκυν. καὶ ὁ φόρκυς, τοῦ φόρκου. τὸ δὲ υς, οἱ μὲν, μακρόν. οἱ δὲ, βραχὺ ἀεὶ ἐνόμισαν. ὁ δὲ σοφὸς Ἡρωδιανὸς, ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ, μόνον εἶναι βραχύ φησιν. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις, μακρόν. ὅπερ ἡ χρῆσις τῶν ποιητῶν ἐπιβεβαιοῖ. ὁ γὰρ παλαιὸς ἐκεῖνος Ὀρφεὺς ἐν ἀργοναυτικοῖς οὕτω φησὶ, Πρωτέα, καὶ φόρκυνα, καὶ εὐρυβίην τρίτωνα. οὕτως ὁμοίως καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ α τῆς ὀδυσσείας φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος. καὶ πάλιν ἐν τῷ ν τῆς αὐτῆς, φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος. καὶ ἐν τῷ γ τῆς αὐτῆς, Ἐσχατιῇ γόρτυνος ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ. καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητὴς, Παρθενίην γόρτυνα, καὶ ἠπειρώτιδα φαιστόν. τοῦ δὲ φόρκυς, φόρκυος, τὸ κυ βραχύ. τὰ γὰρ εἰς υς, βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσιν. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ, φόρκυϊ δ' αὖ κητὼ γραίας τέκε καλλιπαρήους.

Περὶ τῶν εἰς ων ληγόντων, κατάληξις ιγ.

τὰ εἰς ων λήγοντα ὀνόματα, ἢ ὀξύνονται ὡς σαρπηδὼν, ἑλικὼν, ἢ βαρύνονται, ὡς θέων, πλάτων, ἢ περισπῶνται, ὡς ξενοφῶν, ποσειδῶν. καὶ τὰ μὲν ὀξύτονα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦντα τὴν γενικὴν, ἢ φυλάττουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις, ὡς ἑλικὼν, ἑλικῶνος, ἢ τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν, ὡς σαρπηδὼν, σαρπηδόνος. τὰ δὲ βαρύτονα, ἢ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ποτὲ δὲ τὸ ω μέγα φυλάττοντα, ποτὲ δὲ τρέποντα, ἢ διὰ τοῦ ντ. τὰ δὲ περισπώμενα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ ντ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ ω μέγα. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ περὶ τούτων διδασκαλία ποικίλη τέ ἐστι, καὶ ὀλίγοις γνωστὴ, λεκτέον ἂν εἴη ἀκριβέστατα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, μὴ φειδομένοις μέλανος.

Περὶ τῶν εἰς ων ὀξυτόνων φυλαττόντων τὸ ω.

τὰ εἰς ων ὀξύτονα μονοσύλλαβα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, κλὼν, κλωνός. πρὼν, πρωνός. ἔτι τὰ εἰς ων περιεκτικά. οἷον, κοιτὼν, κοιτῶνος. παρθενὼν, παρθενῶνος. ἀκανθὼν, ἀκανθῶνος. ἔτι τὰ ὡς περιεκτικά. οἷον, ἀστὼν, ἀστῶνος. αἰὼν, αἰῶνος. ἔτι τὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα. οἷον, βοηδρομιὼν, βοηδρομιῶνος. ἑκατομβαιὼν, ἑκατομβαιῶνος. ἐλαφηβολιὼν, ἐλαφηβολιῶνος. ἔτι τὰ διὰ τοῦ εων ὑ-

πρὸ δισύλλαβα· οἷον, λεγεὼν, λεγεῶνος· ἡρακλεὼν, ἡρακλεῶνος. τυφεὼν, τυφεῶνος· ποσειδεὼν, ποσειδεῶνος. Τὰ δὲ εἰς ων καθαρὸν βραχεῖ διχρόνῳ παραληγόμενα, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ἀμφικτυὼν, ἀμφικτυόνος. περικτιὼν, περικτιόνος. τὸ δὲ κνακυὼν, κνακυῶνος. τὸ γὰρ κυ μακρόν. Ἔτι τὰ εἰς δων, οἷον, σαρπηδὼν, σαρπηδόνος, καὶ σαρπήδων, σαρπήδοντος. μακεδὼν, μακεδόνος· ἐξαιρεῖται ὁ καλυδὼν, τοῦ καλυδῶνος, καὶ ὁ ἀμυδὼν, τοῦ ἀμυδῶνος, ὀνόματα κύρια. ἀφ' ὧν ἡ καλυδὼν πόλις, καὶ ἡ ἀμυδών. Τὰ εἰς ων περισπώμενα πάντα διὰ τοῦ ντ κλίνοντα, φυλάττοντα τὸ ω μέγα. οἷον, ξενοφῶν, ξενοφῶντος. ἀγλαοφῶν, ἀγλαοφῶντος, δημοφῶν, δημοφῶντος. ἐξαιρεῖται ὁ ποσειδῶν, τοῦ ποσειδῶνος, καὶ παιῶν, παιῶνος, καὶ τυφῶν, τυφῶνος. ὃς καὶ τυφὼς τυφὼ λέγεται ἀττικῶς, καὶ τυφεὼν, τυφεῶνος, καὶ τυφωεὺς, τυφωέως, καὶ τυφάων, τυφάωνος. Οἱ ποιηταὶ δὲ διὰ τὸ μέτρον προστιθέασιν ο πολλάκις ἐνίοις τούτων τῶν ὀνομάτων, δημοφόων καὶ δημοκόων λέγοντες. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ε τῆς ἰλιάδος, Ἀλλ' υἱὸν πριάμοιο νόθον βάλε δημοκόωντα. ἀντὶ δημοκῶντα. Ἔτι εὕρηται τούτοις προστιθέμενον F δίγαμμα αἰολικὸν ἐν ἐπιγράμμασι παλαιοῖς. τοῦτο δὲ ἦν ὥς φησι Διονύσιος ὁ ἁλικαρνασεὺς ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν ου συλλαβὴ ἑνὶ στοιχείῳ γραφομένη διτταῖς πλαγίαις ἐπὶ μίαν ὀρθὴν, ἐπιζευγνυμένη οὕτω F. ἔχρωντο δὲ οἱ αἰολεῖς ἐν ταῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομέναις λέξεσιν. οἷον, Fελένη, Fάναξ. Fανήρ. Fοῖκος. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ τοῦ ρ συμφωνίαν οὐ ποιεῖ. ἔτρεπον αὐτὸ εἰς β, τ, ἢ δ, ἢ κ, ὄντος ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ ὡς γέγραπται ἐν τῷ αἰολικῷ ἰδιώματι. οἷον, βρήτωρ, ἀντὶ ῥήτωρ. βρυτὴρ, ἀντὶ ῥυτήρ. βρόδος, ἀντὶ ῥόδος. βράκος, ἀντὶ ῥάκος. ἅπαξ δὲ Ἀλκαῖος Fρήξεις ἀντὶ ῥήξεις εἶπεν, ὥς φησι Τρύφων ὁ γραμματικὸς, ὃς καὶ ἴωνας, καὶ δωριεῖς, καὶ λάκωνας, καὶ βοιωτοὺς αὐτῷ χρῆσθαί φησιν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἡμεῖς δασείᾳ, ἢ ψιλῇ χρώμεθα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου, ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τῶν εἰς ων βαρυτόνων λέγωμεν.

Περὶ τῶν εἰς ων βαρυτόνων φυλαττόντων τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις.

Τὰ εἰς ων βαρύτονα παρώνυμα, φυλάττουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, θεὸς, θέων, θέωνος. στυφὴ, στύφων, στύφωνος. πλατὺς, πλάτων, πλάτωνος. ἱδρὸς, ἵδρων, ἵδρωνος. ἀκτὴ, ἀκταίων, ἀκταίωνος, καὶ ἀκταίονος κατὰ συστολήν. ἐξαιρεῖται τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος συνθέτων γινόμενα. οἷον, ἄναιμος, ἀναίμων, ἀναίμωνος. κατάπυγος, κατα πύγων,

perbiſyllaba ut legio legionis. hercules herculis. ty. phon,typhonis.neptunus neptuni. Aliqua uero in on purum breui bitempore penultimantia mutant o magnum in o paruũ in obliquis. ut Amphictyon amphictyonis periction peri ctionis, ſed cnacyon cnacyõis illud.n. cy longũ.etiam aliqua in Edon, ut ſarpedon ſarpedonis, & ſarpedon ſarpedontis, ma cedo macedonis.excipiť hic calydo huius calydonis,&hic amy don huius amydonis nõia propria.a quibus calydon ciuitas & amydon. In on circunflexa omnia per nt flectuntur ſer uantia o magnum,ut xenophou xenophõtis. aglaophon agla. ophõtis.Demophõ demophõtis.excipiť hic neptun⁹ h⁹ neptũi. & taon onis. & typhon typhonis & typhon onis dicitur attice, & typho .typhonis. &typhoeus typhoei. & ty. phaon onis. poetæ uero propter metrum apponunt o ſæ. pe in quibuſdam hotũ nõium. Demophoõ & democoon dicẽ- tes, unde & poeta in quinto Iliadis. Sed filium priami ſpurium percuſſit Democoontẽ ꝑ democoontem.etiam iuenitur his ap. poſitum f.digamma æolicum in epigrammatis antiquis. hoc autem erat(ut ait Dionyſius alicarnaſeus in prima romanarum hiſtoriarum) u ſyllaba una littera ſcripta duplicibus obliquis in unam rectam coniuncta ſic F. utebantur autem æoles in a uocali incipientibus dictionibus, ut Felena Frex. Fir. Fdomus,ſed qa ante r cõſonãtiã nõ facit,uertebãt ipſum in b, t, uel d,uel c. exiſtente in ſcďa ſyllaba, ut ſcriptum eſt in æolica lingua,ut bretor pro thetor & ſaluator ꝑ ſaluator. brodos pro rhodus.pãn⁹ uilis.ꝑ pãn⁹ uilis,ſemel uero alcæus rũpes ꝑ rũpes dixit,ut ait Tryphon gammaticus qui & iones & dores & lacones, & bœotos ipſo uti ait, pro ipſo autem nos denſo pro tenui utimur, ſed de hoc ſatis, nunc uero. de in on grauiſonis dicamus.

De in on graui ſonis ſeruantibus o magnum in obliquis.

In on grauiſona denominatiua ſeruant o magnum in obliquis ut deus Theontheonis. delitiæ Tryphon onis. latus, Plato onis. ſacer hieron onis. litus actæon actæo nis.& actæonis per correptionem. excipiuntur ab in os com- poſitis facta, ut exanguis. Anæmon onis, prædicatus

puer meritorius pueri meritorii.etiã in on gẽtilia ut myton mytonis cydon cydonis. cadmeon cadmeonis, argeon argeonis excipitur cycon onis. Cycon uero cyconis proprium, Etiam in bon, ut Strabo onis. tribo onis. Etiam in gon bisyllaba, & superbisyllaba, ut legon legonis, phlegon phlegonis. Aregon.onis. Etiam in don, ut Phædon phædonis. phedon. onis. Ladon onis. cnodon autem cnodontis. Etiam in don de nominatiua ut Corydus corydon. cinædus, cinædus cinædi. Etiam in zon. xon. son bisyllaba propria ut rhizon rhizonis. Axis axis. Phraxon. xonis. æson onis. & æsonis per correptionem. excipitur Iason iasonis, etiam in thon. phon. chon. con. pon. ton. disyllaba ut motho.onis. trypho. onis. glecho onis, glauco onis. dupo dupo-nis. Pluto onis. Etiam ante on immutabilem habentia. ut gelo onis. timo onis sinon onis. charon onis. naron autẽ onis per correptionem. Etiam in on habentia ante on bitemporem correptam, ut eetio eetionis, deucalion onis. Amphitryon onis. ereuthalion. onis. eutrion onis. electryon.onis. hephæstion.onis, endymion.onis. asterion.onis. Orion.orionis. huius uero illud ri, longum ut pleraq;, & breue apud Euripidem inuenit, & astra & orionem uideo. Etiam in on patronymica, ut pelides pelidæ. atrides atridæ. saturnius saturnii. illud uero in .xv. illiadis poetæ, Iouem uero nõ ego saturnium propè accedam p correptionem propter metrũ per o paruum scribitur. Etiam in on diminutiua ut bacchulus li. simunculus li. lacunculus lacunculi. morion onis.

De in on uertentibus o magnũ in o paruũ.

In on uerbalia, uel communia uertunt o magnũ ĩ o paruum ĩ obliquis, ut amo philemon onis. intelligo. noemon noemonis. misereor misericors cordis. hic & hæc prudẽs. tis. hic & hæc uicin⁹ ni. hic & hæc faber lignari⁹. fabri. excipit hic & hæc ardẽs entis. hic & hæc dissimulator oris. Etiam in on bitempore lõgo penultimantia ut machaon onis. hiætaon onis. Aretaon onis. Amphion onis sol solis .echion onis. Pandion onis. dolion onis, seruus serui.

καταπύτων, καταπύτονος. Ἔτι τὰ εἰς ων ἐθνικά. οἷον, μύτων, μύ-
τωνος. κύδων, κύδωνος. καδμείων, καδμείωνος. ἀργείων, ἀργείωνος.
ἐξαιρεῖται κύκων, κύκονος. κύκων δὲ κύκωνος, κύκεον. Ἔτι τὰ εἰς
βων. οἷον, στράβων, στράβωνος. τρίβων, τρίβωνος. Ἔτι τὰ εἰς των δισύλ
λαβα, καὶ ὑπὲρ δισύλλαβα. οἷον, λήτων, λήτωνος. φλέτων, φλέτωνος.
ἀρήτων, ἀρήτωνος. Ἔτι τὰ εἰς δων. οἷον, φαίδων, φαίδωνος. φείδων,
φείδωνος. λάδων, λάδωνος. κνώδων δὲ, κνώδοντος. Ἔτι τὰ εἰς δων πα
ρώνυμα. οἷον, κόρυδος, κορύδων, κορύδωνος. κίναδος, κινάδων, κινά-
δωνος. Ἔτι τὰ εἰς ζων, ξων, σων δισύλλαβα, κύρια. οἷον, ῥίζων, ῥί-
ζωνος. ἄξων, ἄξωνος. θράσων, θράσωνος. αἴσων, αἴσωνος, καὶ αἴσονος
κατὰ συστολήν. ἐξαιρεῖται ὁ ἰάσων, τοῦ ἰάσονος. Ἔτι τὰ εἰς θων,
φων, χων, κων, πων, τῶν, δισύλλαβα. οἷον, μόθων, μόθωνος. τρύφων,
τρύφωνος. γλήχων, γλήχωνος. γλαύκων, γλαύκωνος. δρύπων, δρύ-
πωνος. πλούτων, πλούτωνος. Ἔτι τὰ πρὸ τοῦ ων ἀμετάβολον
ἔχοντα. οἷον, γέλων, γέλωνος. τίμων, τίμωνος. σίνων, σίνωνος. χάρων,
χάρωνος. νάρων, νάρονος, κατὰ συστολήν. Ἔτι τὰ εἰς ων ἔχοντα
πρὸ τοῦ ων δίχρονον συνεσταλμένον. οἷον, ἠετίων, ἠετίωνος. δευκαλίων,
δευκαλίωνος. ἀμφιτρύων, ἀμφιτρύωνος. ἐρευθαλίων, ἐρευθαλίωνος.
εὐτρείων, εὐτρίωνος. ἠλεκτρύων, ἠλεκτρύωνος. ἡφαιστίων, ἡφαιστίωνος. ἐνδυ
μίων, ἐνδυμίωνος. ἀστερίων, ἀστερίωνος. ὠρείων, ὠρείωνος. τοῦτο δὲ τὸ ρι
μακρὸν ὡς τὰ πολλά. καὶ βραχὺ δὲ παρ' εὐριπίδῃ εὕρηται. τάτε ἄστρα καὶ
τὸν ὠρείωνα δέρκομαι. Ἔτι τὰ εἰς ων πατρωνυμικά. οἷον, πηλείων, πη
λείωνος. ἀτρείων, ἀτρείωνος. κρονίων, κρονίωνος. τὸ δὲ ἐν τῷ ξ τῆς ἰλιά-
δος τοῦ ποιητοῦ, ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην, κατὰ
συστολήν διὰ τὸ μέτρον διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. Ἔτι τὰ εἰς ων
ὑποκοριστικά. οἷον, βάκχων, βάκχωνος. σίμων, σίμωνος. λάκων, λά
κωνος. μορίων, μορίωνος.

Περὶ τῶν εἰς ων τρεπόντων τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν.

Τὰ εἰς ων ῥηματικὰ ἢ κοινὰ, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν ἐν ταῖς
πλαγίαις. οἷον, φιλῶ, φιλήμων, φιλήμονος. νοῶ, νοήμων, νοήμο-
νος. ἐλεῶ, ἐλεήμων, ἐλεήμονος. ὁ καὶ ἡ σώφρων, σώφρονος. ὁ καὶ ἡ
γείτων, γείτονος. ὁ καὶ ἡ τέκτων, τέκτονος. ἐξαιρεῖται ὁ καὶ ἡ αἴθων,
αἴθωνος, ὁ καὶ ἡ εἴρων, εἴρωνος. Ἔτι τὰ εἰς ων διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ
παραληγόμενα. οἷον, μαχάων, μαχάονος. ἱκετάων, ἱκετάονος. ἀρε-
τάων, ἀρετάονος. ἀμφίων, ἀμφίονος. ὑπερίων, ὑπερίονος. ἐχίων,
ἐχίονος. πανδίων, πανδίονος. δολίων, δολίονος. ὀπάων, ὀπάονος.

κίων, κίονος. πίων, πίονος. πρίων, πρίονος. Ἔτι τὰ εἰς ων ὑπὲρ δισύλλαβα, μακρᾷ παραληγόμενα· οἷον, παιήων, παιήονος. Ἔτι τὰ εἰς ων συγκριτικά· οἷον, μείζων, μείζονος· κρείσσων, κρείσσονος· καλλίων, καλλίονος. Ἔτι τὰ εἰς ων δισύλλαβα, μὴ παρώνυμα, δύο σύμφωνα κατὰ σύλληψιν ἔχοντα. οἷον, τέκτων, τέκτονος· ἴδμων, ἴδμονος. ἄκμων, ἄκμονος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ φρὴν σύνθετα· οἷον, ἄφρων, ἄφρονος· δαΐφρων, δαΐφρονος.

Περὶ τῶν εἰς ων διὰ τοῦ ντ κλινομένων.

Τὰ εἰς ων ἔχοντα θηλυκὸν διὰ τοῦ αινα, διὰ τοῦ ντ κλίνονται τρέποντα τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. οἷον, λέων, λέοντος, ὅτι λέαινα. θεράπων, θεράποντος, ὅτι θεράπαινα. δράκων, δράκοντος, ὅτι δράκαινα. ὁ λάκων δὲ λάκωνος· ὑποκοριστικὸν γάρ. Ἔτι τὰ εἰς δων ὑπὲρ δισύλλαβα, μὴ παρώνυμα· οἷον, κελάδων, κελάδοντος. σαρπίδων, σαρπίδοντος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ οδους σύνθετα· οἷον, θερμώδων, θερμώδοντος· χαλκώδων, χαλκώδοντος· χαυλιώδων, χαυλιώδοντος· ταῦτα δὲ καὶ διὰ τοῦ ωνος εὕρηνται κλινόμενα· οἷον, ἀμφόδων, ἀμφώδωνος. Ἔτι τὰ εἰς θων ὑπὲρ δισύλλαβα μετοχικά· οἷον, φαέθων, φαέθοντος. πυριφλεγέθων, πυριφλεγέθοντος.

Περὶ τῶν εἰς ων συνθέτων.

Τὰ εἰς ων σύνθετα πάντα τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν· οἷον, χαλκοχίτων, χαλκοχίτωνος. ἀρχιτέκτων, ἀρχιτέκτωνος· μισοποσείδων, μισοποσείδωνος. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ων. ὧν ἡ αἰτιατικὴ πάσχει πολλάκις ἀποκοπήν. οἷον, ποσειδῶ, ἀντὶ ποσειδῶνα· ἀπόλλω, ἀντὶ ἀπόλλωνα. Περὶ τῶν κλητικῶν τῶν εἰς ων.

Περὶ δὲ τῶν κλητικῶν αὐτῶν καθόλου εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ εἰς ων ὀξύτονα τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀνομαστικὰς, καὶ κλητικάς· οἷον, ὁ ἐλαιών, ὦ ἐλαιών· ὁμοίως καὶ τὰ περισπώμενα· οἷον, ὁ ξενοφῶν, ὦ ξενοφῶν· πλὴν τοῦ ὁ ποσειδῶν, ὦ πόσειδον. τὸ δὲ παρὰ Πινδάρῳ ὦ ποσείδαον, ἀπὸ τοῦ ὁ ποσειδάων, τοῦ ποσειδάονος ἐγένετο. Τὰ δὲ βαρύτονα, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἐκβολῇ τῆς ἐσχάτης ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὁ ξύφων, τοῦ ξύφωνος, ὦ ξύφων. ὁ λέων, τοῦ λέοντος, ὦ λέων. Σημειώσῃ μέντοι ὅτι ἔνια τῶν ὑπὲρ δισυλλάβων συνθέτων εἰς ον προπαροξύτονον ποιοῦσι τὴν κλητικήν· οἷον, ὁ ἀγαμέμνων, τοῦ ἀγαμέμνονος, ὦ ἀγάμεμνον. ὁ ἀπόλλων, τοῦ ἀπόλλωνος, ὦ ἄπολλον· ὁ καὶ ἡ κακοδαίμων, κακοδαίμονος, ὦ κακόδαιμον· καὶ οἱ αἰολεῖς δὲ ὁμοίως ὡς γέγραπται ἐν τῷ αἰολικῷ ἰδιώματι, συστέλλουσι τὸ ω μέγα

cion onis. pinguis pinguis. ferra ferræ. Item in on fuperbifyllaba longa penultimantia ut peion onis. Item in on comparatiua ut maior oris melior oris. melior oris. Item in on bifyllaba non denominatiua duas confonãtes p cõprehenfionẽ habentia, ut faber fabri. fcius fcii. Incus incudis. Item a mente compofita ut ftultus ftulti. prudens prudentis.

De in on per n declinatis.

In on habentia fœmininum per æna per nt flectuntur uertentia o magnum in o paruum ut leo onis. quia leæna feruus ferui, quia ferua, draco onis, quia dracæna. lacon uero laconis. diminutiuum enim. Item ĩ don fuperbifyllaba non denominatiua ut celadon dontis. farpedon ontis. chalcodon ontis. aper apri. hæc uero & per onos inueniuntur flexa ut ambidento dentonis. Etiam in thon fuperbifyllaba participalia, ut phaeton thontis pyriphlegethon. thontis.

De in on compofitis.

In on compofita omnia fimplicium feruant flexionem, ut chalcochiton onis. architectus architecti mifopofidon mifopofidonis. & hæc quidem de in on, quorum accufatiuus patitur fæpe abfcifionem ut neptunum pro neptunum. Apollinem pro apollinem. De uocatiuis in on.

De uocatiuis autem ipforum ĩ uniuerfum fcire oportet ꝙ ĩ on acutifona eofdem habent nominatiuos & uocatiuos ut oliuetũ o oliuetum. fimiliter & circunflexa ut xenophon o xenophon præter neptunum o neptune. fed illud apud pindarũ o neptune ab hic neptunus huius neptuni factum eft. Sed grauifona a genitiuo abiectione ultimæ faciunt uocatiuum, ut tryphon tryphonis. o tryphon. Leo onis o leo. nota bis tamen ꝙ quædam fuperbifyllaboꝝ cõpofitorũ in on prope nacutum faciunt nominatiuum ut Agamemnon, agamemnonis o agamemnon. Apollo apollinis o apollo. hic & hæc infelix infelicis o infelix. & æoles uero fimiliter ut fcriptum eft in æolica lingua corripiunt o magnum.

In uocatiuis ut hæc luſcinia o luſcinia.hæc hirundo o hirundo.

De in xi & pſi deſinentib⁹ nõibus,ſectio tertia.

In xi & pſi deſinentia nomina ſeruant in obliquis nominatiui uocalem ut hæc ferula huius ferulæ.hic uermis hui⁹ uermis.hic cyclops hui⁹ cyclopis.præter quædã quæ in ſuis locis notabimus.omne uero nomen in duplicem deſinẽs,ĩ obliquis uel denſam hẽt, uel tenuẽ,uel mediã, & ea q̃ in xi deſinunt habent ſecundæ coniugationis conſonantes·g.c.ch·Sed q̃ in pſi, primæ. b. p. ph. ſed & de his uariis exiſtentibus ſpecialiter dicendum eſt,& primum de in ax.

De in ax terminatio decimaquinta.

In ax ſimplicia multiſyllaba· c. habent in obliquis, ut thorax thoracis. corcyræus ræi· coruus. ui. cuſtos cuſtodis. rex regis· & abundantia t regis. excipiunrur ea quæ a zo deducuntur, quæ g habent, ut rapax rapacis, a rapio· uocator· oris· a uoco. iugulator iugulatoris a iugulo, his ſimiliter & atrax atragis & loquax loquacis. Ab in ax compoſita ſimplicium ſeruant declinatum ut linothorax acis· amicirapax amicirapacis.Opottet quidẽ & hoc ſcire quod in ax biſyllaba maſculia natura quidem longa penultimantia productum a habent, ut thorax,phæax.temo. iax. plutax. unde & grauantur excipitur hylax cyax ſyax.poſitione uero longa penultimantia, correptũ ipſũ hñt,ut rapax uociferator.neax auẽ & deceptor & cordax productum a habent. ſed·cauax & longum & breue. ſuperbiſyllaba uero, & breui ente penultima producunt a ut accipiter. domicuſtos niſi compoſita ſint a ſimplici a corripiente,ut hypponax·archinax . excipitur aſphalax correptum habens a ſphalax quia erat biſyllabum. a ſimplicibus producentibus a facta,ſeruant a longum ut lino thorax philophæax hic thorax huius thoracis huic raci hunc toracem·o thorax·nam in ax eundem habent nominatiuum & uocatiuum, niſi abiectio x fiat propter metrum ſicut o rex ſæpe apud poetas pro o rex unde, & poeta in decimoſexto Iliadis Iupiter rex dodonæe græce, & magn⁹ orphe⁹ ĩ laude ſolis audi lucis gubernator uitæ ſuffiċiẽs

ἐν ταῖς κλητικαῖς· οἷον, ἡ ἀηδών, ὦ ἀηδοῖ· ἡ χελιδών, ὦ χελιδοῖ.

Περὶ τῶν εἰς ξ καὶ ψ ληγόντων ὀνομάτων. Τμῆμα τέταρτον.

Τὰ εἰς ξ καὶ ψ λήγοντα ὀνόματα, φυλάττουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις τὸ τῆς ὀνομαστικῆς φωνῆεν· οἷον, ὁ νάρθηξ, τοῦ νάρθηκος· ὁ σκώληξ, τοῦ σκώληκος· ὁ κύκλωψ, τοῦ κύκλωπος· πλὴν τινῶν, ἃ ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις σημειωσόμεθα. Πᾶν δὲ ὄνομα εἰς διπλοῦν λῆγον, ἐν ταῖς πλαγίαις ἢ δασὺ ἔχει, ἢ ψιλὸν, ἢ μέσον· καὶ τὰ μὲν εἰς ξ λήγοντα, ἔχουσι τὰ τῆς δευτέρας συζυγίας σύμφωνα· γ· κ· χ. τὰ δὲ εἰς ψ, τὰ τῆς πρώτης· β· π· φ. ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων ποικίλων ὄντων, εἰδικῶς λεκτέον· καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς αξ.

Περὶ τῶν εἰς αξ. κατάληξις πεντεκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς αξ ἁπλᾶ πολυσύλλαβα, τὸ κ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις· οἷον, θώραξ, θώρακος· φαίαξ, φαίακος· κόραξ, κόρακος· φύλαξ, φύλακος· ἄναξ, ἄνακος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἄνακτος· ἐξαιροῦνται τὰ ἀπὸ τοῦ ζω παραγόμενα, ἅτινα τὸ γ ἔχουσιν· οἷον, ἅρπαξ, ἅρπαγος, ἀπὸ τοῦ ἁρπάζω· κέκραξ, κέκραγος, ἀπὸ τοῦ κράζω· ἀπόσφαξ, ἀπόσφαγος, ἀπὸ τοῦ σφάζω· τούτοις ὁμοίως καὶ ἄβαξ, ἄβαγος, καὶ λάλαξ, λάλαγος. Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αξ σύνθετα, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν· οἷον, λινοθώραξ, λινοθώρακος· φιλοάρπαξ, φιλοάρπαγος. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς αξ δισύλλαβα ἀρσενικὰ, φύσει μὲν μακρᾷ παραληγόμενα, ἐκτεταμένον τὸ α ἔχουσιν· οἷον, θώραξ· φαίαξ· οἴαξ· ἴλαξ· πλούταξ· ὅθεν καὶ βαρύνονται· ἐξαιρεῖται ὕλαξ, κῦαξ, σῦαξ. θέσει δὲ μακρᾷ παραληγόμενα, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχουσιν· οἷον, ἅρπαξ· κέκραξ· ὁ νέαξ δὲ, καὶ φέναξ, καὶ κόρδαξ, ἐκτεταμένον τὸ α ἔχουσιν· ὁ κάβαξ δὲ, καὶ μακρὸν, καὶ βραχύ. Τὰ δὲ ὑπὲρ δισύλλαβα, καὶ βραχείας οὔσης τῆς παραληγούσης, ἐκτείνουσι τὸ α· οἷον, ἱέραξ· οἰκοφύλαξ· πλὴν εἰ μὴ σύνθετα εἶεν, ἀπὸ ἁπλοῦ τὸ α συστέλλοντος· οἷον, ἱππώναξ· ἀρχιάναξ· ἐξαιρεῖται ἀσφάλαξ συνεσταλμένον ἔχον τὸ α, διότι σφάλαξ ἦν δισύλλαβον. Τὰ ἀπὸ ἁπλῶν ἐκτεινόντων τὸ α γινόμενα, φυλάττουσι τὸ α μακρόν· οἷον, λινοθώραξ· φιλοφαίαξ. Ὁ θώραξ· τοῦ θώρακος· τῷ θώρακι· τὸν θώρακα· ὦ θώραξ· τὰ γὰρ εἰς αξ, τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀνομαστικὴν καὶ κλητικὴν, εἰ μὴ ἀποβολὴ τοῦ ξ γένοιτο διὰ τὸ μέτρον, ὥσπερ ὦ ἄνα πολλάκις παρὰ ποιηταῖς, ἀντὶ ὦ ἄναξ· ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ π τῆς ἰλιάδος, Ζεῦ ἄνα δωδωναῖε πελασγικέ. καὶ ὁ μέγας ὀρφεὺς ἐν ὕμνῳ ἡλίου, κλῦθι φάους ταμία ζωαρκέος

ὦ ἄνα πηγῆς, ἀντὶ ὦ ἄναξ. ὁ αὐτὸς ἀρχόμενος τῶν ἀργοναυτικῶν, ὦναξ πυθῶνος μεδέων, ἀντὶ ὦ ἄναξ εἴρηκε.

Περὶ τῶν εἰς ηξ, κατάληξις ἑκκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ηξ ἁπλᾶ, πολυσύλλαβα, τὸ κ ἐν ταῖς πλαγίαις ἔχουσιν. οἷον, μύρμηξ, μύρμηκος. νάρθηξ, νάρθηκος. σκώληξ, σκώληκος. ὁ καὶ ἡ βὴξ, βηχός. μονοσύλλαβον γάρ. Τὰ δὲ εἰς ηξ σύνθετα, κοινά, ὀξύτονα, φυλάττοντα συλλαβὴν τοῦ ἰδίου ῥήματος, τὸ γ ἔχουσιν. οἷον, οἰστροπλὴξ, οἰστροπλῆγος, παραπλὴξ, παραπλῆγος, ἀπὸ τοῦ πλήξω. Ο μύρμηξ. τοῦ μύρμηκος. τῷ μύρμηκι. τὸν μύρμηκα. ὦ μύρμηξ.

Περὶ τῶν εἰς ιξ, κατάληξις ἑπτακαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ιξ ἁπλᾶ, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, τὸ κ ἐν ταῖς πλαγίαις ἔχουσιν. οἷον, πέρδιξ, πέρδικος. φοῖνιξ, φοίνικος. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν σύνθετα ὁμοίως. οἷον, λιβοφοῖνιξ. ἐξαιρεῖται ὁ τέττιξ, τοῦ τέττιγος, καὶ ὁ καὶ ἡ ὄρνιξ, ὄρνιχος δωρικῶς. τὰ δὲ κοινὰ ἀπὸ θηλυκῶν γινόμενα, τὴν τῶν ἁπλῶν ἐφύλαξαν κλίσιν. οἷον, ὁ καὶ ἡ καλλίθριξ, καλλίτριχος, ὅτι θρὶξ τριχός. ὁμόστιξ, ὁμόστιχος, ὅτι στὶξ στιχός. περὶ δὲ τῆς ποσότητος τοῦ ιξ διαφορά τις φαίνεται παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις. οἱ μὲν, γὰρ αὐτὸ μακρὸν, οἱ δὲ, βραχὺ ἐνόμισαν. οἱ δὲ παλαιότεροι μιμηταὶ Ἀπολλωνίου ἐκείνου, καὶ Ἡρωδιανοῦ, τοιαύτης ἐγένοντο δόξης, ὅτι τὸ πέρδιξ, καὶ τέττιξ, καὶ χοῖνιξ, καὶ φοῖνιξ, καὶ ὅσα μακρᾷ παραλήγει, ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ, βραχὺ τὸ ι ἔχουσιν. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πτώσεσι, φύσει μακρόν. ὤφειλον δὴ κατὰ τὸν κανόνα καὶ ἐν τῇ ὀνομαστικῇ ἐκτείνειν τὸ ι. τὰ γὰρ εἰς ιξ καὶ εἰς υξ ἁπλᾶ, φύσει ἢ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, μακροκαταληκτοῦσιν. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ι καὶ υ πρὸ τοῦ ξ οὐδέποτε εἰσὶ φύσει μακρὰ, οἷον, πνίξω, ψύξω, διὰ τοῦτο τῇ ἐπιφορᾷ τοῦ ξ φύσει συστέλλονται. ὅθεν καὶ ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ αὐτῶν τοῖς φοίνιξιν ἑπομένου τοῦ ξ, θέσει οὐ φύσει τὸ δίχρονον μακρὸν ἔχει. τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἰξύω θέσει μακρόν. τὸ δὲ ἴξυον, φύσει, τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης τῶν παρῳχημένων. σημειοῦνται δὲ τὰ εἰς λιξ πανταχοῦ τοῦ ι συνεσταλμένον ἔχοντα. οἷον, ἧλιξ, ἥλικος. ὁμῆλιξ, ὁμήλικος. Ο πέρδιξ. τοῦ πέρδικος. τῷ πέρδικι. τὸν πέρδικα. ὦ πέρδιξ.

Περὶ τῶν εἰς υξ, κατάληξις ὀκτωκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς υξ ἀρσενικὰ, ἁπλᾶ, δισύλλαβα, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, τὸ κ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, κῆρυξ, κήρυκος. δοῖδυξ, δοίδυκος. αἶθυξ. αἴθυκος. θρᾶνυξ, θράνυκος. Ἔτι τὰ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, ἔχοντα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ β, ἢ γ, ἢ δ, ἢ π.

οἷον

o rex fontis pro o rex Idem incipiens argonautica o rex pythoni imperans pro o rex dixit.

De in ix terminatio decimasexta.

In ix simplicia plurisyllaba c in obliquis habentibus ut formica formicæ. ferula ferulæ. uermis uermis,hic & hæc tussis tussis.solisyllabum.n In ix uero composita cõia acuti sona seruantia syllabam proprii uerbi. g. habent. ut uermis uermis stultus. stulti. a percutio hæc formica huius formicæ.huic formicæ hanc cam o formica.

De in ix terminatio.xvii.

In ix simplicia supra unam syllabam c in obliqs habent,ut perdix dicis. phœnix phœnicis,& ab ipsis composita similiter ut libophœnix.excipitur cicada cicadæ & hic & auis auis dorice. Communia autem quæ a fœmininis fiunt simpliciũ seruauerũt inflexionẽ ut hic & hæc pulchricomus mi, capillus lli æquacies ciei,quia trecenturia riæ. Sed de quantitate ix' differentia quædam est apud posteriores. aliqui quidem ipsum,longũ,aliq uero breue putarũt.antiqores aũt imitatores Apollonii illius,& Herodiani, huiusmõi fuerunt opinione, q̃ pdix & cicada & semodiũ,& phœnix & q̃cũq; lõga penultimãt in nominatiuo quidem breue i habent, sed in aliis casibns natura longum,debebãt.n.per regulam & in nominatiuo producere i.Nã in ix & in yx simplicia natura uel positiõe lõga pe nultimantia in longam desinunt, Sed quoniam i,& y ante x nunq̃ sunt natura lõga ut suffocabo frigefaciã,ppterea illatiõne x natura corripiuntur. unde & datiuus pluralis ipsorum phœnicibus sequente x positiõe nõ natura bitẽporeũ lõgũ hẽt. eadẽ ratõe & aucupor positõe logũ,sed aucupabar natura, ratiõe incipientis præteritorum. Notantur aurem in lix ubique i correptũ habentia, ut coætaneus nei coætaneus.coætanei.hic perdix huius cis.huic perdici hunc perdicem o perdix.

De in yx terminatio xyiii.

In yx masculina simplicia bisyllaba natura longa penultimantia c. habent in obliquis ut præco præconis. coclear coclearis.æthyx æthycis. thranyx cis. Etiam positione longa penultimantia in ultima syllaba b.uel g uel d uel pt.

ut bombyx cis. & penultimantia e ut eryx ery cis, & habentia in penultima a præter g. ante x ut andryx cis. gænyx cis. habentia autem g per g de cliñantur ut guttur ris. faux cis. Sed non sic habentia ut plurimum g habent ut coturnix cis. Item in yx superbisyllaba penultimantia a. g habent ut tarbaryx cis. Etiam penultimantia o non il lato. n, uel b ut cuculus cuculi. mortyx gis. coturnix nici. e & coturnicis apud philemonem. Item quæ a fugio & iugo iugabo. ut profugus gi coniux gis. Sed habentia. n, ch habent in obliquis. ut unguis ungui. stonyx stonychis. unde & quæ ab unguis & nox fiunt ch habēt. ut solunguis solunguis. biunguis guis. mediunguis guis. sum munguis summunguis. Item quæ a fodio ut hæc rima. huius rimæ. In yx composita simplicium seruant declinationē ut alatensus alatensi. Oportet autem scire ꝙ in yx simplicia longa natura uel positione penultimantia secūdū diligētiores ī nominatiuo solo y natura corripiunt, In aliis autem ca sibus natura producunt. Composita autem, & penulmantia bre ui ubiq; corripiunt y ut coniux gis. profugus pro fugi. unguis unguis. eryx erycis, nisi productio fiat apud poe tas, sicut & correptio natura longorum, ut apud poetam præconi canoro. nam ry natura longū correptū ē, & hui⁹ bebry cis, bry interdum quidem ut habet, lōgum seruat, ut bebrycū re gis strenui, interdū uero corripit, ut. Neq; igitur bebryces uiri neglexerunt regē. hic præco. huius præconis. huic oni. hūc nem o præco.

De in ox terminatio decimanona.

In ox simplicia cappa habent in aliis casibus ut lepus. leporis piscis marinus. præter acinus acini. Item composita a lepore & persequor, cappa habent ut leporosus leporosi. ferisequus qui. caprisequus qui. fabiuorus autem fa biuori. a comedo. n. hic lepus huius leporis huic lepori hunc leporem. o lepus.

De in ar terminatio uigesima.

In ar omnia appositione os faciunt genitiuum, & si fuerint monosyllaba longum habentia ut car caris. par paris. sturnus sturni. hoc autem poeta interdum per a ꝑ

οἷον, βόμβυξ, βόμβυκος· καὶ τὰ παραληγόμενα τῷ ε. οἷον, ὄρυξ, ὄρυκος. καὶ τὰ ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ α χωρὶς γ πρὸ τοῦ ξ. οἷον, ἄδρυξ· ἄδρυκος. γόνυξ, γόνυκος· τὰ δὲ ἔχοντα γ, διὰ τοῦ γ κλίνονται. οἷον, φάρυγξ, φάρυγγος. λάρυγξ, λάρυγγος. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ γ ἔχουσιν· οἷον, ὄρτυξ, ὄρτυγος. ἔτι τὰ εἰς υξ ὑπὲρ δισύλλαβα, παραληγόμενα τῷ α, τὸ γ ἔχουσιν. οἷον, ταρβάρυξ, ταρβάρυγος. ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο μὴ ἐπιφερομένου ν, ἢ β. οἷον, κόκκυξ, κόκκυγος. μόρτυξ, μόρτυγος· ὄρτυξ ὄρτυγος, καὶ ὄρτυκος κατὰ Φιλήμονα. ἔτι τὰ παρὰ τὸ φεύγω, καὶ ζεύγω, ζεύξω. οἷον, πρόφυξ, πρόφυγος. ὁμόζυξ, ὁμόζυγος. τὰ δὲ ἔχοντα ν, τὸ χ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ὄνυξ, ὄνυχος. στόνυξ. στόνυχος. ὅθεν καὶ τὰ παρὰ τὸ ὄνυξ καὶ νύξ γινόμενα, τὸ χ ἔχουσιν. οἷον, μονώνυξ, μονώνυχος. διώνυξ, διώνυχος· μεσώνυξ, μεσώνυχος· ἀκρώνυξ, ἀκρώνυχος. ἔτι τὰ παρὰ τὸ ὀρύσσω· οἷον, ἡ διῶρυξ, τῆς διώρυχος. τὰ εἰς υξ σύνθετα τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, τανυπτέρυξ. τανυπτέρυγος. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς υξ ἁπλᾶ μακρᾷ φύσει ἢ θέσει παραληγόμενα, κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ἐν τῇ ὀνομαστικῇ μόνῃ τὸ υ φύσει συστέλλουσιν. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πτώσεσι, φύσει ἐκτείνουσι. τὰ δὲ σύνθετα καὶ τὰ παραληγόμενα βραχείᾳ, πανταχοῦ συστέλλουσι τὸ υ. οἷον, σύζυξ, σύζυγος. πρόφυξ, πρόφυγος. ὄνυξ, ὄνυχος· ὄρυξ, ὄρυκος, εἰ μὴ ἔκτασις γένοιτο παρὰ ποιηταῖς, ὥσπερ καὶ συστολὴ τῶν φύσει μακρῶν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, κήρυκι Ἠπυτίδῃ. τὸ γὰρ ρυ φύσει μακρὸν, συνέστειλε. καὶ τοῦ βέβρυκος τὸ βρυ, ποτὲ μὲν ὡς ἔχει, μακρὸν φυλάττει. οἷον, βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος· ποτὲ δὲ, συστέλλει. οἷον, οὐδ' ἄρα βέβρυκες αὖθις ἀκήδησαν βασιλῆος. ὁ κῆρυξ. τοῦ κήρυκος· τῷ κήρυκι· τὸν κήρυκα· ὦ κῆρυξ.

Περὶ τῶν εἰς ωξ, κατάληξις ἐννεακαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ τὸ κ ἔχουσιν ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, πτὼξ, πτωκός· βὼξ, βωκός· πλὴν τοῦ ῥὼξ, ῥωγός. ἔτι τὰ σύνθετα ἀπὸ τοῦ πτὼξ, καὶ διώκω, τὸ κ ἔχουσιν. οἷον, πολύπτωξ, πολύπτωκος. θηροδίωξ, θηροδίωκος. αἰγοδίωξ, αἰγοδίωκος. κυαμοτρὼξ δὲ, κυαμοτρῶγος· ἀπὸ τοῦ τρώγω γάρ. ὁ πτώξ· τοῦ πτωκός· τῷ πτωκί· τὸν πτῶκα· ὦ πτώξ.

Περὶ τῶν εἰς αρ, κατάληξις εἰκοστή.

Τὰ εἰς αρ πάντα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν· καὶ εἰ μὲν ὦσι μονοσύλλαβα, μακρὸν ἔχουσι τὸ α. οἷον, κὰρ, καρός· πάρ, παρός· ψὰρ, ψαρός· ὅμως δὲ ὁ ποιητὴς ποτὲ μὲν, διὰ τοῦ α προ-

φθέρει· οἷον, ψαρῶν νέφος ἔρχεται· ποτὲ δὲ διὰ τοῦ η· οἷον, κολοιούς τε, ψῆράς τε· καὶ ὁ ψάρος, τοῦ ψάρου. εἰ δὲ ὦσιν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βραχὺ τὸ α ἔχουσιν· οἷον, μάκαρ, μάκαρος· ὄναρ, ὄναρος. καῖσαρ. καίσαρος, λατινικόν. Ὁ μάκαρ. τοῦ μάκαρος. τῷ μάκαρι. τὸν μάκαρα. ὦ μάκαρ.

Περὶ τῶν εἰς ηρ, κατάληξις εἰκοστὴ πρώτη.

Τὰ εἰς ηρ μονοσύλλαβα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν, καὶ φυλάττουσι τὸ η ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, θὴρ, θηρός· φὴρ, φηρός· σὴρ, σηρός· τούτοις ὁμοίως καὶ ἡ κὴρ, τῆς κηρός. Τὰ δὲ πολυσύλλαβα ὀξύτονα, εἰ μὲν ἔχωσι τὸ τ πρὸ τοῦ ηρ, φυλάττουσι τὸ η πανταχοῦ· οἷον, λουτὴρ, λουτῆρος· σωτὴρ, σωτῆρος· ὀλετὴρ, ὀλετῆρος· ἐξαιρεῖται ὁ ἀστὴρ, τοῦ ἀστέρος, καὶ πατὴρ, πατέρος, καὶ πατρός· εἰ δὲ μὴ ἔχωσι τὸ τ, τρέπουσι τὸ η τῆς ὀνομαστικῆς εἰς ε ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν· οἷον, αἰθὴρ, αἰθέρος. ἀὴρ, ἀέρος· δαὴρ, δαέρος· ἀνὴρ, ἀνέρος· καὶ προσθέσει τοῦ δ καὶ συγκοπῇ, ἀνδρός· ἐξαιρεῖται σπινθὴρ, σπινθῆρος, καὶ ἐλλυθὴρ, ἐλλυθῆρος. Ἔτι τὰ εἰς ηρ βαρύτονα, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγῃ, τρέπουσι τὸ η εἰς ε. οἷον, πίηρ, πίερος· φράτηρ, φράτερος. εἰ δὲ βραχείᾳ, φυλάττουσι τὸ η· οἷον, ἴβηρ, ἴβηρος· ἐρίηρ, ἐρίηρος· καὶ ὁ πάνθηρ δὲ πάνθηρος, τὴν τοῦ ἁπλοῦ ἐφύλαξε κλίσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ηρ πολυσύλλαβα ἁπλᾶ, μὴ κύρια, μὴ δὲ ἐθνικὰ, ὀξύνονται· οἷον, ἀὴρ. αἰθήρ· τὰ δὲ ἐθνικὰ καὶ κύρια προσηγορικοῖς συνεμπίπτοντα, βαρύνονται· οἷον, ἴβηρ. ἀσίχηρ· δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ηρ λήγοντα ὀνόματα, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀνομαστικὰς καὶ κλητικάς· οἷον, ὁ ἴβηρ, ὦ ἴβηρ. πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς· οἷον, ὁ πατὴρ. ὦ πάτερ. ὁ σωτὴρ, ὦ σῶτερ. ὁ ἀνὴρ, ὦ ἄνερ. ὁ δαὴρ, ὦ δᾶερ.

Ὁ ἀνὴρ τοῦ ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. τῷ ἀνέρι, καὶ ἀνδρί. τὸν ἀνέρα, καὶ ἄνδρα. ὦ ἄνερ. Τὼ ἀνέρε, καὶ ἄνδρε. τοῖν ἀνέροιν, καὶ ἀνδροῖν. ὦ ἀνέρε, καὶ ἄνδρε. Οἱ ἀνέρες, καὶ ἄνδρες. τῶν ἀνέρων, καὶ ἀνδρῶν. τοῖς ἀνδράσι μόνως, ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, τροπῇ τοῦ ε εἰς α, καὶ προσθέσει δ καὶ σ. ὁμοίως καὶ πατράσι. τοὺς ἀνέρας, καὶ ἄνδρας. ὦ ἀνέρες, καὶ ἄνδρες.

Ὁ πατήρ. τοῦ πατέρος, καὶ πατρός. τῷ πατέρι, καὶ πατρί. τὸν πατέρα. ὦ πάτερ. Τὼ πατέρε. τοῖν πατέροιν. ὦ πατέρε. Οἱ πατέρες. τῶν πατέρων. τοῖς πατράσι. τοὺς πατέρας. ὦ πατέρες.

Ὁ ἀὴρ κοινῶς, καὶ ἡ ἀὴρ αἰολικῶς. ὁμοίως καὶ ὁ αἰθὴρ κοινῶς, καὶ ἡ αἰθὴρ αἰολικῶς. ὅπερ πολλάκις εὑρήσεις παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

Περὶ τῶν εἰς υρ, κατάληξις εἰκοστὴ τρίτη.

Τὰ εἰς υρ, κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένοντο· οἷον, ὁ ψίθυρ, τοῦ ψίθυρος, ἀπὸ τοῦ ὁ ψίθυρος, τοῦ ψιθύρου. ὁ μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος, ἀπὸ τοῦ ὁ

fert. ut sturnorum nubes uadit, interdū autem per i ut graculósque, sturnósq;, & hic sturn⁹ h⁹sturni, sed si sint supra unā syllabā breue a habent, ut beatus beati. somnium somnii. cæsar cæsaris latinum. hic beatus huius beati. huic beato. hunc beatum. o beate.

De in ir terminatio uigesima prima.

In ir solisyllaba. appositione os, faciunt genitiuum & seruant i in obliquis casibus, ut fera feræ, fera feræ, fer feris. his similiter & pestis pestis, sed plurisyllaba acutisona si habent t ante ir seruant i ubiq;, ut peluis. uis. saluator saluatoris. perditor oris. excipitur stella stellæ, & pater patris, & patris. Sed si non habēt t uertunt i nominatiui in e in obliquis casibus, ut æther ætheris. aer aeris. leuir uiri. uir uiri, & appositione d, & concisione uiri. Excipitur scintilla llæ. & liberator toris. etiam in ir grauisona, si longa pennltiment, uertunt i in e, ut Pier pieris. tribulis lis, sed si breui, seruant ita, ut iber iberis. accommodatus dati. & panthera ræ, simplicis seruauit declinationem, sciendum autem ꝙ in ir plurisyllaba simplicia non propria neq; gentilia acuuntur ut aer, æther. sed gentilia & propria appellatiuis coincidentia grauantur, ut iber. Afficher. oportet aūt & hoc scire ꝙ in ir desinentia nomina eosdem habent nominatiuos & uocatiuos ut hic iber o iber. præter quæ in masculinis ut hic pater o pater. hic saluator o saluator. hic uir o uir. hic leuir o leuir, hic uir huius uiri. & uiri. huic uiro & uiro. hunc uirū & uirum. o uir. hi uiri. & uiri. horum uirorum & uirorum o uiri. & uiri. hi uiri & uiri. horum uirorum & uirorum. his uiris solúmodo. A datiuo singulari mutatiōe e i a & appositiōe d, & s, similiter & patribus, hos uiros. o uiri & uiri. hic pater, huius patris, & patris. huic patri & patri hunc patrem o pater hi patres. horum patrum. o patres hi patres horum patrum. his patribus. hos patres o patres hic aer cōiter, & hic aer æolice. similiter & hic æther cōiter & hic æther æolice, ꝙ sæpe inuenies apud poetas.

De in ir terminatio uigesima tertia.

In ir per abscisionem facta sunt, ut hic susurro huius susurrōis a. susurrator toris. hic testis huius testis. ab hic

testis· huius testis· unde & magnus orpheus in argonau ticis· huius autem testes sint. & poeta hi ipsi testes sint, & hic testis huius testis uetustum, quod latini seruauerũt.& hic testis huius testis,& quod nũc ĩ usu, hic & hæc testis testis.testi.testẽ·

De in ir terminatio·xxiiii.

In ir solisyllaba acutisona appositione os faciũt gtũm ut pediculus pediculi. ꝓcella llæ similiter & plurisyllaba grauisona ut pollex licis. multimanus· centimanus· lichir·samphir·bechir.sed neutra indeclinabilia.

De in or terminatio·xxy·

In or acutisona positione os faciunt genitiuum, & seruant u magnum ubique ut fur furis marcidus. di. Etiam grauisona si habent ante o, l. seruant o magnum,ut celor celoris· magnũ gni, sed si non habent,uertunt o magnum in o paruum ut nestor nestoris hector oris.mentor mentoris mnestor mnestoris,ꝓpriũ·procus aũt ꝓci adiectiuum unde & poeta proci Phobii· Inuenta sunt & alia apud poetas ꝓductõe hñtia o magnũ,ut p cõtrariũ correptiõe uertẽtia q bus non oportet uti in pedestri oratione, si romana seruãt o magnũ ut q̃storis·p̃toris·mãdatoris.dictatoris. Sed sciẽdũ ẽ ꝙ in immutabilem desinentia seruant immutabilem in obliquis ut nestor oris dion· onis Ideo & immutabilis appellata est· nam neque in obliquis permutãtur.neq; in futuris uerborum. hic nestor huius nestoris huic nestori.hũc nestorẽ o nestor.

De in psi oĩb⁹.termiatio.xxvi.

In psi plurisyllaba uel.b. uel.p. uel· ph habent in obliquis ut in uniuersũ aũt dicã,omnia in psi per p flectunt̃,siue solisyllaba sint siue plurisyllaba,siue simplicia siue cõposita,ut oculus oculi adulator oris cyclops. pis latificies ei.excipiunt̃ quatuor solisyllaba a quæ per b declinantur. ut uena uenæ.phaps phabis.nips niuis. auster austri· & quatuor plurisyllaba ut arabs arabis.chalybs lybis.februum brui. thatyps bis· & tria per ph declinata, ut cinyps ciniphis· cati yps phis. sciraps sciraphis· sed composita a tero per g flectuntur,ut pædotriba bæ· seruus serui, a tero . Sciendum est ꝙ in ops.

μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου. ὅθεν καὶ ὁ μέγας Ὀρφεὺς ἐν ἀργοναυτικοῖς, τούτου δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων. καὶ ὁ ποιητής, τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων. καὶ ὁ μάρτυρ τοῦ μάρτυρος παλαιόν, ὅπερ οἱ λατῖνοι ἐφύλαξαν. καὶ ὁ μάρτυς, τοῦ μάρτυος. καὶ τὸ νῦν εὔχρηστον, ὁ καὶ ἡ μάρτυς, μάρτυρος. μάρτυρι. μάρτυρα.

Περὶ τῶν εἰς ειρ, κατάληξις εἰκοστὴ τετάρτη.

Τὰ εἰς ειρ μονοσύλλαβα ὀξύτονα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, φθείρ, φθειρός. εἴρ, εἰρός. ὁμοίως καὶ τὰ πολυσύλλαβα βαρύτονα. οἷον, ἀντίχειρ, ἀντίχειρος. πολύχειρ. ἑκατοντάχειρ. λέχειρ. σάμφειρ. βέχειρ. τὰ δὲ ἰουδαϊκά, ἄκλιτα.

Περὶ τῶν εἰς ωρ, κατάληξις εἰκοστὴ πέμπτη.

Τὰ εἰς ωρ ὀξύτονα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν, καὶ φυλάττουσι τὸ ω μέγα πανταχοῦ. οἷον, φώρ, φωρός. ἰχώρ, ἰχῶρος. Ἔτι τὰ βαρύτονα εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ τοῦ ω λ, φυλάττουσι τὸ ω μέγα. οἷον, κέλωρ, κέλωρος. πέλωρ, πέλωρος. εἰ δὲ οὐκ ἔχουσι, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. οἷον, νέστωρ, νέστορος. ἕκτωρ, ἕκτορος. μέντωρ, μέντορος. μνήστωρ, μνήστορος, κύριον. μνήστωρ δὲ μνήστωρος, ἐπίθετον. ὅθεν καὶ ὁ ποιητής, μνήστωρος φόβοιο. εὕρηνται δὲ καὶ ἄλλα παρὰ ποιηταῖς ἐκτάσει ἔχοντα ω μέγα, ὡς τοὐναντίον συστολῇ τρέποντα, οἷς οὐ δεῖ χρῆσθαι ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ. Τὰ δὲ ῥωμαϊκά, φυλάττουσι τὸ ω μέγα. κυαίστωρος. πραίτωρος. μανδάτωρος. δικτάτωρος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα, φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, νέστωρ, νέστορος. δίων, δίωνος. ταῦτά τοι καὶ ἀμετάβολον προσηγόρευται. οὔτε γὰρ ἐν ταῖς πλαγίαις μεταβάλλονται, οὔτε ἐν τοῖς μέλλουσι τῶν ῥημάτων. Ὁ νέστωρ. τοῦ νέστορος. τῷ νέστορι. τὸν νέστορα. ὦ νέστορ. Περὶ τῶν εἰς ψ πάντων, κατάληξις κϛ.

Τὰ εἰς ψ πολυσύλλαβα, ἢ β, ἢ π, ἢ φ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις. καθόλου δὲ εἰπεῖν, πάντα τὰ εἰς ψ, διὰ τοῦ π κλίνονται, εἴτε μονοσύλλαβα εἶεν, εἴτε πολυσύλλαβα, εἴτε ἁπλᾶ, εἴτε σύνθετα. οἷον, ὤψ, ὠπός. θώψ, θωπός. κύκλωψ, κύκλωπος. εὐρύωψ, εὐρύωπος. ἐξαιρεῖται τέσσαρα μονοσύλλαβα, διὰ τοῦ β κλινόμενα. οἷον, φλέψ, φλεβός. φάψ, φαβός. νίψ, νιβός. λίψ, λιβός. καὶ τέσσαρα πολυσύλλαβα. οἷον, ἄραψ, ἄραβος. χάλυψ, χάλυβος. χέρνιψ, χέρνιβος. θάρυψ, θάρυβος. καὶ τρία διὰ τοῦ φ κλινόμενα. οἷον, κίνυψ, κίνυφος. κατῆλιψ, κατήλιφος. σκίραψ, σκίραφος. τὰ δὲ σύνθετα ἀπὸ τοῦ τρίβω, διὰ τοῦ β κλίνονται. οἷον, παιδοτρίψ, παιδοτρίβος. οἰκότριψ, οἰκότριβος, ἀπὸ τοῦ τρίβω. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς οψ

πολυσύλλαβα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. οἷον, αἰθίοψ. μέροψ. κέκροψ. οἴνοψ. πέλοψ. πλὴν τοῦ ὕδρωψ. κύκλωψ. μώλωψ. κώνωψ. νυκτάλωψ. κέρκωψ. σκόλωψ. μύωψ. καίνωψ. καὶ ὅσα παράγονται ἀπὸ τοῦ ὢψ ὠπὸς, ὁ ὀφθαλμὸς, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. οἷον, ἑλίκωψ, ἑλίκωπος. ὥσπερ τοὐναντίον ἀπὸ τοῦ ὄψ ὀπὸς, ἡ φωνή. οἷον, μέρωψ, μέροπος.

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων.

Τμῆμα τέταρτον.

Περὶ μὲν καταλήξεων τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων ὡς οἷόν τε ἦν ἡμῖν, ἐπιμελῶς καὶ συντόμως κατὰ παλαιοὺς εἴρηται. νῦν δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τῶν θηλυκῶν ῥηθήσεται. πρὸ τούτων δὲ εἰδέναι δεῖ ὅτι τελικὰ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων εἰσὶν ὀκτώ. α, η, ω, ν, ξ, ρ, σ, ψ. περὶ ὧν ῥητέον. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς α, καὶ η. Περὶ τῶν εἰς α καὶ η.

Τὰ εἰς α καὶ η θηλυκὰ ἰσοσύλλαβα, τῆς δευτέρας κλίσεώς εἰσιν. ὧν ὁ σχηματισμὸς ἐν αὐτῇ εἴρηται. Τὰ εἰς ω συνῃρημένα ὄντα. εἰς ους ποιοῦσι τὴν γενικὴν κατὰ κρᾶσιν. περὶ ὧν ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν συνῃρημένων λεχθήσεται. νῦν δὲ περὶ τῶν περιττοσυλλάβων λέγωμεν. Εἰς αν θηλυκὸν οὐκ ἔχομεν. τὸ γὰρ δύναν δύνανος, ἀρσενικὸν οἱ πλείους ἐνόμισαν. εἰ δὲ καὶ ὑποθώμεθα θηλυκὰ εἶναι, προσθέσει τοῦ ος τὴν γενικὴν ποιήσουσιν, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά. Ἔτι εἰς εν οὔτε ἀρσενικὸν, οὔτε, θηλυκὸν ἔχομεν. οὐδέτερον δὲ, οἷον, τὸ χαρίεν. Περὶ τῶν περιττοσυλλάβων εἰς ην, κατάληξις α.

Τὰ εἰς ην θηλυκὰ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ η ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, τροιζὴν, τροιζῆνος. σειρὴν, σειρῆνος. ἐξαιρεῖται ἡ φρὴν τῆς φρενὸς, διότι μονοσύλλαβόν ἐστιν. εὑρίσκεται δὲ καὶ γλὴν ἄκλιτον, ἀπὸ τοῦ γλήνη κατὰ ἀποκοπὴν γινόμενον.

Περὶ τῶν εἰς ιν, κατάληξις δευτέρα.

Τὰ εἰς ιν θηλυκὰ δικατάληκτα, ἁπλᾶ, ὀξύνονται, καὶ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι πανταχοῦ τὸ ι μακρὸν, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά. οἷον, σαλαμὶν, σαλαμῖνος. ἀκτὶν, ἀκτῖνος. ῥὶν, ῥινός. Εἰς ον θηλυκὰ οὐκ ἔχομεν. τὰ γὰρ παρὰ τῶν κωμικῶν ἐσχηματισμένα, οὐδέτερά εἰσιν. ὅθεν καὶ κατὰ τὰ οὐδέτερα κλίνονται ἑνικῶς. μόνον δὲ θηλυκὸν ἄρθρον αὐτοῖς προστίθεται. οἷον, ἡ σωφρόνιον. ἡ γλυκέριον. ἡ ἁβροτόνιον. ἡ λεόντιον. ἡ χρύσιον.

Περὶ τῶν εἰς ων, κατάληξις τρίτη.

Τὰ εἰς ων θηλυκὰ ἀσάνια ὄντα, προσθέσει τοῦ ος, ποιοῦσι τὴν γε-

νικήν,

multisyllaba per o paruum scribuntur, ut æthiops. homo. cecrops. ater. pelops. præter intercus cyclops. uibex. culex luciosus. cecrops. palus tabanus. canops, & quæcunque deducuntur ab oculus li, ideſt oculus, per o magnum ſcribuntur, ut nigroculus li. ſicut contra a uoz uocis ideſt uox ut homo, hominis.

De terminationibus fœmininorum nominum.
Sectio Quarta.

De terminationibus masculinorum nominum ut poſſibile fuit nobis diligenter, & breuiter ſecundum antiquos dictum eſt. nunc autem eodem modo & de fœmininis dicetur. Ante hæc autem ſcire oportet, quod finales fœmininorum nominum ſunt octo. α η ω ν ξ υ σ ψ de quibus dicendum, & primum de in a & η. De in a & η.

In a & ita fœminina pariſyllaba ſecundæ flectionis ſunt quorum formatio in ea dicta eſt. In ω contracta entia in us faciunt genitiuum per mixtionem, de quibus in quarta contractorum dicetur. nunc autem de impariſyllabis dicamus. In an fœmininum non habemus, nam eunan eunanis, maſculinum plures exiſtimarunt, ſi autem & ſupponamus fœminina eſſe, appoſitione os genitiuum facient, ſicut & maſculina. Item i en neque maſculinum, neque fœmininum habemus, neutrum autem ut hoc gratioſum. De impariſyllabis in in, terminatio prima.

In in fœminina appoſitione os faciunt genitiuum, & ſeruant ita in obliquis, ut troezen troezenis, ſiren ſirenis. excipitur mens mentis, quia ſoliſyllabum eſt. Inuenitur autem & pupilla indeclinabile, a pupilla per abſciſionem factum.

De in in terminatio ſecunda.

In in fœminina biterminata ſimplicia acuuntur, & appoſitione os faciunt genitiuum, & ſeruant ubique i longum quemadmodum & maſculina ut ſalamin nis. radius radii. nares narium. In on fœminina non habemus, nam apud comicos formata, neutra ſunt. unde & ſecundum neutra flectuntur ſingulariter. ſolum autem fœmininus articulus ipſis apponitur ut hæc ſophronium. hæc glycerium hæc abrotonium. hæc leontium. hæc chryſium

De in yn terminatio tertia.

In yn fœminina rara entia appoſitione os faciunt ge-

ἀναβεβηκότες πρὸς τὴν καρτερίαν, πάλιν ἀνακάμπτουσι, καὶ πλανῶνται ἀνοδίᾳ. αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μετ᾽ αὐτῶν ἀκολουθοῦσαι, τίνες εἰσὶν αὗται; λῦπαι ἔφη καὶ ὀδύναι, καὶ ἀθυμίαι, καὶ ἀδοξίαι, καὶ ἄγνοιαι. πάντα κακὰ λέγεις αὐτοῖς ἀκολουθεῖν. νὴ Δία πάντα ἔφη ἀκολουθοῦσιν. ὅταν δὲ οὗτοι παραγένωνται εἰς τὸν πρῶτον περίβολον πρὸς τὴν ἡδυπάθειαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, οὐχὶ αὐτοὺς αἰτιῶνται, ἀλλ᾽ εὐθὺς κακῶς λέγουσι, καὶ τὴν παιδείαν, καὶ τοὺς ἐκεῖσε βαδίζοντας, ὡς ταλαίπωροι, καὶ ἄθλιοί εἰσι, καὶ κακοδαίμονες οἱ τὸν βίον τὸν παρ᾽ αὐτοῖς ἀπολιπόντες, κακῶς ζῶσι, καὶ οὐκ ἀπολαύουσι τῶν παρ᾽ αὐτοῖς ἀγαθῶν. ποῖα δὲ λέγουσιν ἀγαθὰ εἶναι; τὴν ἀσωτίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, ὡς εἴποι ἄν τις ἐπὶ κεφαλαίου. τὸ γὰρ εὐωχεῖσθαι βοσκημάτων τρόπον, ἀπόλαυσιν μεγίστων ἀγαθῶν ἡγοῦνται εἶναι. αἱ δὲ ἕτεραι γυναῖκες αἱ ἐκεῖθεν παραγιγνόμεναι ἱλαραί τε καὶ γελῶσαι, τίνες καλοῦνται; δόξαι ἔφη. καὶ ἀγαγοῦσαι πρὸς τὴν παιδείαν τοὺς εἰσελθόντας πρὸς τὰς ἀρετὰς, ἀνακάμπτουσιν, ὅπως ἑτέρους ἀγάγωσι, καὶ ἀναγγείλωσιν ὅτι εὐδαίμονες ἤδη γεγόνασιν, οὓς τότε ἀπήγαγον. πότερον οὖν ἔφην ἐγὼ αὗται εἴσω πρὸς τὰς ἀρετὰς εἰσπορεύονται; ἔφη οὔ. οὐ γὰρ θέμις δόξαν εἰσπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῇ παιδείᾳ παραδιδόασιν αὐτούς. εἶτα ὅταν ἡ παιδεία παραλάβῃ, ἀνακάμπτουσιν αὗται πάλιν ἄλλους ἄξουσαι. ὥσπερ αἱ νῆες τὰ φορτία ἐξελόμεναι πάλιν ἀνακάμπτουσι, καὶ ἄλλων τινῶν γεμίζονται. ταῦτα μὲν δὴ καλῶς μοι δοκεῖς ἔφην ἐξηγεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἐκεῖνο οὐδέπω ἡμῖν δεδήλωκας, τί προστάττει τὸ δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευομένοις εἰς τὸν βίον ποιεῖν. θαῤῥεῖν ἔφη. διὸ καὶ ὑμεῖς θαῤῥεῖτε, πάντα γὰρ ἐξηγήσομαι, καὶ οὐδὲν παραλείψω. καλῶς λέγεις ἔφην ἐγώ. ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα πάλιν, ὁρᾶτε ἔφη τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἣ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι, καὶ ἐπὶ λίθου στρογγύλου ἑστάναι, ἣν καὶ ἄρτι ὑμῖν εἶπον, ὅτι τύχη καλεῖται; ὁρῶμεν. ταύτῃ κελεύει ἔφη μὴ πιστεύειν, καὶ βέβαιον μηδὲν πιστεύειν, μὴ δὲ ἀσφαλὲς ἔχειν ὅ, τι ἂν παρ᾽ αὐτῆς λάβῃ τις, μὴ δὲ ὡς ἴδια ἡγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ κωλύει ταῦτα πάλιν ἀφελέσθαι, καὶ ἑτέρῳ διδόναι. πολλάκις γὰρ τοῦτο εἴωθε ποιεῖν. καὶ διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν κελεύει πρὸς τὰς ἑαυτῆς δόσεις, ἥττους γίγνεσθαι, καὶ μήτε χαίρειν, ὅταν διδῷ, μήτε ἀθυμεῖν, ὅταν ἀφέληται, καὶ μήτε ψέγειν αὐτὴν, μήτε ἐπαινεῖν. οὐδὲν γὰρ ποιεῖ μετὰ λογισμοῦ, ἀλλ᾽ εἰκῆ, καὶ ὡς ἔτυχε πάντα, ὥσπερ πρότερον ὑμῖν ἔλεξα. διὰ τοῦτο οὖν, τὸ δαιμόνιον

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

profecti ad constantiam, rursus reflectunt, & errant uia. sed mulieres post eos sequentes, quæ sunt hæ? tristitiæ iqt, & dolores, & anxietates, & ingnominiæ, & ignorãtiæ. Omnia mala dicis eos sequi. ita p Iouem inquit sequuntur. Cum igitur hi peruenerint ad primum ambitum ad uoluptatem, & incontinentiam, non se ipsos accusant, sed statim maledicunt & de disciplina, & de illuc accedentibus, ꝙ calamitosi, & miseri sunt, & infelices, qui uita quæ apud ipsos est, relicta, male uiuunt, & non fruuntur quæ apud ipsos sunt, bonis. Quæ autem dicunt bona esse? luxuriam, & intemperantiam, ut dixerit quispiam in summa nã cõuiuari pecudũ more fruitionẽ maximorũ bonoꝝ existimãt eẽ. sed aliæ mulieres illuc accedentes lætaeꝗ, & ridentes, quæ uocantur? opiniones inquit, & ductis ad disciplinam ingressis ad uirtutes, redeunt, ut alios adducant, & annuntient ꝙ felices iam facti sunt, quos olim adduxerãt. Nunquit igitur inquam ego hæ intro ad uirtutes ingrediunt? inquit non, non licet. n. opinionem ingredi ad scientiam, sed disciplinæ tradunt eos. hinc cum disciplina accepit, retro cedunt hæ rursus alios adducturæ. sicut naues oneribus exoneratæ rursus redeunt, & aliis quibusdam implentur. hæc quidem bene mihi uideris inq̃ exposuisse. Sed illud nõdum nobis declarasti. Quid iubet numen ingredientibus in uitam facere. Cõfidere inquit. quare & uos confidite. Oĩa. n. exponam, & nihil relinquam. bene dicis inq̃ ego. extensa igitur manu iterum, uidete inqt mulierẽ illã, quæ uidetur cæca quædã esse, & in lapide rotundo insistere, quã & nuper uobis dixi ꝙ fortuna uocat? uidemus. Huic iubet inquit nõ credere, & firmũ nihil credere, neꝗ tutum habere quod ab ea acceperit, quis neꝗ ut propria existimare. nihil. n. prohibet hæc rursus auferre, & alii tradere. Sepe enim hoc solet facere. & ob hanc igitur causam iubet eius munera paruipendẽda esse, & neꝗ gaudere, cũ tradiderit, neꝗ tristari cum abstulerit, & neꝗ uituperare se, neꝗ laudare. nihil enim facit cum ratione, sed temere & ut contigit omnia, ut prius uobis dixi. ob hoc igitur numen

iubet

Quære reiquum in medio sequentis quaternionis.

nitiuum similiter ut masculina longum y in obliquis seruantia, ut hæc gortyn huius gortynis.

De in on terminatio quarta.

In on fœminina uel acuunẽ ut turtur. luscinia, uel grauantur ut colũba. papauer. nunq̃ aũt circũflectũẽ p̃ter unũ hæc ctesiphõ huius ctesiphontis. est autem nomen urbis persicæ seruans & tenorem & flexum proprii nominis, a quo appellata est.

In on grauitenora.

In on fœminina grauitenora appositione os faciunt genitiuum, & seruant o magnum in aliis casibus, ut hoc papauer huius papaueris. hæc colũba huius colũbæ. Itẽ & noĩa urbiũ siue acutitenora sint, siue grauitenora ut hæc pythõ h⁹ pythonis. hæc sidõ h⁹ sidõis. hæc calidon h⁹ calydõis. hæc pleuron h⁹ pleuronis hæc croton, h⁹ crotonis. hæc iton h⁹ itonis. excipitur hæc lacedæmon huius lacedæmonis. seruauit. n. simplicis flexum, hoc est dæmon dæmonis.

In on acutitenora.

In on acutitenora nõ entia nomina urbium, mutant o magnum in o paruum in aliis casibus ut hæc turtur huius turturis. hæc hirũdo h⁹ hirũdis. hæc philomela h⁹ læ. hæc imago h⁹ imaginis. hæc nix huius niuis. hæc amazõ h⁹ onis. excipitur hæc cura huius curæ. & hæc incensio huius incensionis per productionem. Item & in don nomina urbium ita penultimantia mutant o magnum in o paruum ut sedon sedonis. aspledon aspledonis. anthedon anthedõis. steridõ steridõis carchedõ carchedonis quæ in libya, & calchedon donis e regione nunc in felicis constantinopolis meæ patriæ, quæ & chalcedon chalcedonis dicitẽ, quibus similiter & hæc hermon onis. bion. onis. litus litoris. olasson olassonis. & hæc quidem antiquorum regula de iis q̃ i on. Cũ uero aliter iuentũ fuerit apud poetas, p ꝑductionem, uel correptionem fit.

De in ax fœminis terminatio quinta.

In ax fœminina simplicia multisyllaba per cappa flectuntur & breue ax habent, quare & circunflectunrur quæcũq; penultimam natura longã habent, ut hic sulcus huius sulci. hic fons huius fontis. hæc scala huius scalæ. hæc lactuca, huius lactucæ.

νικὴν, ὁμοίως τὸ τοῖς ἀρσενικοῖς μακρὸν τὸ υ ἐν ταῖς πλαγίαις φυλάττονται· οἷον, ἡ γόρτυν, τῆς γόρτυνος.

Περὶ τῶν εἰς ων, κατάληξις τετάρτη.

Τὰ εἰς ων θηλυκὰ ἢ ὀξυνόνται, ὡς φυτὼν, ἀηδὼν, ἢ βαρυνόνται ὡς ξήρων, μήκων. οὐδέποτε δὲ περισπῶνται, πλὴν ἑνός· ἡ κτησιφῶν, τῆς κτησιφῶντος. ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως περσίδος, φυλάξαν καὶ τὸν τόνον καὶ τὴν κλίσιν τοῦ κυρίου ὀνόματος ἀφ' οὗ προσηγόρευτο.

Εἰς ων βαρύτονα.

Τὰ εἰς ων θηλυκὰ βαρύτονα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάσσουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν· οἷον, ἡ μήκων, τῆς μήκωνος. ἡ ξήρων, τῆς ξήρωνος. Ἔτι καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, εἴτε ὀξύτονα εἶεν, εἴτε βαρύτονα· οἷον, ἡ πυθὼν, τῆς πυθῶνος. ἡ σιδὼν, τῆς σιδῶνος· ἡ καλυδὼν, τῆς καλυδῶνος. ἡ πλευρὼν, τῆς πλευρῶνος· ἡ κρώτων, τῆς κρώτωνος. ἡ ἴτων, τῆς ἴτωνος. ἐξαιρεῖται ἡ λακεδαίμων, τῆς λακεδαίμονος. ἐφύλαξε γὰρ τὴν τοῦ ἁπλοῦ κλίσιν, τὴν δαίμων, δαίμονος.

Εἰς ων ὀξύτονα.

Τὰ εἰς ων ὀξύτονα μὴ ὄντα ὀνόματα πόλεων, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν· οἷον, ἡ ξυγὼν, τῆς ξυγόνος. ἡ χελιδὼν, τῆς χελιδόνος. ἡ ἀηδὼν, τῆς ἀηδόνος. ἡ εἰκὼν, τῆς εἰκόνος. ἡ χιὼν, τῆς χιόνος. ἡ ἀμαζὼν, τῆς ἀμαζόνος. ἐξαιρεῖται ἡ μελεδὼν, τῆς μελεδῶνος, καὶ ἡ τυφεδὼν, τῆς τυφεδῶνος κατ' ἔκτασιν. Ἔτι καὶ τὰ εἰς δων ὀνόματα πόλεων τῷ η παραλήγοντα, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν· οἷον, σηδὼν, σηδόνος· ἀπληδὼν, ἀπληδόνος. ἀνθηδὼν, ἀνθηδόνος· στρηδὼν, στρηδόνος. καρχηδὼν καρχηδόνος, ἡ ἐν λιβύῃ. καὶ καλχηδὼν καλχηδόνος, ἡ ἀντικρὺ τοῦ ναοῦ δυσμοῦ βυζαντίου, τῆς ἐμῆς πατρίδος· ἥτις καὶ χαλκηδὼν χαλκηδόνος λέγεται· οἷς ὁμοίως καὶ ἡ ἑρμηὼν, ἑρμηόνος· βιὼν, βιόνος· ἠϊὼν, ἠϊόνος· ὀλκασὼν, ὀλκασόνος. καὶ οὗτος μὲν ὁ τῶν παλαιῶν κανὼν περὶ τῶν εἰς ων. ὅταν δ' ἄλλως εὑρεθῇ παρὰ ποιηταῖς, κατ' ἔκτασιν ἢ συστολὴν γίνεται.

Περὶ τῶν εἰς αξ θηλυκῶν, κατάληξις πέμπτη.

Τὰ εἰς αξ θηλυκὰ ἁπλᾶ πολυσύλλαβα, διὰ τοῦ κ κλίνονται, καὶ βραχὺ τὸ αξ ἔχουσιν· ὅθεν καὶ προπερισπῶνται ὅσα τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ἔχουσιν. οἷον, ἡ αὖλαξ, τῆς αὔλακος. ἡ πίδαξ, τῆς πίδακος· ἡ κλῖμαξ, τῆς κλίμακος, ἡ θρῖδαξ, τῆς θρίδακος.

τούτοις ὁμοίως καὶ ἡ γλαῦξ, τῆς γλαυκός· καὶ γύναιξ ἄχρηστον, γυναικός. ὅθεν τὸ ἑτερόκλιτον, Ἡ γυνή, τῆς γυναικός· τῇ γυναικί· τὴν γυναῖκα· ὦ γύναι. τὰ δὲ εὑρισκόμενα δύο κοινὰ εἰς αιξ, διὰ τοῦ γ κλίνονται. οἷον, ὁ καὶ ἡ αἶξ, αἰγός· ὁ καὶ ἡ γραῖξ, γραιγός. ὁ θραὶξ δέ, τὸ παλαιὸν θραικὸς ἐποίει. ὅθεν νῦν ὁ θρᾷξ τοῦ θρᾳκὸς λέγομεν, τοῦ ι ὑπογραφομένου. καὶ ὁ δάιξ, τοῦ δαικός.

Περὶ τῶν εἰς ηξ, κατάληξις ἕκτη.

Τὰ εἰς ηξ ἁπλᾶ θηλυκὰ διὰ τοῦ κ κλίνονται. οἷον, ἡ πήληξ, τῆς πήληκος· χάληξ, χάληκος. ὕπληξ δέ, ὕπληγος· καὶ ἀντίπληξ, ἀντίπληγος· καὶ ὁ καὶ ἡ βήξ, βηχός. φυλάττουσι δὲ πάντα τὸ η ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσι, πλὴν τῶν παραληγομένων τῷ ω. ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ η εἰς ε. οἷον, ἡ ἀλώπηξ, τῆς ἀλώπεκος.

Περὶ τῶν εἰς ιξ, κατάληξις ἑβδόμη.

Τὰ εἰς ιξ πολυσύλλαβα θηλυκά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ κ κλίνονται· οἷον, κύλιξ, κύλικος. ἕλιξ, ἕλικος. ἡ μάστιξ δέ, τῆς μάστιγος· τῇ μάστιγι, καὶ μάστι, κατὰ ἀποκοπήν· μάστιγα καὶ μάστιν. ὅθεν Μάστιν αἰὲν ἔλαυνεν. Ἠ, καὶ ἐφ' ἱππείην μάστιν βάλε. καὶ ἡ στίξ, τῆς στιχός. ὅθεν ὁμόστιξ, ὁμόστιχος. καὶ ἡ θρὶξ δέ, τῆς τριχός. ὅθεν καὶ τὰ κοινά, καλλίθριξ, καλλίτριχος· καὶ τανύθριξ, τανύτριχος. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ξ, εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ τοῦ ξ γ, διὰ τοῦ γ κλίνονται. οἷον, ἡ σφίγξ, τῆς σφιγγός· ἡ σάλπιγξ, τῆς σάλπιγγος. λύγξ, λυγγός, τὸ πάθος. λύγξ δὲ λυγκός, τὸ θηρίον, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνεν. εἰ δὲ πρὸ τοῦ ξ ἕτερον σύμφωνον ἔχουσι, διὰ τοῦ κ κλίνονται. οἷον, ἡ σάρξ, τῆς σαρκός. ὅλξ, ὁλκός. ἄλξ, ἀλκός, ἀλκί. ὅθεν καὶ τὸ ὁμήρειον ἐκεῖνο, Ἀλκὶ πεποιθώς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλξ, ἀλκός, ἀλκὶ ὥς τισι δοκεῖ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἡ ἀλκή, τῆς ἀλκῆς, τῇ ἀλκῇ· καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ἀλκί. ὅπερ ἄμεινον.

Περὶ τῶν εἰς υξ, κατάληξις ὀγδόη.

Τὰ εἰς υξ θηλυκὰ πολυσύλλαβα διὰ τοῦ γ κλίνονται, εἰ μὴ λόγος ἕτερος κωλύσῃ· οἷον, ἄντυξ, ἄντυγος. πομφόλυξ, πομφόλυγος. πτέρυξ, πτέρυγος βαρύτονον, τὰ πτερύγια. πτερὺξ δὲ πτερυγὸς ὀξύτονον, τὸ ὅλον μέρος ἐν ᾧ φύονται τὰ πτερά. ὅθεν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ β τῆς Ἰλιάδος, Τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτερυγὸς λάβεν ἀμφιαχυῖαν· παροξυτόνως γραπτέον, οὐ προπαροξυτόνως. Ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα ὀξύτονα, ὡς τὰ πολλὰ τὸ γ ἔχουσιν· οἷον, ἡ φύξ, τῆς φυγός· ἡ στύξ, τῆς στυγός· ἡ νύξ, τῆς νυχός· καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν, καὶ προσθέσει τοῦ τ, νυκτός· νυκτί· νύκτα. καὶ ἡ ἄμπυξ δέ, ἄμπυκος.

his similiter & noctua noctuæ. & mulier non in usu mulieris.uñ diuersicliniũ.hæc mulier,hui⁹ mulieris huic lieri hanc mulierẽ o mulier.sed quæ íueniunť duo cõia in ex per g . flectũtur,ut hic & hæc capra capræ.hic & hæc græx grægis.thrax autẽ antiquũ thracis faciebat.unde nunc thrax thracis dicimus i sub scripto, & hic dax huius dacis.

De in ix terminatio sexta.

In ix simplicia fœminina ꝑ c declinanť,ut hæc galea hui⁹ galeæ carceres carcerum & procarceres procarcerum.hic & hæc tussis tussis.seruant autẽ hæc ita folliculus li in aliis casibus, præter penultimantia o, hæc enim mutant i,in e ut hæc uulpes huius uulpis.

De in ix terminatio septima.

In ix multisyllaba fœminina ut plurimum per c declinantur ut cylix cylicis. helix helicis. scutica scuticæ huic scuticæ & scuticæ ꝑ abscisionẽ scuticã & scuticã, ũde scuticã semper cõcutiebat,ait & eqnã scuticã iniecit,& turma.mæ.unde conturmalis lis. & capillus aũt capilli,unde & cõia pulchricomus comi, & longicomus comi. Oporret autem & hoc scire ꝙ in ix,si habent ante x g. per g. flectuntur ut hæc sphinx huius sphingis. hæc tuba huius tubæ singultus ti morbus lynx lyncis fera.ut apud callimachũ. Ille autem carnem lyncis incidebat. si autem ante x aliã consonantẽ hñt,ꝑ c declinantur. ut hæc caro hui⁹ carnis sulcus sulci.robur boris bori ut qbusdã uidetur uel a robur roboris robori & per transmutationẽ robori, qđ melius.

De in yx terminatio octaua.

In yx fœminina multisyllaba per g flectuntur, nisi ratio alia prohibeat ut fornix currus fornicis currus. bulla bullæ. penna pennæ grauisonum pennæ. sed ala alæ acutisonũ totũ mẽbrũ i quo nascunť pẽnæ. unde & apud poetã in secundo Iliadis. hanc rotatus penna cepit circũ strepentẽ penacutisone scribẽdũ nõ ꝑpenacutisone. Etiã & soli syllaba acutisona, ut plurimum g habent ut fex fecis. styx stygis. nox noctis & mutatione aspiratæ in tenuẽ & additione t, noctis nocti noctem & reticulum autem reticuli.

Item ab in yx composita primitiuorum seruāt declinationem. De in ar terminatio nona.

In ar fœmininum uxor habemus, quod appositione os facit genitiuum·ut hæc uxor · huius uxoris, & hæc uxor huius uxoris antiquum. Vnde & Euripides in electra, siue Oreste, amare uxorem omnibus græcis uideris · Illud uero poetæ, uxorū cā suarum, uel ab uxor ris · uxores, uxorum.uxoribus, & uxoribus ionice, & cōmixtione uxoribus, ut apud ipsū ī qnto Iliadis, & auxiliari uxoribus, uel ab uxore uxoris, uxores, uel per transmutationem uxores, & in reliquis.

De in ir terminatio decima·

In ir solisyllabum fœmininū manus ē. cōia aūt multisyllaba multa. ut pollex. multimanus.quæ appositione os faciūt gtūm.hæc manus, hui⁹ man⁹·huic manui.hāc manū. hæ manus non hæ manus dicimus.unde & Aristophanes ī pluto. ego autē manus applausi ex uoluptate, & Philostratus in heroicis, manus ābas extēdēs.similiter & hæ mulieres, nō hæ mulieres.hæ uiæ & hæ urbes apud platonem, & æschinem socraticum & uidete has duas sorores·pro has duas sorores apud Sophoclem & alia multa inuenies antiquo more sic facta· harum manuum ut plurimū o manus.hæ man⁹.hap̄ manuū.his manibus has manus.o manus. apud poetas aūt p defectū īuenies manus manuī manū, sicut socius, p socius. De ī ir terminatio.xi·

In ir fœminina multisyllaba appositione os faciunt. genitiuum, & mutant i in e, ut ianitrix cis, ceres cereris· filia filiæ· mater matris. uenter uentris, patiunť aūt & cōcisionē ī fœmininis hæc singulariter, hæc mř h⁹ matris, & matris, hui matri, & matri.hāc matrē o mater.hæc ceres huius cereris & cereris, huic cereri, & cereri. hanc cererem, & cererem. o ceres. hæc filia huius filiæ, & filiæ· huic filiæ, & filiæ· hanc filiam, & filiam poeticum.o filia·hoꝝ solū uocatiuus in er. hic uenter, huius uentris & uentris.huic uentri & uentri.hunc uentrem o uenter·datiuus autem pluralis a datiuo singulari fit appositione as, ut matri, matribus·filiæ filiab⁹. De ī or terminatio.xii·

In or cōia habemus, quæ appositione os faciūt gtūm, ut hic &

Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υξ συνθετα τὴν τῶν πρωτοτύπων φυλάττουσι κλίσιν.

Περὶ τῶν εἰς αρ, κατάληξις ἐνάτη.

Εἰς αρ θηλυκὸν τὸ δάμαρ ἔχομεν, ὅπερ προσθέσει τοῦ ος ποιεῖ τὴν γενικήν. οἷον, ἡ δάμαρ, τῆς δάμαρος, καὶ ἡ δάμαρς, τῆς δάμαρτος παλαιόν. ὅθεν καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἠλέκτρᾳ, ἔτι Ὀρέστη, φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἕλλησι δοκεῖς. τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ, ὀάρων ἕνεκα σφετεράων, ἢ ἀπὸ τοῦ ὄαρ ὄαρος, ὄαρες, ὀάρων, ὄαρσι, καὶ ὀάρεσσιν ἰωνικῶς, καὶ κράσει ὤρεσσιν, ὡς παρ' αὐτῷ ἐν τῷ ε τῆς Ἰλιάδος, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὄαρος, ὀάρου, ὄαροι. καὶ μεταπλασμὸν, ὄαρες. καὶ οὕτω τῶν ἑξῆς.

Περὶ τῶν εἰς ειρ, κατάληξις δεκάτη.

Εἰς ειρ μονοσύλλαβον θηλυκὸν ἡ χεὶρ ἐστι. κοινὰ δὲ πολυσύλλαβα πολλά. οἷον, ἀντίχειρ. πολύχειρ. ἅτινα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. Ἡ χείρ. τῆς χειρός. τῇ χειρί. τὴν χεῖρα. Τὼ χεῖρε. οὐ τὰ χεῖρε λέγομεν. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, Ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησα ὑφ' ἡδονῆς. καὶ Φιλόστρατος ἐν ἡρωϊκοῖς, Τὼ χεῖρε ἄμφω προτείνας. ὁμοίως καὶ τὼ γυναῖκε, οὐ τὰ γυναῖκε. τὼ ὁδώ. καὶ οὕτω τὼ πόλιε, παρὰ Πλάτωνι καὶ Αἰσχίνῃ τῷ σωκρατικῷ. καὶ ἴδετε τώδε τὼ κασιγνήτα, ἀντὶ τάδε τὰ ἀδελφὰ παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ ἄλλα πολλὰ εὑρήσεις, ἀρχαίῳ ἔθει οὕτω γινόμενα. ταῖν χεροῖν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ὦ χεῖρε. αἱ χεῖρες. τῶν χειρῶν. ταῖς χερσί. τὰς χεῖρας. ὦ χεῖρες. παρὰ ποιηταῖς δὲ, κατ' ἔλλειψιν εὑρήσεις χερὸς, χερὶ χέρα. ὥσπερ ἕταρος, ἀντὶ ἑταῖρος.

Περὶ τῶν εἰς ηρ, κατάληξις ια.

Τὰ εἰς ηρ θηλυκὰ πολυσύλλαβα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ τρέπουσι τὸ η εἰς ε. οἷον, εἰνάτηρ, εἰνάτερος. δημήτηρ, δημήτερος. θυγάτηρ, θυγατέρος. μήτηρ, μητέρος. γαστὴρ, γαστέρος. πάσχουσι δὲ καὶ συγκοπὴν ἐν τοῖς θηλυκοῖς ταῦτα ἐνικῶς. Ἡ μήτηρ. τῆς μητέρος, καὶ μητρός. τῇ μητέρι. καὶ μητρί. τὴν μητέρα, ὦ μῆτερ. Ἡ δημήτηρ, τῆς δημήτερος, καὶ δήμητρος. τῇ δημήτερι, καὶ δήμητρι. τὴν δημήτερα, καὶ δήμητρα. ὦ δήμητερ. Ἡ θυγάτηρ. τῆς θυγατέρος, καὶ θυγατρός. τῇ θυγατέρι, καὶ θυγατρί. τὴν θυγατέρα, καὶ θύγατρα ποιητικόν. ὦ θύγατερ. τούτων μόνον ἡ κλητικὴ εἰς ερ. Ἡ γαστὴρ τῆς γαστέρος, καὶ γαστρός. τῇ γαστέρι, καὶ γαστρί. τὴν γαστέρα, ὦ γαστήρ. Ἡ δοτικὴ δὲ πληθυντικὴ ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς γίνεται, προσθέσει τοῦ ας. οἷον μητρί, μητράσι. θυγατρί, θυγατράσι.

Περὶ τῶν εἰς ωρ, κατάληξις ιβ.

Εἰς ωρ κοινὰ ἔχομεν, ἅτινα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ καὶ

ἡ ἀπάτωρ, ἀπάτορος. ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, ἀμήτορος. ὁ καὶ ἡ πανδαμάτωρ, πανδαμάτορος. Περὶ τῶν εἰς ασ ὀξυτόνων, κατάληξις ιγ.

Τὰ εἰς ασ θηλυκὰ καὶ κοινὰ ὀξύτονα ὄντα, διὰ τοῦ δ κλίνονται. καὶ συστέλλουσι πανταχοῦ τὸ α. οἷον, ἡ μονὰς, τῆς μονάδος. ἡ δυάς. τῆς δυάδος. ἡ παλλὰς, τῆς παλλάδος. ἡ λαμπὰς, τῆς λαμπάδος. ὁ καὶ ἡ φυγὰς, τῆς φυγάδος. ὁ καὶ ἡ αρκάς, τῆς αρκάδος. ἡ κρὰς δὲ τῆς κρατὸς, ἐξαιρεῖται. δύο δὲ μόνα θηλυκὰ βαρύτονα ὀνόματα πόλεων ἔχομεν, ἃ τὴν κλίσιν τῶν ὀνομάτων ἀφ' ὧν ὠνομάσθησαν ἐφύλαξαν. ἡ ἀκράγας, τῆς ἀκράγαντος, πόλις τῆς σικελίας, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε ποταμοῦ ὀνομασθεῖσα. καὶ ἡ τάρας, τῆς τάραντος. Τὰ εἰς αυς. περισσοσύλλαβα ὄντα, μετὰ ἰδιωμάτων κλίνονται. οἷον, Ἡ ναῦς, καὶ νηῦς. τῆς ναὸς, καὶ νηὸς, καὶ νεώς. τῇ ναΐ, καὶ νηΐ. τὴν νῆα, καὶ νέα, καὶ ναῦν, καὶ νηῦν. ὦ ναῦς, καὶ νηῦς. αἱ νάες, καὶ νῆες, καὶ νέες. τῶν νηῶν, καὶ νεῶν. ταῖς ναυσὶ, καὶ νηυσὶ, καὶ νήεσι. τὰς νῆας, καὶ ναῦς. καὶ νέας. ὦ νέες, καὶ νῆες. οὕτω καὶ ἡ γραῦς, τῆς γραὸς, καὶ γρηός.

Περὶ τῶν εἰς αις, κατάληξις τεσσαρεσκαιδεκάτη.

Εἰς αις θηλυκὸν μόνον ἡ δαῒς, τῆς δαιτὸς, διὰ τοῦ τος. τὸ δὲ ὁ καὶ ἡ παῖς παιδὸς, ἀπὸ τοῦ πάϊς πάϊδος, καὶ κατὰ συναίρεσιν παῖς. καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ δὲ ὁμοίως κοινὰ τὸ δ ἔχουσιν. οἷον, ὁ καὶ ἡ εὔπαις, εὔπαιδος. ὁ καὶ ἡ ἄπαις, ἄπαιδος. Περὶ τῶν εἰς ης, κατάληξις ιε.

Τὰ εἰς ησ θηλυκὰ μονογενῆ προσθέσει τοῦ τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι πανταχοῦ τὸ η. οἷον, ἡ ἐσθὴς, τῆς ἐσθῆτος. ἡ ποτὴς, τῆς ποτῆτος. ἡ φιλότης, τῆς φιλότητος. ἡ κακότης, τῆς κακότητος. ἡ πάρνης, τῆς πάρνηθος. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, πάρνηθος. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν πάρνηθα. ὅτι δέ εἰσι διγενῆ, εἰς ους ποιοῦσι τὴν γενικὴν κατὰ κρᾶσιν. οἷον, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, προπετέος, οῦς. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τέσσαρα τῶν εἰς της ὑπερδισυλλάβων ὀξύνονται. οἷον, ταχυτής., βραδυτής. ἁδροτής. δηϊοτής. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, βαρύνονται. οἷον, ποσότης. ποιότης. λογιότης. κουφότης. βραχύτης.

Περὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων. κατάληξις ἑκκαιδεκάτη.

Τὰ εἰσ ις ὀξύτονα θηλυκὰ πολυσύλλαβα, μὴ δικατάληκτα, εἴτε ἐκτείνουσι τὸ ι, εἴτε συστέλλουσι, διὰ τοῦ δ περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, κνημὶς, κνημῖδος. κρηπὶς, κρηπῖδος. σφραγὶς, σφραγῖδος. ἀψὶς, ἀψῖδος. ῥαφὶς, ῥαφίδος. δαῒς, δαΐδος, δαΐδι. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, δαΐ. ὡς, ἐν δαῒ λυγρῇ. ἐξαιρεῖται ἀγλὶς, ἀγλῖθος, οὐ τὸ ι μακρόν. περὶ δὲ τοῦ

(ποσότητος

hæc depater depatris · hic & hæc demater tris · hic & hæc omni·
domās.omnidomātis.   De ī as acutisonis terminatio ·xiii·

In as fœminina,& cõia acutisona exiſtētia p delta declinanť & corripiunt ubiq; alpha, ut hæc unitas hui⁹ unitatis. hæc duitas huius duitatis.hæc pallas huius palladis· hæc fax huius facis. hic,& hæc exul h⁹ exulis hic & hæc arcas h⁹ dis.hoc caput aũt h⁹ capitis,excipiť.duo aũt ſola fœminina grauiſona nõia ciuitatũ habem⁹,quæ declinationē nõium,a qb⁹ denõiata ſũt,ſeruauerũt hæc Acragas huius acragantis urbs ſiciliæ, ab inibi fluuio denominata eſt. & hoc tarentum huius tarenti. I αυς impariſyllaba entia cum ſuis linguis flectuntur ut hæc nauis, & nauis · h⁹ nauis, & uis · & nauis.huic naui,& ui. hāc nauē & nauem & nauē & nauem.o nauis & uis, hæ naues & ues & ues harũ nauiũ, & uium.his nauib⁹ & bus · & bus.has naues & naues & naues · o naues & ues · ſic & hæc anus.huius anus & anus·

De in αυς terminatio quarta decima.

In αυς maſculinum ſolum hæc fax huius cis,per tos. Sed hic & hæc puer pueri a puer pueri, & per contractionem puer & quæ ab ipſo aũt ſimiliter cõia,delta hñt ut hic & hæc filioſus filioſi hic & hæc defilius defilii.   De ī is termīatio.xv.

In is fœminina ſoligenera appoſitione tos faciunt genitiuum,& ſeruant ubiq; ita,ut hæc ueſtis huius ueſtis.hæc potio huius potionis hic amor huius amoris · hæc prauitas h⁹ prauitatis hæc parnes huius etis. & mutatione t in th parnethis Vnde & Ariſtophanes in nebulis uide nunc huc ad parnethem cũ aũt ſunt bigenera in us faciũt gtũm per cõmixtionem ut hic & hæc procliuis.procliuis · Oportet aũt ſcire ꝙ quatuor in tis impariſyllaborum acuuntur ut uelocitas tarditas.plenitas. pugna. Sed alia omnia grauantur, ut quantitas.qualitas · eruditio.leuitas.breuitas ·

De ī is acutiſonis termīatio ſerxtadecima.

In is acutiſona fœminina multiſyllaba non bitermīata ſiue ꝑducunt i,ſiue corripiunt · per d impariſyllabice flectuntur ut ocrea ocreæ· ſolea ſoleæ. ſigillum ſigilli. uinculum uīculi· gutta guttæ,pugna pugnæ pugnæ & p abſciſiōem pugnæ ut ī pugna triſti.excipiť ſpica ſpicæ· cuius i longũ. Sed d q̃titate

i huiusmodi nominum differentia quædam uidetur, doctores tamen hac opinione sunt, ꝙ in is acutisona fœminina bisyllaba natura longa penultimantia, non propria entia, neq; diminutiua, ī nominatiuo i breue habent, sed in obliquis longum, unde & circunflectuntur, ut tibia tibiæ, sordes dis, clauis uis. fundamentum menti· repagulum · guli sed non sic habentia breue ubiq; i habent, ut themidis. iræ. doricæ. extremitatis· insululæ. Etiam superbisyllaba adiectiua i breue habent siue longa, siue breui penultimant, ut ductrix cis. tibicina næ· tamē crinis crinis. & alia quædam propter concursum trium breuium producunt i. poetæ autem his. ita addentes propter metrum corripiunt i· fluuiusculi & pegasidis dicentes unde & in argonauticis illud orphicū carmē, uelocibus pedib⁹ supra pegasida litora, pro pegasida. hæc in is acuti sona communiter in a faciunt accusatiuum, ut fundamentum. sigillum. iaculū. testudinē. cū aūt iuentus fuerit actūs ī in, æolū ē, ut sigillū· testudinē. uñ & Hesiod⁹. tripalmē āt testudinē īcide decipalmi currui pro testudinem, si in i circunflexa fœminina per dos faciunt genitiuum, & in in accusatiuum, ut ben dis bēdidis bendidem· molis molidis· molidem. In is propria grauisona fœminina siue ī ris, siue ī tis siue ī mis uel ī aliā quādā cōsonantem ante is habent, cōmuniter in dos faciunt genitiuū ut uenus ueneris thetis dis. themis dis, memphis dis, sed Ionice in os· excipiuntur autem hæc propria, & nō hæc charybdis charybdis. sardis sardis· tralli. llis. excusatio excusationis. fictio, fictionis. lacusis lacusis. inuidia inuidi æ. acquisitio onis. xois xois· asthlibis biis. sois soios· serua uæ· thamiathis ios· Etiam a ciuitate cōposita fœminina solū simplicis seruant declinationē ut arx arcis. In is fœminina grauisona si longa penultimant per d flectuntur, ut Iuuenis iuuenis ononis ononidis· Ira iræ· Sed in tertio odyssææ poetæ, ira ex pernitiosa cæsiæ mineruæ, Ionicum est, ut thetios & inuidiæ, sed si breui penultimant per pu rum os faciunt genitiuum, ut puluis puluis· raritas ra·

τοῦ ι τῶν τοιούτων ὀνομάτων διαφορά τις φαίνεται. οἱ λογιώτεροι μέντοι ταύτης τῆς δόξης εἰσὶν, ὅτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα, θηλυκὰ, δισύλλαβα, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, μὴ κύρια ὄντα, μὴ δὲ ὑποκοριστικὰ, ἐπὶ μὲν τῆς ὀνομαστικῆς, τὸ ι βραχὺ ἔχουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων, μακρόν. ὅθεν καὶ προπερισπῶνται. οἷον, κνημὶς, κνημῖδος. κηλὶς, κηλῖδος. κληῒς, κληῗδος. κρηπὶς, κρηπῖδος. βαλβὶς, βαλβῖδος. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, βραχὺ πανταχοῦ τὸ ι ἔχουσιν. οἷον, θέμιδος. μήνιδος. δωρίδος. κορωνίδος. νησίδος. Ἔτι τὰ ὑπὲρ δισύλλαβα ἐπίθετα, τὸ ι βραχὺ ἔχουσιν, εἴτε μακρᾷ, εἴτε βραχείᾳ παραλήγονται. οἷον, στρατηγὶς, στρατηγίδος. αὐλητρὶς, αὐλητρίδος. τόγε μὴν πλοκαμὶς πλοκαμῖδος καὶ ἄλλ' ἄττα, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν τριῶν βραχέων ἐκτείνουσι τὸ ι. οἱ ποιηταὶ δὲ τοῦ ις η προστιθέντες, διὰ τὸ μέτρον συστέλλουσι τὸ ι, ποταμηΐδος, καὶ πηγασηΐδος λέγοντες. ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἀργοναυτικοῖς ἐκεῖνο ὀρφικὸν ἔπος, λαιψηροῖς ποδέσσιν ὑπὲρ παγασηΐδας ἀκτὰς, ἀντὶ παγασίδας. Ταῦτα δὲ τὰ εἰς ις ὀξύτονα, κοινῶς μὲν εἰς α ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, κρηπῖδα. σφραγῖδα. βολίδα. ἀψίδα. ὅταν δὲ εὑρεθῇ αἰτιατικὴ εἰς ιν, αἰολέων ἐστίν. οἷον, σφράγιν. ἄψιν. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος, τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ. ἀντὶ ἀψῖδα. Τὰ εἰς ις περισπώμενα θηλυκὰ, διὰ τοῦ δος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ εἰς ιν τὴν αἰτιατικήν. οἷον, βενδῖς, βενδῖδος, βενδῖν. μολῖς, μολῖδος, μολῖν. Τὰ εἰς ις κύρια βαρύτονα θηλυκὰ, εἴτε εἰς ρις, εἴτε εἰς τις, εἴτε εἰς μις, εἴτε ἄλλό τι σύμφωνον πρὸ τοῦ ις ἔχουσι, κοινῶς εἰς δος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, κύπρις, κύπριδος. θέτις, θέτιδος. θέμις, θέμιδος. μέμφις, μέμφιδος. ἰωνικῶς δὲ, εἰς ος. ἐξαιρεῖται δὲ ταῦτα τὰ κύρια, καὶ μή. χάρυβδις, χαρύβδιος. σάρδις, σάρδιος. ψάλλις, ψάλλιος. σκῆψις, σκήψιος. ἐπίσκηψις, ἐπισκήψιος. λάχουσις, λαχούσιος. νέμεσις, νεμέσιος. ἐπίκτησις, ἐπικτήσιος. ξόϊς, ξόϊος. ἄθλιβις, ἀθλίβιος. σόϊς, σόϊος. δμωῒς, δμωΐος. ταμιάθις, ταμιάθιος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ πόλις σύνθετα θηλυκὰ, μόνως τὴν τοῦ ἁπλοῦ φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, ἡ ἀκρόπολις, τῆς ἀκροπόλιος. Τὰ εἰς νις θηλυκὰ βαρύτονα, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγοιτο, διὰ τοῦ δ κλίνονται. οἷον, νεᾶνις, νεάνιδος. ἰῶνις, ἰώνιδος. μῆνις, μήνιδος. τὸ δὲ ἐν τῷ γ τῆς ὀδυσσείας τοῦ ποιητοῦ, μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης, ἰωνικόν ἐστιν, ὥσπερ θέτιος, καὶ μέμφιος. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγοιτο, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, κόνις, κόνιος. σπάνις, σπά-

νιος. ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος κοινῶς. τὰ γὰρ πρὸ τοῦ ις δύο ἀμετάβολα ἔχοντα, εἰς θος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, μόρμις, μόρμιθος. δέλλις, δέλλιθος. ἐξαιρεῖται ψάλλις, ψάλλιος. ὄρνισ δὲ ὄρνιχος, δωρικόν. ὅθεν καὶ ὁ λυρικὸς Πίνδαρος δωρικὸς ὢν τὰ πολλὰ, Διὸσ πρὸς ὄρνιχα θεῖον εἴρηκε. Τὰ εἰς εις θηλυκὰ, διὰ τοῦ δος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ἔρις, ἔριδος. κίθαρις, κιθαρίδος. ἶρις, ἴριδος. χάρις, χάριδος, καὶ χάριτος, καὶ χάρισος ποιητικῶς. ὁμοίως καὶ θέμις, θέμιδος, καὶ θέμιτος, καὶ θέμισος. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος, δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας. ἐξαιρεῖται ὕβρις, ὕβριος, ἄκρις, ἄκριος. ἄγυρις, ἀγύριος, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ, πανήγυρις, πανηγύριος. ὁμήγυρις, ὁμηγύριος. κύστηρις, κυστήριος. Τὰ εἰς ις θηλυκὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν γινόμενα, τὸ δ ἔχουσιν. οἷον, ὁ τοξότης, ἡ τοξότις, τῆς τοξότιδος. ὁ πολίτης, ἡ πολῖτις, τῆς πολίτιδος. ὁ δεσπότης, ἡ δέσποτισ, τῆς δεσπότιδος. ὁ σπαρτιάτης, ἡ σπαρτιάτις, τῆς σπαρτιάτιδος. ὁ κυνηγέτης, ἡ κυνηγέτις, τῆς κυνηγέτιδος. δέχονται δὲ πάντα τὰ θηλυκὰ τὸν τόνον ἐν τῇ παραληγούσῃ, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πωλῶ καὶ κοίτη συντιθεμένων. ταῦτα γὰρ προπαροξύνονται, τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν παροξυνομένων. οἷον, ὁ ἀρτοπώλης, ἡ ἀρτόπωλις. ὁ λαχανοπώλης, ἡ λαχανόπωλις. ὁ ἀκοίτης, ἡ ἄκοιτις, καὶ παράκοιτις. Τούτων ἡ γενικὴ ὅταν εὑρεθῇ διὰ τοῦ ος, ἰωνική ἐστιν, ὡς εἴρηται. καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίωσ πάσχουσα καὶ ἀποκοπήν. οἷον, θέτι, ἀντὶ θέτιδι. καὶ τρόπι, ἀντὶ τρόπιδι. ὅθεν καὶ τὸ ἡρωικὸν ἐκεῖνο ἐν ἀργοναυτικοῖς, Αἵ οἱ ὑπὸ τρόπι κεῖντο μιᾶς σχοίνοιο ταθεῖσαι, ἀντὶ τρόπιδι διὰ τὸ μέτρον. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν ἀσπίδι, Ἔνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι, ἀντὶ παρακοίτιδι. περὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τούτων, ἔνιοί φασιν ὅτι τὰ εἰς ις διὰ τοῦ δ κλινόμενα κοινῶς, εἰς ιν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, μῆνις, μήνιδος, μῆνιν. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς, Μῆνιν ἄειδε θεά. χρυσόθεμις, χρυσοθέμιδος, χρυσόθεμιν. ὅταν δὲ εὑρεθῇ εἰς α, ποιητική ἐστιν. οἷον, Ζεὺς δ' ἔριδα προΐαλλε. καὶ ἤλιδα δῖαν.

Περὶ τῶν εἰς εις, κατάληξις ἑπτακαιδεκάτη.

Τὰ εἰς εις θηλυκὰ πολυσύλλαβα σπάνια ὄντα, ὁμοίως τοῖς ἀρσενικοῖς κλίνονται. οἷον, ἡ ὀπόεις, τῆς ὀπόεντος, πόλις. ὅθεν, Τρηχῖνα ὀπόεντα λιπὼν, ὁ Ὀρφεὺς εἴρηκε. καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος, φῆν δέ οἱ εἰς ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν. σεσημείωται δὲ ἡ κλεὶς, τῆς κλειδὸς, τὴν κλεῖδα, καὶ κλεῖν ἄμεινον. ὅθεν καὶ ὁ Δημοσθένης τὴν κλεῖν κατεαγότα εἴρηκε. καὶ ἔτι αὐτήρεισ αὐτήρειδος.

ritatis.hic & hæc auis auis cõmuniter nam ante is duas immutabiles habentia in thos faciunt genitiuum funis funis· dellis dellithis. excipitur trallis trallis· auis uero auis doricum,unde & doctus Pindarus doricus ens ualde, Iouis ad auem diuinam dixit. in ris fœminina per dos faciunt genitiuum,ut discordia diæ. cithara tharæ. Iris ridis· gr͂a gratiæ, & gratiæ, & gratiæ poetice· similiter & fas huius fas & fas & fas.unde & Hesiodus· Iustitia autẽ dirige fas. excipitur iniuria iniuriæ· acris acris. cõgregatio·onis.& ab eo festum festi· congregatio onis. pumex micis. In is fœminina ab in is masculinis facta d habent,ut hic arcitenẽs hæc arcitenẽs hui⁹ arcitenẽtis,hic ciuis, hæc ciuis huius ciuis. hic herus hæc hera huius heræ. hic spartanus, hæc spartana huius tanæ hic uenator, hæc uenatrix,huius uenatricis.Recipiũt aũt omnia fœminina accentũ in penultima. præter quæ a uendo, & lecto composita sunt. hæc. n· propenacuuntut suis masculinis penacutis ut hic pistor, hæc pistrix· hic herbarius. hæc herbaria. hic maritus hæc uxor & uxor· Horum genitiuus cũ inuentus erit per os, Ionicus ẽ,ut dictũ ẽ. & dtũs similiter patiens & abscisionem ut thetidi pro thetidi, & carinæ pro carinæ,unde & orphicum illud in argonautis quæ ipsi sub carina iacebãt uno iunco extensæ pro carinæ propter metrum,& apud Hesiodum ĩ scuto.Vbi hic domus habitabat cũ pudica uxore ꝓ uxore· De accusatiuo autem horum,quidam dicunt ꝙ in is per d declinata communiter in in faciunt accusatiuum ut ira iræ iram, unde & poeta, iram cane dea. Chrysothemis chrysothemithis themin, cũ uero inuẽtus erit in a poeticus ut iupiter uero discordiã præmisit, & Iridem diam·

De in ris terminatio decimaseptima.

In is fœminina plurisyllaba rara entia similiter masculinis flectunt̃ ut hæc opois huius opoentis ciuitas uñ asperã opoentem relinquens orpheus dixit,& Homerus in, xii. Iliadis dixerũt uero ipsi ĩ opoẽtẽ ꝑgloriosũ filiũ ducturũ.notatũ ẽ hæc clauis huius clauis hanc clauem & clauẽ melius unde & Demosthenes clauem rumpẽtem dixit.& etiam æꝗstrepens strepẽtis.

De in us terminatio decimaoctaua

In us fœminina nomina ciuitatum plurisyllabice flectuntur ut masculina, nisi hebraica sint, ut hæc opus huius opuntis hic & hæc anthem⁹ hui⁹ antemũtis hæc trapezus h⁹trapezuntis, hæc cærasus huius cerasuntis. In os omnia fœminina parisyllaba existentia in n faciunt gtũm ut dictum est.

De in ys grauisonis, terminatio xix.

In ys fœminina grauisona ubiq; i breue habentia per purum os faciunt genitiuum ut pinus pini cithara citharæ. barba barbæ. currus currus & currus irregulariter Sappho ut aiunt, dixit. excipitur fascis fascis. galea galeæ per thos faciunt genitiuum, & fascis illud my producitur in obliquis secundum regulam. nã omnis gtũs in thos in longam penultimat ut auis funiculi. dellithis. affirmat tamen & in quinta speciecula Theocriti carmen, & mollis herbæ bonum fascem trado. nam longum illud my quinto dactylo ente. Sed galeæ corripitur, ut sæpe quærens Inuenies apud poetas, & in quinto Iliados poetæ. lucebat ipsi ex galeáque, & scuto indefessus ignis. Sed per purum os declinata cõmuniter in yn solum faciunt accusatiuũ, ut Pinus pini pinũ chelys chelyn. nisi poetica licentia inuenies in a.

De in ys acutisonis.

In ys acutisona fœminina correptum y habentia per d flectuntur, & in da solum faciunt accusatiuum ut chlamys mydis. myda. pelamys piscis pelamydis. myda. crocys cydis cyda. sed acutisona, & circunflexa habentia quidem y solum longum in nomiuatiuo, in obliquis autem breue per purũ os faciunt genitiuũ ut uenter uentris miseria miseriæ. erinnys erinnys tethys thys esca escæ quescus quercus. superciliũ lii excipit aglys this, qd̃ ẽ rotundus, & perforatus lapis, & hæc quidem communiter in yn faciũt accusatiuũ, ut miseriam. erinnyn. quercum. superciliũ sed raro iuenies apud poetas uentrem, & quercum ut apud Homericum Cointũ notaui dicentem. Cecidit sicut in mõtibus circa firmã quercũ frutex

Περὶ τῶν εἰς ους, κατάληξις ὀκτωκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ους θηλυκὰ ὀνόματα πόλεων, περιττοσυλλάβως κλίνονται ὁμοίως τοῖς ἀρσενικοῖς, εἰ μὴ ἑβραϊκὰ εἴησαν· οἷον, ἡ ὀποῦς, τῆς ὀποῦντος. ὁ καὶ ἡ ἀνθεμοῦς, τῆς ἀνθεμοῦντος. ἡ τραπεζοῦς, τῆς τραπεζοῦντος. ἡ κερασοῦς, τῆς κερασοῦντος. Τὰ εἰς ος πάντα θηλυκὰ ἰσοσύλλαβα ὄντα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ὡς εἴρηται.

Περὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων, κατάληξις ἐννεακαιδεκάτη.

Τὰ εἰς υς θηλυκὰ βαρύτονα πανταχοῦ τὸ υ βραχὺ ἔχοντα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, πίτυς, πίτυος· χέλυς, χέλυος· γένυς, γένυος· ἀμάμαξυς, ἀμαμάξυος, καὶ ἀμαμάξυδος παραλόγως ἡ Σαπφὼ, ὥς φασιν, εἴρηκεν. ἐξαιρεῖται κῶμυς, κώμυθος, καὶ κόρυς, κόρυθος, διὰ τοῦ θος ποιοῦντα τὴν γενικήν. καὶ τῆς μὲν κώμυθος τὸ μυ, ἐκτείνεται ἐν ταῖς πλαγίαις κατὰ τὸν κανόνα· πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς θος, μακροπαραληκτεῖ· οἷον, ὄρνιθος. μέρμιθος· δέλλιθος. ἐπιβεβαιοῖ μέντοι καὶ τὸ ἐν πέμπτῳ εἰδυλλίῳ τοῦ Θεοκρίτου ἔπος, καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι. μακρὸν γὰρ τὸ μυ, τοῦ πέμπτου δακτύλου ὄντος. τῆς δὲ κόρυθος συστέλλεται, ὡς πολλάκις ζητῶν εὑρήσεις παρὰ ποιηταῖς. καὶ ἐν τῷ ε τῆς ἰλιάδος τοῦ ποιητοῦ, Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ. Τὰ δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλινόμενα, κοινῶς εἰς ν μόνον ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, πύτυος, πίτυν. χέλυος, χέλυν, εἰ μὴ ποιητικῇ ἀδείᾳ εὑρήσεις εἰς α.

Περὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων.

Τὰ εἰς υς ὀξύτονα θηλυκὰ συνεσταλμένον τὸ υ ἔχοντα, διὰ τοῦ δ κλίνονται, καὶ εἰς δα μόνον ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν· οἷον, χλαμὺς, χλαμύδος, χλαμύδα· πηλαμὺς, πηλαμύδος, πηλαμύδα. κροκὺς, κροκύδος, κροκύδα. Τὰ δὲ ὀξύτονα καὶ περισπώμενα, ἔχοντα μὲν τὸ υ μόνον μακρὸν ἐν τῇ ὀνομαστικῇ, ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις βραχὺ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, νηδὺς, νηδύος. ὀϊζὺς, ὀϊζύος. ἐριννὺς, ἐριννύος. τηθὺς, τηθύος. ἐδητὺς, ἐδητύος. δρῦς, δρυός. ὀφρὺς, ὀφρύος. ἐξαιρεῖται ἄγλυς, ἄγλυθος, ὁ περιφερὴς καὶ τετρυπημένος λίθος. καὶ ταῦτα δὲ κοινῶς εἰς ῦν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, ὀϊζύν. ἐριννύν. δρῦν. ὀφρύν. σπανίως δὲ εὑρήσεις παρὰ ποιηταῖς νηδύα, καὶ δρύα, ὡς παρὰ τῷ ὁμηρικῷ Κοΐντῳ ἐσημειωσάμην λέγοντι, κάππεσεν εὖτ' ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος.

ἔτι εὕρηται καὶ νηδὺς συστελλόμενον, καὶ ἄλλα ἄττα ὅμοια.

Περὶ τῶν ἐχόντων δύο σύμφωνα.

Τὰ ἔχοντα δύο σύμφωνα θηλυκὰ, σπάνιά εἰσι. καὶ εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ αὐτῶν α, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ὡς προείρηται, οἷον, ἡ δάμαρς παλαιὸν, δάμαρτος. ἡ ἅλς δὲ, ἁλὸς, ἁλὶ, ἅλα, ἐξαιρεῖται. εἰ δὲ μὴ ἔχουσιν α, εἰς θος ποιοῦσιν. οἷον, τίρυνς, τίρυνθος, πόλις.

Περὶ τῶν εἰς ως, κατάληξις εἰκοστή.

Τὰ εἰς ως θηλυκὰ, καὶ κοινὰ, βαρύτονα, καὶ περισπώμενα, καὶ προπαροξύτονα ἀττικὰ, εἰς ω ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ὡς εἴρηται. οἷον, ἡ ἅλως. ἡ ἕως. ἡ κέως. ἡ κῶς. ὁ καὶ ἡ εὔκερως. ὧν τρεῖς αἱ πατικὰς εὑρήσεις χωρὶς υ. ἕω. κῶ. κέω. Δύο δὲ ὀξύτονα θηλυκὰ εὑρίσκονται κατὰ κρᾶσιν εἰς ους ποιοῦντα τὴν γενικήν. οἷον, ἡ αἰδὼς, τῆς αἰδόος, οῦς. ἡ ἠὼς, τῆς ἠόος, οῦς. Ἡ δὲ Ἡσιόδου δὼς δ' ἀγαθὴ, ἅρπαξ δὲ κακὴ, ἄκλιτος.

Περὶ τῶν εἰς ψ, κατάληξις εἰκοστὴ πρώτη.

Τὰ εἰς ψ θηλυκὰ, ἢ τὸ π ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις, ὡς εἴρηται ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς, οἷον, ἡ ὂψ, τῆς ὀπὸς, ἡ φωνή. ἡ λαῖλαψ, τῆς λαίλαπος, ἢ τὸ β, οἷον, ἡ φλὲψ, τῆς φλεβός. χέρνιψ, χέρνιβος, ἢ τὸ φ. οἷον, κίνυψ, κίνυφος.

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων.

Τμῆμα πέμπτον.

ΤΟΥ'των οὕτως εἰρημένων, ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ τῶν καταλήξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διαλαβεῖν. ὧν τελικὰ ἕξ εἰσίν. α. ι. υ. ν. ρ. σ. οἷον, τὸ βῆμα. τὸ μέλι. τὸ πῶϋ. τὸ ξύλον. τὸ ὕδωρ. τὸ δέπας. τὸ δὲ ἐκεῖνο, καὶ τοῦτο, καὶ αὐτὸ, καὶ ἄλλο, καὶ τοιοῦτο, καὶ τοσοῦτο, καὶ τηλικοῦτο, ἀπέβαλον τὸ ν ἔθει ἀττικῷ. εὑρίσκονται μέντοι καὶ μετὰ τοῦ ν. διὸ οὐκ ἔστι τὸ ο τελικὸν οὐδετέρου ὀνόματος.

Περὶ τῶν εἰς α οὐδετέρων, κατάληξις πρώτη.

Τὰ εἰς α οὐδέτερα συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ α. καὶ περιττοσύλλαβα ὄντα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ βῆμα, τοῦ βήματος. τὸ κῦμα, τοῦ κύματος. τὸ δῶμα, τοῦ δώματος. πᾶν δὲ οὐδέτερον μονογενὲς εἰς α, πρὸ τοῦ α μ ἔχει. οἷον, βῆμα. γράμμα. ποίημα. τὸ γὰρ μέγα, τριγενὲς, καὶ ἑτερόκλιτον. Τὸ μέγα. τοῦ μεγάλου. τῷ μεγάλῳ. τὸ μέγα. τὸ δὲ κάρα πεπονθὸς, ἀπὸ τοῦ κάρηνον γεγονός. ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχει. ἔστι δὲ καὶ ἑτερόκλιτον. Τὸ κάρα. τοῦ κρατός. τῷ κρατί. τὸ κάρα. καὶ ἡ κρὰς. τῆς κρατὸς. τῇ κρατί. τὴν κάρα.

Etiam inuenitur & uenter correctum,& alia quædam similia.

De habentibus duas consonantes.

Habentia duas consonantes fœminina rara sunt, & si habẽt ante se a, in tos faciunt genitiuum, ut prædictum est, ut hæc uxor uetustum, uxoris. mare uero maris mari mare excipitur, si uero nõ habẽt a in thos faciunt, ut tiryns tirynthis ciuitas.

De in os terminatio.xx.

In os fœminina, & communia grauisona, & circunflexa,& propenacutisona attica, in o faciunt genitiuum ut dictum est ut ara. aurora. ceus, cous. hic & hæc bonicornis, quorũ tres actõs inuenies sine.n. auroram coum ceũ. duo uero acutisõa fœĩa ĩue niuntur per cõmixtionem in us facientia gtũm, ut hic pudor h⁹ pudoris. hæc aurora h⁹roræ. sed Hesiodi datio uero bona, raptus autem malus ĩdeclinabilis.

De in psi terminatio.xxi.

In psi fœminina uel p habent in obliquis, ut dictum est ĩn masculinis, ut uox uocis idest uox, hæc procella huius procellæ, uel b. ut uena uenæ. purgatio nis. uel phi ut cinyps cinyphis.

De terminationibus neutrorũ nõium.

Sectio quinta.

His sic dictis sequens sit & de tetminationibus neutrorum nominum tractare, quorũ finales sex sunt a.i. y. n. r. s. ut gradus mel grex lignum aqua poculum. sed illud. & ipsum & aliud, & tale, & tantum & tantum abiecerunt.n.more attico. Inueniuntur autem & cum.n. Ideo non est o finale neutri nominis.

De in a neutris terminatio prima.

In a neutra correptum habent a, & plurisyllaba existentia in tos faciunt genitiuum, ut gradus gradus. unda undæ. domus domus. omne autem neutrum soli genere in a, ante a, m habet, ut gradus litera poema nã magnũ trigenere, & diuersicliniũ. hoc magnũ h⁹ magni huic magno. hoc magnum. caput autem passum a caput factum. unde & a longũ habet. est uero & diuersicliniũ. hoc caput huius capitis huic capiti hoc caput, & hoc caput h⁹ capitis huic ti. hoc

caput,& hoc caput huiꝰ capitis huic capiti.hoc caput ut plurimũ apđ ecclesiasticos,& hoc pascha uero ĩdecliabile externũ ens,no bis autem & quæ uidentur finalia neutrorum nominum passa abscisionem ut pingui oleo.pro pingui oleo . niuationem ꝑ niuationem,tegmen ꝑ tegmẽ.textura ꝑ textura.pinguedo ꝑ pinguedo. lac a lac. unde lactis genitiuus, & pleonasmo c lactis.

Hic gradus. genitiuus huius gradus. nam in ma appositione tos faciunt genitiuum ut gradus. domus. domus sed ærea domus per abscisionem facta est. huic gradui a genitiuo mutatione os in i.hũc gradum o gradus , hi gradus o gradus a datiuo singulari mutatione i in e . horum graduum a nominatiuo duali mutatione e in *οιν*.hi gradus hos gradus o gradus a breui existente.horũ graduum cõiter.his gradibus a singulari datiuo mutatione ι in s, & gradibus Ionice,a genitiuo mutatione o in e & appositione si ut gradus gradibus. literæ literis. carminis carminibus, ueri.ueris.

De in i neutris terminatio secunda.

In i neutra soligenera in tos faciunt genitiuum & breue i habent.ut hoc mel huius mellis,& quæ ab eo similiter ut acetimel acetimellis. merimel merimellis. sed neutra in is cõmunium suum seruant declinatũ, ut amãs patriam amãtis patriam,quia hic & hæc amãs patriam hoc fugiens ciuitatem,tis ciuitatẽ.qa hic & hæc phygopolis dis similr̃ & qdã cuiꝰdã qa cõiter qdã iusdã idã ẽ dã qdã ũdã usdã osdã grauisone qñ ĩdefinitũ est.quis aũt cuius cui quem qui quorum quibus quos grauisone quãdo interrogatiuũ est,similiter & neutra hoc piper uero & sinapi galla gummi & cinnabary. stimmi, barbara sunt & per ios communiter & eos ionice, & eos attice sortita sunt declinationẽ,quorũ sinapi exemplum in secunda contractorũ erit notabis uero & quæ apocopen passa sũt ut farinæ ꝑ farinæ.lana ꝑ lana.nutritum ꝑ nutritum.ordeum album comedentes,& siligines pro ordeum album.

De in y terminatio tertia.

In y terminata neutra breue y ubiq; habentia si,

κάρα· καὶ ἡ κάρα· τῆς κάρας· τῇ κάρᾳ· τὴν κάραν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· καὶ τὸ πάσχα δὲ ἄκλιτον, ἀλλότριον ὄν. Σημειώσαι δὲ καὶ τὰ δοκοῦντα τελικὰ οὐδετέρων ὀνομάτων, πεπονθότα δὲ ἀποκοπήν· οἷον· λίπ' ἐλαίῳ, ἀντὶ λιπαρῷ ἐλαίῳ· νίφα, ἀντὶ νιφάδα· σκέπα, ἀντὶ σκέπασμα· ὕφα, ἀντὶ ὕφασμα· ἄλειφα, ἀντὶ ἄλειφαρ· γάλα, ἀπὸ τοῦ γάλαξ· ὅθεν γάλακος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, γάλακτος.

Τὸ βῆμα· ἡ γενική, τοῦ βήματος· τὰ γὰρ εἰς μα προσθέσει τοῦ τος ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, βῆμα, βήματος· δῶμα, δώματος· τὸ δὲ χαλκοβατὲς δῶ, κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένετο. τῷ βήματι, ἀπὸ τῆς γενικῆς, τροπῇ τοῦ ος εἰς ι. τὸ βῆμα, ὦ βῆμα. τὼ βήματε, ὦ βήματε, ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. τοῖν βημάτοιν, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τροπῇ τοῦ ε εἰς οιν. τὰ βήματα, τὰ βήματα, ὦ βήματα, τοῦ τα βραχὺ ὄντος. τῶν βημάτων κοινῶς. τοῖς βήμασιν, ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς τροπῇ τοῦ τ εἰς σ. καὶ βημάτεσσιν ἰωνικῶς, ἀπὸ τῆς γενικῆς τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ προσθέσει σι· οἷον, βήματος, βημάτεσσι· γράμματος, γραμμάτεσσιν· ἔπεος, ἐπέεσσιν· ἀληθέος, ἀληθέεσσι.

Περὶ τῶν εἰς ι οὐδετέρων, κατάληξις δευτέρα.

Τὰ εἰς ι οὐδέτερα μονογενῆ, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν, καὶ βραχὺ τὸ ι ἔχουσιν· οἷον, τὸ μέλι, τοῦ μέλιτος. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ὁμοίως· οἷον, ὀξύμελι, ὀξυμέλιτος· οἰνόμελι, οἰνομέλιτος· τὰ δὲ οὐδέτερα τῶν εἰς ις κοινῶν, τὴν τῶν ἰδίων φυλάττουσι κλίσιν· οἷον, τὸ φιλόπαιζι, φιλοπαίζιδος, ὅτι ὁ καὶ ἡ φιλόπαιζις, φιλοπαίζιδος. τὸ φυγόπολι, τοῦ φυγοπόλιος, ὅτι ὁ καὶ ἡ φυγόπολις, φυγοπόλιος, ὁμοίως καὶ τίς τινός, ὅτι κοινῶς τίς· τινός· τινί· τινά· τινές· τινῶν· τισί· τινὰς ὀξυτόνως, ὅτι ἀόριστόν ἐστι· τίς δέ, τίνος· τίνι· τίνα· τίνες· τίνων· τίσι· τίνας βαρυτόνως, ὅτι ἐρωτηματικόν ἐστιν. ὁμοίως καὶ τὰ οὐδέτερα. τὸ πέπερι δέ, καὶ σίνηπι, καὶ κίκι, καὶ κόμμι, καὶ κινάβαρι, καὶ σίμμι, βαρβαρικά εἰσι, καὶ τὴν διὰ τοῦ ιος κοινῶς, καὶ εος ἰωνικῶς, καὶ εως ἀττικῶς ἔλαχον κλίσιν· ὧν τὸ σίνηπι, παράδειγμα ἐν τῇ δευτέρα τῶν σεσημειωμένων ἔσται. Σημειώσαι δὲ καὶ τὰ ἀποκοπὴν πεπονθότα· οἷον, ἄλφι, ἀντὶ ἄλφιτον· ἔρι, ἀντὶ ἔριον· τρόφι, ἀντὶ τρόφιμον· κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας, ἀντὶ κρῖμνον λευκόν.

Περὶ τῶν εἰς υ, κατάληξις τρίτη.

Τὰ εἰς υ λήγοντα οὐδέτερα, βραχὺ τὸ υ πανταχοῦ ἔχοντα, εἰ

μὲν μακρᾷ παραλήγουσι, διὰ τοῦ εος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ πῶϋ, τοῦ πώεος. τὸ ἄστυ, τοῦ ἄστεος. ἐξαιρεῖται τὸ νάπυ, τοῦ νάπυος, καίπερ μακρὸν τὸ να ἔχον. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγουσι, διὰ τοῦ υος κλίνονται. οἷον, τὸ γόνυ, τοῦ γόνυος. καὶ κατὰ μετάθεσιν, γουνός. καὶ τὸ γουνας, τοῦ γούνατος. ὅθεν καὶ γούνατα. τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος. καὶ κατὰ μετάθεσιν. δουρός. καὶ τὸ δόρας, τοῦ δόρατος. ὅθεν καὶ τὸ δούρας, τοῦ δούρατος. ἐξ οὗ τὰ δούρατα. καὶ τὸ δόρος, τοῦ δόρεος, καὶ δόρους. τῷ δόρεϊ, ει. ὅθεν καὶ τὸ ἀριστοφάνειον ἐκεῖνο σεσημειωμένον. Σὺν δόρει καὶ σὺν ἀσπίδι. τὰ δὲ οὐδέτερα τῶν τριγενῶν ἐπιθέτων, τὴν τῶν ἀρσενικῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, τὸ ἡδὺ, τοῦ ἡδέος. τὸ ὠκὺ, τοῦ ὠκέος. τὸ ἥμισυ, τοῦ ἡμίσεος. τὸ δὲ ἡσιόδειον, Γλάφυ πέτρης ἀντὶ γλαφυρὸν, κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένετο. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν τελικὰ φωνήεντα ἐχόντων οὐδετέρων. νῦν δὲ καὶ περὶ τῶν συμφωνα ἐχόντων λέγωμεν, καὶ πρῶτον περὶ τῶν ν πάντων. Τὰ εἰς αν οὐδέτερα ἐπίθετα ὄντα, κατὰ τὴν κλίσιν τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν κλίνονται. οἷον, τὸ πᾶν, τοῦ παντὸς, ὅτι ὁ πᾶς, τοῦ παντός. τὸ μέλαν, τοῦ μέλανος, ὅτι ὁ μέλας, τοῦ μέλανος, Ἔτι τὰ μετοχικά. οἷον, τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος. Ἔτι τὰ εἰς εν πάντα ἐπιθετικὰ, καὶ μετοχικά. οἷον, τὸ χαρίεν, τοῦ χαρίεντος. τὸ τέρεν, τοῦ τέρενος. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος. τὸ τυθὲν, τοῦ τυθέντος. τὸ ζευγνὺν, τοῦ ζευγνύντος. Ἔτι τὰ εἰς ουν. οἷον, τὸ δίπουν, τοῦ δίποδος. τὸ τυποῦν τοῦ τυποῦντος. τὸ χρυσοῦν, τοῦ χρυσοῦντος. πλὴν τῶν ἰσοσυλλάβων συνῃρημένων. οἷον, τὸ ὀστοῦν, ἀπὸ τοῦ ὀστέον. τὸ κανοῦν. τὸ χρυσοῦν. τὸ ἀργυροῦν. τὸ χαλκοῦν. τὸ σιδηροῦν. τὸ μολιβδοῦν. ἃ ἰδίαν ἔλαχον κλίσιν. οἷον, τὸ χρυσόον, οῦν. τοῦ χρυσόου, οῦ. τῷ χρυσόῳ, ῷ. τὸ χρυσόον, οῦν. τὰ χρυσόα, ᾶ. τῶν χρυσόων, ῶν. τοῖς χρυσόοις, οῖς. τὰ χρυσόα, ᾶ. οὕτω καὶ ἁπλοῦν. καὶ διπλοῦν. καὶ τριπλοῦν. καὶ τετραπλοῦν. Τὰ εἰς ον πάντα οὐδέτερα ἰσοσυλλάβως, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ καλὸν, τοῦ καλοῦ. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἐν τῇ τετάρτῃ ἁπλῇ κλίσει. τὸ πλεῖον δὲ ὅτε ἁπλοῦν ἐστι, πλείου ποιεῖ. ὅτε δὲ συγκριτικὸν, πλείονος. ἔτι καὶ τὸ ἄρειον, ἀρείου, καὶ τὸ ἄρειον, τοῦ ἀρείονος. Τὰ εἰς ων ἀττικὰ οὐδέτερα ἔκτασιν πεπονθότα, ἀπὸ τῶν εἰς ον κοινῶν εἰς ω ποιοῦσι τὴν γενικὴν ἀττικῶς, ὡς προείρηται. τὰ δὲ εἰς ων μετοχικὰ συνῃρημένα, περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, τὸ βοῶν, τοῦ βοῶντος. Τὰ εἰς αρ οὐδέτερα ὑπὲρ δισύλλαβα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, δέλεαρ, δελέατος. ὄνειαρ, ὀνείατος. ἄλειφαρ,

quidem longa penultimant per eos faciunt genitiuum ut hic grex huius gregis. hæc urbs h⁹ urbis. excipit. hæc sinapis h⁹ sinapis & si longum illud na habens. si aũt breui penultimant per ψos declinantur, ut hoc genu hui⁹ genu, & p trãspositionẽ genu & hoc genu huius genu. unde & genua. hæc hasta huius hastæ & per transpositionẽ hastæ, & hæc hasta huius hastæ uñ & hæc hasta huius hastæ ex quo hæ hastæ. & hæc hasta huius hastæ, & hastæ. huic hastæ stæ. unde & Aristophanicũ illud notatum. Cũ hasta, & cum scuto. Sed neutra trigenerum adiectiuorum masculinoꝝ seruãt flexũ, ut hoc suaue h⁹ suauis. hoc uelox h⁹ uelocis. hoc mediũ huius dii. illud aũt Hesiodicũ antrũ petrosum, ꝑ antrum per abscisionem factum. & hæc quidem de finales uocales habentibus neutris, nunc autem & de consonantes habentibus dicamus. & primum de n omnibus. In an neutra adiectiua entia secundum flexum propriorum masculinorũ declinant, ut hoc omne h⁹ oĩs qa hic oĩs hui⁹ oĩs. hoc nigrum huius nigri, quia hic niger huius nigri. Item participalia, ut hoc uerberans. antis. Item in en omnia adiectiua, & participalia, ut hoc gratiosum huius gratiosi. hoc tenerũ h⁹ ri hoc uerberatũ huius uerberati. hoc ponẽs h⁹ tis. hoc iungẽs h⁹ iungentis. Item in un, ut hoc bipes huius bipedis. hoc imprimens entis. hoc inaurans huius antis. præter parisyllaba contractoꝝ, ut hoc os ab os. hoc canistrum. hoc aureum argentum. æneum ferreum. plumbeum q̃ peculiarẽ sortita sunt declinationem, ut hoc aureũ. huius aurei huic aureo hoc aureum hæc aurea. horum aureorum. his aureis hæc aurea, sic & simplex & duplex, & triplex, & quadruplex. In on omnia neutra parisyllabice in n faciunt genitiuum, ut hoc pulchrum huius chri. præter notata in quarta, simplici declinatiõe nauigiũ aũt qñ simplex ẽ nauigii facit, cũ ãt cõparatiuum. pluris. Item & hoc martium tii. & hoc melius oris In on attica neutra productionem passa ab in on communibus in o faciunt genitiuum attice, ut prædictum est. In on participalia contracta imparisyllabice flectuntur, ut hoc clamãs huius clamantis. In a neutra superbisyllaba in tos faciũt genitiuum ut esca escæ. somnium nii. unguentum

unguenti. caput capitis. unde capita sæpe apud alios inuenies,& apud Aratum capita autem ipse affert, & capitis per concisionem, a capite. Bisyllaborum autem aliqua natura longa penultimant in tos similiter faciunt genitiuum ut dies diei. esca escæ. epar epatis. uber uberis. Aliqua autem breui uel positione longa in ros faciunt gtm̃ ut ueritas tatis.hoc ir huius ir nectar ris auxilium auxilii. notatum est hic puteus tei. & adeps adipis, quæ adeps,& puteus fuerant, unde & putei longi. uel quia in ar seruant r. in obliquis diuersiclinia sunt. ut puteus putei, a puteus. adeps. adipis. a pinguedine. esca escæ ab esca. epar epatis, ab epar. somnium ãt indeclinabile.uñ & synesius ĩ libro de somniis. Si ãt sũt sõnii prophetæ, & somnia uisiones hominibus ostendunt. Etiã in ar penultimantia o magno, ut ait multiscius Herodianus indeclinabilia sunt,ut iuidia bocar difficili mot⁹.oĩa ãt in ar breue a habent ubiq;. In ir rarissima entia ab in ar per mixtionem facta appositione os faciunt genitiuum, ut cor. cordis. a cor cordis.hoc uer huius ueris. a uer ueris adeps adipis ab adeps, unde & nominatiuus circunflectitur, & in ir rarissima, quæ appositione os, faciunt genitiuum ut hic ignis huius ignis huius autem bitempus in nominatiuo solo producitur. In obliquis autem corripitur. In or neutra appositione os faciunt genitiuum, & seruant o magnum in obliquis, ut laceratio lacerationis. finis finis. Illud autẽ Aristophanicũ pistam merdã comesse diuersicliniũ. merdæ.n. merdæ,a merda nominatiuo.& hæc aqua aũt aquæ diuersiclinium ab aquæ. Est autem nunc in usu.hæc aqua huius aquæ. huic aquæ. hanc aquam. hæ aquæ.har; aquar;.his aquis has aquas ab aqua huius aquæ. nam aqua aquæ debuit facere.Est aũt apud poetas & hæc aqua hui⁹ aquæ & aquæ unde & Callimach⁹.est aqua & terra.huic aquæ & aquæ.uñ illđ Hesiodi. terram aqua. aqua autem in solo nominatiuo producit bitempus. In obliquis autem corripit. notabis,

ἀλείφατος. κάρηαρ, καρήατος. ὅθεν καρήατα πολλάκις παρὰ τοῖς ἄλλοις εὑρήσεις, καὶ παρ' Ἀράτῳ. καρήατα δ' αὐτὸς ἀγινεῖ. καὶ κάρητος κατὰ συγκοπὴν, ἀπὸ τοῦ καρήατος. Τῶν δὲ δισυλλάβων τὰ μὲν φύσει μακρᾷ παραλήγοντα, εἰς τος ὁμοίως ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ἦμαρ, ἤματος. εἶδαρ, εἴδατος. ἧπαρ, ἥπατος. οὖθαρ, οὔθατος. τὰ δὲ βραχείᾳ ἢ θέσει μακρᾷ, εἰς ρος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὕπαρ, ὕπαρος. θέναρ, θέναρος. νέκταρ, νέκταρος. ἄλκαρ, ἄλκαρος. σεσημείωται τὸ φρέαρ τοῦ φρέατος, καὶ στέαρ στέατος, ἅπερ στεῖαρ καὶ φρεῖαρ ἦσαν. ὅθεν καὶ φρείατα μακρά. ἢ ὅτι τὰ εἰς αρ φυλάττοντα τὸ ρ ἐν ταῖς πλαγίαις, ἑτερόκλιτά εἰσιν. οἷον, φρέαρ, φρέατος, ἀπὸ τοῦ φρέας. στέαρ, στέατος, ἀπὸ τοῦ στέας. δέλεαρ, δελέατος, ἀπὸ τοῦ δέλεας. ἧπαρ, ἥπατος, ἀπὸ τοῦ ἧπας. τὸ ὄναρ δὲ ἄκλιτον. ὅθεν καὶ Συνέσιος ἐν τῷ περὶ ἐνυπνίων, Εἰ δὲ εἰσὶν ὕπνοι προφῆται, καὶ τὰ ὄναρ θεάματα τοῖς ἀνθρώποις ὀρέγουσιν. Ἔτι τὰ εἰς αρ παραληγόμενα τῷ ω μεγάλῳ ὥς φησιν ὁ πολυμαθὴς Ἡρωδιανὸς, ἄκλιτά εἰσιν. οἷον, μῶμαρ. βῶκαρ. νῶκαρ. πάντα δὲ τὰ εἰς αρ, βραχὺ τὸ α ἔχουσι πανταχοῦ. Τὰ εἰς ηρ σπανιώτατα ὄντα, ἀπὸ τῶν εἰς αρ κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ κῆρ, τοῦ κηρὸς, ἀπὸ τοῦ κέαρ, κέαρος. τὸ ἦρ, τοῦ ἦρος, ἀπὸ τοῦ ἔαρ, ἔαρος. στῆρ, στηρὸς, ἀπὸ τοῦ στέαρ, στέαρος. ὅθεν καὶ ἡ ὀνομαστικὴ περισπᾶται. Καὶ τὰ εἰς υρ σπανιώτατα, ἅτινα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ πῦρ, τοῦ πυρός. τούτου δὲ τὸ δίχρονον ἐν τῇ ὀνομαστικῇ μόνῃ ἐκτείνεται. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις, συστέλλεται. Τὰ εἰς ωρ οὐδέτερα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, τὸ ἔλωρ, τοῦ ἔλωρος. τὸ τέκμωρ, τοῦ τέκμωρος. τὸ δὲ ἀριστοφάνειον μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, ἑτερόκλιτον. σκατὸς γὰρ, σκατὶ, ἀπὸ τῆς σκὰς ὀνομαστικῆς. καὶ τὸ ὕδωρ δὲ ὕδατος ἑτερόκλιτον, ἀπὸ τοῦ ὕδας. ἔστι δὴ τὸ νῦν εὔχρηστον, τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος. τῷ ὕδατι. τὸ ὕδωρ τὰ ὕδατα. τῶν ὑδάτων. τοῖς ὕδασι. τὰ ὕδατα. ἀπὸ τοῦ, τὸ ὕδας, τοῦ ὕδατος. τὸ γὰρ ὕδωρ, ὕδωρος ὤφειλε ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ τὸ ὕδος, τοῦ ὕδεος, καὶ ὕδους. ὅθεν καὶ Καλλίμαχος, Ἔστιν ὕδος καὶ γαῖα. τῷ ὕδεϊ, καὶ ὕδει. ὅθεν τὸ τοῦ Ἡσιόδου, Γαῖαν ὕδει φύρειν. τὸ ὕδωρ δὲ ἐν μόνῃ τῇ ὀνομαστικῇ ἐκτείνει τὸ δίχρονον. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις, συστέλλει. Σημείωσαι

δὲ καὶ τοῦτο ὅπερ λανθάνει πολλούς, ὅτι τὰ εἰς ωρ πάντα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. πλὴν τοῦ αἶορ. κάλορ. ἄορ. ἦτορ. ὅθεν καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν μόνα σύνθετα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον, χρυσάορ. μεγαλήτορ. ἔνιοι δὲ καὶ τινὰ ἑβραϊκὰ ἄκλιτα ἐσημειώσαντο διὰ τοῦ ο μικροῦ γραφόμενα· οἷον, ναβουχοδονόσορ. βοσόρ. βομόρ. χολογοδόμορ. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ρ. νῦν δὲ περὶ τῶν εἰς σ λέγωμεν. Τὰ εἰς ας οὐδέτερα βραχὺ τὸ ας ἔχοντα πανταχοῦ, εἰ μὲν ἔχουσι τὸ ας καθαρὸν, ἢ μετὰ τοῦ ρ, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν κοινῶς, καὶ εἰς αος ἰωνικῶς, καὶ εἰς ως ἀττικῶς· οἷον, τὸ κρέας, τοῦ κρέατος· τὸ γῆρας, τοῦ γήρατος· περὶ ὧν ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν συνῃρημένων ἐροῦμεν. Καὶ τὰ εἰς λας δὲ εἰς ατος ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, τὸ ἄλας, τοῦ ἄλατος· τὸ ἐρυσίπελας, τοῦ ἐρυσιπέλατος. εἰ δὲ πρὸ τοῦ ας ἄλλο σύμφωνον ἔχουσιν, ἄκλιτά εἰσιν· οἷον, τὸ δέμας· τὸ σέλας. βρέτας· λέπας· δέπας· εἰ μή που ποιητικῇ ἀδείᾳ, ὡς τὸ ὁμήρειον ἐκεῖνο, χρυσείοις δεπάεσσιν ἰωνικῶς, ἀντὶ δέπασιν. Εἰς αις οὐδέτερον ἓν ἔχομεν, τὸ σταῖς, τοῦ σταιτός, τὸ ἄλευρον. Τὰ εἰς ες ἐπιθετικὰ ὄντα, τὴν τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν φυλάττουσι κλίσιν· οἷον, τὸ εὐγενές, τοῦ εὐγενέος, οῦς. Τὰ εἰς ος οὐδέτερα συνῃρημένα ὄντα, εἰς ους κατὰ κρᾶσιν ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, τὸ τέλος, τοῦ τέλεος, ους. ὧν ὁ σχηματισμὸς ἐν τῇ πρώτῃ τῶν συνῃρημένων λελέξεται. Σημειώσαι δὲ τὸ ὄφελος, καὶ τὸ ἦδος, ἄκλιτα. τὰ δὲ εἰς ος μετοχικὰ, περιττοσυλλάβως κλίνονται· οἷον, τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος. Εἰς ως οὐδέτερα δύο εἰσὶ περισπώμενα, ἅπερ διὰ τοῦ τος ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, τὸ φῶς, τοῦ φωτός· τὸ ὦς, τοῦ ὠτός. ὅθεν τὸ ὠτίον, τοῦ ὠτίου. τὸ δὲ χρέως τοῦ χρέω, ἀττικόν. Εἰς ους οὐδέτερον τὸ οὖς ἔχομεν ἄκλιτον· ἔστι δὲ καὶ τὸ οὖας, τοῦ οὔατος· ὅθεν καὶ οὔατα. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἁπλῶν κλίσεων, καὶ σχηματισμοῦ τῶν πτώσεων αὐτῶν, καὶ καταλήξεων τῶν γενῶν, ὡς οἷόν τε ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι δυστυχεστάτῳ καιρῷ εἴρηται· ἑπόμενον δ᾽ ἂν εἴη νῦν καὶ περὶ τῶν συνῃρημένων κλίσεων διαλαβεῖν, ἵνα τὸ περὶ ὀνομάτων τέλος σχοίη.

Περὶ τῶν πέντε κλίσεων τῶν συνῃρημένων ὀνομάτων.

Τμῆμα ἕκτον.

Τῶν ὀνομάτων ὡς εἴρηται, τὰ, μὲν, ἁπλᾶ καὶ ἀπαθῆ καλοῦνται, ὅσα μὴ ἐπιδέχονται πάθος, συναίρεσιν λέγω, καὶ κρᾶσιν· τὰ δὲ, συνῃρημένα, καὶ ἐμπαθῆ, ὅσα τὸ πάθος ἐπιδέχονται. τούτων δὲ τὰ μὲν, καλοῦνται ὁλοπαθῆ, ὅσα ἰσοσύλλαβα ὄντα, τὸ πάθος ἐν πάσαις

ταῖς

autem & hoc, quod latet multos. q̃ in or omnia per o magnum scribuntur · præter anor calor. ensis. cor. unde & ab ipsis sola composita per o paruum scribuntur ut aurensis, magnanim⁹ · qdā āt & q̃dā hebraica īdeclinabilia notarūt per o paruum scripta. ut nabuchodonosor. Bosor · uomor. chologodomor, & hæc quidem de in r, & nunc autem de in s, dicamus. In as neutra breue as habentia ubiq̃, si quidem habent as purum, uel cum r, in tos faciunt genitiuum communiter, & in aos Ionice, & in os attice ut hæc caro huius carnis. hæc senectus, huius senectutis de q̃bus in quinta cōtractorum dicemus, & in las autem in atos faciunt genitiuum, ut hoc sal huius salis. hic ignis sacer hui⁹ ignis sacri. Si autē ante as aliā cōsonantē habēt, indeclinabilia sunt, ut hoc corp⁹ hoc lumen. idolū · ꝓmontoriū. poculū, nisi poetica licētia ut Homericū illud, aureis autem pateris Ionice, pro pateris. In es neutrū unum habemus. hæc farina h⁹ farinæ idest farina · In es adiectiua entia propriorū masculinorū seruant declinationē, ut nobile. huius nobilis. In os neutra contracta entia in us per mixtionem faciunt genitiuum, ut hic finis huius finis. quorum formatio in prima contractorum dicetur. Notabis āt utilitas & uoluptas indeclīabilia. In os āt ꝑticipalia impariliter flectuntur. hoc uerberatum huius rati. In os neutra duo sunt circunflexa, quæ per tos faciunt genitiuū, ut hoc lumē h⁹ nis. hæc auris h⁹ris. uñ hæc auricula, h⁹. culæ sed debitum huius ti. atticum. In us neutrū · hæc auris habemus indeclinabile ē autē & hæc auris, huius auris, unde & aures. De simplicibus autē declinationibus, & formatione casuū ipsorū & terminationum generum ut possibile nobis in p̄nti infortunatissimo tēpore dictum ē. Sequens autē sit nunc & de contractis declinationibus tractare, ut de nomine finem habeat.

De quinq̃ declinationibus cōtractorū nōium.

Sectio sexta.

Nominum ut dictum est, aliqua qdē simplicia & īpassa uocāt̃ q̃cūq̃ ñ suscipiūt passionē cōtractionē dico & mixtionē. sed cōtracta, & patiētia quæcunq̃ passionē suscipiūt, horū autē aliqua uocant̃ paucipatientia q̃cunq̃ parisyllaba entia passionē ī oib⁹

casibus suspiciunt·ut in oos ut mens, de quibus dictum est.
Aliq̃ aũt paucipassa, & multipassa q̃cũq; iparisyllaba entia ĩ pau cis uel pluribus casibus passionẽ suscipiunt. ut i ys & in us de qb⁹ dictũ ẽ præter hæc, sũt q̃ imparisyllaba ẽtia simpliciter cõtractionẽ & mixtionẽ suscipũt & q̃sdã ꝓprietates, ũde & cõtra cta peculiariter appellata sũt. Diuidiť aũt ĩ multipassa quæcunq; in pluribus casibus cõtrahuntur, & paucipassa quæcunq; in pau cis, horũ ut cognitũ est, qnq; flexus sunt, de quibus dicã ĩcipiens a primo.

De prima declinatione contractorũ.

Prima flexio multipassorum contractoꝝ tres terminationes habet unã ĩ is masculinoꝝ, & fœmininoꝝ & cõium nõiũ ut de mosth. hæc triremis. hic & hæc uerax·duas ãt neutroꝝ ĩ es & ĩ os ut hic murus. In is propria a neutris in fi ne composita in us per cõmixtionẽ faciunt gtm̃, ut Demo sthenes. Diogenes. Aristoteles. Polynices. Etiam ĩ is propria cõ posita a uerbis ut Pollux. Aristophanes. Diomedes. Diope thes. Etiã a teneo ut Socrates. Hippocrates. Isocrates.
Etiã in is cõia adiectiua bigenera neutrum in es habentia ut no bilis·pius uitiosus·Etiam quæ per oris, & iris & odis.
Sed de his diligentius in secunda terminatione dictum est nunc autẽ formanda sunt q̃ primæ flexiõis·hic demosthenes uñ deducitur: a populo & robore. Gtũs huius demosthenis ionice, & mixtione sthenis cõiter, & attice. nam e & o in u miscentur·Datiuus hi demosthenes Ionice a gtõ mutatione os in i & per synæresin demosthenes. cõiter. n. e & i, in ei diphthõgũ cõtrahũť. illđ at apđ Pindaꝝ ĩ hymno. agesidami apud gloriosam dircẽ p concisionẽ factũ est, a glorioso. accusa tiuus hũc demosthenẽ Ionice a datiuo mutatione iota in a & mixtione sthenẽ·Nã e & a in ita in singulari accusatiuo miscẽť, & attice demosthenẽ. nã attici ĩ in is propriis mus ha bẽtibus gtũm, in in faciunt accusatiuum·hũc demosthenẽ. hunc Aristophanẽ. hũc Diomedẽ dicentes. In adiectiuis bigñibus in ita solum, ut infortunatum. ueꝝ. nota autem & hoc q quando ante e huiusmõi ionicorum accusatiuurũ inuenitur consonans, tunc solum mixtio fit in ita, ut uerum & uerum pium

ταῖς πτώσεσιν ἐπιδέχονται, ὡς τὰ εἰς οος· οἷον, νόος, νοῦς, περὶ ὧν εἴρηται. τὰ δὲ, ὀλιγοπαθῆ, καὶ πολυπαθῆ, ὅσα περιττοσύλλαβα ὄντα, ἐν ὀλίγαις ἢ πλείοσι πτώσεσι τὸ πάθος δέχονται, ὡς τὰ εἰς υς, καὶ εἰς ους. περὶ ὧν εἴρηται· χωρὶς δὲ τούτων, εἰσὶν καὶ περιττοσύλλαβα ὄντα ἁπλῶς, συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν ἐπιδέχονται, καὶ τινα ἰδιώματα. ὅθεν καὶ συνῃρημένα ἰδίως προσηγορεύθησαν· διαιροῦνται δὲ εἰς πολυπαθῆ, ὅσα ἐν πλείοσι ταῖς πτώσεσι συναιροῦνται. καὶ ὀλιγοπαθῆ, ὅσα ἐν ὀλίγαις· τούτων ὡς ἔγνωσται, πέντε κλίσεις εἰσὶ, περὶ ὧν ἐρῶ ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης.

Περὶ τῆς πρώτης κλίσεως τῶν συνῃρημένων.

Η πρώτη κλίσις τῶν πολυπαθῶν συνῃρημένων τρεῖς καταλήξεις ἔχει· μίαν εἰς ης ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν ὀνομάτων· οἷον, ὁ Δημοσθένης· ἡ τριήρης· ὁ καὶ ἡ ἀληθής· δύο δὲ οὐδετέρων εἰς ες καὶ εἰς ος· οἷον, τὸ ἀληθές· τὸ τεῖχος. Τὰ εἰς ης κύρια παρ' οὐδετέρων ἐν τῷ τέλει συντεθειμένα, εἰς ους κατὰ κρᾶσιν ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον, Δημοσθένης· Διογένης· Ἀριστοτέλης· Πολυνείκης. Ἔτι τὰ εἰς ης κύρια σύνθετα ἀπὸ ῥημάτων· οἷον, Πολυδεύκης· Ἀριστοφάνης· Διομήδης· Διοπείθης. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ κρατῶ· οἷον, Σωκράτης· Ἱπποκράτης· Ἰσοκράτης. Ἔτι τὰ εἰς ης κοινὰ, ἐπίθετα, διγενῆ, οὐδέτερον εἰς ες ἔχοντα· οἷον, εὐγενής· εὐσεβής· κακοήθης. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωρης, καὶ ηρης, καὶ ωδης. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀκριβέστερον ἐν τῇ δευτέρᾳ καταλήξει εἴρηται. νῦν δὲ σχηματιστέον ἐστὶ τὰ τῆς πρώτης κλίσεως, Ὁ δημοσθένης πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ δῆμος καὶ τοῦ σθένος. Ἡ γενική; τοῦ δημοσθένεος ἰωνικῶς, καὶ κράσει δημοσθένους κοινῶς καὶ ἀττικῶς· τὸ γὰρ ε καὶ ο εἰς ου κιρνᾶται. Ἡ δοτική; τῷ δημοσθένεϊ ἰωνικῶς ἀπὸ τῆς γενικῆς, τροπῇ τοῦ ος εἰς ι· καὶ κατὰ συναίρεσιν, δημοσθένει· κοινῶς γὰρ τὸ ε καὶ ι εἰς ει δίφθογγον συναιρεῖται· τὸ δὲ παρὰ Πινδάρῳ ἐν ὕμνῳ, Ἀγησιδάμου παρ' εὐκλεῖ δίρκᾳ, κατὰ συγκοπὴν ἐγένετο ἀπὸ τοῦ εὐκλεέϊ. Ἡ αἰτιατική; τὸν δημοσθένεα ἰωνικῶς ἀπὸ τῆς δοτικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς α, καὶ κράσει, δημοσθένη· τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η ἐν τῇ ἑνικῇ αἰτιατικῇ κιρνᾶται. καὶ ἀττικῶς δημοσθένην· οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν εἰς ης κυρίων εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικὴν, εἰς ην ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν, τὸν δημοσθένην, τὸν ἀριστοφάνην, τὸν διομήδην λέγοντες. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθέτων διγενῶν, εἰς η μόνον· οἷον, τὸν δυστυχῆ· τὸν ἀληθῆ. Σημειῶσαι δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ὅτε πρὸ τοῦ ε τῶν τοιούτων ἰωνικῶν αἰτιατικῶν εὑρίσκεται σύμφωνον, τότε μόνον ἡ κρᾶσις γίνεται εἰς η· οἷον τὸν ἀληθέα, καὶ ἀληθῆ· τὸν εὐσεβέα,

καὶ εὐσεβῆ. ὅτε δὲ εὑρίσκεται φωνῆεν, γίνεται ἡ κρᾶσις εἰς η καὶ εἰς α. οἷον, τὸν εὐφυέα, καὶ εὐφυῆ, καὶ εὐφυᾶ, τὸν ὑγιέα, καὶ ὑγιῆ, καὶ ὑγιᾶ. τὸ δὲ πολλάκις ῥηθὲν ἐκεῖνο ὁμηρικὸν, Δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαὸν, ἀπὸ τοῦ δυσκλεέα κατὰ συγκοπὴν ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον. Ἡ κλητική· ὦ δημόσθενες. τὰ γὰρ εἰς ης συγκεκριμένα κοινῶς, εἰς ες ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὦ δημόσθενες. ὦ διόμηδες. ὦ ἀριστόφανες. καὶ τὰ μὲν κύρια καὶ ἐπίθετα βαρύτονα, προπαροξύτονον ἔχουσι τὴν κλητικήν. οἷον, ἀριστότελες. μεγάκητες. τὰ δὲ ἐπίθετα ὀξύτονα, ὀξύτονον. οἷον, ὦ εὐσεβές. ὦ ἀληθές. οἱ ἀθηναῖοι δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ης κυρίων εἰς η ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὦ δημοσθένη. ὦ ἀριστοφάνη. ἐπὶ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένων, ὁμοίαν ποιοῦσι τῇ ὀνομαστικῇ. οἷον, ὦ ἡρακλῆς. καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων ὁμοίως. οἷον, ὦ ἀληθής. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ καὶ ἡ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς δοτικῆς τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. τῷ δημοσθένει, τὼ δημοσθένεε, ὦ δημοσθένεε ἰωνικῶς, καὶ κατὰ κρᾶσιν κοινῶς, δημοσθένη. τὰ γὰρ δύο εε ἐνταῦθα εἰς η κιρνῶνται. σπανιώτατα δὲ εἰς ει δίφθογγον ὡς παρ' Αἰσχίνῃ τῷ σωκρατικῷ, τὼ πόλει ἀπὸ τοῦ πόλεε, καὶ τὰ τείχει ἀπὸ τοῦ τείχεε. Ἡ γενικὴ ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ ε εἰς οιν. οἷον, τὼ δημοσθένεε. τοῖν δημοσθενέοιν ἰωνικῶς, καὶ δημοσθενοῖν κοινῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς προσθέσει σ. τὼ δημοσθένεε, οἱ δημοσθένεες, ὦ δημοσθένεες ἰωνικῶς. καὶ κράσει δημοσθένεις. τὰ γὰρ δύο εε ἐνταῦθα εἰς ει δίφθογγον κιρνᾶται. τὸ δὲ τοῦ κοΐντου ἐν τῷ δεκάτῳ Ἀκλέες ἑζόμενοι ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ ἀκλέεες ἐγένετο κατὰ συγκοπὴν διὰ τὸ μέτρον. Ἡ γενικὴ, τῶν δημοσθενέων, καὶ κράσει δημοσθενῶν. Ἡ δοτικὴ, τοῖς δημοσθένεσιν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς προσθέσει τοῦ σ. καὶ ἰωνικῶς δημοσθενέεσιν. Ἡ αἰτιατικὴ, ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς ἑνικῆς, προσθέσει σ. δημοσθένεα, δημοσθένεας. ἢ ἄμεινον ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ε εἰς α. ὅθεν καὶ τὸ συγκεκριμένον δημοσθένεις διὰ τῆς ει διφθόγγου. εἰ γὰρ ἐκεῖθεν ἐγένετο, ἐγράφετο ἂν διὰ τοῦ η, ἐπειδὴ τὸ ε καὶ α εἰς η κιρνᾶται. Σημειώσῃ δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἀθηναῖοι, ὡς γέγραπται, ἐπὶ τῶν εἰς ης κυρίων καὶ ἐπιθέτων ἀπὸ τοῦ ἔτος συντεθειμένων ἐποίουν ὀνομαστικὴν πληθυντικὴν εἰς αι, καὶ εἰς ας αἰτιατικήν. οἷον, οἱ ἀριστοφάναι, τοὺς ἀριστοφάνας. οἱ δημοσθέναι, τοὺς δημοσθένας. οἱ ἑπταέται, τοὺς ἑπταέτας. οἱ δωδεκαέται, τοὺς δωδεκαέτας. τὰ δὲ θηλυκὰ καὶ κοινὰ σχηματίσεις τούτῳ τῷ κανόνι. περὶ δὲ τῶν εἰς ος νῦν λεκτέον, ἀφ' ὧν καὶ τὰ εἰς ες δῆλα ἔσται. Τὸ τεῖχος. τοῦ τεί-

& pium Quãdo autẽ iuenitur consonans fit mixtio in ita & in a ut ingeniosum & ingeniosum,& igeniosum. sanum,& sanum. Sed sæpe dictum illud Homericũ ingloriũ argos ire postq̃ multum pdidi populum ab inglorio per concisionẽ factũ est pp metrũ. Vtũs o Demosthenes Nam in is contracta cõmuniter in es faciunt uocatiuum ut o demosthenes. o Diomedes. Aristophanes, & propterea, & adiectiua grauisona propenacutum habent uocatiuum, ut Aristoteles ingens. Adiectiua ãt acutisona, acutisonũ, ut o pie o uere. hi athenienses autem in In is propriis in ita faciunt ntũm, ut o Demosthene. o Aristophane. In iis ãt, quæ a gloria componuntur similem faciunt ntõ, ut o Hercules, & in adiectiuis similiter, ut o uere. Nominatiuus dualis, & utũs a dtõ, mutatione iota in e, huic demosthenι hi dẽosthenes o dẽosthe. ionice, & p mixtionẽ cõiter thenes. nã duo ee hic in ita miscentur. Rarissime aũt in ει diphthongũ, ut apud æschinem socraticũ hæ urbes ab urbib9, & salsamenta a salsamentis. genitiuus a ntõ mutatione e in in, ut huic demostheni, hoꝝ dẽosthenũ ionice, & demosth. cõiter. Ntũs pluralis, & uocatiuus a ntõ duali appositiõe s, hi demosthenes. hi dẽosthenes o demosth. ionice, & mixtione demosthenes. Nã duo ee hic in ει diphthongum miscẽtur. Illud ãt Cointi in. x. inglorii sedentes, postq̃ non robur erit ipsorum, ab inglorii factũ est per concisionẽ propter metrũ. Gtũs horum demosthenũ, & mixtione dẽosthenũ. dtũs his demosthenibus, a datiuo appositione s, & Ionice demosthenibus. Accusatiuus a ntõ singulari appositione s, demosthenem demosthenes, uel melius, a nominatiuo plurali mutatione e in a. unde & contractum demosthenes per ei diphrhongum. si. n. illinc esset, scriberetur per ita. quoniam e & a in ita miscentur. notabis autem & hoc, ꝙ antiq atheniẽses ut scriptum est in in is propriis & adiectiuis ab anno compositis faciebant nominatiuum pluralẽ in ai, & in as accusatiuũ, ut hi Aristophanæ hos aristophanas hi dẽosthenæ hos dẽosthenas. hi septẽnes hos septẽnes, hi duodecennes, hos duodecẽnes. fœminina aũt, & communia formabis hac regula. de in os nũc dicendũ, a qb9 & q̃ in es manifesta erũt. Hic mur9 h9mu.

ri Ionice & muri cōiter, & muri dorice ſicut erebi pro erebi apud poetam in octauo iliadis, ex erebo ducen té canem miſero ex inferno. huic muro &, ro illud inuenit ī ſpe- cu a ſpelunca ſpeluncæ cæ cæ. & mixtione duo ee ī ita ſpeluncæ. hūc murū, o mure. hi muri, & mixtione muri per ita. ſed ſalſam̄ta a ſalſamenta antiquum. illud ſæpe & apud poetam oculos lucidos, & apud orpheū ī argonauticis. Somnus āt cito occupa uit magni oculos draconis, ab oculi pet abſciſionem factū ē. hic oculus. n. huius li. & hic oculus h⁹ culi. hoꝝ murorum & orum o muri & muri hi muri & muri illud auté in argonauticis orphei montes relinquentes a montes ꝑ productioné factū eſt. Notabis uero debita ꝑ conciſioné a debita. & gloriæ a gloriæ unde & a breue eſt, ut uidetur a carminibus. Nam poeta ſæpe & in nono iliadis. huic ipſe animū delectabat, cane- bat uero glorias uiroꝝ. nam a breue tertia ens dactili huic ſimiliter & Apollonius uocatus rhodius, alexandrin⁹ āt ens incipiens Argonautica ſic ait, incipiens te phœbe an tiquorū glorias uiroꝝ. hoꝝ muroꝝ & muroꝝ. his muris cōiter, & ris ionice. a gtō ſingulari mutatione. o in e & appoſitione ſi, apponitur uero iota & phi huiuſmōi datiuis, ut mōtibus pro tibus & pectoribus pro pectoribus, & currib⁹ ꝓ cur tibus, ut ait Didymus, ſed Tryphon cōtradicés dicit nō eſſe dati uum, ſed genitiuos ſingulares. nā a monte pro a monte, & a curru, ex curru. ſimiliter ponitur & in aliis caſi- bus, & de his quidem ſatis, quia uero in is propria a glo ria cōpoſita ꝓpriā quādā ſortita ſūt declinationé dicédū eſt & đ his. quorum exemplum uirilis Hercules erit.

De in is gloria compoſitis.

In is cōpoſita a gloria ſi ſint adiectiua unam declina- tioné perfectam habent, ut glorioſus oſi. & glorioſi, ſed ſi ſint propria unam perfectam, & aliam contractam ſic.

Declinatio perfecta.

Hic Hercules apud poetas, & apud antiqſſimū orpheū in argonauticis. Hercules uero feſtinabat per ſiluoſa ſtabula. genitiuus herculis ut apud eundé cū ipm uero uenit amic⁹ hercu lis diuini & mixtiōe duo ee in ita herculis ut apud eundé, primū

χεος ἰωνικῶς, καὶ τείχεος κοινῶς, καὶ τείχευς δωρικῶς, ὥσπερ ἐρέβευς ἀντὶ ἐρέβους παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ θ τῆς ἰλιάδος, ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ ἐξ ἀΐδαο. τῷ τείχεϊ, καὶ τείχει. τὸν δ' εὗρεν ἐν σπῆϊ, ἀπὸ τοῦ τὸ σπέος, σπέεος, ους· σπέεϊ, καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, σπῆϊ. τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος· τὼ τείχεε, καὶ κράσει τείχη διὰ τοῦ η. τὸ δὲ ταρίχει, ἀπὸ τοῦ ταρίχεε ἀρχαῖον. τὸ δὲ πολλάκις καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ὄσσε φαεινώ, καὶ παρ' ὀρφεῖ ἐν ἀργοναυτικοῖς, κῶμα δ' ἄφαρ κατέμαρψε πελωρίου ὄσσε δράκοντος, ἀπὸ τοῦ ὄσσεε κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένετο. τὸ ὄσσος γάρ, τοῦ ὄσσεος. καὶ ὁ ὄσσος, τοῦ ὄσσου. τοῖν τειχέοιν, καὶ τειχοῖν. ὦ τείχεε, καὶ τείχη· τὰ τείχεα, καὶ τείχη. τὸ δὲ ἐν ἀργοναυτικοῖς τοῦ ὀρφέως, οὔρηα προλιποῦσαι, ἀπὸ τοῦ οὔρεα κατ' ἔκτασιν ἐγένετο. σημειῶσαι δὲ τὰ χρέα κατὰ συγκοπήν, ἀπὸ τοῦ χρέεα. καὶ τὰ κλέα, ἀπὸ τοῦ κλέεα· ὅθεν καὶ τὸ α βραχύ ἐστιν ὡς φαίνεται ἀπὸ τῶν ἐπῶν· ὁ γὰρ ποιητὴς πολλάκις καὶ ἐν τῷ ι τῆς ἰλιάδος, τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν· τὸ γὰρ α βραχύ, τρίτη ὂν τοῦ δακτύλου. τούτῳ ὁμοίως καὶ ἀπολλώνιος ὁ κληθεὶς μὲν ῥόδιος, ἀλεξανδρεὺς δὲ ὤν, ἀρχόμενος τῶν ἀργοναυτικῶν οὕτω φησίν, ἀρχόμενος σέο φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν. τῶν τειχέων, καὶ τειχῶν· τοῖς τείχεσι κοινῶς καὶ τειχέεσιν ἰωνικῶς, ἀπὸ τῆς γενικῆς ἑνικῆς, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ προσθέσει σι· προστίθεται δὲ ι καὶ φ ταῖς τοιαύταις δοτικαῖς. οἷον, ὄρεσφιν, ἀντὶ ὄρεσι· καὶ στήθεσφιν, ἀντὶ στήθεσι. καὶ ὄχεσφιν, ἀντὶ ὄχεσιν, ὥς φησι δίδυμος. ὁ δὲ τρύφων ἐναντιούμενος, λέγει μὴ εἶναι δοτικάς, ἀλλὰ γενικὰς ἑνικάς. τὸ γὰρ κατ' ὄρεσφιν, ἀντὶ ἀπὸ τοῦ ὄρεος· καὶ τὸ ὄχεσφιν, ἐκ τοῦ ὄχεος· ὁμοίως τίθεται καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσι. καὶ περὶ μὲν τούτων, ἅλις. ἐπειδὴ δὲ τὰ εἰς ης κύρια ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένα ἰδίαν τινὰ ἔλαχον κλίσιν, λεκτέον ἂν εἴη καὶ περὶ αὐτῶν, ὧν παράδειγμα ὁ ἀνδρεῖος ἡρακλῆς ἔσται.

περὶ τῶν εἰς ης ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένων.

τὰ εἰς ης σύνθετα ἀπὸ τοῦ κλέος, εἰ μὲν ὦσιν ἐπίθετα, μίαν κλίσιν ἐντελῆ ἔχουσιν. οἷον, ὁ εὐκλεής, τοῦ εὐκλεέος, καὶ εὐκλεοῦς. εἰ δὲ ὦσι κύρια, μίαν μὲν ἐντελῆ, καὶ ἑτέραν συνῃρημένην οὕτω.

κλίσις ἐντελής.

ὁ ἡρακλέης παρὰ ποιηταῖς καὶ παρὰ τῷ ἀρχαιοτάτῳ ὀρφεῖ ἐν ἀργοναυτικοῖς, ἡρακλέης δ' ἠπείγετ' ἀνυλήεντας ἐναύλους. ἡ γενική, τοῦ ἡρακλέεος, ὡς παρ' αὐτῷ, σὺν δέ οἱ ἦλθ' ἑτάρος ἡρακλέεος θείοιο. καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, ἡρακλῆος, ὡς παρ' αὐτῷ, πρῶτα

δὲ οἶδα βίην ἡρακλῆος θείοιο καὶ ἡρακλέηος, ὡς παρ' αὐτῷ, καί ῥα τέθ' ἡρακλέηος ἔχεν πόθον. καὶ ἡρακλέους. Η δοτικὴ, τῷ ἡρακλέεϊ, καὶ ἡρακλέϊ, καὶ ἡρακλῆϊ. Η αἰτιατικὴ, τὸν ἡρακλέεα, καὶ ἡρακλέα, καὶ ἡρακλέη, καὶ ἡρακλῆ, καὶ ἡρακλέην, καὶ ἡρακλῆα. Η κλητικὴ, ὦ ἡράκλεες κοινῶς, καὶ ἡράκλεις κατὰ συναίρεσιν, καὶ ἥρακλες κατὰ ἀποκοπὴν, ἀπὸ τοῦ ἡράκλεες. καὶ ἡρακλέη ἀττικῶς. Η ὀνομαστικὴ δυϊκὴ, τὼ ἡρακλέεε, καὶ ἡρακλέε, καὶ ἡρακλέη, καὶ ἡρακλῆ. Η γενικὴ δυϊκὴ, τοῖν ἡρακλεέοιν, καὶ ἡρακλέοιν, καὶ ἡρακλήοιν, καὶ ἡρακλοῖν. Η κλητικὴ ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. Η ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, οἱ ἡρακλέεες, καὶ ἡρακλέεις, καὶ ἡρακλῆες. Η γενικὴ, τῶν ἡρακλεέων, καὶ ἡρακλέων, καὶ ἡρακλήων. Η δοτικὴ, τοῖς ἡρακλέεσι, καὶ ἡρακλῆσιν. Η αἰτιατικὴ, τοὺς ἡρακλέεας, καὶ ἡρακλέεις, καὶ ἡρακλῆας, καὶ ἡρακλᾶς. Η κλητικὴ ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. καὶ ἡ μὲν ἐντελὴς κλίσις, αὕτη. ἡ δὲ συνῃρημένη, ἥδε.

Κλίσις συνῃρημένη.

Ο ἡρακλῆς. τοῦ ἡρακλέος, καὶ ἡρακλοῦς. τῷ ἡρακλέϊ, καὶ ἡρακλεῖ. τὸν ἡρακλέα, καὶ ἡρακλῆ, καὶ ἡρακλῆν. ὦ ἡρακλῆς, καὶ ὦ ἡρακλῆ.
Τὼ ἡρακλέε, καὶ ἡρακλῆ. τοῖν ἡρακλέοιν, καὶ ἡρακλοῖν. ὦ ἡρακλέε, καὶ ὦ ἡρακλῆ. Οἱ ἡρακλέες, καὶ ἡρακλεῖς, καὶ ἀττικῶς ἡρακλᾶς. Τῶν ἡρακλέων, καὶ ἡρακλῶν. τοῖς ἡρακλέσι. τοὺς ἡρακλέας, καὶ ἡρακλεῖς, καὶ ἡρακλεῦς ἀττικῶς. ὦ ἡρακλέες, καὶ ὦ ἡρακλεῖς. σὺ δὲ ῥητορικῶς οὕτω κλινεῖς. Ο ἡρακλῆς. τοῦ ἡρακλέους. τῷ ἡρακλεῖ. τὸν ἡρακλέα. ὦ ἡράκλεις. ὁμοίως καὶ ὁ θεμιστοκλῆς. τοῦ θεμιστοκλέους. τῷ θεμιστοκλεῖ. τὸν θεμιστοκλέα. καὶ ὁ περικλῆς. τοῦ περικλέους. τῷ περικλεῖ. τὸν περικλέα.

Περὶ τῆς δευτέρας κλίσεως τῶν πολυπαθῶν.

Η δευτέρα κλίσις τῶν πολυπαθῶν συνῃρημένων ὀνομάτων, καὶ ἰδιώματα ἐχόντων, δύο καταλήξεις ἔχει, εἰς ις ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν ὀνομάτων, καὶ εἰς ι οὐδετέρων. οἷον, ὁ ὄφις. ἡ πόλις. ὁ καὶ ἡ φιλόπολις. τὸ σίνηπι. Η ὀνομαστικὴ, ὁ ὄφις. Η γενικὴ, τοῦ ὄφιος. τὰ γὰρ εἰς ις προσηγορικὰ βραχυκατάληκτα, μὴ ὄντα παρώνυμα, μὴ δικατάληκτα, εἰς ος καθαρὸν ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὄφις, ὄφιος. μάντις, μάντιος. πόσις, πόσιος. καὶ ὄφεος ἰωνικῶς ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. καὶ ὄφεως ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. ὅθεν καὶ προπαροξύνεται. Η δοτικὴ, τῷ ὄφιϊ κοινῶς. καὶ κράσει τῶν δύο ϊϊ βραχέων εἰς ἓν μακρὸν, ὄφι. καὶ ὄφεϊ ἰωνικῶς, καὶ ὄφει κατὰ συναίρεσιν κοινῶς καὶ ἀττικῶς. Η αἰτιατικὴ, τὸν ὄφιν μόνον κοινῶς. ὅτε γὰρ ἡ γενικὴ μόνον εἰς ος, τότε καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ιν. Η κλητικὴ, ὦ ὄφι κοινῶς, καὶ ὦ ὄφις ἀττικῶς.

q̄dem noui uĩm herculis diui & herculis ut apud eundē,& tunc herculis hēbant desyderium & herculis datiuus herculi, & herculi.accusatiuus herculem & herculem,& herculem,& herculem,& herculem & herculem. Vtũs o hercules cõiter & hercules p contractionē & hercules per abscisionem ab hercules,& hercules attice.Nominatiuus dualis hi hercules, & hercules & hercules & cules gtũs dualis. horum herculum,& herculum & herculum & culum.Vocatiuus similiter nominatiuo. Nominatiuus pluralis hi hercules, & hercules & hercules. Gtũs hoꝝ herculum & herculum & culum.Datiuus his herculibus,& herculibus. Accusatiuus, hos hercules & hercules,& hercules,& hercules.Vocatiuus similiter nominatiuo,& perfecta declinatio hæc contracta uero hæc.

Declinatio contracta.

Hic hercules huius herculis. & lis huic herculi & li. hunc herculem,& herculē,& herculem.o hercules & o hercules. hi hercules & les.horum herculum & lum.o hercules & o hercules hi hercules,&hercules,& attice hercules.horũ herculum,& herculum.his herculibus hos hercules,& hercules attice.o hercules,& o hercules.tu āt oratorie sic flectes.hic hercules,huius herculis huic herculi hunc culē o cules. similr̄ & hic Themistocles hꝰ themistoclis.huic themistocli. hũc stoclē,& hic Pericles hꝰ periclis.huic pericli.hũc periclem.

De secunda flexione multipatientiũ.

Secũda flexio multipatientiũ cõtractoꝝ nominũ, & proprietates hñtiũ duas termĩatiões hēt ĩ is masculĩoꝝ & fœĩnoꝝ & cõiũ nominum,& in i neutrorum ut serpens.urbs.amator urbis sinapi.ntũs hic serpens.gtũs huius serpentis.nā in is appellatiua ĩ breuē d̄sinētia ñ ētia denõiatiua,nec dupliciter dsinētia ĩ os purum faciunt genitiuum,ut serpens entis uates uatis maritus mariti.& serpētis ionice a cõi mutatiõe,i i e, & serpētis attice ab ionico p productionem o in ω. unde & propena cuitur.dtũs huic serpenti cõiter,& mixtione duoꝝ ii breuiũ, in unũ lõgũ,serpēti & ti ionice,& serpēti p cõtractionem cõiter,& attice. Actũs hunc serpentē solum cõiter qñ.n.genitiuus solũ ĩ os,tũc & accusatiuus ĩ n. Vocatiuus o serpēs cõiter,& serpēs att

κελεύει, μὴ θαυμάζειν, ὅ,τι ἂν πράττῃ αὕτη, μὴ δὲ γίγνεσθαι ὁμοίους τοῖς κακοῖς τραπεζίταις. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, ὅταν μὲν λάβωσι τὸ ἀργύριον παρὰ τῶν ἀνθρώπων, χαίρουσι, καὶ ἴδιον νομίζουσιν εἶναι· ὅταν δὲ ἀπαιτῶνται, ἀγανακτοῦσι, καὶ δεινὰ οἴονται πεπονθέναι, οὐ μνημονεύοντες, ὅτι ἐπὶ τούτῳ ἔλαβον τὰ θέματα, ἐφ᾽ ᾧ οὐδὲν κωλύειν τὸν θέμενον πάλιν κομίσασθαι. ὡσαύτως τοίνυν κελεύει ἔχειν τὸ δαιμόνιον καὶ πρὸς τὴν παρ᾽ αὐτῆς δόσιν, καὶ μνημονεύειν, ὅτι τοιαύτην ἔχει φύσιν ἡ τύχη, ὥς τε ἃ δέδωκεν, ἀφελέσθαι, καὶ ταχέως πάλιν δοῦναι πολλαπλάσια, αὖθις δὲ μόνον ἀφελέσθαι, ἃ δέδωκεν, οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ προϋπάρχοντα. ἃ γοῦν δίδωσι κελεύει λαμβάνειν παρ᾽ αὐτῆς, καὶ συντόμως ἀπελθεῖν ἔχοντα πρὸς τὴν βεβαίαν, καὶ ἀσφαλῆ δόσιν. ποίαν ταύτην ἔφην ἐγώ; ἣν λήψονται παρὰ τῆς παιδείας, ἣν διασωθῶσιν ἐκεῖ. αὕτη οὖν τίς ἐστιν; ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη ἔφη τῶν συμφερόντων, καὶ ἀσφαλὴς δόσις, καὶ βεβαία, καὶ ἀμετάβλητος. φεύγειν οὖν κελεύει συντόμως πρὸς ταύτην, καὶ ὅταν ἔλθωσι πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκείνας, ἃς καὶ πρότερον εἶπον, ὅτι ἀκρασία, καὶ ἡδυπάθεια καλοῦνται, καὶ ἐντεῦθεν κελεύει συντόμως ἀπαλλάττεσθαι, καὶ μὴ πιστεύειν μὴ δὲ ταύταις μηδὲν, ἕως ἂν πρὸς τὴν ψευδοπαιδείαν ἀφίκωνται. κελεύει οὖν αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐνδιατρίψαι, καὶ λαβεῖν ὅ,τι ἂν βούλωνται παρ᾽ αὐτῆς, ὥσπερ ἐφόδιον. εἶτα ἐντεῦθεν ἀπιέναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν συντόμως. ταῦτ᾽ ἐστὶν ἃ προστάσσει τὸ δαιμόνιον. ὅς τις τοίνυν παρ᾽ αὐτὰ τι ποιεῖ, ἢ παρακούει, ἀπόλλυται κακὸς κακῶς. ὁ μὲν δὴ μῦθος ὦ ξένοι, ὁ ἐν τῷ πίνακι, τοιοῦτος ἡμῖν ἐστιν. εἰ δὲ δεῖ τι προσπυθέσθαι περὶ ἑκάστου τούτων, οὐδεὶς φθόνος· ἐγὼ γὰρ ὑμῖν φράσω. καλῶς λέγεις ἔφην ἐγώ. ἀλλὰ τί κελεύει αὐτοὺς τὸ δαιμόνιον λαβεῖν παρὰ τῆς ψευδοπαιδείας; ταῦθ᾽ ἃ δοκεῖ εὔχρηστα εἶναι. ταῦτ᾽ οὖν τίνα ἐστί; γράμματα ἔφη, καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων, ἃ καὶ πλάτων φησὶν, ὡσανεὶ χαλινοῦ τινος δύναμιν ἔχειν τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται. πότερον δὲ ἀνάγκη ταῦτα λαβεῖν εἰ μέλλοι τις ἥξειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, ἢ οὔ; ἀνάγκη μὲν οὐδεμία ἔφη. χρήσιμα μέντοι ἐστί. πρὸς δὲ τὸ βελτίους γενέσθαι οὐδὲν συμβάλλεται ταῦτα. οὐδὲν ἄρα λέγεις ταῦτα χρήσιμα εἶναι, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι ἄνδρας; ἔστι γὰρ καὶ ἄνευ τούτων βελτίους γενέσθαι. ὅμως δὲ οὐκ ἄχρηστα κἀκεῖνά ἐστιν. ὡς γὰρ δι᾽ ἑρμηνέως συμβάλλομεν τὰ λεγόμενά ποτε, ὅμως μέντοιγε, οὐκ ἄχρηστον ἦν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν φωνὴν ἀκριβεστέρως

ἔχειν

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

iubet, non admirari quid nam faciat ipsa, neq; esse similes malis numulariis, nam illi cum acceperint argentum ab hominibus, gaudent, & suum esse arbitrantur, cum uero repetuntur, ægre ferunt, & mala putant se passos, non memores, q ob id susceperunt depositum, quo nihil prohiberet eum, q deposuit rursus referre. pari mō igr̄ iubet affectos esse genius ad eius etiam munus, & meminisse q talē hēt naturā fortuna, ut quæ tradidit trāsferat, & stati rursum præbeat multiplicia. Interdū aūt solū auferat, quæ dedit, nō solū etiā sed & quæ prius erant. quæ igitur dederit, iubet accipere ab ipsis, & breuiter abire habentem ad firmum & tutum donum. Quodnā hoc inq̄ ego? qđ acceperit ab eruditiōe, si salui fuerint illic. Ipsa ergo quæ nam est? uera scientia inquit conducibilium, & securum donum, & firmum, & immutabile. fugere igitur iubet confestim ad ipsam, & cum ierint ad mulieres illas, quas & prius dixi q incontinentia, & uoluptas uocātur, & hinc iubet statim discedere, & non credere ipsis aliquid, donec ad falsam disciplinam uenerint. iubet itaq; ipsis, tēp⁹ quoddā immorari, & accipere qcq̄d uoluerit ab ipsa tanq̄ uiaticum. deinde hic abire ad ueram eruditionem illico. hæc sunt quæ iubet genius. quicunq; igitur præter hæc aliqd facit, uel obaudit, perit malus male fabula tn̄, o hospites, q̄ i tabula, talis nobis ē. si āt oportet aliqd pcunctari e singulis his nulla inuidia. ego. n. uobis dicā. bene dicis inq̄ ego. sed quid iubet ipsos genius accipe a falsa discipliā? hæc quæ uident̄ usu digna eē. hæc igit̄ q̄ sunt? literæ inquit, & aliæ disciplinæ quas & plato dicit sicut freni cuiuspiam potestatem habere iuuenibus, ne ad alia uertantur. Vtrum autem necesse hæc accipere si debet quis ire ad ueram disciplinam an non? necessitas qdē nulla iqt, utilia tn̄ sūt sed ut meliores fiant, nihil conferunt hæc. nihil ergo ais hæc utilia esse ut in meliores euadant uiros licet enim & sine ipsis meliores euadere, tamen non inutilia & illa sunt sicut enim per interpretem coniicimus dicta aliqñ, tamē non inutile erat & nosipsos uocem diligentiorē hr̄e

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

ce. Ntũs dualis hi ſerpentes cõiter & entes ionice, & ſerpentes ꝑ mixtionem ſicut demoſthenes. & ſi quidã non admittunt. gtũs hoꝝ ſerpentũ cõiter & ſerpentum ionice & pentũ attice ab ionico per productionem o in ω. ſubſcripto, & i. prope nacuitur ãt more attico. Vocatiuꝰ ſimilis nominatiuo nominati uꝰ pluralis hi ſerpẽtes cõiter, & mixtiõe i, & e, i i lõgũ, ſerpẽtes, & tes ionice, & tes per mixtionem. Gtũs horũ ſerpentũ cõiter, & pentũ ionice, & pentum attice incõtracte. nã genitiuo ſingulari incõtracto ente, ĩ cõtractus & gtũs dualis & plu ralis eſt, illo autem contracto, & hi contrahuntur. Datiuus his ſerpentibꝰ cõiter, & ſerpẽtibꝰ ionice. accũs hos ſerpẽ tes, & mixtiõe i & a in i lõgũ, ſerpẽtes, & pẽtes ionice, & ſerpẽtes ꝑ mixtionem. Vocatiuus ſimilis nominatiuo. Et de his ſatis, Quoniam ãt urbs huius flexionis ens inuenitur apud poe tas differentias quaſdã habens, dicã & de ipſa cum approba tionibus poetarum ne uideat indoctis inſomnia narrare hæc urbs huius urbis cõmuniter, & urbis ionice & urbis attice & urbis apud poetas, ut dicunt antiqui ab urbe mutatione ĩ in ita æolice. nõ a gtõ urbis per productionem. hoc autem ſæ- pe inuenies apud alios, & apud orphum in argonau ticis. Aſyrtus autem ſeorſum domos habitabat urbis. & apđ poe tã ĩ primo Odyſſeæ. nauis ãt mihi hæc ſtetit in agro ꝓcul ab ur- be, & urbis dorice puto ut apud Thognidẽ megarenſem ĩ ſen- tentiloqs, urbis ãt ut tibi populi ĩ lætitia, & rurſus dor mimꝰ. cuſtodia ãt urbis cuſtodibus curæ erit. huic urbi, & urbi & urbi, & urbi ad ſimilitudinem urbis. unde & poeta in tertio iliadis, patri' qꝫ tuo magnũ damnũ, urbi' qꝫ, om- ni' qꝫ populo. Quidã ãt ignorãtes metra, uel tribreuẽ faciẽtes u bi ſcribunt per i, antiqua errata exiſtimantes, ſed quomodo ſcandent homericiſſimi Cointi carmina, in quibus inuenit̃ in ſexto urbi. nã ſextus uel ſpondeus uel trochæus. nõ ãt rara paſ ſio uocata minutio caudæ hic eſſe uidetur, ut in eo, Troiani ãt ſtupuerũt ubi uiderũt maculoſũ ſerpentẽ. Coitus ĩ primo ſuæ poeſis ſic inquit. huic. n. filii, & uiri circum urbem, & rur ſus in tertio. mori tamen debebat apud priami urbem. Accu ſatiuus hanc urbem cõiter, & urbem ſæpe inueni apud Coin-

κῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ, τὼ ὄφιε κοινῶς, καὶ ὄφεε ἰωνικῶς, καὶ ὄφη κατὰ κρᾶσιν, ὥσπερ δημοσθένεε, δημοσθένη, εἰ καὶ ἔνιοι οὐ παραδέχονται. Ἡ γενικὴ, τοῖν ὀφίοιν κοινῶς, καὶ ὀφέοιν ἰωνικῶς, καὶ ὄφεων ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι. προπαροξύνεται δὲ ἔθει ἀττικῷ. Ἡ κλητικὴ, ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, οἱ ὄφιες κοινῶς. καὶ κράσει τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν, ὄφις. καὶ ὄφεες ἰωνικῶς, καὶ ὄφις κατὰ κρᾶσιν. Ἡ γενικὴ, τῶν ὀφίων κοινῶς καὶ ὀφέων ἰωνικῶς, καὶ ὄφεων ἀττικῶς ἀσυναιρέτως. τῆς γὰρ γενικῆς ἑνικῆς ἀσυναιρέτου οὔσης, ἀσυναίρετος καὶ ἡ γενικὴ δυϊκὴ καὶ πληθυντικὴ τυγχάνει. ἐκείνης δὲ συναιρουμένης, καὶ αὗται συναιροῦνται. Ἡ δοτικὴ, τοῖς ὄφισι κοινῶς, καὶ ὄφεσιν ἰωνικῶς. Ἡ αἰτιατικὴ, τοὺς ὄφιας, καὶ κράσει τοῦ ι καὶ α εἰς ι μακρὸν, ὄφις. καὶ ὄφεας ἰωνικῶς, καὶ ὄφεις κατὰ κρᾶσιν. Ἡ κλητικὴ, ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. Καὶ περὶ μὲν τούτων ἅλις. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις τῆς αὐτῆς κλίσεως οὖσα εὕρηται παρὰ ποιηταῖς διαφοράς τινας ἔχουσα, λέξω καὶ περὶ ταύτης μετὰ τῶν ἀξιωμάτων τῶν ποιητῶν, ἵνα μὴ δόξω τοῖς ἀμαθέσιν ὀνείρατα διηγεῖσθαι. Ἡ πόλις. τῆς πόλιος κοινῶς, καὶ πόλεος ἰωνικῶς, καὶ πόλεως ἀττικῶς, καὶ πόληος παρὰ ποιηταῖς, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τῆς πόλιος τροπῇ τοῦ ι εἰς η αἰολικῶς, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεος κατ' ἔκτασιν. τοῦτο δὲ πολλάκις εὑρήσεις παρὰ τοῖς ἄλλοις, καὶ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ ἐν ἀργοναυτικοῖς, Ἄψυρτος δ' ἀπάνευθεν δόμοιο ναίεσκε πόληος. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ α τῆς ὀδυσσείας, Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος. καὶ πόλευς δωρικῶς, οἶμαι ὡς παρὰ Θεόγνιδι τῷ μεγαρεῖ ἐν γνωμολογίαις, Τῆς δὲ πόλευς ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ. καὶ πάλιν, Εὕδομεν, φυλακὴ δὲ πόλευς φυλάκεσσι μελήσει. Τῇ πόλιϊ, καὶ πόλι. καὶ πόλεϊ, καὶ πόλει, καὶ πόληϊ καθ' ὁμοιότητα τῆς πόληος. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος, Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα, πόληΐ τε παντί τε δήμῳ. ἔνιοι μέντοι ἀγνοοῦντες τὰ μέτρα, ἢ χορεῖον ποιοῦντες, πόλιϊ γράφουσι διὰ τοῦ ι, τὰ παλαιὰ ἐσφαλμένα νομίζοντες. ἀλλὰ πῶς μετρήσουσι τὰ τοῦ ὁμηρικωτάτου Κοΐντου ἔπη, ἐν οἷς εὕρηται ἐν τῷ ἕκτῳ πόληϊ. ὁ γὰρ ἕκτος, ἢ σπονδεῖος, ἢ τροχαῖος. οὐδὲ τὸ σπάνιον πάθος τὸ καλούμενον μείουρον ἐνταῦθα εἶναι δύναται, ὡς ἐν τῷ, Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν. ὁ δὲ Κόϊντος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως οὕτω φησί, Τῇ μὲν γὰρ τέκνα καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληϊ. καὶ πάλιν ἐν τῷ ζίτῳ, φθεῖσθαι ὅμως ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληϊ. Ἡ αἰτιατικὴ, τὴν πόλιν κοινῶς, καὶ πόληα πολλάκις εὗρον παρὰ τῷ Κοΐν

τῷ. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, κεῖνον ὅτ' ἀμφὶ πόληα ποδώκεες εἴρυον ἵπποι. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ, ἐς πριάμοιο πόληα διέπραθε δ' ὄλβιον ἄστυ. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, ὥς οἵ γ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ πριάμοιο πόληα. ἔτι, εἰ μὴ πεπταμένῃσι πύλῃς ἐπέχωσι πόληα. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν ἀσπίδι, ὃς θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα. ἡ δὲ ποίησις τοῦ ὁμηρικωτάτου Κοΐντου ἤδη πολλὸν χρόνον πᾶσιν ἄγνωστος ἦν, καὶ οἷον ἠφανισμένη. ὁ δὲ θεοσεβέστατος Βησσαρίων ὁ νικαίας, καρδινάλις θουσκουλάνου, ὁ πάντ' ἀγαθὸς, καὶ ὄντως σοφὸς, καὶ ἵν' ὁμηρικῶς εἴπω, ἰσόθεος φὼς, ἄλλα τε πλεῖστα ἐφ' ἡμῶν καὶ ταύτην ἐξ ἀπουλίας ἀνασώσας, τοῖς βουλομένοις μετέδωκεν. ἣν καὶ αὐτὸς πάλαι μὲν ἐπόθουν, νῦν δὲ ἀγαθῇ τύχῃ κτησάμενος, δημοσίως ἀναγνώσομαι μετὰ τὰ ἀργοναυτικὰ τοῦ σοφοῦ ὀρφέως. ἃ δὴ πάλαι καταμεληθέντα, μόλις ποτὲ αὐτὸς ἐν μεδιολάνῳ εὑρὼν σεσηπότα, ἐκγράψας τε, καὶ τοῖς ἄλλοις μεταδοὺς, δημοσίως ἀναγινώσκω, πολλῶν καὶ λογίων νέων φοιτώντων. καὶ νῦν ἐς τὰ ἔσχατα τῶν δυστυχῶν ἑλλήνων ἀνεβίω ὁ ἠγνοημένος ἐκεῖνος Ὀρφεύς. ἀλλ' αὖθις τὸ προκείμενον ἐπανέλθω. Η κλητικὴ, ὦ πόλι κοινῶς, καὶ ὦ πόλις ἀττικῶς. Η ὀνομαστικὴ δυϊκὴ, τὰ πόλιε, καὶ πόλεε, καὶ πόλη κατὰ τὸ εἰωθός. τὸ δὲ παρὰ Αἰσχίνῃ τῷ σωκρατικῷ τούτω τὼ πόλει, ἀρχαῖον, καὶ πόληε. ταῖν πολίοιν, καὶ πολέοιν, καὶ πόλεων. Η κλητικὴ, ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. Η ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, αἱ πόλιες, καὶ πόλις, καὶ πόλεες, καὶ πόλεις, καὶ πόληες. ὅθεν καὶ ὁ Ὀρφεὺς ἐν ἀργοναυτικοῖς, Πορθμίδος ἐκ γλαφυρῆς χωσόθεν δέ οἱ εἰσὶ πόληες. ἡ γενικὴ, τῶν πολίων, καὶ πολέων, καὶ πόλεων, καὶ πολήων. ὅθεν καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητὴς, ἢ ὀρέων ἢ πέζαν ἀποξύουσα πολήων. ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι, καὶ πόλησι. τὰς πόλιας, καὶ πόλις, καὶ πόλεας, καὶ πόλεις, καὶ πόληας. ὅθεν καὶ τὸ ὀρφικὸν, Μέμφιν ἐς ἠγαθέην πελάσας, ἱεράς τε πόληας. ἡ κλητικὴ ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. Τὸ σίνηπι. τοῦ σινήπιος κοινῶς, καὶ σινήπεος ἰωνικῶς, καὶ σινήπεως ἀττικῶς. τῷ σινήπιϊ, καὶ σινήπι, καὶ σινήπεϊ, καὶ σινήπει. τὸ σίνηπι. ὦ σίνηπι. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως τοῖς ἄνωθεν, φυλαττομένων τῶν καταλήξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων. οἷον τὰ σινήπια, καὶ σινήπι, καὶ σινήπεα, καὶ σινήπη. τῶν σινηπίων, καὶ σινηπέων, καὶ σινήπεων. τοῖς σινήπισι, καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια, καὶ σινήπι, καὶ σινήπεα, καὶ σινήπη. εὕρηται δὲ καὶ τὸ κόμμι, τοῦ κόμμιδος, ὡς τὸ σεσημειωμένον παρὰ τῷ ἀκροβύλῳ, τὸν πλακοῦντα κόμμι δὲ σὺν μέλιτι διεκόσμει. Ἔτι καὶ τὸ πέπερι, τοῦ πεπέριδος. καὶ τὸ κι-

tum, & in prio. Illum cum circũ urbẽ uelocipedes traxerũt eq̃, & in tertio. Ad priami urbem arsit autem diues urbs, & iterum in eodem sicut hi ex bello ad priami urbem. Etiam nisi ap tis portis influxerunt ĩ ciuitatem, & apud Hesiodũ ĩ scuto q thebes cacumen hẽt, tutatúrq; urbem. Poesis autẽ homericissimi Cointi iã multo tempore oĩbus ignota fuit, & tanq̃ extincta. sed ꝓpi⁹. Bessarion nicæas Cardinalis Thusculani, ille sane q̃ bonus, & uere doctus, &, ut homerice dixerĩ similis deo. uir, aliáq; plurima in nos, & hanc ex Apulia cum seruasset uolentibus tradidit, quam & ipse olim desyderabã, nunc ãt feliciter possidens publice legam post Argonautica docti orphei, quæ olim neglecta uix quondam ipse in mediolano inueniens obsita, exscribénsq;, & aliis tradens publice lego multis, & eruditis iuuenibus proficiscentibus. & nunc ĩ ultimis infeliciũ græcorũ reuiuixit ĩcognit⁹ ille orpheus, sed ad ꝓpositum redeo. Vocatiuus o urbs communiter, & o urbs attice. Nominatiuus dualis. hæ urbes & bes, & bes scđm cõsuetudinẽ. illud ãt apud æschynem socraticum huic urbi, antiquum & urbes harum urbium, & urbium & urbium. Vocatiuus similis nominatiuo. Noĩatiu⁹ pluralis hæ urbes & urbes, & urbes. & urbes. & urbes, unde & orpheus in argonauticis. cymba ex caua quasi ãt ei sunt urbes. Genitiuus haꝶ urbium & urbium & urbiũ, & urbiũ. uñ & Dionysius enarrator uel montium uel radicem radens urbium. his urbibus & urbibus & urbibus. has urbes & urbes & urbes, & urbes & urbes. unde & illud orphicũ. mẽphi ad admirãdã ꝓpinquãs sacrásq; urbes. Vtũs similis nominatiuo, hoc sinapi h⁹ sinapis cõiter & sinapis ionice, & sinapis attice. huic sinapi & sinapi & sinapi & sinapi. hoc sinapi o sinapi & alia similiter superioribus seruantibus terminationibus neutroꝶ nõinum, ut hæc sinapia & sinapia et sinapia & sinapia hoꝶ sinapium & sinapium et sinapium his sinapibus et sinapibus. hæc sinapia & sinapia & sinapia & sinapia. Inuentũ est ãt & hoc gũmi h⁹ gũmi. sicut notatum apud Acrobylum placentam gummi non melle exornabat. etiã & hoc piper huius piperis. & hoc cin-

nabari & hæc cinnabaris. hoc ſtimmi & hæc ſtimmis, uñ & di
ctus ille uerſus & nigram ſtimmim oculiſcribam.

De tertia flexione.

Tertia flexio paucipatientũ unã terminationẽ i eus hẽt maſ-
culinoꝝ nõĩnũ, ut rex. tydeus. iupiter iouis ioui iouẽ, iupiter di-
uerſiclĩniũ a iupiter & iouis antiquum, & iupiter iouis, &
iupiter iouis apud poetas. hic parens ãt & parens, & ſimilia
cum maſculino ſolo articulo dicta utrunq; & patrem,
& matrem ſignificant ut hos parentes, hos parentes. cõiter
ãt in eus acuuntur ut Achilles peleus æolice autem gra-
uantur Achilles peleus. Nominatiuus hic rex. genitiuus huius
regis cõiter, & regis attice per productionem o in ω ma
gnum & regis ionice, & regis dorice ſicut Vlyſſis
accipiẽs oſculatus eſt manũ ſupra iũcturã ꝓ ulyſſis notabis ãt ꝙ
in eus uarie flectuntur, ut hic achilles huius achillis & a-
chillis attice, & achillis ſecundum antiquos iones, & achil
lis apud iuniores, & achillis propenacutiſone ſe
cundum antiquos æoles & achillis apud iuniores & achil
lis bœotice ſicut Iupiter Iouis & dorice & ionice achil
lis circunflexe, Achillis autem grauiſone æolice. Etiam in
eus abiiciunt y in obliquis, ut rex re-
gis, tydeus tydei, excipitur hic mars huius martis huic marti. hũc
martem æolice. Etiam in eus non puro ente e in genitiuo
contrahuntur, ut regis Achillis. puro aũt ente con
trahuntur more attico. ut eretrieus eretriei, pi
reus pirei. pirei. ſtireus ſtirei ſtirei. huiuſmodi autem pro
portionabiliter in a faciunt actũ, ut hũc eretrieũ. hũc pireũ hũc ſti
reum. Dtũs huic regi cõmuniter & regi ionice & regi
p contractionem attice. Accuſatiuus hunc regem cõmuniter a
gtõ, unde & a breue debuit habere. nam in os gtũs contem
porem accuſatiuum in a hẽt ut aiacis aiacem. pelei peleum
nam Athenienſes a rege formantes accuſatiuum. pro
ducunt a ipſius, unde & Euripides ĩ andromache a longũ ſerua
uit dicens, atq uideo hunc peleũ propẽ, nam qninto Iambo
ente a producitur, & regẽ ionice, & regem dorice apud poe-
tas ſæpe inuenies. & apud poetam in quarto iliadis. tunc

νάβαρι, καὶ ἡ κινάβαρις. τὸ σίμμι, καὶ ἡ σίμμις. ὅθεν καὶ τὸ λεγόμενον ἐκεῖνο ἔπος, καὶ τὴν μέλαιναν σίμμιν ὀμματογράφον.

Περὶ τῆς τρίτης κλίσεως.

Η τρίτη κλίσις τῶν ὀλιγοπαθῶν μίαν κατάληξιν εἰς ευς ἔχει ἀρσενικῶν ὀνομάτων. οἷον, βασιλεύς. τυδεύς. ζεύς, διός, διΐ, δία, ὦ ζεῦ ἑτερόκλιτον, ἀπὸ τοῦ δεὺς καὶ διὸς ἀρχαῖος. καὶ ζεύς, τοῦ ζεός. καὶ ὁ ζὴν, τοῦ ζηνὸς παρὰ ποιηταῖς. ὁ γονεὺς δὲ, καὶ ὁ τοκεὺς, καὶ τὰ ὅμοια, μετὰ ἀρσενικοῦ μόνου ἄρθρου λεγόμενα, ἀμφότερον, καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα σημαίνουσιν. οἷον, τοὺς γονεῖς. τοὺς τοκέας. κοινῶς δὲ τὰ εἰς ευς ὀξύνονται. οἷον, ἀχιλλεύς. πηλεύς. αἰολικῶς δὲ, βαρύνονται. ἀχίλλευς. πήλευς. ἡ ὀνομαστικὴ, ὁ βασιλεύς. ἡ γενικὴ, τοῦ βασιλέος κοινῶς, καὶ βασιλέως ἀττικῶς κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω μέγα, καὶ βασιλῆος ἰωνικῶς, καὶ βασιλεῦς δωρικῶς, ὥσπερ Ὀδυσσεῦς λαβὼν κῦσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀντὶ τοῦ ὀδυσσέως. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ευς, διαφόρως κλίνονται. οἷον, ὁ ἀχιλλεύς. τοῦ ἀχιλλέος κοινῶς, καὶ ἀχιλλέως ἀττικῶς, καὶ ἀχιλλῆος κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἴωνας, καὶ ἀχιλλεῖος παρὰ τοῖς νεωτέροις, καὶ ἀχίλληος προπαροξυτόνως κατὰ τοὺς παλαιοὺς αἰολεῖς, καὶ ἀχίλλειος παρὰ τοῖς νεωτέροις, καὶ ἀχιλλίος βοιωτικῶς, ὥσπερ δεὺς, διός. καὶ δωρικῶς καὶ ἰωνικῶς, ἀχιλλεῦς περισπωμένως. ἀχίλλευς δὲ βαρυτόνως, αἰολικῶς. Ετι τὰ εἰς ευς ἀποβάλλουσι τὸ υ ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, βασιλεὺς, βασιλέος. τυδεὺς, τυδέος. ἐξαιρεῖται ὁ ἄρδυς. τοῦ ἄρδυος. τῷ ἄρδυι. τὸν ἄρδυα αἰολικῶς. Ετι τὰ εἰς ευς μὴ καθαροῦ ὄντος τοῦ ε ἐν τῇ γενικῇ οὐ συναιροῦνται. οἷον, βασιλέως. ἀχιλλέως. καθαροῦ δὲ ὄντος συναιροῦνται ἔθει ἀττικῷ. οἷον, ἐρετριεὺς, ἐρετριέως, ἐρετριῶς. πειραιεὺς, πειραιέως, πειραιῶς. στειριεὺς, στειριέως, στειριῶς. τὰ τοιαῦτα δὲ παραλόγως εἰς α ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, τὸν ἐρετριᾶ. τὸν πειραιᾶ. τὸν στειριᾶ. ἡ δοτικὴ, τῷ βασιλέϊ κοινῶς, καὶ βασιλῆϊ ἰωνικῶς, καὶ βασιλεῖ κατὰ συναίρεσιν ἀττικῶς. ἡ αἰτιατικὴ, τὸν βασιλέα κοινῶς ἀπὸ τῆς γενικῆς. ὅθεν καὶ τὸ α βραχὺ ὤφειλεν ἔχειν. ἡ γὰρ εἰς ος γενικὴ ὁμόχρονον τὴν αἰτιατικὴν εἰς α ἔχει. οἷον, αἴαντος, αἴαντα. πηλέος, πηλέα. οἱ μέντοι ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ βασιλέως σχηματίζοντες τὴν αἰτιατικὴν, ἐκτείνουσι τὸ α αὐτῆς. ὅθεν καὶ εὐριπίδης ἐν ἀνδρομάχῃ τὸ α μακρὸς ἐφύλαξε λέγων, καὶ μὴν δέδορκα τόνδε πηλέα πέλας. τοῦ γὰρ πέμπτου ἰάμβου ὄντος, τὸ α ἐκτείνεται. καὶ βασιλῆα ἰωνικῶς, καὶ βασιλῆ δωρικῶς παρὰ ποιηταῖς πολλάκις εὑρήσεις, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ λ τῆς ἰλιάδος, ενθ'

αὖ ἀγγελίην ὥσπερ τυδῆ στεῖλαν ἀχαιοὶ, ἀντὶ τυδέα. καὶ πάλιν ἐν τῷ ο τῆς αὐτῆς, μηκιστῆ δ' ἕλε πουλυδάμας, ἐχίον δὲ πολίτης, ἀντὶ μηκιστέα. καὶ παρὰ τῷ κοΐντῳ ἐν ε, νῦν δέ σευ ἀμφ' ἀχιλῆ πολλῷ πλέονας κτάνον ἄνδρας, ἀντὶ ἀμφ' ἀχιλλέα. καὶ λυκόφρων ὁμοίως, οὐ γὰρ ἂν φονῆ φασιν, ἀντὶ φονέα. ὅπερ ὁ κέκκος ἐξηγούμενος, κατὰ συναίρεσιν ἀττικὴν γενέσθαι φησί. Μὴ ἀπατάτωσαν δὲ ὑμᾶς ἔνιοι τῶν ἡμετέρων λέγοντες ταύτην τὴν αἰτιατικὴν μηδέ ποτε συναιρεῖσθαι, μὴ δὲ οἱ γράφοντες ὥσπερ τυδεῖ διὰ διφθόγγου ει, νομίζοντες δοτικὴν εἶναι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα τοιαῦτα εὕρηνται ἐν τοῖς αὐτῶν ἔξω τῆς παλαιότητος εἰρημένα, ἃ οὐκ ἐμὸν ἡγησάμην ἐπισημειώσασθαι, οὐ γὰρ προὐθέμην κατηγορῶν τὰ ἡμαρτημένα ἐπιδιορθοῦσθαι, ἀλλὰ πάσῃ σπουδῇ τὰ τῶν παλαιῶν λείψανα συλλέξας, εἰς φῶς ἀγαγεῖν λόγῳ τε καὶ ἀξιώματι καὶ χρήσει τῶν ποιητῶν χρώμενος, οἷς καὶ αὐτοὶ ἑπόμενοι, οὐκ ἂν ἁμάρτοιτε τῆς ἀληθείας. ἀλλ' ὥσπερ τὸ προκείμενον ἐπανιτέον. Η κλητική, ὦ βασιλεῦ περισπωμένως. ἡ γὰρ τῷ υ λήγουσα δίφθογγος, ἐπὶ τέλους περισπᾶται. οἷον, ἀχιλλεῦ. βασιλεῦ. εὖ φεῦ. πανταχοῦ. οὐδαμοῦ. πλὴν τοῦ ἰδού, ἰού, οὔ. καὶ ὦ βασιλεῦς ἀττικῶς. τὼ βασιλέε, καὶ βασιλῆ κατὰ κρᾶσιν, ὡς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς. εἰ καί τινες οὐ παραδέχονται, ὥσπερ δημοσθένεε, δημοσθένη. καὶ βασιλῆε ἰωνικῶς. τοῖν βασιλέοιν κοινῶς, καὶ βασιλήοιν ἰωνικῶς. ἡ δὲ κλητική, ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. οἱ βασιλῆες, καὶ βασιλεῖς κατὰ κρᾶσιν, καὶ βασιλῆες ἰωνικῶς, καὶ βασιλῆς ἀττικῶς. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἀττικοί, ὡς γέγραπται, τὰ δύο εε τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς τῶν εἰς ευς κυρίων εἰς ει μόνον κιρνῶσιν. οἷον, πηλέες, πηλεῖς. τυδέες, τυδεῖς. τῶν δὲ μὴ κυρίων, εἰς ει καὶ εἰς η. οἷον, βασιλέες, βασιλεῖς, καὶ βασιλῆς. ἱππέες, ἱππεῖς, καὶ ἱππῆς. ὅπερ οὕτως εὑρήσεις παρὰ ταῖς παλαιαῖς βίβλοις. Τῶν βασιλέων, καὶ βασιλήων ἰωνικῶς. Η δοτική, τοῖς βασιλεῦσι κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, προσθέσει σ. βασιλεῦς, βασιλεῦσι. πηλεύς, πηλεῦσι. ἱππεύς, ἱππεῦσι. Σεσημείωται ὁ υἱεῦς, τοῖς υἱέσιν ἀττικῶς, καὶ δρομεῦς, δρομέσι παρὰ καλλιμάχῳ. Η αἰτιατική τοὺς βασιλέας, καὶ βασιλεῖς κατὰ κρᾶσιν, καὶ βασιλῆας ἰωνικῶς, καὶ βασιλῆς ἀττικῶς. ὅθεν καὶ τὸ τοῦ σοφοκλέους, τούς τε δισάρχας ὀλέσας βασιλῆς, διὰ τοῦ η εὕρηται γεγραμμένον παρὰ τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις. ὁμοίως καὶ παρὰ ξενοφῶντι, νομῆς. ἱππῆς. Ο υἱεῦς δὲ, τοῦ υἱέος, τῷ υἱεῖ. οἱ υἱεῖς. τῶν υἱέων. τοῖς υἱέσι. τοὺς υἱέας καὶ υἱεῖς, εὔχρηστα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. καὶ ὁ υἱός. τοῦ υἱοῦ. τῷ υἱῷ. τὸν υἱόν κοινῶς. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ὁ ὑΐς, ὑΐος. καὶ συναιρέσει, υἷος. ὑΐϊ. καὶ υἷϊ. ὑΐα, καὶ υἷα. καὶ ὥσπερ τῶν λοιπῶν. ὅθεν καὶ υἷες ἀχαιῶν, καὶ υἷας παρὰ ποιηταῖς ἔθει ἰωνικῷ.

Περὶ τῆς τετάρτης κλίσεως.

at rurſus nũtium ad Tydeũ miſerunt græci ꝓ tydeũ, & rurſus in xv. eiuſdẽ Meciſteũ ãt occidit Polyd. Echiũq; polites ꝓmeciſteũ & apđ cointũ i y. Nũc at te circum achillem multo plures occidit uiros pro circũ Achillem, & lycophron ſilr̃ non enim occiſorẽ maritũ ꝓ occiſorẽ qđ Ceccus exponẽs p contractionẽ atticam fieri dicit. Ne decipiant autem nos quidam noſtri dicentes hunc accuſatiuum nunq̃ contrahi, neq; qui ſcribunt in tydeo p diphthongũ ei exiſtimantes dtm̃ eſſe, multa. n. & alia talia inueniuntur in libris eorum extra antiquitatẽ dicta, quæ nõ meum exiſtimaui notare. non n. propoſui accuſans errores corrigere, ſed omni ſtudio antiquorũ reliqas cõgregãdo in lucẽ reducere, ratione & dignitate & uſu poetarum utens, quos & ipſi ſequentes non aberrabitis a ueritate, ſed ad propoſitum redeundum. Vocatiuus o rex circunflexe. nã y deſinẽs diphthongus in fine circunflectitur ut o Achilles o rex bene. heu ubiq; minime. præter ecce, heu non & o rex attice hi reges & reges per commixtionem ut uidetur antiquis & ſi quidam non ſuſcipiunt ut demoſthenes demoſthenes, & reges ionice, horũ regũ cõmuniter, & regũ ionice. ſed utũs ſimilis eſt ntõ. hi reges & reges per mixtionem, & reges ionice. & reges attice, nam antiqui attici ut ſcriptum eſt duo e nomininatiui pluralis in eus propriorũ, in ei ſolum commiſcent ut pelei pelei, tydei tydei ſed nõ ꝓpriorũ in ei & in ita, ut reges reges & reges, equites equites & equites, quod ſic inuenies apud antiquos libros. horũ regũ & regum Ionice datiuus his regibus cõiter a nominatiuo appoſitione s. rex regibus. peleus peleis. eques equitibus. notatum eſt filius filiis attice. & curſor curſoribus apud Callimachũ, Accuſatiuus hos reges & reges per mixtionẽ, & reges Ionice, & reges attice. unde & illud ſophoclis. hós que biregnatores pdens reges per ita inuentũ eſt ſcriptum apud antiquos libros ſimilr̃ & apđ Xenophõtẽ paſtores eqtes. hic fili⁹ uero filii filio. hi filii filiorum filiis lios. & lios in uſu apud rhetores, & filius filii. filio filium cõiter & deinceps & filius. lii. & contractione filii. filio & lio. lium & lium & in reliquis unde & filii græcorum, & filios apud poetas more ionico.

De quarta declinatione.

Quarta declinatio paucipatiētiū duas termīatōes hēt fœīnoꝝ nōium in os & in o desinētium ut hic pudor. hæc læda. sciēdū āt quod omnia in o fœminina acuuntur, ut leda clio. erato calypso. sappho. similiter & quæ ī os iueniunť. aurora. pudor. & bonus autē ī morib⁹ pudor Theocriti magī Philetas dixit, illđ aūt Hesiodi datio āt bōa, īdeclīabile. hæc leda h⁹ dæ Ionice, & ledæ cōiter p mixtionem. huic ledæ, & p sinæresin ledæ. hanc ledam & mixtiōe ledā acutisone. nā accusatiui eoꝝ q̄ ī o, acuunť similī ut ntūs, soli āt ī os circunflectunť ut pudor. aurora. æoles āt grauant accusatiuos ledā. & eratonē dicentes, Iones autē in un faciunt huiusmōi accusatiuos. uñ & argonē īuenies apud Apollonium poetā, & apud Ioniciſſimum Herodotum ionē Inachi, & ledam. Vocatiu⁹ o leda cōmuniter circunflexe & o leda apud poetas acutisone. & apud Apollonium in tertio argonauticorum. Eia age nunc erato adsis, & mihi dic. hæ ledæ. harum ledaꝝ o ledæ. hæ ledæ. haꝝ ledarum. his ledis. has ledas o ledæ ī cōtracta. scire āt oportet, qđ qdā putarūt eē flexionē hoꝝ parisyllabam simplicem æolicam ut leda ledæ ledæ. ledam, uñ & dualia, & pluralia huiusmōi sortita sūt declinationē. Quīta declinatio paucipaſſoꝝ in as & ras desinit peculiaria habens.

De quinta flexione.

Hæc caro, huius carnis cōiter, & carnis Ionice. & carnis attice. huic carni cōiter, & carni ionice, & carni attice, hāc carnem, o caro. hæ carnes, & carnes & carnes haꝝ carniū cōiter & niū, ionice, & nium, attice & etiam carnium legi. o carnes & carnes & carnes. hæ carnes cōiter & carnes ionice. & carnes attice a longa ente. Sed Callimacheū illud carnes lyncis a carnes factū est per abſciſionem. unde & a breue fit. similiter & orphicum illud in argonauticis. panē & uinū hilare hr̄e, simul āt carnes multas harū carniū cōiter, & carniū Ionice, & carniū attice. his carnibus has carnes & carnes, & carnes. o carnes & nes & nes similiter & hæc senectus, h⁹ senectutis cōiter, & senectutis ionice & tis attice huic senectuti & tuti, & tuti. hāc tutē, o senect⁹. Etiā & hoc cornu huius cornu & cornu, & cornu. Formatio autem hoꝝ oīum manifesta ex carne. & de contractis nominibus satis, nunc autem & de uerbo eodem dicamus modo.

Η τετάρτη κλίσις τῶν ὀλιγοπαθῶν δύο καταλήξεις ἔχει θηλυκῶν ὀνομάτων, εἰς ως καὶ εἰς ω ληγόντων· οἷον, ἡ αἰδώς, ἡ λητώ. Ἰστέον δὲ ὅτι πάντα τὰ εἰς ω θηλυκὰ, ὀξύνονται· οἷον, λητώ. κλειώ. ἐρατώ. καλυψώ. σαπφώ. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ως εὑρισκόμενα· ἠώς, καὶ αἰδώς. καὶ Ἀγαθὴ δ᾽ ἐπὶ ἤθεσιν αἰδώ, ὁ τοῦ Θεοκρίτου διδάσκαλος Φιλητᾶς εἴρηκε. τὸ δὲ Ἡσιόδου Αἰδὼς δ᾽ ἀγαθὴ, ἄκλιτον. Η λητώ. τῆς λητόος. ἰωνικῶς, καὶ λητοῦς κοινῶς κατὰ κρᾶσιν. τῇ λητόϊ, καὶ κατὰ συναίρεσιν λητοῖ. τὴν λητόα, καὶ κράσει λητὼ ὀξυτόνως· αἱ γὰρ αἰτιατικαὶ τῶν εἰς ω ὀξύνονται ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. μόναι δὲ τῶν εἰς ως περισπῶνται· οἷον, αἰδῶ. ἠῶ. οἱ αἰολεῖς δὲ βαρύνουσι τὰς αἰτιατικὰς, λήτω καὶ ἔρατω λέγοντες. οἱ δὲ ἴωνες εἰς ουν ποιοῦσι τὰς τοιαύτας αἰτιατικάς. ὅθεν καὶ ἀργοῦν εὑρήσεις παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ ποιητῇ, καὶ παρὰ τῷ ἰωνικωτάτῳ Ἡροδότῳ ἰοῦν τὴν ἰνάχου, καὶ λητοῦν. Η κλητική, ὦ λητοῖ κοινῶς περισπωμένως, καὶ ὦ λητὼ παρὰ ποιηταῖς ὀξυτόνως. καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν ἀργοναυτικῶν, Εἰ δ᾽ ἄγε νῦν ἐρατὼ παραθ᾽ ἵστασο, καί μοι ἔνισπε. Τὰ λητώ. ταῖν λητοῖν. ὦ λητώ. Αἱ λητοί. τῶν λητῶν. ταῖς λητοῖς. τὰς λητούς. ὦ λητοί ἀσυναίρετα. Εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι τινὲς ἐνόμισαν εἶναι κλίσιν τούτων ἰσοσύλλαβον ἁπλῆν αἰολικήν· οἷον, ἡ λητώ. τῆς λητῶς. τῇ λητῷ. τὴν λητώ. ὅθεν καὶ τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ τοιαύτην ἔλαχον κλίσιν. Η πέμπτη κλίσις τῶν ὀλιγοπαθῶν εἰς ας καὶ ρας λήγει ἰδιώματα ἔχουσα.

Περὶ τῆς πέμπτης κλίσεως.

Τὸ κρέας. τοῦ κρέατος κοινῶς, καὶ κρέαος ἰωνικῶς, καὶ κρέως ἀττικῶς. τῷ κρέατι κοινῶς, καὶ κρέαϊ ἰωνικῶς, καὶ κρέᾳ ἀττικῶς. τὸ κρέας. ὦ κρέας. Τὼ κρέατε, καὶ κρέαε, καὶ κρέα. τοῖν κρεάτοιν κοινῶς καὶ κρεάοιν ἰωνικῶς, καὶ κρεῷν ἀττικῶς. καὶ ἔτι κρεοῖν ἀνέγνων. ὦ κρέατε, καὶ κρέαε, καὶ κρέα. Τὰ κρέατα κοινῶς, καὶ κρέαα ἰωνικῶς, καὶ κρέα ἀττικῶς, τοῦ α μακροῦ ὄντος. τὸ δὲ καλλιμάχειον ἐκεῖνο, Κρέα λυκιὸς, ἀπὸ τοῦ κρέατα γέγονε κατὰ ἀποκοπήν· ὅθεν καὶ τὸ α βραχύνεται. ὁμοίως καὶ τὸ ὀρφικὸν ἐκεῖνο ἐν ἀργοναυτικοῖς, Σῖτον καὶ μέθυ λαρὸν ἔχειν, ζὼ δὲ κρέα πολλά. Τῶν κρεάτων κοινῶς, καὶ κρεάων ἰωνικῶς, καὶ κρεῶν ἀττικῶς. τοῖς κρέασι. τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα. ὦ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα. Ὁμοίως καὶ τὸ γῆρας. τοῦ γήρατος κοινῶς, καὶ γήραος ἰωνικῶς, καὶ γήρως ἀττικῶς. τῷ γήρατι, καὶ γήραϊ, καὶ γήρᾳ. τὸ γῆρας. ὦ γῆρας. Ἔτι καὶ τὸ κέρας. τοῦ κέρατος, καὶ κέραος, καὶ κέρως. ὁ σχηματισμὸς δὲ τούτων πάντων σαφὴς ἐκ τοῦ κρέατος. Καὶ περὶ μὲν τῶν συνῃρημένων ὀνομάτων, ἅλις. νῦν δὲ καὶ περὶ τοῦ ῥήματος τὸν αὐτὸν λέγωμεν τρόπον.

Ῥῆμά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς διαφόρων χρόνων δηλωτικόν, μετ' ἐνεργείας, ἢ πάθους, ἢ οὐδετερότητος προσώπων σημαντικόν. Πόσα δὲ αὐτῷ τὰ παρεπόμενα, καὶ ποσαχῶς συντάσσεται, ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται· νῦν δὲ τεχνολογικῶς περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτοῦ λεκτέον. Περὶ τοῦ τύπτω.

Τύπτω ποίου μέρους λόγου ἐστί; ῥήματος. Ποίας ἐγκλίσεως; ὁριστικῆς. Ποίας διαθέσεως; ἐνεργητικῆς. Ποίου χρόνου; ἐνεστῶτος. Ποίας συζυγίας; πρώτης τῶν βαρυτόνων. Τεττάρων δὲ οὐσῶν, ἐν συνόψει πρώτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ, ἔχουσα· ὧν ὁ μὲν μέλλων, τὸ ψ· ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ φ ἔχει. Δευτέρα ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, γ· ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ ἔχουσα· ὧν ὁ μὲν μέλλων, τὸ ξ· ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ χ ἔχει. Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, δ, ἢ θ, ἢ δύο ττ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ, ἢ ω καθαρὸν ἔχουσα· ὧν ὁ μὲν μέλλων, τὸ σ. ὁ δὲ παρακείμενος τὸ κ ἔχει. Τετάρτη ἐστὶν ἥτις τὰ τέσσαρα ἀμετάβολα ἔχει πρὸ τοῦ ω· ὧν ὁ μὲν μέλλων περισπώμενος ὢν αὐτὸ ἀμετάβολον φυλάττει μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης· ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ κ. Δεῖ δὲ εἰδέναι ἵνα ἡ δοκοῦσα ἐν τούτοις σύγχυσις εὔγνωστος γένοιτο, ὅσα τῶν εἰς ζω ἢ δύο σσ ῥημάτων ποιοῦσι τὸν μέλλοντα εἰς ξω, τῆς δευτέρας ἔστωσαν συζυγίας. ὅσα δὲ εἰς σω, τῆς τρίτης· διακριτέον δὲ αὐτὰ οὕτως ὡς καὶ ἐν τῷ πρώτῳ προείρηται. Τὰ εἰς ζω· ὑπὲρ δισύλλαβα, εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, δανείζω, δανείσω. συρίζω, συρίσω· βαδίζω, βαδίσω. χωρὶς τοῦ οἰμώζω, οἰμώξω· στηρίζω στηρίξω· αἰάζω· αἰάξω· στενάζω, στενάξω· ὀλολύζω, ὀλολύξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω· θρυλλίζω, θρυλλίξω. Τὰ δὲ δισύλλαβα ποτὲ μὲν εἰς ξω τὸν μέλοντα ποιεῖ. οἷον, παίζω, παίξω, καὶ παίσω ἀττικῶς· κράζω, κράξω· σφάζω, σφάξω· ποτὲ δὲ εἰς σω· οἷον, κτίζω, κτίσω· φράζω, φράσω. πρίζω, πρίσω. ἵζω, ἵσω. Ἔτι τὰ εἰς δύο σσ. ἅπερ ἀττικῶς διὰ δύο ττ γράφεται, εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω· νύσσω, καὶ νύττω, νύξω· πλὴν τῶν σεσημειωμένων εἰς ἓν σ τὸν μέλλοντα ποιούντων· ἃ τῆς τρίτης ἔστωσαν συζυγίας. οἷον, πλάσσω, καὶ πλάττω, πλάσω. ὅθεν ἀόριστος ἔπλασα. βρέσσω, βρέσω· ἱμάσσω, ἱμάσω. ἰνάσσω, ἰνάσω· πάσσω, πάσω. λεύσσω, λεύσω· θλάσσω, θλάσω· ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνύω, ἀνύτω, ἔπειτα ἀνύττω. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω, ἀρύτω, καὶ ἀρύττω· ὅθεν καὶ τὸν μέλλοντα εἰς σω ποιοῦσι. Καθόλου δὲ εἰδέναι δεῖ ὅτι τελικὰ σύμφωνα πάντων τῶν

De Verbo.

Verbũ ē pars oronis declinabilis ĩ ppriis formationib⁹ diuersoꝝ tēporum significatiua cum actione uel passione uel neutralitate personarum significatiua. Quot autem ipsi accidentia, & quot modis cōstruitur in prioribus dictum est. nunc autem artificiose de formatione eius dicendum. De Verbero.

Verbero cui⁹ partis orationis est? uerbi Cuius modi. Indicatiui. Cuius affectus? actiui. Cuius temporis? præsentis. Cuius cōiugatiōis? primæ grauitonoꝝ. Quatuor aũt entibus ĩ conpēdio Prima ē. q̃ ante o mega b. uel p. uel ph. uel pt hñs, quoꝝ futurum psi. ptũm. pf. autē phi, habet. Secũda ē q̃ ante o magnũ g. uel. c. uel chi uel ct. uel z uel duo ss hñs. quoꝝ futurũ. x. Sed ptm̃ pf. chi. hēt. Tertia ē q̃ ante o magnũ d, uel th. uel duo tt. uel z. uel duo ss. uel o magnũ puꝝ hñs. quoꝝ futuꝝ s, ptũm autem perfectum c habet. Quarta est, quæ quatuor immutabiles hēt ante o magnum. quoꝝ futuꝝ circunflexum ipsam immutabilem seruat cum correptione ultimæ. Præteritum pfectum aũt c. Oportet autē scire ꝙ quæ uidet̃ in his cōfusio cognoscibilis fiat. Quæcunq; in zo uel duo ss uerba faciunt futurum in xo, secũdæ sint cōiugatiōis, quæcũq; aũt ĩ so tertiæ, discernēda sũt autem hæc sic, sicut & in primo prædictum est. In zo super bisyllaba in so futurum faciunt, ut mutuo mutuabo fistula cano, fistula canam, uado uadam, p̄ter ploro plorabo, firmo firmabo ploro plorabo suspiro suspirabo. ululo ululabo populor. populabor. uulgo uulgabo. bisyllaba autem interdum in xo futurum faciunt, ut ludo, ludam. & ludam attice. clamo clamabo. Iugulo abo interdũ uero, in xo ut condo cōdam dico. dicam. seco cabo. sederefacio ciam. Item in duo ss. quæ attice per duo tt scribuntur in x futurum faciunt ut fodio, & fodio fodiā. pungo & pungo pungam præter notata in unum s futurum facientia, quæ tertiæ sint coniugationis, ut fingo, & fingo fingam unde indefinitum finxi remigo gabo. loro uerbero berabo. fortifico bo. spgo gā. uideo uidebo. frango. gam. Item & a perficio. perficio deinde perficio & ab haurio haurio & haurio. unde & futurum in so. faciũt. Vniuersaliter aũt scire oportet, ꝙ finales cōsonātes oium

futurorum sunt tres psi xi s. præter immutabiles, & tres præteritorum pf phi.chi.cappa.si futurum psi hēt, præteritū pfe ctum phi uerberabo beraui si autē futurum xi.præteritū pfe. chi dicam dixi.si uero futurum s præteritum perfectum c. implebo impleui.& in immutabilem āt desinentia cōiter quidem ipsam seruant in futuro. æolice autem siue dorice s, unde impetū facio ciā tōdeo bo.a quo attondit.impello lam.Item & circunflexa in so faciunt futurum facio faciam & in mi pono ponā. unde & præteritum perfectū in ca faciunt. Item tribus entibus principalibus tēporib⁹ pñti. p̄terito pfe. & futuro ex quibus fiunt alia tria ptūm imperfe. præteritum plus quāpf.& idefinitū. Primū tres cognatiōes horum uidentur præsentis & præteriti imperfe.& ptīperfecti,& plusq̄ perfe Indefiniti & futuri unde præteritum imperfectum a præsenti factum seruat consonantem ipsius scribo scribebam ptūm plusq̄ perfe. præteriti perfecti. sctipsi. scripseram. Indefinitum primum futuri uerberabo.uerberaui.medium autem præteritū pf seruat consonantem uerbalis a præsenti factam. uerbero forma uerberaui.medium autem ptm̄plusq̄ perfe.medii præteriti pfecti.uerberaui uerberauerā. scd̄m autē idefinitū medii p̄teriti pfe.uerberaui,uerberaui futurū uero secundum secūdi idefiniti.uerberaui,uerberabo si āt aliter iuentū sit scd̄m liguā fit ut cesserunt ꝑ cesserunt bœotice, & hi uenerūt i lacedæmonē diā ꝑ uenerunt.Etiā rursus dicēdum & hoc,& si prius dictum sit, ne indigus nideatur libellus. In primo autem dicta huic con ueniunt ut autem amicis moriger fiam illic edidi, & nūc rursus diligentius regulas exponam.

Omne uerbū cuiuscūq; sit cōiugatiōis,& terminatōis,uel a uocali incipit,uel diphthōgo uel cōsonante siqdē igit a uocali uel mutabili,uel immutabili, si quidem ab immutabili uidelicet ita iota ipsilon o mega nulla mutatio fit in ptīs ut resono bam sonui sonuerā.sonui ancupor.bar patus sum.fuerā.fui,in iuria afficio bam. feci. ram. feci. Iuuo.bam. iuui, iuueram. iuui. Ideo & immutabiles appellatæ sūt, sed iniuria afficio,& aucupor,& similia in pñti positione longū bitempus habet. In ptīs autem natura lōgum ratione

μελλόντων εἰσὶ τρία, ψ, ξ, σ, πλὴν τῶν ἀμεταβόλων. καὶ τρία τῶν παρακειμένων, φ, χ, κ. εἰ μὲν ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ. τύψω, τέτυφα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ ξ, ὁ παρακείμενος τὸ χ. λέξω, λέλεχα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ σ, ὁ παρακείμενος τὸ κ. πλήσω. πέπληκα. καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον δὲ λήγοντα, κοινῶς μὲν αὐτὸ φυλάττουσιν ἐν τῷ μέλλοντι. αἰολικῶς δὲ εἴτε δωρικῶς, τὸ σ. ὅθεν ὀρῶ, ὄρσω. κερῶ, κέρσω. ἀφ' οὗ τὸ ἀπέκερσεν. ἐλῶ, ἔλσω. Ἔτι καὶ τὰ περισπώμενα εἰς σω ποιοῦσι τὸν μέλλοντα. ποιῶ, ποιήσω. καὶ τὰ εἰς μι, τίθημι, θήσω. ὅθεν καὶ τὸν παρακείμενον εἰς κα ποιοῦσιν. Ἔτι τριῶν ὄντων τῶν ἀρκτικῶν χρόνων, ἐνεστῶτος, παρακειμένου, καὶ μέλλοντος, ἐξ ὧν γίνονται ἄλλοι τρεῖς, παρατατικός, ὑπερσυντέλικος, καὶ ἀόριστος πρῶτος, τρεῖς συγγένειαι τούτων φαίνονται. ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ. παρακειμένου, καὶ ὑπερσυντελίκου. ἀορίστου, καὶ μέλλοντος. ὅθεν ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος γινόμενος, φυλάττει τὸ σύμφωνον αὐτοῦ. γράφω, ἔγραφον. ὁ ὑπερσυντέλικος, τὸ τοῦ παρακειμένου, γέγραφα, ἐγεγράφειν. ὁ ἀόριστος πρῶτος, τὸ τοῦ μέλλοντος. τύψω, ἔτυψα. ὁ δὲ μέσος παρακείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος γινόμενον. τύπτω, τύπος, τέτυπα. ὁ δὲ μέσος ὑπερσυντέλικος, τὸ τοῦ μέσου παρακειμένου. τέτυπα, ἐτετύπειν. ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος, τὸ τοῦ μέσου παρακειμένου. τέτυπα, ἔτυπον. ὁ δὲ μέλλων δεύτερος, τὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. ἔτυπον, τυπῶ. εἰ δὲ ἄλλως εὑρεθῇ, κατὰ διάλεκτον γίνεται. ὥσπερ εἴξασιν ἀντὶ ἐοίκασι βοιωτικῶς. καὶ, οἱ δ' ἷξον ἐς λακεδαίμονα δῖαν, ἀντὶ ἷκον. Ἔτι πάλιν ῥητέον καὶ τοῦτο εἰ καὶ πρότερον εἴρηται, ἵνα μὴ ἄπορον φανῇ τὸ βιβλίον. τὰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ ῥηθέντα, τούτῳ ἀνήκει. ἵνα δὲ τοῖς φίλοις εὐπειθὴς γένωμαι, ἐκεῖ ἐξέδωκα, καὶ νῦν πάλιν ἐπιμελέστερον τοὺς κανόνας ἐκθήσομαι.

Πᾶν ῥῆμα οἵας ἂν εἴη συζυγίας καὶ καταλήξεως, ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ἢ διφθόγγου, ἢ συμφώνου. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ φωνήεντος, ἢ μεταβολικοῦ, ἢ ἀμεταβόλου. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ ἀμεταβόλου, δηλονότι, η, ι, υ, ω, οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον, ἠχῶ, ἤχουν. ἤχηκα. ἠχήκειν. ἤχησα. ἰξεύω, ἴξευον. ἴξευκα. ἰξεύκειν. ἴξευσα. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὕβρικα. ὑβρίκειν. ὕβρισα. ὠφελῶ, ὠφέλουν. ὠφέληκα. ὠφελήκειν. ὠφέλησα. ταῦτα τοι καὶ ἀμετάβολα προσαγορεύονται. τὸ δὲ ὑβρίζω, καὶ ἰξεύω, καὶ τὰ ὅμοια, ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, θέσει μακρὸν τὸ δίχρονον ἔχει. ἐν δὲ τοῖς παρῳχημένοις, φύσει μακρὸν τῷ λόγῳ τῆς

αὐξήσεως. Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος μεταβολικοῦ, δηλονότι, α, ε, ο, γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς παρῳχημένοις, ἣν χρονικὴν αὔξησιν καλοῦμεν τοῦ βραχέος εἰς μακρὸν μεταβαλλομένου. καὶ εἰ μὲν ἄρχεται τὸ θέμα ἀπὸ τοῦ α, τρέπεται κοινῶς τὸ α εἰς η. οἷον, ἀνύω, ἤνυον. ἤνυκα. ἠνύκειν. ἤνυσα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων, ἀηθέσσω, ἀήθεσσον. ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ηη. ἄω τὸ πνέω, ἆον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἦον. ἀΐω τὸ ἀκούω, ἄϊον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἤϊον, τῷ ἐπορευόμην. Εἰ δὲ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ε, τρέπεται τὸ ε εἰς η. ἐλεῶ, ἠλέουν. ἠλέηκα. ἠλεήκειν. ἠλέησα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων δισυλλάβων, καὶ ὑπερδισυλλάβων, ἐν οἷς προστίθεται ι ἐν τοῖς παρῳχημένοις. τούτων δὲ ὁ κανὼν κατὰ παλαιοὺς τοιοῦτός τις τυγχάνει γε ὤν. Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα ὑπερδισύλλαβα μὲν ὄντα, τρέπουσι τὸ ε εἰς η ἐν τοῖς παρῳχημένοις. ἑρμηνεύω, ἡρμήνευον. ἐλαύνω, ἤλαυνον. χωρὶς τοῦ ἐθίζω, εἴθιζον, καὶ ᾔθιζον ὡς γέγραπται μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. ἑστιῶ, εἱστίων. ἐρύω, εἴρυον. ἑλκύω, εἵλκυον. ἑρπύζω, εἵρπυζον. ἐργάζομαι, εἰργαζόμην. ἕπομαι, εἱπόμην. ἔτι καὶ τὸ εἱστήκειν εὕρηται ἀπὸ τοῦ ἑστήκω. Δισύλλαβα δὲ ὄντα, τινὰ μὲν τρέπουσι τὸ ε εἰς η εἰ παραλλάττεται. ἑλῶ, ἥλουν. ἑλκῶ τὸ τραυματίζω, ἥλκουν. χωρὶς τοῦ ἑῶ, εἴων. ἐρῶ, εἴρουν. τινὰ δὲ τῶν δισυλλάβων βαρυτόνων προσλαμβάνουσιν ι. ἔχω, εἶχον. ἔλω, εἶλον. ἕπω, εἶπον. ἕλκω, εἷλκον. ἔθω, εἶθα. καὶ ἀττικῶς, εἴωθα. ἕω, εἷκα. ὅθεν τὸ εἷμαι, καὶ εἱμένος. ἕζω, εἷσα. Εἰ δὲ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ο μικροῦ τὸ θέμα, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα. ὀνομάζω, ὠνόμαζον. ὠνόμακα. ὠνομάκειν. ὠνόμασα. ταῦτα δὲ παρὰ ποιηταῖς ἀναύξητα, εἴτε ἄτρεπτα μένουσι διὰ τὸ μέτρον ἔθει ἰωνικῷ. ἄκουεν, ἀντὶ ἤκουεν. ἔλαυνεν, ἀντὶ ἤλαυνεν. ὀνόμηνεν, ἀντὶ ὠνόμηνεν. Ὅτε δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν τριῶν τούτων μεταβολικῶν φωνηέντων, οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἐνεργητικὸν, παθητικὸν, καὶ μέσον, ἵνα μὴ ἀπορῶσι παρακειμένων ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων, τὰ ἀρκτικὰ δύο γράμματα τοῦ ἐνεστῶτος προστιθέντες τῷ κοινῷ παρακειμένῳ, καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν εἰ μακρὰ εἴη ὡς τὰ πολλὰ συστέλλοντες ἐπὶ τῶν τετρασυλλάβων. ἀλείφω, ἤλιφα κοινῶς, καὶ ἀλέλιφα ἀττικῶς. ἐλεύθω, ἤλευκα, ἤλευθα μέσος, καὶ ἀττικῶς, ἐλήλυθα. ἐνέγκω, ἤνεγχα, καὶ ἐνήνοχα. ὀμῶ, ὤμοκα, καὶ ὀμώμοκα. ἀλείφομαι, ἤλειμμαι, καὶ ἀλείλιμμαι, ἐν ἐνίοις δὲ μόνον προστίθεται ε ἐν παρατατικῷ καὶ παρακειμένῳ

augumenti. si autem uerbum incipit a uocali mutabili uidelicet alpha e o fit mutatio in præteritis, quod temporale augumentum uocamus breui in longam mutata, & si incipit positio ab a, mutatur communiter a in ita ut perficio. perficiebam. perfeci. ceram. perfeci. ꝑter notata desuesco desuescebam. iniucundus sum. eram, ꝑpter cõcursum duorũ ita. spiro .i. spiro. rabã ne cõcurrat cũ ibã. audio qđ ẽ audio audiebam, ne concurrat cum ibam hoc est ibam. si autem incipit ab e mutatur in ita, misereor bar. tus sum. tus fueram. tus sum, præter notata bisyllaba & superbisyllaba, in quibus apponitur iota in præteritis. horum autem regula secundũ antiquos talis quædã est. Ab e incipientia superbisyllaba quidem entia, mutant e in ita, in præteritis. Interpretor bar impello bam. præter assuefacio bam. & ebam', ut scriptum est cum adscripto iota. conuiuot. uabar. traho. ebam. traho trahebam serpo serpebam. operor operabar. sequor. sequebar. Etiã & steterã inuentum est a sto. bisyllaba ãt entia, quædã autẽ mutant e in ita si circunflectũť. capio eba. uulnero pro uulnero rabã præter sino sinebã. interrogo bã q̃dã aũt disyllaba grauitenora assumunt iota. habeo ebã. capio ebam. dico bam. traho hebã. assuesco, assueui. & attice assueui. sedeo sedi unde sedi & sedens. sedeo bam. si autem incipit ab o paruo positio, mutatur o paruum in o magnum. nomino, abam. aui, ueram. nominaui. hæc autem apud poetas inaucta siue immutabilia manent ꝑpter metrũ more ionico. audiebat ꝑ audiebat, impellebat ꝑ impellebat. nominabat pro nabat. Cum autẽ uerbum incipit a tribus his mutabilibus uocalibus attici faciunt proprium præteritum actiuum passiuum, & medium ne indigeãt præteritorum a uocali incipientium, principales duas literas præsentis apponentes cõmunei præterito, & tertiam syllabam si longa fuerit, plerunq; corripiẽtes, in quadrisyllabis ungo unxi communiter, & unxi attice. uenio ueni. ueni communiter, & attice ueni. fero tuli. & tuli. iuro iuraui, & iuraui. ungor unctus sum, & unctus sũ. in q̃busdã aũt solũ appõiť e ĩ ꝑterito impfecto & præ-

teritum ut uidebam uidebam· uidi, uidi· emo ·emebam e· mi. sed itellexit & xit, & dixit poetica. sūt uero q̄dā quorū tertia corripitur erraui erraui· contextus sum. firmaui a firmo firmaui ad differentiam litigaui a litigo fa ctum· sed si uerbum incipit a diphthongo, uel a mutabili, uel ab immutabili, siq̄dē ab imutabili uidelicet. eu . ei u nulla mutatio fit in præteritis, ut dormio. ebam. & ebam attice assimilo. assimilabā, & milabā attici. meio. meiebā· sed si incipit a mutabili uidelicet αι. αου, οι· fit eadem mutatio mutatarum uocalium. si ab αι, uertitur a in ita, & illud i subscribitur, unde & ita diphthongus est abusiua. eleuo uabam aui ram. aui indefinitū primū nō subscriptum ab eleuabo futuri factus· similiter & quæ ab ipso· eleuabo abo aui, sine i, sed si ab au , uertitur a in ita. stabulor abar atus sum. atus fuerā· atus sum· sed si ab οι uertitur o purū in o magnū & i subscribitur· misereor· ebar· misertus sum · præter notata immutabilia. solus sum· solus fui· idest solus fui. ploro. aui· ebrio. aui· uinum emo. ebam· concito. aui auguror· abar. auguror· abar. auguror. abar· temonem rego regebam. temonem uerto. uertebā. temonē uerto bā. q̄dā uero & tumeo, & domituor notauerunt. sed si a consonante incipit uerbum præteritum & indefinitum primum & secundum assumunt e, quod augumentum syllabicū uocamus· scribo bebam scripsi. scripsi. sed attici augumētū supra augumētū faciētes pote ram pro poteram, & uolebam pro uolebam, & de bui pro debui dicunt quando uero præteritum incipit a longa natura ut in a uocali incipientibus ab eadē incipit & præteritum perfe. emebam · emi· nominabā nominaui. sed quando incipit a longa positione, ut in a duab⁹ consonantibus incipientib⁹, ab eadem icipit & præteritum p̄fectū, ut corrumpebā corrupi· seminabā aui. Cum autem præteritum imperfe. incipit a breui uel communi, ut in a consonante incipientibus reduplicatur præteritum perfectum per eandem primam consonantem præsentis cum e· uerberabam aui· dicebam dixi. scribebam scripsi. lauabam laui· præter incipientia a gn, & gr. cognosco· cognoscebā cognoui. uigilio

κειμένῳ. οἷον, ὥρων ἑώρων· ὥρακα, ἑώρακα. ὠνοῦμαι, ἑωνούμην, ἑώνημαι. τὸ δὲ ξυνέηκε καὶ ἔειπε, ποιητικά. Εἰσὶ δὲ καί τινα ὧν ἡ τρίτη συστέλλεται. ἀλήλημαι, ἀλάλημαι. ὑφήφασμαι. ἐρήρεικα, ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, ἤρεικα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐρήρεικα, ἀπὸ τοῦ ἐρίζω γινομένου. Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ διφθόγγου, ἢ ἀπὸ τρεπτῆς, ἢ ἀπὸ ἀτρέπτου· εἰ μὲν οὖν ἀπὸ ἀτρέπτου, δηλονότι, ευ, ει, ου, οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον, εὕδω, εὗδον, καὶ ηὗδον ἀττικῶς. εἰκάζω, εἴκαζον, καὶ ᾔκαζον ἀττικῶς. οὐρῶ, οὔρουν. Εἰ δὲ ἄρχεται ἀπὸ τρεπτῆς, δηλονότι, αι, αυ, οι, γίνεται ἡ αὐτὴ τροπὴ τῶν μεταβολικῶν φωνηέντων. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ αι, τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ὅθεν καὶ τὸ ῃ δίφθογγός ἐστι καταχρηστική. αἴρω, ᾖρον. ᾖρκα, ᾔρκειν. ἦρα ἀόριστος πρῶτος ἀνυπόγραφος, ἀπὸ τοῦ ἀρῶ μέλλοντος γινόμενος. ὁμοίως καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ, ἐπαίρω, ἐπαρῶ, ἐπῆρα χωρὶς τοῦ ι. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ, τρέπεται τὸ α εἰς η. αὐλίζω, ηὔλιζον, ηὔλικα. ηὐλίκειν. ηὔλισα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς οι, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. οἰκτείρω, ᾤκτειρον. ᾤκτειρα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἀτρέπτων. οἰῶμαι. οἰώθη, τὸ ἐμονώθη. οἰμῶ, οἴμησα. οἰνῶ, οἴνησα. οἰνίζω, οἴνιζον. οἰστρῶ, οἴστρησα. οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπουν. οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλουν. οἰακίζω, οἰάκιζον. οἰακονομῶ, οἰακονόμουν. οἰακοστροφῶ, οἰακοστρόφουν. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ οἰδαίνω καὶ οἰκουρῶ ἐσημειώσαντο. Εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ὁ παρατατικὸς καὶ ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος προσλαμβάνουσιν ε, ὅπερ αὔξησιν συλλαβικὴν καλοῦμεν. γράφω, ἔγραφον. ἔγραψα. ἔγραφον. οἱ δὲ ἀττικοὶ αὔξησιν ἐπ' αὐξήσει ποιοῦντες, ἠδυνάμην, ἀντὶ ἐδυνάμην, καὶ ἠβουλόμην, ἀντὶ ἐβουλόμην, καὶ ἤμελον, ἀντὶ ἔμελον λέγουσιν. Ὅτε δὲ ὁ παρατατικὸς ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς φύσει, ὡς ἐπὶ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος. ἠγόραζον, ἠγόρακα. ὠνόμαζον, ὠνόμακα. Ὅτε δὲ ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς θέσει, ὡς ἐπὶ τῶν ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχομένων, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος. οἷον, ἔφθειρον, ἔφθαρκα. ἔσπειρον, ἔσπαρκα. Ὅτε δὲ ὁ παρατατικὸς ἄρχεται ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς, ὡς ἐπὶ τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων, ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ αὐτοῦ πρώτου συμφώνου τοῦ ἐνεστῶτος μετὰ τοῦ ε. ἔτυπτον, τέτυφα. ἔλεγον, λέλεχα. ἔγραφον, γέγραφα. ἔπλυνον, πέπλυκα. χωρὶς τῶν ἀρχομένων ἀπὸ γν, καὶ γρ. γνωρίζω, ἐγνώριζον. ἐγνώρικα. γρηγορῶ,

ἐγρηγόρουν. ἐγρηγόρηκα· διὰ γὰρ κακοφωνίαν τῶν δύο γγ οὐκ ἀναδιπλασιάζονται. καὶ πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ρ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ῥαπίζω, ἐρράπικα. διπλοῦν δὲ τὸ ρ ἐν τούτοις παρὰ τοῖς ῥήτορσι· παρὰ ποιηταῖς δὲ πολλάκις διὰ τὸ μέτρον ἐκβάλλεται τὸ ἓν ἐν τοῖς παρῳχημένοις· τὸ δὲ ῥερυπωμένα ἀντὶ ἐρρυπωμένα, κατὰ μετάθεσιν· καὶ ῥεραπισμένῳ νώτῳ, ἀντὶ ἐρραπισμένῳ. καὶ ῥερεῖφθαι ἔπος, ἀντὶ ἐρρῖφθαι παρὰ Πινδάρῳ· καὶ ἄλλα ποιητικὰ διὰ τὸ μέτρον ἐγένετο. καὶ πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ διπλῶν, ζ, ξ, ψ. ζῶ, ἔζηκα· ξέω, ἔξεκα. ψάλλω, ἔψαλκα. Τὰ δὲ ἀπὸ δασέων, θ, φ, χ· ἀρχόμενα, ἀναδιπλασιάζονται μὲν, τρέπονται δὲ τὰ δασέα εἰς τὰ ἀντιστοιχοῦντα ψιλά· τὸ μὲν θ, εἰς τ τρέπεται. θεωρῶ, τεθεώρηκα. τὸ φ, εἰς π· φωνῶ, πεφώνηκα. τὸ δὲ χ, εἰς κ. χωνεύω, κεχώνευκα. Ὅτι δὲ ὁ ἐνεστὼς ἄρχεται ἀπὸ λ, ἢ μ, οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἐκβολῇ τοῦ πρώτου ἀμεταβόλου, καὶ προσλήψει τοῦ ι. λήβω, λήψω, λέληφα κοινῶς, καὶ εἴληφα ἀττικῶς. μείρομαι, μεροῦμαι, μέμαρμαι, καὶ εἵμαρμαι. ὅθεν καὶ εἱμαρμένη. Ὅτι δὲ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, μετὰ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ βραχεῖαν ἔχει τὴν ἄρχουσαν, τέτυφα· ἢ κοινὴν, δύο συμφώνων ἑπομένων· ὧν τὸ μὲν πρῶτον, ἄφωνον· τὸ δὲ δεύτερον ἀμετάβολον· γέγραφα. πέπλυκα. σεσημείωται τὸ μέμνημαι, κέκτημαι, καὶ ἔκτημαι εὕρηται. πέπταμαι, πέπτωκα, εἰ καὶ μὴ ἔχωσιν ἀμετάβολον μετὰ τὸ ἄφωνον, ὅμως ἀναδιπλασιάζονται ὡς τὰ ποιοῦντα κοινὴν συλλαβήν. Ἔτι εἰ μὲν ὁ μέλλων ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῷ ὁ κοινὸς παρακείμενος· ἀγοράσω. ἠγόρακα. ὀμόσω, ὤμοκα· εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου, περιττεύει· τύψω, τέτυφα. ποιήσω, πεποίηκα. Ὁ ὑπερσυντέλικος ἐν τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις ἰσοσυλλαβεῖ καὶ ὁμοχρονεῖ τῷ παρακειμένῳ. ἠγόρακα, ἠγοράκειν. ἔφθαρκα, ἐφθάρκειν· ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις ὑπὲρ τὰς τοῦ παρακειμένου συλλαβὰς, προσλαμβάνει ε αὔξησιν συλλαβικήν. τέτυφα, ἐτετύφειν· γέγραφα, ἐγεγράφειν. μεγεθύνεται δὲ πολλάκις ἐν τοῖς ἀττικοῖς τοῖς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένοις· ὀμώμοκα, ὠμωμόκειν· ἀκήκοα, ἠκηκόειν. τὸ δὲ ἐλήλυκα, ἐληλύκειν, ἐλήλυθα, ἐληλύθειν, ἀλήλιφα, ἀληλίφειν, οὐ μεγεθύνονται. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ πολυμαθοῦς Ἡρωδιανοῦ περὶ τῶν παρῳχημένων γενικῶς· νῦν δὲ εἰδικῶς περὶ παντὸς τῶν χρόνων τεχνολογητέον.

Περὶ ἐνεστῶτος.

Ὁ ἐνεστὼς, τύπτω. τὸ τυ; ψιλόν· τινὰ γὰρ τῶν εἰς πτω τῷ υ παρα

uigilabam.uigilaui.pp enim iuocalitatē duorū gāma nō dupli cantur, & præter incipientia ab r. propter eandem causam. depalmo. depalmaui duplex aūt r in istis apud rhetores. apud poetas autem sæpe propter metrum abiicitur unum in præteritis, sed sordida pro sordida per trāspositionem. & depalmato humero, pro depalmato,& iactum eé uerbum, pro iactumesse apud Pīdarū, & alia poetica pp metrum factum est& præterincipientia a duplicibus z. x. ps. uiuo.uixi.polio poliui.cano cecini.ab aspiratis autē th. ph. ch. incipientia duplicantur quidem, sed mutant aspiratas in proelementares tenues.th.quidem in t uertitur cōtēplor contē platus sum.ph.in p.occido,occidi.sed ch.in c.conflo. conflaui. quādo uero præsens īcipit ab l uel m attici faciunt suū ptm̄ perfe ctum abiectione primæ immutabilis, & assumptione.i accipio.accipiam.accepi cōmuniter, & accepi attice. sortiar sortiar. sortitus sum & sortitus sum, unde & fas. quando autem præteritum imperfectum incipit a cōsonāte cū reduplica tione, breuem hēt primā.uerberaui,uel cōmunem duabus con sonantibus sequentibus. quorū prima muta, sed secunda liqui da.scripsi laui. notatum est memini. possedi & possedi inuentū est, uolo, cecidi. quamuis non habeant liqui dam post mutam. tamen reduplicantur tanq̄ facien tia communem syllabam. Item si futurum incipit a conso nante æquat syllabis ipsum cōmune præteritum perfe. emā emi iurabo.iuraui.sed si a consonante, abundat.uerberabo raui. fa ciam feci. præteritum plusq̄perfectum in a uocali incipienti bus æquat syllabis,& temporibus ptūm pfectum. emi emeram corrupi.corruperam, In a consonante autē incipientibus supta præteriti perfecti syllabas, assumit e augumentum syllabicum uerberaui raueram. scripsi scripseram. producitur autem sæ pe in atticis a breui incipientibus. iuraui iura ueram. audiui audiueram. sed ueni ueneram ueni uene ram. unxi unxeram, non producuntur & hæc uero ex multiscio herodiano de præteritis generaliter, nunc uero specialiter de oībus tēporibus artificiose dicēdū.De p̄senti Præsens uerbero. Illud ti:tenue. Quædam.n.in pto y penul

timant uerbero · abſcondo · inclino · lanio ſupra tiſ acutus, longa enī ante longam penacuitur. Illud pto magnū. oē · n. uerbū in ω ſiue grauiſonum, ſiue circūflexum per o magnum ſcribitur. eſt uero & uerbero circunflexum . uerberabo attice. ſecūda uerberas a prima mutatione o in is , & æolice uerberas e iota in ita mutantia. ſed dores iota diphthongi eiiciētes uerberas dicūt, unde & theocritus · ſuauiter uero & tu fiſtularis, p fiſtula canis · Secundæ uero, & tertiæ īdicatiuorū p e iota diphth. ſcribuntur. ſed optatiuorum per o iota diphth. Subiuncti uorum autem per ita ſubſcriptum habentem · tertia uerberat a ſecunda abiectione s, & æolice uerberat per ita dualis prima non eſt, quia pluralis prima perſona in men deſinit. ſecunda & tertia conuociter a plurali ſecunda mutatione te in ton. uerberate uerberate berent. ſed æoles numerum dualem non habent, quos benefaciētes romani imitati ſunt. Atheniēſes uero īuenerunt. unde & dualis numerus a plurali formatur · ſed ſi uis a ſingulari formabis. cōſonāt autem dualia , ut dictum ē. quādo pluralis tertia perſona in iota uel in æ deſinit pluralis prima, a ſingulari prima correptione o in o & appoſitione men uerbero uerberamus, & dorice uerberamus , mutatione n in s pluralis ſecunda a prima mutatione o in e, & men in te. uerberamus ratis .tertia uerberant, conuociter datiuo plurali participii ab eo facta, uel a dualibus, mutatione eton, in us, & dorice uerberant , ut plicant apud Pindarum pro plicant · & clamant pro clamant, & ridēt pro rident, ſed in ſi & in æ tertiæ perſonæ ſequente uocali trahunt, conſonante uero, non · ſed attice & conſonante illata. Ionice uero non.

De præterito imperfecto.

Præteritū imperfectū a præſenti mutatione o ī o, & appoſitione ſyllabici augumenti. quando uerbum a conſonante incipit. uerbero uerberabam · uel a genitiuo participii abiectiōe tos uerberantis, uerberabā & per ablationē uerberabā apud poetas. ſecunda uerberabas a prima. mutatione on in es.

λήγουσι· τύπτω· κρύπτω· κύπτω· δρύπτω. ἐπὶ τοῦ τυ; ὀξεῖα. μακρὸν γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται. τὸ πτω; μέγα· πᾶν γὰρ ῥῆμα εἰς ω εἴτε βαρύτονον, εἴτε περισπώμενον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· ἔστι δὲ καὶ τυπτέω ὃ περισπώμενον, τυπτήσω ἀττικῶς. τὸ δεύτερον τύπτεις, ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς εις. καὶ αἰολικῶς τύπτεις, τῆς ει εἰς η τρεπομένης. οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλοντες τύπτες λέγουσιν· ὅθεν καὶ Θεόκριτος, ἁδὺ δὲ καὶ τὺ συρίσδες, ἀντὶ συρίζεις· τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν ὁριστικῶν, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· τὰ δὲ τῶν εὐκτικῶν, διὰ τῆς οι διφθόγγου· τὰ δὲ τῶν ὑποτακτικῶν, διὰ τοῦ η ὑπογεγραμμένου. τὸ τρίτον τύπτει, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ αἰολικῶς, τύπτη διὰ τοῦ η. τὸ δυϊκὸν πρῶτον οὐκ ἔστιν, ὅτι τὸ πληθυντικὸν πρῶτον πρόσωπον εἰς μεν λήγει. τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ δευτέρου ἀμοιβῇ τοῦ τε εἰς τον, τύπτετε, τύπτετον, τύπτετον. οἱ δὲ αἰολεῖς ἀριθμὸν δυϊκὸν οὐκ ἔχουσιν· οὓς καλῶς ποιήσαντες οἱ ῥωμαῖοι ἐμιμήσαντο· οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἐφεῦρον· ὅθεν καὶ ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ σχηματίζεται· εἰ δὲ βούλει, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ σχηματίσεις. ὁμοφωνοῦσι δὲ τὰ δυϊκά, ὡς εἴρηται, ὅτι τὸ πληθυντικὸν τρίτον πρόσωπον εἰς ι ἢ εἰς αι λήγει. τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου, συστολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τοῦ μεν. τύπτω, τύπτομεν· καὶ δωρικῶς, τύπτομες, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. τὸ πληθυντικὸν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ τοῦ μεν εἰς τε· τύπτομεν, τύπτετε. τὸ τρίτον τύπτουσιν, ὁμοφώνως τῇ δοτικῇ πληθυντικῇ τῆς μετοχῆς ἀπ' αὐτῆς γινόμενον, ἢ ἀπὸ τῶν δυϊκῶν, ἀμοιβῇ τοῦ ετον εἰς ουσι. καὶ δωρικῶς, τύπτοντι, ὥσπερ πλέοντι παρὰ πινδάρῳ, ἀντὶ πλέουσι· καὶ βοῶντι, ἀντὶ βοῶσι. καὶ γελῶντι, ἀντὶ γελῶσι. τὰ δὲ εἰς σι καὶ εἰς ε τρίτα πρόσωπα ἑπομένου μὲν φωνήεντος, ἐφέλκουσι· συμφώνου δέ, οὔ. ἀττικῶς δέ, καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. ἰωνικῶς δέ, οὔ.

περὶ παρατατικοῦ.

Ο παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τοῦ ε τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ὅτι τὸ ῥῆμα ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τύπτω, ἔτυπτον, ἢ ἀπὸ τῆς γενικῆς μετοχικῆς, ἐκβολῇ τοῦ τος, τύπτοντος, ἔτυπτον. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν, τύπτον παρὰ ποιηταῖς. τὸ δεύτερον ἔτυπτες ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ες.

τὸ τρίτον ἔτυπτεν, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ κατ' Ἴωνας, τύπτεσκεν. οἱ γὰρ αὐτοὶ ἀφαιροῦντες τὸ ε τῆς αὐξήσεως, καὶ προστιθέντες τῷ τρίτῳ προσώπῳ τοῦ παρατατικοῦ καὶ ἀορίστου δευτέρου τῶν βαρυτόνων πρὸ τοῦ ε σκ, τύπτεσκε λέγουσι, καὶ λέγεσκε, καὶ λάβεσκεν. ὁμοίως καὶ τῷ τρίτῳ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, καὶ τῆς πρώτης τῶν εἰς μι. ποίεσκε. τίθεσκεν. ὁ δὲ παρατατικὸς τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων τὸ α ἔχει. μυκῶ, ἔμυκον, μύκεσκεν. ὡσαύτως καὶ ὁ παρατατικὸς καὶ ἀόριστος δεύτερος τῶν εἰς μι. ἵστημι, ἵστην, ἔστην, ἔστης, στάσκε. τὰ δὲ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, τὸ ο μικρὸν ἔχουσιν. ἐχρύσουν, χρύσοσκεν. ἐδίδων, δίδοσκε. τὰ δὲ τῆς τετάρτης τῶν εἰς μι, συστέλλει μόνον τὸ δίχρονον πρὸ τοῦ σκε. ἐζεύγνυ, ζεύγνυσκεν. ἔδυ, δύσκεν. ὁ δὲ ἀόριστος πρῶτος βαρύτονος, καὶ περισπώμενος, εἴτε τῶν εἰς μι, τὸ α ὀφειλόμενον ἔχει ἐν τῷ τρίτῳ. οἷον, πλάσασκε. γράψασκε. ποιήσασκε. βοήσασκε. χρυσώσασκε. καὶ ταῦτα μὲν οἱ Ἴωνες. οἱ δὲ ποιηταὶ, κατὰ μίμησιν τούτων καὶ τοῖς τρισὶ προσώποις προστιθέασι σκε, χαίρεσκον, χαίρεσκες, χαίρεσκε λέγοντες. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον ὁμοίως ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ, ἀμοιβῇ τοῦ τε εἰς τον. τύπτετε, τύπτετον. Τὸ δυϊκὸν τρίτον, τυπτέτην ἀνομοιοκαταλήκτως τοῦ τρίτου τοῦ πληθυντικοῦ, οὔτε εἰς ι, οὔτε εἰς αι λήγοντος. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου προσθέσει με. ἔτυπτον, ἐτύπτομεν. καὶ δωρικῶς, ἐτύπτομες. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ μεν εἰς τε, καὶ τοῦ ο εἰς ε. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε. Τὸ τρίτον πληθυντικὸν ἔτυπτον ὁμοφώνως τῷ ἑνικῷ πρώτῳ. ὅτε γὰρ ἡ μετοχὴ τοῦ παρῳχημένου εἰς ως λήγει ὀξυτονουμένη, τότε τὸ πληθυντικὸν τρίτον ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ. τετύφαμεν, τετύφασιν, ἐτετύφειμεν, ἐτετύφεισαν, ὅτι ὁ τετυφώς. ὅτε δὲ μὴ, τὸ τρίτον ἐλλείπει τοῦ πρώτου μιᾷ συλλαβῇ. ἐτύπτομεν, ἔτυπτον. ἐτύψαμεν, ἔτυψαν. ἐτύπομεν, ἔτυπον. σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐκβολῇ τοῦ τος.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, τύψω, τέτυφα, ὅτε γὰρ ὁ μέλλων τὸ ψ, ὁ παρακείμενος τὸ φ ἔχει. ὅτε δὲ τὸ ξ, ὁ παρακείμενος τὸ χ. ὅτε δὲ ἐκεῖνος τὸ σ, ὁ παρακείμενος τὸ κ. ὅτε δὲ ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω ἀμετάβολον ἔχει, τότε καὶ ὁ παρακείμενος αὐτὸ ἔχει πρὸ τοῦ κα. οἷον, ψαλῶ, ἔψαλκα. κορῶ, κέκαρκα. μολυνῶ, μεμόλυκα,

tertia uerberabat a secunda abiectione s. & secundum Iones uer berabat, nam ipsi auferentes e augumenti, & apponentes tertiæ personæ præteriti impfecti, & indefiniti secundi graui sonorum ante e sc, uerberabat dicunt, & legebat, & accepit similiter & tertiæ primæ coniugationis circunflexorum, & primæ in mi faciebat, ponebat. sed præteritum impfe. secundæ coniugatiōis circūflexorū a habet. mugio mugiebam mugiebat similiter & ptm̄ imperfectum, & indefinitum secundum in misto stas. stabam stabas stabat. Sed tertiæ circunflexorum & in mio paruum habent. inaurabam inaurabat. dabam dabat. Sed quartæ in mi corripiunt bitempus ante sce iugabat. iugabat. īgrediebat̃ ebat̃. Indefinitū aūt primū grauisonum. & circunflexum, siue in mi a debens habere in tertia ut formauit. scripsit. fecit. clamauit. inaurauit. & hæc quidem Iones. poetæ autē secundum mutationē hoꝝ, & tertiis personis apponunt sce. ualebam ualebas ualebat dicentes. Dualis secunda similiter a secunda plu rali mutatione te in ton uerberatis, uerberatis duo. dualis ter tia uerberabant dissimili desinenter, tertiæ pluralis ne que in i, neque in æ desinente. Pluralis prima a sin gulari prima appositione me, uerberabam, bamus & dorice, uer berabamus. Secunda a prima commutatione men in te, & o in e uerberabamus. batis. Tertia pluralis uerberabant consonanter singulari primæ. Quando. n. participium p̄teriti in os desinit acutisonum, tunc pluralis tertia æquat syllabis tertiam, uerberauimus, uerberauerunt, uerberaueramus. uerant. quia uerberans. cum uero non, tertia deficit a prima una sylla ba, uerberabam⁹, uerberabāt. uerberauim⁹. rauerūt. uerberauim⁹ rauerunt. formatur autem a participio genitiui, abiectione tos.

De præte rito perfecto.

Præteritum perfectum a futuro uerberabo uerberaui. cum, n. futurum ps ptm̄pfe. ph habet. Cū autē x, præteritum pfectum ch cum illud s, præteritumpfectum c. Cum uero futurum ante ω immutabilem habet, tunc & ptūmperfectum ipsum hēt ante ca, ut canam, cecini. tondebo, totondi. polluam. pollui.

n in g uerso propter illationem c. præter nota ta errata tribui, ædificaui strepui. laboraui in cidi tremui, ita superabundante quia nunq̃ m ante c inuenitur. Excipiuntur in no bisyllaba uel i uel ei diphth. uel y, penultimantia abiicientia immutabilem ante c iudico iudicaui occido occidi. lauo laui apud poetas autem apponitur. is uero inclinatus est & discretum esse iã. Etiam præteritum pfe. eãdem futuro penultimã habet, uerberabo uerbera ui. scribam scripsi, præter bisyllaba quartæ coniugationis apud nos e penultimantia. In his uertitur e in a in præterito perfecto. seminabo aui. mittam misi. & etiã præter bisyllaba primæ & secundæ coniugationis e penultimantia. In his enim uertitur, secundum atticos e in o ut mittam misi communiter, & misi attice. uertam uerti, & uerti nutriam nutriui & nutriui. irrigabo irrigaui, & irrigaui. dicam dixi & dixi falsoæolice, sed uerberaui, & inflexui illud cy longum a futuro, sed sacrificaui, & solui breue. quamuis sacrificabo & soluam longo. In ca autem præteritũ perfe. longa penultimans. si abiicit cappa corripit penultimam more Ionico. iui, iui, interii, interii. timui timui. genui genui. & Ionice uerberaui, sicut steti pro steti. secunda uerberasti a prima appositione s. uerberaui uerberasti. Tertia a scđa uel prima mutatiõe a in e. Duales uerberastis. uerberastis. conuociter ex plurali secunda similiter præsenti, uel a singulari prima appositione ton. Pluralis prima uerberauimus a singulari prima appositione men, & dorice uerberauimus, sicut pana timemus. secunda a prima mutatione men in te. uerberauimus uistis. Tertia in si uerberauerunt si breui existente, & a longo. In asi enim tertiæ producunt a uerberarunt, uerberarunt. præter sortiti sunt, & alia apud poetas propter metrum correpta. Sed dores steterunt dicunt, pro steterunt, & tumuerunt, pro tumuerunt,

De medio præterito perfecto.

Medium præteritũ perfectum. uerberaui per p. uerbale quod a pñti, de quo sic scire oportet. quando præsens per unam sim-

τοῦ ν εἰς γ τραπέντος διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ κ. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἡμαρτημένων, νενέμηκα. δεδέμηκα. βεβρέμηκα. κεκάμηκα. τετέμηκα. τετρέμηκα. τοῦ η πλεονάσαντος διὰ τὸ μηδέποτε τὸ μ πρὸ τοῦ κ εὑρίσκεσθαι. ἐξαιροῦνται τὰ εἰς νω δισύλλαβα ἢ ι ἢ ει διφθόγγῳ ἢ υ παραλήγοντα, ἀποβάλλοντα τὸ ἀμετάβολον πρὸ τοῦ κ. κρίνω, κέκρικα. κτείνω. κέκτακα. πλύνω, πέπλυκα. παρὰ ποιηταῖς δὲ προστίθεται, ὅθεν ἐκλίνθη, καὶ διακρινθήμεναι ἤδη. Ἔτι ὁ παρακείμενος τὴν αὐτὴν τῷ μέλλοντι παραλήγουσαν ἔχει. τύψω, τέτυφα. γράψω, γέγραφα. πλὴν τῶν δισυλλάβων τῆς τετάρτης συζυγίας καθ' ἡμᾶς τῷ ε παραληγόντων, ἐν τούτοις τρέπεται τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παρακειμένῳ. σπερῶ, ἔσπαρκα. στελῶ, ἔσταλκα. καὶ ἔτι χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῷ ε παραληγόντων, ἐν τούτοις γὰρ τρέπεται κατὰ ἀττικοὺς τὸ ε εἰς ο. οἷον, πέμψω, πέπεμφα κοινῶς, καὶ πέπομφα ἀττικῶς. στρέψω, ἔστρεφα, καὶ ἔστροφα. θρέψω, τέθρεφα, καὶ τέτροφα. βρέξω, βέβρεχα, καὶ βέβροχα. λέξω, λέλεχα, καὶ λέλοχα ψευδαιολικῶς. Τοῦ δὲ τέτυφα, καὶ κέκυφα τὸ κυ μακρὸν, ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. τοῦ δὲ τέθυκα καὶ λέλυκα βραχὺ, καίπερ τοῦ θύσω καὶ λύσω ἐκτεινομένου.

Ο δὲ εἰς κα παρακείμενος μακρᾷ παραλήγων, εἰ ἀποβάλλει τὸ κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἔθει ἰωνικῷ. βέβηκα, βέβαα. τέθνηκα, τέθναα. δέδοικα, δέδοια. γέγηκα, γέγαα. καὶ ἰωνικῶς τετύφεα, ὥσπερ ἑστήκεα, ἀντὶ ἑστήκα. Τὸ δεύτερον τέτυφας, ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει σ. τέτυφα, τέτυφας. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἢ πρώτου, τροπῇ τοῦ α εἰς ε. Τὰ δυϊκὰ, τετύφατον, τετύφατον, ὁμοφώνως ἐκ τοῦ πληθυντικοῦ δευτέρου, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου προσθέσει τον. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον τετύφαμεν, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου, προσθέσει μεν. καὶ δωρικῶς τετύφαμες, ὥσπερ, τὸν πάντα δεδοίκαμες. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ μεν εἰς τε, τετύφαμεν, τετύφατε. Τὸ τρίτον εἰς σι, τετύφασι, τοῦ σι βραχέος ὄντος, καὶ τοῦ α μακροῦ., τὰ γὰρ εἰς ασι τρίτα, ἐκτείνουσι τὸ α. τετύφασι, τετύπασι. πλὴν τοῦ λελόγχασι, καὶ ἑτέρων παρὰ ποιηταῖς διὰ τὸ μέτρον συνεσταλμένων. οἱ δὲ δωριεῖς ἑστήκαντι λέγουσιν, ἀντὶ ἑστήκασι. καὶ ὠδήκαντι, ἀντὶ ὠδήκασι.

Περὶ τοῦ μέσου παρακειμένου.

Ο μέσος παρακείμενος τέτυπα, διὰ τοῦ π ῥηματικοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος. περὶ οὗ οὕτω εἰδέναι δεῖ, ὅτι ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἀ-

πλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος κοινὸς παρακείμενος· οἷον, λέγω, λέλογα· πείθω, πέποιθα· λείπω, λέλοιπα· ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος παράγεται· ἀπὸ τοῦ κλέπτω, κλοπὴ τὸ ῥηματικὸν, ὁ μέσος παρακείμενος, κέκλοπα· ἀπὸ τοῦ τύπτω, τύπος τὸ ῥηματικὸν, ὁ μέσος παρακείμενος, τέτυπα· ἀπὸ τοῦ βλάπτω ἢ βλάβω, βλάβη, ὁ μέσος παρακείμενος, βέβλαβα. εἰ δὲ τὸ ῥηματικὸν δύο σύμφωνα ἔχει ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος· οἷον, ῥέγκω, ῥόγκος, ὁ μέσος παρακείμενος, ἔρρογκα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς πρὸ τοῦ ω, ζ, ἢ δύο σσ ἔχων εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ γ ἔχει· κράζω, κράξω, κέκραγα. πλήσσω, πλήξω, πέπληγα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς πρὸ τοῦ ω, ζ ἔχων εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ δ ἔχει, φράζω, φράσω, πέφραδα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς καθαρῶς προφέρεται, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως, ἀκούω, ἤκουα. παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ μέσος τῷ πρώτῳ· τέτυφα, τέτυπα· πέπληχα, πέπληγα. Ὅτε δὲ ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι εὑρεθῇ ε, εἰ μὲν μόνον, τρέπεται εἰς ο μικρὸν ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ· λέξω, λέλογα· τέξω, τέτοκα· γενῶ, γέγονα· εἰ δὲ ἐν τῇ ει διφθόγγῳ, ὁμοίως τὸ ε τρέπεται εἰς ο, καὶ τὸ ι προσγράφεται. πείθω, πείσω, πέπεικα, πέποιθα· εἴδω, εἴσω, εἶκα, οἶδα, οἶδας, οἶδασθα, καὶ οἶσθα. Τὰ δὲ εἰς ἐν λ δισύλλαβα, τηροῦσι τὸ ε ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ· μέλω, μελῶ, μέμελα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, μέμηλα· ὅθεν μεμηλώς· τέλω, τελῶ, τέτελα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ πρῶτον ἀμετάβολον ἔχει· κάμνω, κέκαμα· τέμνω, τέτεμα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς τῇ αι διφθόγγῳ παραλήγει, τότε τρέπεται τὸ α τῆς διφθόγγου εἰς η ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται· φαίνω, πέφηνα· χαίνω, κέχηνα. Ὅτε δὲ ὁ μέλλων πλεονάζει τοῦ ἐνεστῶτος μιᾷ συλλαβῇ, τότε καὶ ὁ παρακείμενος τοῦ μέσου πλεονάζει· ἀνωγῶ, ἀνωγήσω, ἠνώγηκα, ἤνωγα· δουπῶ, δουπήσω, δεδούπηκα, δέδουπα· κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα, ἔκτυπα. Ἔτι πολλάκις οἱ αὐτοὶ παρακείμενοι καὶ μέσοι, γέγραφα, εἴληφα. Ἔτι τότε ἐπιλιμπάνουσιν οἱ μέσοι παρακείμενοι, ἡνίκα ὁ ἐνεργητικὸς

plicem consonantem profertur per eandem & mediū cōmune præteritum perfectum ut dico dixi persuadeo psuasi, relinquo re liqui cum uero præsens per duas consonantes profertur, tunc medium præteritū perfectum seruat consonantē uerbalis quod a præsenti deducitur, a furor futurum, uerbale medium præteritum perfectū. furatus sum. A uerbero forma uerbale medium præteritū imperfectum uerberaui, a noceo uel noceo nocumentum medium ptm̄ imperfe. nocui, sed si uerbale duas consonantes habet a præsenti, seruat ipsas & medium ptm̄ perfe, ut sterto stertitio medium præteritum perfectū stertui Cum uero præsens ante o z uel duo ss habens in xo futurum facit, tunc medium præteritū pfe. g habet clamo clamabo clamaui pcutio pcutiam pcussi, cum uero præsens ante o z habens in zo futurum facit, tunc medium ptm̄ perfectum d habet dico dicam dixi quando autem præsens pure profertur, & medium præteritū pfectum similiter audio audiui, penultimam uero eandem habet medium primo uerberaui raui percussi. percussi, cum uero in bisyllabo futuro inuentum fuerit e si solum, uertitur in o paruum in medio præterito perfe dicam dixi. pariā pepi. gigno gignā genui. sed si i ei diphth. similī e uertitur in o, & iota adscribitur persuadeo persuadebo asi persuasi scio sciam. sciui. sciui sciuisti sciuisti & sciuisti sed in unum l bisyllaba seruant e in medio præterito perfecto curo curabo curaui, & mutatiōe e in ita curaui, unde qui curauit. perficio perficiam. perfeci. cum uero præsens per duas liquidas profertur, tunc medium ptm̄ perfectum primam liquidam habet. laboro. laboraui. incido incidi, sed quando præsens æ diphthongo penultimat, tunc uertitur a diphthongi in i in medio præterito perfecto, & i subscribitur. ostendo ostēdi hio hiaui. Cum autem futurum superat præsens una syllaba, tunc & præteritum perfectum medium superat, iubeo iubebo iussi strepo, strepam strepui strepui. strepo strepam strepui strepui. Item sæpe ipsa præterita perfecta, & media scripsi. accepi Itē tunc deficiunt media præterita perfecta, quando actiuum

ptm̄ perfe.inuentū fuerit bisyllabū a circūflexo posito a duabus cōsonantibus uel una incipiens frango frāgā fregi frāgo, gā, fregi· facio faciam feci· uiuo uiuam uixi· & breuiter dicam ĩ circunflexis neq; media præterita imperfecta inueniuntur, neq; secunda indefinita præter notata primæ & secundæ entia, item in quintæ secundum antiquos grauisonis non multa. sed in sextæ minime. præter audio. Item in mi non sunt media præterita pfecta. sed indefinita secūda inuenta sunt. posui· steti comedi. secunda uerberasti. tertia uerberauit, & alia similiter uerberaui· sed secundum præteritum perfectum, & medium plusq̄ perfe. aliqñ actionē significant, aliquando uero passionem. aliquando uero utrunq;.

De plusq̄ perfecto.

Plusq̄ perfectum. uerberabam a præterito perfecto· mutatiōe a in in apposito & e augumento, quando uerbum a consonante incipit. Verberaui uerberabam, sed iones & poetæ sine augumento proferunt. Item Iones ei in ea resoluentes uerberaueram, & feceram dicunt· sed Athenienses contrahentes resolutum uerberaueram dicunt. unde & hiaui per ita inuentum est scriptum, & iota subscriptum, & uiderat uiderat dicitur ionice, ut uerberauerat. & factus erat, & p cōmixtionem attice uideram in prima & tertia persona· Iidem in prima persona sine n uideram scribunt & dores tertias personas per ita uiderat apud Theocritum pro uiderat· & quando ille oleum in oculis uiderat ? secunda uerberaueras a prima mutatione n. in s. Tertia uerberauerat sine n apud communes, a secunda abiectiōe s, & ionice ut dictū est uerberauerat & factus fuerat apud herodotū, p fact⁹ fuerat· sed uiderā, i prīa & secunda psona ut dicūt. unde acceperā apud Aristophanē, & adiuerā, & steterā apđ home. & iecerā, & curabat lanas pulchras, p pulchras faciebat. In tertia ut & in prima. dualis secūda, uerberaueratis duo ex uerberaueratis, tertia uerberauerāt a secunda duali. Pluralis prima, uerberaueramus, a uerberaueram appositione me. Tertia uerberaueratis a prima

παρακείμενος εὑρέθη, δισύλλαβος ἀπὸ περισπωμένου θέματος, ἀπὸ δύο συμφώνων ἢ ἑνὸς ἀρχόμενος, θλῶ, θλάσω, τέθλακα· κλῶ, κλάσω κέκλακα· δρῶ, δράσω, δέδρακα· ζῶ, ζήσω, ἔζηκα· καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν περισπωμένων οὔτε μέσοι παρακείμενοι εὑρίσκονται, οὔτε δεύτεροι ἀόριστοι, πλὴν τῶν σεσημειωμένων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ὄντων. Ἔτι ἐπὶ μὲν τῆς πέμπτης κατὰ παλαιοὺς τῶν βαρυτόνων, οὐ πολλοί. ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης, οὐδαμῶς, πλὴν τοῦ ἀκούω.

Ἔτι ἐπὶ τῶν εἰς μι οὐκ εἰσὶ μέσοι παρακείμενοι. ἀόριστοι δὲ δεύτεροι εὕρηνται, τὸ ἔθην, τὸ ἔστην, τὸ ἔδων. Τὸ δεύτερον, τέτυπας. τὸ τρίτον, τέτυπε· καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως τῷ τέτυφα. ὁ δὲ μέσος παρακείμενος καὶ μέσος ὑπερσυντέλικος ποτὲ μὲν ἐνέργειαν σημαίνουσι, ποτὲ δὲ πάθος, ποτὲ δὲ ἀμφότερον.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτετύφειν ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς ειν, προστιθέντος καὶ τοῦ ε τῆς αὐξήσεως, ὅτε τὸ ῥῆμα ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τέτυφα, ἐτετύφειν. οἱ δὲ Ἴωνες καὶ οἱ ποιηταὶ χωρὶς τῆς αὐξήσεως προφέρουσιν. Ἔτι οἱ Ἴωνες τὸ ει εἰς εα διαλύοντες, ἐτετύφεα, καὶ ἐπεποιήκεα λέγουσιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι συναιροῦντες τὸ διαλυθὲν, ἐτετύφη λέγουσιν. ὅθεν καὶ τὸ ἐκεχήνη διὰ τοῦ η εὕρηται γεγραμμένον, καὶ ι προσγεγραμμένου. καὶ τὸ ᾔδει, ᾔδεε λέγεται ἰωνικῶς, ὥσπερ τετύφεε, καὶ γεγόνεε. καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀττικῶς ᾔδη ἐν πρώτῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ. οἱ αὐτοὶ ἐπὶ πρώτου προσώπου χωρὶς ν ᾔδει γράφουσι. καὶ οἱ Δωριεῖς τὰ τρίτα πρόσωπα διὰ τοῦ η, ὀπώπη παρὰ Θεοκρίτῳ ἀντὶ ὀπώπει, καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη. Τὸ δεύτερον ἐτετύφεις ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. Τὸ τρίτον ἐτετύφει χωρὶς ν παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ ἰωνικῶς, ὡς εἴρηται, τετύφεε. καὶ γεγόνεε παρ᾽ Ἡροδότῳ, ἀντὶ ἐγεγόνει. τὸ δὲ ᾔδειν, ἐπὶ πρώτου καὶ τρίτου προσώπου ὥς φασιν. ὅθεν ἀπειλήφειν παρ᾽ Ἀριστοφάνει, καὶ προσῄειν, καὶ εἱστήκειν παρ᾽ Ὁμήρῳ, καὶ ἐβεβλήκειν, καὶ ᾔσκειν εἴρια καλά, ἀντὶ ἐκαλλώπιζεν, ἐπὶ τρίτου, ὥσπερ καὶ ἐπὶ πρώτου. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον ἐτετύφειτον, ἐκ τοῦ ἐτετύφειτε. Τὸ τρίτον ἐτετυφείτην, ἀπὸ τοῦ δευτέρου δυϊκοῦ. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἐτετύφειμεν, ἀπὸ τοῦ ἐτετύφειν προσθέσει με. Τὸ δεύτερον ἐτετύφειτε, ἀπὸ τοῦ πρώτου,

τροπῇ τοῦ μὲν εἰς τε. Τὸ τρίτον ἐπετύφησαν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μὲν εἰς σαν. τὸ δὲ ᾔδησαν, καὶ παρειλήφεσαν, καὶ ἀκηκόεσαν, καὶ ἄλλα πλεῖστα τῶν ἀττικῶν, χωρὶς ι. βοιωτῶν δὲ καὶ τὸ ἐπετύφεα ἀντὶ ἐπετύφειν, καὶ ἑστήκεα ἀντὶ ἑστήκειν, καὶ τὸ εἱστήκεμεν, εἱστήκετε, εἱστήκεσαν χωρὶς τοῦ ι. Φυλάττει δὲ ὁ πρῶτος ὑπερσυντέλικος καὶ μέσος τὰ τῶν παρακειμένων, τέτυφα, ἐτετύφειν. τέτυπα, ἐτετύπειν. πλὴν τῶν σεσημειωμένων. οἶδα, ᾔδειν, καὶ ᾔδη τὸ ποιητικόν. καὶ εἶκα, μέσος ἧα, καὶ μέσος ὑπερσυντέλικος, ᾔειν. ὅθεν τὸ ἐπῄειν, προσῄειν. ἕστηκα, εἱστήκειν. ἔολπα, ἐώλπειν. ἔοργα, ἐώργειν. ἔοικα, ἐῴκειν. Ο μέσος ὑπερσυντέλικος ἐτετύπειν, πεις, πει, διὰ τοῦ π κατὰ τὸν παρακείμενον σχηματιζόμενος. φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, τέτυπα, ἐτετύπειν. τέτηκα, ἐτετήκειν.

Περὶ ἀορίστου πρώτου.

Ο ἀόριστος πρῶτος ἔτυψα, ἀπὸ τοῦ μέλλοντος πρώτου, τροπῇ τοῦ ω εἰς α, καὶ προσθέσει τοῦ συνήθους ε τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου. ὅτε δὲ ἀπὸ φωνήεντος, γίνεται αὔξησις χρονική, καὶ τότε ἰσοσυλλαβεῖ τῷ μέλλοντι, ἀγορεύσω, ἠγόρευσα. Παραλήγει δὲ ἢ φύσει μακρᾷ ὡς ἐποίησα. ἢ θέσει ὡς ἔπλεξα, ἢ φύσει καὶ θέσει, ὡς ἤμειψα, ἢ θέσει παρὰ ποιηταῖς διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐτέλεσσα. ἔχει δὲ τελικὰ ἡμίφωνα ἑπτά. ψ, οἷον, ἔτυψα. ξ, οἷον, ἔλεξα. σ, οἷον, ἐποίησα. λ, οἷον, ἔστειλα. μ, οἷον, ἔνειμα. ν. οἷον, ἔμεινα. ρ, οἷον, ἔσπειρα. Φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος. οἷον, λέξω, ἔλεξα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων, ἥσω, ἧκα, ἀντὶ ἧσα. ἤνεγκα, ἀντὶ ἤνεγξα. εἶπα, ἀντὶ εἶψα. ἔθηκα, ἀντὶ ἔθησα. ἔδωκα, ἀντὶ ἔδωσα. Ετι τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ μέλλοντι, ποιήσω, ἐποίησα. τελέσω, ἐτέλεσα. πλὴν τῶν ἀορίστων τῆς τετάρτης καθ' ἡμᾶς συζυγίας μακρᾷ παραληγόντων. τοῦ γὰρ μέλλοντος αὐτῶν περισπωμένου ὄντος, καὶ βραχὺ παραληκτοῦντος, ὁ ἀόριστος προσλαμβάνει ι, ἢ τρέπει τὸ α εἰς η, νεμῶ, ἔνειμα. σπερῶ, ἔσπειρα. στελῶ, ἔστειλα. ψαλῶ, ἔψηλα. φανῶ, ἔφηνα. οἱ δὲ Ἴωνες τὸ η εἰς α τρέποντες, ἔφανα ἀντὶ ἔφηνα, καὶ ἐμίανα ἀντὶ ἐμίηνα, καὶ ἔχανα, ἀντὶ ἔχηνα, καὶ ἐθέρμανα, ἀντὶ ἐθέρμηνα, καὶ ἐσήμανα, ἀντὶ ἐσήμηνα λέγουσιν, ᾧπερ χρῶνται καὶ ἀθηναῖοι. Τὸ δεύτερον ἔτυψας ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει σ. τὸ δὲ πρῶτον τοῦ ἀορίστου, βραχύ ἐστι. Τὸ τρίτον,

mutatione men in te. Tertia uerberauerant a prima mutatione men in san. sed sciuerant, & assumpserant, & audiuerãt & alia plurima attica sine i. bœotorum autem, & uerberarã pro uerberaram. & steteram pro steteram, & steteramus. atis. steterant sine iota. seruat autem primum ptm̃ plusq̃ perf. & medium quæ sunt præteritorũ pfectorũ. uerberaui. beraui. ueram. præter notata sciui, sciueram. & sciueram quod poeticum, & iui mediũ iui, & mediũ ptm̃ plusq̃ pfe. iuerã unde & iniuerã, adiuerã steti steterã. speraui sperauerã. ,phibui ,phibuerã. uisus sũ fuerã. medium ptm̃ plusq̃ perfe. uerberauerã ras rat p p secundũ ptm̃ perfectum formatum. seruat autem semper consonantem medii præteritiperfe. uerberaui. uerberauerã. liquifeci liquefecerã.

De Indefinito primo.

Indefinitum primum uerberaui a futuro primo mutatione o in a, & appositione consueti e, syllabici augumenti, quando uerbum ĩcipit a cõsonante, quãdo aũt incipit a uocali fit augumẽtũ tẽporale, & tũc æq̃t syllabis futuꝝ, cõtionabor cõtionatus sũ. penultimãt uero uel natura lõga, ut feci, uel positiõe ut plicui, uel natura, & positõe ut cõmutaui, uel positõe apđ poetas pp metrũ ut pfeci. hẽt uõ finales semiuocalis septẽ. psi ut uerberaui. x ut dixi. s ut feci. l ut misi. m ut tribui. n ut mansi. r ut seminaui. seruat uero semper consonantem futuri ut dicam, dixi. præter notata. ibo iui pro i ui. tuli. pro tuli dixi pro dixi. posui pro posui, dedi pro dedi. Item eandem penultimam habet futuro faciam feci. perficiam perfeci. præter indefinita quartæ secundum nos coniugationis lõga penultimantia. nam futuro ipsorum circunflexo ente, & breui penultimante, indefinitum assumit i, uel mutata in i, tribuam. tribui. feram se ui. mittam misi. canam cecini. apparebo apparui, sed Iones ita in a uertentes apparui pro apparui, & pollui pro pollui. & hia ui pro hiaui. & calefeci pro calefeci, & notaui pro nota ui dicunt, quo utuntur & athenienses. secunda uerberasti a prima positione s sed prima indefiniti. breuis est. Tertia

ἔχειν αὐτὴν συνήκαμεν, οὕτω καὶ ἄνευ τούτων τῶν μαθημάτων, οὐδὲν κωλύσει γενέσθαι. πότερον οὐδὲν προέχουσιν οὗτοι οἱ μαθηματικοί, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; πῶς μέλλουσι προέχειν, ἐπειδὰν φαίνωνται ἠπατημένοι, περὶ ἀγαθῶν, καὶ κακῶν ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι· καὶ ἔτι κατεχόμενοι ὑπὸ πάσης κακίας. οὐδὲν γὰρ κωλύει εἰδέναι μὲν γράμματα, καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ μέθυσον, καὶ ἀκρατῆ εἶναι, καὶ φιλάργυρον, καὶ ἄδικον, καὶ προδότην, καὶ τὸ πέρας ἄφρονα. ἀμέλει πολλοὺς τοιούτους ἐστὶν ἰδεῖν. πῶς οὖν οὗτοι προέχουσιν ἔφη εἰς τὸ βελτίους ἄνδρας γενέσθαι, ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων. οὐδαμῶς φαίνεται ἐκ τούτου τοῦ λόγου. ἀλλὰ τί ἐστιν ἔφην ἐγὼ τὸ αἴτιον; ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ, διατρίβουσιν, ὥσπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. καὶ τί τοῦτο ὠφελεῖ αὐτοὺς ἔφην. ὅταν πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν παραγιγνομένους ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου ἀπὸ τῆς ἀκρασίας, καὶ τῆς ἄλλης κακίας εἰς τὸν τρίτον περίβολον πρὸς τὴν παιδείαν τὴν ἀληθινήν, οἳ τούτους τοὺς μαθηματικοὺς παραλλάττουσιν. ὥστε πῶς ἔτι προέχουσιν, ἄρα ἢ ἀκινητότεροι, ἢ δυσμαθέστεροί εἰσι. πῶς ἔφην τοῦτο ἐγώ; ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ εἰ μηδὲν ἄλλο, ὃ προσποιοῦνταί γε ἐπίστασθαι, οὐκ οἴδασιν, ἕως δ᾽ ἂν ἔχωσι ταύτην τὴν δόξαν, ἀκινήτους αὐτοὺς ἀνάγκη εἶναι πρὸς τὸ ὁρμᾶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. εἶτα τὸ ἕτερον οὐχ ὁρᾷς; ὅτι καὶ αἱ δόξαι ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου εἰσπορεύονται πρὸς αὐτοὺς ὁμοίως. ὥστε οὐδὲν οὗτοι ἐκείνων βελτίους εἰσίν, ἐὰν μὴ καὶ τούτοις συνῇ ἡ μεταμέλεια, καὶ πεισθῶσιν ὅτι οὐ παιδείαν ἔχουσιν, ἀλλὰ ψευδοπαιδείαν· δι᾽ ἣν ἀπατῶνται, οὕτω διακείμενοι, οὐκ ἄν ποτε σωθεῖεν. καὶ ὑμεῖς, τοίνυν ὦ ξένοι ἔφη, ἐὰν μὴ οὕτω ποιῆτε, καὶ ἐνδιατρίβητε τοῖς λεγομένοις μέχρις ἂν ἕξιν λαβεῖν, ἀλλὰ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις δεῖ ἐπισκοπεῖν, καὶ μὴ διαλείπειν. τὰ δὲ ἄλλα πάρεργα ἡγήσασθαι, εἰ δὲ μή, οὐδὲν ὄφελος ἔσται ὧν νῦν ἀκούετε, ποιήσομεν. τοῦτο δὲ ἐξήγησαι πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ ὅσα λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ τῆς τύχης, οἷον τὸ ζῆν· τὸ ὑγιαίνειν· τὸ πλουτεῖν· τὸ δοξεῖν· τὸ τέκνα ἔχειν· τὸ νικᾶν, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα τούτοις παραπλήσια, ἢ πάλιν τὰ ἐναντία πῶς οὐκ ἔστι κακά; πάνυ γὰρ ἡμῖν παράδοξον καὶ ἄπιστον δοκεῖ τὸ λεγόμενον. ἄγε τοίνυν πειρῶ ἔφη ἀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον περὶ ὧν ἄν σε ἐρωτῶ. ἀλλὰ ποιήσω τοῦτο ἔφην ἐγώ. πότερον οὖν κἂν κακῶς τις ζῇ, ἀγαθὸν ἐκείνῳ τὸ ζῆν· οὔ μοι δοκεῖ, ἀλλὰ κακὸν ἔφην ἐγώ. πῶς οὖν ἀγαθόν ἐστι τὸ ζῆν ἔφη, εἴπερ τούτῳ ἐστὶ κακόν;

ὅτι τοῖς

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

habere siquidem percepimus, sic & sine his mathematicis nihil prohibebit fieri. nunquid nihil excellunt isti mathematici, ut meliores fiat aliis hominibus? Quonã modo possunt excellere, cum uideantur decepti de bonis, & malis, sicut & alii, & etiam detenti ab omni prauitate. Nihil enim prohibet sci re quidem literas, & tenere disciplinas omnes, similiter autem ebrium, & intemperantem esse, & auarum, & iniustum, & pro ditorẽ, & tãdẽ isipientẽ. pfecto multos tales licet uideri. quo mõ igitur hi excellunt inquit ut meliores uiri fiant gratia ha rum disciplinarum? non uidetur ex hac ratione, sed quæ est inq̃ ego causa? quia in secundo ambitu uersant tanq̃ appropinquantes ad ueram disciplinam. & quid hoc iu uat ipsos inquam? cum sæpe licet uidere peruenientes ex pri mo ambitu ab incontinentia, & alia malitia ad ter tium ambitum ad disciplinam ueram qui hos mathema ticos ptereũt. Igitur quomodo etiam excellunt, utiq; uel imo biliores, uel indociliores sũt? quomõ inq̃ hoc ego? qm̃ i scdo am bitu si nihil aliud. quod simulant scire, nesciunt, donec habent hanc opinionẽ immobiles eos necesse est esse, ut proru ant ad ueram disciplinam. deinde aliud nõ uides, quod & opi niones ex primo ambitu ingrediuntur ad ipsos similiter, quare nihil hi illis meliores sunt, nisi & his insit pœnitentia, & persuadeant q nõ disciplinã hñt, sed falsã doctrinã, ob quã deci piuntur, sic affecti nunq̃ salui essent. & uos igitur o hospites inqt nisi sic feceritis, & immorati fueritis dictis, donec habitũ accepe ritis. sed de ipsis sæpe oportet consyderare, & non intermit tere. alia ãt pter rẽ existimar, sin min⁹, nulla utilitas erit eoꝶ quæ nũc auditis. faciem⁹. hoc aũt expone, quomõ nõ sũt bona q̃ acci piunt homines a fortuna, ut uiuere. sanum esse. ditescere glo riosum esse, filios habere. uincere, & reliqua quæcunq; his simi lia, uel rursus contraria quomodo nõ sunt mala? ualde. n. nobis pter opionẽ & icredibile uidet dictũ. age igr eniter iqt respõder quod uidetur de qbus te iterrogabo. sed faciã hoc inq̃ ego. nun qd igit si male qs uiuat, bonum illi uiuere? mihi nõ uidetur, sed malũ inq̃ ego. quomodo igitur bonũ ẽ uiuere inqt, si ei ẽ malũ?

quia

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

uerberauit, & alia manifesta. uerberauistis rauerunt. uimus uistis uerberauerunt.

De secundo Indefinito.

Secundū indefinitū uerberaui uoce solū differēs a prio. desinit autē in on, cōsonantē medii ptiperfecti seruans bitempore penultimans, uerberaui. accepi· reliqui in grauisonis. In circūflexis aūt & diphthōgo & ω. quæcūq; igi dicta sunt in medio præteritoperfe. & in secundo indefinito dicentur, quanq̄ super fluum uidet. si igir pñs p unā simplicem consonantē effertur, p eandem utraq;. linquo liqui, liqui. corrumpo corrupi corrupi. si autem pñs p duas consonantes effertur, per quam uerbale profertur, per eandem & utraq;. fodio. fossio. fodi. fodi. si autem per x uel duo ss præsens profertur, tunc mediū ptūmperfectum, & indefinitum secundum sequitur futurum. & si futurum per x, sicut medium præteritum perfectum per g, sic & indefinitum secundum, clamo clamabo clamaui clamaui. stimulo labo. laui. laui. si autem futurum per s sicut medium præteritum perfectum per d, sic & indefinitum secundum. dico, dicam. dixi. dixi. si autē præsens p duas immutabiles profertur. per primā & ipsa proferuntur laboro laboraui laboraui. Incido incidi incidi. Si autem pñs per purum ω profertur, & ipsa pure proferuntur. audio audiui audiui. Etiā Indefinitum secundū a grauisonis positis factū, in breuē definit uerbero, uerberaui. patior passus sū, sortior sortit⁹ sū. Ideo si pñs habet eu diphth. abiicitur e ipsius in secundo indefinito fugio fugi. intorrogo gaui. sed si præsens habet æ abiicitur i ipsius in secundo indefinito. uro, ussi. ostendo, ostendi. sed si au, abiicitur y. sedo, sedaui sed si u, y, audio audiui. sed si ei diphthōgū e. relinquo reliqui, sed si ita uertitur in a, accipio. accepi. sine bisyllabis quintæ cōiugationis grauisonorum, In quibus abiicitur i in futuro & e in a uertitur in secundo indefinito, tondeo, tondebo totondi, semino abo. aui. sed in superbisyllabis i solum eiicitur. excito taui. eleuo, aui. debeo debui Itē i uniuersū cū e iuentū fuerit i bisyllabis pñtib⁹ uel solū uel cū i in diphthongo ei ut plurimum e uertitnr in a siue liquida præcedit e, siue infertur, tondeo tontondi corrum.

ἔτυψε· καὶ τὰ ἄλλα δῆλα ἐτύψατον, ἐτυψάτην· ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

περὶ δευτέρου ἀορίστου.

Ο δεύτερος ἀόριστος ἔτυπον, φωνῇ μόνον διαφέρων τῶν πρώτων· λήγει δὲ εἰς ον, τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου φυλάττων, δίχρονα παραλήγων, ἔτυπον, ἔλαβον, ἔλιπον ἐν τοῖς βαρυτόνοις· ἐν δὲ τοῖς περισπωμένοις, καὶ διφθόγγῳ, καὶ ω. Ὅσα οὖν εἴρηται ἐνθάδε τοῦ μέσου παρακειμένου, καὶ ἐνθάδε τοῦ δευτέρου ἀορίστου ῥηθήσεται, εἰ καὶ περιττὸν δόξει. εἰ μὲν οὖν ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμφότεροι· λείπω, λέλοιπα, ἔλιπον· φθείρω, ἔφθορα, ἔφθορον. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀμφότεροι· σκάπτω, σκαφή, ἔσκαφα, ἔσκαφον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ξ ἢ δύο σσ ὁ ἐνεστὼς ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος καὶ ἀόριστος δεύτερος ἀκολουθεῖ τῷ μέλλοντι· καὶ εἰ μὲν ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ ὥσπερ ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ γ, οὕτω καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, κράζω, κράξω, κέκραγα, ἔκραγον, νύσσω, νύξω, νένυγα, ἔνυγον· εἰ δὲ ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ ὥσπερ ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ δ, οὕτω καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, φράζω, φράσω, πέφραδα, ἔφραδον. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφέρεται, διὰ τοῦ πρώτου καὶ οὗτοι ἐκφέρονται· κάμνω, κέκαμα, ἔκαμον· τέμνω, τέταμα, ἔταμον. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ καθαροῦ τοῦ ω ἐκφέρεται, καὶ αὐτοὶ καθαρῶς ἐκφέρονται· ἀκούω, ἤκουα, ἤκοον. Ἔτι ὁ ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων γινόμενος, βραχυπαραληκτεῖ, τύπτω, ἔτυπον· πήθω, ἔπαθον· τεύχω, ἔτυχον. διὸ εἰ μὲν ὁ ἐνεστὼς ἔχει τὴν ευ δίφθογγον, ἀποβάλλεται τὸ ε αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ· φεύγω, ἔφυγον· πεύθω, ἔπυθον· εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς ἔχει τὴν αι, ἀποβάλλεται τὸ ι αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, καίω, ἔκαον· φαίνω, ἔφανον· εἰ δὲ αυ, ἀποβάλλεται τὸ υ, παύω, ἔπαον· εἰ δὲ ου, τὸ υ, ἀκούω, ἤκοον· εἰ δὲ ει διφθόγγῳ, τὸ ε· λείπω, ἔλιπον· εἰ δὲ η, τρέπεται εἰς α, λήβω, ἔλαβον· χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἐν οἷς ἀποβάλλεται τὸ ι ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ τὸ ε εἰς α τρέπεται ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, κείρω, κερῶ, ἔκαρον· σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρον· ἐν δὲ τοῖς ὑπερδισυλλάβοις τὸ ι μόνον ἐκβάλλεται· ἐγείρω, ἤγερον· ἀείρω, ἄερον· ὀφείλω, ὄφελον.

Ἔτι καθόλου ὅτι τὸ ε εὑρεθῇ ἐν δισυλλάβοις ἐνεστῶσιν ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι ἐν διφθόγγῳ ει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ε τρέπεται εἰς α, εἴτε ἀμετάβολον προηγεῖται τοῦ ε, εἴτε ἐπιφέρεται, κείρω, ἔκαρον· φθεί-

ρω, ἔφθαρον· στέλλω, ἔσταλον, ὅθεν ἐστάλη· δέρω, ἔδαρον, ὅθεν ἐδάρη· τέ-
μω, ἔταμον· πέρθω, ἔπαρθον, καὶ ἔπραθον κατὰ μετάθεσιν· δέρ-
κω, ἔδαρκον, καὶ ἔδρακον· δρέμω, ἔδραμον, καὶ δραμῶ· ὅθεν τὸ δε-
δράμηκα· κλέπτω, ἔκλαπον· πλέκω, ἔπλακον· τρέπω, ἔτραπον· τρέ-
φω, ἔτραφον· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἴρηται, διὰ τὰ σεσημειωμένα λέγω ἔλε-
γον· φλέγω, ἔφλεγον. Ἔτι ὁ ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ μὲν βαρυτόνου θέμα-
τος γινόμενος, ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ· τύπτω, ἔτυψα, ἔτυπον· λείπω
ἔλειψα, ἔλιπον· ἀπὸ δὲ περισπωμένου, ἐλλείπει τοῦ πρώτου μιᾷ συλ-
λαβῇ· δουπῶ, ἐδούπησα, ἔδουπον· μυκῶ, ἐμύκησα, ἔμυκον· καὶ
ὅτε ὁ μέλλων ἰσοσυλλαβεῖ τῷ ἐνεστῶτι, τότε καὶ αὐτὸς τῷ πρώτῳ· ὅτε
δὲ ὁ μέλλων περιττεύει, καὶ αὐτὸς ἐλλείπει. Τούτων οὕτως ἐχόντων, εὑ-
ρηνται ἀόριστοι δεύτεροι εὐάριθμοι μακροπαραληκτοῦντες καὶ δισύλλαβοι
μὲν βαρύτονοι, τὸ ἧκον· εὗρον· εἶδον· εἶπον· ἦλθον· εἷλον· εἶχον· εἷλκον· ἧτον·
ἦδον, ὅθεν τὸ ἔαδε· ὧν οἱ μὲν, τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης· οἱ δὲ, προσθέσει τοῦ ῑ.
ὁ δὲ ἦλθον, ἀπὸ τοῦ ἤλυθον κατὰ συγκοπήν· περισπώμενοι δὲ ὑπὲρ δι-
σύλλαβοι οὗτοι, μακρᾷ φύσει ἢ θέσει παραλήγοντες, χραισμῶ, ἔχραισ-
μον· δουπῶ, ἔδουπον· κτυπῶ, ἔκτυπον· τυπῶ, ἔτυπον· μυκῶ, ἔμυκον·
ὀλισθῶ, ὄλισθον· βλαστῶ, ἔβλαστον· ἁμαρτῶ, ἥμαρτον· ἀνωγῶ, ἤνω-
γον· ἀλαλκῶ, ἤλαλκον· ἔστι καὶ ὁ ἔπεφνον βαρύτονος ἀπὸ τοῦ φῶ, φένω,
ἔφενον, καὶ ἔφνον· καὶ ὁ ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω· καὶ ὁ ἔδαρθον· ἔπαρ-
θον· ἔδαρκον· καὶ ὁ, ἔπληγον σωματικῶς, ἀπὸ τοῦ πλήσσω· ἔπλαγον
δὲ ψυχικῶς· τὸ δὲ κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ὁ ποιητὴς ἐπὶ ψυχικῆς
διαθέσεως διὰ τὸ μέτρον ἔθηκεν. Ἔτι ὥς φησιν ὁ Φιλόπονος τὰ ἔ-
χοντα δύο σύμφωνα περισπώμενα, μακρὰν τὴν παραλήγουσαν
ἔχουσι φύσει, ἢ θέσει, χραισμῶ, ἔχραισμον· βλαστῶ, ἔβλαστον· τὰ δὲ
μὴ ἔχοντα δύο σύμφωνα, βραχεῖαν, μυκῶ, ἔμυκον· τυπῶ, ἔτυπον·
ὅμως δὲ τὸ δουπῶ ἔδουπον ποιεῖ, καὶ τὸ ἀνωγῶ, ἤνωγον. Τὸ δεύ-
τερον ἔτυπες. Τὸ τρίτον, ἔτυπε· ἐτύπετον, ἐτυπέτην· ἐτύπομεν, ἐτύ-
πετε, ἔτυπον κατὰ τὸν παρατατικόν· τὸ δὲ ἶξον ἀντὶ ἷκον, βοιω-
τῶν· τὸ δὲ εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἤλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν, καὶ τὰ τοιαῦ-
τα, χαλκιδικῆς εἰσι διαλέκτου εἰς ὁμοιότητα τοῦ ἔδοσαν.

Περὶ τοῦ πρώτου μέλλοντος.

Ὁ μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ συνάρχεται αὐτῷ, τὰς
αὐτὰς συλλαβὰς ἔχων, εἴτε ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, εἴτε ἀπὸ συμ-
φώνου βαρύτονος ὤν. οἷον, ἀγορεύω, ἀγορεύσω· τύπτω, τύψω· γρά-
φω, γράψω. Τὰ δὲ εἰς ω̄ λ̄ βαρύτονα, περιττεύοντα μέλλοντα

po corrupi·mitto misi.uñ missus ē.excorio.aui uñ exoriat⁹ ē in
cido incidi.populo aui & populaui pertransposition em. aspi-
cio. aspexi· & aspexi.curro cucurri, & curram. unde cucur
ri. furor atus sum plico plicui uerto uerti. nutri-
o nutriui ut plurimum dictum est propter notata dico dice-
bā,ardeo ardebā.Item indefinitum secundum a grauisono posi
to factum æquat syllabis primum·uerbero raui.raui·relinquo
reliqui·reliqui sed a circunflexo erit minus primo una sylla
ba. strepo strepui strepui. mugio giui · giui. &
quando futurum æquat syllabis pñs, tunc & ipm primum · qñ
autem futuꝝ superat,& ipsum deficit· his sic habentibus inuen
ta sūt īdefinita scđa bñ numerāda lōga pēultimātia & bisyllaba
grauisona ueni.inueni·uidi.dixi.ueni accepi·habui. traxi duxi
placui,uñ & placuit.quoꝝ aliq̄ ratiōe icipiētis,aliq̄ appositione i
sed ueni a ueni per syncopen. circunflexa uero superbi
sxllaba,hæc longa natura uel positione penultimantia iuuo iu
ui·strepo strepui·strepo strepui·imprimo.impressi.mugio giui
labor psus sum. germino aui. pecco peccaui. iubeo ius
si,auxilior atus sum,est & interfeci grauisonum ab interficio cio,
interfeci & interfeci, & tuli a fero, & dormiui· pepe
di.uidi.uidi.& percussus sum corporaliter a percutio, pcussus sū
autem animaliter.sed percussum est amicū, cor poeta in animali
affectione propter metrum posuit.Itē ut dicit philoponus habē
tia duas consonantes, circunflexa longam penultimam
habent natura,uel positione. iuuo iuui.germino aui. Sed
nō habentia duas cōsonantes,breuē.mugio giui. īprimo īpressi
tamen strepo strepui facit, & iubeo iussi, secun
da impressisti· tertia impressit. impressistis. runt. simus.im
pressistis.sserunt.sed ptūm imperfe.sed ueni pro ueni, bœoto
rum.sed uiderunt te aquæ, & uenerunt & didicerunt,& ta
lia chalcidicæ sunt linguæ ad similitudinem dederunt.

De primo futuro.

Futurum primum a præsenti & coincipit ipsi eas
dem syllabas habens siue a uocali incipit, siue a cō
sonāte grauisonū ens, ut cōtionor tionabor ,uerbero rabo·scri
bo scribam, sed in unum l grauisona superans futurum

faciunt.curo curabo.uolo uolam. debeo debebo. Item augeo augebo,& elixo elixabo.& auxilior auxiliabor,qa apud antiquos circunflexa entia athenienses grauisona fecerunt. Etia oĩa circũflexa,facio faciã.clamo clamabo. deauro deaurabo. contrarium autem in in mi fit abiecta reduplicatione. pono ponam do dabo. seruat autem futurum penultimam proprii futuri. uerbero uerberabo.scribo scribam.relinquo reliquã.præter ea quæ qntæ scđm nos coniugationis grauisonorum. horum enim futura abiiciunt unam immutabilem uel iota diphthongi,ut penultimam corripiant.cano canam.appareo apparebo.sero seram. & etiã præter notata.nauigo nauigabo.fluo fluam.fundo fundam. horum enim futura assumunt y. ab antiquis præsentibus facta.fundo.fluo. Etiam & uro uram, & fleo flebo ab uro & fleo. uel quia atheniensibus abiicientibus i præsentis,uro,& fleo dicentibus superabundat y in futuro. Etiam athenienses in in zo grauisonis supra duas syllabas breui natura iota habentibus abiectione s circunflexum futurum faciunt ut puto putabo cõmuniter & putabo attice.uado uadam & uadam & uadam inuentum est. certo certabo. certabo. Sed mutuo per diphthongum scriptum mutuabo facit & non mutuabo.sicut olim quidam indoctus diues dixit apud atheniẽses cõtionãtes đ mutuo.Ego mutuabo uobis o uiri atheniẽses pecunias,qđ cũ audiuissent & tumultuati eẽnt nõ solum uerbum eius,sed neq̧ mutuũ susceperũt, donec qdã assistens dixit illi.mutuabo dic,& tunc illo mutuabo dicente uobis pecunias,susceperunt, & honorarunt. similter & dores grauisona & circunflexa futura circunflectunt. Verberabo,& faciam dicentes.æoles aũt cõtrarium , circunflexa futura grauant, apponentes s, tondeo tondebo tondebo. corrũpo corrumpã,corrumpã.Itẽ notatũ ẽ nutrio nutriã & curro curram non coincipiẽtia præsentibus.Etiã habebo differt ab habeo secundum spiritum ad differentiam extra aduerbii attenuati.Etiã oẽ futuꝝ ante o uel ps hẽt uel x uel s ut dictum ẽ uel unam quãlibet q̃tuor ĩmutabiliũ. Etiã omne futuꝝ grauisonũ præter q̃ sunt quartæ cõiugatiõis,uel æqualẽ penultimã habet pñti uel maiorem.uerbero uerberabo.dico dicam.nunq̃ aũt mi

ποιοῦσι. μέλω, μελήσω. θέλω, θελήσω. ὀφείλω, ὀφειλήσω. ἔτι τὸ αὔξω, αὐξήσω, καὶ ἕψω, ἑψήσω, καὶ ἀλέξω, ἀλεξήσω, ὅτι παρὰ παλαιοῖς περισπώμενα ὄντα, οἱ ἀθηναῖοι βαρύτονα πεποιήκασιν.

Ἔτι πάντα τὰ περισπώμενα, ποιῶ, ποιήσω. βοῶ, βοήσω. χρυσῶ, χρυσώσω. τοὐναντίον δὲ ἐπὶ τοῖς εἰς μι γίνεται, ἐκβαλλομένου τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ, τίθημι, θήσω. δίδωμι, δώσω. Φυλάττει δὲ ὁ μέλλων τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος, τύπτω, τύψω. γράφω, γράψω. λείπω, λείψω. πλὴν τῶν τῆς τετάρτης καθ' ἡμᾶς συζυγίας τῶν βαρυτόνων. τούτων γὰρ οἱ μέλλοντες ἀποβάλλουσιν ἓν ἀμετάβολον, ἢ τὸ ι τῆς διφθόγγου, ἵνα τὴν παραλήγουσαν συστείλωσι, ψάλλω, ψαλῶ. φαίνω, φανῶ. σπείρω, σπερῶ. καὶ ἔτι πλὴν τῶν σεσημειωμένων, πλέω, πλεύσω. ῥέω, ῥεύσω. χέω, χεύσω. τούτων γὰρ οἱ μέλλοντες προσλαμβάνουσιν υ, ἀπὸ ἀρχαίων ἐνεστώτων γινόμενοι, χεύω, ῥεύω. ἔτι καὶ καίω, καύσω, καὶ κλαίω, κλαύσω, ἀπὸ τοῦ καύω, καὶ κλαύω. ἢ ὅτι τῶν ἀθηναίων ἐκβαλλόντων τὸ ι τοῦ ἐνεστῶτος, κάω καὶ κλάω λεγόντων, πλεονάζει τὸ υ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἔτι οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰς ζω βαρυτόνων ὑπὲρ δισυλλάβων, βραχὺ φύσει τὸ ι ἐχόντων, ἀποβολῇ τοῦ σ περισπώμενον μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, νομίζω, νομίσω κοινῶς, καὶ νομιῶ ἀττικῶς. βαδίζω, βαδίσω, καὶ βαδιῶ, καὶ βαδιοῦμαι εὕρηται. ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσομαι, ἀγωνιοῦμαι. τὸ δὲ δανείζω διὰ διφθόγγου γραφόμενον, δανείσω ποιεῖ, καὶ οὐ δανειῶ, ὥσπερ ποτέ τις τῶν ἀμαθῶν πλουσίων εἶπε παρ' ἀθηναίοις ἐκκλησιάζουσι περὶ δανείου, Ἐγὼ δανειῶ ὑμῖν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι χρήματα. ὅπερ ἀκούσαντες, καὶ θορυβήσαντες. οὐ μόνον τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ τὸ δάνειον ἀπεδέξαντο, ἕως τίς παραστὰς εἶπεν ἐκείνῳ, δανείσω εἰπέ. καὶ τότε ἐκείνου δανείσω εἰπόντος ὑμῖν χρήματα, ἀπεδέξαντο καὶ ἐτίμησαν. Ὁμοίως καὶ οἱ δωριεῖς τοὺς βαρυτόνους καὶ περισπωμένους μέλλοντας περισπῶσι, τυψῶ, καὶ ποιησῶ λέγοντες. οἱ δὲ αἰολεῖς τοὐναντίον τοὺς περισπωμένους μέλλοντας βαρύνουσι, προστιθέντες σ, κείρω, κερῶ, κέρσω. φθείρω, φθερῶ, φθέρσω. Ἔτι σεσημείωται τὸ τρέφω, θρέψω, καὶ τρέχω, θρέξω, οὐ συναρχόμενα τοῖς ἐνεστῶσιν. Ἔτι τὸ ἕξω διαφέρει τοῦ ἔχω κατὰ τὸ πνεῦμα, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔξω ἐπιρρήματος ψιλουμένου. Ἔτι πᾶς μέλλων πρὸ τοῦ ω, ἢ ψ ἔχει, ἢ ξ, ἢ σ, ὡς εἴρηται, ἢ ἕν τι τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. Ἔτι πᾶς μέλλων βαρύτονος πλὴν τῶν τῆς τετάρτης συζυγίας, ἢ ἴσην τὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι, ἢ μείζονα, τύπτω, τύψω. λέγω, λέξω. οὐδέ ποτε δὲ ἐλάτ

τονα. πλὴν τοῦ πνίγω, πνίξω· βρύκω, βρύξω. ταῦτα γὰρ ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχει· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, ἀεὶ μακρόν.

Τὸ δεύτερον, τύψεις. Τὸ τρίτον, τύψει. τύψετον. τύψετον. τύψομεν. τύψετε. τύψουσι, κατὰ τὸ τύπτω. Περὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ὁ μέλλων δεύτερος τυπῶ περισπώμενος, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, ἀμοιβῇ τοῦ ον εἰς ω, καὶ ἐκβολῇ τῆς ἀρχούσης. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ φυλάττει· συνάρχεται δὲ τῷ πρώτῳ μόνῃ φωνῇ διαφέρων αὐτοῦ. Τὸ δεύτερον τυπεῖς, τὸ τρίτον τυπεῖ περισπωμένως. τυπεῖτον, τυπεῖτον, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. τυποῦμεν. τυπεῖτε. τυποῦσι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὁριστικῶν. περὶ δὲ τῶν προστακτικῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, καθεξῆς ῥητέον. Περὶ προστακτικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ προστακτικοῦ, τὸ δεύτερον τύπτε, ἀπὸ τοῦ ἔτυπτε τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, ἐκβολῇ τῆς ἀρχούσης. Τὸ τρίτον τυπτέτω, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τω. πρῶτον δὲ πρόσωπον ἐν τοῖς προστακτικοῖς οὐκ ἔστιν. οὐδεὶς γὰρ προστάττει ἑαυτόν. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον τύπτετον διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀπὸ τοῦ τύπτει, προσθέσει τον. Τὸ τρίτον τυπτέτων διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου, προσθέσει ν, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ δυϊκοῦ δευτέρου εἰ βούλει. Τὸ πληθυντικὸν δεύτερον τύπτετε, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ δευτέρου. Τὸ τρίτον τυπτέτωσαν, ἀπὸ τοῦ τυπτέτω, προσλήψει σαν. καὶ ἀττικῶς, τυπτόντων. καὶ τυψάντων, ἀντὶ τυψάτωσαν διὰ τοῦ ν. οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὸ πληθυντικὸν τρίτον ἐνεργητικὸν προφέρουσιν ὁμοφώνως τῇ γενικῇ πληθυντικῇ τῆς μετοχῆς αὐτῶν τῶν προστακτικῶν ἀπὸ ἐνεργητικῶν γινομένων, καὶ τὸ μ κλιτικὸν ἐχόντων. μ δὲ κλιτικὸν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅπερ ἔχουσι πάντα τὰ πρῶτα πρόσωπα πληθυντικὰ τῶν ὁριστικῶν χρόνων πρὸ τοῦ εν, τύπτομεν, ἐτύπτομεν. Καὶ οὕτω μὲν σχηματίσεις πᾶν προστακτικὸν εἰς ε ἀπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς. ἀπὸ τοῦ τέτυφα παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου, τέτυφε, τετυφέτω. τετύφετον, τετυφέτων. τετύφετε, τετυφέτωσαν. ἀπὸ τοῦ τέτυπε, μέσος παρακείμενος, καὶ μέσος ὑπερσυντέλικος, τέτυπε, τετυπέτω. ἀπὸ τοῦ ἔτυπεν ἀορίστου δευτέρου, τύπε, τυπέτω. εἰπέ, εἰπέτω, καὶ εἶπον, εἰπέτω παρὰ Μενάνδρῳ. καὶ τὸ λάβον ἀντὶ λαβέ, καὶ ἄνελον ἀντὶ ἄνελε συρακουσίων ἐστί. τὸ δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου ὤφειλε καὶ αὐτὸ εἶναι τύψε κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὥς φασι συρακουσίων δωριέων ἔθει γέγονε, τοῦ ε εἰς ον μεταβληθέντος. καὶ λέγομεν, τύψον, τυψάτω. τύψατον, τυψάτων. τύψατε, τυψάτωσαν, καὶ τυψάντων διὰ τοῦ α, ὃ φιλεῖ ὁ ἀόριστος. πάντα δὲ τὰ τῶν παρῳχημένων, σημασίαν μέλλοντος

norē præter suffoco, suffocabo prohibeo. ꝓhibebo. hæc. n ĩ p̄ſenti, & longũ, & breue bitempus hēnt, ſed ĩ futuro ſemp longũ ſecunda uerberabis Tertia uerberabit uerberabitis rabũt, uerberabimus bitis bunt. ſecundũ uerbero. De futuro ſecũdo. Futurum ſecundum uerberabo circunflexum a ſecundo indefinito mutatione on in o, & abiectione primæ, unde & conſonantem ipſius ſeruat. coĩcipit uero primo ſola uoce differens ab eo. ſecunda uerberabis. tertia uerberabit circunflexe uerberabimus. rabunt. ſimiliter aliis uerberabimus bitis uerberabunt, & hæc uero de Indicatiuis, ſed de imperatiuis, & aliis modis deinceps dicendũ. De imperatiuis.

Præſens & ptm̃ imperfectum imperatiui ſecunda uerbera a uerberabat tertia perſona præteriti imperfecti abiectiōe incipientis. Tertia uerberet a ſecunda appoſitione to, prima uero perſona in imperatiuis non eſt. Nam nemo iubet ſibi. Dualis ſecunda uerberate per o paruum, a uerberat appoſitione ton. Tertia uerberent per o magnum a ſingulari tertia appoſitione n uel a duali ſecunda ſi uis. Pluralis ſecunda uerberate a ſingulari ſecunda Tertia uerberent a uerberet aſſumptione ſan & attice uerberent, & uerberanto pro uerberanto, per n nam attici pluralem tertiam actiuam proferunt conuociter genitiuo plurali participii in imperatiuis ab actiuis factis, & m declinatiuum habentibus, m uero declinatiuũ dicitur apud antiquos quod habent omnes primæ perſonæ plurales indicatiuorum temporum ante n uerberamus uerberabamus, & ſic formabis omne imperatiuum in e a ſuo principio a uerberaui ptō perfecto & pluſq̃ perfe. uerbera uerberet, uerberate, uerberent. uerberate uerberent a uerberauit. medium ptũmpfe. & medium plũſq̃pfe. uerbera uerberet, a uerberauit ĩdefinito ſcd̄o uerberato tu rato ille dic dicat & dic dicat apud menandrum. & accipe pro accipe, & occide pro occide ſiracuſanorũ ē. ſed primi ĩdefiniti debebat & ip̄m eē rato ſecundum ſequentiam alioꝶ. ſed ut dicunt ſiracuſanorum doricoꝶ more factum ē e in on pmutato, & dicimus uerberato rato uerberatote ranto uerberatote ranto & ranto & ranto p a qd̄ a mat indefinitum. omnia uero præteritorũ ſignificationē futuri

habent uocantur aũt a quibus deducũtur. sed futuꝝ caret ĩperatiuo, quia indefinitum primum ipsum præripuit. sed homericũ illđ portato sulfur, ꝓ portato, a quo illud portatore ãt agnũ, uel fero ferã secundũ herodianũ ut a p̃nti, Imperatiñ portato tato uel secundũ Philoponũ a futuro ex necessitate Indefinito nõ i u su ente, uel a fero feram tuli, Imperatiuum ferto, & per trãsformationem ferto to simil̃r & illud ducite priami uim, uel ab agam sicut a præsenti, uel ab egi. age & age agat a gat, uel Indicatiua pro imperatiuis. De optatiuis.

Præsens, & præteritum imperfectum optatiui uerberarem a uerberante genitiuo transpositione tos in mi, & abiectione n & assumptione i, secunda uerberares per œ diphthongum a prima mutatione m in s, Tertia uerberaret a secunda abie ctione s, Dualis secunda uerberaretis a uerberaretis. Tertia uerberarent a duali secunda. Pluralis prima uerberaremus a singulari tertia. secunda uerberaretis tertia uerberarent a uerberaremus abiectione m. scribũtur autẽ omnia per œ diphthongũ, sed indefiniti primi p æ diphthõgũ, & æolicum pe ει. Omnia autem in mi desinunt, & formantur a propriis principiis a qui uerberauit uerberassem sses. sset a qui uerberauit uerberassem sses sset. a qui uerberauit uerberassem uerberasses berasset. sed æolicũ uerberassẽ sses. uerberasset. ssetis. ssent. ssemus. ssetis. ssent. A qui uerberauit Indefinito secundo uerberassem. sses. sset. præpenacutisone a uerberaturo, uerberem res ret præpenacutisone similiter aliis, a uerberaturo secundo futuro uerberem præanflexe, uerberes uerberet. De subiunctiuo.

Præsens, & præteritum imperfectũ subiunctiui a suo principio trãspositione ultimæ uerberabã cum uerberem, secunda cũ uerberes p ita, & iota subscripto ab indefinito secundo, mutatiõe e ĩ n adscripto iota uerberas, si uerberes. tertia ab indicatiui tertia simil̃r uerberat, si uerberet. Vniuersaliter ãt ĩ ω subiũctiua ĩ is secundam, & in ita tertiam facit cum adscripto iota. præter secundæ & tertiæ coniugationis circunflexorum. Illa enim seruant ultimam suorum indicatiuorum. clamas clamat. si clames, si clamet inauro inauras. si inaures. ret

ἔχουσι· καλοῦνται δὲ ἀφ' ὧν παράγονται. ὁ δὲ μέλλων ἀμοιρεῖ προστακτικοῦ, διότι ὁ ἀόριστος πρῶτος αὐτὸ προήρπασε. τὸ δὲ ὁμηρικὸν ἐκεῖνο, οἶσον θεῖον γρηῦς, ἀντὶ κόμισον, ἀφ' οὗ τὸ οἴσετε δ' ἄρνα, ἢ ἀπὸ τοῦ οἴω, οἴσω κατὰ ἡρωδιανὸν, ὡς ἀπὸ ἐνεστῶτος· τὸ προστακτικὸν οἶσε οἰσέτω ἢ κατὰ φιλόπονον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος διὰ ἀνάγκης, τοῦ ἀορίστου ἀχρήστου ὄντος, ἢ ἀπὸ τοῦ οἴω, οἴσω, οἶσα. τὸ προστακτικὸν, οἶσον. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, οἶσε, οἰσέτω. ὁμοίως καὶ τὸ ἄξετε πριάμοιο βίην, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄξω ὡς παρὰ ἐνεστῶτος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἦξα, ἄξον, καὶ ἄξε, ἀξέτω, ἢ ὁριστικὰ, ἀντὶ προστακτικῶν.

Περὶ εὐκτικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ εὐκτικοῦ τύπτοιμι, ἀπὸ τῆς τοῦ τύπτοντος γενικῆς μεταποιήσει τοῦ τος εἰς μι, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ προσλήψει ι. Τὸ δεύτερον τύπτοις διὰ οι διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. Τὸ τρίτον τύπτοι ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον τύπτοιτον, ἀπὸ τοῦ τύπτοιτε. Τὸ τρίτον τυπτοίτην, ἀπὸ τοῦ δυϊκοῦ δευτέρου. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον τύπτοιμεν, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου. Τὸ δεύτερον, τύπτοιτε. Τὸ τρίτον τύπτοιεν, ἀπὸ τοῦ τύπτοιμεν, ἐκβολῇ τοῦ μ. γράφονται δὲ πάντα διὰ τῆς οι διφθόγγου. τὸ δὲ τοῦ ἀορίστου πρώτου, διὰ αι. καὶ τὸ αἰολικὸν, διὰ ει. πάντα δὲ εἰς μι λήγουσι, καὶ σχηματίζονται ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν. ἀπὸ τοῦ τετυφότος, τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. ἀπὸ τοῦ τετυπότος, τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. ἀπὸ τοῦ τύψαντος, τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. Τὸ δὲ αἰολικὸν, τύψεια, τύψειας, τύψειε. τυψείατον, τυψειάτην. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν. ἀπὸ τοῦ τυπόντος ἀορίστου δευτέρου, τύποιμι, τύποις, τύποι προπαροξυτόνως. ἀπὸ τοῦ τύψοντος, τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, καὶ αὐτὰ προπαροξυτόνως ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. ἀπὸ τοῦ τυποῦντος δευτέρου μέλλοντος, τυποῖμι προπερισπωμένως, τυποῖς, τυποῖ.

Περὶ ὑποτακτικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ ὑποτακτικοῦ ἀπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω. Τὸ δεύτερον ἐὰν τύπτῃς διὰ τοῦ η καὶ ι ὑπογεγραμμένου, ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ δευτέρου, τροπῇ τοῦ ε εἰς η, προσγραφομένου καὶ τοῦ ι, τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ τρίτου ὁμοίως, τύπτει, ἐὰν τύπτῃ. καθόλου δὲ τὰ εἰς ω ὑποτακτικὰ εἰς ῃς τὸ δεύτερον καὶ εἰς ῃ τὸ τρίτον ποιεῖ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. πλὴν τῶν, τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐκεῖνα γὰρ φυλάττουσι τὴν λήγουσαν τῶν ἰδίων ὁριστικῶν. βοᾷς, βοᾷ, ἐὰν βοᾷς, ἐὰν βοᾷ· χρυσοῖς, χρυσοῖ, ἐὰν χρυσοῖς, χρυσοῖ.

ἔτι καὶ τὸ δίδως, ἐὰν διδῷς, ἐὰν διδῷ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. ταῦτα δὲ ἐγένετο εἰς διάκρισιν τῶν συζυγιῶν. Τὰ δυϊκά, ἐὰν τύπτητον, τύπτητον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτητε. Τὸ τρίτον, ἐὰν τύπτωμεν, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτω, προσθέσει μεν. Τὸ δεύτερον, ἐὰν τύπτητε. Τὸ τρίτον ἐὰν τύπτωσιν, ἀπὸ τοῦ πρώτου. ὡσαύτως καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, ἀπὸ τοῦ τέτυφα, ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. ἀπὸ τοῦ τέτυπα, ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ, ἀντὶ μέλλοντος. ἀπὸ τοῦ ἔτυπον, ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ. ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μέλλοντος ὑποτακτικὰ οὐ γίνονται διὰ τὸ τοὺς ἀορίστους ἀντὶ προλαβεῖν. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰπεῖν εἰ καὶ τοῖς θεωρητικοῖς ἀνήκει, ὅτι τὰ ὑποτακτικὰ ἓξ ἔχουσιν ὀνομασίας. τρεῖς ἀπὸ τῆς σημασίας, δύο ἀπὸ τῆς συντάξεως, καὶ μίαν ἀπὸ τῆς φωνῆς. ἀπὸ τῆς σημασίας λέγονται ἀποτελεστικά, οἷον, Δός μοι χρήματα, ἵνα ὠνήσωμαι βιβλία. αἰτιολογικά, Ἐσπούδασα περὶ λόγους ἵνα τιμηθῶ. διστακτικά, Ἐὰν λούσωμαι, ὑγιαίνω. ἀπὸ δὲ τῆς συντάξεως καλοῦνται ὑποτακτικὰ καὶ ἐπιζευκτικά, διότι ὑποτάσσονται καὶ ἐπιζεύγνυνται τοῖς οἰκείοις συνδέσμοις. ἵνα. ὄφρα. ὅπως. ἐάν. ἄν. ἀπὸ δὲ τῆς φωνῆς λέγονται ἐπηρμένα, διότι τὸ τῶν ὁριστικῶν φωνῆεν ἐκτείνοντες ἐπαίρουσι. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. Ἔτι τὰ καλούμενα αὐθυποτακτικὰ καὶ ὑποθετικὰ σπάνια ὄντα, ἐν πρώτῳ μόνῳ προσώπῳ πληθυντικῷ εὑρίσκονται διὰ τοῦ ω μεγάλου γραφόμενα. ἀλλ' ἄγε ἀριθμήσωμεν, καὶ ἴδωμεν. ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν, καὶ πάντα δείξωμεν τοῖς φίλοις, τῶν συνδέσμων νοουμένων. καλοῦμεν δὲ αὐτὰ ὑποθετικά, ὅτι δι' αὐτῶν ὑποτιθέμεθα ποιεῖν τι. ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Περὶ ἀπαρεμφάτων.

Ὁ ἐνεστὼς τοῦ ἀπαρεμφάτου ἀπὸ τοῦ τρίτου τύπτει, προσθέσει ν τύπτειν. καὶ δωρικῶς, τύπτεν. καὶ ἰωνικῶς, τυπτέμεν. καὶ δωρικῶς, εἴτε αἰολικῶς, τυπτέμεναι. ἀπὸ τοῦ τέτυφε, τετυφέναι, προσθέσει ναι. ἀπὸ τοῦ τέτυπε, τετυπέναι. ἀπὸ τοῦ ἔτυψα ἀορίστου, τύψαι, προσθέσει ι. ἀπὸ τοῦ ἀορίστου δευτέρου ἔτυπον, τυπεῖν περισπωμένως, καὶ τυπέειν, καὶ τυπέμεν, καὶ τυπέμεναι. ἀπὸ τοῦ μέλλοντος πρώτου τύψει, προσθέσει ν τύψειν, καὶ τύψεν, καὶ τυψέμεν, καὶ τυψέμεναι. ὁ δεύτερος μέλλων τυπεῖν περισπώμενος ἀπὸ τοῦ τυπεῖ, προσθέσει ν. καὶ τυπέειν, καὶ τυπέμεν, καὶ τυπέμεναι. ὁμοίως καὶ τὰ περισπώμενα, καὶ εἰς μι, ποιησέμεναι, θέμεναι, ὅπου ἀναδιπλωσις οὐκ ἔστιν. Ἔτι εἰδέναι δεῖ ὅτι τὰ εἰς ειν ἀπαρέμφατα, ὡς γέγραπται, οἱ αἰολεῖς βαρυτόνως διὰ τοῦ η ἐκφέρουσι, φίλην ἀντὶ φιλεῖν, καὶ τὰ εἰς αν εἰς αις, γε-

Item & das cum des cum det Cum subscri pto iota.hoc uero factũ ẽ ad discretionẽ cõiugationũ·dualia cũ uerberetis uerberent conuociter, sine iota a cum uerberetis tertia. cum uerberemur a cũ uerberẽ appositione men.secunda cum uerberetis. Tertia cum uerberent,a prima.pari modo & ali a a suis principiis a uerberaui cum uerberassem sses uerberas set a uerberaui,cum ueberassem uerberasses sset. a uerberaui cũ uerberauero.raueris·rauerit,p futuro,a uerberaui,cũ rauero uer beraueris rit a primo autem & secundo futuro subiuncti ua nõ fiũt qa Indefinita eorũ loco accipiũt.oportet uero & hoc dicere,licet ad speculatiuos spectet,quod subiunctiua sex habent denominationes,tres a significato·duas a constructione,& unã a uoce. a significato dicuntur perfectiua ut da mihi pecunias, ut emam libros. causalia studui sermonib⁹,ut honorer.dubitatiua,si lotus fuero,ualeo. sed a cõ structione uocantur subiunctiua & coniunctiua,qa subiungunt & coniunguntur propriis coniunctionibus ut ut ut si si sed a uoce dicuntur eleuata,quia indicatiuorum uocalẽ producentes eleuant·uerberor.si uerberer. Item nominata per se subiũ ctiua & suppositiua rara entia ĩ prima sola persona plu rali inueniuntur per o magnum scripta. sed age numere mus,& uideamus,sed uiros occidamus,& oĩa ostendamus ami cis,cõiũctionib⁹ subĩtellectis.uocam⁹ ãt hæc suppositiua qa p ip sa supponim⁹ facere aliq̃d abeamus hinc. De infinitis

Præsens infinitiui a tertia uerberat appositione n uer berare,& dorice uerberare,& Ionice uerberare & dorice siue æolice uerberare. a uerberauit uerberasse appositione næ a uerberauit berasse.a uerberaui indefinito uerberasse appositiõe i,ab Indefinito secũdo uerberaui uerberasse circunflexe, & uer berasse, & uerberasse, a futuro ptimo uerberabit appositõe n uerberatũ ire,& uerberatũ ire & atũ ire & tũ ire.scdũ futurũ uerberatũ ire circũflexũ a uerberabit appositiõe. n· & uer beratũire,& uerberatũire & atum ire similiter & circunflexa, & ĩn mi facturum esse positurumesse ubi duplicatio est. Item sci re oportet q̃ in in Infinitiua, ut scriptum est æoles graui sone per ita proferunt amare pro amare, & in an in es ri

dere,p ridere,& quæ i un,in is exaltare,p exaltare corrigere pro corrigere.oia autem desinunt,in in,præter ptũm perfectum, & Indefinitum in æ. De Participiis.

Participia a propriis temporibus formanť,uel oppositiõe uel transmutatiõe cum trigeneritate,a uerbero, pñs hic uerberans hui⁹uerberantis fœmininũ hæc uerberãs a uerberãte mutatione n in y, & tos in sa. Neutrum hoc uerberans huius uerberantis a uerberante.abiectione tos,a uerberaui q uerberauit eius qui uer berauit.fœmininum quæ uerberauit,abeo q rauit.hui⁹ quæ auit hoc uerberans hui⁹rantis.similř a uerberaui, hic uerberans hæc uerberãs.hoc rãs.a uerberaui hic uerberãs,illđ as lõgũ.hæc uerberãs.illud psa & ipsum lõgũ a masculio hoc uerberãs h⁹ uerbe rãtis.a uerberaui secũdi idefiniti.hic uerberãs acutisõe hæc uerberãs.hocberãs,a uerberabo.futuꝝ pmũ hic tur⁹. hæc tura hoc turum,a uerberabo futurum secundum hic raturus circunflexe. hæc ratura.hoc ratuꝝ.h⁹raturi.quẽadmodũ aũt declinabũť manifestum. nota ꝙ o magnum participii præteriti perfecti & etiam medii corripitur in obliquis. uerberans uerberantis. præter quædã notata p commixtionem o magnum seruantia apud poetas. stans stantis.distans distantis.profectus profecti natus nati.mortuus mortui. promptus prompti, & de actiuis hæc. sed de passiuis deinceps dicamus. De Indicatiuo passiuo.

Præsens Indicatiui passiui uerberor a suo Actiuo uerbero correptione o & appositione mæ. propenacuitur uero penultima breui existente, ea uero longa præ anflectitur. facior uocor. secunda uerberaris per ita a uerberatur tertia abiectione t,& cõmixtione e & a in ita unde & iota adscribitur. nam secunda passiuorum per ita diphthongum abusiuam. scribitur. præter notata Volo uis.puto putas.uidebor beris. sum es & mixtione es sed attici omnia p ei diphthongum scribebant, quod confirmat antiquorum librorum scriptura. & ionice uerberaris a uerberare tertia abiectione t. tertia uerberbre a prima uerberor mutarione m in t. uel a secunda per resolutionem commixtarum & appositione t. Dualis prima uerberamini

λαῖς, ἀντὶ γελᾶν. καὶ τὰ εἰς ουν, εἰς οις· ὑψοῖς, ἀντὶ ὑψοῦν. ὀρθοῖς, ἀντὶ ὀρθοῦν· ταῦτα δὲ πάντα λήγει εἰς ειν, πλὴν τοῦ παρακειμένου καὶ ἀορίστου πρώτου εἰς αι·

Περὶ μετοχῶν.

Αἱ μετοχαὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων χρόνων σχηματίζονται ἢ προσθέσει, ἢ μεταποιήσει μιᾶς τελευταίας· ἀπὸ τοῦ τύπτω, ὁ ἐνεστὼς, ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. τὸ θηλυκὸν, ἡ τύπτουσα, ἀπὸ τοῦ τύπτοντος, τροπῇ τοῦ ν εἰς υ, καὶ τοῦ τος εἰς σα. τὸ οὐδέτερον, τὸ τύπτον. τοῦ τύπτοντος, ἀπὸ τοῦ τύπτοντος ἐκβολῇ τος. ἀπὸ τοῦ τέτυφα, ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος· τὸ θηλυκὸν, ἡ τετυφυῖα ἀπὸ τοῦ τετυφὼς, τῆς τετυφυίας· τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος. ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ τέτυπα, ὁ τετυπὼς ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός. ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, ὁ τύψας, τὸ ας μακρόν. ἡ τύψασα, τὸ ψα καὶ αὐτὸ μακρὸν ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ· τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος. ἀπὸ τοῦ ἔτυπον δευτέρου ἀορίστου, ὁ τυπὼν ὀξυτόνως, ἡ τυποῦσα, τὸ τυπόν. ἀπὸ τοῦ τύψω· μέλλων πρῶτος, ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον. ἀπὸ τοῦ τυπῶ, μέλλων δεύτερος, ὁ τυπῶν περισπωμένως, ἡ τυποῦσα, τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος· ἡ δὲ κλιθήσονται, δῆλον. Σημείωσαι ὅτι τὸ ω μέγα τῆς μετοχῆς τοῦ παρακειμένου, καὶ ἔτι τοῦ μέσου, συστέλλεται ἐν ταῖς πλαγίαις. τετυφὼς, τετυφότος. πλὴν τινῶν σεσημειωμένων κατὰ κρᾶσιν, τὸ ω μέγα φυλαττόντων παρὰ ποιηταῖς. ἑστὼς, ἑστῶτος, καὶ διεστὼς· βεβὼς, βεβῶτος. γεγὼς, γεγῶτος. τεθνεὼς, τεθνεῶτος· μεμαὼς, μεμαῶτος. καὶ περὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, ταῦτα. περὶ δὲ τῶν παθητικῶν, ἑξῆς λέγωμεν.

Περὶ ὁριστικοῦ παθητικοῦ.

Ὁ ἐνεστὼς τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ τύπτομαι, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἐνεργητικοῦ τύπτω, συστολῇ τοῦ ω, καὶ προσθέσει μαι. προπαροξύνεται δὲ, τῆς παραληγούσης βραχείας οὔσης· αὐτῆς δὲ μακρᾶς, προπερισπᾶται. ποιοῦμαι· καλοῦμαι. Τὸ δεύτερον τύπτῃ διὰ τοῦ η, ἀπὸ τοῦ τύπτεται τρίτου, ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ αι εἰς η· ὅθεν καὶ τὸ ι προσγράφεται· τὸ γὰρ δεύτερον τῶν παθητικῶν διὰ τῆς η διφθόγγου καταχρηστικῆς γράφεται. πλὴν τῶν σεσημειωμένων, βούλομαι, βούλει. οἴομαι, οἴει· ὄψομαι, ὄψει· ἔσομαι, ἔσει, καὶ κράσει, εἶ. οἱ δὲ ἀττικοὶ πάντα διὰ τῆς ει διφθόγγου ἔγραφον. ὅπερ ἐπιβεβαιοῖ ἡ τῶν παλαιῶν βίβλων γραφή· καὶ ἰωνικῶς τύπτεαι, ἀπὸ τοῦ τύπτεται τρίτου, ἐκβολῇ τοῦ τ. Τὸ τρίτον τύπτεται ἀπὸ τοῦ πρώτου τύπτομαι, τροπῇ τοῦ μ εἰς τ. ἢ ἀπὸ τοῦ δευτέρου κατὰ ἀνάλυσιν τῶν κεκραμένων, καὶ προσθέσει τ. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον τυπτόμεθον

ἀπὸ τοῦ τυπτόμεθα, ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς ον. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τύπτεσθον ὁμοφώνως, ἀπὸ τοῦ τύπτεσθε, τροπῇ τοῦ ε εἰς ον. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον τυπτόμεθα ἀπὸ τοῦ τύπτομαι, ἀμοιβῇ τοῦ αι εἰς εθα. καὶ κατὰ παρέμπτωσιν τυπτόμεσθα παρὰ ποιηταῖς, χάριν μέτρου. ὁμοφωνεῖ δὲ τὸ δυϊκὸν τρίτον τῷ δευτέρῳ, τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου εἰς αι λήγοντος· ὅτε δὲ μή, οὐχ ὁμοφωνεῖ.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ὁ παρατατικὸς, ἐτυπτόμην ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἔτυπτον, προσθέσει μη. Τὸ δεύτερον ἐτύπτου ἀπὸ τοῦ ἐτύπτεο, τροπῇ τοῦ ε καὶ ο εἰς ου. καὶ ἰωνικῶς, ἐτύπτεο. καὶ δωρικῶς ἐτύπτευ, ὥσπερ, βούτας μὲν ἐλέγευ, αὐτὶ ἐλέγου. Τὸ τρίτον ἐτύπτετο ἀπὸ τοῦ ἐτυπτόμην, τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ τοῦ μην εἰς το. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον ἐτυπτόμεθον. ἐτύπτεσθον. ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο κατὰ τὸν ἐνεστῶτα.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος τέτυμμαι ἀπὸ τοῦ τέτυφα, ἀμοιβῇ τοῦ φα εἰς μαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος πρὸ τοῦ α φ ἔχει, ὁ παθητικὸς λήγων εἰς μαι, προσλαμβάνει καὶ ἕτερον μ. οἷον, γέγραφα, γέγραμμαι. τέτυφα, τέτυμμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει χ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει γ. πέπλεχα, πέπλεγμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει κ, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγει ἀπὸ περισπωμένου θέματος ὤν, ὁ παθητικὸς οὐδὲν προσλαμβάνει. ποιῶ, πεποίηκα, πεποίημαι. βοῶ, βεβόηκα, βεβόημαι. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγει ὁ ἐνεργητικὸς, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ. τελῶ, τετέλεκα, τετέλεσμαι. γελῶ, γεγέλακα, γεγέλασμαι. Ἔτι ὅτε ὁ εἰς κα παρακείμενος ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γίνεται τῆς τρίτης συζυγίας, εἴτε μακρᾷ εἴτε βραχείᾳ παραλήγων, ὁμοίως ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ. πείθω, πείσω, πέπεικα πέπεισμαι. λακτίζω, λελάκτικα, λελάκτισμαι. ἁρπάζω, ἥρπακα, ἥρπασμαι. οἱ δὲ τῆς τετάρτης συζυγίας, τροπῇ τοῦ κ εἰς μαι ποιοῦσι τὸν παθητικὸν παρακείμενον. ἔψαλκα, ἔψαλμαι. ἔσπαρκα, ἔσπαρμαι. κέκλεικα, κέκλειμαι. τὰ δὲ εἰς νω ὡς τὰ πολλὰ, τρέπουσι τὸ ν εἰς γ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ, ἐπειδὴ τὸ ν πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ ξ, ἢ χ, εἰς γ τρέπεται. οἷον, μιαίνω, μεμίαγκα. μολύνω, μεμόλυγκα. τοῦτο δὲ τὸ τραπὲν γ ἀπὸ τοῦ ν, τρέπεται κοινῶς μὲν εἰς μ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ, μεμίαγκα, μεμίαμμαι. μεμόλυγκα, μεμόλυμμαι. ἀττικῶς δὲ, εἰς σ. οἷον, μεμίασμαι. μεμόλυσμαι. Τῶν δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν παρακειμένων, οἱ μὲν, προσ-

λαμβάνουσι

a uerberantur mutatione a in on. secunda & tertia uerberamini conuociter a uerberamini mutatione e in on. pluralis prima. uerberabamur a uerberor mutatione æ in etha & per interpositionem uerberamini apud poetas gratia mensuræ. consonat autem dualis tertia secundæ plurali tertia in æ desinente. quando uero non, non consonat.

De præterito imperfecto.

Præteritũ imperfectũ uerberabaŕ ab actiuo uerberabã appositione mi Secunda uerberabaris a uerberabatur mutatione e, & o in u, & ionice uerberabaris, & dorice uerberabaris sicut bubulcus quidem dicebaris. Tertia uerberabatur a uerberabar mutatione e in o & min in to, Dualis prima uerberabamur. bamini. bantur. uerberabamur. bamini. uerberabantur secundum præsens. De præterito pfecto.

Præteritũ perfectũ uerberatus sum a uerberaui mutatione fa ĩ mæ. Quando actiuum præteritum perfe. ante a ph. habet passiuum desinens in mæ assumit & aliud. m. ut scripsi scriptus sum. uerberaui ratus sum, sed quando actiuum hẽt ch, passiuum assumit g, plicui plicatus sum. Quando uero actiuum habet cappa, si longa penultimat a circunflexo principio ens, passiuum nihil assumit facio feci. factus sum. clamo clamaui clamatus sum. sed si breui penultimat Actiuum, passiuum assumit s. perficio perfeci perfectus sum rideo risi. risus sum. Item quando in ca præteritũ impfectũ a grauisono principio fit tertiæ coniugationis, siue longa siue breui penultimans similiter passiuum assumit s. suadeo suadebo suasi, suasus sum. calco calcaui calcatus sum. rapio rapui raptus sum, Quartæ autem coniugationis mutatiõe c in mæ faciunt passiuum præteritũ perfectũ cecini cãtatus sũ. seminaui seminatus sum clausi clausus sum. sed in i ut plurimum uertũt n in g. in actiuo præterito perfecto. quia n ante g. uel c uel x uel ch in g uertitur polluo. pollui. inquino inquinaui hoc uerum mutatum g ab n uertitur communiter in m in passiuo præterito perfecto. polluo pollutus sum, inquinaui inquinatus sum, attice uero in s, ut pollutus sum inquinatus sum. sed ab in o purum præteritis perfectis. hæc quidem as-

sumunt s ut extigo extinctus sũ.ferueo ferbui.audio audit⁹ sum iubeo,iussus sum.pulso pulsat⁹ sum.claudo clausus sum.& clau sus sum.Quædam aũt,non.regno regnaui.eqto equitatus sum. dominor dominatus sum.dominor dominatus sum. Sed passi uum præteritum perfectum a uerbis in o factum,eandem penul timam habet actiuo. uerberaui uerberatus sum. feci fa ctus sum, præter a bisyllabis primæ & secundæ coniuga tionis grauisonorum. hæc enim re assumunt e penul. timæ præsentis, quod mutatur in o paruum in acti. uo præterito perfecto ut dictum est more attico dico, dixi di. ctus sum plico plicui plicitus sum, & præter habentes r cum complexione consonantis.hæc enim uertunt e in a uerto uerti uersus sum.nutrio nutritus sum. uerto uersus sum. no tatum est irrigo irrigaui irrigatus sum. Item & dedi da- tus sum in uerbis in mi corripitur in passiuo. Sed positus sum a posui bœotice. Secunda uerberatus es, a uerberatus est tertia mutatione pt in ps.& si ante t. mutatum sit s in tertia persona, mutatur t in s, & unum s abiicitur, & sic fit secunda.risus est, risus es.perfectus est,perfectus es. Si autem ĩ uenta fuerit ante t liquida, mutatᷣ t in s in secunda & liquida seruatur. missus est, missus es. satus est satus es. fœdatus est, fœdatus es. Etiam ab actiuo futu ro,cuius consonans seruatur in secunda persona, uer. berabo uerberatus es,dicã dct⁹ es.si aũt alia cõsonãs fuerit, assu mit s.faciam,factus es.tondebo tonsus es.Tertia uerberatus est a prima mutatione mæ in tæ,& debuit esse uerberatus est sed uersum est m in p propter uocalitatẽ. nã tenues tenueis ante cedunt,& densæ densas. Item & a secunda,& si quidem in secunda sit aliqua duplex, in tertia assumitur te nuis,uerberatus es,atus est,dictus es,dictus est.si aũt ĩ secũda sit s quod habet & prima,uel l uel r,seruatur ipsum & in tertia, audi tus sum,auditus es,auditus ẽ.satus sum sat⁹ es,satus ẽ, missus sũ missus es,missus est.si autem ante mæ, & aliud sit m mutatum a tertia in secunda , & prima, ante t assumi- tur a figuratiua aspersus sum aspersus es aspersus est. osten sus sum,ostensus es.ostẽsus ẽ.si aũt prima ante m nihil hẽt,neqȝ

λαμβάνουσι σ· οἷον, σβέω, ἔσβεσμαι· ζέω, ἔζεσμαι· ἀκούω, ἤκουσμαι· κελεύω, κεκέλευσμαι· κρούω, κέκρουσμαι· κλείω, κέκλεισμαι, καὶ κέκλειμαι· οἱ δὲ, οὔ· βασιλεύω, βεβασίλευμαι· ἱππεύω, ἵππευμαι· κυριεύω, κεκυρίευμαι· τυραννεύω, τετυράννευμαι. Ο δὲ παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τῶν εἰς ω γινόμενος, τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ, τέτυφα, τέτυμμαι· πεποίηκα πεποίημαι· πλὴν τῶν ἀπὸ δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων· οὗτοι γὰρ ἀναλαμβάνουσι τὸ ε τῆς παραληγούσης τοῦ ἐνεστῶτος, ὅπερ τρέπεται εἰς ο μικρὸν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ ὡς εἴρηται ἔθει ἀττικῷ. λέγω, λέλογχα, λέλεγμαι· πλέκω, πέπλοχα, πέπλεγμαι· καὶ χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου· ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ ε εἰς α. στρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι. τρέφω, τέθραμμαι· τρέπω, τέτραμμαι· σεσημείωται τὸ βρέχω, βέβροχα, βέβρεγμαι· ἔτι καὶ τὸ δέδωκα δέδομαι ἐπεὶ τῶν εἰς μι συστέλλεται ἐπὶ παθητικοῦ. τὸ δὲ τέθειμαι, ἀπὸ τοῦ τέθεικα βοιωτικοῦ. Τὸ δεύτερον τέτυψαι ἐκ τοῦ τέτυπται τρίτου, τροπῇ τοῦ πτ εἰς ψ· καὶ εἰ μὲν πρὸ τοῦ τ εὑρεθῇ σ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ, τρέπεται τὸ τ εἰς σ, καὶ τὸ ἓν σ ἀποβάλλεται, καὶ οὕτω γίνεται τὸ δεύτερον. γεγέλασται, γεγέλασαι. τετέλεσται, τετέλεσαι. εἰ δὲ εὑρεθῇ πρὸ τοῦ τ ἀμετάβολον, τρέπεται τὸ τ εἰς σ ἐν τῷ δευτέρῳ, καὶ τὸ ἀμετάβολον φυλάττεται. ἔσταλται, ἔσταλσαι. ἔσπαρται, ἔσπαρσαι. μεμόλυνται, μεμόλυνσαι. ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος, οὗ τὸ σύμφωνον φυλάττεται ἐν τῷ δευτέρῳ προσώπῳ· τύψω, τέτυψαι. λέξω, λέλεξαι. εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον εἴη, προσλαμβάνεται σ· ποιήσω, πεποίησαι. κρινῶ, κέκρισαι. Τὸ τρίτον τέτυπται ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς ται. καὶ ὤφειλεν εἶναι τέτυμται, ἀλλ' ἐτράπη τὸ μ εἰς π διὰ τὸ σύμφωνον· τὰ γὰρ ψιλὰ ψιλῶν προηγεῖται, καὶ τὰ δασέα δασέων. ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου· καὶ εἰ μὲν ἐν τῷ δευτέρῳ εἴη τι τῶν διπλῶν, ἐν τῷ τρίτῳ προσλαμβάνεται τὸ ψιλόν. τέτυψαι, τέτυπται· λέλεξαι, λέλεκται. εἰ δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ εἴη σ ὅπερ ἔχει καὶ τὸ πρῶτον, ἢ ρ, ἢ λ, φυλάττεται αὐτὸ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ· ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται· ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. ἔσταλμαι, ἔσταλσαι, ἔσταλται. εἰ δὲ πρὸ τοῦ μαι καὶ ἕτερον εἴη μ τετραμμένον ἀπὸ τοῦ τρίτου ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ πρώτῳ, πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνεται ν τὸ χαρακτηριστικόν. ἔρραμμαι, ἔρρανσαι, ἔρρανται. πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται. εἰ δὲ τὸ πρῶτον πρὸ τοῦ μ οὐδὲν ἔχει, οὐδὲ τὸ

τρίτου πρὸ τοῦ τ, πεποίημαι, πεποίηται. τὸ δυϊκὸν πρῶτον τετύμμεθον, ἐκ τοῦ πληθυντικοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς ον. τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τέτυφθον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ. τὸ πληθυντικὸν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου. τὸ δεύτερον τέτυπθε, καὶ δι' εὐφωνίαν τέτυφθε. τὸ τρίτον κοινῶς μὲν οὐ γίνεται διὰ τὴν ἀσυνταξίαν, ὅτε πρὸ τοῦ τ τοῦ τρίτου προσώπου ἑνικοῦ ἄλλό τι σύμφωνον εἴη, ἤγουν π. οἷον, τέτυπται. κ, οἷον, λέλεκται. σ, οἷον, εἴργασται. ἔτι καὶ τὰ ἀμετάβολα, λ, οἷον, ἔψαλται. ν, οἷον, μεμόλυνται. ρ, οἷον, ἔσπαρται. ἐν τούτοις γὰρ τρίτον πρόσωπον πληθυντικὸν γενέσθαι οὐχ οἷόν τε. ἡ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ μετοχῆς, καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ ὑπερσυντελίκῳ, τετυμμένοι εἰσὶν, ἀντὶ τοῦ τέτυπνται. καὶ κεκαρμένοι εἰσὶν, ἀντὶ κέκαρνται. ἰωνικῶς δὲ εἰς ται γίνεται, τετύφαται, καὶ γεγράφαται, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου, τροπῇ τοῦ π εἰς φ τὸ ἀντίστοιχον, καὶ ἐπενθέσει τοῦ α. ἄλλως κατὰ παλαιούς, οἱ ἴωνες τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν παθητικῶν οὕτω ποιοῦσιν, ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἑνικῶν τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλὸν, τρέπουσιν αὐτὸ τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασὺ, καὶ ποιοῦσι τρίτον πληθυντικὸν, προσθέσει τοῦ α, νένιπται, νενίφαται. εἰ μέντοι εἴη τὸ κοινὸν εἰς σται βαρύτονον, τότε τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, πέφρασται, πεφράδαται, ὅτι πέφραδα. οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρᾷ παραλήγοντες, ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολὴν, πεποίηται, πεποιέαται. τῶν τρίτων δὲ πρὸ τοῦ τ μηδὲν ἐχόντων, γίνεται τὸ τρίτον κοινῶς, πεποίηται, πεποίηνται. ἀπὸ δὲ τοῦ τέτυψαι, γίνεται ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, κατὰ τὸ τύψομαι σχηματιζόμενος, μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζων τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. πολλάκις δὲ αὐτὸς τῷ μέσῳ μέλλοντι πρώτῳ συνέρχεται, ὅτε ἡ αὐτὴ ἄρχουσα εἴη μέλλοντι καὶ παρακειμένῳ. τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῶν ἀμεταβόλων φωνηέντων, η. ι. υ. ω. οἷον, ἰξεύσομαι, ἴξευσμαι, ἰξεύσομαι. ὑβρίσομαι, ὕβρισμαι, ὑβρίσομαι. Ἔτι δεῖ γινώσκειν καὶ τοῦτο, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ι καὶ υ, ὁ μὲν μέσος μέλλων αὐτὰ βραχέα ἢ θέσει μακρὰ ἔχει. ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου μακρά.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ο ὑπερσυντέλικος ἐτετύμμην, ἀπὸ τοῦ τέτυμμαι, τροπῇ τοῦ μαι

tertium ante t. factus sum. factus est. dualis prima uerbe
rati fuimus.ex plurali prima commutatione a. in on secun-
da & tertia, uerberati estis a secunda plurali.
pluralis prima a singulari prima. secunda uerberati estis
& pp uocalitatẽ uerberati estis tertia cõmuniter qdẽ non fit pp
incõstructiõe.cũ ante t.tertiæ p̄sone singularis alia aliqua con-
sonãs fuerit idest p ut uerberatum ẽ c.ut dictum ẽ .s. ut factum
est etiam & liquidæ.l. ut cantatum est. n ut pollutum
est r. ut satum est. in his enim tertia persona plura-
lis fieri non potest. usus autem eam supplet per participium
& substantiuum uerbum.eodẽ mõ & in ptõ plusq̃ pfecto. uer-
berati sunt, pro uerberati sunt, & tonsi sunt, pro ton-
si sunt. ionice autem in tæ fit. uerberati sunt, & scripti
sunt a singulari pria, mutatiõe.p in ph.oppositũ elemẽtũ,& iter
positione a aliter secundum ueteres, iones tertias personas
passiuorum sic faciunt, in tertiis singulariũ
habentibus ante t, tenuẽ uertũt ipsam tenuẽ ĩ oppositũ elemẽtũ
aspiratum,& faciunt tertiam pluralem, additione a, lotum est
lotum est.si tamen fuerit cõe in stæ grauisonum,tunc ionicum
habet ante atæ figuratiuam consonantem medii præteriti
perfecti.dictum est,dictum est, quoniam dixi.at uero a cir-
cunflexis natura longa penultimantes. hanc corripiunt ante
atæ in debitam correptionem .factum est, facta sunt.
tertia autem ante.t.nihil habente fit tertia communiter. factũ
est facta sunt,a uerberatum est autem, fit paulopost futurum
uerberabor.uerberaberis,uerberabit̃,secundũ uerberabor forma
tum unica syllaba excedens passiuum præteritum pfectum . sæ-
pe autem ipsum medio futuro primo conuenit, cum eadẽ
principalis fuerit futuro,& præteritopfecto. hoc autem fit ĩ in-
cipientibus ab immutabilibus uocalibus . e. i. y. o. ut.
ĩuiscabor.inuiscatus sum,ĩuiscabor.iniuriabor iniuriat⁹ sũ iniu-
riabor.etiam oportet scire & hoc.quod in incipientibus ab i . &
y.medium qdẽ futurũ ipsas breues uel positiõe lõga hẽt. at pau
lopost futurum a. passiuo præterito perfecto longa.

De præterito plusq̃ perfecto.

Ptm̃ plusq̃pfectũ uerberat⁹ fuerã a uerberat⁹ sũ mutatiõe mæ

in min, & additione.e. augumenti ut in actiuis secunda,uerber·fueras·tertia uerber·fuerat, & aliæ eodē mō ptō perfecto.pluralis tertia, cōmuniter quidem non fit ob prædictā causam.per participium autem suppletur & substātiuum uerbū uerberati fuerant, pro uerber·fuerant, & Ionice uerber, a singulari tertia, mutatione p.in ph.& additione a.

De passiuo Aoristo primo.

Passiuus aoristus primus, uerber.fui.a præterito pfecto mutatione mor i thin, uerber·sum.& pp uocalitatem, uerb. sū secūda uerber.sum, a prima mutatione n in s, tertia uerber est, a secunda abiectione.s dualis secunda uerber.fuistis, a secunda plurali tertia uerber fuerunt a propria secunda, cōmutatiōe on i in pluralis prima uerber·sumus, a singulari prima, additione me. secunda uerb·fuistis a prima commutatione men in te. tertia uerber.fuerunt, a prima.& Ionice uerber.fuerunt a genitiuo uer berati.abiectōe tos, ut cōgregati sūt, p cōgregati sūt & nutriti sūt p nutriti sūt. Si qdē igit ptūm pfectū icipit a uocali uel diphthō go abusiuo, coincipit ipsi aoristus· armatus sum, armatus fui.electus sum electus fui.si autem ptūm pfectum a consonāte, tunc aoristus abiicit consonantem reduplicationis, ut factus sum, factus fui uerber.sum.uerber.fui· inuenta consonans ante m præteritiperfecti seruat, ut tonsus sum·tōsus fui cōcētus sum concētus fui, extinctus sū, extict⁹ fui nisi m.uel g· sit·iuētū·n.m a, ph.mutatū uertit illud i ph.uerberaui uerberatus sum uerbera tus fui· scripsi scriptus sum scriptus fui.etiam.g·a.ch·mutatum uertit ipsum in ch· dixi. dictus sum dictus fui at pollutus fui & maculat⁹ fui habet n.pp illationē th. n enim illa to d.uel th.uel t, seruatur.si autem passiuum ptm̄ pfectum nihil habet, utq; aoristus.iudicat⁹ sum iudicat⁹ fui.hēt āt eādē penultimam aoristus præterito pfecto.uerberatus sum uerbe·fui fact⁹ sum, factus fui, excepto iuentus sum, iuētus fui, unde & iuētor & laudatus sum laudat⁹ fui & his quæ a tollo circunflexis·ut sublatus sū sublatus fui, ablatus sū.ablatus fui, dico dict⁹ sū dict⁹ fui & exceptis habentibus r cum connexione consonantis, & uertētibus e in a.in passiuo præterito perfecto, uersus sum uersus fui, altus sum altus fui, secundus autem altus fui, ab alui & memini uero assumit s. memini non habente &

εἰς μην, καὶ προσθέσει τοῦ ε τῆς αὐξήσεως ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. τὸ δεύτερον, ἐτέτυψο. τὸ τρίτον ἐτέτυπτο. καὶ τὰ ἄλλα ὡσαύτως τῷ παρακειμένῳ. τὸ δὲ πληθυντικὸν τρίτον, κοινῶς μὲν οὐ γίνεται διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν· διὰ μετοχῆς δὲ ἀναπληροῦται καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, τετυμμένοι ἦσαν, ἀντὶ ἐτέτυπτο. καὶ ἰωνικῶς ἐτετύφατο, ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ τρίτου, τροπῇ τοῦ π εἰς φ, καὶ προσθέσει τοῦ α.

Περὶ παθητικοῦ ἀορίστου πρώτου.

Ο παθητικὸς ἀόριστος πρῶτος, ἐτύφθην· ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς θην, ἐτύμθην, καὶ διὰ τὸ εὔφωνον, ἐτύφθην. τὸ δεύτερον ἐτύφθης, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. τὸ τρίτον ἐτύφθη ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. τὸ δυϊκὸν δεύτερον ἐτύφθητον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ. τὸ τρίτον ἐτυφθήτην ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου, ἀμοιβῇ τοῦ ον εἰς ην. τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἐτύφθημεν, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου, προσθέσει με. τὸ δεύτερον ἐτύφθητε ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ μεν εἰς τε. τὸ τρίτον ἐτύφθησαν, ἀπὸ τοῦ πρώτου. καὶ ἰωνικῶς ἔτυφθεν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ τυφθέντος, ἐκβολῇ τος· ὥσπερ ἤγερθεν, ἀντὶ ἠγέρθησαν· καὶ τράφεν, ἀντὶ ἐτράφησαν. Εἰ μὲν δὴ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου καταχρηστικῆς συναρχεται αὐτῷ ὁ ἀόριστος, ὥπλισμαι, ὡπλίσθην. ᾕρημαι, ᾑρέθην. εἰ δὲ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, τότε ὁ ἀόριστος ἀποβάλλει τὸ σύμφωνον τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ. οἷον, πεποίημαι, ἐποιήθην. τέτυμμαι, ἐτύφθην. τὸ εὑρεθὲν σύμφωνον πρὸ τοῦ μ τοῦ παρακειμένου φυλάττει. οἷον, κέκαρμαι, ἐκάρθην. ἔψαλμαι, ἐψάλθην. ἔσβεσμαι, ἐσβέσθην. πλὴν εἰ μὴ μ ἢ γ εἴη. τὸ γὰρ εὑρεθὲν μ ἀπὸ φ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ φ, τέτυφα, τέτυμμαι, ἐτύφθην. γέγραφα, γέγραμμαι, ἐγράφθην. Ἔτι καὶ τὸ γ ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ χ, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην. τὸ δὲ ἐμολύνθην καὶ ἐμιάνθην, ἔχει τὸ ν διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ θ. τὸ γὰρ ν ἐπιφερομένου δ, ἢ θ, ἢ τ, φυλάττεται. εἰ δὲ ὁ παθητικὸς παρακείμενος οὐδὲν ἔχει, οὐδὲ ὁ ἀόριστος. κέκειμαι, ἐκείθην. Ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ὁ ἀόριστος τῷ παρακειμένῳ, τέτυμμαι, ἐτύφθην. πεποίημαι, ἐποιήθην, πλὴν τοῦ εὕρημαι, εὑρέθην. ὅθεν καὶ εὑρετής. καὶ ἐπῄνημαι, ἐπῃνέθην. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αἱρῶ συντεθειμένων. οἷον, καθῄρημαι, καθῃρέθην. ἀφῄρημαι, ἀφῃρέθην. ῥῶ, ἔῤῥημαι, ἐῤῥέθην. καὶ χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, καὶ τρεπόντων τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην. τέθραμμαι, ἐθρέφθην. ὁ δὲ δεύτερος ἐτράφην, ἀπὸ τοῦ ἔτραφον. καὶ τὸ ἐμνήσθην δὲ προσλαμβάνει σ, τοῦ μέμνημαι μὴ ἔχοντος, καὶ

τὸ ἐῤῥώσθην, τοῦ ἔῤῥωμαι μὴ ἔχοντος. τοὐναντίον δὲ τὸ σέσωσμαι, ἐσώθην.

Περὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος ἐτύπην διὰ τοῦ π, ἀπὸ τοῦ ἔτυπον δευτέρου ἀορίστου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ην. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ φυλάττει, ἔτυπον, ἐτύπην· ἔβλαβον, ἐβλάβην· ἔφθαρον, ἐφθάρην· τὸ δεύτερον, ἐτύπης· τὸ τρίτον ἐτύπη, κατὰ τὸ πρῶτον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐτύφθην, μέλλων πρῶτος παθητικὸς, τυφθήσομαι, σῃ, σεται. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπην, τυπήσομαι, σῃ, σεται, κατὰ τὸ τύψομαι. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος ἐτυψάμην, ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, προσθέσει μην. τὸ δεύτερον ἐτύψω, ἀπὸ τοῦ ἐτύψατο τρίτου ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ κράσει τοῦ αο εἰς ω μέγα ἐτύψω καὶ ἰωνικῶς ἐτύψαο, ὥσπερ ἴψαο, ἀντὶ ἴψω. τὸ τρίτον ἐτύψατο, ἀπὸ τοῦ πρώτου, καὶ τἄλλα ὁμοίως τοῖς προειρημένοις. Μέσος δεύτερος ἀόριστος ἐτυπόμην, ἀπὸ τοῦ ἔτυπον, προσθέσει μη. τὸ δεύτερον, ἐτύπου. καὶ ἰωνικῶς, ἐτύπεο. καὶ δωρικῶς. ἐτύπευ. τὸ τρίτον ἐτύπετο, καὶ τἄλλα. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὸ τρίτον πρόσωπον εἰ εἴη διὰ τοῦ ατο, τότε τὸ δεύτερον εἰς ω, ἐτύψατο, ἐτύψω. ὅπου δὲ εἴη διὰ τοῦ ετο, ἐκεῖ τὸ δεύτερον εἰς ου, ἐτύπετο, ἐτύπου. Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος τύψομαι, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ τύψω, συστολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει μαι. τὸ δεύτερον τύψῃ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. τὸ τρίτον τύψεται, καὶ τἄλλα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα. Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου, ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσθέσει μαι, τυπῶ, τυποῦμαι. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. σπερῶ, σπεροῦμαι. τούτοις ὁμοίως καὶ οἱ δωριεῖς περισπῶσι τοὺς εἰς ου μέλλοντας, ποιησοῦμαι, ἀντὶ ποιήσομαι. καὶ τὸ κεισοῦμαι, καὶ κεισεῦμαι, ἀντὶ κείσομαι. τὸ δεύτερον τυπῇ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. τὸ τρίτον τυπεῖται. τυπούμεθον. τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται. Οἱ δὲ μέσοι μέλλοντες καὶ μέσοι ἀόριστοι, ἐν τοῖς παθητικοῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνέργειαν σημαίνουσι. πολλάκις δὲ καὶ πάθος.

Προστακτικά.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ προστακτικοῦ, τὸ δεύτερον τύπτου, ἐκ τοῦ ἐτύπτου δευτέρου κατὰ ἀφαίρεσιν. καὶ ἰωνικῶς, τύπτεο, καὶ δωρικῶς τύπτευ. τὸ τρίτον τυπτέσθω, ἐκ τοῦ τυπτέτω ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, καὶ προσθέσει σ. τὸ δυϊκὸν δεύτερον τύπτεσθον διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀπὸ τοῦ τύπτεσθε. τὸ τρίτον τυπτέσθων, ἀπὸ τοῦ δευτέρου κατ᾽ ἔκτασιν. τὸ πληθυντικὸν δεύτερον τύπτεσθε, ἀπὸ τοῦ τυπτέσθω. τὸ τρίτον τυπτέσθωσαν ἀπὸ τοῦ τυπτέσθω, προσθέσει σαν.

καὶ

ualui, ualui non habente. contra autem seruatus sum seruatus sum.

De secundo Aoristo.

Passiuus secundus aoristus uerberatus fui per p a uerberaui secundo aoristo.mutatione on in in unde & consonanté ipsius seruat,uerberaui beratus fui læsi læsus fui.corrupi corruptus fui secũda uerberatus fuisti.tertia uerberatus fuit, secũdũ primã. sed uerberatus fui futurum primum passiuum, uerberabor ris tur & a uerberatus fui uerberabor.ris.tur.secũdum uerberabor. medius aoristus primus uerberat⁹ fui a uerberaui, additiõe min secũ da uerberat⁹ fuisti a uerberatus fuit tertia additiõe t & cõmistiõe ao ĩ o mangnũ uerberat⁹ fuisti & ionice uerberat⁹ fuisti, ut læsisti p læsisti.tertia uerberatus fuit a prima, & talia similiter prædictis medius secundus aoristus uerberatus fui a uerberaui additiõe mi secũda uerberat⁹ fuisti & ionice uerberat⁹ fuisti & dorice uerberat⁹ fuisti tertia uerberatus fuit & alia.oportet ãt scir ꝙ tertia persona si fuerit per ato tũc secũda ĩ o uerberatus fuit uerberatus fuisti ubi uõ sit p eto, ibi secũda ĩ u uerberabar, uerberabaris medium futurum primum uerberabor ab actiuo uerberabo. correptione o in o.& additione me.secunda uerberaberis cum ascripto i tertia uerberabitur, & alia secundum præsens. medium futurum secundum ab actiuo secundo,cõmutatõe o ĩ u,& addiriõe mæ,uerberabo uerberabor psal lam, psallar. feram ferar, his similiter & dorienses circunflectunt in u futura fiam pro fiam & iacebo & iacebo pro iacebo. secunda uerberaberis cum adscripto i tertia uerberabitur uerberabimur.uerberamini uerberabuntur, uerberabimur,bimini.uerberabunt medii autem futuri & medii aoristi, in passiuis ut plurimum actionem significant, sæpe autem & passionem.

Imperatiua.

Præsens & ptũm imperfectum imperatiui secũda uerberare a uerberabare secũda per ablationẽ, & ionice uerberare & dorice uerberare. tertia uerberetut, a uerberet actiuo, mutatione t.in th.et additione s.dualis secunda uerberamini per o paruum, uerberamini tertia uerberamini a secunda per extensionem . pluralis secunda uerberamini a uerberetur. tertia uerberentur a uerberetur, additione. san.

& attice per syncopam. uerberentur. nam attici, in imperatiuis non habentibus m declinabile a passiuis fa ctis faciunt tertiam personam imperatiuam similem duali tertiæ ptũmpfe. & plusq̃pfectum, uerberator a uerberatus fueras. tertia uerb. fuerit a uerberauerit uerber. fuerit & pp uocalitatem uerber fuerit. rati fuerimus. ritis. uerber. fueritis. rint. aoristus passiuus uerberator a uerber. fuisti. quoq; ãt particpia in s. acutisona per nt declinata, horum imperatiua in thi. & debuit uerberator esse, sed propter concursum crassarum uerberator dicimus. tertia uerberator a prima uerberamini uerberãtor a uerberamini uerberãtor aorist⁹ scd̃us simil̃ uerberator uerberator a uerberatus fuit beramini uerberãtor. ramini rantor medius aoristus primus a uerberaui. uerberator tor, uerberamini uerberantor, uerberamini. rantor & uerberantor. medius aorist⁹ scd̃us a uerberat⁹ fuisti uerberator circũflexa, berator, uerbera mini rãtor uerberamini rantor & uerberãtor. Optatiua.

Præsens & præteritum impfe. optatiui uerberarer a uerbera rem cõmutatione ultimæ uel a uerberor. secunda uerberarer. a tertia. abiectione t. tertia uerberaretur a prima. dualis prima uerberaremur a uerberaremur commutatione. a. in on secunda uerberaremini a uerberaremini. tertia uerberarentur a duali secunda. pluralis prima uerberaremur a. singurari prima uerberarer. secunda uerberaremini a. prima uel tertia singulari tertia uerberarent̃ a tertia additõe n. & ionice uerberarentur. mutatione n i a & fiant pro fiant. præ teritũ pfe. & plusq̃ pfectum p participiũ & substantiuum uerbũ suppletur, uerberatus essem esses esset, cũ enim ptm̃ perfectũ ante m alterum m assumit aut aliam consonantem dictarum uel y penultimat sic suppletur optatiuum & subiunctiuũ, uerberatus sum. uerberatus essem, nexus sum nexus essem, factus sum factus essem tonsus sum tonsus essem, mactatus sum, mactatus essem. lot⁹ sum lot⁹ essem, cũ aũt nõ, ppriũ optatiuũ & subiuncti uum facit factus sum, factus essem per i abusiuam diphthongum si factus fuerim. uocatus sum uocatus essem, si uocat⁹ fueri aori stus. i. uerberat⁹ fueri. ris. rit. a uerberat⁹ additiõe i & mutatione o in n. uerberati fueritis, rint uerberati fuerim⁹. ritis rit. & uerbe

καὶ ἀττικῶς κατὰ συγκοπὴν, τυπτέσθων. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἔθει τῶν προστακτικῶν τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ κλιτικὸν τῶν ἀπὸ παθητικῶν γινομένων ποιοῦσι τρίτον πρόσωπον προστακτικὸν, ὅμοιον τῷ δυϊκῷ τρίτῳ. ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος, τέτυψο, ἀπὸ τοῦ ἐτέτυψο. τὸ τρίτον τετύφθω, ἀπὸ τοῦ τετυφέτω, τετυφέθω. καὶ δι' εὐφωνίαν. τετύφθω. τέτυφθον, τετύφθων. τέτυφθε, τετύφθωσαν. ὁ ἀόριστος παθητικὸς, τύφθητι, ἀπὸ τοῦ ἐτύφθη. ὧν δὲ αἱ μετοχαὶ εἰς σ ὀξύτονοι διὰ τοῦ ντ κλινόμεναι, τούτων τὰ προστακτικὰ εἰς θι. καὶ ὤφειλε τύφθηθι εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων, τύφθητι λέγομεν. τὸ τρίτον τυφθήτω, ἀπὸ τοῦ πρώτου. τύφθητον, τυφθήτων. τύφθητε, τυφθήτωσαν. ὁ ἀόριστος δεύτερος ὁμοίως, τύπηθι, τυπήτω, ἀπὸ τοῦ ἐτύπη. τύπητον. τυπήτων. τύπητε. τυπήτωσαν.
ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, τύψαι, τυψάσθω. τύψασθον, τυψάσθων. τύψασθε, τυψάσθωσαν, καὶ τυψάσθων. ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐτύπου, τυποῦ περισπωμένως, τυπέσθω, τύπεσθον, τυπέσθων. τύπεσθε, τυπέσθωσαν, καὶ τυπέσθων. Εὐκτικά.
Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ εὐκτικοῦ, τυπτοίμην, ἀπὸ τοῦ τύπτοιμι, ἀμοιβῇ τῆς ἐσχάτης, ἢ ἀπὸ τοῦ τύπτομαι. τὸ δεύτερον τύπτοιο, ἀπὸ τοῦ τρίτου, ἐκβολῇ τοῦ τ. τὸ τρίτον τύπτοιτο, ἐκ τοῦ πρώτου. τὸ δυϊκὸν πρῶτον τυπτοίμεθον, ἐκ τοῦ τυπτοίμεθα, ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς ον. τὸ δεύτερον τύπτοισθον, ἐκ τοῦ τύπτοισθε. τὸ τρίτον τυπτοίσθην, ἐκ τοῦ δυϊκοῦ δευτέρου. τὸ πληθυντικὸν πρῶτον τυπτοίμεθα, ἐκ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου τυπτοίμην. τὸ δεύτερον τύπτοισθε, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ τρίτου ἑνικοῦ. τὸ τρίτον τύπτοιντο, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσθέσει ν καὶ ἰωνικῶς τυπτοίατο, τροπῇ τοῦ ν εἰς α. καὶ γενοίατο, ἀντὶ γένοιντο. ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος ἀναπληροῦται. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. ὅτε γὰρ ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ μ ἕτερον μ προσλαμβάνει, ἢ ἄλλο σύμφωνον τῶν εἰρημένων, ἢ τὸ υ παραλήγει, οὕτως ἀναπληροῦται τὸ εὐκτικὸν καὶ ὑποτακτικὸν, τέτυμμαι, τετυμμένος εἴην. πέπλεγμαι, πεπλεγμένος εἴην. εἴργασμαι, εἰργασμένος εἴην. κέκαρμαι, κεκαρμένος εἴην. τέθυμαι. τεθυμένος εἴην. λέλουμαι, λελουμένος εἴην. ὅτε δὲ μὴ ἴδιον εὐκτικὸν καὶ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, πεποίημαι, πεποιήμην διὰ τῆς η κατὰ χρησικῆς διφθόγγου, ἐὰν πεποιῶμαι. κέκλημαι, κεκλήμην, ἐὰν κεκλῶμαι. ὁ ἀόριστος πρῶτος, τυφθείην, ης, η, ἀπὸ τοῦ ὁ τυφθεὶς, προσθέσει η. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, τυφθείητον, την. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν, καὶ τυ-

φθεῖεν. δῆλος δὲ ὁ σχηματισμός. Ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, τυπείην, ης, η, ἀπὸ τοῦ τυπείς. καὶ ἀπὸ τοῦ τυφθήσομαι, μέλλων πρῶτος παθητικός, τυφθησοίμην, σοιο, σοιτο. καὶ ἀπὸ τοῦ τυπήσομαι, τυπησοίμην, σοιο, σοιτο. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος, τυψαίμην, ἀπὸ τοῦ ἐτυψάμην, προσθέσει ι. τύψαιο, τύψαιτο. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, τύψαιντο. καὶ τὸ ἰωνικόν, τυψαίατο. Ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος, τυποίμην, ἀπὸ τοῦ ἐτυπόμην, προσθέσει ι. τύποιο, τύποιτο προπαροξυτόνως. τὸ τρίτον, τύποιντο. καὶ τὸ ἰωνικόν, τυποίατο. Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος, τυψοίμην, ἀπὸ τοῦ τύψομαι. τύψοιο, τύψοιτο. Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος, τυποίμην. ἀπὸ τοῦ τυποῦμαι, τυποῖο, τυποῖτο προπερισπωμένως. τυποίμεθον, τυποίσθον, τυποίσθην. τυποίμεθα. τυποῖσθε. τυποῖντο. καὶ ἀπὸ τοῦ τετύψομαι, μετ' ὀλίγον μέλλων, τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο κατὰ τὸν ἐνεστῶτα. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι πᾶν εὐκτικὸν λήγει ἢ εἰς μι, τύπτοιμι, τύψαιμι, ἢ εἰς ην καθαρόν, ἢ μετὰ τοῦ μ, τυπτοίμην, τυφθείην. παραλήγει δὲ διφθόγγῳ οι, ἢ αι, ἢ ει, ἢ ῃ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. πλὴν τοῦ ζευγνύην.

Περὶ ὑποτακτικοῦ.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ ὑποτακτικοῦ, ἐὰν τύπτωμαι, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτω, προσθέσει μαι. τὸ δεύτερον ἐὰν τύπτῃ, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτῃ τρίτου. ὅθεν καὶ τὸ ι προσγράφεται. καὶ ἰωνικῶς τύπτεαι, ἀπὸ τοῦ τρίτου. τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει ται, χωρὶς τοῦ ὑπογεγραμμένου ι. τὰ δυϊκὰ ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. τὸ πληθυντικὸν πρῶτον, ἐὰν τυπτώμεθα, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτωμαι. τὸ δεύτερον, ἐὰν τύπτησθε. τὸ τρίτον, ἐὰν τύπτωνται. Ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν ὑποτακτικὸν οὐ ποιεῖ. ἡ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, τετυμμένος ἐὰν ὦ, ῇς, ῇ. τετυμμένω ἐὰν ἦτον, ἦτον. τετυμμένοι ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν. Ὁ ἀόριστος πρῶτος παθητικός, ἀπὸ τοῦ ἐτύφθην, ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς. ἐὰν τυφθῆτον, τον. ἐὰν τυφθῶμεν, ἐὰν τυφθῆτε, ἐὰν τυφθῶσιν. ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος ἀντὶ μέλλοντος, ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται, ἀπὸ τοῦ ἐτυψάμην. καὶ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται, ἀπὸ τοῦ ἐτυπόμην. οὔτε δὲ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, οὔτε οἱ μέσοι μέλλοντες ὑποτακτικὰ ποιοῦσιν.

rat fuerint maīfesta ē aūt formatio similiter & aorist⁹ scđus uerberatus fuerim.ris.rit.a uerberatus, & a uerberabor.futurum primum passiuum.uerberer. rere. retur, & a uerberabor uerberer.rere.retur.medius aoristus primus uerberatus sim a uerberaui additione.i uerberatus sis.uerberatus sit. tertia pluralium, uerberati sint & ionicum uerberati sint.medius aoristus secundus, uerberatus sim a uerberatus fui additione i. fuisti fuit præacutisone. tertia uerberati sint & ionicum uerberati sint,medium futurum primum.uerberer a uerberabor. uerberer uerberetur.medium futurum secundū, uerberer a uerberabor uerberere uerberetur præcircunflexe. uerberemur, mini. uerberentur.uerberemur, remini. rentur. & a uerberabor paulo post futurum.uerberer.uerbereris uerberetur secundū præsens oportet aūt scire quod oē optatiuū definit aut ī mi uerberarē uerberassem,aut ī in purū,aut cū m.uerberarer.uerberat⁹sim.penultimat autem diphthongo œ,uel æ uel ei, uel i cum ascripto i præterq̄ iungerer.

De subiunctiuo.

Præsens & præteritum imperfectum subiunctiui, si uerberer a si uerberem, additione mæ. secunda si uerbereris a si uerberet tertia .unde & i adscribitur & ionice uerbereris a tertia. tertia a secunda additione tæ sine subscripto i dualia si uerberemur. remini. rentur pluralis prima. si uerberemur a si uerberer secunda si uerberemini.tertia si uerberentur. præteritum pfectū & plusq̄perfectum ob prædictam causam subiunctiuum nō facit.usus autem supplet per participium & substantiuū uerbum,uerberatus si sim sis sit uerberati si sitis sint. uerberati si simus sitis sint. aoristus primus passiuus a uerberatus fui, si uerber. fuerim. ris.rit. cum ascripto i in secūda & prima similiter actiuis.si uerber.fueritis.rint,si uerber. fuerimus.si fueritis.si fuerint.similiter & aoristus secūdus si uerberatus fuerim.ris.rit. medius aoristus primus pro futuro si uerberatus fuero.ris.rit. a. uerberatus fui.& medius aoristus secundus si uerberatus fuero.ris.rit.a uerberatus fui neque uero paulopost futurum neq; medii futuri subiunctiua faciunt

Præsens & præteritum imperfectum Infinitiui a uerberatur uerberari cōmutatione tæ in sthæ·præteritum perfectum & plusq̄ pf·uerberatū fuisse, aberatū.fuit.cū.n.īuenta fuerit tenuis ī tertia, pp īcōstructionē uertit̃ i cōtrariū elemētū aspiratū.uerberatū fuit, uerberatū fuisse.scriptū fuit·scriptū fuisse, pūctū fuit.sse pe nacutisone p̄ter nonnulla.cū aūt ante t.tertiæ inueniat̃ liquida seruatur & in infinito, tonsum fuit, tonsum fuisse, cātatum est cātatum fuisse, si aūt t.tertiæ solum fuerit, in sthæ infinitiuum fit uerberatur uerberari uerberabitur uerbetatum iri·paulopost futurum a uerberabitur, uerberatum iri. aoristus primus.a. uerberat⁹ fui, uerber.fuisse, a uer.fui uerber·fuisse additiōe næ·futurum primum passiuum a tertia omnia uerberatum iri & uerberatum iri medius aoristus primus, uerber·fuisse, medi⁹ aori·secundus.uerber.fuisse med.futu.primum uerberatū iri.mediū futurum secundum uerberatum iri.

De participiis.

Participia omnia trigeneriter declinata a propriis principiis formantur.a uerberor præsens & præteritum imperfectum uerberatus commutatione mæ in menos. fœmi· uerberata. neutrum uerberatum a masculino ultima mutata.eodē modo & alia tēpora præteritū perfectū & plusq̄ perfectum a uerberatus fui uerberatus uerberata uerberatum. aoristus primus passiuus a uerberatus fui, uerberatus rata. uerberatum & a uerberatus fui.aoristus secūdus.uerberatus uerberata.uerberatum·futurum primum a uerberabor uerberandus, uerberanda. uerberandum, a uerberabor uerberandus uerberanda uerberandum. a uerberabor. paulopost futurum. uerberandus uerberanda. uerberandum. medius aoristus primus a uerberatus fui· uerberatus. uerberata uerberatum.medius aoristus secundus a uerberatus fui· uerberatus uerberata uerberatum. medium futurum primum a. uerberabor uerberandus uerberanda dum, mediū futurū secundum a uerberabor uerberandus uerberanda uerberandū & hæc qdē sufficiūt de grauisono uerbo a ueterib⁹ īterrogamētis in cōpēdio coacta de decliatiōe aūt aliorū uerbo℞ grauisono℞ superfluū existimaui dicere, quoniam inueniuntur per se scripta

περὶ ἀπαρεμφάτων.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τῶν ἀπαρεμφάτων ἀπὸ τοῦ τύπτεται, τύπτεσθαι, ἀμοιβῇ τοῦ ται εἰς σθαι. ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τετύφθαι, ἀπὸ τοῦ τέτυπται. ὅτε γὰρ εὑρεθῇ ψιλὸν ἐν τῷ τρίτῳ, διὰ τὴν ἀσυνταξίαν τρέπεται εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασύ. τέτυπται, τετύφθαι. γέγραπται. γεγράφθαι. νένυκται, νενύχθαι παροξυτόνως, πλὴν τινῶν. ὅτε δὲ πρὸ τοῦ τ τοῦ τρίτου εὕρηται ἀμετάβολον, φυλάττεται καὶ ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ, κέκαρται, κεκάρθαι. ἔψαλται, ἐψάλθαι. εἰ δὲ τὸ τ τοῦ τρίτου μόνον εἴη, εἰς σθαι τὸ ἀπαρέμφατον γίνεται, τύπτεται, τύπτεσθαι. τύψεται, τύψεσθαι. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ἀπὸ τοῦ τετύψεται, τετύψεσθαι. ὁ ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐτύφθην, τυφθῆναι. ἀπὸ τοῦ ἐτύπην, τυπῆναι, προσθέσει ναι. μέλλων πρῶτος παθητικός, ἀπὸ τοῦ τρίτου πάντα, τυφθήσεσθαι, καὶ τυπήσεσθαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, τύψασθαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος, τυπέσθαι. μέσος μέλλων πρῶτος, τύψεσθαι. μέσος μέλλων δεύτερος, τυπεῖσθαι.

περὶ μετοχῶν.

Αἱ μετοχαὶ πᾶσαι τριγενῶς κλινόμεναι, ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν σχηματίζονται. Ἀπὸ τοῦ τύπτομαι, ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς ὁ τυπτόμενος, ἀμοιβῇ τοῦ μαι εἰς μενος. τὸ θηλυκόν, ἡ τυπτομένη. τὸ οὐδέτερον, τὸ τυπτόμενον ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ, τῆς τελευταίας τραπείσης. ὡσαύτως καὶ οἱ ἄλλοι χρόνοι. ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ τέτυμμαι, ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον. Ὁ ἀόριστος πρῶτος παθητικὸς ἀπὸ τοῦ ἐτύφθην, ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα τὸ τυφθέν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπην, ὁ ἀόριστος δεύτερος, ὁ τυπείς, ἡ τυπεῖσα, τὸ τυπέν. Ὁ μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ τυφθήσομαι, ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον. ἀπὸ τοῦ τυπήσομαι, ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον. ἔτι ἀπὸ τοῦ τετύψομαι, ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον. Ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἀπὸ τοῦ ἐτυπόμην, ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον. Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ τύψομαι, ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον. Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος ἀπὸ τοῦ τυποῦμαι, ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον καὶ ταῦτα μὲν ἀρκεῖ περὶ τοῦ βαρυτόνου ῥήματος, ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἐρωτημάτων ἐν συνόψει συναχθέντα. περὶ δὲ τῆς κλίσεως τῶν ἄλλων ῥημάτων τῶν βαρυτόνων περίεργον ἡγησάμην εἰπεῖν. ἐπειδὴ εὕρηνται καθ᾽ αὑτὰς γεγραμμένα.

οὔτε περὶ κλίσεως, χρονικῆς ἢ ἐγκλιτικῆς οἰκεῖον εἰπεῖν· ὁ γὰρ εἰδὼς τὴν προσωπικὴν, κἀκείνας οἶδεν εὑρεῖν εὐχερῶς. φόρτον δὲ ἐπὶ φόρτῳ τοῖς εἰσαγωγικοῖς φέρειν, ἀνιαρόν· ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν περισπωμένων καὶ εἰς μι βραχύτατα λέγωμεν.

Περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων.

Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν βαρυτόνων γίνονται κατὰ κρᾶσιν περισπωμένως· διὸ καὶ περισπώμενα λέγεται· ἀπὸ τοῦ ποιέω ἰωνικοῦ, ποιῶ· βοάω, βοῶ· χρυσόω, χρυσῶ. ταῦτα δὲ οἱ αἰολεῖς ὡς γέγραπται, εἰς μι ποιοῦσι, νόημι, ἀντὶ νοῶ. φίλημι, ἀντὶ φιλῶ. αἴνημι παρ' Ἡσιόδῳ, ἀντὶ αἰνῶ. Τούτων αἱ συζυγίαι τρεῖς, ὡς προείρηται. ὧν ἡ πρώτη διὰ τοῦ εω πρωτοθέτως ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ τῶν ἄλλων χρόνων πλὴν τοῦ παρατατικοῦ τὸ η ἢ τὸ ε ἔχει οὕτως. Ὅτε ὁ ἐνεστὼς τούτων μακρᾷ φύσει ἢ θέσει παραλήγει, τότε ὁ μέλλων τῷ η παραλήγει, μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζων τοῦ ἰδίου περισπωμένου ἐνεστῶτος· ποιῶ, ποιήσω· εὑρῶ, εὑρήσω· οἰκῶ, οἰκήσω. τηρῶ, τηρήσω. ἀθλῶ, ἀθλήσω. ἐξαιρεῖται τὸ ἀρκῶ, ἀρκέσω· νεικῶ, νεικέσω· αἰδῶ, αἰδέσω· αἰνῶ, αἰνέσω. ὅθεν ἐπαινῶ, ἐπαινέσω κοινῶς· παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς αἰνήσω, καὶ ἐπαινήσω. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο. Ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα εἰς η, χῶ, χήσω. ῥῶ, ῥήσω. καὶ τὰ εἰς ἐν λ. θέλω, θελήσω. μέλω, μελήσω. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς βραχείᾳ παραλήγει, τότε ὁ μέλλων ὁτὲ μὲν, τῷ η παραλήγει. φιλῶ, φιλήσω· νοῶ, νοήσω. φθονῶ, φθονήσω· ὁτὲ δὲ τῷ ε, τελῶ, τελέσω· καλῶ, καλέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀμφότερα. φορῶ, φορήσω, καὶ φορέσω· πονῶ, πονήσω ψυχικῶς, καὶ πονέσω σωματικῶς. φρονῶ, φρονήσω, καὶ φρονέσω· χωρῶ, χωρήσω, καὶ χωρέσω· τὸ δὲ η φυλάττει καὶ ὁ παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος, καὶ ἀόριστος· μέσοι δὲ παρακείμενοι καὶ ἀόριστοι δεύτεροι οὐκ εἰσὶ, πλὴν τῶν σεσημειωμένων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας αὐτῶν· δουπῶ, δουπήσω, δεδούπηκα πρῶτος, δέδουπα μέσος, μιᾷ συλλαβῇ ἐλλείπων τοῦ πρώτου· ἀόριστος δεύτερος, ἔδουπον· κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα πρῶτος, ἔκτυπα μέσος. ἔκτυπον ἀόριστος β· ἀνωγῶ, ἀνωγήσω, ἠνώγηκα. ἤνωγα. ἤνωγον. μυκῶ, μυκήσω. μεμύκηκα. μέμυκα. ἔμυκον. χραισμῶ, ἔχραισμον ἀόριστος δεύτερος· ὀλισθῶ, ὄλισθον. ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. εὑρῶ, εὗρον. βλαστῶ, ἔβλαστον. ἀλαλκῶ, ἤλαλκον. τούτων δὲ οἱ δεύτεροι ἀόριστοι φύσει ἢ θέσει μακρᾷ παραλήγουσι τοὐναντίον τοῖς βαρυτόνοις· καὶ τὰ μὲν προενεχθέντα ἰωνικὰ καὶ ποιητικὰ, ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις κλίνονται, ποιέω. ποιέεις. ποιέει. τὰ δὲ δεύτερα ῥητορικὰ περισπώμενα, ἰδίαν ἔλαχον κλίσιν κατὰ κρᾶσιν

ἐν τῷ

neq; de declinatiõe tẽporaria uel ĩclinatiua ꝓpriũ dicerĩ sciẽs . n. personalẽ,& illas nouit inuenirĩ facile,onus aũt supra onus ĩtro ductitiis fere moleſtum eſt. sed & de circunflexis & in mi breuiſſime dicamus.

De circunflexis uerbis.

Circunflexa uerba ab in o purum grauisonis fiunt per cõmixtionem circunflexe . quare & circunflexa dicuntur.a. facio ionico, facio Clamo clamo inauro inauro. hæc aũt æoles ut scriptũ eſt,in mi faciunt ĩtelligo ꝓ intelligo, amo ꝓ amo laudo apud Heſiodũ ꝓ laudo, hoꝝ cõiugatiões tres ut p̃dictũ eſt quorum prima per eo primitiue in penultima futuri & aliorum temporum præterq̃ pt̃i impfecti i, uel e habet sic . cũ præsens horum lõga natura aut poſitione penultimat. tunc fut. i penultimat una syllaba excedens proprium circunflexum p̃sens facio faciã inuenio ĩueniã, habito habitabo . seruo. bo.certo certabo,excipitur sufficio sufficiã, altercor, cabor. pudeo, pudebo,laudo laudabo,uñ laudo laudabo cõmuniter . apud ueteres autẽ laudabo & laudabo . unde & poeta , uerbum laudantes ulyxis diuini . Etiam & solisyllaba in i teneo tenebo . dico dicã & quæ in unum l.uolo uolam . curo curabo. cum autẽ præsens breui penultimat, tunc futurum interdũ qdẽ i penultimat. amo amabo, ĩtelligo . lligã.iuideo.debo.cum autem e finio finiã uoco uocabo perdo perdam . interdum uero & utraq; . fero feram & ferã, laboro laborabo aĩaliter . & laborabo corporaliter. sapio sapiam, & sapiam, Capio capiam & capiam . i. autem seruat & ptũm pfectum & pluſq̃ pfectũ & aoriſtꝰ.media. aũt præterita pfecta & aoriſti secundi non sunt præterq̃ notata primæ & secũdæ cõiugationis ipsorum ſtrepo ſtrepam ſtrepui primus ſtrepui medius una syllaba deficiens a primo,aoriſtus secũdus ſtrepui, pulso pulsabo pulsaui primus. pulsaui medius pulsaui aoriſtus secundus iubeo iubebo iuſſi iuſſi iuſſi . mugio mugiam, mugii, mugii, mugii, iuuo, iuui aoriſtus scd̃us,labor,lapsus sũ,pecco peccaui,ĩuenio ĩueni,germĩo germinaui,opitulor,latꝰ sũ,hoꝝ ãt scd̃i aori.natura aut poſitiõe longa penultimant contrarie grauisonis, & primitiua quidẽ ionica & poetica,similiter grauisonis declinantur.facio facis facit. at scd̃a oratoria circũflexa ꝓpriã sortita sũt decliatiõẽ pmixtõẽ

τι τοῖς μὲν κακῶς ζῶσι, κακόν μοι δοκεῖ εἶναι. τοῖς δὲ καλῶς, ἀγαθόν. καὶ κακὸν ἄρα λέγεις τὸ ζῆν, καὶ ἀγαθὸν εἶναι; ἔγωγε. μὴ οὖν ἀπιθάνως λέγε. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, καὶ κακὸν, καὶ ἀγαθὸν εἶναι. οὕτω μὲν γὰρ καὶ ὠφέλιμον, καὶ βλαβερὸν ἂν εἴη, καὶ αἱρετὸν, καὶ φευκτὸν ἅμα ἀεί. ἀπίθανον μέν. ἀλλὰ πῶς, εἰ τὸ κακῶς ζῆν, ᾧ ἂν ὑπάρχῃ, κακόν τι ὑπάρχει αὐτῷ, κακὸν αὐτὸ τὸ ζῆν ἐστιν; ἀλλ' οὐ τὸ αὐτό ἔφη ὑπάρχει τὸ ζῆν τῷ κακῶς ζῆν. ἢ οὔ σοι φαίνεται; ἀμέλει οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ αὐτὸ εἶναι. τὸ τοίνυν ζῆν, οὐ κακόν ἐστιν, ἐπεὶ εἰ ἦν κακόν, τοῖς ζῶσι καλῶς, κακὸν δὴ ὑπῆρχεν. ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρχεν, ὅπερ ἐστὶ κακόν. ἀληθέστατά μοι δοκεῖς λέγειν. ἐπεὶ τοίνυν ἀμφοτέροις συμβαίνει τὸ ζῆν, καὶ τοῖς κακῶς ζῶσι, καὶ τοῖς καλῶς, οὐκ ἂν εἴη οὔτε ἀγαθὸν εἶναι τὸ ζῆν, οὔτε κακὸν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τέμνειν καὶ καίειν ἐν τοῖς ἀρρωστοῦσίν ἐστι νοσερὸν, καὶ ὑγιεινόν. οὐκοῦν οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ζῆν ἐστι ταῦτα. σὺ τοίνυν οὕτω θεώρησον, πότερον ἂν βούλοιο ζῆν κακῶς, ἢ ἀποθανεῖν καλῶς καὶ ἀνδρείως; ἀποθανεῖν ἔγωγε καλῶς. οὐκοῦν οὐδὲ τὸ ἀποθανεῖν κακόν ἐστιν, εἴπερ αἱρετώτερόν ἐστι πολλάκις τὸ ἀποθανεῖν τοῦ ζῆν. ἔστι ταῦτα. οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ὑγιαίνειν, καὶ νοσεῖν. πολλάκις γὰρ οὐ συμφέρει ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὅταν ἡ περίστασις τοιαύτη. ἀληθῆ λέγεις. ἄγε δὴ σκεψώμεθα καὶ περὶ τοῦ πλουτεῖν οὕτως, εἴγε θεωρεῖν ἐστὶν ὡς πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν ὑπάρχοντά τινι πλοῦτον, κακῶς δὲ ζῶντα τοῦτον καὶ ἀθλίως. νὴ Δία πολλούς γε. οὐκοῦν, οὐδὲν τούτοις ὁ πλοῦτος βοηθεῖ εἰς τὸ ζῆν καλῶς. οὐ φαίνεται, αὐτοὶ γὰρ φαῦλοί εἰσιν. οὐκοῦν τὸ σπουδαίους εἶναι, οὐχ ὁ πλοῦτος ποιεῖ, ἀλλ' ἡ παιδεία. εἰκός γε. ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου πῶς ὁ πλοῦτος ἀγαθόν ἐστιν, εἴπερ οὐ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὸν εἰς τὸ βελτίους εἶναι; φαίνεται οὕτως. οὐδὲ συμφέρει ἄρα ἐνίοις πλουτεῖν, ὅταν μὴ ἐπίστανται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι. δοκεῖ μοι. πῶς οὖν τοῦτο ἄν τις κρινεῖ ἀγαθὸν εἶναι, ὃ πολλάκις οὐ συμφέρει ὑπάρχειν; οὐδαμῶς. οὐκοῦν εἰ μέν τις ἐπίσταται πλούτῳ χρῆσθαι καλῶς, καὶ ἐμπείρως, εὖ βιώσεται. εἰ δὲ μὴ, κακῶς. ἀληθέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν. καὶ τὸ σύνολον δὲ τὸ τιμᾶν ταῦτα, ὡς ἀγαθὰ ὄντα, ἢ ἀτιμάζειν ὡς κακά, τοῦτό ἐστι τὸ ταράττον τοὺς ἀνθρώπους καὶ βλάπτον, ὅταν τιμῶσί τε αὐτὰ, καὶ οἴονται διὰ τούτων μόνων εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν. καὶ πάνθ' ἑπομένως πράττουσιν ἕνεκα τούτων, καὶ τὰ ἀσεβέστατα δοκοῦντα εἶναι, ταῦτα δὲ πάσχουσι διὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν.

τέλος κέβητος πίνακος.

qnoniã male quidẽ uiuẽtibus malũ mihi uideť eẽ bñ aũt bonũ, & malum igiť dicis,uiuere & bonũ eẽ? ego eqdẽ. ne igiť absur de loquere. Impossibile eni eandẽ rem & malã & bonam esse. sic enim & utilis & noxia fuerit, & eligenda & fugienda simul sẽp.absurdũ qdẽ sed quo mõ si male uiueř cui affuerit ma lum quoddã inest ipsi, malũ ipsum uiuere est?sed nõ idẽ inquit est uiuere. quod male uiuere,an non tibi uideť?quippe neq; mi hi uideť idẽ esse.ipsum igiť uiuere nõ malũ ẽ, quoniã si eẽt malũ uiuentibus bene malũ sane ĩesset, quia uiuere ipsis inesset quod est malũ.uera mihi uideris dicere.quoniam igiť utrisq; contin git ip̃m uiueř & uiuentibus male, & bñ,nõ utiq; poterit neq; bo nũ esse uiuere neq; malũ,sicut neq; secare & urere in ægrotanti b⁹ ẽ morbosum & sanum,igitur sic & in ipso uiuere sunt hæc, tu igř ita,cõtemplare utrum uelis uiuere male an mori be ne & fortiter.mori ego quidem bene. Igitur neq; mori ma lum ẽ cũ eligibilius sit sæpenumero mori quã uiuere. sunt hæc. igitur eadem ratio & de ipso ualerẽ & ægrotare.sæpe enim non conducit ualere. sed contrarium cum fuerit casus talis. ue ra dicis.age igitur cõsyderemus & de diuitiis sic.siqdẽ cõtẽplare licet ut sæpenumero ẽ uidere ĩesse cuipiã diuitias.male ãt uiuere hunc & misere p Iouem multos qdẽ igiť nihil his diuitiæ auxi lio sunt ad bene uiuendũ,nõ uideť.ipsi.n.praui sunt. igitur stu diosos eẽ ñ diuitiæ faciũt,sed eruditio uerisimile qdẽ. ex hac igř ratione ubi diuitiæ bonum sunt.si non iuuãt habentes ip sas,ut meliores sint?uidetur ita.neq; confert igitur nonnullis di tescere,cum nesciunt diuitiis uti.uideť mihi. quo modo igitur. Id qſpiã iudicabit bonũ eẽ,qđ sæpenumero nõ cõducit ineẽ.mi nime igitur. si quis sciat diuitiis uti bene, & exper te.bene uiuet,sin min⁹,male.uerissime mihi uideris hoc dicere. & in uniuersum uero,colere hæc ut bona existẽtia,aut sp̃nere ut mala hoc est quod perturbat homines & lædit, cum colantq; ipsa & existiment per hæc sola esse, felicem esse, & omnia consequenter agunt gratia horum, quæ impiissima uidentur esse, hæc autem patiuntur propter boni ignorantiam

Finis Cebetis Tabulæ.

in præsenti & ptō impfecto, in aliis autem tēporibus simili grauisonis declinant, ut siquis nouit declinare bene uerbero & uerberor, fundamētū existētia omniū uerbo℞, illaboriose & hæc declinabit. qui aūt illa negligit & ho℞ inexptus erit, & labor ipsius inanis erit, sine principiis enim & fundamentis omnia inania.

Mixtio prima.

Mixtiones primæ coniugationis in indicatiuis, imperatiuis optatiuis, subiunctiuis, infinitiuis & participiis sic fiunt. e. & o in o. miscetur. e & ei in ei. duo ee in ei & o, in u. e & u in u. e & oi, in oi. e. & i i i. facio, cio. facis. cis. facit cit. faciebā. bā. faciebas. bas faciebat. bat. præteritū perfectū feci. præteritū plusq̄ perfectū feceram. aoristus feci. futurum faciam, temporaliter solum in his. & inclinatiue, ne q̧ est extra rem maius re fiat declinatio enim horum multis aliis dicta est, & mihi in primo & formatio eadem grauisonis. fac fac faciat faciat. feceris. fecerit. facito facito. optatiuum. facerem facerem. & mutatione mi in in æolice, facerem res ret, sic & Clamarē. arem. Clamarē. res. ret. & inaurarē inaurarē rarē. res. ret. fecissem. fecerim. fecerim, faciam. Subiunctiua si faciam am. facias. as. faciat at, si fecissem si fecero, pro futuro facere facere. fecisse fecisse factum ire, faciens faciens. faciens ens faciens faciens. qui fecit qui fecit facturus. passiua fio fio passiuum fis fis fit fit. fiebam fiebam. factus sum. es. est. pluralis tertia facti sunt communiter & ionice facti sunt, a tertia singulari, mutatione i in e & multiplicatione a omnis enim tertia singularis passiui ptīpfecti habens ante t uocalem longam mutās ipsam ī breuē, ionicā tertiam facit addito & a. factum est. facta sunt, propter quod circuflexi longa penultimātes, hāc corripiunt in debitā correptionē, clamarū est clamata sunt iauratū ē iaurata sūt. si āt uis & a tertia plurali commutatione n. in a ut uerberent uerberent, facti sunt facti sunt, debita correptione facta factus fueram. fiam factus fui fiā. factus fui fiam. fias as, factus sis factus sis, factus sis. fierem. fierē factus fuissem. fuerim. fiā. factus fuissem fiā si fi

ἐν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις χρόνοις ὡσαύτως τοῖς βαρυτόνοις κλίνεται. ὥστε εἴ τις οἶδε κλίνειν καλῶς τὸ τύπτω καὶ τύπτομαι θεμέλιον ὄντα πάντων τῶν ῥημάτων, ἀπόνως καὶ ταῦτα κλινεῖ· ὁ δὲ ἐκείνων ὀλιγωρῶν, καὶ τούτων ἄπειρος ἔσται, καὶ ὁ κόπος αὐτοῦ κενὸς ἔσται. χωρὶς γὰρ ἀρχῶν καὶ θεμελίων τὰ πάντα κενά.

Κρᾶσις τῆς πρώτης.

Αἱ δὲ κράσεις τῆς πρώτης συζυγίας ἐν ὁριστικοῖς, προστακτικοῖς, εὐκτικοῖς, ὑποτακτικοῖς, ἀπαρεμφάτοις, καὶ μετοχαῖς, οὑτωσὶ γίνονται. τὸ ε καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται. τὸ ε καὶ ει, εἰς ει. τὰ δύο εε, εἰς ει. τὸ ε καὶ ο, εἰς ου. τὸ ε καὶ ου, εἰς ου. τὸ ε καὶ οι, εἰς οι. τὸ ε καὶ η, εἰς η. Ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέει, εῖ. Ἐποίεον, ουν. ἐποίεες, εις. ἐποίεε, ει. Ὁ παρακείμενος, πεποίηκα. Ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεποιήκειν. Ὁ ἀόριστος, ἐποίησα. Ὁ μέλλων, ποιήσω. χρονικῶς μόνον ἐν τούτοις καὶ ἐγκλιτικῶς, ἵνα μὴ τὸ πάρεργον μεῖζον τοῦ ἔργου γένοιτο. ἡ κλίσις γὰρ τούτων πολλοῖς τε ἄλλοις εἴρηται, κἀμοὶ ἐν τῷ πρώτῳ. ὅ, τε σχηματισμὸς ὁ αὐτὸς τοῖς βαρυτόνοις. Ποίεε, ει. ποιεέτω. ποιείτω. Πεποίηκε, πεποιηκέτω. Ποίησον, ποιησάτω. Τὸ εὐκτικὸν, ποιέοιμι, ποιοῖμι. καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ην αἰολικῶς, ποιοίην, ης, η. οὕτω καὶ βοάοιμι, βοῷμι, βοῴην, ης, η, καὶ χρυσόοιμι, χρυσοῖμι, χρυσῴην, ης, η. πεποιήκοιμι. ποιήσαιμι. ποιήσεια. ποιήσοιμι. Ὑποτακτικά, ἐὰν ποιέω, ῶ. ποιέῃς, ῇς. ποιέῃ, ῇ. Ἐὰν πεποιήκω. Ἐὰν ποιήσω, ἀντὶ μέλλοντος. Ποιέειν, εῖν. πεποιηκέναι. ποιῆσαι. ποιήσειν. Ὁ ποιέων, ῶν. Ἡ ποιέουσα. ποιοῦσα. Τὸ ποιέον, οῦν. ὁ πεποιηκώς. ὁ ποιήσας. ὁ ποιήσων. Παθητικά.

Ποιέομαι ποιοῦμαι, τὸ παθητικόν. ποιέῃ, ῇ. ποιέεται, εῖται. ἐποιεόμην. ἐποιούμην. πεποίημαι. σαι. ται. τὸ πληθυντικὸν τρίτον πεποίηνται κοινῶς, καὶ ἰωνικῶς πεποιέαται, ἀπὸ τοῦ τρίτου ἑνικοῦ, τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α. πᾶν γὰρ τρίτον ἑνικὸν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἔχον πρὸ τοῦ τ φωνῆεν μακρὸν, τρέπον αὐτὸ εἰς βραχὺ, τὸ ἰωνικὸν τρίτον ποιεῖ, προστεθέντος καὶ α, πεποίηται, πεποιέαται. διὸ οἱ περισπώμενοι μακρᾷ παραλήγοντες, ταύτην συστέλλουσιν εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολήν. βεβόηται, βεβοάαται. κεχρύσωται, κεχρυσόαται. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου πληθυντικοῦ, ἀμοιβῇ τοῦ ν εἰς α, ὥσπερ τύψοιντο. τυψοίατο, πεποίηνται, πεποιέαται, τῆς ὀφειλομένης συστολῆς γινομένης, ἐπεποιήμην, πεποιήσομαι. ἐποιήθην, ποιηθήσομαι. ἐποιησάμην, ποιήσομαι. Ποιέου, οῦ. πεποίησο. ποιήθητι. ποίησαι. ποιεοίμην, ποιοίμην. πεποιῄμην. ποιηθείην. ποιηθησοίμην. ποιησαίμην. ποιησοίμην. ἐὰν ποιέ-

ῶμαι, ῶμαι. ἐὰν πεποιῶμαι. ἐὰν ποιηθῶ. ἐὰν ποιήσωμαι, ἀντὶ μέλλοντος πάντῃ τε. Ποιέεσθαι, εῖσθαι. πεποιῆσθαι. ποιηθῆναι. ποιήσασθαι. ποιήσεσθαι. ὁ ποιεόμενος, ούμενος. ὁ πεποιημένος. ὁ ποιηθείς. ὁ ποιησάμενος. ὁ ποιησόμενος. Σημείωσαι δὲ τὰ δισύλλαβα ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ συναίρεσιν μὴ πάσχειν, νέω, νέεις, εῖς. νέει, εῖ. πλέω, πλέεις, εῖς. πλέει, εῖ. ῥέω, ῥέεις, εῖς. ῥέει, εῖ. χέω, χέεις, εῖς. χέει, εῖ. καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς ἐν τρίτῳ, πλεῖται. ῥεῖται. καὶ τὸ δεῖται μετὰ τοῦτ. Δευτέρα ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ αω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ τῶν ἄλλων χρόνων τὸ α ἢ τὸ η ἔχει, οὕτωσίν. Ὅτε ὁ ἐνεστὼς αὐτῶν πρὸ τοῦ ω ε ἢ ι ἔχει τότε ὁ μέλλων τῷ α παραλήγει. ἐῶ, ἐάσω. θεῶ, θεάσω. ἀνιῶ, ἀνιάσω. ἐρυθριῶ, ἐρυθριάσω. ἀλλοιῶ, ἀλλοιάσω κοινῶς, καὶ ἀλλοιήσω ἰωνικῶς. Ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο, ἀκροῶ, ἀκροάσω. ἐξαιρεῖται βοῶ, βοήσω. γοῶ, γοήσω. ἀλοῶ, ἀλοήσω, καὶ ἀλοάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, περῶ, περάσω. φυρῶ, φυράσω. γηρῶ, γηράσω. ξυρῶ δὲ, ξυρεῖς. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ [illegible]. Ἔτι τὰ εἰς λω ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τῷ ε παραληγόμενα, γελῶ, γελάσω. ἐλῶ, ἐλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω μονοσύλλαβα, μὴ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι, δρῶ, δράσω. κλῶ, κλάσω. φλῶ, φλάσω. θλῶ, θλάσω. Ἔτι ὅτε ὁ ἐνεστὼς τῷ υ παραλήγει, τότε καὶ ὁ μέλλων τῷ η, ἐγγυῶ, ἐγγυήσω. λυῶ, λυήσω. δυῶ, δυήσω. Ἔτι τὰ εἰς λω μόνον ἢ μετὰ συμφώνου κατὰ σύλληψιν, εἴτε κατὰ διάστασιν, συλῶ, συλήσω. κραιπαλῶ, κραιπαλήσω. ὁμοκλῶ, ὁμοκλήσω. ποδαγρῶ, ποδαγρήσω. χολῶ, χολήσω. μελαγχολῶ, μελαγχολήσω. ἀσχολῶ, ἀσχολήσω. πλὴν τοῦ χαλῶ, χαλάσω. ἱλῶ, ἱλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω παράγωγα εἰς μι ποιοῦντα, χρῶ, χρήσω. ὅτι χρῆμι. πρῶ, πρήσω, ὅτι πρῆμι. τλῶ, τλήσω, ὅτι τλῆμι. Ἔτι τὰ εἰς ἄλλο τι σύμφωνον λήγοντα, σμῶ, σμήσω. κνῶ, κνήσω. ζῶ, ζήσω. νικῶ, νικήσω. πεινῶ, πεινάσω. διψῶ, διψήσω. κυβερνῶ, κυβερνήσω. τιμῶ, τιμήσω. ἡβῶ, ἡβήσω. τρυφῶ, τρυφήσω. τρυγῶ, τρυγήσω. σιγῶ, σιγήσω. σιωπῶ, σιωπήσω. σπῶ, σπήσω, τὸ ἀκολουθῶ. σπῶ δὲ σπάσω, τὸ ἀνασπῶ, ἀνασπάσω. Αἱ κράσεις τῆς δευτέρας συζυγίας εἰσὶν αὗται ἐν πᾶσι τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ παθητικοῖς. Τὸ α καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται. τὸ α καὶ ε ἐν διφθόγγῳ, εἰς α ὑπογεγραμμένον. τὸ α καὶ ε, εἰς α μακρόν. τὸ α καὶ ο, εἰς ω καὶ τὸ α καὶ ου, εἰς ω. τὸ α καὶ ειν, εἰς αν. Τὸ α καὶ οι, εἰς ῳ ὑπογεγραμμένον. Τὸ α καὶ η, εἰς α. Ὁριστικά, Βοάω, ῶ. βοάεις. ᾷς μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. ὡσαύτως καὶ τὸ βοάει, ᾷ. ἐβόα-

am.;am.si factus fuerim. si factus fuissem. si fiam pro futuro semper. fieri eri factum esse factum fuisse factum fuisse factum iri fiens fiens. factus factus factus faciendus. Nota autem bissyllaba in secunda & tertia persona contractionem non pati, eo is is it it nauigo nauigas as.nauigat at.fluo fluis is.fluit.it.fūdo fūdis is.it.it & ĩ passiuis in tertia, nauigatur fluitur & indige cum is secunda est per aō prolata in penultima futuri & aliorum temporum a aut i habet hoc modo cum præsens ipsorum ante o.e aut i habet tunc futuꝝ a penultimat. sino sinā specto spectabo,tristo tristabo erubeo erubebo altero rabo cōmuniter & alterabo ionice. Etiam penultimantia o . audio audiam excipitur Clamo clamabo fleo flebo trituro. abo & triturabo,etiam in rho supra unam syllabam, traiicio traiiciā misceo miscebo,senesco senescā,rado āt radis,radit n.in cute hoc. etiam in lo supra unam syllabam e penultimantia. rideo ridebo. ago agam. etiam in rho & lo solisyllaba non facientia deriuatiua i mi.facio faciam frango frangā rumpo. rūpam frango frangā.etiā cum præsens.y.penultimat,tūc & futurum i.spōdeo debo.seditiōi trado sed tradā,cōturbo.bo. ēt ĩ lo solū aut cū cōsonante p cōprehensionē,aut per distantiā, spolio spoliabo. crapulor crapulabor. minor minabor, podagror podagrabor, bilio biliam insanio insaniam, negocior negociabor.præterq̄ laxo laxabo,propitio, ꝓpitiabo, ēt ĩ ro & lo deriuatiua in mi faciētia,utor utar qm̄ utar incēdo ĩcendam qm̄ incēdo.fero ferā qm̄ fero.ēt in aliā aliquā consonātē desinētia,tergo tergā scalpo scalpā uiuo uiuā uinco uīcā, esurio esuriam sitio am.guberno bernabo honoro honorabo pubesco scā delitior abor,uidemio demiabo sileo.lebo taceo. ebo . sector sectabor.ĩ sequor,uello autē uellā uello.s.uellā.Cōmixtiones secundæ coniugationis sunt hæ in omnibus actiuis, & passiuis a. & o. in o. miscetur. a & e. in ei. diphthongum, in a subscriptum. a & e. in a longum. a & o in o. & a. &. u. in o. a. & in in an. a & oi in o subscriptum. a &, i in. a indicatiua clamo mo clamas clamas cum ascripto i similiter & clamat at clama-

bã bã·clamabas bas,clamabat.bat·clamaui clamarã maui.abo. clama.a.clamet.met.clamet et.clama clamet·clamarẽ· clamarẽ clamares res.clamaret ret.cũ i.& æolice,clamarẽ res·ret· clamaueri·clamauiſſẽ.clamauiſſẽ·clamẽ ſi clamẽ.mem clames es·clamet met,ſimiliter ĩ idicatiuis.ſi clamauiſſẽ.ſi clamauero·clamar̃ re.clamauiſſe clamauiſſe,clamatũ ire clamãs ans,clamãs.uociferatus,clamaturus,clamor mor,clamaris.aris,clamat·at, clamabar.bar·clamatus ſũ,clamatus ſũ,clamãbor,clamat⁹ ſum clamabor·clamar̃ re . clamat⁹ ſis.clamator·mator·clamarer rer.clamatus eſſem,clamatus fuiſſem,clamat⁹ eſſẽ,clamer,ſi clamer mer. ſi clamatus ſim.ſi clamat⁹ fuero·ſi clamat⁹ fuero·clamari ari. clamatũ fuiſſe,clamatũ fuiſſe,clamatũ eẽ, clamatũ iri,clamatus.tus clamatus. clamatus· clamatus, clamandus. tertia eſt quæ per oo profertur in penultima futuri & aliorum temporum o magno penultimat utplurimum in paucis autem o paruo ſic cum tertiæ uerba habent præpoſitum uerbale, tunc o magnum inuenies in penultima futuri,inauro.ro.inaurabo,quoniam aurum . deargẽto to deargẽtã,qm̃ argẽtũ.gypſo gypſabo,qm̃ gypſus,capio capiã qm̃ man⁹,ſuccẽdo ſuccẽdã qm̃ ignis corono , coronabo qm̃ corona,erigo erigã,qm̃ rect⁹,torqueo torq̃bo qm̃ tortus,lædo lædam qm̃ malus,humilio humiliabo,qm̃ humilis , & alia multa , præter pauca quædam habentia o paruum , aro arabo,iuro iurabo,culpo culpabo,paſcor o.paſcar quod & ĩ aliis tẽporibus eſt uidere. Cõmixtiones autem tertiæ ſic habent o & e in o miſcetur. o & oi in oi. o & e in u, duo oo in u o & in in un o & i in oi. inauro ro inauras ras,inaurat,rat·inaurabam,bã,inauraui inauraueram,inauraui inaurabo, inaura.ra. inaura inaurato, inaurarem, rem inaurauiſſem, inaurauerim inaurauerim inaurem,ſi inaurem rẽ,inaures res, inauret ret,ſimiliter ĩ indicatiuis, ſi inaurauiſſem ſi inaurauero, inaurare re, inaurauiſſe inauraſſe, inauratũ ire inaurans inaurans,inaurans inaurans, inauraturus, inauror inauror inaurabar bar, inauratus fui, inauratus fueram inauratus ſum,inauratus fui inaurabor,inaurare inaurare, inauratus inaurator,inaurator·inaurarer·arer . inauratus fuiſſem , inaura-

ον, ων· ἐβόαον, αον· ἐβόαε, α· βεβόηκα· ἐβεβοήκειν· ἐβόησα· βοήσω. βόαε, α· βοαέτω, άτω· βεβόηκε, κέτω· βόησον· σάτω· βοάοιμι, ῷμι· βοάοις, ῷς· βοάοι, ῷ μετὰ τοῦ ι· καὶ αἰολικῶς, βοῴην, ης, η· βεβοήκοιμι· βοήσαιμι· βοήσεια· βοήσοιμι. ἐὰν βοάω, ῶ· βοάῃς, ᾷς· βοάῃ, ᾷ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς. ἐὰν βεβοήκω· ἐὰν βοήσω· βοάειν, ᾶν· βεβοηκέναι· βοῆσαι· βοήσειν· ὁ βοάων, ῶν· ὁ βεβοηκώς· ὁ βοήσας· ὁ βοήσων· βοάομαι, ῶμαι· βοάῃ, ᾷ· βοάεται, ᾶται· ἐβοαόμην, ώμην· βεβόημαι· ἐβοήθην· βοηθήσομαι· ἐβοησάμην· βοήσομαι. βοάου, ῶ· βεβόησο· βοήθητι· βόησαι. βοαοίμην, ώμην· βεβοοίμην· βοηθείην· βοησαίμην· βοησοίμην· ἐὰν βοάωμαι, ῶμαι· ἐὰν βεβοῶμαι· ἐὰν βοηθῶ· ἐὰν βοήσωμαι· βοάεσθαι, ᾶσθαι· βεβοῆσθαι· βοηθῆναι· βοήσασθαι· βοήσεσθαι. ὁ βοαόμενος, ώμενος· ὁ βεβοημένος· ὁ βοηθείς· ὁ βοησάμενος· ὁ βοησόμενος. τρίτη ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ οω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ τῶν ἄλλων χρόνων τῷ ω μεγάλῳ παραλήγει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ἐν ὀλίγοις δὲ τῷ ο μικρῷ οὕτωσίν. ὅτε τὰ τῆς τρίτης ῥήματα ἔχουσι προσκείμενον ῥηματικόν, τότε τὸ ω μέγα εὑρήσεις ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος· χρυσόω, ῶ, χρυσώσω, ὅτι χρυσός· ἀργυρόω, ῶ, ἀργυρώσω, ὅτι ἄργυρος· γυψῶ, γυψώσω, ὅτι γύψος· χειρῶ, χειρώσω, ὅτι χείρ· πυρῶ, πυρώσω, ὅτι πῦρ· στεφανῶ, στεφανώσω, ὅτι στέφανος· ὀρθῶ, ὀρθώσω, ὅτι ὀρθός· στρεβλῶ, στρεβλώσω, ὅτι στρεβλός· κακῶ, κακώσω, ὅτι κακός· ταπεινῶ, ταπεινώσω, ὅτι ταπεινός· καὶ ἄλλα πάμπολλα. πλὴν ὀλίγων τινῶν τῶν ἐχόντων τὸ ο μικρόν· ἀρῶ, ἀρόσω· ὀμῶ, ὀμόσω· ὀνῶ, ὀνόσω· βόω, ῶ, βόσω· ὅπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις ἐστὶν ἰδεῖν. αἱ δὲ κράσεις τῆς τρίτης οὕτως ἔχουσι· τὸ ο καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται· τὸ ο καὶ οι, εἰς οι· τὸ ο καὶ ε, εἰς ου· τὰ δύο οο, εἰς ου· τὸ ο καὶ ει, εἰς ουν· τὸ ο καὶ η, εἰς οι. χρυσόω, ῶ· χρυσόεις, οῖς· χρυσόει, οῖ· ἐχρύσοον, ουν· κεχρύσωκα· ἐκεχρυσώκειν· ἐχρύσωσα· χρυσώσω· χρύσοε, ου· κεχρύσωκε· χρύσωσον· χρυσόοιμι, οῖμι· κεχρυσώκοιμι· χρυσώσαιμι· χρυσώσεια· χρυσώσοιμι· ἐὰν χρυσόω, ῶ· χρυσόῃς, οῖς· χρυσόῃ, οῖ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς· ἐὰν κεχρυσώκω· ἐὰν χρυσώσω· χρυσόειν, οῦν· κεχρυσωκέναι· χρυσῶσαι· χρυσώσειν· ὁ χρυσόων, ῶν· ὁ κεχρυσωκώς· ὁ χρυσώσας· ὁ χρυσώσων. χρυσόομαι, οῦμαι· ἐχρυσοόμην, ούμην· κεχρύσωμαι· ἐκεχρυσώμην· ἐχρυσώθην· ἐχρυσωσάμην· χρυσώσομαι. χρυσόου, οῦ· κεχρύσωσο· χρυσώθητι· χρύσωσαι. χρυσοοίμην, οίμην· κεχρυσῴμην· χρυσω-

θείην. χρυσωσαίμην. χρυσοσοίμην. Εαν χρυσόωμαι, ῶμαι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόηται, οῦται, καὶ χρυσῶται. Εαν κεχρυσῶμαι. Εαν χρυσωθῶ. Εαν χρυσώσωμαι. Χρυσόεσθαι, οῦσθαι. κεχρυσῶσθαι. χρυσωθῆναι. χρυσώσεσθαι. χρυσώσεσθαι. Ο χρυσοόμενος, ούμενος. ὁ κεχρυσωμένος. ὁ χρυσωθείς. ὁ χρυσωσάμενος. ὁ χρυσωσόμενος.

Περὶ τῶν εἰς μι.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, καὶ περὶ τῶν εἰς μι λέγωμεν βραχύτατα, ὧν αἱ συζυγίαι, ὡς ἔγνωσται, τέσσαρές εἰσι. τούτων ἡ πρώτη, ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων, τιθέω, ῶ, τίθημι. ἡ δευτέρα, ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἱστάω, ῶ, ἵστημι. ἡ τρίτη. ἀπὸ τῆς τρίτης, διδόω, ῶ, δίδωμι. ἡ δὲ τετάρτη, ἀπὸ τῶν εἰς νω βαρυτόνων μέχρι παρατατικοῦ κλινομένη. ζευγνύω, ζεύγνυμι. πηγνύω, πήγνυμι. ὀλύω, ὄλυμι. καὶ ἡ μὲν πρώτη καὶ δευτέρα, τῷ η παραλήγει. ἡ δὲ τρίτη, τῷ ω. ἡ δὲ τετάρτη, τῷ υ. κοινὸν δ' αὐταῖς ἐν τῷ μέλλοντι ἀποβάλλειν τὴν πρώτην συλλαβήν. τίθημι, θήσω. ἵστημι, στήσω. δίδωμι, δώσω. καὶ ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς, μακρᾷ παραλήγειν. ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς, βραχείᾳ, τίθημι, τίθεμαι. ἵστημι, ἵσταμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. εἰ μή που ποιητικὴ ἀδεία τοὐναντίον ἐν τοῖς παθητικοῖς γένοιτο, ὡς τίθημαι. ἀκάχημαι. δίζημαι, καὶ ἄλλα ἰωνικά. οἱ δὲ αἰολεῖς τίθαιμι, ἵσταιμι λέγουσι. καὶ τὰ μὲν εἰς μι, ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ καὶ ἀορίστῳ δευτέρῳ, ἰδίαν ἔλαχον κλίσιν. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις χρόνοις, ὁμοιοτρόπως τοῖς βαρυτόνοις κλίνονται. ἃ πρὸ τῶν ἄλλων δεῖ καλῶς μαθεῖν. σχηματίσεις δὲ αὐτῶν τὰ δεύτερα πρόσωπα ἀπὸ τῶν πρώτων, τροπῇ τοῦ μι εἰς σ. τίθημι, τίθης. ἵστημι, ἵστης. δίδωμι, δίδως. ζεύγνυμι, ζεύγνυς. τὰ δὲ τρίτα, ἀπὸ τῶν δευτέρων, προσθέσει ι. τίθης, τίθησι, καὶ τίθητι δωρικῶς. ἵστης, ἵστησι. δίδως, δίδωσι. ζεύγνυς, ζεύγνυσι. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν, ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ, τροπῇ τοῦ ε εἰς ον, ὥσπερ καὶ τὰ βαρύτονα. τίθετε, τίθετον, τίθετον. ἵστατε, ἵστατον, ἵστατον. δίδοτε, δίδοτον, δίδοτον. ζεύγνυτε, ζεύγνυτον, ζεύγνυτον. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ληγούσης, καὶ συστολῇ τῆς παραληγούσης. ἢ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς κατὰ παλαιούς. τίθεμεν. ἵσταμεν. δίδομεν. ζεύγνυμεν. Τὸ πληθυντικὸν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μεν εἰς τε, τίθεμεν, τίθετε. ἵστατε. δίδοτε. ζεύγνυτε.

tus fuissem. inauratus fuissem, inaurer, si inaurer rer inau rere re inauretur. tur, & inauret, si inauratus fuissem si inaurat? sim si inauratus fuero. inaurari ri. inauratum fuisse. in auratum esse, inauratum esse, inauratum iri, inauratus atus. inauratus, inauratus, inauratus inaurandus.

De in mi.

His ita se habentibus, & de in mi dicamus breuissi me, quorum cõiugationes ut cognitũ ẽ quatuor sunt, harum prima a prima circunflexorum, pono pono. pono secunda a secunda, sisto sisto sisto. tertia a tertia do do do. quarta autem ab in yo grauisonis usque ad præteritum imper fectum declinata, iungo iungo, coagulo, coagulo, perdo perdo. & prima quidem & secunda i penultimat tertia autem o. quarta autem y commune autem ipsis in futuro abiice re primam syllabam, pono ponam, sisto sistam, do dabo, & in actiuis quidem longa penultimare, in passiuis autem, breui pono ponam, sisto sto do dor, iungo iungor, nisi alicubi poetica licentia contrarium in passiuis fiat, ut ponor, mœreo. quæro & alia ionica, æoles autem ponor sto dicunt, & in mi quidẽ in præsenti quidẽ & ptõ impfecto & aoristo secundo propriam sortita sũt declinationẽ, in aliis aũt tẽporibus eodẽ mõ grauiso nis declinant, quæ ante alia oportet bene didicisse, formabis ãt ipsorum secundas personas a primis mutatione mi in s. pono ponis. sisto, sistis. do das. iungo iungis tertias autem a secundis, additione i. ponis ponit & po nit dorice, sistis sistit, das dat, iungis iungit secunda & tertia dualium a secunda plurali, mutatione e. in on sicut & grauisona, ponitis ponitis po nunt, sistitis sistitis sistunt. datis datis dant. iungitis iungi tis iungunt. pluralis prima a singulari prima transmu tatione ultimæ & correptione penultimæ uel a participali genitiuo secundum ueteres, ponimus sistimus da mus iungimus. pluralis secunda a prima mutatione men in te ponimus ponitis sistitis datis iungitis.

pluralis tertia simili uoce participalibus datiuis pluralibus ponunt. sistunt. dant iungunt & ionice ponunt dant iungunt at sisto, sistunt facit propter uocalitatem, etiã & eunt attice ex contractione, & imittunt & similia, ptũm imperfectum a præsenti. mutatione m in n. additione consueti augumenti pono, ponebam sisto sistebam, do dabam, iungo iungebam secunda a prima mutatione n in s. tertia a secunda abiectione s. & reliqua eodem modo præsenti præteritum perfectum a futuro, ponam posui stabo steti dabo dedi, præteritum plusq̃ perfectum a ptõperfecto secundum grauisona, posueram steteram dederam posui autẽ & posueram boetice, mutatione i in ei, sicut heroes pro heroes unde & positus sum per ei at steti per a, ad differentiam steti. a. sto. aoristus primus, posui, steti dedi posui autem pro posui & dedi pro dedi extra regulam, cum quibus & mihi notatum est in his quæ sunt in mi, sicut dixi & tuli in grauisonis aoristus secundus, posui posuisti posuit per i reliqua uero per e. steti stetisti. stetit. dedi dedisti dedit per o magnum. reliqua autẽ p o paruũ, futurũ ponã sistam dabo. scire aũt oportet quod in mi superdissyllaba quidẽ existentia ante penacuunt pono. do bissyllaba autem acuuntur. sum aio dico inclinata uero acuuntur & composita ante penacuuntur, assentior ad sum, eo autem. idest proficiscor ante circunflectitur. & primæ & secundæ, defectiua. tertiæ uero præter do defectiua. quartæ autem usq; ad præteritum perfectum. imperatiuorum quæ in thi a genitiuo propriorum participiorum fiunt abiectione n & transmutatione ultimæ in thi ponentis pone. pro pone, ponat ponẽtis ponito & ponito, ponat, stãti sta. stet stantis sta stet, dantis, da det dantis dato & dato det iungentis. iunge iungat. in on autem & in e ut grauisona, posueris fuerit steteris. steterit, sistito sistat, dederis rit optatiuorum autem in in quidem ut passiua primi & secundi aoristi, ponerẽ es. et, posuerĩ is it, sisterem starem darẽ dederĩ in mi ut grauisona posuissem sses sset stetissem sisterem cõmune sisterem æolicum, dedissem, posuissem, sistam,

dem subiunctiuorum autem

τὸ πληθυντικὸν τρίτον ὁμοφώνως ταῖς μετοχικαῖς δοτικαῖς πληθυντικαῖς, τιθεῖσι· ἱστᾶσι· διδοῦσι· ζευγνῦσι· καὶ ἰωνικῶς, τιθέασι· διδόασι· ζευγνύασι. τὸ δὲ ἵστημι, ἱστᾶσι ποιεῖ δι᾽ εὐφωνίαν· ἔτι καὶ ἱᾶσιν ἀττικῶς ἐκ συναιρέσεως, καὶ ἀφιᾶσι, καὶ τὰ ὅμοια. Ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ μ εἰς ν, προσθέσει τῆς συνήθους αὐξήσεως, τίθημι, ἐτίθην· ἵστημι, ἵστην· δίδωμι, ἐδίδων· ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. τὸ τρίτον ἐκ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοιοτρόπως τῷ ἐνεστῶτι.

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, θήσω, τέθεικα· στήσω, ἕστακα. δώσω, δέδωκα. Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου κατὰ τὰ βαρύτονα, ἐτεθείκειν· ἑστάκειν· ἐδεδώκειν. τὸ δὲ τέθεικα καὶ ἐτεθείκειν, βοιωτικῶς, τροπῇ τοῦ η εἰς ει. ὥσπερ εἴρωες, ἀντὶ ἥρωες. ὅθεν καὶ τὸ τέθειμαι διὰ ει. τὸ δὲ ἕστακα διὰ τοῦ α, εἰς διαφορὰν τοῦ ἕστηκα, ἀπὸ τοῦ ἑστήκω. Ὁ ἀόριστος πρῶτος, ἔθηκα· ἔστησα· ἔδωκα. τὸ δὲ ἔθηκα, ἀντὶ ἔθησα, καὶ ἔδωκα, ἀντὶ ἔδωσα ἔξω τοῦ κανόνος· μεθ᾽ ὧν καὶ τὸ ἧκα σεσημείωται ἐν τοῖς εἰς μι, ὥσπερ τὸ εἶπα, καὶ ἤνεγκα ἐν τοῖς βαρυτόνοις. Ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἔθην, θης, θη, διὰ τοῦ η. τὰ δὲ λοιπὰ, διὰ τοῦ ε· ἔστην, στης, στη· ἔδων, δως, δω, διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὰ δὲ λοιπὰ, διὰ τοῦ ο μικροῦ. μέλλων· θήσω· στήσω· δώσω. Εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι τὰ εἰς μι ὑπερδισύλλαβα μὲν ὄντα, προπαροξύνονται. τίθημι· δίδωμι. δισύλλαβα δὲ, ὀξύνονται. εἰμί· φημί· ἠμί. ἐγκλινόμενα δὲ, ὀξύνονται· καὶ σύνθετα, προπαροξύνονται· σύμφημι· πάρειμι. τὸ δὲ εἶμι τὸ πορεύομαι, περισπᾶται. καὶ τὰ μὲν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας, ἀνελλιπῆ. τὰ δὲ τῆς τρίτης πλὴν τοῦ δίδωμι, ἐλλιπῆ. τὰ δὲ τῆς τετάρτης, μέχρι παρατατικοῦ. Τῶν δὲ προστακτικῶν τὰ μὲν, εἰς θι ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν ἰδίων μετοχῶν γίνονται, ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θι. τιθέντος, τίθετι, ἀντὶ τίθεθι· τιθέτω· θέντος, θέτι, καὶ θὲς, θέτω. ἱστάντος, ἵσταθι, ἱστάτω· στάντος, στῆθι, στήτω· διδόντος, δίδοθι, διδότω· δόντος, δόθι, καὶ δὸς, δότω· ζευγνύντος, ζεύγνυθι, ζευγνύτω. Τὰ δὲ εἰς ον καὶ εἰς ε, ὡς τὰ βαρύτονα, τέθεικε, τω· ἕστακε, ἑστακέτω. στῆσον, στησάτω· δέδωκε, τω. Τῶν δὲ εὐκτικῶν τὰ μὲν, εἰς ην ὡς τὰ παθητικὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου, τιθείην, ης, η· θείην, ης, η· ἱσταίην, σταίην· διδοίην, δοίην. τὰ δὲ; εἰς μι ὡς τὰ βαρύτονα, τεθείκοιμι, κοις, κοι· ἑστάκοιμι· στήσαιμι τὸ κοινὸν, στήσεια τὸ αἰολικόν· δεδώκοιμι, θήσοιμι· στήσοιμι·

(δώσοιμι· Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν·

τὰ μὲν περισπώμενα, ὡς τὰ παθητικὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἐὰν τιθῶ, θῇς, θῇ. ἐὰν θῶ. ἐὰν ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ διὰ τοῦ α. ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ. ἐὰν διδῶ. ἐὰν δῶ. τὰ δὲ παροξύτονα, ὡς τὰ βαρύτονα, ἐὰν τεθείκω. ἐὰν ἑστάκω. ἐὰν στήσω. ἐὰν δεδώκω. Τῶν δὲ ἀπαρεμφάτων τὰ μὲν, εἰς ναι. τὰ δὲ, εἰς ειν. τιθέναι. τεθεικέναι. θεῖναι. ἱστάναι. ἑστακέναι. στῆσαι. στῆναι. διδόναι. δεδωκέναι. δοῦναι. ζευγνύναι, θήσειν, στήσειν, δώσειν, ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁριστικῶν ὡς τὰ βαρύτονα. Τῶν δὲ μετοχῶν αἱ μὲν, εἰς εις. αἱ δὲ, εἰς ας, καὶ ως, καὶ ους, καὶ υς, τριγενῶς. ὁ τιθείς. ἡ τιθεῖσα. τὸ τιθέν. ὁ θείς. ὁ τεθεικώς. ὁ θήσων. ὁ ἱστάς. ὁ ἑστακώς. ὁ στάς. ὁ στήσων. ὁ διδούς. ὁ δεδωκώς. ὁ δούς. ὁ δώσων. ὁ ζευγνύς. Καὶ τὰ παθητικὰ, τίθεμαι, ἐθέμην. τέθειμαι, ἐτέθην. ἐθέμην. θήσομαι. καὶ τἆλλα κατὰ τὰ προγεγραμμένα ἐν διαφόροις ἐρωτήμασι καὶ ἐπιτομαῖς τῶν νεωτέρων, ὧν πρῶτος ὁ σοφὸς Μανουῆλος ὁ χρυσολωρᾶς, ὁ φυτεύσας καὶ διδάξας ἐν ἰταλίᾳ τὰ ἑλληνικά. οὗ τὸ βιβλίον οὐκ οἶδ᾽ ὅπως τινὲς τῶν ἀμαθῶν συστείλαντες, διέφθειραν. καὶ μετ᾽ ἐκεῖνον μετὰ πολλὰ ἔτη ὁ πάντ᾽ ἄριστος Θεόδωρος ὁ γαζῆς τέτταρα βιβλία συνέθηκε κάλλιστα καὶ ἐλλογιμώτατα. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμετέρα γραμματικὴ ποικίλη τε τυγχάνει, καὶ δύσκολος, καὶ οἷόν τι πέλαγος ἀχανὲς, οὐ δεῖ τοὺς ἀκροατὰς μόναις ἀρκεῖσθαι ταῖς ἐπιτομαῖς, ὥσπερ σκιαγραφίαις οὔσαις, ἀλλὰ μετ᾽ ἐκείνας ζητεῖν τὰ εὑρισκόμενα παλαιὰ καὶ νέα ἐρωτήματα, ἀφ᾽ ὧν καὶ αὐτὸς ταυτὶ ἠρυσάμην. καὶ ὅσα εὐχερῶς εὕρηνται. τὰ τέτταρα βιβλία Ἀπολλωνίου τοῦ δυσκόλου. Ἡρωδιανοῦ πλεῖστα. Συγγέλου τοῦ ἱεροσολυμίτου τὸ περὶ συντάξεως. Μαξίμου τοῦ πλανούδου τὸν διάλογον, καὶ τὸ περὶ συντάξεως, καὶ περὶ μεταβατικῶν, καὶ ἀμεταβάτων. Τρύφωνος καὶ Θεοδοσίου, καὶ Χοιροβοσκοῦ τὰ εὑρισκόμενα. περὶ συνωνύμων ῥημάτων. περὶ τρόπων καὶ σχημάτων ποιητικῶν. περὶ παθῶν. περὶ πνευμάτων. περὶ ποιότητος καὶ ποσότητος. περὶ ὀρθογραφίας. περὶ ἰδιωμάτων. τὰ τοῦ Μοσχοπούλου πάντα. τὰς ἐκλογὰς Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου. τὰς τοῦ Φρυνίχου. τὰς τοῦ Ἁρποκρατίωνος. τὸν Πολυδεύκην αὐτόν. τὰ περὶ μέτρων διάφορα, καὶ τὰ τοῦ Ἡφαιστίωνος. τὸ περὶ τόνων Ἡρωδιανοῦ καὶ Θεοδοσίου, ὃ συνέτεμον ἐν βραχεῖ. τὰ λεξικά. τὰ ἐτυμολογικά. καὶ τἆλλα ὅσα εἰς τὰς ἀρχὰς ἀνήκει, καὶ θεμέλια τῆς ἑλληνικῆς γλώττης. ἃ εἴ τις ἀκριβῶς οἶδε, θαρρούντως δύναται πλεῦσαι τὸ ἐπίπονον τουτὶ πέλαγος. Ἔῤῥωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε. καὶ εἴ τι σφαλερὸν εἴρηται ἐπιδιορθώσαντες, σύγγνωτε. ἀνθρώπινον

circunflexa quidem ut passiua primi & secundi aori-
sti si ponã as at si posuerim ris rit. sistam sistas sistat, p a. sistẽ stes
stet si det si dederit. at penacuta ut grauisona, si posuissem
si stetissem si stetero si dedissem infinitiuorũ ãt alia quidẽ in næ
alia uõ in in, ponere posuisse posuisse, sistere stetisse statuisse. staĩ
dare dedisse, dare iungere positumire statumire datumire. a
propriis indicatiuis ut grauisona participiorum autem alia qdẽ
in is alia uero in as & os & us & y trigeneriter ponens ponens
ponens ponens ponẽs positurus sistens stãs stans staturus dans
qui dedit dans daturus iungens & passiua po-
nor, positus sum positus sum positus sum ponar & alia secundũ
antescripta in diuersis interrogamentis & compendiis
iuniorũ quorũ primus doctus Manuelus Chrysoloras q plãtauit
& docuit in italia græcas literas cuius liber nescio quo pacto qui
dam ex imperitis contrahentes corrupere, & post illum multos
post annos omnia optim⁹ Theodor⁹gaza q̃tuor libros cõposuit
pulcherrimos, & eruditissimos. quoniã uero nr̃a grãmatica ua-
riáq; existit & difficilis, & ueluti quoddã pelagus ĩmẽsũ, nõ op⁹ẽ
auditores solis contentos esse compendiis, tanq̃ umbrati-
les pugnæ sint, sed post illa quærere quæ inueniuntur uetera &
noua interrogamenta, a qb⁹ & hæc ipse hausi, & quæcunq; facile
inuenta sunt. quatuor libri Apollonii difficilis. Herodia
ni plurima, Syngeli Hierosolimitæ de constructione maxi-
mi plamidæ disputationem & de constructione & de
transitiuis & intransitiuis uerbis. Tryphonis & Theodosii &
Chœrobosci quæ inueniuntur, de æquiuocis uerbis de
inuersionibus & figuris poeticis, de affectibus, de flatibus
de qualitate & quantitate, de recta scriptione, de proprie
tatibus Moschopoli omnia. excepta Thomæ magistri.
Phrynici Apocrationis, pollucem ipsum
De Carminibus uaria & Hephæstionis, de sonis Hero-
diani & Thodosii quod contraxi in breue. dictionaria. nomi
nũ ueriloqa, & alia q̃cũq; ad prĩcipia spectãt, & fundamẽta græ-
cæ linguæ, quæ siquis exacte nouit confidenter potest naui-
gare laboriosum hoc pelagus, ualete qui legitis, & memineri-
tis, & siquid erroneũ dictũ fuerit emendãtes, ignoscite, humana

enim passio ē peccare. De nomine quidem editum fuit in mediolano tempestate Francisci Sfortiæ Ducis, rogatu Philippi ferufini & Bartholomæi chalci & Bonini bombritii, quibus gratificatus & regulas uerborum addidi octo partium orationis compendio sæpenumero impresso, quæ argumēto huic congruebant. Anno a dei ortu, millesimo cccc lxiii. de uerbo autem congestus quidem ibi, editus autem est hic in Messana Siciliæ etiam & de constructiōe uerborū secundū latinos & nō nulla alia, Anno millesimo q̈drigentisimo sexagesimo octauo. sit felix, ut primus.

Constantini Lascaris Byzantii De Pronominibus Secūdū Omnē linguā & poeticū usum.

Quoniam igitur & pronomina exacte scire longe utile introductitiis existit, necessarium existimaui de ipsis in compēdio tractare, nō solū secūdū cōem cōsuetudinē ut nōnulli, sed secūdum omnem linguam, & poeticum usum, ne de ipsis dubitent poetarum auditores alia præter consueta inuenientes, pronomen igitur est pars orationis casualis pro nomine accepta. nominibus enim tertiam personam ostendentibus, hoc introductum est, ut omnia ostēdat. casuum quidē nominis particeps factū, personarꝫ autē uerbi. huius aūt principales spēs qnqꝫ primitiuum, possessiuū. d̄mōstratm̄ relātm̄, & cōpositū de qbus dicēdū ē. primitiua sunt tria. primæ psonæ nominatiu⁹ qdē, ego cōiter, attice uō, ego qdē, soliti eni sūt ipi assūmentes repletiuas coniunctiones attollere dictiones . dorice autem ego & ego. genitiuus mei cōmuniter, & mei sine e sic & in datiuo & accusatiuo per ablationem, inclinatiue, & ionice mei quod aliquando quidem assumit i. & fit mei, interdum uero then & fit mei & per concisionem, mei, dorice autem & æolice mei datiuus mihi. & mihi accusatiuus me & me, uocatiuos āt qđ priæ ē psonæ nō habet, nemo. n. seipsum uocat, nominatiuus, & accusatiuus dualis, nos & nos, genitiu⁹ & datiuus nostri & nobis. nominatiuus. pluralis, nos. nos . dorice autem

γὰρ πάθος τὸ ἁμαρτάνειν. Τὸ μὲν περὶ ὀνόματος ἐξέδοτο ἐν μεδιολάνῳ, ἐπὶ φραγκίσκου σφορτίου τοῦ ἡγεμόνος, ἀξιώσει φιλίππου φερρουφίνου, καὶ βαρθολομαίου τοῦ χάλκου, καὶ βωνίνου τοῦ βομβεικίου, οἷς χαριζόμενος, καὶ τοὺς κανόνας τῶν ῥημάτων προσέθηκα τῇ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου ἐπιτομῇ τῇ πολλάκις ἐντυπωθείσῃ. οἳ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἥρμοζον. Ἔτει ἀπὸ θεογονίας, χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ τρίτῳ. τὸ δὲ περὶ ῥήματος, ἐσχεδιάσθη μὲν ἐκεῖ, ἐξέδοτο δὲ ἐνταῦθα ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας. ἔτι καὶ τὸ περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων κατὰ λατίνους, καὶ ἄλλα τινά. Ἔτει χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ. Εἴη εὐτυχὲς ὥσπερ τὸ πρῶτον.

Κωνσταντίνου λασκάρεως τοῦ βυζαντίου περὶ ἀντωνυμιῶν κατὰ πᾶσαν διάλεκτον καὶ ποιητικὴν χρῆσιν.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ τὰς ἀντωνυμίας ἀκριβῶς εἰδέναι πάνυ χρήσιμον τοῖς εἰσαγωγικοῖς τυγχάνει, ἀναγκαῖον ἡγησάμην περὶ αὐτῶν ἐν συνόψει διαλαβεῖν, οὐ μόνον κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν ὥς τινες, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν διάλεκτον καὶ ποιητικὴν χρῆσιν, ἵνα μὴ περὶ αὐτῶν ἀμφισβητοῖεν οἱ τῶν ποιητῶν ἀκροαταὶ ἄλλας παρὰ τὰς συνήθεις εὑρίσκοντες. Ἀντωνυμία τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικὸν ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανόμενον· τῶν γὰρ ὀνομάτων τρίτον πρόσωπον ἐμφαινόντων, αὕτη παρεισήχθη ἵνα τὰ πάντα δηλώσῃ· τῶν μὲν πτώσεων τοῦ ὀνόματος κεκοινωνηκυῖα, τῶν δὲ προσώπων τοῦ ῥήματος. ταύτης δὲ ἀρκτικὰ εἴδη πέντε· πρωτότυπον· κτητικόν· δεικτικόν· ἀναφορικόν, καὶ σύνθετον περὶ ὧν λεκτέον. Πρωτότυποι εἰσὶ τρεῖς. Τοῦ πρώτου προσώπου ἡ ὀνομαστικὴ μὲν, ἐγὼ κοινῶς· ἀττικῶς δὲ, ἔγωγε. εἰώθασι γὰρ αὐτοὶ προσλαμβάνοντες παραπληρωματικοὺς συνδέσμους ἐπαίρειν τὰς λέξεις· δωρικῶς δὲ, ἐγὼν, καὶ ἐγώνη. Ἡ γενικὴ, ἐμοῦ κοινῶς, καὶ μου χωρὶς τοῦ ε. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῆς δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς κατ' ἀφαίρεσιν, ἐγκλιτικῶς. καὶ ἰωνικῶς ἐμέο· ὅπερ ποτὲ μὲν προσλαμβάνει τὸ ι, καὶ γίνεται ἐμοῖο, ποτὲ δὲ θεν, καὶ γίνεται ἐμεόθεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐμέθεν. δωρικῶς δὲ καὶ αἰολικῶς, ἐμεῦ. Ἡ δοτικὴ, ἐμοὶ, καὶ μοι. Ἡ αἰτιατικὴ, ἐμὲ καὶ με. κλητικὴν δὲ ἡ τοῦ πρώτου προσώπου οὐκ ἔχει. οὐδεὶς γὰρ ἑαυτὸν καλεῖ. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ, νῶϊ, καὶ νώ. Ἡ γενικὴ, καὶ δοτικὴ, νῶϊν, καὶ νῷν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, ἡμέες, ἡμεῖς, δωρικῶς

δὲ καὶ αἰολικῶς, ἄμμες. οὗ κατ' ἀναλογίαν ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκή, ἄμμε. Ἡ γενική, ἡμέων, ἡμῶν. καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι, ἡμείων. καὶ αἰολικῶς, ἀμμέων. Ἡ δοτική, ἡμῖν περισπωμένως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ὀξυτόνως δὲ παρὰ ποιηταῖς, ὅτε τὸ ι βραχὺ τυγχάνει. καὶ δωρικῶς ἅμιν, καὶ αἰολικῶς, ἄμμιν. Ἡ αἰτιατική, ἡμέας, ἡμᾶς. καὶ αἰολικῶς, ἄμμε. Τοῦ δευτέρου προσώπου ἡ ὀνομαστική, σὺ κοινῶς, καὶ δωρικῶς τὺ, καὶ τύνη. Ἡ γενικὴ κοινῶς σοῦ, καὶ ἰωνικῶς σέο, καὶ σεῖο ποιητικῶς, καὶ ἀττικῶς σεόθεν, καὶ σέθεν. δωρικῶς δὲ καὶ αἰολικῶς, σεῦ. Ἡ δοτική, κοινῶς μὲν σοί. δωρικῶς δέ, τοί. διαφέρει δὲ τῆς ὀνομαστικῆς, ὅτι ἐκείνης μὲν τὸ σὺ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται, ταύτης δὲ διὰ τῆς οι διφθόγγου. Ἡ αἰτιατική, σέ. καὶ δωρικῶς, τύ. Ἡ κλητική, σύ. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκή, σφῶϊ, καὶ σφῶ. Ἡ γενικὴ καὶ δοτική, σφῶϊν, καὶ σφῷν. Ἡ κλητική, ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντική, ὑμέες, ὑμεῖς. καὶ δωρικῶς ὑμές, καὶ αἰολικῶς, ὔμμες. ἧς κατ' ἀναλογίαν ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ ὔμμε. ἡ γενική, ὑμέων, ὑμῶν, καὶ ὑμείων, καὶ αἰολικῶς, ὑμμέων. ἡ δοτικὴ ὑμῖν, περισπωμένη μὲν παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὀξυτονουμένη δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς, ὅτε τὸ ιν βραχύ ἐστι. καὶ δωρικῶς ὕμιν, καὶ αἰολικῶς ὔμμιν. ἡ αἰτιατική, ὑμέας, ὑμᾶς. καὶ δωρικῶς καὶ αἰολικῶς, ἄμμε. διαφέρουσι δὲ τὰ πληθυντικὰ τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τοῦ πρώτου, ὅτι ἐκεῖνα μὲν διὰ τοῦ η γράφονται, ταῦτα δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. ἡ κλητική, ὑμεῖς. Τοῦ τρίτου προσώπου ἡ ὀνομαστικὴ κατὰ παλαιοὺς ἵ, καὶ ὅς. ἡ γενική, κοινῶς μὲν, οὗ. ἰωνικῶς δέ, ἕο, καὶ εἷο. ἀττικῶς, ἕθεν. καὶ δωρικῶς, εὗ. τὸ δὲ ἐμοῖο, καὶ σοῖο, καὶ οἷο, οὐ γίνονται ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν κτητικῶν, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ, ἔθει ἰωνικῷ. ἡ δοτική, οἷ. καὶ προσθέσει, ἑοῖ. ἡ αἰτιατική, ἕ. ὅθεν ἕθεν, καὶ ἑέ. κλητικὰς δὲ οὐκ ἔχει. οὐδεὶς γὰρ τὸν ἀπόντα καλεῖ. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκή, σφωέ, σφώ, ἥπερ ἀεὶ ἀντὶ αἰτιατικῆς λαμβάνεται. οἷον, Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν, ἀντὶ αὐτούς. ἡ γενικὴ καὶ δοτική, σφωΐν, σφοῖν, καὶ σφίν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντική, σφέες σφεῖς, καὶ σφὲς δωρικῶς. ἡ γενική, σφέων σφῶν, καὶ σφείων. ἡ δοτική, σφίσι, καὶ σφῖν. ἡ αἰτιατική, σφέας, σφᾶς. Καὶ αὗται μὲν αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι, ἀφ' ὧν παράγονται ὀκτὼ κτητικαὶ τριγενῶς κλινόμεναι.

Κτητικαί.

Ἀπὸ τῆς ἐμοῦ γενικῆς τῆς πρωτοτύπου, παράγεται ἐμός. ἐμή. ἐμόν. Ἀπὸ τῆς σοῦ τοῦ δευτέρου προσώπου, σός. σή. σόν. αἳ καὶ ποιητικῶς, τεός, τεά, τεόν λέγονται. Ἀπὸ τῆς οὗ γενικῆς τοῦ τρίτου, ἑός. ἑή. ἑόν.

āt & æolice nos, cuius ꝑ correſpondētiā nominatiu⁹ dualis nos, genitiuus noſtrum noſtri & interpoſitione i. noſtri & æolice noſtrum. datiuus, nobis circunflexe apud oratores, acutiſone autē apud poetas cum i breue exiſtit & dorice nobis & æolice nobis. accuſatiuus nos nos & æolice nos. ſecundæ perſonæ nominatiuus, tu cōmuniter & dorice tu & tu. genitiuus communiter tui & ionice tui & tui poetice, & attice tui & tui. dorice autem & æolice tui datiuus communiter q̄dem tibi dorice autem tibi. differt autem a nomi. ꝙ illius quidem tu per y tenue ſcribitur, huius autem per oe diphthongum. accuſatiuus te & dorice te. uocatiuus tu nominatiuus & accuſatiuus dualis. uos & uos genitiuus & datiuus, uobis & ueſtri, uocatiuus ſimiliter nominatiuo. nominatiuus pluralis uos uos & dorice uos & æolice uos cuius per correſpondentiā nominatiuus dualis uos genitiuus, ueſtrum ueſtri & ueſtrum & æolice ueſtri. datiuus uobis circunflexus quidem apud oratores, acutiſonus autē ſæpenumero apud tragicos poetas, cum in breue eſt, & dorice uobis, & æolice uobis, accuſatiuus uos uos & dorice & æolice, uos. differunt autem pluralia ſecundæ perſonæ pluralium primæ, quia illa quidem ꝑ ita ſcribuntur, hæc autem per y tenue, uocatiuus o uos tertiæ perſonæ nominatiuus ſcd̄ū ueteres ſi & ſi. gtūs cōmuniter q̄dē ſui, ionice autem. ſui & ſui. attice ſui. & dorice ſui, at mei & tui & ſui non fiunt a primitiuis, ſed a poſſeſſiuis, mei tui ſui more ionico, datiuus ſibi, & additione ſibi accuſatiuus ſe, unde ſui & ſeſe, uocatiuos āt nō hēt, nemo. n. abſentē uocat. nominatiuus & accuſatiuus dualis ſe. ſe. quod ſemper in accuſatiuo accipitur, ut quis igitur ipſos deorum, pro ipſos. genitiuus & datiuus ſibi ſibi & ſibi nominatiuus pluralis ipſi ipſi. & ipſi dorice, genitiuus ſui ſui & ſui, datiuus ſibi & ſibi, accuſatiuus ſe ſe, & hæ quidē primitiua pronomina, a quibus deriuantur octo poſſeſſiua trigenere declinata.

Poſſeſſiua.

A mei genitiuo primitiui deducitur meus mea meum. a tui ſecundæ perſonæ, tuus tua tum, quæ & poetice, tuus tua tuum dicuntur. a ſui genitiuo tertiæ ſuus ſua

suum a nostri nominatiuo duali primæ personæ , noster, nostra nostrum. dicũtur autẽ cũ duo soli participẽt possessionẽ. a uos nominatiuo duali secundæ personæ ue- ster uestra. uestrum. sic & hæc cum partici- pent possessionem. a tertia persona pronomen non deriua- tur. nõ. n. ẽ nominatiu⁹ a quo deducet, & enim uos accusatiuus est. a nos nominatiuo primæ personæ, noster no- stra, nostrum. a uestri secunda, uester, uestra ue- strum. hæc ãt dicunt cum multi participant possessionem ab ipsi ipsi tertia, suus sua. suum. apud poetas autẽ sunt & alia possessiua ꝓ nomina secundum conse- quentiam horum, noster nostra nostrum, pro noster nostra no- strum, & uester uestra uestrum, pro uester uestra uestrum, & suus sua suum, pro suus sua suum , horum autem ma- sculina quidem & neutra per quartam declinabis declinati- onem. fœminina uero per secundam. De demõstratiuis.

Demõstratiua ãt sũt duo trigenere decliata sic cõmũiter. & at tice hic & afformatione hicce. solent enim attici addere. i. ut maiorem demõstrationẽ ostendant. genitiu⁹ huius & huiusce, huic & huicce hunc & huncce & in reli- quis eodem modo, hæc & hæcce huius & huiusce huic & huicce hanc & hancce hoc & hocce & hocce melius. huius & huiusce. huic & huicce. hoc hocce & hocce plu raliter hæc & hæcce in nominatiuo & accusatiuo il- le, ille, illa illa. illud illud. dicitur autem & sine e per ablationem poetice ille illa illud. dores autem uertentes c in t & e ei in i subscribentes & .i. ille illa illud pro ille illa illud dicunt, quorum masculina quidẽ & neu- tra per quartam declinabis declinationem fœminina autem per secundam, ab hic autem articulo & autẽ & qdẽ cõiunctiõib⁹ fiũt. pronõialia, hic & hicce attice, huius huic hunc hæc huius huic hanc. hoc & hocce. huius huic hoc & hocci semper casibus articulorum additis cõiunctionib⁹, & hic huius hæc huius hoc huius. ẽt hic pro hic. hic. n. uenit celeres ad naues græcorũ. hæc pro hæc hoc pro hoc, inuenitur autem & hic in tertia per sona solum omnia articula assumens quod solipersonale

ἐόν. Ἀπὸ τῆς νῶϊ ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τοῦ πρώτου προσώπου· νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον· λέγονται δὲ ὅταν δύο μόνοι μετέχωσι τοῦ κτήματος. Ἀπὸ τῆς σφῶϊ ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τοῦ δευτέρου προσώπου, σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον· ὡσαύτως καὶ αὗται ὅταν δύο μετέχωσι τοῦ κτήματος. Ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου ἀντωνυμία οὐ παράγεται. οὐ γάρ ἐστιν ὀνομαστικὴ ἀφ' ἧς παραχθήσεται. τὸ γὰρ σφωέ, αἰτιατική ἐστιν. Ἀπὸ τῆς ἡμεῖς ὀνομαστικῆς τοῦ πρώτου προσώπου, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. ἀπὸ τοῦ ὑμεῖς δευτέρου, ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον· αὗται δὲ λέγονται ὅτε πολλοὶ μετέχουσι τοῦ κτήματος. Ἀπὸ τῆς σφέων σφεῖς τοῦ τρίτου, σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον. παρὰ ποιηταῖς δέ εἰσι καὶ ἄλλαι κτητικαὶ ἀντωνυμίαι κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τούτων, ἁμός, ἁμή, ἁμόν, ἀντὶ ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. καὶ ὑμός, ὑμή, ὑμόν, ἀντὶ ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. καὶ σφός, σφή, σφόν, ἀντὶ σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον. τούτων δὲ τὰς μὲν ἀρσενικὰς καὶ οὐδετέρας κατὰ τὴν τετάρτην κλινεῖς κλίσιν, τὰς δὲ θηλυκάς, κατὰ τὴν δευτέραν.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικαὶ δέ εἰσι δύο τριγενῶς κλινόμεναι οὕτω κοινῶς καὶ ἀττικῶς. Οὗτος καὶ προσχηματισμῷ, οὑτοσί. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀττικοὶ προστιθέναι τὸ ι, ἵνα πλείω τὴν δεῖξιν ἐμφαίνωσιν. ἡ γενική, τούτου καὶ τουτουΐ. τούτῳ, καὶ τουτῳΐ. τοῦτον, καὶ τουτονί. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. Αὕτη, καὶ αὑτηΐ. ταύτης, καὶ ταυτησί. ταύτῃ, καὶ ταυτηΐ. ταύτην, καὶ ταυτηνί. Τοῦτο, καὶ τουτί, καὶ τουτὶ ἄμεινον. τούτου, καὶ τουτουΐ. τούτῳ, καὶ τουτῳΐ. τοῦτο, τουτί, καὶ τουτί. πληθυντικῶς, ταῦτα, καὶ ταυτὶ ἐπὶ ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς. Ἐκεῖνος, ἐκεινοσί. ἐκείνη, ἐκεινηΐ. ἐκεῖνο, ἐκεινοΐ. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ε κατ' ἀφαίρεσιν ποιητικῶς. κεῖνος. κείνη. κεῖνο. οἱ δὲ δωριεῖς τρέποντες τὸ κ εἰς τ καὶ τὸ ε τῆς ει εἰς η, ὑπογράφοντες καὶ τὸ ι, τῆνος, τήνη, τῆνο, ἀντὶ κεῖνος, κείνη, κεῖνο λέγουσιν. ὧν τὰ μὲν ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα, κατὰ τὴν τετάρτην κλινεῖς κλίσιν. τὰ δὲ θηλυκά, κατὰ τὴν δευτέραν. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὁ ἄρθρου, καὶ δέ, καί γε συνδέσμων, γίνονται ἀντωνυμικά, ὅδε, καὶ ὁδὶ ἀττικῶς. τοῦδε. τῷδε. τόνδε. ἥδε. τῆσδε. τῇδε. τήνδε. τόδε, καὶ τοδί. τοῦδε. τῷδε. τόδε, καὶ τοδί, ἀεὶ ταῖς πτώσεσι τῶν ἄρθρων προστιθεμένων τῶν συνδέσμων. καὶ ὅγε. τοῦγε. ἥγε. τῆσγε. τόγε. τοῦγε. Ἔτι ὅ, ἀντὶ οὗτος. Ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν. ἥ, ἀντὶ αὕτη. ὅ, ἀντὶ τοῦτο. Εὑρίσκεται δὲ καὶ δεῖνα ἐπὶ τρίτου προσώπου μόνον πάντα τὰ ἄρθρα προσλαμβάνουσα, ἢν μονοπρόσωπον,

καὶ ἀντωνυμίαν ἀόριστον τινὲς ἐκάλεσαν. Ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, καὶ δεῖνα, δείνατος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα. Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος. τῇ δεῖνι. τὴν δεῖνα. Τὸ δεῖνα. τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸ δεῖνα. Ἔτι καὶ παρὰ ποιηταῖς, ὁ δεὶς, τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα, καὶ τὰ λοιπά.

Περὶ ἀναφορικῆς.

Ἀναφορικὴ δὲ μία, ἥτις καὶ ἐπιταγματικὴ καλεῖται, διότι μετὰ πάσης πρωτοτύπου ἀντωνυμίας δύναται συντάττεσθαι δι' ὅλων τῶν πτώσεων καὶ ἀριθμῶν. κλίνεται δὲ τριγενῶς οὕτω. Αὐτός. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτόν. Αὐτή. αὐτῆς. αὐτῇ. αὐτήν. Αὐτό. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτό. καὶ τὰ μὲν ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα, κατὰ τὴν τετάρτην κλίνονται κλίσιν. τὰ δὲ θηλυκὰ, κατὰ τὴν δευτέραν. λαμβάνεται δὲ αὐτὸς ἀντὶ ἐγὼ, σὺ, ὃς, καὶ ἐκεῖνος. αὐτοῦ ἐμοῦ, αὐτοῦ σοῦ, αὐτοῦ οὗ, καὶ ἐκείνου. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. ψιλοῦται δὲ ἀεὶ αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό. τὰ δὲ αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν δασυνόμενα, ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν κατὰ ἀφαίρεσιν. ὅθεν καὶ ἡ δασεῖα φυλάττεται.

Περὶ συνθέτων.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων καὶ τοῦ αὐτὸς γινόμεναι. περὶ ὧν εἰδέναι δεῖ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι μὴ ἔχοντες συνθέτους ἀντωνυμίας, ἀνεπλήρουν τὴν χρείαν αὐτῶν διὰ τῶν πρωτοτύπων, καὶ τῆς ἀναφορικῆς, ἐμοῦ αὐτοῦ λέγοντες, σοῦ αὐτοῦ, οὗ αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. οἱ δὲ μεταγενέστεροι, συνέθηκαν. διὸ καὶ συνθέτους αὐτὰς ὠνόμασαν. κλίνονται δὲ τριγενῶς ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσαι, διότι αὐτοπάθειαν σημαίνουσι. καλοῦνται δὲ καὶ ἀντανακλαστοὶ, ἐπειδὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἐννοεῖται τὸ ἐνεργοῦν, καὶ πάσχον. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου, ἑνικῶς μόνον κλίνονται. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτόν. ἐμαυτῆς. ἐμαυτῇ. ἐμαυτήν. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτό. Σεαυτοῦ. σεαυτῷ. σεαυτόν. σεαυτῆς. σεαυτῇ. σεαυτήν. σεαυτοῦ. σεαυτῷ. σεαυτό. αἵ τινες καὶ κατὰ κρᾶσιν, σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτόν. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. εὕρηνται δὲ καὶ ἐν παραθέσει ἀρχαίῳ ἔθει, σὲ αὐτὸν, ἀντὶ σὲ μόνον. σὲ αὐτὴν, ἀντὶ σὲ μόνην. Θεοδόσιος δέ φησι τοὺς παλαιοὺς αὐτὰς κλίνειν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ. Τοῦ δὲ τρίτου προσώπου, ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτόν. ἑαυτῆς. ἑαυτῇ. ἑαυτήν. ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτό. καὶ πληθυντικῶς παρὰ λόγον ἔθει ἀττικῷ, συνθέτως καὶ διῃρημένως τριγενῶς. ἑαυτῶν. καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτοὺς, καὶ σφᾶς αὐτούς. ὁμοίως ἑαυτῶν, ἑαυταῖς. ἑαυτάς. ἑαυτῶν. ἑαυτοῖς. ἑαυτά, λαμβάνονται δὲ καὶ ἀντὶ ἀλλήλων, ἀλ

&pronomen indefinitum quidam uocarunt, hic huius & hic huius huic hunc hæc huius huic. hanc hoc huius huic hoc. etiam & apud poetas hic huius huic hunc & reliqua.

De Relatiuo.

Relatiuum uero unũ, quod & ſubiunctiuũ uocatᷣ, quoniã cũ omni primitiuo pronomine poteſt conſtrui per omnes caſus & numeros. declinatur autem trigenere ſic. ipſe ipſius ipſi ipſum, ipſa ipſius ipſi ipſam, ipſum ipſius ipſi ipſum, & maſculina quidem & neutra per quartam declinantur declinationem. fœminina autem per ſecundã. accipitᷣ autem ipſe pro. ego tu. ipſe & ille ipſius mei ipſius tui ipſius ipſi & illius, & in reliquis eodem mõ. tenuatᷣ autẽ ſemper ipſe ipſa ipſum, at ſui ſibi. ſe aſpirata a ſui ſibi ſe per ablationem unde & aſpiratio ſeruatur.

De Compoſitis.

Compoſita uero tria a primitiuis & ipſe facta de quibus ſcire oportet ꝙ ueteres nõ habẽtes cõpoſita ꝓnomina ſupplebant uſum ipſorum per primitiua & relatiuum, mei ipſius dicentes, tui ipſius, ſui ipſius & in aliis eodem modo. poſteriores aũt cõpoſuerunt q̈re & cõpoſita ipſa nominarũt. declinantᷣ aũt trigenere nõiatiuos nõ hñtia, qm̃ ꝑ ſe paſſionem ſignificant. uocantᷣ autem & refracta, quoniam in eodem intelligitur agens & patiens & primæ quidem & ſcdæ ꝑſonæ, ſingulariter ſolũ declinãtᷣ, mei ipſiꝰ. mihi ipſi me ipſũ, mei ipſius mihi ipſi me ipſã meiipſiꝰ. mihiipſi me ipſũ. tui ipſius tibi ipſi te ipſũ tui ipſiꝰ tibi ipſi te ipſam. tui ipſius. tibi ipſi te ipſum, quæ & ꝑ cõmixtionẽ tui ipſius, tibi ipſi te ipſum & in reliquis ſimiliter, inuenta ſunt & in appoſitione ueteri more, te ipſum, pro te ſolum, te ipſam pro te ſolam. Theodoſius ãt ait ueteres ipſa declinare in omni numero. tertiæ autem perſonæ, ſui ipſiꝰſibi ipſi ſe ipſũ ſui ipſius ſibi ipſi ſe ipſã ſui ipſiꝰſibi ipſi ſe ipſũ, & pluraliter præter rationẽ more attico, compoſite & diuiſe trigenere. ſui ipſorum & ſui ipſorum, ſibi ipſis & ſibi ipſis, ſe ipſos & ſe ipſos, ſimiliter ſui ipſorum, ſib ipſis ſe ipſas ſui ipſoꝝ ſibi ipſis ſe ipſa. accipiuntᷣ aũt & pro mutuoꝝ mu

tuis mutuos·sunt autem & apud poetas alia ꝓnomina unius casus & solitaria uocata,mihi pro mihi, & tibi & tibi pro tibi,& ipsum pro ipsum,& ipsum & ipsum ꝓ ipm̄ ipsam ipm̄ & adhuc pluraliter pro ipsos,ipsas ipsa. & etiam dorice, ipsas pro ipsas, & hæc quidem ex multis ob utilitatē discipuloꝝ,q̄ propter inopiā libroꝝ & præceptoꝝ facile discere talia non possunt, Valete qui legitis,& memineritis,in Mediolano Anno millesimo quadringentesimo sexagesimo.

Constantini Lascaris Byzantii de subscriptis uocalibus, in Messene siciliæ compositū fuerat.

Multis existentibus & utilibus actiuæ grammaticæ, unum existimo, & de subscriptis uocalibus scire, quæ & qua ratiōe subscribunt̄,partem existētē recte scriptiōis & ueri loquii,qꝫ & si multis nunc paruipenditur ob ignorantiam, sicut & alia multa tamen ueteribus multi erat scire & uti, hoc autem a scriptione & ueteribus libris intelligere est,quibus nulla re opus ē,si.n īutile esset nō adscriberent neqꝫ grammatici sparsi uerbum facerent. ob hæc igitur oportere existimaui q̄ apd̄ alios & q̄ ī magno etymologico scripta sunt propter utilitatem iuuenum breuibus adnotare ut illaboriose scire habeāt de hiis & nō sp̄ īterrogēt, Si āt aliqua poetica aut oratoria omissa sunt,nō admirari oportet,nō.n. ꝓposui cum omni diligentia de omnibus dicere, sed inelaborate de memoratis, a quibus & reliqua facile discere licebit.

De subscriptis uocalibus.

Quæ nunc subscibuntur uocales,quibus ueteres adscribebāt a diphthongis esse habent,quare & diphthongi abusiue uocantur,&.a.quidem subscriptum,potestate æ cōtigit existēs, sic & i ab ae, mutatione a in ita & i subscipto. o autem subscriptum, potestate oi existit per extensionem o in o & i subscripto, unde est dicere quædā uniuersali q̄dē r̄gula subscibi,ñ nulla uero ueriloqo,alia uero affe-

λήλοις. ἀλλήλους. Εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ ποιηταῖς ἄλλαι ἀντωνυμίαι
μονόπτωτοι καὶ μοναδικαὶ καλούμεναι, ἐμὶν, ἀντὶ ἐμοί. καὶ τὶν καὶ τεΐν,
ἀντὶ σοί. καὶ σφὲ, ἀντὶ αὐτόν. καὶ μὶν, καὶ νὶν, ἀντὶ αὐτὸν. αὐτήν. αὐτό.
καὶ ἔτι πληθυντικῶς ἀντὶ αὐτούς. αὐτάς. αὐτά. καὶ ἔτι δυϊκῶς σφέ,
ἀντὶ αὐτάς. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ πολλῶν δι' ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν, οἳ διὰ
τὴν ἀπορίαν τῶν βιβλίων καὶ διδασκάλων εὐχερῶς μανθάνειν τὰ τοι-
αῦτα οὐ δύνανται. Ἔρρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε. ἐν με-
διολάνῳ, ἔτει χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑξηκοστῷ.

Κωνσταντίνου λασκάρεως τοῦ βυζαντίου περὶ
τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων.
ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας
συνετέθειτο.

Πολλῶν ὄντων καὶ χρησίμων τῆς πρακτικῆς γραμματικῆς, ἐν
οἶμαι καὶ τὸ περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων εἰδέναι, τίνα
καὶ τίνι λόγῳ ὑπογράφονται, μόριος ὂν ὀρθογραφίας καὶ ἐτυμο-
λογίας. ὅπερ εἰ καὶ τοῖς πολλοῖς νῦν ὀλιγωρεῖται διὰ τὴν ἄγνοιαν,
ὥσπερ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅμως τοῖς παλαιοῖς περὶ πολλοῦ ἦν εἰδέ-
ναι, καὶ χρῆσθαι. τουτὶ δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τῶν παλαιῶν βίβλων
καταμαθεῖν ἔστιν, οἷς οὐδενὸς δεῖ. εἰ γὰρ ἀχρεῖον ἦν, οὐκ ἂν προσέγρα-
φον. οὔτε οἱ γραμματικοὶ διεσπαρμένως λόγον ἐποίουν. ταῦτά τοι
δεῖν ᾠήθην τὰ παρ' ἄλλοις, καὶ τὰ ἐν τῷ μεγάλῳ ἐτυμολογικῷ γε-
γραμμένα, δι' ὠφέλειαν τῶν νέων διὰ βραχέων ἐπισημειώσασθαι,
ἵν' ἀπόνως εἰδέναι ἔχοιεν περὶ τούτων, καὶ μὴ ἀεὶ δέοιντο. εἰ δ' ἔνια
ποιητικὰ ἢ ῥητορικὰ παραλέλειπται, οὐ θαυμάζειν χρή. οὐ γὰρ πρου-
θέμην μετὰ πάσης ἐπιμελείας περὶ πάντων εἰπεῖν, ἀλλ' αὐτοσχε-
δίως περὶ τῶν μνημονευομένων, ἀφ' ὧν καὶ τὰ λοιπὰ εὐχερῶς μαθεῖν
ἐξέσται.

Περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων.

Τὰ νῦν ὑπογραφόμενα φωνήεντα οἷς οἱ παλαιοὶ προσέγραφον,
ἀπὸ τῶν διφθόγγων τὸ εἶναι ἔχουσι. διὸ καὶ δίφθογγοι καταχρηστικῶς
καλοῦνται. καὶ τὸ μὲν α ὑπογραφόμενον, δυνάμει αι τυγχάνει ὄν.
ὡσαύτως καὶ τὸ η ἀπὸ τὸ αι, τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ τοῦ ι ὑπογραφο-
μένου. τὸ δὲ ω ὑπογραφόμενον, δυνάμει οι τυγχάνει κατ' ἔκτα-
σιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. ὅθεν ἔστιν εἰπεῖν τινὰ μὲν κα-
θολικῷ κανόνι ὑπογράφεσθαι, τινὰ δ' ἀπ' ἐτυμολογίας. ἄλλα δὲ πά-

θει τινί, ἐκτάσει, ἢ κράσει, ἢ συναιρέσει, ἢ συναλοιφῇ, ἢ τροπῇ. ὀλίγα δ' ἄττα κατὰ παράδοσιν καὶ ὁμοίωσιν ἄλλων. περὶ ὧν λεκτέον ἀρξομένοις ἀπὸ τοῦ α.

Περὶ τοῦ α.

Παντὶ ᾳ δοτικῆς ἑνικῆς ὁποίου ἂν εἴη γένους ὑπογράφεται ι. τῷ αἰνείᾳ. τῷ πυθαγόρᾳ. τῇ μαίᾳ. τῇ μαρίᾳ. τῇ ἡμέρᾳ. τῷ κρέᾳ, ἀπὸ τοῦ κρέαϊ κατὰ συναίρεσιν. ὅθεν καὶ οἱ λατῖνοι ἐν ταῖς ὁμοίαις δοτικαῖς διαιρέσει χρῶνται. αὐλαΐ, ἀντὶ αὐλῇ. Ἔτι παντὶ ᾳ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου τῶν ὁριστικῶν καὶ ὑποτακτικῶν τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων ῥημάτων, βοάεις, βοᾷς. βοάει, βοᾷ. δράεις, δρᾷς. δράει δρᾷ. τὸ γὰρ α καὶ ε εἰς α μακρὸν κιρνᾶται, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ἐὰν βοάῃς, βοᾷς. ἐὰν βοάῃ, βοᾷ. ὡσαύτως καὶ τὸ δεύτερον τοῦ παθητικοῦ, βοάομαι, ῶμαι. βοάῃ, ᾷ. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα δὲ τῶν τοιούτων ἀναλόγως ὑπογεγραμμένα ἀνέγνωμεν. βοᾷν. δρᾷν. ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ν οὐ παραδέχονται ἔνιοι τῶν ἡμετέρων γραμματικῶν, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ παρατατικοῦ αὐτὰ σχηματίζουσιν. ᾅδης, ᾅδου. ᾅδῃ, καὶ τὰ λοιπὰ ὑπογράφονται, ἀπὸ τοῦ ἀΐδης κατὰ κρᾶσιν. ὅθεν καὶ τὸ α ἐκτείνεται. τῶν δὲ πρωτοτύπων συστέλλεται, ἄϊς, ἄϊδος. ἀΐδης, ἀΐδου. ἀϊδωνεύς, ἀϊδωνέως. τοῦτο δὲ δῆλον ἀπὸ τῶν ποιητικῶν ἐπῶν. ᾄδω ἀπὸ τοῦ ἀείδω ἰωνικοῦ κατὰ κρᾶσιν. ὅθεν καὶ τὸ α μακρόν. τοῦ δὲ ἀείδω, βραχὺ, καὶ τοῦ ἀοιδὸς, καὶ ἀοιδή. ᾆσμα ᾄσματος, ἀπὸ τοῦ ᾄδω, ᾖσμαι. ᾀεὶ ὑπογράφεται παρὰ ταῖς παλαιαῖς βίβλοις, ἀπὸ τοῦ αἰεὶ οἶμαι. παρὰ ποιηταῖς δὲ συστέλλεται. Ῥᾳδίως ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ ῥηϊδίως, τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. ὡσαύτως καὶ ῥᾴδιος, ῥᾳδία, ῥᾴδιον. ὃ καὶ ἡ ῥᾴων, καὶ τὸ ῥᾷον. ῥᾷστος. ῥᾴστη. ῥᾷστον, καὶ ῥᾷστα. ῥᾳστώνη. ῥᾳστωνεύομαι. ῥᾳδιουργῶ. ῥᾳδιούργημα. καὶ πάντα ἀπὸ τοῦ ῥᾷον. ἤγουν πρᾶος, πρᾳα, πρᾷον. πρᾳότης. ῥᾳθυμῶ, ῥᾴθυμος, ῥᾳθυμία, ἢ τοι ῥᾴων θυμός. ὅθεν καὶ τὸ α ἐκτείνεται. ῥᾴβδος, ἀπὸ τοῦ ῥᾷον βαίνειν. δᾳς, δᾳδὸς, δᾳδὶ, δᾷδα, ὅτι δαῒς παρὰ παλαιοῖς, ἀπὸ τοῦ δαίω. ὡσαύτως καὶ θρᾷξ, θρᾳκὸς, θρᾳκὶ, θρᾷκα, ὅτι θρὰϊξ καὶ θρᾴϊξ. ὅθεν ἰωνικῶς, Θρήϊκες ἀκρόκομοι. καὶ θρηϊκία γῆ. καὶ θρᾴκη, ἡ ἐπαρχία. καὶ θρᾳκίας εἴτε θρασκίας ἄνεμος, ὁ διὰ τῆς θρᾴκης. δημοσίᾳ, ἀντὶ δημοσίως. ἰδίᾳ, ἀντὶ ἰδίως. βίᾳ, ἀντὶ βιαίως. παῤῥησίᾳ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπιῤῥήματα κατὰ λῆξιν δοτικῆς ἔχοντα, ὑπογράφεται.

Περὶ τοῦ η.

χρῄζω ὑπογράφεται, ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ χρηΐζω, καὶ κληΐζω, ἀπὸ τοῦ κληΐζω. λῃστὴς, λῃστοῦ, ἀπὸ τοῦ ληΐζω, ληϊστὴς, καὶ ληϊστήρ. λῃστεύω, λῃ-

στεία.

ctu quodã,extẽſiõe aut mixtiõe aut cõtractiõe,uel cõiũctiõe uel mutatõe.pauca uero q̃ ſcd̃m traditionẽ aut ſimilitudinẽ aliorũ. de quibus dicẽdũ incipientibus ab a. De a.

Omnia datiui ſingularis cuiuſcũq; fuerit gñris ſubſcribit̃ i.æneæ pythagoræ maiæ. mariæ. diei carni a carni per contractionem,unde & latini in ſimilibus datiuis diuiſione utuntur aulai pro aulæ.etiam omni a ſecundæ & tertiæ perſonæ indicatiuorum & ſubiũctiuorum ſecundæ coniugationis circũflexorũ uerborũ,clamas.mas clamat clamat facis facis facit cit. nam a & e in a longum miſcetur & i ſubſcribitur ſi clames clames, ſi clamet clamet. ſic & ſecunda paſſiui clamor clamor clamaris aris, & infinitiui autem talium proportionabiliter ſubſcripti legim⁹, clamare.facere.ſed pp illationem n non recipiunt nonnulli noſtrorum grammaticorum, & quod a tertia præteriti imperfecti ea formant.infernus inferni inferno, & reliqua ſubſcibuntur ab infernus per cõmixtionem, unde & a extẽditur primitiuorũ autẽ contrahitur,ĩfernus ni,ĩfernus,ni infernus inferni,id autẽ manifeſtũ eſt a poeticis uerſib⁹. cano a cano ionico per mixtionem unde & a longum, cano autem breue,& cantor & cantio,cantus cantus a cano, cantatus ſum,ſemper ſubſcribitur apud ueteres libros a ſemp puto,apud poetas autem corripitur. facile ab ionico facile, mutatione ita in a & i ſubſcripto, ſic & facilis facilis facile qđ & facilior & facilius facilim⁹.ma.mũ & facillime. relaxatio, relaxor, ſtruo,facinus & omnia a facile ideſt mitis mitis mite manſuetudo,pigreſco ſegnis ſegnities,ideſt facilior animus, unde & a producit̃ baculus a facilis ire fax facis faci facem,quoniam fax apud ueteres, ab uro ſic & thrax thracis thraci thracem qñ thraex & thraix,unde ionice threices ſummicomi, & threicia terra, & thrace p̃fectura ꝓuincia,& thracias ſeu thraſcias uẽtus q per thracẽ,publice pro publice priuatim pro priuatim.ui ꝓ uiolẽter cõfidẽtia, & omnia talia aduerbia terminationem datiui habentia ſubſcribuntur. De ita.

Indigeo ſubſcribitur ab ionico egeo, & celebro a celebro prædo p̃donis,a prædor prædator & prædo, prædor p̃.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ἣν πάλαι προεκήρυξαν τῶν προφητῶν χορεῖαι, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν παρθένον μετὰ τόκον· μάρτυρες ὁμολόγησαν κυρίως θεοτόκον. δεῦτε συμφώνως καὶ ἡμεῖς ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, καὶ μεγαλύνωμεν αὐτήν, ὡς τοῦ θεοῦ μητέρα, καὶ τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ εἴπωμεν τῇ παρθένῳ, χαῖρε χαρᾶς ἡ πρόξενος, χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύσις. χαῖρε Ἀδὰμ ἀνάκλησις, καὶ λύτρωσις τῆς Εὔας· χαῖρε παγκόσμιος χαρά, χαῖρε ἀγγέλων δόξα, καὶ βάθος δυσθεώρητον τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῖς ἀνθρώπων. χαῖρε καθέδρα θαυμαστὴ τοῦ πάντων βασιλέως, καὶ κλίνη, καὶ παλάτιον, καὶ πόκε δροσοφόρε. χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ φέρουσα θεῖον ὄμβρον, καὶ τὰς ψυχὰς ποτίζουσα τῶν σὲ μακαριζόντων. χαῖρε ἡ ῥάβδος Ἀαρών, καὶ βάτος ἡ πυρφόρος. χαῖρε ἡ στάμνος ἡ χρυσῆ, ἡ φέρουσα τὸ μάννα, καὶ πλὰξ ἡ θεοχάρακτος, καὶ πύλη κεκλεισμένη. χαῖρε ἡ νέα κιβωτός, ἡ σωστικὴ τοῦ κόσμου, καὶ κλίμαξ ἡ οὐράνιος, δι' ἧς θεὸς κατῆλθε, καὶ τῶν βροτῶν ἐθέωσε τὴν φύσιν ὑπὲρ φύσιν. χαῖρε παντάνασσα σεμνή, πανύμνητε, παρθένε, ἀπείρανδρε, θεόνυμφε, Μαρία, θεοτόκε, ἄσπιλε, παναμώμητε, ἄφθορε, παναγία. χαῖρε ἁγία τράπεζα φέρουσα θεῖον ἄρτον, καὶ τρέφουσα τοὺς εὐσεβῶς σὲ καθομολογοῦντας, καὶ προσκυνοῦντας ψυχικῶς, ὡς τοῦ θεοῦ μητέρα. χαῖρε βασίλισσα βροτῶν, δέσποινα τῶν ἀγγέλων, χωρίον τὸ εὐρύχωρον, πλήρωμα τῶν χαρίτων, ἀπελπισμένων ἡ ἐλπίς, ῥῶσις τῶν ἀσθενούντων. χαῖρε πιπτόντων ἔγερσις, ἀσφάλεια ἑστώτων, ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, πατριαρχῶν ἡ δόξα, ἀνάκτων τὸ κραταίωμα, ἰσχὺς τῶν στρατοπέδων, τῶν ἱερέων καλλονή, τῶν μοναστῶν τὸ κλέος. χαῖρε λαμπὰς ἡ φωτεινὴ φωτὸς ἀκατασβέστου, πεπλανημένων ὁδηγέ, τυφλῶν ἡ βακτηρία, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, ἀδικουμένων ῥῦσις. χαῖρε βάθος μυστηρίων τοῦ θεοῦ τῶν ἀποκρύφων. χαῖρε κόρη. χαῖρε πύλη κεκλεισμένη, καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη. χαῖρε σκέπη. χαῖρε χώρα. χαῖρε ὕψος τῶν ἀγγέλων, καὶ κατάπτωσις τῶν δαιμόνων. χαῖρε πάντων ἡ χαρά, καὶ ἡ ἀντίληψις. χαῖρε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων, καὶ θεόν, χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. χαῖρε ἰσχύς. χαῖρε τροφή. στολή. ἀντίληψις. δόξα. πνοή. προστάτις. γέφυρα θεοῦφαντε. στάμνε. ῥάβδε. πόκε. ὅρμε. κούφη νεφέλη. σὲ μακαριοῦμεν. σὲ δοξολογοῦμεν. σὲ ὑμνολογοῦμεν, τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως θεὸν λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

LAVDATIO IN SANCTISSIMAM DEI GENITRICEM.

Quã quõdã p̃nũciauerũt ꝓphetaꝝ chori. Apoſtoli docuerũt uirginẽ poſt ptũ. Martyres cõfeſſi ſũt ꝓprie dei gẽitricẽ. agite cõ corditer & nos laudem⁹ ĩceſſãter, & magnificem⁹ ipſã, ueluti dei matrem & uocem Gabrielis dicamus uirgini. Aue lætitiæ mediatrix. Aue nocumẽti ſolutio. Aue adã reuocatio, & redẽptio Euæ. aue ũdiq; ornatũ gaudiũ. aue ãgeloꝝ gloria, & ꝓfũditas di ficulter contemplabilis oculis horum. Aue cathedra mirabilis omnium regis, & thorus, & palatium, & uellus roſcidum. Aue nebula lucida, ferens diuinum imbrem, & animas rigans te beatificantium. Aue uirga Aaron, & rubus ignifer. Aue urna aurea ferens manna, & tabula a deo ſignata, & ianua clauſa. Aue noua arca, ſeruatrix mundi, & ſcala cœleſtis, p quã deus deſcendit, & mortaliũ deificauit naturã ſup naturã. aue oĩum r̃gĩa, uenerabilis, ũdiq; laudabilis, uirgo, pura dei ſpõſa, Maria d̃i gẽitrix, ſine ſordib⁹, ſine ulla rep̃hẽſiõe, ĩcorru Aue ſcã mẽſa ferẽs diuinũ panẽ. & nutriẽs pie (pta ſciſſima te confitentes, & adorantes retentibiliter ut dei matrẽ. Aue regina mortalium, domina angelorum, Locellus latiſſi ma plenitudo gratiarũ, deſperantiũ ſpes, ſanitas ægrotantium. Aue cadẽtium excitatio, firmitudo ſtãtiũ, eccleſiaꝝ concordia, patriarcharum gloria, regum fortitudo, uis exercituum, ſacerdotum pulchritudo, monachorũ gloria. Aue lampas luci da luminis inextinguibilis, errantium dux, cæcorum baculus tribulatoꝝ lætitia, ĩiuſta patiẽtiũ liberatrix. Aue ꝓfũditas myſte dei latentium. Aue uirgo Aue ianua clauſa, & fons (riorũ obſignat⁹. Aue protectio Aue regio. Aue altitudo angelorũ, & humiliatio dæmonum. Aue omnium gaudiũ, & ſuſceptio. Aue quæ peperiſti in carne conditorẽ omniũ, & deũ, aureum turibulum, & pons traducens terreſtres ad cœlum. Aue fortitudo. aue nutrimẽtũ, ſtola, ꝓtectio, gloria, ſp̃us adiutrix, purpura a deo texta, urna, uirga, uellus, ſectio. leuis nebula, te beatificamus, te glorificamus, te laudamus, te uenerabiliorem cherubim, & glorioſiorem incõparabiliter Seraphim, incorrupte deum uerbum q̃ peperiſti. Vere, dei genitricem te magnificamus.

datio prædatorius ria·ium·colo & cultus a thracibus. animus animi nonnulli subscribunt, ab ardeo deducentes, si autem a flo quod est respondentius, nō subscribitur·persæ musæ·scythæ, helenæ sapiēti, pulchre, & omni datiuo singulari i e desinēti subscribitur i. eodem modo persis ionice, pro persis, musis pro musis. nymphis pro nymphis, & omni datiuo ionico desinenti in isi uertitur enim a ae diphthongi in i & i subscribitur, ardebam ab ardeo· eligebam elegi electus sum ab eligo abstuli abstulisti abstulit· priuatus priuatus sum ab aufero, innui ab innuo, & omnia præterita ab æ incipientium uertunt a in i, & i subscribunt, etiam uerberaris, scriberis, diceris & omnes secūdæ psonæ passiuorum cōmunium & deponētium præsentium i i desinēs. a tertia enim fit, uerberatur enim & abiectione t & mixtione e & a in i subscripto & i eodem modo & futurorum, uerberaberis. scriberis fies· uerberaberis, ét oēs scdæ & tertiæ singulares subiūctiuorum diuersarum cōiugationū i i desinētes si uerberes· ret, si raueris rit, si uerberaueris rit si feceris fecerit, si posueris posuerit, etiam secundæ passiuorū cōium & deponentium, si uerberer, uerbereris, si uerberat⁹ fuero fueris· eodē mō & meministi ionicum, pro meministi sedes, p sedes, potes, p potes, hiaui ab hio hiabo hiaui, & ostendi ab ostendo, cum enim præsens penultimat æ diphongo, tunc a in i uertitur in medio præterito perfecto, & i diphthongi subscribitur, arbitrat⁹ sū ab arbitror, aio ais ab ais, noueram cōmunem a nosco mutatione. e in i & nouerat prima subscribitur a communi productionem, sic & iueram inieram adieram abieram ab eo communi inibamus ab inio, iui qm̄ iui combussi ionicū a cōburo uramus ab uramus urentes pro urentes, canebat, cecini a canto meæ pro meæ· luscinia lusciniæ & reliqua a cano per pductionē, tellluscula, qm̄ cula, lit⁹ ris qm̄ lit⁹, iuuēis qm̄ iuuēis a semp uiuer̄, uiuis uit iōica a uiuo·uo. uiuis. uis uiuit uit & uiuas uiuit mutatione a in i ēt esuris esurit, sitis sitit & uiuere subscriptum respondenter legimus, præter non recipiunt aliqui nostrorum propter illationem n & propter a tertia præteriti impfecti id formare. memoro, quoniam æoles memoro dicunt.

στεία. ληστρικός. κῆ. κῆν. θρησκεύω καὶ θρησκεία, ἀπὸ τῶν θρακῶν. ἧτορ
ἤτορος τινὲς ὑπογράφουσιν, ἀπὸ τοῦ αἴθω παράγοντες. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄω
ὅπερ ἀναλογώτερον, οὐχ ὑπογράφεται. πέρσῃ, μούσῃ, σκύθῃ, ἑλένῃ.
σοφῇ, καλῇ, καὶ πάσῃ δοτικῇ ἑνικῇ εἰς η ληγούσῃ, ὑπογράφεται ι.
ὡσαύτως πέρσῃσιν ἰωνικῶς, ἀντὶ πέρσαις. μούσῃσιν, ἀντὶ μούσαις.
νύμφῃσιν, ἀντὶ νύμφαις. καὶ πάσῃ δοτικῇ ἰωνικῇ ληγούσῃ εἰς ῃσι.
τρέπεται γὰρ τὸ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η καὶ τὸ ι ὑπογράφε-
ται. ᾖθον, ἀπὸ τοῦ αἴθω. ᾑρούμην, ᾕρημαι, ᾑρέθην, ἀπὸ τοῦ αἱροῦμαι.
ἀφῄρημαι, ἀφῄρησαι, ἀφῄρηται, ἀφῃρημένος, ἀφῃρέθην, ἀπὸ τοῦ
ἀφαιροῦμαι. ᾐνιξάμην, ἀπὸ τοῦ αἰνίττομαι. καὶ πάντες οἱ παρῳχηκότες
τῶν ἀπὸ τοῦ αι ἀρχομένων, τρέπουσι τὸ α εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφου-
σιν. Ἔτι τύπτῃ, γράφῃ, λέγῃ, καὶ πάντα τὰ δεύτερα πρόσωπα
τῶν παθητικῶν κοινῶν καὶ ἀποθετικῶν ἐνεστώτων εἰς η λήγοντα. ἀπὸ
γὰρ τοῦ τρίτου γίνεται. τύπτεται γάρ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ κράσει τοῦ
ε καὶ α εἰς η, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι. ὁμοίως καὶ τῶν μελλόντων,
τύψῃ, γράψῃ, ποιήσῃ, τυπῇ. Ἔτι πάντα τὰ δεύτερα καὶ τρίτα ἑνι-
κὰ τῶν ὑποτακτικῶν διαφόρων συζυγιῶν εἰς η λήγοντα, ἐὰν τύπτῃς,
τύπτῃ. ἐὰν τετύφῃς, τετύφῃ. ἐὰν τύψῃς, τύψῃ. ἐὰν ποιήσῃς, ποιήσῃ.
ἐὰν τιθῇς, τιθῇ. Ἔτι τὰ δεύτερα τῶν παθητικῶν κοινῶν καὶ ἀποθε-
τικῶν. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ. ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ. ὁμοιοτρόπως καὶ
τὸ μέμνῃ ἰωνικόν, ἀντὶ μέμνησαι. κάθῃ, ἀντὶ κάθησαι. δύνῃ, ἀντὶ δύνασαι.
κέχηνα, ἀπὸ τοῦ χαίνω, χανῶ, κέχηνα. καὶ πέφηνα, ἀπὸ τοῦ φαίνω. ὅτε
γὰρ ὁ ἐνεστὼς παραλήγει τῇ αι διφθόγγῳ, τότε τὸ α εἰς η τρέπεται ἐν
τῷ μέσῳ παρακειμένῳ, καὶ τὸ ι τῆς διφθόγγου ὑπογράφεται. δεδῄτηκα,
ἀπὸ τοῦ διαιτῶ. φημὶ φῄς, ἀπὸ τοῦ φᾶς. ᾔδει κοινόν, ἀπὸ τοῦ εἴδω, τρο-
πῇ τοῦ ε εἰς η. καὶ τοῦ ᾔδη τὸ πρῶτον ὑπογράφεται, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ κατ'
ἔκτασιν. ὡσαύτως καὶ τὸ ᾔειν, ἐπῄειν, προσῄειν, ἀπῄειν, ἀπὸ τοῦ εἴω κοι-
νοῦ. ἐπῄειμεν, ἀπὸ τοῦ ἐπείω. ᾖα, ὅτι ἤϊα. ἔκηα ἰωνικόν, ἀπὸ τοῦ καίω. κή-
ωμεν, ἀπὸ τοῦ καίομεν. κηάμενοι, ἀντὶ καίοντες. ᾖδεν, ᾖσεν, ἀπὸ τοῦ ᾄδω.
τῇ μῇ, ἀντὶ τῇ ἐμῇ. Ἀηδὼν ἀηδόνος, καὶ τὰ λοιπά, ἀπὸ τοῦ ἀείδω κατ'
ἔκτασιν. γῄδιον, ὅτι γηΐδιον. ἠὼν ἠόνος, ὅτι ἠϊών. αἰζηός, ὅτι αἰζηϊός.
παρὰ τὸ ἀεὶ ζῆν. ζῇς ζῇ ἰωνικά, ἀπὸ τοῦ ζάω, ῶ, ζάεις, ᾷς. ζάει, ᾷ. καὶ ζῇς,
ζῇ, τροπῇ τοῦ α εἰς η. ἔτι πεινῇς, πεινῇ. διψῇς, διψῇ. καὶ τὸ ζῆν ὑπογε-
γραμμένον ἀναλόγως ἀνέγνωμεν, πλὴν οὐ παραδέχονται ἔνιοι τῶν ἡμε-
τέρων διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ν, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ παρατα-
τικοῦ αὐτὸ σχηματίζειν. μιμνήσκω, ὅτι οἱ αἰολεῖς μιμναίσκω λέγουσι.

λῇς ποτὶ τὰν νυμφᾶν, λῇς αἰπόλε, ἀπὸ τοῦ λῶ, λεῖς· καὶ ἄλλα πάμπολλα· κῆφα, ἀντὶ καὶ εἶπα· ἦδεν, ἀντὶ εἶδεν· ἐνθῆν, ἀντὶ ἐλθῆν· τῆνος, τῆνα, τῆνο, ἀντὶ ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο. Ἔτι καὶ τὰ ἰωνικὰ ὁμηρικά· μῃονίδης, ἀντὶ μαιονίδης· μῃονία, ἀντὶ μαιονία· μετήωρα ἀντὶ μεταίωρα· κρῄηνον, ἀντὶ κραίαινον· καλλιπάρῃοι καὶ μιλτοπάρῃοι, ἀπὸ τῆς παρειᾶς· τελῃέσσας ἑκατόμβας, ἀντὶ τελείας· ὀπώπῃ, ἀντὶ ὀπώπει· δεδήῃ καὶ δέδῃεν, ἀπὸ τοῦ δαίω· ᾔομεν, ἀντὶ εἴομεν· τῇ ἄρθρῳ, καὶ τῇ, ἀντὶ ταύτῃ, καὶ τῇ, ἀντὶ λάβε, ἀπὸ τοῦ τῶ. Τὰ εἰς η ἐπιρρήματα ὑπογράφονται· ἄλλῃ· πάντῃ· πῇ· ὅπῃ· κρυφῇ· σπουδῇ· εἰκῇ· ἡσυχῇ· κομιδῇ· πολλαχῇ· πανταχῇ· διπλῇ· τριπλῇ· τετραπλῇ· πενταπλῇ· ταύτῃ· ᾗ, ἀντὶ ᾗτινι· καὶ ᾗ, ἀντὶ ὅπου, ἀφ' οὗ τὸ ᾗχι· τὸ δὲ ἤδη καὶ δηλαδή, οὔ· μήν· νή· δή· ἴη σχετλιαστικόν· ὤη, καὶ ἰωή. Ἔτι πάντα τὰ δευτερικὰ τοῦ παρακειμένου τῷ η παραλήγοντα, πεποιήμην, πεποίῃο, πεποίητο· βεβοήμην· ᾔδησθα, ἀντὶ ᾔδεις· ᾐδέσθην, ἀπὸ τοῦ αἰδοῦμαι· ὑπὸ δὲ ᾑρέον ῥήματα νηῶν, ἀπὸ τοῦ αἱρῶ· ᾔστην, ἀπὸ τοῦ εἰδήτην· ᾖσμεν, ᾖστε, ᾖσαν, ἀντὶ εἴδημεν, εἴδητε, εἴδησαν· δῃώσας ἀντὶ κόψας, ἀπὸ τοῦ δαίω· δῃὼ ἡ δημήτηρ ὑπογράφεται, ὡς ἔνιοί φασιν, ἀπὸ τοῦ δαίω· ὅπερ οἱ πλεῖστοι οὐ παραδέχονται· κλῇθρα ἰωνικῶς ἀπὸ τοῦ κλείω, κλεῖθρον· νηρῇδες, ὅτι νηρηΐδες· βρισῇδες, ὅτι βρισηΐδες· χρυσῇδες, ὅτι χρυσηΐδες· καδμῇδες, ὅτι καδμηΐδες κατὰ συναίρεσιν· παμφαίνῃσιν, ἔχῃσι, φάγῃσιν, ὡς ὑποτακτικὰ ὑπογράφονται.

Περὶ τοῦ ῳ.

Τῷ ἄρθρῳ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου γένους, ἀεὶ ὑπογράφεται· τῷ αἰνείᾳ· τῷ λόγῳ· τῷ αἴαντι· τῷ γράμματι· τῷ ξύλῳ. Ἔτι πάσῃ δοτικῇ εἰς ω ληγούσῃ ὑπογράφεται ι· τῷ λόγῳ· τῷ ξύλῳ· τῇ ὁδῷ· τῷ μενέλεῳ· τῇ ἅλῳ. Ἔτι πάσῃ γενικῇ καὶ δοτικῇ δυϊκῇ, καὶ δοτικῇ πληθυντικῇ, καὶ ὀνομαστικῇ καὶ κλητικῇ πληθυντικῇ τῶν ἀττικῶν ὀνομάτων τῆς τρίτης κλίσεως κατ' ἔκτασιν· τοῖν μενέλεῳν, ἀπὸ τοῖν μενελάοιν· τοῖς μενέλεῳς, ἀπὸ τοῖς μενελάοις· οἱ μενέλεῳ, ὦ μενέλεῳ· ἀπὸ τοῦ οἱ μενέλαοι· οὐ μὴν ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ τῶν οὐδετέρων ὑπογράφεται, τὰ ἀνώγεω, ὦ ἀνώγεω, διότι ἀπὸ τὰ ἀνώγεα γίνεται. Ἔτι πάσῃ γενικῇ καὶ δοτικῇ δυϊκῇ τῶν ὀνομάτων τῆς δευτέρας τῶν συνῃρημένων κλίσεως, τοῖν ὄφεῳν ἀττικῶς κατ' ἔκτασιν, ἀπὸ τοῖν ὀφέοιν· ἀναβιβαζομένου καὶ τοῦ τόνου καίπερ τῆς ληγούσης μακρᾶς οὔσης· ταῖν πόλεῳν, ἀπὸ ταῖν πολέοιν· καὶ ἔτι κρεῷν, ἀπὸ τοῖν κρεάοιν· νῷν, ὅτι νῶϊν· σφῷν, ὅτι σφῶϊν· λῷον, ὅτι λώϊον· λῷστος, ὅτι λώϊστος· σῴζω, ὅτι σωΐζω· σῷς, σῷος, ὅτι σώϊος· ἡρῷος, ὅτι ἡρώϊος· καὶ τὰ

uis per nymphas uis caprarie a uolo uis, & alia multa & inquam pro & inquam, nouit pro nouit, ire pro ire ille illa illud pro ille illa illud· etiam ionica homerica mæones pro mæones mæonia p mæonia sublimia p sublimia perfice pro perfice, pulchrigeni & rubigeni a gena perfecta sacrificia pro perfecta, uiderat pro uiderat accēsū fuerat & fuit, ab accendo, imus pro imus huic articulo & hac pro hac, & cape pro accipe a capio. in i aduerbia subscribuntur, alio·ubiq;.quo·quo. Clam studio.temere qeti. ualde multifariā, oīfariam, dupliciter triplr̄ q̈druplr̄· qncupliciter hac qua pro qua & qua pro ubi a quo ubi at iam & uidelicet, nō·ne· per·sane·ie miseratiuum.oe, & ioe·etiā omnia optatiua præteriti perfecti i penultimantia· fecissem, fecisses, fecisset clamassem, noueras pro noueras· pudui a pudeo. sub aūt tulerūt obices nauiū, a tollo, norāt p nouerāt, noram⁹. tis norāt, p noueram⁹ noueratis nouerant, iciens p pcutiēs, a diuido ceres ceres subscribitur, ut nonnulli aiunt, a diuido, q; plurimi non recipiunt, sera ionice a claudo clausura nereides, qm̄ nereides, briseiđs qm̄ briseiđs. chryseiđs qm̄ chrysedes cadmeđs, qm̄ cadmeides per synerefim, eluceat· habeat· uoret, ut subiunctiua subscribuntur.

De.o

To articulo singularis datiui masculini & neutri generis sp subscribitur, æneæ sermoni, aiaci, litteræ, ligno. etiam omni datiuo in o desinenti subscribitur i sermoni ligno, uiæ menelao, areæ, etiam omni genitiuo & datiuo duali, & datiuo plurali, & nominatiuo & uocatiuo plurali atticorum nominū tertiæ declinationis p productionē menelaorum, a menelaorum, his menelais, a menelais, menelai o menelai, a menelai, non tamen nominatiuus & uocatiu⁹ neutrorum subscribitur, fertilia, o fertilia, quia a fertilia fit·etiam omni genitiuo & datiuo duali nominum secundæ contractorū declinationis, serpentiū attice p productionē, a serpentibus traducto accentu quamuis penultima longa existente, urbium ab urbium, & etiam carnium a carniū, nr̄m qm̄ nr̄um, ip̄orꝝ qa ip̄orꝝ. meli⁹ qa meli⁹, optim⁹ qa optim⁹, seruo qa seruo, sospes salu⁹ qa salu⁹. herous quia heroi⁹, &

similia,patrius patria patriū quia patri⁹,maternus.na. nū .q̄a ma ternus.auius.a,ū.minous,qa minoius cous qa coius , eous quia eoius,achelous q̄a acheloius . aous fluui⁹ cypri, q̄a aoius, mi nodes qa mioides,herodes qa heroides,a quo & herodianus, co nus secūdū traditionē,ode.a cantu , & quæ ab ipso accantario, cātuariū,accēt⁹.hīnodia.melodia,dissonātia,cōœdia. tragœdia defletio.rhapsodia,palinodia.comic⁹.tragic⁹.monod⁹. hymno d⁹.melod⁹.rapsod⁹ & eorum uerba hymnos canto.cano inse ctor, exaggero, defleo uaticinor uates, uaticinatio, pellis uellus, qa uellus,porticulū a porticu qb⁹ præter rationē accessit, lepusculus, & rudens, captilis, area a percutio enim aloe āt,mediciale medicamētū,nō,troads qa troiads,troiāæ & ācillæ scdm traditionē, troiāos troicos, heronæ pro heroinæ, ero di⁹,siquidē ab amore deducit,nō hēt, si āt scdm herodianum a sibilio habet.rhodius enim & additione.e.& ꝓductione,erodi⁹, quod subscriptum & ipse uidi in recte scriptis ueteribus li bris,animal quia aīal,animal quia animal, & quia bissyllaba. o penultimantia,subscribuntur, aīal Ptoū mōs qb⁹ simili sospes āteportic⁹,circūportic⁹ cōclaue qa cōclaue ouū,q̄a ouū īuētū ē lī bus circūcollare uestis,ab ouis enim ouis ouis, ora . & ꝓductio ne,limbus,cui,ꝓ cui,ut datiuus,& ut pro sicut caprarius ꝓ capra rius,per mixtionē & cōtractionem , caprarii ꝓ caprarii dorice,ꝓ extritionē,& mixtionē,& contractionē & cōuiuæ,pro & conui uæ, & cognati pro & cognati . & tympanismi ꝓ & tympanismi,ego puto oratorium,pro ego puto,ego noui . ꝓ ego noui, abii ab abeo , misertus sum a misereor, abii ab abeo , putabam putaui a puto ædificaui ab ædifico,administraui ab administro,habitabā ab habito . & om nia præterita ab oe incipientium ueborū,exceptis adnotatis apud Herodianū & aliis īmutabilibus , ut destituo qd ē destituo destituebā eo qd ē eo ibā īebrio,iebriabā,uīor,uīabar cōcito cōcitabā,auguror augurabar, auspicor,auspicabar, augu ror,augurabar, guberno gubernabā,clauū rego. regebā .cla uum uerto uertebam, tumeo mebā, domicilior, ciliabar,hæc n.uel pp uocalitatē,uel ionico more īmutata mansere . ēt scdæ & tertiæ singulares personæ subiunctiuorū tertiæ cōiugationis

ὅμοια. πατρῷος, πατρῴα, πατρῷον, ὅτι πατρώϊος. μητρῷος, α, ον, ὅτι μη-
τρώϊος. παππῷος, α, ον. μινῷος, ὅτι μινώϊος. κῷος, ὅτι κώϊος. ἑῷος, ὅτι
ἑώϊος. ἀχελῷος, ὅτι ἀχελώϊος. ἀῷος ποταμὸς κύπρου, ὅτι ἀώϊος. μι-
νῴδης, ὅτι μονωΐδης. ἡρῴδης, ὅτι ἡρωΐδης. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἡρῳδιανός. κῷ-
νος, κατὰ παράδοσιν. ᾠδή, ἀπὸ τοῦ ἀοιδή. καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ, προσῴδιον.
ᾠδεῖον. προσῳδία. ὑμνῳδία. μελῳδία. ἀπῳδή. κωμῳδία. τραγῳδία.
μονῳδία. ῥαψῳδία. παλινῳδία. κωμῳδός. τραγῳδός. μονῳδός. ὑμνῳ-
δός. μελῳδός. ῥαψῳδός. καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ῥήματα. ὑμνῳδῶ. ῥαψῳδῶ. κω
μῳδῶ. τραγῳδῶ. μονῳδῶ. χρησμῳδῶ. χρησμῳδός. χρησμῳδία. κῷας.
κῴδιον, ὅτι κωΐδιον. στῴδιον, ἀπὸ τῆς στοιᾶς. οἷς παραλόγως ἠκολούθησε
τὸ λαγῴδιον, καὶ καλῴδιον. ἀλωτή, ἡ ἅλως. ἀπὸ τοῦ ἀλοίω γάρ. ἀλώη
δὲ τὸ ἰατρικὸν φάρμακον, οὔ. τρῳάδες, ὅτι τρωϊάδες. τρῳαὶ καὶ δμῳαὶ
κατὰ παράδοσιν. τρῳούς, τοὺς τρωϊκούς. ἡρῷναι, ὅτι ἡρωΐναι. Ερῳδιός, εἰ
μὲν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος παράγεται, οὐκ ἔχει. εἰ δὲ καθ' Ηρῳδιανὸν ἀπὸ τοῦ
ῥοίζω, ἔχει. ῥοίδιος γάρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει, ἐρῳδιός.
ὅπερ ὑπογεγραμμένον καὶ αὐτὸς εἶδον ἐν ὀρθογράφοις παλαιαῖς βί
βλοις. ζῴδιον, ὅτι ζωΐδιον. ζῷον, ὅτι ζώϊον. καὶ ὅτι τὰ δισύλλαβα τῷ
ω παραληγόμενα, ὑπογράφονται. ζῷον. πτῷον. οἷς ὁμοίως τὸ σῷον.
προσῷον. περισῷον. ὑπερῷον, ὅτι ὑπερώϊον. ᾠόν, ὅτι ὤϊον εὕρηται. ᾦα
δὲ περιτραχήλιον τοῦ ἱματίου. ἀπὸ τοῦ ὄϊς γὰρ, οἶς, οἰός, οἶα. καὶ ἐκτά-
σει, ᾦα. ᾧ, ἀντὶ ᾧτινι, ὡς δοτική. καὶ ᾧ, ἀντὶ καθά. ᾠπόλος ἀντὶ ὁ αἰπό
λος, κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. ᾠπόλοι ἀντὶ οἱ αἰπόλοι δωρικῶς, κατὰ
ἔκθλιψιν, καὶ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. χᾦ ξυμπόται, ἀντὶ καὶ οἱ ξυμπό-
ται. χᾦ συγγενεῖς, ἀντὶ καὶ οἱ συγγενεῖς. χᾦ τυμπανισμοί, ἀντὶ
καὶ οἱ τυμπανισμοί. ἐγᾦμαι ῥητορικόν, ἀντὶ ἐγὼ οἶμαι. ἐγᾦδα, ἀν-
τὶ ἐγὼ οἶδα. ᾤχηκα, ἀπὸ τοῦ οἴχω. ᾤκτειρα, ἀπὸ τοῦ οἰκτείρω. ᾠχό
μην, ἀπὸ τοῦ οἴχομαι. ᾤμην, ᾠήθην, ἀπὸ τοῦ οἴομαι. ᾠκοδόμησα, ἀπὸ
τοῦ οἰκοδομῶ. διῴκηκα, ἀπὸ τοῦ διοικῶ. ᾤκουν, ἀπὸ τοῦ οἰκῶ. καὶ πάν-
τες οἱ παρεληλυθότες τῶν ἀπὸ τοῦ οι ἀρχομένων ῥημάτων, πλὴν τῶν
σεσημειωμένων παρὰ τῷ Ηρῳδιανῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀτρέπτων. οἷον, οἰῶ
τὸ μονῶ, οἴουν. οἰμῶ τὸ πορεύομαι, οἴμουν. οἰνῶ, οἴνουν. οἰνίζω, οἴνιζον. οἰ-
στρῶ, οἴστρουν. οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπουν. οἰωνο
πολῶ, οἰωνοπόλουν. οἰακονομῶ. οἰακονόμουν. οἰακίζω, οἰάκιζον. οἰακο-
στροφῶ, οἰακοστρόφουν. οἰδαίνω, οἴδαινον. οἰκουρῶ, οἰκούρουν. ταῦτα
γὰρ ἢ δι' εὐφωνίαν, ἢ ἰωνικῷ ἔθει ἄτρεπτα ἔμειναν. Ετι τὰ δεύτερα
καὶ τρίτα ἑνικὰ πρόσωπα τῶν ὑποτακτικῶν τῆς τρίτης συζυγίας

τῶν εἰς μι, ἐὰν διδῷς, διδῷ· ἐὰν δῷς, δῷ· ἐὰν ἀλῷς, ἀλῷ, ὅθεν ἀλῴη. Ἔτι τὰ δεύτερα τῶν παθητικῶν τῶν αὐτῶν, ἐὰν διδῶμαι, διδῷ· ἐὰν δῶμαι, δῷ. Ἔτι τὸ κατὰ συναίρεσιν ω τῶν εὐκτικῶν τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, βοάοιμι, ῷμι· βοάοις, ῷς· βοάοι, ῷ· βοάοιτον, ῷτον· βοαοίτην, οῴτην· βοάοιμεν, ῷμεν· βοάοιτε, ῷτε· βοάοιεν, ῷεν. καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ην αἰολικῶς, βοῴην, βοῴης, βοῴη. τὸ παθητικὸν ὁμοίως, βοαοίμην, ῴμην· βοάοιο, ῷο· βοάοιτο, ῷτο. Ἔτι τὸ ω τοῦ εὐκτικοῦ τοῦ παρακειμένου, κεχρυσῴμην, κεχρύσῳο, κεχρύσῳτο· ζῴη· δῴη, ἀπὸ τοῦ δοίη· ἐῴκει, ἀπὸ τοῦ εἴκω· ἔοικα, ἐῴκειν· ἐῳνοχόει, ἀπὸ τοῦ οἰνοχοῶ. ἀνῷγε, καὶ ἀνέῳγε, καὶ ἀνῷξε· καὶ ἀνέῳξε, καὶ ἀνέῳγμαι, καὶ ἀνεῳγμένος ἅπαντα, ἀπὸ τοῦ ἀνοίγω. ἐπαρῴνουν καὶ πεπαρῴνηκα, ἀπὸ τοῦ παροινῶ· ᾤμοι τινὲς ὑπογράφουσιν, ἀπὸ τοῦ οἴμοι κατ᾽ ἔκτασιν· θῳή, ὅτι θωΐη· ὅθεν καὶ ἀθῷος, ὁ ἀζήμιος· ἢ βῷμι, ἀπὸ τοῦ ἢ βάοιμι, οἶμι. βιῴην καὶ ἀναβιῴην, ὡς εὐκτικά· καὶ νικῴη, καὶ μελετῴη· θρῴσκω, ἀπὸ τοῦ θρωΐσκω τὸ πηδῶ· ὅθεν θρῳσμὸς ὁ ὑψηλὸς τόπος, οἱονεὶ θρωϊσμός. κολῳὸς ὁ θόρυβος, τινὲς ὑπογράφουσιν ἐτυμολογοῦντες ἀπὸ τῶν κολοιῶν τῶν ὀρνέων. καὶ κολῳῶ, τὸ θορυβῶ. πλῴζω, ὅτι πλωΐζω· χρῴζω, ὅτι χρωΐζω· πρῷζον τὸ προχθεσινόν, ὅτι πρωΐζον· πρῴην ὑπογράφεται· ὅτι ἀπὸ τοῦ πρωΐ, πρώϊος· πρωΐα· καὶ ἰωνικῶς· πρωΐην κατ᾽ αἰτιατικὴν πτῶσιν, ἀφ᾽ οὗ πρῴην ἐπίρρημα· πρῷρα κατὰ παράδοσιν ὑπογράφεται, ὅτι πρώϊρα. καὶ δῆλον ὅτι κυανοπρωΐρους ἀνέγνωμεν. φῴζειν δὲ καίειν, ὅτι φωΐζειν· κύκλῳ τὸ ἐπίρρημα ὑπογράφεται ἀπὸ δοτικῆς γινόμενον, καὶ ἄλλα πολλά. ἔρρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε. Ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας ἔτει ἀπὸ θεογονείας χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑβδομηκοστῷ.

ΤΕΛΟΣ.

in mi si des det, dederis.rit, si prendaris are. atur uñ p̄datur, etiam secundæ passiuorum eorumdem, si der deris , si der deris. etiā per contractionem o. optatiuorum secundæ cōiugatōis circūflexo℞,clamarē.rē clamares res clamaret ret cla maretis tis·clamarēt rēt.clamarem⁹m⁹.clamaretis,etis,clamarēt rent · & mutatione mi in in æolice, clamarem.res·ret.passiuum similiter, clamarer rer, clamareris reris, clamaret̃, ret̃ · ēt o optatiui præteriti perfecti, inauratus fuissem, fuisses fuisset uiuat · det a det assimilat⁹fuerat, ab assimilor, assimilat⁹sū.fuerā uinū mistra bat a uinū mistro, aptū ē, & apuit, & apuit & apuit & aptus sū. & aptus sū·& apt⁹ attica oīa, ab apio, debachabar, & debachat⁹ sū, a debachor, o mihi nōnulli subscribunt ab hei mihi p ꝓductionē multa qa multa.uñ īnocēs, īnoxi⁹, pubescerē, a scerē scerē uiuerē & reuiuiscerem, ut optatiua & uinceret, & meditaretur salio.a·salio, salio, unde saltus excelsus locus , ueluti saltus, tumultus, tumultus, nonnulli subscribunt interpraetantes a graculis auib⁹, & tumultuor tūultuor, nauigo qa nauigo, crocito qa crocito, pꝛhesternū.pꝛhesternū qa hesternū, pauloante subscribit̃ , qa a mane, matutinus na. & ionice matutinum in accusatiuo casu, a quo pauloāte aduerbiū, ꝓra scđū traditionē subscribitur, quia prora & manifestū ē ꝙ ceruli prorus le gimus , urere ardere quia ardere circum aduerbium subscribitur a datiuo factum · & alia multa, Valete qui legitis. & memineritis , in Messene siciliæ anno ab īcarnatiōe dei millesimo quadringētesimo septuagesimo .

FINIS.

ALDVS LECTORI SALVTEM

HOC LIBELLO ET GRAECE, ET LATINE HABENTVR HAEC VIDELICET,

De Græcarum proprietate linguarum ex ſcriptis de Arte Ioannis Grammatici.

Plutarchi de proprietate linguarum, quæ apud Homeꝝ. Sunt autem duo tractatus. quorum alter, qui falſò Euſtathio attribuitur, mendoſus eſt. latinumq́; è regione correctum habet. Alter in medio eſt primi quinternionis emendatus, Plutarchiq́; inſcribitur. Latinum autem non habet, quia quod contra alterum eſt, etiam hunc interpretatur.

De Græcarum proprietate linguarum ex iis, quæ à Corintho decerpta.

Correctio præterea quorundam erratorum, quæ uel inter excuſionem facta ſūt, uel ante in exemplaribus fuerant. Traducere aūt in latinum has græcaꝝ linguarum proprietates fuit certe labor herculeus, atque ita tædii plenum, ut perſæpe his traducēdis doluerim, ſæpiúſque Terentiani illud ſuccurrerit, fronte exile negocium, & dignum pueris putes, adgreſſis labor arduus, nec tractabile pondus eſt. Sed quid facerem? primum receperam me id in fronte libri facturum, deinde utiliſſimum fore exiſtimabā græcarum literarum ſtudioſis, quorum cauſa nullum unq̃, quam uis magnum laborē, euitaturus ſum. Te igitur cariſs. Lector hortor, ac rogo, ut id ſtudioſe legas. plurimum (mihi crede) ꝓficies, & debebis laboribus noſtris. Vale.

Dialectus est linguæ proprietas. Sūt autem dialecti quinque. Attica Dorica Aeolica Ionica.Cōis.& Attica qdem uocata ē. ab Atthide Cranai filia. Aeolica uero ab Aeo· lo Hellenis filio. Dorica autem à Doro Hellenis filio Ionica autem ab Ione filio Xuthi, qui fuit Hellenis, & Creusæ E rechthei filiæ. Cōis aūt q̄ ex his q̄tuor constat. hēt aūt unaquæq; lectus proprium Idioma. (dia

De dialectis procemium alterum.

Dialecti quinque Ionica Attica Dorica. Aeolica. Cōis.

De Ionica lingua.

Ionica aūt ē, q̄ usi sūt Iones. hāc aūt antiquā eē cōstat. Propriū autem ipsius est pro α· η. uti, & circunflexas sylla bas in duo diuidere, & pro π κ accipere, & pro a spiratis collisionib. tenuiter proferre, & quibusdam dictionib. ι auferre. utuntur igitur η pro α, ut Ianuam pro ia nuam, & diem pro diem. & utilitatem pro utilitatem. Circunflexas autem syllabas in duo diuidunt. pro facere enim fa cere dicunt. pro π κ accipiunt. nam quomodo, quomodo dicūt. pro aspiratis collisionib. tenuiter proferunt, cum dicunt pro in equis, in equis. & inspicere, inspicere quibusdā dictionib. i auferunt pro laborare, laborare dicentes. Ionica autem ab Io ne Apollinis filio, & Creusa Erechthei filia.

De Attica lingua.

Attica uero ē dialectus, q̄ usi sūt Atheniēses. Peculiare aūt ipsi⁹ ē fatim uti contractionibus, & dictiones inseparabiliter (af proferre. tum uero & τ & ρ pro σ accipere, & υ pro ε. Et pro σ, ξ. Contractionib. igitur abunde utuntur, cum dicunt uestis, pro uestis. & procemium pro procemium. con iunctim uero nonnullas dictiones proferunt, cū dicūt. paternū, p paternum, & nereida, pro nereida. & ρ & τ pro σ ac cipiunt mare enim mare, & facere, facere. Rursum pro audenter. masculum audenter, masculum dicūt. pro ε υ accipiunt, cum dicūt indumentum, pro indumentum. crimē, cri men

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΕΧΝΙΚΩΝ·

Διάλεκτός ἐστι γλώττης ἰδίωμα· εἰσὶ δὲ διάλεκτοι πέντε· ἀτθίς· δωρίς· αἰολίς· ἰάς· κοινή· καὶ ἀτθὶς μὲν ἐκλήθη ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός· αἰολὶς δὲ, ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος· δωρὶς δὲ, ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος· ἰὰς δὲ, ἀπὸ ἴωνος τοῦ ξούθου τοῦ ἕλληνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως παιδός· κοινὴ δὲ, ἐκ τῶν τεσσάρων συνεστῶσα· ἔχει δὲ ἑκάστη διάλεκτος οἰκεῖον ἰδίωμα·

Περὶ διαλέκτων προοίμιον ἕτερον·

Διάλεκτοι πέντε· ἰάς· ἀτθίς· δωρίς· αἰολίς· κοινή·

Περὶ ἰάδος·

Ιὰς δέ ἐστιν, ᾗ κέχρηνται ἴωνες· δοκεῖ δὲ, ἀρχαίαν εἶναι αὐτοῖς· ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστιν· ἀντὶ τοῦ α, τῷ η κεχρῆσθαι· καὶ τὰς περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιρεῖν· καὶ ἀντὶ τοῦ π, τὸ κ λαμβάνειν· καὶ ἀντὶ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν, ψιλότητας ἐκφέρειν· καὶ ἐπί τινων λέξεων, τὸ ι ὑπεξαιρεῖν. Χρῶνται μὲν οὖν τῷ η ἀντὶ τοῦ α, οἷον θύρην ἀντὶ τοῦ θύραν· καὶ ἡμέρην ἀντὶ τοῦ ἡμέραν· καὶ ὠφελείην ἀντὶ τοῦ ὠφέλειαν· τὰς δὲ περισπωμένας συλλαβὰς, εἰς δύο διαιροῦσιν· ἀντὶ τοῦ ποιεῖν γὰρ, ποιέειν λέγουσιν· ἀντὶ τοῦ π τὸ κ λαμβάνουσι· τὸ γοῦν πῶς, κῶς λέγουσιν· ἀντὶ τοῦ δασυνουσῶν συναλοιφῶν ψιλότητας ἐκφέρουσιν, ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἵππων, ἐπ' ἵππων· καὶ ἐφορᾷν, ἐπορᾷν· ἐπὶ δέ τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιροῦσιν· ἀντὶ τοῦ ὠνεῖσθαι, ὠνέεσθαι λέγοντες· ἰὰς δὲ, ἀπὸ ἴωνος τοῦ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρός.

Περὶ ἀτθίδος.

Ατθὶς δέ ἐστι διάλεκτος, ᾗ κέχρηνται ἀθηναῖοι· ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστι, κατακόρως κεχρῆσθαι ταῖς συναλοιφαῖς· καὶ τὰς λέξεις ἀδιαιρέτως ἐκφέρειν· ἔτι δὲ καὶ τὸ τ καὶ ρ, ἀντὶ σ λαμβάνειν· καὶ τὸ υ, ἀντὶ τοῦ ε· καὶ ἀντὶ τοῦ σ τὸ ξ. ταῖς μὲν οὖν συναλοιφαῖς, κατακόρως χρῶνται· ὅταν λέγωσι θοἰμάτιον ἀντὶ τοῦ ἱμάτιον· καὶ φροίμιον ἀντὶ τοῦ προοίμιον. ἀδιαιρέτως δέ τινας τῶν λέξεων ἐκφέρουσιν· ὅταν λέγωσι παιζῷον, ἀντὶ τοῦ παιζώϊον· καὶ νηρῇδας, ἀντὶ τοῦ νηρηΐδας· καὶ τὸ ρ καὶ τ, ἀντὶ τοῦ σ λαμβάνουσι· τὴν θάλασσαν γὰρ, θάλατταν· καὶ τὸ πράσσειν πράττειν· πάλιν ἀντὶ τοῦ θαρσαλέως· ἄρσενα· θαρραλέως· ἄρρενα λέγουσιν· ἀντὶ τοῦ ε τὸ υ λαμβάνουσιν, ὅταν λέγωσι· τὸ ὔνδυμα, τὸ ἔνδυμα· τὸ ὔγκλιμα, τὸ ἔγκλι

μα· τοὐλαιον, τὸ ἔλαιον· τοὐπίσημον· τὸ ἐπίσημον τοὖργον, τὸ ἔργον. ἀντὶ
δὲ τοῦ σ τὸ ξ, ὅτ' ἂν λέγωσι ξύμπας, ἀντὶ τοῦ σύμπας, καὶ ξυμφορὰ
ἀντὶ τοῦ συμφορά· καὶ ξυνέηκεν, ἀντὶ τοῦ συνέηκεν. καὶ ξύμβολον, ἀν-
τὶ τοῦ σύμβολον. καὶ ξυνθήκη, ἀντὶ τοῦ συνθήκη· ἐκλήθη δὲ ἀτθὶς, ἢ
τῶν ἀττικῶν ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός.

περὶ δωρίδος.

Δωρὶς δὲ κέκληται διάλεκτος, ᾗ κέχρηνται δωριεῖς· ἴδιον δὲ αὐτῶν
ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ η, τῷ α χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ ω, τῷ α· καὶ ἀντὶ θηλυ-
κῶν ὀνομάτων ἐνικῶν, πληθυντικὰς πτώσεις ἐκφέρειν· καὶ ἀντὶ τῆς ου
διφθόγγου τῷ ω χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου, τὸ η παραλαμ-
βάνειν· καὶ ποτὲ ἀντὶ τοῦ θ, τὸ σ. καὶ ἐπί τινων λέξεων, τὸ ι ὑπεξαι-
ρεῖσθαι· ἀντὶ μὲν οὖν τοῦ η τῷ α χρῶνται, ὅταν λέγωσι τὸ ἅλιον ἀντὶ
τοῦ ἥλιον· καὶ ἁμέραν, ἀντὶ τοῦ ἡμέραν. καὶ ἁ κύπρις ἀντὶ τοῦ ἡ κύπρις.
καὶ ἁδὺ ἀντὶ τοῦ ἡδύ· ἀντὶ δὲ τοῦ ω τῷ α χρῶνται, ὅταν λέγωσι μουσῶν
μουσᾶν· θυρῶν θυρᾶν· ἀντὶ δὲ ἐνικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων πληθυντι-
κὰς πτώσεις ἐκφέρουσιν, ὡς ὅταν λέγωσι καλὴν καλὰς σοφὴν σο-
φάς· ἀντὶ δὲ τῆς ου διφθόγγου τῷ ω χρῶνται, ὅταν λέγωσι μούσας,
μώσας. ἀντὶ δὲ τῆς ει διφθόγγου τῷ η χρῶνται, ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ
ἰδεῖν. δραμεῖν. λαβεῖν. ἰδῆν δραμῆν λαβῆν· ἀλλὰ καὶ λάβεν, ἀντὶ τοῦ
λαβεῖν· καὶ δράμεν ἀντὶ τοῦ δραμεῖν. καὶ ἔλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν λέγου-
σι. δωρὶς δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος παιδός.

περὶ αἰολίδος.

Αἰολὶς δὲ λέγεται διάλεκτος, ᾗ κέχρηνται αἰολεῖς. ἴδιον δὲ αὐ-
τῶν ἐστι τὰς ὀξυτόνους λέξεις ἀντιστρέφειν. καὶ τισὶν ὀνόμασι θηλυκοῖς αἰ-
τιατικῆς πτώσεως, τὸ ι προστιθέναι. καὶ ποτὲ ἀντὶ τοῦ υ, τῷ ω χρῆ-
σθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ ο, τῷ ω. καὶ τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνηέντων, ψιλῶς
ἐκφέρειν· καὶ ἀντὶ τῆς ου διφθόγγου, τὸ η τάττειν. καὶ προστιθέναι
ἔσθ' ὅτε τῶν λέξεων τοῦ ρ τὸ β· ἀντὶ δὲ τῶν δύο μμ, δύο ππ λαμβάνειν.
καὶ τὰς λέξεις μὲν ἀντιστρέφουσι τὰς ὀξυτόνους, τὸ ποταμὸς πότα-
μος λέγοντες. καὶ τὸ καλὸς κάλος. Τισὶ δὲ ὀνόμασι θηλυκοῖς αἰ-
τιατικῆς πτώσεως τὸ ι προστιθέασιν. ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ καλὰς κα-
λαῖς. σοφὰς σοφαῖς· ἀντὶ δὲ τοῦ υ, τῷ ω χρῶνται. ὅταν λέγωσι λειπῶ-
σαι ἀντὶ τοῦ λειποῦσαι· καὶ ἰδῶσαι, ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι. καὶ λαλῶσαι,
ἀντὶ τοῦ λαλοῦσαι· ἀντὶ δὲ τοῦ ο τῷ ω χρῶνται· ὅταν λέγωσιν ὤμοι-
ον, ἀντὶ τοῦ ὅμοιον· τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνηέντων ψιλῶς ἐκφέρουσιν,
ὅταν τὸ ἡμέρα ψιλῶσι· καὶ τὸ ἥλιος καὶ ὑμεῖς· ἀντὶ δὲ τῆς ει διφθόγ-

men oleum,oliuum.inſigne,inſigne opus,opus.Pro σ uero ξ,cum dicũt,uniuerſus,pro uniuerſus,& calamitatem pro calamitatem,& intellexit,pro intellexit,& ſignum pro ſignum.& fœdus pro fœdus.uocata eſt autem Attica, quæ atticorum eſt,ab Atthide Cranai filia.

De lingua dorica.

Dorica aũt uocata eſt dialectus,q̃ uſi ſunt Dores.ꝓpriũ ipſius eſt pro η α uti,& pro ω magno α,& pro fœmininis nominib.ſingularib.plurales caſus proferre,& pro ου diphthongo ω uti.& pro ει diſono η adſumere,& interdum pro θ,σ,& quibuſdam dictionib.ί de thraere.Pro η igitur α utuntur, cum dicunt ſolem,pro ſolem.& diem,pro diem.& uenus,pro uenus.& ſuaue,pro ſuaue.pro ω aũt α utuntur,cum dicunt muſarum muſaꝝ.Januarũ,rum.Pro ſingularib.aũt fœminis nominib.plurales caſus proferunt.dicendo pulchram,pulchras.doctam, doctas.Pro ου autem diſono ω utuntur dicendo muſas moſas.Pro ει autem diſono η utuntur,cum dicunt pro uidere.currere.accipere.uidere.currere,accipere. Sed &accipe ꝓ accipere.& currere pro currere,& uenire,pro uenire dicunt.Dorica autem appellata eſt à Doro Hellenis filio.

De lingua Aeolica.

Aeolica autem dicit̃ Dialectus,q̃ uſi ſũt æoles.propriũ aũt ipſius eſt acutas dictiones inuertere,& quibuſdã noib.fœmininis accuſatiui caſus addere.& aliquando pro ου,ω uti.& pro ο,ω.& incipientia à uocalib.tenuiter proferre.& pro ει diſono η ponere,& ponere in dictionib.ante ρ,β.pro gemino μμ,geminum ππ aſſumere.& dictiones quidem inuertunt acutas fluuius,fluuius dicẽtes,& pulcher,pulcher.Quibuſdã aũt noib fœmininis accuſatiui caſus apponunt,cum dicunt pro pulchras,pulchras.ſapiẽtes,ſapientes.pro υ uero ω utuntur.cum dicunt relinquentes,relinquentes.& uidentes,pro uidentes.& nugantes pro nugantes.Pro ο ω utuntur,cum dicunt ſimile,pro ſimile.Inchoantia uero à uocalib.tenuiter proferunt.cum dies attenuant,& Sol,& uos.pro ει autem diſo-

no, η utuntur. Pro cytherean, cytherean dicentes, & pro didicisse, & ire, didicisse, & ire. Ponunt aũt in qbusdã dictionib. ante ϱ β, rosas brosas dicẽtes, & pãnos laceros, pãnos laceros. ꝓ gemio uero μμ geminũ ππ accipiũt, oculos, oculos dicẽtes. Sũt aũt q̃dam, quæ peculiariter apud eos formant᷑. nã pro cũ ꝓpositione, contra accipiunt. Aliquando & consilium, consilium dicunt. & terrã, terrã. & certamen, certamẽ. Priamũ aũt Perrhamũ. Appellata est æolica lingua ab Aeolo Hellenis filio.

De Communi lingua.

Qui nolunt communem adnumerare Dialectum prædictis quatuor, arguunt hoc modo. neque enim aiũt haberi proprium, sed sicut quadripharmacos uis ex quatuor cõstans, q̃dripharmacum dicitur, nihil proprii habens, sic & cõis dialectus ex quatuor coaptata non debet adnumerari his.

Ex iis aũt, qui cõem dialectum introducũt, alii dicunt, qm̃ omnibus sese insinuat dialectis eiusdem uocis, ut amicus, nox. & huiusmodi. Alii non habere formam, sed ex uariis dictionibus congregatã. decidentiæ aũt ipsius nõ inueniunt᷑. Ionica scripsit Homer⁹. Attica Aristophanes. Dorica Theocrit⁹. Aeolica Alcæus. communi Pindarus.

Aliter de Dialectis

Dialectus est dictio ꝓpriæ ĩsigne formæ ostẽdens, uel dictio peculiarem, uel cõem ostendens notam. Dialecti aũt sũt, si & cõmunem quis adnumerauerit, qnque, Ionica. Attica. Dorica. Aeolica. cõis. nã qn ta ꝓpriã nõ hñs notã cõis noiata ẽ, uel qa cõiter omnium notis utitur, & ex quatuor constat, uel quia communiter ea omnes utuntur. uel quia ex hac incipiunt, tanquam ea subiecta oẽs. Remittẽdũ aũt hãc qdẽ, q̃si ad regulam. reliq̃s uero ad proprietatẽ. Itaque barbaras in multitudine existẽtes, & incõprehensibiles, non est facile tradere.

alioqui neque dicendum ipsas dialectos, sed linguas. Hellanicas aũt contigit appellari. Quod cũ Hellen Iouis qdem filius, cognomento aũt deucalionis, loca per Græciam occupasset, oẽs quidem cõtigit dici Hellanicas uoces. Specialiter aũt denoiationes ab illius filiis accepisse. Dispersis enim his in plura loca, atque eandẽ uocẽ non amplius seruãtibus. sed cũ locoꝶ mutatione

γου τῷ ἠ χρῶνται. ἀντὶ τοῦ κυθαίρειαν, κυθαίρηαν λέγουσι· καὶ ἀντὶ τοῦ μαθεῖν καὶ ἐλθεῖν, μαθῆν καὶ ἐλθῆν· προστιθέασι δὲ ἐπίτινων λέξεων τοῦ ρ̄ τὸ β̄, τὰ ῥόδα γοῦν βρόδα λέγουσι. καὶ τὰ ῥάκη· βράκη. ἀντὶ δὲ τῶν δύο μμ̄ δύο ππ̄ λαμβάνειν, τὰ ὄμματα, ὄππατα λέγοντες, ἔστι δέ τινα ἰδίως παρ' αὐτοῖς σχηματιζόμενα· ἀντὶ γάρ τις μετὰ προσθέσεως, τὴν κατὰ παραλαμβάνουσι· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὴν βουλὴν βωλὴν λέγουσι. καὶ τὴν γῆν, γᾶν· καὶ τὸν ἀγῶνα, ἄγωνον· τὸν δὲ πρίαμον, πέρραμον. ἐκλήθη δὲ αἰολὶς, ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος παιδός.

Περὶ κοινῆς.

Οἱ μὲν βουλόμενοι τὴν κοινὴν καταριθμεῖν διάλεκτον ταῖς προειρημέναις τέτταρσιν, αἰτιῶνται τούτῳ τῷ τρόπῳ· οὐ δὲ γάρ φησιν ἔχειν ἴδιον· ἀλλ' ὥσπερ ἡ τετραφάρμακος δύναμις ἐκ τεσσάρων συνεστῶσα, τετραφάρμακον λέγεται, οὐδὲν ἴδιον ἔχουσα, οὕτω καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος ἐκ τεσσάρων συναρμοσθεῖσα, οὐκ ὀφείλει συναριθμεῖσθαι ταύταις. τῶν δὲ τὴν κοινὴν διάλεκτον εἰσηγησαμένων, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι πάσαις συμβέβληται ταῖς διαλέκτοις ταῖς ὁμοφώνοις οἷον φίλος νὺξ καὶ τὰ τοιαῦτα. οἱ δὲ, ὅτι νῦν οὐδένα ἔχουσα τύπον. ἀλλ' ἐκ διαφόρων λέξεων συνηθροισμένη· μετὰ πτώσεις δὲ αὐτῆς, οὐχ εὑρίσκονται. ἰάδι ἔγραφεν ὅμηρος· ἀτθίδι, ἀριστοφάνης. δωρίδι, θεόκριτος. αἰολίδι, ἀλκαῖος· κοινῇ, πίνδαρος.

Ἑτέρως περὶ διαλέκτων.

Διάλεκτος, ἐστὶ λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τύπου ἐπιφαίνουσα· ἢ λέξις, ἴδιον ἢ κοινὸν ἐπιφαίνουσα χαρακτῆρα. διάλεκτοι δέ εἰσιν, εἰ καὶ τὴν κοινήν τις καταριθμοίη, πέντε· ἰάς· ἀτθίς. δωρίς. αἰολίς· κοινή. ἡ γὰρ πέμπτη ἴδιον οὐκ ἔχουσα χαρακτῆρα, κοινὴ ὀνομάσθη· ἤτοι ὅτι τοῖς κοινοῖς τῶν πασῶν χαρακτῆρσι χρῆται καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων καθέστηκεν, ἢ ὅτι κοινῶς αὐτῇ πάντες χρῶνται· ἢ διότι ἐκ ταύτης ἄρχονται, ὡς ταύτης οὔσης, πᾶσαι. ἀναπεμπτέον δὲ, ταύτην μὲν, ὡς πρὸς κανόνα· τὰς δὲ λοιπὰς, πρὸς ἰδιότητα. τὰς μὲν οὖν βαρβάρους ἐν πλήθει οὔσας καὶ ἀπεριλήπτους, οὐκ ἔστι ῥάδιον παραδοῦναι.

Ἄλλως τε· οὐδὲ λεκτέον αὐτὰς διαλέκτους, ἀλλὰ γλώσσας. τὰς δὲ ἑλληνικὰς συνέβη καλεῖσθαι. ὡς ἕλληνος τοῦ διὸς μὲν υἱοῦ, κατ' ἐπίκλησιν δὲ, δευκαλίωνος, τοῦ κατὰ τὴν ἑλλάδα τόπους κατεσχηκότος· πάσας μὲν συνέβη λέγεσθαι ἑλληνικὰς φωνὰς, κατ' εἶδος δὲ τὰς προσωνυμίας, ἀπὸ τῶν ἐκείνου παίδων λαβεῖν· διασπαρέντων γὰρ τούτων, εἰς πλείονας τόπους, καὶ τὴν αὐτὴν φωνὴν οὐκέτι φυλαξάντων· ἀλλὰ τῇ τῶν

τούτων μεταβολῇ ἅμα καὶ τὴν φωνὴν μεταβαλλόντων, συνέβη διαλέκτους λέγεσθαι. ἀπὸ μὲν οὖν δώρου τοῦ δευκαλίωνος καὶ πύῤῥας παιδὸς, μετοικήσαντας εἰς τοὺς περὶ τὸν παρνασὸν τόπους καὶ αἰσωπόν. δωριεῖς ἀπ' αὐτοῦ προσαγορευθῆναι πάντας συνέβη, καὶ τὴν διάλεκτον δωρίδα. ᾗ πάνυ χρῶνται ῥόδιοί τε καὶ κρῆτες καὶ πελοποννήσιοι καὶ σικελοί. καὶ λίβυες. καὶ οἱ τὴν παλαιὰν ἤπειρον οἰκοῦντες.

Ἀπὸ δὲ αἰόλου τοῦ ἕλληνος παιδὸς καὶ πύῤῥας αἰολὶς ἐκλήθη. οὗτος γὰρ δέκα πόλεις κτίσας. τήν τε χώραν αἰολίαν, καὶ τὴν διάλεκτον αἰολίδα προσηγόρευσεν.

Ἡ δὲ ἰὰς, ἀπὸ ἴωνος τοῦ ξύθου τοῦ ἕλληνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως παιδὸς, ἐκλήθη. οὗτος τὴν οἰκοῦσαν τῇ ἀτθίδι τὴν αὐτὴν ἔχων διάλεκτον μεταναστὰς, καὶ κτίσας πόλεις ιγ´, ἀφ' ἑαυτοῦ ἰάδα προσηγόρευσεν. αἱ δὲ πόλεις, αὗται. κλαζομεναί. λέβεδος. φωκαία. πριήνη. μίλητος. μυκάλη. ἐρυθρά. τῖος. σάμος. κολοφῶν. ἔφεσος. χίος. σμύρνα.

Ἀτθὶς δὲ ἐκλήθη ἤτοι, ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός. (ἐγένετο δὲ οὗτος, τῆς ἀττικῆς βασιλεύς.) ἤτοι ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τοῦ παράκτιος εἶναι ἀκτική τις οὖσα.

Νοεῖται δὲ ἡ διάλεκτος τριχῶς. κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγήν. κατὰ μέρος τι. κατὰ συμβεβηκός. κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγὴν οὕτως. ὡς οἱ αἰολεῖς τὸ γυναικεῖον αἴδυμα, καταπωγὴν καλοῦσιν. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὴν ἐφ' ἡμῶν τηλίαν, ἀλευρότησιν καλοῦσιν. καὶ τὰ ὅμοια. κατὰ δὲ μέρος τι. ἤτοι κατὰ πρόσθεσιν, ὡς οἱ αἰολεῖς τὰ ῥόδα, βρόδα λέγουσι. ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν, ὡς οἱ δωριεῖς, τὸ φέρειν, καὶ λέγειν, φέρεν, καὶ λέγεν λέγουσι. ἢ κατὰ μετάθεσιν, ὡς δίφρον, δρίφον λέγουσι. κατὰ δὲ τὸ συμβεβηκός. ἤτοι κατὰ προσῳδίαν, ἢ κατὰ πνεῦμα λεγόμενον παρ' ἡμῖν, ἀλλοιοῦσι. κατὰ μὲν προσῳδίαν θέλουσιν. ἀττικοὶ μὲν, ἱκάνω ἴκανον. ἐλαύνω ἔλαυνον. δωριεῖς δὲ τὸ πάντως, παντῶς λέγουσι. καὶ οὕτως οὑτῶς. καὶ τὰ ὅμοια διαιροῦμεν τοῖς ἰδιώμασι τῶν κατὰ μέρος διαλέκτων. κατὰ δὲ πνεῦμα, ὡς ἀττικοὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἥκιστα ψιλῶς ὂν, αὐτοὶ δασέως προφέρονται.

Περὶ τῶν κατὰ μέρος ἀτθίδων διαλέκτων.

Ἡ ἀτθὶς τρέπει τὸ σ, ποτὲ μὲν εἰς τὸ τ. ποτὲ δὲ εἰς τὸ ξ. τὴν γὰρ θάλασσαν, θάλατταν λέγει. καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον. καὶ τὴν συμφορὰν, ξυμφοράν. καὶ τὸ σύμβολον, ξύμβολον. τρέπει δὲ τὸ σ εἰς τὸ ξ, ἐπὶ τῆς σὺν προθέσεως καὶ μόνως.

Αἰεὶ τὰς εἰς ες πληθυντικὰς εὐθείας ἀπὸ τῶν εἰς ευς ἀρσενικῶν

γινομένας

mutatione unà uocem quoq; mutantibus accidit diale-
ctos dici. A doro ergo deucalionis, & Pyrrhæ fi-
lio, illos, qui migrarunt in loca circa parnassum, & æsopum,
dorienseis ab ipso appellari omneis contigit, & diale-
ctũ doricã, qua ualde utunt rhodii'q;, & cretẽses, & pelopõnesii.
& Siculi, & libyci, & antiquam Epeirum habitantes.

Ab Aeolo aũt Hellenis filio, & Pyrrhæ æolica uocata est.
hic.n.cum decẽ urbes condidisset, & regionem æoliã, & dialectũ
æolicam appellauit.

Ionica aũt ab Ione Xuthi, q̃ fuit Hellenis, & Creusæ ere-
chthei, filia, uocata ẽ. hic.n. linguam q̃ eadẽ, atq; attica uidebat,
cum cõmigrasset, & cõdidisset xiii. urbes ab se Ionicã appellauit.
urbes aũt hæ. clazomene. lebedus. phocæa. priene. Myletus.
Mycale. erythra. Tius. samus. colophõ. ephesus. chius. Smyrna.

Attica aũt uocata est uel ab atthide cranai filia (fuit autem
is Atticæ Rex) uel uocata est sic, eo quod li-
tus esset, quasi atticam dixeris.

Intelligit aũt dialectus trifariã secũdũ toti⁹ nois mutationẽ se
ptẽ quãdã. secũdũ accidẽs. secũdũ toti⁹ nois mutationẽ, sic (cũdũ
quẽadmodũ æolẽses muliebre idumtũ catagogen uocãt. attici
q̃ à nobis circũferẽtia cribri, farinariã uocãt, & similia. scd̃m ãt (ãt
ptem quãdam, uel p additionẽ, ut æolenses rosas brosas dicũt
uel per ablationem, ut Dores ferre, & dicere, ferre, & dice-
re dicũt uel p trãsmutationẽ, ut currũ, currũ dicũt. secũdũ uero
accidens, uel per accentum, uel per spiritum dictum apud
nos, permutant, per accentũ qdem uolũt. attici qdẽ puenio, pue
niebam. Impello, impellebã. dores aũt omnino, oĩno dicunt, &
sic, sic. & similia, q̃ diuidimus iis Idiomatib. q̃ sũt secũdũ ptẽ dia
lecto℞. secundũ spiritũ autẽ, ut attici, qd' apud nos tenuiter ẽ ip-
si aspirate proferunt.

De Atticis dialectis per parteis.

Attica mutat σ modo in τ modo in ξ. nam ma-
re, mare dicit, & betam, betam, & calamitatem cala-
mitatem, & symbolum, signum. uertit autem σ in ξ, in cum
præpositione, & in compositione.

Semper in εις plurales nominatiuos ab in ευ' masculinis

factos p·η·profert, ut parentes, genitores·reges, reges.

In αος definẽtia masculina añpenultima, uel ultia acuta p εως profert, ut menelaus, meneleos. populus, populus. tẽplũ, tẽplũ.

I·in dictionibus addit, ut nunc, hunc. hic. prius. nos autem nunc. hic. hunc·prius.

In εὺς nomina per ω in genitiuo effert. aristeus, aristei. peleus, pelei.

Cõtractiones atticoꝝ sũt propriæ·meo, pro meo. uenio hñs, pro uenio habens.

Ablationes ĩ atticoꝝ sunt propriæ, & doriẽsiũ, & æolensiũ so cium, pro socium. ad chrysam, pro ad chrysam.

Acceptiones uocatiuoꝝ pro nominatiuis atticorum sunt pro priæ. nubigrega iupiter, pro nubigrega. Eques Nestor, pro eques. & latoculus Iupiter, pro latoculus. notandum. noïatiui. n. pro uocatiuis, & uocatiui, pro nominatiuis, hæc aũt solum athenienſium figura.

Defectus partium orationis atticoꝝ sunt, & dorienſiũ, & Ioni corum. ut cædens ambabus. deest manibus.

Acceptiones accusatiuorum casuũ pro genitiuis atticoꝝ sũt. ut, neq; tu hunc, bonus licet sis, aufer puellam, pro ab hoc.

Semper passiuis uerbis, pro actiuis utitur. ut scribor, pro scribo. & fio, pro facio.

Item atticorum est, fiant, & intelligant duo dicere, ꝑ faciãt, & intelligant.

In ως aduerbia qualitatis in ου terminat. nominibus enim, pro aduerbiis utitur. ut decens, decens. pro decenter, decenter.

In ες definẽtes nominatiuos comparatiuoꝝ noïum in ους ter minat. ut maiores·peiores. pulchriores. ꝑ maiores·peiores·pul- (chriores

Cõtractionibus semp frequẽter utit. nã uestis, uestis dicit. & oleum, oliuum.

Σ pro ρ utit. nã audacia, audacia dicit·& audens, au- dens. & masculum, masculum.

ο υ pro œ utitur. cũ dicit uestis. crimen. car men pro uestis·crimen. carmen.

Nominatiuis pro uocatiuis utit. o amicus, pro o amice.

Suplatiuis pro comparatiuis sæpe utitur, ubi dicendum esset

efferior

γινομένας, διὰ τοῦ η προφέρεται· οἷον γονεῖς γονῆς, βασιλῆς, οἱ βασιλεῖς.

I τὰ εἰς αος λήγοντα ἀρσενικὰ προπαροξύτονα ἢ ὀξύτονα, διὰ τοῦ εως προφέρεται· οἷον μενέλαος, μενέλεως· λαὸς, λεώς. ναὸς, νεώς.

I ὅτι ἐν ταῖς λέξεσι προστίθησιν· οἷον, νυνί· τουτονί· οὑτοσί. πρινί. ἡμεῖς δὲ νῦν οὗτος τοῦτον πρίν.

I τὰ εἰς ευς ὀνόματα, διὰ τοῦ ω αὐτῶν γενικῆς ἐκφέρει· ἀριστεὺς, ἀριστέως. ὁμοίως πολεὺς, πηλέως.

A αἱ συναλοιφαὶ, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι· τῷ μῷ ἀντὶ τοῦ τῷ ἐμῷ· ἔρχομ' ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι ἔχων.

A αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι, καὶ δωριέων, καὶ αἰολέων· ἕταρον, ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον· ἐς χρύσαν, ἀντὶ τοῦ εἰς χρύσαν.

A αἱ παραλήψεις τῶν κλητικῶν ἀντὶ τῶν ὀνομαστικῶν, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι· νεφεληγερέτα ζεύς. ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης. ἱππότα νέστωρ, ἀντὶ τοῦ ἱππότης· καὶ εὐρυόπα ζεὺς, ἀντὶ τοῦ εὐρυόπης. σημειωτέον. αἱ εὐθεῖαι γὰρ ἀντὶ κλητικῶν, καὶ αἱ κλητικαὶ, ἀντὶ εὐθειῶν, τοῦτο δὲ μόνον, ἀθηναῖον τὸ σχῆμα.

A αἱ ἐλλείψεις τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἀττικῶν εἰσι, καὶ δωριέων, καὶ ἰώνων· οἷον κόπτων ἀμφοτέρῃσι, ἐλλείπει τὸ χερσίν.

A αἱ παραλήψεις τῶν αἰτιατικῶν πτώσεων ἀντὶ γενικῶν, ἀττικῶν εἰσιν. οἷον μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην. ἀντὶ τοῦ τούτου.

A ἐν παθητικοῖς ῥήμασιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν χρῆται. οἷον γράφομαι, ἀντὶ τοῦ γράφω. καὶ ποιοῦμαι ἀντὶ τοῦ ποιῶ.

E τι τῶν ἀττικῶν ποιείσθων, καὶ νοείσθων λέγειν, ἀντὶ τοῦ ποιήτωσαν, καὶ νοήτωσαν.

I τὰ εἰς ως ἐπιῤῥήματα τῆς μεσότητος, εἰς ον περατοῖ· ὀνόμασι γὰρ, ἀντὶ ἐπιῤῥημάτων χρῆται· οἷον δέον πρέπον. ἀντὶ τοῦ δεόντως, καὶ πρεπόντως.

I τὰς εἰς ες ληγούσας εὐθείας τῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων, εἰς ους περατοῖ. οἷον μείζους· χείρους· καλλίους ἀντὶ τοῦ μείζονες, χείρονες· καλλίονες.

I ταῖς συναλοιφαῖς, ἀεὶ κατακόρως χρῆται. τὸ γὰρ ἱμάτιον, θοιμάτιον λέγει. καὶ τὸ ἔλαιον, τοὔλαιον.

I τὸ σ ἀντὶ τοῦ ρ χρῆται. τὸ γὰρ θάῤῥος θάρσος λέγει καὶ τὸ θαῤῥαλέον θαρσαλέον. καὶ τὸ ἄῤῥεν ἄρσεν.

I τὸ ου ἀντὶ τοῦ οε χρῆται. ὡς ὅταν λέγῃ τοὔνδυμα· τοὔγκλημα τοὖπος· ἀντὶ τοῦ τὸ ἔνδυμα· τὸ ἔγκλημα· τὸ ἔπος.

E εὐθείαις, ἀντὶ κλητικῶν χρῆται· ὦ φίλος, ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε.

Y περθετικοῖς, ἀντὶ συνεκτικοῖς πολλάκις χρῆται· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν

θηριωδέστερος πάντων, θηριωδέστατος λέγει.

Τὸ η̄ ἀντὶ τοῦ ε̄ κέχρηται. τρέπει γοῦν τὸ ε̄ εἰς η̄, ὡς ὅταν λέγῃ ἠδυνάμην· ἠβουλόμην.

Ἡ ἀτθὶς διάλεκτος μεταβολὰς εἰληφυῖα κατὰ καιροὺς, ὁμοίως τὸν ἀρχαῖον τύπον ὑπογράφει· τοῖς γοῦν δυϊκοῖς ὁρῶμεν χρωμένους, τούς τε κωμικοὺς ποιητὰς, καὶ ἀττικοὺς συγγραφεῖς, λέγοντας τὼ πόδε, καὶ τὼ χεῖρε. καὶ νὴ τὼ θεὼ, καὶ διὸς κούρω. λέγει δὲ καὶ πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ γοργίᾳ· τὼ δὲ ξένω τώδε γοργίας τε καὶ πῶλος, σοφὼ μὲν ἀμφοτέρω ἐστὸν καὶ φίλω ἐμώ. καὶ δυοῖν ὀβολοῖν· καὶ δυοῖν χαλκοῖν. καὶ τοῖν θεαῖν.

Ὅσα τῶν εἰς ο̄ς ληγόντων ἔχει τὸ ᾱ παραλῆγον, ταῦτα διὰ τοῦ ω̄ μεγάλου, καὶ τοῦ ε̄. ἴλαος ἵλεως καὶ κατὰ τὰς πλαγίους, οὕτως. τῇ ὀρθῇ ἀκολούθως. Μενέλεω, ἀντὶ τοῦ Μενελάου. κατὰ τὴν δοτικὴν ὁμοίως σὺν τοῦ ῑ μενέλεῳ καὶ προσθέσει τοῦ ν̄, τὴν μενέλεων· τὴν δὲ αἰτιατικὴν μενέλεων. τὴν δὲ πληθυντικὴν ὀρθὴν ὁμοίως τῇ ἑνικῇ δοτικῇ, μενέλεῳ. τὴν δὲ γενικὴν, τῶν μενέλεων· τὴν δοτικὴν σὺν τοῦ ῑ τοῖς μενέλεῳς· τὴν αἰτιατικὴν, τοὺς μενέλεως. Ἔτι τῆς ἀτθίδος· ἀντὶ τοῦ εὐφυῆ, ὑγιῆ· εὐφυᾶ λέγειν καὶ ὑγιᾶ· καὶ ἀντὶ τοῦ εὐβοιέα καὶ πειραιέα, εὐβοιᾶ καὶ πειραιᾶ· τοῦτο δὲ ἰώθασι ποιεῖν, ἐφ' ὧν ἡ τελευταία συλλαβὴ διὰ μόνου τοῦ η̄ λήγουσα, ἢ τῷ ε̄, ἢ τῷ ᾱ παραλήγει. ὡς ἐπὶ τῶν παρακειμένων. οὐ μὴν ἐφ' ὧν γε μετὰ συμφώνου λήγουσι· εὐμενῆ. εὐτυχῆ· οὐ γὰρ τρέπουσιν εὐμενᾶ καὶ εὐτυχᾶ. οὐ δὲ πάλιν ἐφ' ὧν σύμφωνον ἄρχει, τοῦ ε̄ παραλήγοντος βασιλέα· δρομέα.

Ἐπὶ τῶν τοιούτων ῥημάτων ἐδυνάμην ἐβουλόμην ἔμελλον. τὸ ε̄ εἰς η̄ ἀλλάττουσι λέγοντες ἠδυνάμην ἠβουλόμην ἤμελλον.

Καὶ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀλλάττουσι τὸ ᾱ εἰς η̄· ἠνειχόμην λέγοντες, ἀντὶ τοῦ ἀνειχόμην.

Ἔτι γε μὴν τῶν εἰς η̄ ληγόντων ῥημάτων ἐπὶ δευτέρου προσώπου παθητικοῦ, διὰ τῆς ε̄ι διφθόγγου· βούλει γὰρ, ἀντὶ τοῦ βούλῃ. ὅταν δὲ ᾖ ὑποτακτικὸν, ὁμοίως ἡμῖν λέγουσι ἐὰν βούλῃ.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ, λαμβάνουσιν ἀντὶ ὑποτακτικῶν· ἐὰν ἔλθοις, ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἔλθῃς, καὶ ἐὰν ἔλθοι, ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἔλθῃ.

Ὑφαιροῦσι δὲ πολλάκις καὶ τὸ ῑ, τὸ κλαίειν λέγοντες κλάειν· καὶ τὸ μυῖαν, μίαν· καὶ μηζυαῖ, μηζυαῖ· καὶ ποιεῖν, ποεῖν, καὶ ποίημα, πόημα.

Καὶ ἀντὶ τῆς πρὸς προθέσεως, τῷ ὡς χρῶνται· ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τὸν φίλον, ὡς τὸν βασιλέα· ὡς τὸν φίλον.

Ἴδιον δὲ αὐτῶν ἐστι καὶ τὰς εἰς ᾱ ληγούσας ἑνικὰς αἰτιατικὰς ἀρσενι

efferior omnibus, efferissimus inquit.

η pro ε utitur. uertit n. ε in η uelut cum dicit. pote- ram uolebam.

Attica dialect⁹ mutatiões licet accepit, ꝑ tēpoꝝ uarietate tñ āti quā formam refert. nam dualibus uidemus uti, & comicos poetas, & atticos scriptores, q dicūt uterq̧ pes, & (Pl. phūs ī utraq̧ man⁹, & p utrūq̧ deū. & iouis utrūq̧ filiū. i. gemios dicit & gorgia uterq̧. n. hospes hic, gorgiásq̧, & Polus doct⁹ qdē uterq̧ ē, & amicus meus. & duob. obolis, & duob. æreis & duab. deab.

Quæcūq̧ in os desisientia habēt a in penultima, hæc per ω magnū, & ε propitius, propitius. & per obliquos sic, ut recto rñdeatur. Menelao pro menelao. In datiuo similiter cum ι Menelao, & additione ν utriq̧ menelao. Accusatiuum autem menelaum. Pluralē aūt rectū æque atq̧ singularē, dtīn meneleo. Genitiuum autem menelaorum. Datiuū autem cum ι menelais. Accusatiuū, menelaos. Itē atticæ ē, ꝑ eo, qđ ē ingeniosū, sanum. Ingeniosū dicere, ac sanū. & ꝑ euboēsē, & pireensē euboēsem, & pireensem. hoc aūt consueuere facere in qb. ultima syllaba solū η desinens, uel ε, uel a penultimat, ut in propositis. (cent non tñ in quib. cū consonāte desinūt, beneuolū, felicē. nō. n. di- beneuolum, & felicē. neq̧ rursum in qb. consonans incipit. e pe- nultimante. regem. cursorem.

Item ī huiusmodi uerbis poterā. uolebā futurus erā ε in η mutant dicentes poterā. uolebam futurus eram.

Et ανα hoc est super ꝑpositionis mutāt α in η. tolerabā dicētes, pro tolerabam.

Item uerborum in η desinentium in secunda persona passiui per ει diphthongum. uis. n. pro uis. cum uero fuerit subiunctiuū, quēadmodum nos, dicunt, si uelis.

Optatiua autem accipiunt, pro subiunctiuis. si ueneris, pro cum ueneris. & cum uenerit, pro cum uenerit.

Auferunt autem sæpe & flere, dicentes flere. & muscā, muscā. & nouercā, nouercā. & facere, facer, & poema poe

Et loco πρὸς. i. ad ꝑpositionis ὡς utunt. pro ad re (ma gem, & ad amicum, ad regem, & ad amicum.

Proprium aūt ipsoꝝ ē, & in a desinēteis singulareis actōs ma-

ſculinos per η proferre, Euryſtheum, Euryſtheum Peleum peleū. Tydeum, tydeum.

Vtuntur aūt & paſſiuis pro actiuis, qui improbatur. pro improbans. qui indicatur, pro indicans qui fucatur, pro fucans. qui miniſtratur, pro miniſtrās qui calumnia circūueniť, pro calumnians. qui odio habetur, pro odio hn̄s. Interdū aūt & actiua ponūt, ꝑ paſſiuis ĩ re pub. uerſare, ꝑ eo, qđ ē ĩ re pu uerſari ſcriptis reum agere, pro ſcriptis reum agi. & ſimilia.

Indeterminata tpa, & futura integra paſſiua ipſi in communia ſæpe mutantes dicunt, odio habebitur, pro oderit. & quæretur, quæret. & incidetur, incidet. & ſimilia.

Ab ιζω autem futura abiicientes σ circunflectunt exprobrabo, ex probrabo. & aſpergam, pro aſpergam. & ſubſannabo, pro ſubſannabo.

Amant aūt plerunq; conciſionem, nam nereίdas, neri'das dicunt. & apollinem, apollinem. & meliorem, meliorē. & potiorem, potiorem.

Mutant aūt & tonos, & ſonos, & tempora. tonos quidem, pro urbium, ordinū. urbiū dicunt, & ordinū, ſonos aūt uuam paſſam, & ſpicas, uuam paſſam dicunt, & ſpicas. Tpa autē regem à producunt, & Atreum, & lorum & ſtatuam. Dicunt autem & pro ad Athenas, athenas eo, & in Athenis, athenis profiteor. & ex Athenis, ex agro, athenis ex agro uenio, & in domū, domū, ex domo, domo ·In domo domi & ex quo tempore, ex quanto tempore.

Et ρ pro. λ utuntur. nam furnum, furnum dicunt.

De Ionica.

Ionica in as deſinentia noīa in η mutat, ſi nō ſint doriēſia. mercurius, mercurius. ſoſias, ſoſias. Tunc. n. Iones uertunt, cū nō ſint uerſa ex dorienſib. ut dictum eſt. mercurius, mercurius. nam dorienſes non uertunt ea.

Omne in ης deſinēs, cui⁹ genitiuus in ου̃ terminať. apud eos in εω̃ deſinit. perſes, perſæ, perſæ. xerres, xerris, xerris. peleiades, peleiadæ, pelei'adæ.

In ης

κῶς, ἀλλὰ τοῦ ἢ προσφθέγγεσθαι· εὐρυσθέα, εὐρυσθῆ· πηλέα πηλῆ· τυδέα τυδῆ· δίψαν δίψην.

Χρῶνται δὲ καὶ τοῖς παθητικοῖς, ἀντὶ ἐνεργητικῶν· λοιδορούμενος, ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν· φαινόμενος ἀντὶ τοῦ φαίνων· φαινακιζόμενος, ἀντὶ τοῦ φαινακίζων· διακονούμενος, ἀντὶ τοῦ διακονῶν· διαβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ διαβάλλων· μισούμενος ἀντὶ τοῦ μισῶν. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ τὰ ἐνεργητικὰ τιθέασιν ἀντὶ παθητικῶν· τὸ πολιτεύειν ἀντὶ τοῦ πολιτεύεσθαι· καὶ γράφειν ἀντὶ τοῦ γράφεσθαι· καὶ τὰ ὅμοια.

Τοὺς δὲ ἀορίστους καὶ μέλλοντας ὁλοκλήρους παθητικοὺς, αὐτοὶ μέσους πολλάκις ἐναλλάσσοντες· τὸ μισηθήσεται, μισήσεται λέγουσι· καὶ τὸ ζητηθήσεται, ζητήσεται· καὶ τμηθήσεται, τμήσεται καὶ τὰ ὅμοια.

Τοὺς δὲ παρὰ τὸ ιζῶ μέλλοντας, ἀποβάλλοντες τὸ σ περισπῶσιν. ὀνειδιῶ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσω· καὶ ἐραντιῶ, ἀντὶ τοῦ ἐραντίσω· καὶ μυκτηριῶ, ἀντὶ τοῦ μυκτηρίσω.

Φιλοῦσι δὲ, καὶ τὰ πολλὰ, συγκοπήν. τὰς γὰρ νηρεΐδας, νηρῇδάς φασιν· καὶ τὸν ἀπόλλωνα ἀπόλλω· καὶ ἀμείμονα, ἀμείμω· καὶ κρείττονα κρείττω.

Ἀλλάττουσι δὲ καὶ τοὺς τόνους καὶ τοὺς ἤχους καὶ τοὺς χρόνους. τόνους μὲν ἀντὶ τοῦ πολέων ταξέων· πόλεων λέγουσι καὶ τάξεων· ἤχους δὲ, τὸ σταφίδα καὶ στάχυς ἀσταφίδα λέγουσι καὶ ἄσταχυς. χρόνους δὲ, τοῦ βασιλέα τὸ α ἐκτείνουσι καὶ ἀξέα· καὶ ἱμάντα· καὶ ἀνδριάντα.

Λέγουσι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς ἀθήνας ἀθήναζε πορεύομαι· καὶ τὸ ἐν ἀθήναις, ἀθήνησι σοφιστεύω, καὶ τὸ ἐξ ἀθηνῶν ἐξ ἀγροῦ, ἀθήνηθεν. ἄγροθεν ἔρχομαι. καὶ τὸ εἰς οἶκον, οἴκαδε· ἐξ οἴκου, οἴκοθεν. ἐν οἴκῳ, οἴκοι. καὶ τὸ ἐξ οὗ χρόνου. ἐξ ὅσου χρόνου.

Καὶ τὸ ρ ἀντὶ τοῦ λ χρῶνται, τὸ γὰρ κλίβανον· κρίβανον λέγουσιν.

Περὶ ἰάδος.

Ἡ ἰὰς τὰ εἰς ας λήγοντα ὀνόματα, εἰς η τρέπει. ἐὰν μὴ ὦσι δωρικά· ἑρμίας, ἑρμίης. σωσίας, σωσίης. τότε γὰρ ἴωνες τρέπουσιν, ὅταν μὴ ᾖ πεποιημένα ἐκ δωρικῶν ὡς εἴρηται, ἑρμίας· ἑρμίης· οἱ γὰρ δωριεῖς, οὐ τρέπουσιν αὐτά.

Πᾶν εἰς ης λῆγον, οὗ ἡ γενικὴ εἰς ου περατοῦται, παρ᾽ αὐτοῖς εἰς εω λήγει. πέρσης πέρσου περσέω· ξέρξης ξέρξου ξέρξεω· πηληϊάδης πηληϊάδου πηληϊάδεω.

Τ ὰ εἰς ης ἀρσενικὰ ὧν ἡ γενικὴ εἰς ους, διὰ τοῦ εος προφέρεται· οἷον Δημοσθένης, Δημοσθένεος. ἀμαθὴς, ἀμαθέος τὴν αἰτιατικὴν, εἰς εα ποιοῦνται· Δημοσθένεα. ἀμαθέα.

Τ ὰς εἰς ους λήγοντας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ες οὐδετέρων εὐθειῶν γινομένας, διαιρεῖ· εὐσεβές. εὐσεβέος· εὐγενέος· δυσγενέος. δυσσεβέος.

Γ ἅσαι εὐθεῖαι εἰς εὺς, διὰ τοῦ ηος ἐκφέρεται ἐπὶ γενικῆς παρὰ Ἴωσιν. οἷον βασιλεὺς, βασιλῆος.

Τ ὰ εἰς ος οὐδέτερα, κατὰ τὴν γενικὴν εἰς εος ποιοῦσιν Ἴωνες· πλῆθος πλήθους πλήθεος.

Τ ὰς εἰς εις εὐθείας πληθυντικὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὺς ἑνικῶν γινομένας, εἰς ῆες διαιροῦσιν Ἴωνες· οἷον βασιλῆες, ἀντὶ τοῦ βασιλεῖς.

Τ ὰ εἰς αι πληθυντικὰ, διαιρεῖ ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ ε. οἷον πέρσαι περσῶν περσέων· νύμφαι νυμφῶν νυμφέων· τὸ δὲ νυμφάων, αἰολικῶς.

Γ ἅσαι δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς οι λήγουσαι, προσλαμβάνει τὸ ι παρ' αὐτοῖς οἷον. καλοῖς καλοῖσι· σοφοῖς σοφοῖσι, καὶ τὰ ὅμοια.

Γ ἅσαι δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς αις λήγουσαι μεταβάλλει τὸ α εἰς η ἐπὶ τῆς ἰάδος προσγραφομένου μὲν τοῦ ι, μὴ συνεκφωνουμένου δὲ, οἷον καλαῖς, καλῇσι, νύμφαις νύμφῃσι.

Τ ὰς εἰς α εὐθείας, εἰς η τρέπουσιν Ἴωνες· οἷον ἥρα, ἥρη· χώρα. χώρη.

Τ ὸν οὖν σύνδεσμον, ὧν λέγουσιν Ἴωνες.

Τ ῶν ῥημάτων τὰς συνθέσεις διὰ ψιλῶν συμφώνων ποιοῦσιν Ἴωνες· κατορῶ καθορᾷς κατορᾷ.

Τ οῖς προτακτικοῖς ἄρθροις, Ἴωνες ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν χρῶνται· τὸν θέλω. ὃν θέλω· τὴν θέλω. ἣν θέλω.

Τ ὸ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς οἷον πόσα, κόσα· ὁπόσα. ὁκόσα· ὅπως, ὅκως.

Τ ῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἔσθ' ὅτε χρῶνται Ἴωνες· ὤνθρωπον λέγοντες. ὤριστον.

Τ ῷ ω ἀντὶ τοῦ αυ διφθόγγου χρῶνται, θῶμα τὸ θαῦμα λέγοντες.

Α ἱ τμήσεις, ἰώνων ἴδιαι· πέλοπος νῆσος, ἡ πελοπόννησος. ἄγριον ἔλαιον. ἀντὶ τοῦ ἀγριέλαιον καὶ ἄγριον αἶγα, ἀντὶ τοῦ αἴγαγρον, καὶ συὸς ἀγρίου, ἀντὶ τοῦ συάγρου.

Α ἱ παραλήψεις ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν, ἰώνων εἰσὶ, πάντα μάλα τρεκέως ἀγορευέμεν· ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε. πειρᾶν δὲ ὥς κεν τρῶες, ἀντὶ τοῦ πειρῶ· καὶ μυρία τοιαῦτα.

Α ἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ, θηλυκῶν, ἰώνων εἰσί. τοῖσι δὲ τετρομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν· ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

Αἱ παραλήψεις

In ης masculina, quoꝝ genitiuus in οῦς per εος profertur, ut demosthenes, demosthenis. Indoctus, indocti. accusatiuũ in εα faciunt. demosthenem. indoctum.

In οῦς desinentes genitiuos, q ab in ες neutris rectis fiunt, diuidit. pium, pii. nobilis. ignobilis. impii.

Ois nominatiuus in εῦς, p ηος proferť in genitiuo apud ionas, ut rex regis.

In οῦς neutra in genitiuo in εος faciunt Iones. multitudo multitudinis. multitudinis.

In εῖς rectos pluraleis ab in εῦς singularib. factos, in ηες diuidunt Iones. ut reges, pro reges.

In αι pluralia diuidit in genitiuo per ε, ut persæ, per saꝝ, psaꝝ. nymphæ nymphaꝝ, nymphaꝝ. sed nymphaꝝ æolice.

Omnis datiuus pluralis in οι desinens adsumit ι apud eos, ut pulchris, pulchris. sapientib. sapientib. & similia.

Omnis datiuus pluralis in αις desinens, trãsmutat α in η in ionica, adscripto quidẽ, sed non pronuntiato, ut pulchris, pulchris. nymphis, nymphis.

In α rectos in. η. uertunt iones, ut iuno, iuno. regio, regio.

Igitur coniunctionem, igitur dicunt iones.

Verborum compositiones p tenues cõsonantes faciũt iones, despicio. despicis. despicit.

Præpositiuis articulis iones pro subiunctiuis utuntur. quem uolo, quem uolo. quam uolo, quam uolo.

K. pro π in interrogatiuis, & relatiuis, ut quot, quot. quotquot, quotquot. quemadmodum, quemadmodum.

ω pro α aliqñ utunť iones hominem dicentes optimum.

ω pro αυ disono utunť. miraculum, miraculum dicentes.

Sectiões ionũ ꝓpriæ. pelopis ĩsula ꝓ pelopõnesus. agreste ole (um ꝓ agroleũ. & agrestis capra, pro caprea, & suis agrestis, pro apri.

Acceptiones infinitiuoꝝ pro imperatiuis ionum sunt. omnia admodum uere edisserere, pro edissere. conari aũt ut troes, pro conare. & infinita talia.

Acceptiões masculinoꝝ, pro fœmininis ionũ sũt. his aũt sese lectantibꝰ, niger uesper aduenit, pro uespera. (ob-

ΠΛΟΥΤΑ´ΡΧΟΥ ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ΠΑΡᾺ ὁμήρῳ, διαλέκτων δωρίς.

Ἔστι ποικίλῃ κεχρημένος ὅμηρος, τοὺς ἀπὸ πάσης διαλέκτου τῶν
λ ἑλλήνων χαρακτῆρας ἐγκατέμιξεν. ἐξ ὧν δῆλός ἐστιν ἐπελθὼν πᾶ
σαν μὲν ἑλλάδα καὶ πᾶν ἔθνος. καὶ δωριέων μὲν τῇ συνηθείᾳ τῆς βρα
χυλογίας ἐλλείψει κέχρηται, τὸ δῶμα λέγων δῶ. αἶψα δέ οἱ δῶ ἀφνειὸν πέ
λεται. καὶ τὸ ὅτι, ὅ. ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας. καὶ τὸ ὀπίσω, ἄψ. μεταβα
λὼν μὲν τὸ ο, εἰς τὸ α. τὸ δὲ π, καὶ τὸ σ, εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς φημὶ τὸ ψ. καὶ τὸ
ἄλλοτε, ἄλλο. ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή. καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα συντέμνων λέγει τοὺς ὁμοτρίχας καὶ ὁμοετεῖς,
ὄτριχας καὶ οἰετέας. καὶ τὸ ὁμοπάτριον, ὀπάτριον. καὶ τὸ τρέμειν, τρεῖν. καὶ
τὸ τιμῶ, τίω. τῶν αὐτῶν δέ ἐστι καὶ τὸ ὑπερβιβάζειν τὰ στοιχεῖα. ὡς ἐν τῷ
κάρτιστοι, ἀντὶ τοῦ κράτιστοι. ΑἸΟΛΙ´Σ. Αἰολέων δὲ χρῆ
ται ἐν τοῖς συνθέτοις τῇ συγκοπῇ. καδδραθέτην λέγων, ἀντὶ τοῦ κατα
δραθέτην. καὶ ὑββάλλειν ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλειν. καὶ ἔτι τοῦ παρατατικοῦ χρό
νου τὰ τρίτα πρόσωπα λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν ει δίφθογγον,
διὰ τοῦ η, παρὰ τοῖς αἰολεῦσιν ἐκφέρεται ὡς ἐν τῷ ἐφίλη. ἐνόη, οὕτω δὲ καὶ
ὅμηρος ἐποίησε δίδη μόσχοισι λύγοισιν ἀντὶ τοῦ ἔδει. ὅ ἐστιν ἐδέσμει. καὶ τὸν
μὲν, ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάημένος ὑγρὸν ἀέντων. καὶ τὸ ἐναλλάσσειν τὸ σ
εἰς τὸ δ, ὡς ἐν τῷ λέγειν ὀδμὴν, καὶ ἴδμεν. καὶ τὸ πλεονάζειν ἔν τισιν
ὡς τὸ εὔκηλος, ἀντὶ τοῦ ἕκηλος. καὶ αὐτὰρ, ἀντὶ τοῦ ἀτάρ. καὶ τὸ κεκλήγοντες,
ἀντὶ τοῦ κεκληγότες. καὶ τὸ προστιθέναι τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τῶν
ῥημάτων τὸ θα, ὡς τὸ ἔφης, ἔφησθα. καὶ εἴπῃς, εἴπησθα. τὸν δὲ διπλα
σιασμὸν τῶν συμφώνων οἱ μὲν δωριεῦσιν, οἱ δὲ αἰολεῦσι προσνέμουσιν, οἷόν ἐ
στιν ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος. καὶ ὁ ὑπότροπος τάδε ἔργα. ΙΑ´Σ.

Ἰώνων δὲ ἴδιον ἔχει, τὸ ἀφαιρέσει χρῆσθαι ἐν τοῖς παρῳχηκόσι χρόνοις τῶν
ῥημάτων, ὡς τὸ βῆ καὶ τὸ δῶκεν. ἔθος γὰρ ἔχουσιν καὶ ἔτι τῶν παρῳχημένων
χρόνων, ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἄρχεσθαι, ἀφ' ὧν ἐστι καὶ ὁ ἐνεστώς. καὶ τὸ
ὑφαιρεῖν τὸ ε, ἐν τῷ ἱερεὺς, ἱρεύς. καὶ τὸ προστιθέναι τοῖς τρίτοις
προσώποις τῶν ὑποτακτικῶν τὸ σι. οἷον τὸ ἔλθῃσι. καὶ τὸ λάβῃσι. καὶ λέγῃ
σι. καὶ ταῖς δοτικαῖς, θήρῃσι, καὶ ὕλῃσι. καὶ τὸ λέγειν οὔνομα καὶ νοῦσον.
τοὔμπροσθεν. καὶ κεινὸν καὶ μεῖλαν, ἀντὶ τοῦ κενὸν καὶ μέλαν. καὶ τὸ
μεταβάλλειν τὸ α, ἐπειδὰν ἐκτείνηται εἰς τὸ η, ὡς τὸ, ἥρη τ' ἀργείη καὶ ἀθη
ναίη ἀγελείη. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λελασμέ
νος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος. καὶ τὸ διαιρεῖν τὰ περισπώμενα ῥήματα
φρονέω. ἐννοέω. καὶ τὰς γενικὰς τὰς εἰς ους ληγούσας ὡς τὸ διομήδεος.
καὶ τὰς περισπωμένας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ων ληγούσας.
ὡς τὸ πυλῶν, νυμφῶν, περσῶν. πυλέων. νυμφέων. περσέων. καὶ τῶν

οὐδετέρων τὰς πληθυντικὰς εὐθείας τὰς εἰς τὸ η ληγούσας, ὡς τὰ στήθη στήθεα. βέλη, βέλεα. καὶ τὰς γενικὰς αὐτῶν, ὁμοίως· ἰδίως γὰρ λέγουσι καὶ ταῦτα· πεφράφαται, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΑΤΘΙΣ. Μάλιστα δὲ τῇ Ἀτθίδι διαλέκτῳ κέχρηται· καὶ γὰρ ἐπίμικτος ἦν. καὶ ἐπεὶ λέγεται παρ' αὐτοῖς Ἀττικοῖς λεὼς ὁ λαὸς, κατὰ ταύτην τὴν συνήθειάν ἐστι παρ' αὐτῷ, ὁ Πηνέλεως καὶ τὸ χρέως. ἔστι δὲ αὐτοῖς σύνηθες, καὶ τὸ συναλείφειν ἐνίοτε. καὶ ἀντὶ δύο, ποιεῖν μίαν συλλαβήν· τὸ ἔπος, τοὖπος, καὶ τὸ ἱμάτιον θοἰμάτιον. οἷς ἐστιν ὅμοιον· φῶτες δὲ προὔκυψαν ἀολλέες. καὶ πεδία λωτεῦντα. ἀντὶ τοῦ λωτεύοντα. καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ η τῶν τοιούτων εὐκτικῶν δοκοίης, δοκοῖς. τιμῴης, τιμῷς, ἔστιν Ἀττικόν, ᾧ ἀκολούθως εἴρηται· ἄλλοι δὲ διακειθῆτε τάχιστα.

Ὁμοίως δὲ καὶ τοῦτο Ἀττικὸν, οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους. ὃ λέγομεν κακίονες, καὶ ἀρείονες. Καὶ τὸ, τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιούτων μὴ διαιρεῖν· τοὺς βοῦς. τοὺς ἰχθῦς. βοῦς περιτεμνομένους. καὶ ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε. Κἀκεῖνο δὲ εἴρηται Ἀττικῶς· οὐδέ τέ μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες ὡς ζευγνῦσι, καὶ ὀμνῦσι. Καὶ τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα τῶν τοιούτων Ἀττικῶν· λούεται λοῦται· οἴομαι, οἶμαι. οὕτως οὖν καὶ τὸ λῦτο ἀντὶ τοῦ ἐλύετο. Τῶν αὐτῶν ἐστι καὶ τὸ ἑώρων καὶ ἑωνησάμην, ἐκ περισσοῦ προστιθέντων τὸ ε. Ὅθεν ἐστὶ καὶ τὸ ἐῳνοχόει, καὶ τὸ συναιρεῖν τὸ ι ἐπὶ τῶν τοιούτων· ἠϊόνες· νηρηΐδες. οὕτω καὶ τὸ σφῶϊ δὲ μάλ' ἠθέλετον. Καὶ ἐπὶ τῆς εἰς ι καθαρὸν ληγούσης δοτικῆς παρατελευτῶντος τοῦ α. κέραϊ, κέρᾳ. γήραϊ, γήρᾳ. σέλαϊ, σέλᾳ. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο Ἀττικὸν τὸ λέγειν, ἔστων ἀντὶ τοῦ ἔστωσαν. καὶ ἐπέσθων, ἀντὶ τοῦ ἐπέσθωσαν. Ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν δυϊκῶν χρῆσις ἀντὶ τῶν παρεληλυθότων τῶν ὁριστικῶν τῆς αὐτοῦ συνηθείας, ᾗ καὶ Ὅμηρος χρῆται συνεχῶς. καὶ τὸ, τοῖς θηλυκοῖς ἄρθρα ἀρσενικὰ ἢ μετοχὰς ἢ ἐπίθετα συντάσσειν· ὡς τὸ, τὼ χεῖρε. τὼ γυναῖκε. καὶ παρὰ Πλάτωνι διάγοντε καὶ φέροντε. καὶ ἡ σοφὸς γυνὴ καὶ ἡ δίκαιος. οὕτως οὖν καὶ Ὅμηρος ἐπὶ Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς ἔφη· οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ. καὶ ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, καὶ κλυτὸς ἱπποδάμεια. Καὶ περὶ τὴν σύνταξιν δὲ πολλὰ ἰδιώματα ἐχουσῶν τῆς διαλέκτου ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητής· ἀλλ' ἄγ' ὀϊστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, Ἀττικὴν δείκνυσι τὴν συνήθειαν. ὅταν δὲ εἴπῃ δέξατό οἱ σκῆπτρον. καὶ Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ δέκτο δέπας, ἐν τούτοις δωρίζει. ὅπως μὲν οὖν τὰς πάντων Ἑλλήνων φωνὰς ἀθροίζων ποικίλον ἀπεργάζεται τὸν λόγον· καὶ χρῆται ποτὲ μὲν ταῖς ξέναις· ὥσπερ εἰσὶν αἱ προειρημέναι. ποτὲ δὲ, ταῖς ἀρχαίαις, ὡς ὅταν λέγῃ ἄορ, καὶ σάκος. ποτὲ δὲ ταῖς κοιναῖς καὶ συνήθεσιν. ὡς ὅταν λέγῃ ξίφος καὶ ἀσπίδα. ΚΟΙΝΗ. Καὶ θαυμάσειέ τις ὅτι καὶ κοιναὶ λέξεις παρ' αὐτῷ σώζουσι τὸ σεμνὸν τοῦ λόγου. τοιοῦτον γὰρ τὸ ἵππους τε ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα.

Acceptiones nominatiuorum casuũ pro genitiuis ionum sunt. duo scopuli, hic qdem cœlum, pro duorum aũt scopulorum. hic quidem, hoc, hic autem, hoc.

In ῶ desinentia fœminina in actõ in οῦν terminant, ut Ió, Ionem latonam, latonam, sapphó, sapphonem.

I ex qbusdã dictiõib. aufert ionica. nã laborare, laborare dicit, unde laborabant.

In ις desinentia fœminina nunq̃ per ῶ declinant iones, sed per ō, urbs, urbis. & anguis, anguis.

Diuisiones in ῆ desinentium singularium datiuorum ionuũ sũt gittæ, pro sagittæ, hastæ, pro hastæ. (ꝓpriæ. sa

Geminationes peculiares sunt ionũ. sortiti fuerint, ꝓ sortiti fue di, pro audi. (rint. au

Transpositione elementorum Ionica utitur. ut cor, pro cor.

Ex ει. diphthongo iones auferunt ῑ, hectoreus, aureus pro hectoreus, aureus.

In ῆς desinẽtes plurales iones semp diuidunt, si à noĩatiuo in έυς sint, per ῆ, & ε pronunciantes. Rex, reges, reges. si aũt in ῆς, uel ῦς, per ε̄ε, ut uerus, ueri, ueri. acutus, acuti, acuti.

Appositiones ί ε, subsequente uocali, uel una immutabiliũ, ionũ sunt. ut usquequo uacua, pro usquequo uacua.

Immutatio οῖ diphthongi in ες syllabã ionũ est. congrui, pro congrui. filii, pro filii. tractores curuum, pro tractores curruum.

In ῆ pluralia neutra, in ε̄α diuidunt iones, ut muri, muri. montes, montes. similiter & genitiuos per εῶν.

Semper υ apponunt dictionibus iones, ut mõs, mons. morbus. nomen, nomen. (morbus.

Geminũ σσ in ξ uertunt iones, nã duplicia, duplicia dicunt.

I ex dictionibus iones auferunt sæpe. nam ostendam, ostendam dicunt, & demonstrationem, demonstrationem.

Participia passiua in οῦ penultimantia iones diuidunt, ut mœrens, mœrens.

In ῶν desinentia participia à prima cõiugatione circunflexorum facta, quorum imperatiuum in secunda persona in ει diphthon-

Αἱ παραλήψεις τῶν ὀνομαστικῶν πτώσεων ἀντὶ τῶν γενικῶν, ἰώνων εἰσίν· οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανόν· ἀντὶ τοῦ τούτων δὲ δύο σκοπέλων, ὁ μὲν, τόδε· ὁ δὲ, τόδε.

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς, εἰς ουν περατοῦσι. οἷον ἰὼ ἰοῦν· λητὼ, λητοῦν· σαπφὼ, σαπφοῦν.

Τὸ ι ἐνίων λέξεων ἐξαιρεῖται ἡ ἰάς· τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέεσθαι λέγει, ὅθεν πονέοντο.

Τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ οὐδέποτε διὰ τοῦ ω κλίνουσιν ἴωνες· ἀλλὰ διὰ τοῦ ο· πόλις πόλιος· καὶ ὄφις ὄφιος.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ει ληγόντων ἑνικῶν δοτικῶν, ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι. βέλεϊ, ἀντὶ τοῦ βέλει. ἔγχεϊ ἀντὶ τοῦ ἔγχει.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις, ἴδιαί εἰσιν ἰώνων· λελάχωσιν ἀντὶ τοῦ λάχωσι· κέκλυθι, ἀντὶ τοῦ κλῦθι.

Μεταθέσει στοιχείων ἰὰς χρῆται· οἷον κραδίη, ἀντὶ τοῦ καρδία.

Ἀπὸ γὰρ ει διφθόγγου ἴωνες ἐξαιροῦσι τὸ ι. ἑκτόρεος. χρύσεος. ἀντὶ τοῦ ἑκτόρειος· χρύσειος.

Τὰς εἰς ς ληγούσας πληθυντικὰς, ἴωνες πάντοτε διαιροῦσιν ἀπὸ μὲν τῶν εἰς εὺς οὔσας διὰ τοῦ η προφέρονται. βασιλεὺς βασιλεῖς βασιλῆες. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης ἢ εἰς υς, διὰ τοῦ ε· οἷον, ἀληθὴς ἀληθεῖς, ἀληθέες. ὀξὺς ὀξεῖς, ὀξέες.

Αἱ προσθέσεις τοῦ ι τῷ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος, ἢ ἑνὸς τῶν ἀμεταβόλων, ἰώνων εἰσίν· οἷον εἵως. κεινή. ἀντὶ τοῦ ἕως κενή.

Ἡ ἐναλλαγὴ τῆς οι διφθόγγου εἰς τὴν ες συλλαβὴν ἰώνων ἐστίν. ἐρίηρες· ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι· υἱέες, ἀντὶ τοῦ υἱοί. ἐρυσάρματες, ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι.

Τὰ εἰς η πληθυντικὰ οὐδέτερα, εἰς εα διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον τείχη, τείχεα· ὄρη· ὄρεα· ὁμοίως καὶ τὰς γενικὰς, διὰ τῆς εων.

Ἀεὶ τὸ υ προστιθέασι ταῖς λέξεσιν ἴωνες, οἷον ὄρος οὖρος, νόσος νοῦσος. ὄνομα οὔνομα.

Τὸ διπλοῦν σσ, εἰς ξ τρέπουσιν ἴωνες· τὰ γὰρ δισσὰ, διξὰ λέγουσι.

Τὸ ι ἀπὸ τῶν λέξεων, ἴωνες ἐξαιροῦνται πολλάκις. τὸ γὰρ δείξω, δέξω λέγουσι, καὶ τὴν ἀπόδειξιν, ἀπόδεξιν.

Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς εἰς ου προπαραληγούσας, ἴωνες διαιροῦσιν· οἷον λυπούμενος λυπεόμενος.

Τὰς εἰς ων ληγούσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς α΄. συζυγίας τῶν περισπωμένων γενομένας· ὧν τὸ προστακτικὸν ἐπὶ β΄ καὶ γ΄ προσώπου εἰς ει δίφθογ-

γον λήγει, διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον φρενῶν φρενέων. ἔστι γὰρ φρένει τὸ προστακτικόν. νοῶν νοέων, νόει γάρ. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ῥήματα διαιρεῖ. βοῶν δὲ, οὐ θέλει διαιρεῖσθαι, τὰ γὰρ τῆς δευτέρας φυλάττουσι τὴν διαίρεσιν, πλὴν ὅμως ἃ διαιρεῖ σπάνιά ἐστιν.

Α ἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ η εἰς α βραχὺ ἰώνων εἰσί. μεμακυῖα ἀντὶ τοῦ μεμηκυῖα. καὶ λελασμένος. ἀντὶ τοῦ λελησμένος. καὶ ἄλαστος ἀντὶ τοῦ ἄληστος.

Α ἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α μακροῦ εἰς η ἰώνων εἰσίν. ἥρα. ἥρη. σεῖρα σείρη.

Α ἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α βραχέος εἰς η, τῶν μεταγενεστέρων εἰσί. ἀλήθειαν ἀληθείην.

Α ἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων, ἰώνων εἰσίν. εἶβεν, ἀντὶ τοῦ λείβειν. καὶ αἰνὸς ἀντὶ τοῦ δεινός.

Α ἱ ἐκ τῶν συλλαβῶν ἀποβολὴν τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων. ὤβζωνεῖλον καὶ ἀπωνέδοντο. ἀντὶ τοῦ ὤβζειλον καὶ ἀπέδοντο.

Τ ὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν λέξεων, ἴωνες ἀφαιροῦνται. ἐκεῖνος. κεῖνος. ἑορτὴ, ὀρτή. ὁμοίως καὶ τὸ ε τῶν παρεληλυθότων. ἐνόει, νόει. ἔτευχε. τεῦχε. ἔτικτε, τίκτε.

Τ ῷ π ἀντὶ τοῦ φ χρῶνται. ἀφικόμην γὰρ, ἀπικόμην λέγουσι.

Τ ὰ σύνθετα ῥήματα διαλύουσι καὶ μεταξὺ τιθέασιν. οἷον λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδὼς ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς. κατὰ δ' ἔκτανεν ἠετίωνα, ἀντὶ τοῦ κατέκτανεν.

Α ἱ ἀναστροφαὶ καὶ τὰ ὑπερβατὰ, ἰώνων εἰσίν. οἷον δῶρ' ἀπὸ αἱρεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεῖσθαι. ὑπερβατὰ δέ εἰσι τὰ τοιαῦτα. νήπιοι οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο.

Κ αὶ ἥσθιον, ἀντὶ τοῦ κατήσθιον.

Α ἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ως ληγόντων ἐπιῤῥημάτων, τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν. καὶ τῶν εἰς ες οὐδετέρων, ἰώνων εἰσίν. ἀτρεκέως ἀντὶ τοῦ ἀτρεκῶς.

Η ἰὰς διάλεκτος, ἐστὶ τῇ παλαιᾷ ἀτθίδι ἡ αὐτή. ταύτῃ δὲ ὡς ἐπίπαν ὅ, τε ὅμηρος καὶ ἡσίοδος, καὶ ἀρχίλοχος κέχρηνται. καὶ ἀνακρέων καὶ ἡρόδοτος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἰδιώματα, τὸ α ἀντὶ τοῦ η τιθέναι. θύραν θύρην. ἥραν, ἥρην, ἑστίαν, ἑστίην. ἀντὶ δὲ τοῦ καλαῖς, καλῇσι. σοφαῖς, σοφῇσι. πύλαις, πύλῃσι. τὸ ι ἐῶσι κατὰ χώραν μένειν. οὕτως τὸ η ὡς εἴρηται ἀντὶ τοῦ α τιθέντες οἱ ἴωνες.

Χ ρῶνται δὲ καὶ συστελλομένῳ τῷ α ἀντὶ τοῦ η ἴωνες. δωριεῖς δὲ, ἐκτεινομένῳ.

gum deſinit, diuidunt iones. ut ſapiens, ſapiens. eſt enim ſape ĩperatiuũ. Intelligens, intelligẽs, intellige. n. & q̃ ab ipſis uerba di uidunt. clamans aũt non uult diuidi. nam q̃ ſunt ſecũdæ, fugiunt diuiſionem. attamen quæ diuidunt, pauca ſunt.

Mutationes η̄ in ᾱ breue ionicorũ ſunt obmuteſcens, p̄ obmu teſcens. & oblitus, pro oblitus. & inobliuiſcibilis, pro inobliuiſcibilis.

Immutatiões ᾱ lõgi in η̄ ionũ ſũt. iuno, no. ſterilis, lis uel cari.

Immutatiões ᾱ breuis in η̄ iuniorum ſunt. ueritatem, (na ueritatem.

Ablatiões earum, q̃ in principio cõſonãtiũ, ionũ ſũt, libare, p̄ libare. grauis, pro grauis.

Semp ω̄ν ſyllabam ſuperuacaneam ponũt inter p̄poſitões, abſ tulerunt, & reddiderunt, pro abſtulerunt, & reddiderunt.

Primas literas dictionum iones auferunt. ille, ille. fe ſtum, feſtum. ſimiliter & ε̄ præteritorum intelligebat, bat. fabri cabat, fabricabat. pariebat, pariebat.

π pro φ utuntur. perueni enim, perueni inquiunt.

Compoſita uerba diſſoluunt, & interponunt, ut leo de Taurum uorans, pro deuorans. Inter aũt fecit eetionem pro interfecit.

Auerſiones, & exceſſus ionum ſunt, ut dona ab auferre, pro auferre. exceſſus aũt ſunt hi. ſtulti. qui de boues ſupereuntis ſolis uorabant, pro deuorabant.

Diuiſiones in ω̄ς deſinentium aduerbiorum ab in η̄ς deſi nentibus maſculinis, & in ε̄ς neutris ionum ſunt. uere, pro uere.

Ionica dialectus eſt eadem, quæ antiqua attica. hac plerun que, homerúſq;, & heſiodus, & archilochus uſi ſunt, & anacreon & Herodotus. Sũt aũt eius proprietates ᾱ pro η̄ ponere. ianuam, uã. iunonẽ, nẽ. ueſtã, ſtã. Pro pulchris, aũt pulchris. ſapientibus, ſapientib. portis, portis. & ut ſinũt ſuo loco manere, ſic η̄, ut dictum eſt, pro ᾱ ponunt iones.

Vtuntur & correcto ᾱ pro η̄ iones. dores autem pro ducto.

Fit autem in ionica dialecto additio . ablatio.concisio.Interpositio.Superabundantia·Diuisio.

Additio igitur fit apud eos, si in principio orationis alia assumitur litera.ut causa horridæ,pro causa.Ilium intra,pro intra·& solus existens,pro solus·& hospes,hic non uult,pro hospes·& panem totum capiens,pro totum. & alia infinita·

Ablatio contrarium patitur,quã additio.nam additio in principio assumit deforis aliam literam.ablatio aũt & positum abiicit cum Iones festum,festum dicunt·& sacrum,sacrum.

Cõcisio,cũ mediæ literæ i noĩb.cõcidunt.ut soliũgues equos, pro soliungues·& deciderunt,pro deciderunt.& ferte,pro ferte.& cubituri,pro cubituri.

Interpositio contrariũ patitur,quàm concisio.illa enim demit.hæc assumit literam deforis.ut obstreperus,pro obstreperus.superfluũ igitur γ.& uestrũ,strũ·& sapiẽtũ,sapiẽtiũ·

Immutatio fit.cum aliud elementum assumitur loco proprii. ad pro ad·& aridum,pro aridum,& uel huc quidem secuti sunt· pro huc.& ponentem arma pulchra,pro ponentem,& κ pro ϖ,iuniores utuntur,ut pro ut·

Transpositio fit,cũ quæ sunt,transponunt in eodem noĩe. & uel prima litera propriæ syllabæ,quæ non debet,uel & secũda.cor pro cor.& quartus dies,pro quartus,& fortis diomedes,pro fortis,& similia·

Superabundantia est in pluralib.datiuis masculinis casib.in οις desinentib·uel fœmininis in ῃς assumunt ῑ,fluminib.fluminib·pulchris,pulchris.sapiẽtib· sapiẽtib.

Diuisio fit non solum apud ipsos in bisyllabis nominibus,sed iam & in monosyllabis,& appellatiuis fluxus,fluxus·arista,arista·

Sed in supra unam syllabam desinentibus noĩbus, & appellatiuis masculinis singularib.in ῆς desinẽtib·quorũ genitiu⁹ ĩ οῦ desinit ip si οῦ per εω̄ diuidunt.sagittarii,sagittarii dicentes. & atridæ,atridæ.laertæ,laertæ.& per additionem peliadæ.Laertiadæ.& similia.

Γ ίνεται δὲ ἐν τῇ ἰάδι διαλέκτῳ, πρόσθεσις· ἀφαίρεσις. συγκοπή. παρένθεσις· πλεονασμός· διαίρεσις.

Π ρόσθεσις μὲν οὖν γίνεται παρ᾽ αὐτοῖς, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον. οἷον εἵνεκα ῥιγεδανῆς. ἀντὶ τοῦ ἕνεκα. ἴλιον εἴσω, ἀντὶ τοῦ ἔσω, καὶ μοῦνος ἐών, ἀντὶ τοῦ μόνος· καὶ ξεῖνος ὁ δ᾽ οὐκ ἐθέλει, ἀντὶ τοῦ ξένος· καὶ ἀρχὸν οὖλον ἑλών· ἀντὶ τοῦ ὅλον, καὶ ἄλλα μυρία.

Α φαίρεσις δὲ τοὐναντίον πάσχει τῇ προσθέσει· ἡ μὲν γὰρ πρόσθεσις, ἐν ἀρχῇ λαμβάνει ἔξωθεν ἕτερον στοιχεῖον. ἡ δὲ ἀφαίρεσις καὶ τὸ κείμενον ἀποβάλλει. ὅταν ἴωνες τὴν μὲν ἑορτήν· ὀρτὴν λέγωσι. καὶ τὸ ἱερόν, ἱρόν.

Σ υγκοπὴ δέ, ὅταν μέσα στοιχεῖα ὀνόμασι ἐγκοπῇ· οἷον μώνυχας ἵππους, ἀντὶ τοῦ μονόνυχας· καὶ κάππεσον, ἀντὶ τοῦ κατέπεσον. καὶ φέρτε, ἀντὶ τοῦ φέρετε. καὶ κακκείοντες, ἀντὶ τοῦ κατακείοντες.

Π αρένθεσις δέ ἐστι· τοὐναντίον πεπονθυῖα τῇ συγκοπῇ. ἐκείνη μὲν γάρ, ἀπολύει. αὕτη δὲ προσλαμβάνει στοιχεῖον ἔξωθεν· οἷον ἐρίγδουπος, ἀντὶ τοῦ ἐρίδουπος· περιττὸν ἄρα τὸ γ. καὶ ὑμέων, ὑμείων. σοφέων, σοφείων.

Ε ναλλαγὴ δὲ γίνεται, ὅταν ἕτερον στοιχεῖον παραληφθῇ· ἀντὶ κυρίου. προτί, ἀντὶ τοῦ πρός· καὶ ξερόν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν. καὶ ἢ δεύρω μὲν ἕποντο, ἀντὶ τοῦ δεῦρο· καὶ τιθήμενον ἔντεα καλά, ἀντὶ τοῦ τιθέμενον· καὶ τῷ κ, ἀντὶ τοῦ π οἱ νεώτεροι χρῶνται· ὅκως ἀντὶ τοῦ ὅπως.

Μ ετάθεσις δὲ γίνεται, ὅταν τὰ ὄντα μετατεθῇ ἐν τῷ αὐτῷ ὀνόματι. καὶ ἢ πρότερον στοιχεῖον τῆς ἰδίας γενικῆς συλλαβῆς μὴ ὀφειλόμενον, ἢ καὶ δεύτερον· κραδίην, ἀντὶ τοῦ καρδίαν· καὶ τέτρατον ἦμαρ, ἀντὶ τοῦ τέταρτον. καὶ κρατερὸς διομήδης· ἀντὶ τοῦ καρτερός· καὶ τὰ ὅμοια.

Π λεονασμὸς δέ ἐστιν, ὅταν ἐπὶ ταῖς πληθυντικαῖς δοτικαῖς ἀρσενικαῖς πτώσεσιν, εἰς οις ληγούσαις, ἢ θηλυκαῖς εἰς ης, προσλαμβάνουσι τὸ ι· ποταμοῖς, ποταμοῖσι, καλοῖς καλοῖσι. σοφῇς σοφῇσι.

Δ ιαίρεσις δὲ γίνεται, οὐ μόνον παρ᾽ αὐτοῖς ἐπὶ τῶν δισυλλάβων ὀνομάτων, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν μονοσυλλάβων καὶ προσηγορικῶν· ῥοῦς ῥόος· χνοῦς χνόος.

Ε πὶ δὲ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ληγομένων ὀνομάτων καὶ προσηγορικῶν ἀρσενικῶν ἑνικῶν εἰς ης ληγόντων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ους λήγει, αὐτοὶ τὴν προφορὰν διὰ τοῦ εω διαιροῦντες· τοξότου, τοξότεω λέγοντες. καὶ ἀτρείδου, ἀτρείδεω· λαέρτου, λαέρτεω· καὶ κατὰ παράθεσιν· πηληϊάδεω· λαερτιάδεω, καὶ τὰ ὅμοια.

Τ ὰς δὲ εἰς οῦς ληγούσας γενικὰς εἰς τὸ ε καὶ ο διαιροῦσι· σωκράτους, σωκράτεος· διομήδεος· δημοσθένεος.

Κ αὶ τὰς δοτικὰς δὲ μόνας διαιροῦσι, σωκράτεϊ λέγοντες καὶ διομήδεϊ καὶ πηλέϊ. ἀντὶ τοῦ σωκράτει καὶ διομήδει καὶ πηλεῖ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ οὐδετέρων, ἔγχεϊ· τείχεϊ· ξίφεϊ.

Κ αὶ τὰ εἰς αι πληθυντικὰ ὀνόματα· ὧν ἡ γενικὴ παρ' ἡμῖν καταλήγει εἰς ῶν περισπωμένως, ἐκεῖνοι διὰ τοῦ άων προφέρονται παροξυτόνως. κρῆναι κρηνῶν κρηνάων. πυλῶν πυλάων. μουσῶν μουσάων.

Κ αὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων δὲ κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρεληλυθότα χρόνον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἐκφέρουσι τὴν κλίσιν· ἄγω ἄγον. φέρω φέρον. ἐλαύνω ἔλαυνον. ὀρχοῦμαι ὀρχούμην. τρέχω τρέχον. λέγω λέγον. ἔχω (ἔχον.

Χ ρῶνται δὲ καὶ τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν· τανύσαι. τάνυσον, κεῖσαι, κεῖσον.

Κ αὶ τοὺς σχηματισμοὺς δὲ τῆς ἑρμηνείας τοιούτους, τετραμμένοι εἰσὶ, τετράφαται. τεταμένοι εἰσὶ, τετάχαται· κέκλινται· κεκλίαται.

Κ αὶ τὰ ῥήματα δὲ τὰ ἐν λήγουσῃ περισπώμενα, διαιροῦσι φρονῶ φρονέω. λαλῶ, λαλέω. νοῶ νοέω. χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, ἀργυρῶ ἀργυρέω.

Κ αὶ τὰς μετοχὰς αὐτῶν ὁμοίως διαιροῦσι φρονέων. λαλέων· ποιέων.

Η δὲ τῶν ἰωνικῶν ἀκρίβεια παρ' αὐτοῖς, φυλάσσεται. ἡ μὲν οὖν ἀρχαία ἰὰς μετέπεσε παρὰ τὴν τῶν κατοικούντων παρατροπήν. διέμεινε δὲ ἕως ἐκείνων τῶν χρόνων. ὅτι ἐποιήσαντο ἴωνες τὰς ἀποικίας καὶ διεσπάρησαν εἰς πλείονας τόπους.

Λ έγεται δὲ παρ' αὐτοῖς, ὁ μὲν κλέπτης, κεπτάλης. ἡ δὲ δύναμις, κράτος· ὁ δὲ λόγος, μῦθος, τὸ ὑγιαίνειν, οὐλεῖν· ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων, οὐλὰς λέγομεν ἔτι καὶ νῦν. τὸ δὲ αὐτῶν καὶ αὐτοῖς, σφῶν καὶ σφέων τὸ δὲ σῶν, ἑῶν. τὸ δὲ αὐτὸς ωὐτός. τὰς δὲ ἀντωνυμίας διαιροῦσιν, οὕτως· σφῶν σφέων. καὶ κατὰ παρένθεσιν τοῦ ι σφείων. ἡμέων, ἡμείων. ὑμέων, ὑμείων, καὶ τὰ ὅμοια.

Περὶ δωρίδος.

Η δωρὶς τῷ α ἀντὶ τοῦ η χρῆται. τὸν γὰρ ἥλιον, ἅλιον, λέγει. καὶ τὴν ἡμέραν, ἁμέραν. καὶ τὴν μητέρα ματέρα. καὶ τὰ ὅμοια.

Τ ῷ α, ἀντὶ τοῦ ω χρῆται ἐπὶ τῶν γενικῶν πληθυντικῶν πτώσεων. μουσᾶν γὰρ λέγει καὶ θυρᾶν καὶ θεᾶν· ἀντὶ τοῦ μουσῶν θυρῶν θεῶν.

Τ ὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας εἰς εὺς τρέπει. οἷον διογένης διογενεῦς· ἀντὶ τοῦ διογένους.

Τ ῷ ω στοιχείῳ ἀντὶ τοῦ ου διφθόγγου χρῆται· τὰς γὰρ μούσας, μώσας λέγει.

In ους desinentes genitiuos in ι, & ο diuidunt socratis so cratis.diomedis, diomedis.

Et datiuos solos diuidunt socrati dicentes, & diome di, & Peleo, pro socrati. & diomedi. & peleo. Idem. & in neutris, hastæ. muro. ensi.

Et in αι pluralia nomina, quorum genitiuus apud nos desinit in ων circũflexe, illi per ων proferunt peracute. fontes, fontium, fontium. portarum, portarum. musarum, musarum.

Et in uerbis in præsenti, & præterito tempore. & p easdẽ lr̃as ꝓferũt declinationẽ. ago. agebã. fero, ferebam. impello, impellebam. salto, saltabã. curro, currebã. dico, dicebã (hẽo hẽbam.

Vtuntur & infinitis pro imperatiuis extendere, extende. iacere, iace.

Et formationes elocutionis tales. mutati sunt, mutati sunt. ordinati sũt, ordinati sunt. Inclinati sunt. inclinati sunt.

Et uerba in ultima circunflexa diuidnnt, sapio, sapio. loquor, loquor. ĩtelligo, ĩtelligo. aureo ĩ sceptro. argẽteo, teo.

Et pticipia ipsorum similiter diuidunt. sapiẽs. loquẽs. faciens. Dualium autem diligentia apud eos seruatur. uetus igitur Ionica degenerauit ob habitãtium diuersitatẽ. pmansit autem usq; ad ea tpa, in quibus fecerunt iones colonias, & sparsi sunt in plura loca.

Dicitur autem apud eos fur fur. uis uis. oratio. fabula. ualere, solidescere. unde & sana uulnera, cicatrices dicimus ẽt nunc. ipsorum aũt & ipsis. suorum, & suorum. tuorum autem suorum. ipse uero ipse. pronomina diuidunt sic. ipsorum, ipsorum, & per interpositionem i, ipsorum, nostrum. uestrum, uestrum. & similia.

De Dorica lingua.

Dorica lingua α pro η utitur. nam solem solem dicit, & diem, diem. & matrem, matrem. & huiusmodi.

A pro ω utitur in genitiuis pluralium casib. musarum. n. dicit, & ianuarum. & dearum, pro musarum. ianuarum. dearum.

In ους desinentes genitiuos ab in ης rectis factos in ευς uertit. ut diogenes diogenis, pro diogenis.

ω litera pro ου diphthongo utitur. musas. n. mosas dicit.

η pro ει diphthongo utitur, cum dicit uidere, pro uidere.

Σ pro θ utitur, nam deos, seos dicit. & seum, deum.

Ex dictionib. semper ν aufert. accepisse. n. & uenisse dicit, pro accepisse, & uenisse.

Item geminationib. earũdem consonantium utiť, ut qđ, qñ & quantũ. pro qd', & qñ, & quantum. & æolica utitur his.

Productões ambiguaꝶ literaꝶ ꝓpriæ doricæ lĩguæ, ut æq̃lis. mauorti.

ᾱ pro ε̄ sæpe utuntur alter, alter dicentes. & diana, diana.

Abscisiones doriensium sunt propriæ. fiunt autem in fine nostra do, pro domus.

Additiones μεν syllabæ in iis, quæ apud nos in ναι desinunt infinitis, doriensium sunt, ut ire, pro ire.

Ablationes δ. & τ ex obliquis singulariũ casibus doriensium sunt paridis, pro paridis. similiter cornu, pro cornu.

Doricæ linguæ multæ sũt subdiuisiões locales. aliter. n. cretẽses loquunť. aliter Rhodii. & aliter argiui, & lacedæmonii. generales ipsorum sunt proprietates. pro η, ᾱ ponunt. portam, portam. Pro in ῶν desinentib. apud nos genitiuis casibus circunflexis p ᾶν ꝓferũt seruãtes eũdẽ accẽtũ. portaꝶ, portaꝶ, pulchraꝶ pulchraꝶ. grauium, grauiũ. & in participiis similiter ridẽs, ridẽs. agitans, agitãs. & nauẽ, nauẽ uocãt. sedes, sedes. & uictoriã, riã. Et monosyllaba noĩa acuũt in penultima doriẽses. similiter aũt & qualitatis significatiua aduerbia. pulchre. sapienter compte simpliciter.

Quæ apud nos grauitona sũt illi circũflectũt sic. oĩno. spõte.

In οι desinentia pluralia nomina in penultima faciunt tonum. philosophi, Idem & in participiis uendentes. uocantes.

Similiter aũt & in ες desinentia fœminina noĩa pluralia recti casus in penultima acuunt. fœminæ. manus. naues. aues.

Item in αν desinẽtia indefinita tpa in penultima acuunt. steterunt. dixerunt. soluerũt. excoriarunt. clamauerunt.

Et ĩ ον desinẽtia ĩ penultima acuũt. acceperũt. comederũt. dice (bant cur

Τῷ η, ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῆται· ὡς ὅταν λέγῃ ἰδῆν ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν.

Τῷ σ, ἀντὶ τοῦ θ χρῆται. τοὺς γὰρ θεοὺς, σεοὺς λέγει. καὶ σεὸν τὸν θεόν.

Τῶν λέξεων αἰεὶ τὸ ι ὑπεξαιρεῖται. λαβὲν γοῦν καὶ ἐλθὲν λέγει, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν καὶ ἐλθεῖν.

Ἔτι διπλασιασμοῖς τῶν αὐτῶν συμφώνων χρῆται· οἷον ὅττι· ὁππόθι, καὶ ὅσσον· ἀντὶ τοῦ ὅτι καὶ ὁπόθι, καὶ ὅσον καὶ ἡ αἰολὶς δὲ χρῆται τούτοις.

Αἱ ἐκτάσεις τῶν διχρόνων στοιχείων ἴδιαι τῆς δωρίδος· οἷον ἶσος ἐνυάλιον.

Τῷ α, ἀντὶ τοῦ ε πολλάκις χρῶνται. ἕτερος ἅτερος λέγοντες. καὶ ἄρτεμις ἄρταμις.

Αἱ ἀποκοπαὶ δωριέων εἰσὶν ἴδιαι· γίγνονται δὲ κατὰ τὸ τέλος· ἡμέτερον δῶ, ἀντὶ τοῦ δῶμα.

Αἱ προσθέσεις τῆς μεν συλλαβῆς ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἡμῖν εἰς ναι ληγόντων ἀπαρεμφάτων, δωριέων εἰσίν· οἷον βήμεναι, ἀντὶ τοῦ βῆναι.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ δ καὶ τ τῶν πλαγίων ἑνικῶν πτώσεων, δωριέων εἰσί· πάειος ἀντὶ τοῦ πάειδος. ὁμοίως κέραος ἀντὶ τοῦ κέρατος.

Τῆς δωρίδος πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί· ἄλλως γοῦν κρῆτες διαλέγονται. ἄλλως ῥόδιοι. καὶ ἄλλως ἀργεῖοι καὶ λακεδαιμόνιοι. καθολικὰ δέ ἐστιν αὐτῶν ἰδιώματα· ἀντὶ μὲν τοῦ η, τὸ α τιθέασι. πύλην πύλαν. ἀντὶ δὲ τῶν εἰς ων ληγουσῶν παρ᾽ ἡμῖν γενικῶν πτώσεων περισπωμένων. διὰ τοῦ αν ἐκφέρουσι τηροῦντες τὸν τόνον· πυλῶν πυλᾶν, καλῶν καλᾶν· σεμνῶν, σεμνᾶν. καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν ὁμοίως· γελῶν, γελᾶν· ἐλῶν, ἐλᾶν. καὶ τὴν ναῦν, νᾶν καλοῦσι· κλῆδας, κλᾶδας· καὶ νείκην νείκαν.

Καὶ τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα, βαρυτονοῦσιν οἱ δωριεῖς· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποιότητος δηλωτικὰ ἐπιρρήματα, κάλως σόφως· κόμψως, ἅπλως.

Τὰ δὲ ὑφ᾽ ἡμῶν βαρύτονα περισπῶσιν· οὕτως. παντῶς. αὐτοματῶς.

Καὶ τὰ εἰς οι λήγοντα πληθυντικὰ ὀνόματα κατὰ τὴν παραλήγουσαν ποιοῦσι τὸν τόνον· φιλοσόφοι. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν. πωλουμένοι· καλουμένοι.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ες λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα πληθυντικὰ ὀρθῆς πτώσεως, παροξυτονοῦσι· γυναίκες, χείρες. νάες. ὀρνίθες.

Ἔτι δὲ καὶ τὰ εἰς αν λήγοντα ἀπαρέμφατα, παροξυτονοῦσιν. ἐστάσαν. ἐφάσαν. ἐλύσαν. ἐδείραν. ἐκράξαν.

Καὶ τὰ εἰς ον λήγοντα παροξυτονοῦσι· ἐλάβον. ἐφάγον. ἐλέγον. ἐπέ-

χον· περισπῶσι δὲ τὰ τοιαῦτα παιδῶν· ζωῶν· παντῶν·

Καὶ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου, περισπῶσι. δωσῶ· θεραπευσῶ· νοησῶ· λαλησῶ· μενησῶ.

Καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου βαρύτονα ῥήματα εἰς ει λήγοντα μέλλοντος χρόνου, περισπῶσι· δωσεῖ. πισεῖ· θεραπευσεῖ. λαλησεῖ·

Λέγοισι καὶ τὸ δώσουσι, δωσσοῦντι. καὶ τὸ λέξουσι, λεξοῦντι. καὶ τὸ ποιήσουσι, ποιησοῦντι· Συστέλλουσι δὲ καὶ τὰς εἰς ας πληθυντικὰς αἰτιατικάς. καὶ τὰς προσηγορίας δὲ καὶ μετοχὰς ὁμοίως. νύμφας· κρήνας· νοήσας. πράξας·

Καὶ τὰ διὰ τοῦ ειν ἐκφερόμενα ἀπαρέμφατα, κατ᾽ ἐξαίρεσιν τοῦ ι λέγοισι· φρονεῖν, φρονέν· ἰδεῖν, ἰδέν. φαγεῖν, φαγέν·

Λέγοισι δὲ καὶ τὰς εἰς ου γενικάς. διὰ τοῦ ω. οἴκου, οἴκω. σοφοῦ, σοφῶ· καλοῦ, καλῶ·

Καὶ τὰς αἰτιατικὰς πληθυντικὰς ἀρσενικάς, εἰς ους ἐκφερομένας, διὰ τοῦ ως. τὼς καλῶς, σοφῶς. ἀνθρώπως. ἵππως· ἀντὶ τοὺς καλοὺς σοφούς· ἀνθρώπους. ἵππους·

Καὶ τὰ προστακτικὰ ῥήματα ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ε, διὰ τοῦ ο νῦν ἐκφέρουσι. λάβε· λάβον· θίγε, θίγον· δράμε, δράμον.

Σικελοὶ δὲ τὴν χύτραν, κύθραν λέγουσι· καὶ τὸν χιτῶνα, κιτῶνα· τὴν μητέρα, δελφύαν καὶ τὴν γυναῖκα, γανήν.

Κρῆτες δὲ τὸ διαπαντὸς, αἰές. τὸ αὐτοῦ, αὐτεῖ. βέλτιον, βέλτειν. ἔνθεν· ἤνθεν· ἐς χορὸν ἐν χορόν. εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐς τὰν ἀγοράν. τὸ ἔα, ἔβα. τὸ ἔασον, ἔβασον. τὸ ἦν, ἦς. τὸ εἴωθα, ἠθῶ. τὸ ἐνδεχέσθαι, ἐνδῶ. θευκυδίδης. θευκράτης. θεύφρασος· ἀντὶ τοῦ θουκυδίδης, θεοκράτης· θεόφρασος. τὰ δὲ κρέη, κρῆ. τὸ ἄκρατον, ἄκρητον· κρίνον, κίρνον τὸ κελεύει, κέλεται. τὸ καταβαλεῖν, καββαλεῖν. σωροὺς ἀχύρων, μύχωνας. οἴκαδε, οἴκαδις. ὄρνιθες, ὄρνιχες· χεῖρες, χῆρες· στάδιον, σπάδιον. κεῖνος· κῆνος· σύ· τύ·

Καὶ ἀντὶ τοῦ λέγοισι καὶ φέρουσι, λέγοντι καὶ φέροντι. τὸ μὲν, ταύτας, τούτας. καὶ τὸ πρὸς, ποτί· καὶ τότε, τόκα. τῆμος, τᾶμος· δῆμος, δᾶμος. θεὸν, σιόν· βουλὴν, βωλάν·

Διαφέρει δὲ ἡ τῶν κρητῶν διάλεκτος ᾗ νῦν κέχρηται κυψέλας. καὶ ἡ τῶν λακώνων, ᾗ κέχρηται Ἀλκμᾶν· Σώφρων· ἡ μὲν τοῦ πινδάρου καὶ ἰβύκου καὶ σιμωνίδου καὶ βακχυλίδου, παντελῶς αἰνεῖται. διὰ τὸ μὴ δωριεῖς εἶναι τῇ φύσει τοὺς ποιητάς. χρῆσθαι δὲ μόνον τῇ διαλέξει.

Περὶ τῆς αἰολίδος·

τὸ β, τῷ ρ προσνέμειν εἴγουν προσφέρει ὅταν τὸ ρ ἐπιφέρηται κ

currerũt. Circũflectunt uero huiusmodi. puero℞. troiano℞. om
Et in ῶ desinentia uerba grauitona in futuro tpe (nium
circũflectunt. dabo curabo intelligam. loquar. expectabo,
Et in tertia persona grauitona uerba in ει desinentia futu
ri temporis circũflectunt. dabit. cadet. curabit loquetur.
Dicunt & dabunt, dabunt. & dicent, dicent, &
facient, facient. Corripiunt autem & in as pluraleis
accusatiuos, & appellatiua, & participia similiter. nymphas.
fontes. intelligens, faciens.
Et quæ per ε̄ιν efferuntur infinitiua per ablationem
ῑ dicunt. sapere, sapere. uidisse, uidisse comesse, comesse.
Dicunt & in οῦ genitiuos per ῶ domus, domus sapien-
tis, sapientis pulchri, pulchri.
Et accusatiuos plurales masculinos in οῦς qui efferuntur,
per ῶς proferũt pulchros, sapiẽtes homines. equos ꝓ pulchros,
sapientes homines. equos.
Et imperatiua uerba, quæ pronuntiantur per ε̃ per ο̄υ pro
nuntiant. accipe, accipe tange, tange curre, curre.
Siculi ollam, ollam dicunt & uestem, uestem.
matricem, matricem & mulierem, mulierem.
Cretenses autem semper, semper. ibi, ibi. melius, melius. ue
nit, uenit ad cho℞, ad chorum. inforum, in forum sine, sine. fi-
nito finito erat, erat cõsueui, cõsueui cõuiuari, ri. Theucydides
crates. Theuphrast⁹. ꝓ thucydides theocra. theophrast⁹, sed (theu
carnes, carnes merum, merum circum, circum. iubet, iubet.
deiicere, deiicere. aceruos palearum mychõas. domũ, domum. a
ues, aues. manus, manus. stadium, stadium. ille, ille tu, tu.
Et pro dicunt, & ferunt, dicunt, & ferunt.
has, has & ad, ad. & tunc, tunc quando, quando populus,
populus. deum, deum. consilium, consilium.
Differt aũt cretensium dialectus, qua usus est Cypselas, &
Laconum, qua usus est Alcmaon Sophron. Pindari tamen, &
Ibyci, & Simonidæ, & Bacchylidæ, omnino laudatur, quod nõ
sint dorienses natura poetæ, sed utantur tantum Idiomate.

De Aeolica lingua.

β Literam ipsi ρ attribuit uidelicet adfert cum ipsi ρ̃ subiungit κ̃

uel τ, uel δ. habena, ꝑ habena. ueſtis lacera, ꝑ ueſtis lacera broſa pro roſa.

Aeolica genitiuos à nominatiuis in αι diuidit, & per α profert. ut nymphæ, nympharum ianuæ, ianuarum. apum uenientium. portarum. & ſimilia.

Conciſiones æolenſium ſũt propriæ. fiunt aũt in medio. ut impetum fecit, pro impetum fecit.

Additiones θα ſyllabæ in ſubiunctiuis uerbis.

ſecundarum pſonarum in σ deſinẽtium æolenſium ſũt. dixeris ꝑ dixeris. ueneris pro ueneris.

Additiones τοῦ υ τῷ ε ſequente uocali æolenſium ſunt, ut fundentes, pro fundentes.

In αις monoſyllaba nomina diuidit, puer, cõuiuium pro puer, conuiuium.

ω litera pro ου diphthongo utitur, moſæ pro muſæ relinquentes, pro relinquentes.

υ pro o litera utitur. nam ſimile, ſimile dicit.

η pro ει diphthongo utitur. ueniſſe. n. dicit, pro ueniſſe.

Immutabiles geminat, & σ ſolum ut eſcito, eſcito genuit, genuit. fleueris, fleueris. tantum, tantum tantum, tantum.

Vbi, & ut commune eſt. cõmunis enim relatiua duplicat, ut qualis, qualis. quantus, quantus.

Semper ex αι diphthongo ι abiicit, ſi eam ſequatur uocalis, ut alcæus, alcæus.

π pro μ utitur. nam oculos, oculos dicit.

Secundæ coniugationis circunflexorum ι in ſecunda, & tertia perſona, quod non pronuntiatur, apud alias dialectos, pronuntiatur, ut clamas, clamat.

Vocatiuos in ων deſinentium ſingularium corripit hirũdo, hirundo. macedo, macedo. apollo, apollo.

Aeolenſes cõſuetudinem hñt. pro α ο ponere. temeritatis, tis. exercitus, exercitus. ſuperius, ſuperius. auferat, auferat. receſſit, receſſit. miſſus, miſſus. aliqñ aũt ε uel η. potẽtia, potẽtia. priamum, priamum. tranquillitas, tranquillitas. aer, aer.

Aliqñ addunt τῷ α τὸ υ, tẽplũ, templũ. aer, aer. aurora, aurora.

ἢ τ̄ ἢ δ̄. βρυτὴρ ἀντὶ τοῦ ῥυτήρ· βράκος ἀντὶ τοῦ ῥάκος· βρόδον ἀντὶ τοῦ ῥόδον.

Ἡ αἰολὶς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι̅ εὐθειῶν γενικὰς διαιρεῖ. καὶ διὰ τοῦ ᾱ προφέρεται. οἷον, νύμφαι, νυμφάων· θύραι, θυράων· μελισσάων. ἐρχομενάων· πυλάων· καὶ τὰ ὅμοια.

Αἱ συγκοπαὶ, αἰολέων εἰσὶν ἴδιαι· γίνονται δὲ κατὰ μέσον. οἷον ὦρσεν, ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν.

Αἱ προσθέσεις τῆς θᾱ συλλαβῆς ἐπὶ τῶν ὑποτακτικῶν ῥημάτων δευτέρων προσώπων εἰς σ̄ ληγόντων, αἰολέων εἰσίν· εἴπησθα· ἀντὶ τοῦ εἴπῃς. καὶ ἔλθησθα, ἀντὶ τοῦ ἔλθῃς.

Αἱ προσθέσεις τοῦ ῡ τῷ ε̅ ἐπιφερομένου φωνήεντος, αἰολέων εἰσίν. οἷον χεύαντες, ἀντὶ τοῦ χέαντες.

Τὰ εἰς αι̅ς μονοσύλλαβα ὀνόματα, διαιρεῖ. πάϊς. δάϊς ἀντὶ τοῦ παῖς, δαῖς.

Τῷ ω̅ στοιχείῳ, ἀντὶ τῆς ου̅ διφθόγγου χρῆται. μῶσαι, ἀντὶ μοῦσαι. λείπωσαι ἀντὶ τοῦ λείπουσαι.

Τῷ ῡ ἀντὶ τοῦ ο̅ στοιχείῳ χρῆται. τὸ γὰρ ὅμοιον, ὕμοιον λέγει.

Τῷ η̅ ἀντὶ τῆς ει̅ διφθόγγου χρῆται· ἐλθῆν γὰρ λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν.

Τὰ ἀμετάβολα διπλασιάζει· καὶ τὸ σ̄ μόνον. οἷον ἐγείρω, ἐγέρρω· ἐγείνατο, ἐγέννατο· πενθήσῃς, πενθήσσῃς· τόσον τόσσον· τοσοῦτον, τοσσοῦτον.

Τὸ ὅπη καὶ ὅπως, κοινόν ἐστιν· ἡ γὰρ κοινὴ, τὰ ἀναφορικὰ διπλασιάζει· οἷον, ὁποῖος ὁππoῖος· ὅσος, ὅσσος.

Αἰεὶ τῆς αι̅ διφθόγγου τὸ ῑ ἐκβάλλει. ὅταν αὐτῇ ἐπιφέρηται σύμφωνον. οἷον ἀλκαῖος, ἄλκαος.

Τῷ π̄ ἀντὶ τοῦ μ̄ χρῆται. τὰ γὰρ ὄμματα, ὄππατα λέγει.

Τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, τὸ ῑ ἐπὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου ἀνεκφώνητον ὂν παρὰ ταῖς ἄλλαις διαλέκτοις, ἐκφωνεῖται. οἷον, βοάϊς· βοάϊ.

Τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ω̅ν ληγόντων ἑνικῶν, συστέλλει· χελιδῶν, χελιδόν· μακεδῶν, μακεδόν. ἀπόλλων, ἄπολλον.

Οἱ αἰολεῖς ἔθος ἔχουσιν· ἀντὶ μὲν ᾱ, τὸ ο̅ τιθέναι· θράσεως, θρόσεως. στρατὸς, στροτός· ἄνω· ὄνω· ἀνέλυται, ὀνέλυται· ἀνεχώρησεν, ὀνεχώρησεν· σταλεὶς, στολείς. Ποτὲ δὲ τὸ ε̅ ἢ η̅· κράτος, κρέτος· πρίαμον, πρίεμον· γαλήνη, γελήνη. ἀὴρ, ἠήρ.

Ποτὲ δὲ προστιθέασι τῷ ᾱ τὸ ῡ· ναὸν, ναυόν· ἀὴρ, αὐήρ. ἄως, αὔως.

Α ντὶ δὲ τοῦ δ, τὸ ζ. διαβάλλειν, ζαβάλλειν· διανυκτὸς, ζανυκτός.

Α ντὶ δὲ τοῦ ε, τὸ α ἢ τὸ υ. κρέας, κρῆς.

Δ εῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐπί τινων τοῦτο ποιοῦσι. καὶ οὐκ ἐπὶ πάντων. ἀδιαίωατον γάρ.

Α ντὶ δὲ τοῦ ζ, τιθέασι σ καὶ δ. ζεὺς, σδεύς. ζυγὸν, σδυγόν. μελί-ζειν, μελίσδειν.

Α ντὶ δὲ τοῦ η τὸ ε ἢ τὸ α, κοινῶς τοῖς δωριεῦσι. καὶ τὸ μὲν ἄρης, ἄρες. ἀρήϊον, ἀρέϊον. τὸ δὲ η, ἐκάβην, ἐκάβαν· πύλην, πύλαν· ἥρην, ἥραν. νό-ημα, νόαμα· ἠὼς, ἀώς. ἀπάτην, ἀπάταν. ἀδικῆσαι, ἀδικέσαι.

Α ντὶ δὲ τοῦ θ, τὸ φ· θλᾶται, φλᾶται.

Α ντὶ δὲ τοῦ μ, τὸ π. μετεμοῦ, πετεμοῦ· ὄμματα, ὄππατα.

Α ντὶ δὲ τοῦ ξ, τιθέασι κ καὶ σ. ξένος, κσένος· ἴβραξ, ἴβρακς.

Α ντὶ δὲ τοῦ ο, τὸ υ. ὀμφαλὸς, ὑμφαλός· μόγις, μύγις· ὅμοιον, ὕμοιον.

Γ οτὲ δὲ καὶ τὸ ε. πρὸς σὲ, πρὲς σέ. ἢ ἄσσα, ἄσσα.

Α ντὶ δὲ τοῦ π τὸ μ. πατεῖς, ματεῖς· πατοῦσα, ματοῦσα.

Α ντὶ δὲ τοῦ πτ, δύο σσ· ἐμπίπτειν, ἐμπίσσειν.

Α ντὶ δὲ τοῦ σ, τὸ τ· σὺ, τύ· εἰς σὲ, εἰς τέ.

Α ντὶ τοῦ τ, τὸ σ· στολὴν, σσολήν· σταλεὶς, σσαλείς· τέτραπται, πέπραπται.

Α ντὶ δὲ τοῦ υ, τὸ ι. ὑψηλὸν, ἰψηλόν. ὑψόθεν ἰψόθεν· ὕπαρ, ἴπαρ.

Α ντὶ δὲ τοῦ χ, τὸ φ· αὐχένα, αὐφένα.

Α ντὶ δὲ τοῦ ψ τὸ π καὶ σ· πέλοψ, πέλοπς. ἄραψ, ἄραψ.

Α ντὶ δὲ τοῦ ω, τὸ ο· ὧρα, ὅρα. ὠτειλὴ, ὀτειλή.

Ο σα δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου παρ' ἡμῖν λέγεται. αὐτοὶ διὰ μόνου τοῦ ε πολυπλασιαζόμενοι προφέρονται· ποιοῦσι δὲ ἐκ τοῦ μόνου δύο σύμ-φωνα χεῖρες, χέρρες· ἱμείρων, ἱμέρρων. ὠτειλὰς, ὀτειλλάς· εἵματα, ἕμ-ματα. ἡμῖν, ἄμμιν. ὑμεῖς, ὔμμες· κτεῖναι, κτέννναι. ἤπειρον, ἄπερρον.

Κ αὶ ἔτι τὴν ει δίφθογγον πολλάκις εἰς τὴν οι ποιοῦσιν. ὄνειρον, ὄνοιρον. τὸν δὲ οἶνον, Fοίνον.

Ε θος δέ ἐστιν αὐτοῖς τῶν φωνηέντων προτιθέναι τὸ δίγαμμα· λέγουσι δὲ τὰ πλείονα διπλασιάζοντες. οἵτινες, ὅττινες· σελήνη, σελλάνα. πρό-σωπα, προσώππατα. κατέπεσον, κάππεσον· ὄπιθεν, ὀππόθεν· κα-ταδὲ, καδδέ. ὅτι, ὅττι.

Τ ὰ δὲ ἀρχόμενα παρ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ρ, αὐτοὶ προτιθέασι τὸ β, ἵνα ψιλὸν γένηται· ῥόδα, βρόδα. ῥαδάμανθυς, βραδάμανθυς· ῥυ-τῆρες, βρυτῆρες.

Ιδίως

Pro δ autem ζ, criminari, criminari. per noctem, p noctem.
Pro ε, & α η caro, caro.
Oporter aũt cognoscere, qđ in q̃busdã hoc faciũt, & ñ in oĩb. impossibile enim.
Pro ζ aũt ponunt σ, & δ. Iupiter, iupiter. Iugum, iugum. canere, canere.
Pro η ρ ε uel ρ α cõe ẽ his, atq; doriensib & mars qdẽ, mars. martiũ, martiũ. η aũt hecubã, hecubã. portã, portã. iunonẽ, nẽ. itellectũ, ctum. Aurora, ra. deceptionẽ, nem. iniuriã facere, iniuriã (facere.
Pro θ. φ. contunditur, contunditur.
Pro μ. π. mecum, mecum. oculi, oculi.
Pro ξ ponunt κ, & σ. hospes, hospes. accipiter, accipiter.
Pro ο υ, umbilicus, umbilicus. uix, uix. simile, simile.
Interdum & ε ad te, ad te uel α. quot, quot.
Pro π, μ. calcas, calcas. calcans, calcans.
Pro ππ. duo ϖσ. incidere, incidere.
Pro σ τ, tu, tu. in te, in te.
Pro τ, π, stolam, stolam, missus, missus. nutritus est, nutritus est.
Pro υ aũt ι, altum, altum. desuper, desuper. uere, uere.
Pro χ. φ, ceruicem, ceruicem.
Pro ψ, ϖσ. pelops, pelops. araps, araps.
Pro ω aũt ο hora hora. uulnus, uulnus.
Quæcũq; aũt per ει diphthõgum apud nos dicunt, ipsi p solũ ε geminantes consonãtẽ proferũt. faciũt aũt ex sola duas consonãtes. man⁹, manus. desyderãs, desyderãs. uulnera, uulnera. ue stes nobis, nobis. uos, uos. occidere, occidere. epeirũ, rũ. (stes, ue
Et ẽt ει diphthongum, sæpe in οι mutant somnium, somnium uinum, uinum.
Cõsuetudo aũt est ipsis, uocalib. præponere digãma. dñt autẽ plura geminantes, qui, qui. luna, luna. personæ, personæ. decidit, decidit. unde, unde. secundum aũt, secundum autem. quoniam, quoniam.
Incipientibus apud nos ab ρ ipsi præponunt β. ut tenue fiat. rosæ, brosæ. Rhadamanthus, Bradamanthus habenæ, habenæ.

Peculiariter aũt hi quæcũque apud nos aſpirant,aut acuunt te cunt,& grauiſone.ſanctus.hic·uideo.monile· (nuiter di-
Seruant autem & tenuitatem in contractionibus decet, decet.dimiſit, dimiſit·abſtraxit,abſtraxit.
Graui tono dicũt nõ ſolum nomina,ſed & articulos,qñ nominum ordinem habent·tuus,tuus. tuum,tuum.tua,tua.tuæ,tuæ.
Cum autem pronomina proferunt,circunflectunt,ego.
Circũflectũt ĩ uniuerſũ monoſyllaba uel in ωξ deſinẽtia,acin lepus.uirgultũ.uel in ους cutis·flux.rumor.bos.mẽs·ãſer· Iupr.
Biſyllaba aũt acuto tono apud nos deſinẽtia,ipſi graui tono ſapiẽs.pulcher.albus.acut·mucro·feneſtella·cuſpis.ſcu· (pferũt ſper·animus·durus·claudus. (tũ.ſtrepitus a
Aſſolent & appellatiua graui tono proferre·pax·hora·dies·& propria, Venus.Iuno·Hellena.
Quæcũq; nos in ῦς fœminina p δ declinam.dianæ· thetidis. Iræ ipſi abſq; δ dicunt Dianæ.thetidis·Iræ·
In ης noia,quorum uocatiuus in ες,ſine σ dicunt ὁ Socrates·Ariſtophanes.Demoſthenes·
Et à genitiuis caſib.σ auferunt·ſocratis.diomedis Sophoclis.
Pro accuſatiuo datiuum.aſſumunt in paſſiuis deis,pro deos.hominibus pro homines.hoc autem faciunt,quia utuntur ῑ pro υ·
Accuſatiuum per ῶς, equos,pro equos.id quod & dorienſium eſt·
Datiuum pluralem cum ῑ faciunt deis ſapientibus quemadmodum dorienſes.
Infinita uerba ab in ων deſinentib.participiis finientia in ειν, ipſi in εις transferunt intelligens intelligere,intelligere.ſapiens,ſapere,ſapere.uocãs,uocare,uocare.
Quando Infinita apud nos deſinunt in ᾶν.ipſis in ας tranſmutant.ridere,ridere.eſurire,eſurire. -
In οῦν terminantia infinita ipſi per οῖς profe· runt.corrigere,corrigere.gypſare,ſare· inaurare, re. hæc autem omnia graui tono pronuntiant.
Ordinant & η pro ει in infinitis·amare,ama-

re.uocare,

Ἰδίως δὲ οὗτοι ὅσα παρ' ἡμῖν δασύνεται ἢ ὀξυτονεῖται, ψιλῶς λέγουσι καὶ βαρυτόνως· ὄσιος· οὗτος· ὄρω· ὄρμος.

Τηροῦσι δὲ καὶ τὴν ψιλότητα ἐν ταῖς συναλοιφαῖς· καθήκει, κατήκει· ἀφῆκεν, ἀπῆκεν· ἀφέλκυσεν, ἀπέλκυσεν.

Βαρυτονοῦσι δὲ, οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα ὅταν ὀνόματος τάξιν ἐπέχῃ· ὁσὸς, ὅσος· ποσὸν, πόσον· ἡσή, ἥση· τῆς σῆς· τήσης.

Ὅταν δὲ ἀντωνυμιῶν ἐκφέρωσι, περισπῶσιν· ἐτῶν.

Περισπῶσι δὲ ὡς ἐπίπαν τὰ μονοσύλλαβα· ἢ εἰς ωξ λήγοντα· ῥῶξ· πτῶξ· δρῶψ· ἢ εἰς ους· ῥοῦς· θροῦς· βοῦς· νοῦς· χῆν· ζεῦς.

Τὰ δὲ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ' ἡμῖν λεγόμενα, αὐτοὶ βαρυτονοῦσι· σόφος· κάλος· λεῦκος· ὄξυς· κόπις· θύρις· ἄκις· ἄσπις· βρῶμος· βράχυς· θῦμος· σκλῆρος· χῶλος.

Ἔθος δὲ ἔχουσι καὶ τὰ προσηγορικὰ βαρύνειν· εἰρήνη· ὤρα· ἡμέρα· καὶ τὰ κύρια· ἀφροδίτα· ἥρα· ἕλενα.

Ὅσα δὲ ἡμεῖς εἰς τὰ θηλυκὰ διὰ τοῦ δ κλίνομεν· ἀρτέμιδος· θέτιδος· μήνιδος, αὐτοὶ χωρὶς τοῦ δ λέγουσιν· ἀρτέμιος, θέτιος· μήνιος.

Τῶν δὲ εἰς ης ὀνομάτων, ὧν ἡ κλητικὴ εἰς ες, δίχα τοῦ σ λέγουσι· σώκρατε· ἀριστόφανε· δημόσθενε.

Καὶ τῶν γενικῶν δὲ πτώσεων, τὸ σ ἀφαιροῦσι· σωκράτου· διομήδου· σοφοκλέου.

Ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς παθητικοῖς· τοῖς θεοῖς, ἀντὶ τοῦ τοὺς θεούς· τοῖς αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ τοὺς αὐτοὺς· τοῦτο δὲ ποιοῦσι, διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς τῷ ι ἀντὶ τοῦ υ.

Τὴν δὲ αἰτιατικὴν διὰ τοῦ ως· τὼς ἵππως, ἀντὶ τοὺς ἵππους· ὅ, τι καὶ δωριέων.

Τὴν δὲ δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, σὺν τῷ ι ποιοῦσι· τοῖσι· θεοῖσι· σοφοῖσιν· ὁμοίως τοῖς δωριεῦσι.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ῥήματα ποιοῦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ων ληγόντων μετοχῶν τὰ καταλήγοντα εἰς εῖν, αὐτοὶ εἰς εις μεταβάλλουσι· νοῶν, νοεῖν, νόεις· φρονῶν· φρονεῖν, φρόνεις· καλῶν καλεῖν, κάλεις.

Ὅταν δὲ ἀπαρέμφατα παρ' ἡμῖν λήγει εἰς αν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι· γελᾶν, γέλαις· πεινᾶν, πείναις.

Τὰ δὲ εἰς οῦν καταλήγοντα ἀπαρέμφατα, αὐτοὶ διὰ τῆς οις ἐκφέρονται· ὀρθοῦν, ὄρθοις· γυψοῦν γύψοις· χρυσοῦν, χρύσοις· ταῦτα δὲ πάντα, βαρυτόνως προφέρονται.

Τάσσουσι δὲ καὶ τὸ η, ἀντὶ τῆς ει ὧδε τῶν ἀπαρεμφάτων· φιλεῖν· φί-

ην. καλεῖν, κάλην. φρονεῖν, φρόνην.

Τὰ δὲ εἰς ω καταλήγοντα παρ' ἡμῖν ῥήματα, ἀντὶ ὁριστικῶν, εὐκτικὰ ποιοῦσιν. οἷον νοῶ, νόημι. φιλῶ, φίλημι.

Ὅσαι δὲ μετοχαὶ ὀξύτονοι εἰς ω καταλήγουσι, διὰ τοῦ ν παρ' ἐκείνοις λέγονται. εἰρηκώς, εἰρήκων. νενοηκώς, νενοήκων.

Φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτων κλίσεις ἀναλόγως τῇ προθέσει. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ χρυσίον, χρύσιον. τὸ δὲ ταύρῳ, ταύρει. ὁ δὲ πούς, πέζα. ὁ παῖς, παΐς. τὸν δρῶντα. ἔρων. τὸν γέλωτα, γέλων. ὁ πταρμός, πτόρμος. τὸ ἐπαινῶ, αἴνημι. τὸ χείρονα, χέρρονα. τὸ δάπεδον, ἐδάπεδον. τὸ ἔστρωται, ἐστόρωται. τὸ ἀνήρ, δρέκων, ὁ δὲ θήρ, δράκων.

Τὰ ἱμάτια, ἔμματα. ἡ μία, ἴα. ἡ ψῆφος, ψάφαξ. ἡ ἰσχνὴ καὶ ἀσθενής, ἄκιρα. τὸ ἐγώ, ἐγών. τὸ σύ, τύ. τὸ ἡμῖν, ἄμμιν. τὸ ἡμεῖς, ἄμμες. τὸ ἐνθάδε, τυῖδε. τὸ ἄλλοσε, ἑτέροσε. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀλκαῖος καὶ Σαπφώ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΟΜΗΡΩΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

ΔΩΡΙΣ.

Λέξει ποικίλῃ κεχρημένος Ὅμηρος, τοὺς ἀπὸ πάσης διαλέκτου τῶν Ἑλληνίδων χαρακτῆρας ἐγκατέμιξεν. ἐξ ὧν δῆλός ἐστιν ἀπελθὼν πᾶσαν μὲν Ἑλλάδα καὶ πᾶν ἔθνος. καὶ Δωριέων μὲν τῇ συνήθει τῆς βραχυλογίας ἐλλείψει κέχρηται. τὸ δῶμα λέγων δῶ. αἶψά τέ οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλεται. καὶ τὸ ὅτε, ὅ. ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας. καὶ τὸ ὀπίσω, ἄψ. μεταβάλλων τὸ μὲν ο, εἰς α. τὸ δὲ π. καὶ σ, εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς φημὶ τὸ ψ, καὶ τὸ ἄλλοτε, ἄλλο. ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτε ἡ ἐπίνυσσεν ἐφετμή. καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα συντέμνων λέγει τοὺς ὁμότειχας καὶ ὁμοιετεῖς, ὁ τείχας οἰετέας. καὶ τὸν ὁμοπάτριον ὄπατρον. καὶ τὸ ζέμεν ζεῖν. καὶ τὸ τιμῶ, τίω. τῶν αὐτῶν δέ ἐστι καὶ τὸ ὑπερβιβάζειν τὰ στοιχεῖα. ὡς ἐν τῷ κάρτιστοι, ἀντὶ τοῦ κράτιστοι.

Αἰολίς.

Αἰολέων δὲ χρῆται ἐν τοῖς συνθέτοις τῇ συγκοπῇ. καδδραθέτην λέγων, ἀντὶ τοῦ κατέδραθον. καὶ ὑββάλλειν ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλειν. καὶ ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου τὰ τρίτα πρόσωπα λήγοντα παρὰ τοῖς

re.uocare, uocare. sapere, sapere.

In ω desinentia apud nos uerba, pro indicatiuis optatiua faciunt. ut intelligo, intelligo. amo, amo.

Quæcunque aũt pticipia acutitona in ω̃ finiunt, p υ apud illos dicunt. fatus, fatus. qui intellexit, qui intellexit.

Seruant aũt eorum ẽt flexiões noĩatiuo iuxta analogiã rñdẽtes. dicit autem apud eos aurum, aurum. Tauro, tauro. pes, pes. puer, puer. amorem, amorem risum, risum. sternutatio, sternutatio laudo, laudo. peiorem peiorem. pauimentum, pauimentum. stratum est, stratum est uir, uir. fera, fera.

Vestes, uestes. una, una. suffragium, giũ. gracilis, & debilis acyra. ego, ego. tu, tu. nobis, nobis. nos, nos. hic, hic. aliò, aliò. utit. autem ea Alcæus, ac Sappho.

Plutarchi de Dialectis, quæ apud Homerum.

Dorica lingua.

Dictione uaria usus Homerus, cuiuslibet linguæ græcorum insignia immiscuit, ex quib. manifestus est peragrasse uniuersam græciã, & oẽm nationem, & doriensium quidem consueto breuitatis defectu usus est. domum dicens, do. Statim aũt ei domus diues est. & qm̃, qm̃. Quoniã mihi aqla occidit anseres. & retro, retro. mutans o quidem in α, ω aũt, & σ in cognatum ipsis uidelicet ↓. & alias, alias. iã enim & me alias tuus increpauit monitus. & huiusmodi.

Similiter aũt & media concidens, ait. similes capillis, & æquales, similes cap. & æq. & eodem p̃re natum. eo. p. n. & tremere tremere. & colo, colo. eorũdem est & transponere elementa. ut in hoc fortissimi, pro fortissimi.

Aeolica.

Aeolensium aũt utit in cõpositis concisione, unà dormierũt inquiens, pro addormierunt. & interpellare, pro interpellare. & in pterito imperfecto tpe tertiæ personæ desinentes apud

alios in ει diphthongũ, p η apud æoléſes efferunt, ut in amabat. itelligebat. ſic & Homerꝰ fecit. ligabat teneris uiminib. p ligabat ligabat. & hos qdẽ neq; uẽtoꝝ pflat uis humettũ ſpirãtiũ. (hoc ẽ

Et immutare σ in δ, ut ſi dixeris odorem, & ſcimus.

Et abundare in qbuſdam, ut quietus, pro quietus, & ſed pro ſed. & qui clamantes, pro clamantes.

Et addere ſecundæ perſonæ uerborum tha, ut dixiſti, dixiſti. dixeris, dixeris.

Geminationẽ aũt conſonantiũ alii doriẽſibus, alii æolenſib. attribuunt. ut accepit purpurea mors. & uter hæc opera.

Ionica.

Ionũ aũt pprium hẽt, ablatione uti in pteritis temporib. uerboꝝ. ut iuit, & dedit. conſuetudinem autem hñt. & in præ teritis temporib. ab iiſdem elementis incipere à quib. eſt & præſens.

Et auferre ι in ſacerdos, ſacerdos.

Et addere tertiis perſonis ſubiunctiuorum σι. quale eſt ueniat. accipiat. dicat. & datiuis uenatio nibus, & materiis.

Et dicere nomen, & morbum, ante.

Et uacuum, & nigrum, pro uacuum, & nigrum.

Et mutare α, ſi producatur, in η, ut Iunóq; argi ua, & Minerua prædatrix.

Interdum & ex contrario η in α, ut oblitus, pro oblitus.

Et diuidere circũflexa uerba, ſapio. intelligo. & geni- tiuos in ους deſinentes, ut Diomedis.

Et circũflexos genitiuos pluraleis, ut portarum, nym pharum. portarum, nympharum. Perſarum, perſarum.

Et neutrorum pluraleis rectos in η deſinentes, ut pectora, pectora. ſagittæ, ſagittæ.

Et genitiuos ipſorum ſimiliter. proprie autem dicunt & nu- triti ſunt. & ſimilia.

Maxime

ἄλλοις εἰς τὸ ε, διὰ τοῦ η, παρὰ τοῖς αἰολεῦσιν ἐκφέρεται ὡς ἐφίλησέν ἡ, οὕτω καὶ ὅμηρος ἐποίησε· δίδη μέχρι, λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἔδει. ὅθεν ἐδέσμει. καὶ τοὺς μὲν, ὅρ' οὔτ' ἀνέμων διαήμενος ὑγρὸν ἀέντων.

Κ αὶ τὸ ἐναλλάσσειν ἐνίοτε τὸ σ εἰς τὸ δ, ὡς ἐν τῷ λέγειν ὀδμὴν, καὶ ἴδμεν.

Κ αὶ τὸ πλεονάζειν ἔν τισιν ὡς τὸ εὔκηλος, ἀντὶ τοῦ ἕκηλος. καὶ αὐτὰρ, ἀντὶ τοῦ ἀτάρ. καὶ τὸ κεκληγόντες, ἀντὶ τοῦ κεκληγότες.

Κ αὶ τὸ προστιθέναι τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τῶν ῥημάτων τὸ θα, ὡς τὸ φῄς· φῆσθα. καὶ εἴπῃς εἴπῃσθα.

Τ ὸν δὲ διπλασιασμὸν τῶν συμφώνων οἱ μὲν δωριεῦσιν, οἱ δὲ αἰολεῦσι προσνέμουσιν, οἷον ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ ὁ πόποτρος παίδεε ἔργα.

Ἰάς.

Ι ώνων δὲ ἴδιον ἔχει, τὸ ἀφαιρέσει χρῆσθαι ἐν τοῖς παρῳχηκόσι χρόνοις τῶν ῥημάτων, ὡς τὸ βῆ καὶ τὸ δῶκεν. ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ ἀττικοὶ τοὺς παρῳχημένους χρόνους, ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἄρχεσθαι, ἀφ' ὧν ἐστὶ καὶ ὁ ἐνεστώς.

Κ αὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ε, ἐν τῷ ἱερεύς, ἱρεύς.

Κ αὶ τὸ προστιθέναι τοῖς τρισὶ προσώποις τῶν ὑποτακτικῶν τὸ σι. οἷον τὸ ἔλθῃσι. καὶ τὸ λάβῃσι. καὶ λέγῃσι. καὶ τοὺς δοτικούς. θήρῃσι, καὶ ὕλῃσι.

Κ αὶ τὸ λέγειν οὔνομα καὶ νοῦσον. τοὔμπροσθεν.

Κ αὶ κεινὸν καὶ μεῖλαν, ἀντὶ τοῦ κενὸν καὶ μέλαν.

Κ αὶ τὸ μεταβάλλειν τὸ α, ἐπειδὰν ἐκτείνηται εἰς τὸ η. ὡς τὸ, ἥρη τ' ἀργείη καὶ ἀθηναίη ἀλεγείη.

Ε στι δ' ὅτε καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λελασμένος ἀντὶ τοῦ λελησμένος.

Κ αὶ τὸ διαιρεῖν τὰ περισπώμενα ῥήματα φρονέων. ἐννοέων. καὶ τὰς γενικὰς τὰς εἰς ους ληγούσας ὡς τὸ διομήδεος.

Κ αὶ τῶν θηλυκῶν τὰς γενικὰς τὰς εἰς ων ληγούσας. ὡς τὸ πυλῶν νυμφῶν πυλέων. νυμφέων.

Κ αὶ τῶν οὐδετέρων τὰς πληθυντικὰς εὐθείας τὰς εἰς τὸ η ληγούσας ὡς τὰ στήθη στήθεα, βέλη, βέλεα.

Κ αὶ τὰς γενικὰς αὐτῶν, ὁμοίως. ἰδίως δὲ λέγουσι. καὶ τὸ τετράφαται καὶ τὰ τοιαῦτα.

Μάλιστα δὲ τῇ ἀτθίδι διαλέκτῳ καταχρῆται. καὶ γοῦν ἐπὶ μήκους ἦν. καὶ ἐπιλέγεται παρ' αὐτοῖς ἀττικοῖς λεὼς ὁ λαός. κατὰ ταύτην τὴν συνήθειαν ἐστὶ παρ' αὐτῷ, ὁ πηνέλεως καὶ τὸ χρέως. ἔστι δὲ αὐτοῖς σύνηθες καὶ τὸ συναλοιφὴν ἐνίοτε. καὶ ἀντὶ δύο ποιεῖν μίαν συλλαβήν. τὸ ἔπος, τοὖπος. καὶ τὸ ἱμάτιον θοἰμάτιον, οἷς ἐστιν ὅμοιον. ζῶες δὲ προύκυψαν ἀολλέες, καὶ πεδία λωτεῦντα. ἀντὶ τοῦ λωτεύοντα. καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ι τῶν τοιούτων εὐκτικῶν δοκοίης, δοκεῖς. τιμῴης, τιμῷς, ἔστιν ἀττικόν, ᾧ ἀκολούθως εἴρηται. ἄλλοις δὲ διακείθηται τάχιστα.

Ὁμοίως δὲ καὶ τοῦτο ἀττικὸν, οἱ πλέονες κακίους. παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους. ὃ λέγομεν κακίονες, καὶ ἀρείονες.

Καὶ τὸ, τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιούτων μὴ διαιρεῖν. τοὺς βοῦς. τοὺς ἰχθῦς. βοῦς περιταμνομένους. καὶ ἰχθῦς ὄρνιθάς τε.

Κἀκεῖνο δὲ εἴρηται ἀττικῶς. οὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥύγνυσι ῥέοντες ὡς ζεύγνυσι. καὶ ὄμνυσι.

Καὶ τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα τῶν τοιούτων, ἀττικόν. λούεται λοῦται. οἴομαι, οἶμαι. οὕτως οὖν καὶ τὸ λῦτο ἀντὶ τοῦ ἐλύετο.

Ἴδιον αὐτῶν ἐστι καὶ τὸ ἑώρων καὶ ἐωνησάμην ἐκ περισσοῦ προστιθέντων τὸ ε. Ὅθεν ἐστὶ καὶ τὸ ἐωνοχόει. καὶ τὸ συναιρεῖν τὸ ι ἐνθάδε τῶν τοιούτων. ἤονες. νηρήδες, οὕτω καὶ τὼ σφῶ δὲ μάλιστ' ἠθελέτην.

Καὶ ἐνθάδε τῆς εἰς ι καθαρὸν ληγούσης δοτικῆς παρατελευτῶντος τοῦ α. κέραϊ, κέρα. γήραϊ, γήρα. σέλαϊ, σέλα.

Ἔτι καὶ τοῦτο ἀττικὸν τὸ λέγειν. ἔστων ἀντὶ τοῦ ἔστωσαν. καὶ ἐπέσθων, ἀντὶ τοῦ ἐπέσθωσαν.

Ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν δυϊκῶν χρῆσις τῆς συνηθείας. καὶ ὅμηρος χρῆται συνεχῶς. καὶ τὸ, τοῖς θηλυκοῖς ἄρθρα ἀρσενικὰ ἢ μετοχὰς ἢ ἐπίθετα συντάσσειν. ὡς τὸ, τὼ χεῖρε. τὼ γυναῖκε. καὶ παρὰ πλάτωνι δὲ ἄγονται καὶ φέρονται καὶ ἡ σωφὸς γυνὴ καὶ ἡ δίκαιος. οὕτως οὖν καὶ ὅμηρος ἐνθάδε ἥρας καὶ ἀθηνᾶς ἔφη. οὐκ ἂν ὑφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ. καὶ ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν, καὶ κλυτὸς ἱπποδάμεια.

Καὶ περὶ τὴν σύνταξιν πολλὰ ἰδιώματα ἐχουσῶν τῶν διαλέκτων ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητής. ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον μενελάου κυδαλίμοιο. ἀττικὴν δείκνυσι συνήθειαν. ὅταν δὲ εἴπῃ δέξατό οἱ. καὶ θέμιν δὲ καλλι

πάρῃ

Maxime aūt attica dialecto usus est. & enim immista fuit, ac ubi dicit apud ipsos atticos populus, populus. secundū hanc consuetudinem est apud ipm peneleus, & debitū est aūt ipsis consuetudo contrahere interdum, & pro duab. facere unam syl labā. carmē, carmē. & idumentū, indumentū, qb. ē simile Troes aūt pcesserunt densi, & campi lotis consiti, pro lotis consiti. & auferre κ ab huiusmodi optatiuis putares, putares. honorares, honorares, est atticum, cui similiter dictū est, alii aūt dirimamini celerrime.

Itidem & hoc atticum, plures peiores, pauci patre sunt meliores, quod dicimus peiores, & meliores.

Et hoc, accusatiuos huiuscemodi nō diuidere boues, pisces boues circumcidentem, & pisces, auesq.

Et illud dicit attice. neq ipsum robore rūpunt fluentes, ut iun gunt, & iurant.

Et hoc extrahere breues ex huiusmodi, lauatur, lauatur. pu to, puto sic igitur etiam soluebatur, pro soluebatur.

Eorūdem est ēt uidebam, & emi ex superfluo adden tium ī. unde est et uinum fundebat, & contrahere ī in huiusmodi. litora, nereides. sic uos aūt ambo ualde uolebatis.

Et in ī purum desinente datiuo penultimante ᾱ cornu, cornu. senectuti, senectuti. splendori, splendori.

Item & hoc atticum, dicere sint, pro sint, sequantur pro sequantur. (nis, q̄ & homerus utit

Est & optatiuoꝝ usus, p p̄teritis īdicatiuoꝝ eiusdē cōsuetudi- freqnter. & hoc, fœminis articulos masculios, uel pticipia, uel ad iectiua cōstruere. hi duo manus. hi duo fœminæ, & apud Pla. de- gentes, & ferentes, & doctus mulier, & iustus. sic igitur & Homerus de iunone, & pallade ait, non in nostris carris percussi fulmine. & certe pallas tacitus erat, & inclytus hip podameia.

Et in constructione multa idiomata habentibus dialectis, cum dicit poeta. Sed age sagittato Menelai gloriosi atti cā oñdit cōsuetudinē. cū aūt dicit accepit ei sceptrū & thēidi pul-

chrigenæ fuſcepit poculũ.ĩ his dorizat.ut igiť oĩum græcoꝝ uoces aggregans uariam efficit orationẽ.& utitur aliquando heſternis, ut ſunt prædictæ. aliquando priſcis, cum dicit enſis,& clypeus. aliqñ communibus, & conſuetis, ut cum dicit. gladium,& ſcutum.

Communis.

Et admirabiť qſpiã qđ & cões dictões apud ipm ſeruãt decoꝝ orationis. tale. n. equas'q; flauas centum,& quinquaginta.

Græcum, quod eſt e regione,& oppoſitum huic uacuo, delendum totum.

De Dialectis, quæ ab Corintho decerptæ.

En tibi & dialectos in manus trado iuuenũ mihi omnium amantiſſime ſtudii in quib.& Philoponus Ioannes laborauit,& Tryphon grãmaticus, & alii multi, quib. multum in libris ſtudium, & exercitatio fuit non dum (notũ fecit. aũt qſpiã in hunc uſq; diẽ totũ negociũ uniuſcuiuſq; idiomatis nec putes nos dicendis his exiſtimare aliquid magni de nobis loq. lingua. n. ſecũdũ lyſiam oratorẽ itellectus neq; multũ, neq; parum hẽt. intellectus aũt. cui multũ, multus. cui paꝝ, paruus. non igiť noſtra laudantes, eos uiros in hac parte accuſabimꝰ, ſed amici cũ ſint, pluris faciẽtes, q̃ ipos, ueritatẽ, quẽadmodũ & Plato philoſophus ſũmus ait. ipſi igitur atticæ elocutionis regulam comicum ariſtophanẽ ꝑponentes, & Thucydidem ſcriptorem, & oratorem. ionicæ aũt hippocratem ionem, & alicarnaſeum Herodotũ. Doricæ Tarantinũ architam,& theocritum, qui bucolica conſcripſit. & æolicæ Alcæum, forſan de dialectis abunde tractauerimus. Siquid uero & nobis

πάρεργον δὲ κτο δέ πως, ἐν τούτοις γνωρίζει ὅπως τὰς ἁπάντων φωνὰς ἀθροίζων ποικίλον ἀπεργάζεται τὸν λόγον. καὶ χρῆται ποτὲ μὲν ταῖς ξέναις· ὥσπερ εἰσὶν αἱ προειρημέναι· ποτὲ δέ, ταῖς ἀρχαίαις, ὡς ὅταν λέγῃ ἀόρ, καὶ σάκος· ποτὲ δὲ ταῖς κοιναῖς καὶ συνήθεσιν· ὡς ὅταν λέγῃ ξίφος καὶ ἀσπίδα.

Κοινή.

Καὶ θαυμάσειέ τις ὅτι καὶ κοιναὶ λέξεις παρ' αὐτῷ σώζουσι τὸ σεμνὸν τοῦ λόγου. τοιοῦτον γὰρ τὸ ἵππους τε ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα.

Ἐπεὶ δὲ ὁ ἐγκατάσκευος λόγος φιλεῖ τὴν τοῦ συνήθους ἐξαλλαγὴν ὑφ' ἧς ἐναργέστερος ἢ σεμνότερος ἢ πάντως τερπνότερος γίνεται.

Καὶ ἡ μὲν τῶν λέξεων ἐκτροπή, καλεῖται τρόπος.

Ἡ δὲ τῆς συνθέσεως, σχῆμα. καὶ ἔστι τὰ εἴδη τούτων ἐν τῇ τεχνολογίᾳ. ἀλλὰ γεγραμμένα θεασώμεθα τί τούτων ὁ Ὁμήρῳ παραλέλειπται· ἔτι ἕτερον ἀπὸ τῶν μετ' αὐτὸν εὕρηται, ὃ ἐκεῖνος οὐκ εἶπεν πρῶτος.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΠΑΡΕΚΒΛΗΘΕΙΣΩΝ.

ἰδού σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω νέων μοι πάντων φιλολογώτατε. περὶ ὧν ὅτι φιλόπονος Ἰωάννης ἐπόνησε. καὶ Τρύφων ὁ γραμματικός. καὶ ἄλλοι πολλοὶ οἷς ἱκανὴ περὶ τὰ βιβλία διατριβὴ καὶ ἄσκησις γέγονεν, οὔπω δέ τις μέχρι καὶ τήμερον τὸ πᾶν ἑκάστης τῶν διαλέκτων ἐγνώρισε. καὶ μὴ νομίσῃς ἡμᾶς ἐκ τοῦ λέγειν ταῦτα οἴεσθαί τι μέγα περὶ αὐτῶν· ἡ γοῦν γλῶσσα κατὰ Λυσίαν τὸν ῥήτορα νοῦν οὔτε πολὺν, οὔτε μικρὸν ἔχει· ὁ δὲ νοῦς ᾧ μὲν πολύ, πολύς· ᾧ δὲ μικρόν, μικρός. οὔκουν περιαυτολογοῦντες τῶν ἀνδρῶν περὶ τοῦτο τὸ μέρος κατηγορησόμεθα· ἀλλὰ φίλων ὄντων προτιμῶντες αὐτῶν τὴν ἀλήθειαν, ὥσπερ καὶ Πλάτων ὁ φιλοσοφώτατος ἔφησε. αὐτοὶ τοίνυν ἀττικῆς μὲν φράσεως κανόνα τὸν κωμικὸν Ἀριστοφάνην προθέμενοι καὶ Θουκυδίδην τὸν συγγραφέα καὶ ῥήτορα· ἰάδος δὲ τὸν Ἱπποκράτην τὸν Ἴωνα καὶ Ἁλικαρνασέα Ἡρόδοτον. δωρίδος δὲ τὸν Ταραντῖνον Ἀρχύταν· καὶ Θεόκριτον τὸν τὰ βουκολικὰ συγγραψάμενον· καὶ τῆς αἰολίδος Ἀλκαῖον. ἴσως ἂν περὶ τῶν διαλέκτων ἱκανῶς διαλάβοιμεν. εἰ δέ τι καὶ

ἡμῖν κατὰ λήθην παραλειφθήσεται οὐ τῆς ἴσης ἔσται κατηγορίας ἄξιον παρὰ τοῖς εὐγνώμοσι. τοῖς μὲν γὰρ τὰ πλείω παρείθησαν. ἡμῖν δὲ ὀλίγα τυχὸν οὐκ εὑρήσεται.

Περὶ διαλέκτων.

Δ ιάλεκτός ἐστιν ἰδίωμα γλώσσης. ἢ διάλεκτός ἐστι λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τόπου ἐμφαίνουσα.

Ι ὰς ἐκλήθη ἀπὸ Ἴωνος υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως θυγατρός, ᾗ ἔγραψεν Ὅμηρος.

Α τθὶς δὲ ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς Κραναοῦ θυγατρός. ᾗ ἔγραψεν Ἀριστοφάνης.

Δ ωρὶς ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος, ᾗ ἔγραψεν Θεόκριτος.

Α ἰολὶς ἀπὸ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος, ᾗ ἔγραψεν Ἀλκαῖος.

Κ οινὴ δέ, ᾗ πάντες χρώμεθα. ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος ταύτῃ ἐχρήσατο.

Περὶ ἀτθίδος.

Λ ῆρον ληρεῖς. ἀττικὴ ἡ φράσις καὶ τὸ σχῆμα. ὡς τὸ μανίαν μαίνῃ. ἔστι γὰρ τῆς ἀττικῆς ἰδίωμα φράσεως τὸ εἰπόντα πρᾶγμα ἐπαγαγεῖν ῥῆμα τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος παραγόμενον ὡς τὸ ὕβριν ὑβρίζεις, καὶ φυγὴν φεύγεις.

Χ ρῶνται τοῖς προστακτικοῖς οἱ ἀττικοὶ ἀντὶ ὑποτακτικῶν ἀπαγορευτικῶν, καὶ αὖ τοῖς προστακτικοῖς ἀντὶ ὁριστικῶν. κἀκείνου μὲν τὸ ἀριστοφάνους ἐν θεσμοφοριαζούσαις παράδειγμα μὴ ψεῦσον ὦ ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. τοῦ δευτέρου δὲ μένανδρος. οἶσθ' ὅτι ποίησον. ἀντὶ τοῦ ποιήσεις. ἀλλὰ καὶ εὐριπίδης ἐν τῷ πολυδώρου δράματι. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον. ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξήνεγκε.

Τ ροπαῖον παρὰ θουκυδίδῃ προπερισπωμένως παρείληπται. καὶ παρ' ἀριστοφάνει ἐν θεσμοφοριαζούσαις. ὦ γυναῖκες οὐκ ἀφήξετ' οὐ πολλὴν βοὴν στήσετε καὶ τροπαῖον. καὶ οἶμαι κατ' ἀναλογίαν τοῦτο μᾶλλον παρὰ σοφίσιν οὕτω προφέρεσθαι. ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτη τὸ τριταῖον. καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρά, τὸ οὐραῖον. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τροπή, τροπαῖον.

Κ αὶ τὸ ὅμοιος προπερισπωμένως ἐκφέρουσιν ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὁμοῖον. καὶ ἔστιν ἀνάλογον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ οιος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μὴ ὄντα προσηγορικά, ἅπαντα προπερισπᾶται. γελοῖος. ἀλλοῖος. ἑταιροῖος. παντοῖος. οὕτω καὶ τὸ ὁμοῖος. τὸ μέν τοι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἴρηται διὰ τὸ γλοιός. φλοιός. προστέθειται δὲ μὴ προσηγορικά, διὰ τὸ κολοιὸς ὄνομα ὀρνέου. τὸ δὲ ὅμοιος προπαροξύνεται κατὰ κοινὴν συνήθειαν.

Τ ρέπει ἡ ἀτθὶς τὸ σ ποτὲ μὲν εἰς τ. ποτὲ δὲ εἰς ξ. τὴν γὰρ θάλασσαν θάλα

nobis per obliuionem omissum fuerit, non simili id crimine dignum apud benignos. ab illis.n. plura omissa sunt. nobis autem pauca forte non dicentur.

De Dialectis.

Dialectus est Idioma linguæ, uel Dialectus ē dictio ꝓpriū characterem formulæ ostendens.

Ionica appellata ē ab Ione filio Apollinis, & creusæ erechthei filiæ, qua scripsit Homerus.

Attica ab Atthide Cranai filia, qua scripsit Aristophanes.

Dorica à doro Hellenis, qua scripsit Theocritus.

Aeolica ab æolo Hellenis, qua scripsit Alcæus.

Communis, qua omnes utimur, sed & pindarus hac usus est.

De Attica lingua.

Nugas nugaris, attica locutō, & figura, ut īsaniā insanis. est.n. atticæ Idioma locutionis, cum dixeris rem, inferre uerbum, qđ à re deducat, ut cōtumeliam contumeliaris. & fugam fugis.

Vtuntur imperatiuis attici, pro subiunctiuis abnegatiuis, & rursus ipsis imperatiuis, pro indicatiuis. & illius qdē illud Aristop.ī legiferæ cereris sacra gestātib. mr̄onis exēplū ne frusta Iupr̄ subeūte spe, ꝓ ne frusteris. hui⁹ āt menāder. scio id, qđ (re o fac, pro facies. sed & Euripides in Polydori tragœdia. nostin igitur, quod fac? pro facies infer.

Trophæū apud Thucydidē circūflexa penultima acceptū ē, & apud Aristoph.ī Thesmophoriazusis. o muliēres ñ succurretis nō multū clamorē statuetis & trophæū? & puto ꝑ analogiā hoc magis apud ipsos sic proferri, sicut à tertia tertianum, & à cauda, caudale. sic & auersione, trophæum.

Et similis circūflexa penultima ꝓferunt, ut apud homerꝫ, sicut semp similē agit deus ad similē. & ē analogum. nā quæ per οιος supra duas syllabas nō appellatiua oīa in penultima circunflectunt, ridiculus alteri⁹ qualitatis diuersus oīmodus, sic & similis. supra duas syllabas tñ̄ dictum est pp sordes. cortex. additū est non appellatiua pp graculus nomen auis. sed similis in antepenultima acuit secundum cōem consuetudinē.

Vertit attica σ modo in τ, modo in ξ. nam mare ma

re dicit. & beta,beta.& calamitatem,calamitatem uertit aũt σ in ξ in iis,quæ à cum ꝓpositione incipiunt,& compositis dictionibus tm̃. & ipsa cum per se in ξ uertitur.ut diana cum.hæc igiᶦ,est attica locutio pro pp hæc.

Deficiunt.n.præpositiones apud atticos, sicut & apud Homerum. Sic hi pugnabant corpus ignis ardentis, pro secundum ignem pugnabant.uidelicet,ut ignis depascebanᶦ oĩa,& apud Aristophanẽ.meã sniam,pro secundũ sniam meã.& Thucydides i iii. historiæ.& plurimam turbam leuis armaturæ arcebant, quo minus ꝓdeuntes armis ꝓpinqua urbis male haberent,pro propter,ne male haberent. gñaliter aũt defectus atticorum sunt, ut per singulos,deest dies. & in breui,deficit.n.tempore,uel sermone. & in momento tale est.& si age fac periculum,ut cognoscant & hi.deest,si uis,si uis.n. ait, fac periculũ.Et incidẽs ambabus,deest manib.& apud Aristophanẽ. Vnde mortalis me percussit o rex hercules.deest.n. uox,uel odor.

Atticoꝝ aũt & noĩatiuũ pro genitiuo accipere,ut apud Aristophanem in Lysistrate.Dictúmq; ipsis accurrere huc consulturis non de re nequã dormiunt,& non ueniunt,pro dicto.Et Thucydides in quarto.sancitum autem nihil ex differentia,quando oportet ingruere,noctéq; adueniente regressi sunt domum.pro sancito.

Pulegiũ per β non per γ proferunt attici.habet autem uim ea herba huiusmodi. medetur eis,q ex fructu aliquo grauiter se hñt.si.n.aqua madefactum pulegium biberint, dolores cardiacos curãt.ut igiᶦ acredo fructus exacerbare desineret,succum assumebant pulegii.

Populus,& templũ,& quæ ex ipsis Menelaus,protesilaus,& generaliter oĩa,quæ per ᾶος,per εὼς proferunt.meneleos protesileos.templum.populus. declinant aũt oĩa per abiectionẽ σ huius meneleo.Nicoleo.

Obtutus dicunt obtutus,ut apud Aristophanẽ,ut ẽ hic atticus obtutus.

Et hoc atticum,assumere sæpe in eodem membro αν cõiunctionẽ,ut ẽ iuenire apud Platonẽ,& apud Aristophanẽ ut in

ἧτταν λέγει. καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον. καὶ τὴν συμφορὰν ξυμφοράν. τρέπει δὲ τὸ σ εἰς ξ, ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς σὺν προθέσεως ἀρχομένων καὶ συντεθειμένων λέξεων μόνον. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ σὺν καθ' ἑαυτὴν εἰς ξ τρέπεται. ὡς τὸ ἀρτέμιδι ξύν. ταῦτ' ἄρα ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. λείπουσι γὰρ αἱ προθέσεις παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο ἀντὶ τοῦ κατὰ πῦρ ἐμάχοντο ἤγουν ὡς πῦρ ἐπενέμοντο ἅπαντα, καὶ παρ' ἀριστοφάνει γνώμην ἐμήν. ἀντὶ τοῦ κατὰ γνώμην ἐμήν. καὶ θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς συγγραφῆς. καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ μὴ κακουργεῖν. ἁπλῶς δὲ αἱ ἐλλείψεις τῶν ἀττικῶν εἰσιν. οἷον καθ' ἑκάστην. λείπει τὴν ἡμέραν. καὶ ἐν βραχεῖ. λείπει γὰρ καιρῷ ἢ λόγῳ. καὶ τὸ ἐν ἀκαρεῖ δὲ τοιοῦτόν ἐστι. καὶ εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε. λείπει γὰρ τὸ βούλει. εἰ βούλει γάρ φησι, πειρήθητι. καὶ κόπτων ἀμφοτέρῃσι. λείπει ταῖς χερσί. καὶ παρ' ἀριστοφάνει. πόθεν βροτοῦμε προσέβαλεν ὦναξ Ηράκλεις. λείπει γὰρ τὸ φωνὴ ἢ ὀσμή.

Α ττικῶν δὲ καὶ τὸ εὐθεῖαν ἀντὶ γενικῆς λαμβάνεσθαι. ὡς παρ' Αριστοφάνει ἐν λυσιστράτῃ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε βουλευσομέναισιν, οὐ περὶ πράγματος φαύλου εὕδουσι, καὶ οὐχ ἥκουσιν. ἀντὶ τοῦ ῥηθέντος. καὶ θουκυδίδης ἐν τῷ τετάρτῳ. κυρωθὲν δὲ οὐδενὸς ἐκ τῆς διαφορᾶς ὁπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι. νυκτός τ' ἐπιγενομένης, ἐχώρησεν ἐπ' οἴκου. ἀντὶ τοῦ κυρωθέντος.

Β λήχωνα διὰ τοῦ β, οὐ διὰ τοῦ γ, προφέρουσιν οἱ ἀττικοί. ἔχει δὲ δύναμιν αὕτη τοιαύτην. ἰᾶται τοὺς ἀπὸ ὀπώρας τινὸς βαρυνομένους. εἰ γὰρ εἰς ὕδωρ βρέξαντες βλήχωνα πίνοιεν τοὺς πόνους τῶν καρδιῶν θεραπεύουσιν. ἵν' οὖν ἡ δριμύτης τῆς ὀπώρας ἀπεσυφθῇ ὅτον ἐλάμβανον βλήχωνος.

Τ ὸ λάος καὶ ναὸς, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν, Μενέλαος. πρωτεσίλαος. καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ διὰ τοῦ αος διὰ τοῦ εως προφέρουσιν. Μενέλεως. πρωτεσίλεως νεώς. λεώς. κλίνουσιν δὲ πάντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, τοῦ Μενέλεω. τοῦ Νικόλεω.

Β λέπος λέγουσι τὸ βλέμμα. ὡς παρ' Αριστοφάνει. ὡς ἔστι τοῦτο ἀττικὸν βλέπος.

Κ αὶ τοῦτο ἀττικὸν τὸ προσλαμβάνειν πολλάκις ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ τὸν ἂν σύνδεσμον ὡς ἔστιν εὑρεῖν παρὰ πλάτωνι. καὶ παρ' Αριστοφάνει.

ὡς ἐν ὄρνισιν· ἡ δὲ ἑλλὰς ἂν ἐξερημωθεῖσ' ἂν ἡμᾶς ἔλαθεν.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὸ τὴν ἐν πρόθεσιν καὶ εἰς συντάττειν μετὰ γενικῆς. οἷον ἐν ἅδου καὶ εἰς ἅδου. καὶ οἶμαι ἐνταῦθα ἐλλιπεῖς εἶναι τὰς προθέσεις τῶν ὀνομάτων. ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ ἐν ἅδου. ἀττικῶν ἐστι καὶ τὸ ἀνανταπόδοτον ὡς θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς κατ' ἀρχάς. καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἡ πεῖρα. εἰ δὲ μὴ μιτυληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν· μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν· καὶ ὅμηρος ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί. λείπει δὲ παύσομαι ἢ ἡσυχάσω. τὴν πρεσβείαν πρέσβευσιν. καὶ τὴν καταβοὴν καταβόησιν. καὶ τὴν ἀγάπην ἀγάπησιν. καὶ μᾶλλον ὁ θουκυδίδης. καὶ τοῦτο κενοπρεπὲς καθόλου καὶ ἀττικὸν ὡς παρὰ δημοσθένει. ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος καθῆσθε ἐκνενευρισμένοι. καὶ ὅμηρος ὡς φάσαν ἡ πληθύς.

Καὶ τὸ διαιρεῖν τὸ οὐδὲν ἀττικῶν ἐστιν. ὡς ὁ θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. ἔθνησκον δὲ, οἱ μὲν ἀμελείᾳ. οἱ δὲ, καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ἕν τε οὐδὲ ἓν κατέστη ἴαμα ὡς εἰπεῖν, ὅτι χρὴ προσφέροντας ὠφελεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐδέν.

Καινοπρεπὲς δὲ καὶ τοῦτο λεγέσθω τὸ λέγειν εὐκτικὰ ἀντὶ ὁριστικῶν. ὅπερ ἐστὶν ἀττικόν. ὡς ὁ θουκυδίδης τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς καταδύσειαν ἀντὶ τοῦ κατέδυον.

Καὶ τὸ χρῆσθαι τὸ οὐδὲν μᾶλλον ἀντὶ οὐ, τῆς ἀττικῆς διαλέκτου χαρακτήρ. αὐτίκα γοῦν ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀλλ' αἵ τε ἐσβολαὶ εἰς τὴν ἀττικὴν πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον τοὺς ἀθηναίους ἀπανίστασαν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπανίστασαν. ἔτι τὸ δένδρος λέγεται παρ' αὐτοῖς ὡς ὁ θουκυδίδης καὶ πρῶτα μὲν περιεσταύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν. ἃ ἔκοψαν τοῦ μηδένα ἔτι ἐξιέναι. καὶ ὅμηρος δένδρεω ἐφεζόμενοι. τούτου γὰρ ἡ εὐθεῖα τὸ δένδρος καὶ κλίνεται τοῦ δένδρεος. ἡ δοτικὴ τῷ δένδρεϊ. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, δένδρεω.

Καὶ ἀντὶ τῶν θηλυκῶν, ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηνται λέξεσι. καὶ ὅμηρος κλυτὸς ἱπποδάμεια. καὶ παρὰ εὐριπίδῃ ἐν ἑκάβῃ. τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος. ἀντὶ τοῦ γενναία.

Τὸ ὅσαι ἡμέραι ὁσημέραι λέγουσι. καὶ μόλις μόγις.

Ἀντὶ δοτικῆς ἠγαπήκασι τὴν αἰτιατικὴν ὡς ὁ θουκυδίδης. εἰ ἐῶ τί σε τούτων ἀρέσκει πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλατταν. καὶ σοφοκλῆς. οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη. ἀντὶ τοῦ οὐ γάρ μοι. καὶ ἄλλα εὕροις ἂν μυρία τῶν λεγομένων παραδείγματα καὶ παρ' ὁμήρῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἀττικισταῖς. Τῆς νηὸς, ἧς εὐθεῖα ἡ ναῦς, τὸ η εἰς ε τρέποντες,

ut in auib. Græcia desolata nos fefellisset.

Atticorum aũt & hoc. ἐν ꝑpositionẽ, & εἰς cõstruere cũ gtõ, ut in orci, & ad orcum · & puto hic deesse præpositio nes nominum. q̃le est & hoc in magistri. Atticorum est & nõ rñdere añcedẽtib. ut Thucydides ĩ tertia historia stati in prĩci pio. & si succedat conat⁹, sin minus, Mitylenæis dicere, naues'q̃ traderẽt, & mœnia deiicerẽt ñ parẽtib. ãt bellũ ĩferrẽt, deẽ · n bñ erit. & Hom̃ · sed si dabũt honestam̃tũ magnani achiui, deest desi nam, uel qescã. legationẽ, nẽ. & inclamationẽ, nem. uel ĩfamiã, & dilectionem, nem dicunt, & magis cæteris Thucydides. & hoc nouũ gñaliter, ac atticũ, ut apud Demosthenem. Vos aũt populus sedetis eneruati. & Homerus sic dixerũt multitudo.

Et diuidere nihil atticoꝶ est, ut Thucydides in secundo. moriebanť aũt alii negligẽtia, alii ẽt si ualde curarentur · unúmq̃ nõ qcq̃ constitutũ ẽ remediũ, ut sic dixeri, qd' remediũ oporteret pro nihil. (adhibenteis iuuare.

Nouum & hoc dicať tibi, dicere optatiua, pro indicatiuis, quod est atticũ. ut Thucydides. scyphos aũt non trahebant alligantes nauibus, quas submersissent, pro submerserunt.

Et uti nihil magis, pro non, atticæ linguæ nota. Statim enim historicus in secunda sed irruptiones in atticam peloponnesiorum nihil, magis athenienses reuo cabant, pro non reuocabãt · Item arbor diciť apud ipsos, ut Thucydides & primũ cratibus arborum ipsos uallauerunt, q̃s inciderũt · ne qsq̃ ãplius exire, & Homer⁹ arbore ĩ sidentes · huius aũt rectus arbor. & flectitur arboris · datiuus, arbori. & per transmutationem, arbori.

Et pro fœmininis, masculinoꝶ nominum utunť dictionib. & Homerus inclytus hippodameia, & apud Euripidẽ in hecuba. nimietatẽ abstulisti nũtiata mihi generosus, pro generosa.

Quotidie, quotidie dicunt, & uix, uix.

Pro datiuo amãt actiñ, ut Thucydides. Si igitur quid te horum placet, mitte uirum fidum ad mare · pro tibi · & Soph. non. n. me placet lingua tua acuminata, pro non. n. mihi, & alia inuenias infinita eorum, q̃ dicimus exempla, & apud Homerũ, & oẽs atticæ liguæ authores · nauis cui⁹ rect⁹ nauis ĩ in ẽ uer-

Quoniam hæ duæ pagellæ, in medio huiusce quaterniōis, uacuæ, & non scriptæ superfuissent, nisi quid aliud in ipsis excudendum curassem (nihil enim erat è regione, quod interp̄tari oporteret, ut in reliquis factum uides) placuit, ut in ipsis, & iis, q̄ id genꝰ sequuntur in medio duorum, qui deinceps sequuntur quaternionum, errata corrigenda adnotarentur, quæ in his de græcarum proprietate linguarum tractatibus partim inter impressionē, partim exemplarium deprauatoꝝ culpa, facta animaduertimꝰ. Id'q; celeriter. uix. n. credas, q̄ sim occupatus. non habeo certe tempꝰ non modo corrigendis, ut cuperem diligentius, qui excusi emittuntur libris cura nostra, summis'q; die, noctúque laboribus, sed ne p legendis quidem cursim, id, quod, si uideres misceresceret te Aldi tui, quæ tua est humanitas, cum sæpe non uacet uel cibum sumere, uel aluum leuare. Interdum ita distinemur, utraque occupata manu, atq; coràm, id expectantibus impressoribus, quod habetur in manibus, tum importune, rusticéq; instantibus, ut ne nasum quidem liceat emungere. o prouinciam quādurissimā. diuinabam eqdem id futurum, uix eam aggressus, cum in frōte eiꝰ libri, quæ κανονίσματα appellant κίχλα χέζει αὐτῇ κακὸν scripsimus, quod sic nobis malum creaturi essemus, ut turdus sibi. Sed creauerim, si sic iuuero. nec id accidit, adiutorum defectu. sūt mihi sexcenti, sed culpa. ea est hæc nostra prouincia. Parce igitur cariss. Lector, quoties erratum quid uides. sis'q; æquus iudex tantorum laborum. quā̄q; ueniet spero tempus, id'q; breui, quo deci es, & ad unguem castigatos suppeditemus libros studiosis. nūc, quandiu argentea, atq; aurea uasa defuerint, famiis ut, aiunt, delectemur. Ad rem reuertar. Inter errores, q corrigendi sunt, quædam obiter dicturi sumus, quæ, ut puto, non displicebunt, ut uel in errorib. prosim. corrigenda autem sunt hæc.

§. primo, pagella prima. uersu 13. lege, ἀρχαῖα εἶναι αὐτή. pag. 2. uer. 7. lege ἴδιον δὲ αὐτῆς. eadem uer. 25. lege, καὶ ποτὶ ἀντὶ τῆς οῦ. eadē uer. 27. lege, ἀντὶ τῆς ει. uer. 32. lege, ἀντὶ δὲ τῆς ου, τῷ ω. χρῶνται.

§. 2. pag.

ξ.2.pag.prima uer.1.lege. κυθαίρηαν λέγοντες. uer.2. leg. προτιθέασι δὲ. uer.3.leg. τὰ ῥόδα, βρόδα λέγοντες. uer.5.leg. αὐτὶ γὰρ τῆς μιᾶς. uer.30.coniunctim legendum sic. οὐκ ἔστι ῥάδιον παραδοῦναι, ἄλλως τε &c.36. lege, ἀλλὰ τῇ τούτων. Pag.2.uer.28.post τὰ ὅμοια, adde ἅτινα.

ξ.3.pag.prima uer.23.&.24.scribe. αὐτὶ τοῦ ποιείτωσαν, καὶ νοείτωσαν. 25.scrib. τὰ εἰς ω ἐπιῤῥήματα. pag.2.uer.4.leg. ὅμως τὸ ἀρχαῖον. 32.scrib. περιαιροῦσι. 33.scribe. μνηστῆρα, μνηστῆρα.

ξ.4.pagina prima uer.2.dele δίψαν, δίψην. 16.scrib. τὰς γὰρ νηρεΐδας, νηρείδας. 17.leg. ἀμείνονα, ἀμείνω. 27.scribe. αὐτὶ τοῦ λ.

ξ.5.pag.1.uer.15.scrib. ἀπὸ τῆς ει .i eodē scri. ἑκτόρεος.16.scrib. ἑκτόρειος. 17.scrib. τὰ εἰς εις. 18. lege, διὰ τοῦ η καὶ ε προφέροντες.36.dele καὶ γ´.pag.2.uer.2.3.4.scri. διαιροῦσι.uer.12.leg. καὶ εἰνὸς, 24.lege coniunctim ὑπερίονος ἠέλιοιο ἦθιον, αὐτὶ τοῦ κατήθιον.

ξ.6.pag.1.uer.18.leg. δεῦρο μὲν ἕπευ. 22.dele. γενικῆς. 33. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου λήγει. 34 delens προφορὰν, substitue ου, ut sit, τὴν ου διὰ τοῦ εω. Pagina.2.uer.5.scrib. ἔγχει. 7.scrib. ἄων. 13.delens κεῖσαι, κεῖσον substitue, κεῖσθαι, κεῖσο. 21 delens ὅτι substitue. ἐφ᾽ οἷς.

ξ.7.pag.1.uer.9.leg. συναλίῳ. 34.lege. ἔτι δὲ καὶ τοὺς εἰς αι λήγοντας ἀορίστους. .pag.2.uer.5.scrib. περισπῶσι. 10 leg. καθ᾽ ὑπεξαίρεσιν. 20.dele μητέρα, & substitue μήτραν. 29 scrib. τὰς τούτας καὶ. 31.dele. ναῦ. 32.scrib. λακαίναν. 36.scrib. τῷ ρ.

ξ.8.pag.1.uer.16.scribe. λειπῶσαι. 20.scrib. τοσοῦτον, τοσοῦτον. 24.dele. συμφώνου, & scrib, φωνῆεν. 32.scrib. θράσιος θρόσιος. 33.scrib. ἄνω, ὄνω. pag.2.uer.2.leg. αὐτὶ δὲ τοῦ ε καὶ α τὸ η. 22.scrib. ἅρπαξ, ἅρπαγος. 23.scrib. ὥρα, ὄρα. 25.post πολυπλασιαζόμενοι adde. τὸ σύμφωνον 28.dele. ποιοῦσιν, & scrib. γέπουσιν. 34.scrib. τοῖς δὲ ἀρχομένοις παρ᾽ ἡμῖν.

o. primo pag.1 uer.3 scrib. φιλότητα 6 scrib. ὁ σὸς, ὅσος. τὸ σὸν, τόσον. ἡ σὴ, ἥση. 7.scrib. ἀντωνυμίας. 9.scrib. ῥῶψ. ἢ εἰς ους, χροῦς 18 post δημόσθενε in eodem uer. sequatur καὶ τῶν γενικῶν &c. 28 dele ποιοῦσιν.

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

tentes, & o paruum in ω magnum producẽtes nauis, scribunt'q̃ & proferunt.

Genitiuo℞, q̃ à rectis in ας fiunt, ω̃ς produ cunt attici pelei, & œnei dicentes. Illud aũt o achille pelei fili longe fortissime achiuo℞ apud poetas, prolatum commu nis est linguæ.

Peragere, pagere dicũt, ut Aristophanes ĩ auib. frustra ergo uiã pagimus. & Thucydides, & siquid aliud peracturus sit ca pessens, ut in tertia historia. I in quibusdam dictionib. addunt. ut hoc. hunc. hic. nunc.

Esse ẽt uerbũ abũdare apud eos cognouim⁹, ut apud Thucydi dem in octaua. & quantũ in illis erat, & indemnati, & coactiores morerentur.

Ablationes τῶ ῑ attico℞ sunt ꝑpriæ. socio℞. n. dicunt pro so cio℞. Inueni aũt ego, qđ & doriensiũ, & æolensium sunt, & pro plorare, plorare dicũt. & facere, facere, & poema, poema.

Vt ẽt apud eos superabundare solitum est, ut in octaua fecis se Thucydides inuenit. & .n. ut ipsis nihil erat usu rus, pro ipsis.

Ad præpositionẽ ad dicũt. ad Chrysan, ad patriã ꝓferentes, & pro ad, ad utunt ad deum dicẽtes, & ad præceptorem.

Autem pro tũ sæpe utunt, ut in octaua. colligentes tũ uel maxime, qđ diceret ipsis Alcibiadem deducentib. & non eodẽ reip. statu degentibus, cũ rege sociũ habere, tum pelo ponnesios aũt uincere. hic. n. maxime aũt, & peloponne sios aũt, pro tũ uero accepta sunt in Thucydide.

Hi & accusatiuo, & recto utunt, pro obliqua constru ctione, ut in octaua Thucydides. Inter se. n. oẽs plebei suspecte accedebant. tanq̃ participẽ aliquẽ gestorum, pro tanq̃ participe aliquo re℞ gesta℞. in tertia uero recto, pro genitiuo sic usus est. Atheniẽses aũt nõ multo post deue cti, sicut uidebãt, annuntiauerũt p̃tores, ꝓ atheniẽsib. deue ctis. Hom. duo scopuli alius ad cœlũ latum per uẽnit. & philostratus in uitis dicendi magistro℞ Proteus ille Pha rius, miraculũ græcũ. multæ q̃dẽ ipsius, & multifor

ποντες, καὶ τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα ἐκτείνοντες, νεὼς γράφουσί τε καὶ φθέγγονται.

Τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένων διὰ τοῦ εος γενικῶν, τὸ ος ἐκτείνουσιν ἀττικοὶ πηλέως καὶ οἰνέως λέγοντες. τὸ δὲ, ὦ ἀχιλλεῦ πηλέος υἱὲ μέγα φέρτατ᾽ ἀχαιῶν παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐκφερόμενον, τῆς κοινῆς ἐστι διαλέκτου.

Τὸ ἀνύειν ἀνύττειν φασὶν ὡς Ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι· μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύττομεν. καὶ Θουκυδίδης· καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύττειν μέλλει ἐπιβαλλόμενον ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς. Τὸ ι ἔν τισι τῶν λέξεων προστιθέασιν· οἷον τουτί· τουτονί· οὑτοσί· νυνί.

Καὶ τὸ εἶναι παρέλκειν παρ᾽ αὐτοῖς ἐγνωρίσαμεν· ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν τῇ ὀγδόῃ. καὶ τὸ μὲν ἐπ᾽ ἐκείνοις εἶναι, καὶ ἄκριτοι καὶ βιαιότεροι ἀποθνήσκοιεν.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι τῶν ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι· ἑτάρων γάρ φασιν ἀντὶ ἑταίρων· εὗρον δ᾽ ἐγὼ ὅτι καὶ δωριέων καὶ αἰολέων εἰσίν. καὶ ἀντὶ τοῦ κλαίειν κλάειν λέγουσι. καὶ τὸ ποιεῖν ποεῖν· καὶ τὸ ποίημα πόημα.

Καὶ τὸ ὡς παρ᾽ αὐτοῖς παρέλκειν νενόμισται ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ πεποιηκὼς Θουκυδίδης εὑρίσκεται· καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρήσεσθαι· ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.

Τὴν εἰς πρόθεσιν ἐς λέγουσιν· ἐς χρύσαν ἐς πατρίδα προφέροντες. καὶ ἀντὶ τῆς πρὸς, τῷ ὡς χρῶνται· ὡς τὸν θεὸν λέγοντες, καὶ ὡς τὸν διδάσκαλον· ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ πολλάκις κέχρηνται ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ κεφαλαιοῦντες. μάλιστα δὲ ὡς ἐξείη αὐτοῖς τὸν ἀλκιβιάδην καταγαγοῦσι· καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένοις βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν. καὶ πελοποννησίων δὲ περιγίνεσθαι· ἐνταῦθα γὰρ τὸ μάλιστα δὲ, καὶ πελοποννησίων δὲ, ἀντὶ τοῦ δὴ παρελήφθησαν ἐν τῷ Θουκυδίδῃ.

Οὗτοι καὶ τῇ αἰτιατικῇ καὶ τῇ εὐθείᾳ χρῶνται ἀντὶ πλαγίας συντάξεως· ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ Θουκυδίδης. ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντες οἱ τοῦ δήμου ὑπόπτως προσῄεσαν ὡς μετέχοντά τινα τῶν γεγενημένων ἀντὶ τοῦ ὡς μετέχοντος τινος τῶν γεγενημένων· ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τῇ εὐθείᾳ ἀντὶ γενικῆς οὕτως ἐχρήσατο. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ὡς ἑώρων ἀπήγγειλαν οἱ στρατηγοί· ἀντὶ τοῦ τῶν ἀθηναίων καταπλευσάντων. Ὅμηρος· οἱ δὲ δύω σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν ἀμφὶς ἱκάνει. καὶ ὁ φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν ὁ προτεὺς ὁ φάριος τὸ θαῦμα τὸ ἑλληνικόν· πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορ

φαί. δαίμονες δὲ μετέωροι ἡμέρας ἐπὶ τῷ πάθει τοῦ υἱοῦ πενθοῦσιν ἀντὶ τοῦ τῶν δὲ μετεώρων δαιμόνων.

κ αὶ ἀντὶ τῶν μετοχῶν ἀττικοὶ τοῖς ῥήμασι κέχρηνται. καὶ ἀντὶ ῥημάτων ἐναλλὰξ μετοχαῖς· ὡς θουκυδίδης· ὁ δὲ χρηματίσαιτο ἀφείς. ἀντὶ τοῦ ὁ δὲ ἀφῆκε χρηματισάμενος. καὶ τὸ ἡ παρέλκει ἐν τοῖς ἀττικοῖς ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ θουκυδίδης εὑρίσκεται· ὡς τοῦ ἰλίου πολέμου μείζονος· ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐχ ἧσσον, ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ὄντος· τὸ ἀλλὰ ἀντὶ παρακελευσματικοῦ πολλάκις τιθέασιν. ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ· ἀλλά γε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα.

τ ὸ παραλαμβάνειν τὰς αἰτιατικὰς πτώσεις ἀντὶ γενικῶν, ἀττικῶν ἐστιν ἴδιον. οἷον μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου.

κ αὶ ἐκφέρειν τὰς κλητικὰς ἀντὶ εὐθειῶν νεφεληγερέτα ζεὺς ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης.

τ ὸ λαμβάνειν τὰς δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως ἀττικῶν ἐστι. θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς· ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν ἑλλήνων ἀντὶ τοῦ ἐλευθερίᾳ· εἰ γὰρ καὶ μία ἐστὶν ἡ ἀπόφασις ἡ οὐ, ἀλλ' ἡ καταδούλωσις τρόπον τινὰ ἀπόφασίς ἐστι στέρησις τῆς ἐλευθερίας τυγχάνουσα· καὶ ἐναντιούμενον τῷ τῆς ἐλευθερίας ἀξιώματι. ὡς ὅμηρος ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖος.

κ αὶ θηλυκῶς τι λέγειν εἰώθασιν. εἶτα ἐπάγειν οὐδέτερον οὐ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδόντες. ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον· ὡς ὅμηρος νεφέλη δέ μοι ἀμφιβέβηκε κυανέη· τὸ μὲν οὔποτε λήγει· ὡς πρὸς νέφος γὰρ ἀπήντησε. καὶ ὁ θουκυδίδης ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς ἀθηναίοις. λεγόμενον μὲν πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι καὶ περὶ λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις· λεγόμενον γοῦν εἶπεν ἀπηντηκῶς πρὸς τὸ νόσημα.

τ ὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν εἰς εις πληθυντικὰς διὰ τοῦ η γράφουσι· βασιλῆς· ἱππῆς. καὶ τρέπουσι τῆς ει διφθόγγου τὸ ε εἰς ἐνίοτε καὶ τὸ ι προσγράφουσι κλεῖδα κληΐδα· ποσειδάων ποσηϊδάων.

κ αὶ τὴν οὐ ἀπόφασιν περὶ τὴν πολλάκις λαμβάνουσιν· ὡς θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς. ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα πόλιν ὅλην διαφθεῖραι· ἢ οὐ τοὺς αἰτίους· ἀντὶ τοῦ παρὰ τοὺς αἰτίους· καὶ ὅμηρος. οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα διὶ φίλον· καὶ μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον. κἂν τῇ συνηθείᾳ δὲ πολλάκις ἀποφάσεσι χρώμεθα· ὡς τὸ ἀπαγορεύ

mes species. itē deæ aūt sublimes, aurora q̄dē ob letū filii lugēs, pro sublimi um dearum.

Et pro participiis attici uerbis utunt̄, & pro uer bis uicissim pticipiis, ut Thucydides. ille colligeret pecuniam di pro ille dimisit collecta pecunia. & quā abundat ī atticis, (mittēs ut in octaua Thucydides inuenit̄. tanq̄ priuato bello ma iore, quā ab hostib. nō longe, sed ad ip̄m portum existente.

Sed coniunctionē pro hortatiuo sæpe ponūt. ut apud Homerum. Sed non amplius hæc dictitemus.

Et accipere actōs casus, pro genitiuis atticorum est proprium. ut neq̧ tu hunc bonus q̄uis sis aufer puellam, pro ab hoc.

Et proferre uocatiuos, pro rectis, nubigrega iupiter, pro nubigrega.

Accipere duas negationes, pro una affirmatione atticorum est. Thucydides in tertia historia. Socii tamen fui mus non ad seruitutē græcoꝶ, pro ad libertatē. tam & si enim una est negatio non, at seruitus quodam modo negatio est, priuatio libertatis cum sit, & contra ria libertatis dignitati. ut homerus. qm̄ non ipsum uilissi mus uulnerauit achiuoꝶ, pro fortis.

Et fœminine qd dicere cōsueuerūt, inde inferre neutrū nō ad uocem reddētes, sed ad significatū. ut Homerus, Nebula autem ip̄m circūdedit nigra. hoc qdē nūq̄ desinit, tāq̄ ad nebulam enim occurrit. & Thucydides morbus primum cœpit esse atheniensib. dictum antea in multa loca incubuisse, & in lemno, & in aliis locis, dictū. n. inquit respondens ad morbum.

Ab in ευς rectis in εις plurales per η scribunt. reges. eq̄tes. & uertunt ει diphthongū in η. interdum & ι adscribunt. clauem, clauē. Neptune Neptune.

Et nō negationem supuacuam sæpe accipiūt, ut Thucydides in tertia historia, crudū consilium, & magnū ciuitatem to tam perdere, uel non authores, pro potius q̄ authores. & Homerus non per Apollinē ioui caꝶ. & ne tibi nō prosit sceptrum, & in consuetudine sæpe negationib. utimur, ut illud. interdi-

co tibi nõ facere, pro interdico tibi facere. & theolog⁹. & quem non prodemus, ne contumelia qdē afficiemus, nõ per uiri de uirtute certamina, & luctas.

Et ꝑpositio abundare his cõsueuit, ut Thucydides, & de ipsis Athenienſibus fuit, pro ipſorum Athenienſium. & Aphthonius, huiuſmodi.n.uirtutes ad uim hñt, dũ cõparanť, pro uim.

Superuacua, & & coniunctio apud eos. & huius infinita exempla eſt inuenire. ſtatim in tertio hiſtoricum eſt uidere hoc utentem. ait.n. Illi aũt timore multo per territi, & q̃ in urbe. & profectionē, apparabantq́; ſimul ſexaginta naues.

Atticorũ aũt & poſſeſſiua accipere, ꝑ primitiuis, ut illud, uirginea uirgo. & ipſa primitiua pro poſſeſſiuis. ut muliĕrem ſuxit mammá, ꝑ muliēbrē lactuit mamillã.

Et accuſatiuos accipere, ꝑ genitiuis, ut Heſiodus quem propter, pro per quē. & Theologus ira ſit tibi contra ſolum ſerpentem, propter quē cecidiſti. pro per quē cecidiſti.

Conſueuerunt ēt in augumentis & alia augumenta iducer̃, ut uolebam, uolebam poteram, poteram debacchatus ſũ. catus ſũ.

Et comparatiua, pro ſimplicibus accipiunt, ut Thucydides in tertia hiſtoria deficientes enim in bellis & ſocietatē priſtinā derelinquentes, qui admiſerunt quatenus iuuantur, id in uoluptate hñt. exiſtimantes aũt eſſe proditores priorum amicorum peiores arbitranť. hic.n. peiores, pro malos. & Hom. Iupr pr̃ non te deorum pernicioſior alius. & Theologus in ſermone in Chriſti natalem, & ſicut ex melioribꝰ uenerunt triſtia, ſic & ex triſtibus uenire meliora. à bonis.n. uenerunt triſtia. Vtuntur autem & ſuplatiuo, pro comparatiuo ſæpe. ubi.n. dicendum beſtialius omnibus, beſtialiſſimum dicunt

ου pro οι utunť. uelut cũ dicũt indumentũ. criminatio ē cõtrario.

Rectos, & accuſatiuos æqualiter proferunt, ut o tu aiax ſecundum te appello.

ὦσι μὴ ποιεῖν· ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύωσι ποιεῖν. καὶ ὁ θεολόγος· καὶ οὐ προδώσομεν οὐδὲ καθυβρίσομεν· οὐ μὰ τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα.

Καὶ ἡ πρὸς παρέλκειν τοῖς νενόμισται· ὡς ὁ Θουκυδίδης· καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. καὶ ὁ Ἀφθόνιος· τοιαῦται γὰρ ἀρεταὶ πρὸς βίαν ἔχουσι κτώμεναι· ἀντὶ τοῦ βίαν.

Γελοῖος δὲ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος παρά σφισιν· καὶ τούτου μυρία παραδείγματά ἐστιν εὑρεῖν· αὐτίκα ἐν τῷ τρίτῳ τῆς συγγραφῆς ἔστιν ἰδεῖν τούτῳ χρώμενον. φησὶ γὰρ· οἱ δὲ φόβῳ πολλῷ καὶ πεφοβημένοι, τά τε ἐν τῇ πόλει· καὶ τὸν ἀπόστολον παρεσκεύαζόν τε ἅμα ἑξήκοντα νηῶν.

Ἀττικῶν καὶ τὰ κτητικὰ λαμβάνειν ἀντὶ πρωτοτύπων· ὡς τὸ παρθενικὴ ἡ παρθένος. καὶ αὐτὰ τὰ πρωτότυπα ἀντὶ κτητικῶν. ὡς τὸ γυναῖκα τε θήσατο μαζόν· ἀντὶ τοῦ γυναικεῖον ἐθήλαζε μαζόν.

Καὶ τὸ τὰς αἰτιατικὰς παραλαμβάνειν ἀντὶ γενικῶν· ὡς Ἡσίοδος· ὅν τε διὰ· ἀντὶ τοῦ δι' οὗ. καὶ ὁ θεολόγος· ὁ θυμὸς ἔστω σοι κατὰ μόνου τοῦ ὄφεως δι' ὃν ἐξέπεσες. ἀντὶ τοῦ δι' οὗ τινος ἐξέπεσες.

Εἰώθασι καὶ ἐν ταῖς αὐξήσεσι καὶ ἑτέρας αὐξήσεις ἐπεισάγειν· οἷον ἐβουλόμην, ἠβουλόμην. ἐδυνάμην, ἠδυνάμην. παρῴνηκα, πεπαρῴνηκα.

Τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἁπλῶν παραλαμβάνουσιν· ὡς ὁ Θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς συγγραφῆς· τοὺς γὰρ ἀφισταμένους ἐν τοῖς πολεμίοις καὶ ξυμμαχίαν τὴν πρὶν ἀπολιπόντας, οἱ δεξάμενοι καθ' ὅσον μὲν ὠφελοῦνται ἐν ἡδονῇ ἔχουσι· νομίζοντες δὲ εἶναι προδότας τῶν πρὸ τοῦ φίλων χείρους ἡγοῦνται. ἐνταῦθα γὰρ τὸ χείρους ἀντὶ τοῦ κακούς. καὶ Ὅμηρος· Ζεῦ πάτερ οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος. καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν λόγῳ· καὶ ὥσπερ ἐκ τῶν χρηστοτέρων ἦλθε τὰ λυπηρά, οὕτω καὶ ἐκ τῶν λυπηρῶν ἐπανελθεῖν τὰ χρηστότερα. ἀπὸ γὰρ τῶν χρηστῶν ἦλθε τὰ λυπηρά. χρῶνται δὲ καὶ ὑπερθετικῷ ἀντὶ συγκριτικοῦ πολλάκις· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν θηριωδέστερον πάντων θηριωδέστατον λέγουσι.

Τῷ ου ἀντὶ τοῦ οε χρῶνται· ὡς ὅταν λέγωσι τοὔνδυμα τοὔγκλημα τοὔμπαλιν.

Τὰς εὐθείας καὶ τὰς κλητικὰς ἐπίσης ἐκφέρουσιν· οἷον ὦ οὗτος Αἴας δεύτερόν σε προσφωνῶ.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν, ἔξωθεν λαμβανομένης τῆς ὑπὲρ προθέσεως.

Ἀττικῶς ἐκφέρεται διὰ τῆς ει διφθόγγου τῶν παθητικῶν τὰ δεύτερα πρόσωπα. ὡς τὸ ζηλωτὸς ἔσει. ἀντὶ τοῦ ἔσῃ. καὶ τὸ λαβὲ ἀντὶ τοῦ λάβε.

Ἀττικῶν ἐστι καὶ τὸ ᾔδειν ἀντὶ τοῦ ᾔδει. καὶ ἐπιτύφειν ἀντὶ τοῦ ἐπιτύφει. χρῶνται γὰρ ἐπὶ ὑπερσυντελικῶν τοῖς πρώτοις προσώποις ἀντὶ τρίτων.

Ἀντὶ αἰτιατικῆς γενικὴν παραλαμβάνουσιν. ὡς Ἀριστοφάνης ἕως συνέτριβη τῆς κεφαλῆς ἀντὶ τοῦ τὴν κεφαλήν.

Καὶ τὸ ἰθὺ κεφαλὴν πεσεῖν κατακάρα λέγουσιν ἀττικοί. οὐ διῃρημένως ἀλλ' ἐφ' ἓν ὡς πίνδαρος. οἱ μὲν κατακάρα δεσμοῖσι δέδενται. ἀντὶ τοῦ ἰθὺ κεφαλήν.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἑνικῶς ἐκφέρειν. οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοὺς λακεδαιμονίους λέγειν τὸν λακεδαίμονα. ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. ἀλλὰ μὴν τόν γε παίονα. ἀντὶ τοῦ τοὺς παίονας.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν βαδιστέα. ἀνυστέα. ἀντὶ τοῦ βαδιστέον καὶ ἀνυστέον.

Καὶ τὰ προστακτικὰ παρ' αὐτοῖς λείπει. ὡς παρ' ἀριστοφάνει ὦ ζεῦ διόπτα καὶ κακόπτα πανταχῇ σκευάσασθαι μ' οἷον ἀθλιώτατον. λείπει γὰρ τὸ ποίησον.

Βόλιτον ἀττικοὶ λέγουσι χωρὶς τοῦ β. ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον λέγομεν ἤγουν τὴν κόπρον.

Ἀττικὸν καὶ τὸ θέλει ἀντὶ τοῦ δύναται. ὡς ὁ πλάτων τὰ χωρία οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν.

Καὶ τὸ ἀντὶ εὐθείας αἰτιατικὴν παραλαμβάνειν. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισιν. ὡς τὸ δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ βροτοὺς οἰχόμενον, εἰ μὴ δέ ποτε νοστήσει πάλιν. ἀντὶ τοῦ δεινόν γε εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κήρυξ ὁ παρὰ βροτοὺς οἰχόμενος.

Τὴν κράμβην κοράμβην λέγουσιν. τοῦτο δὲ εἰκότως. φασὶ γὰρ ἐκ ταύτης τὰς κόρας ἀμβλυώεσθαι.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν τοῦ θράσους. τῆς ἀναιδείας. ἀντὶ τοῦ ὦ τοῦ θράσους. φεῦ τῆς ἀναιδείας. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ὦ ζεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Καὶ τὸ χρῆσθαι ταῖς μετοχαῖς ἀντὶ ὀνομάτων. ὡς ἐν βατράχοις ἀριστοφάνης. εἴ πω τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα. ἀντὶ τοῦ τῶν ἐθίμων. καὶ Ὅμηρος. τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα. ἀντὶ τοῦ πινυτός.

Atticorum ēt dicere quoꝝ passus est iram hēt·i·pro iis'que passus est.deforis accepta pro præpositione.

Attice proferuntur p ει diphthongum passiuorum secundæ personæ, ut beabilis eris, pro eris.& accipe, pro accipe.

Atticoꝝ ē & noueram, pro nouerat·& uerberaueram, ꝑ uerbe rauerat.utuntur enim in plusq̃ perfectis primis perso nis pro tertiis·

Pro actō genitiuū accipiunt, ut Aristophanes donec contritus capitis, pro caput.

Et in caput cadere, per caput dicunt attici non diui sim, sed sub uno accētu, ut Pīdarus hi p caput uinculis ligati sūt, pro in caput.

Atticoꝝ aūt & pluralia singulariter ꝓnuntiare, ut ubi dicendū lacedæmonios dicere lacedæmonem.ut orator in philippicis·sed tamen pæonem, ꝓ pæonas.

Atticoꝝ ēt dicere eunda.festinanda, ꝓ eundum, festinādum.

Et īperatiua apud eos deficiūt, ut apud aristophanē o iupiter. perspector, & inspector oī ex parte apparari, me'q; miserimū.de. est.n.fac.

Bolitum attici dicūt sine β, quod nos bolbitum dicimus, uidelicet stercus.

Atticum ēt uult pro potest, ut Plato.prædia nihil me uolunt docere.

Et pro recto accusatiuum assumere, ut aristophanes in auibus·Quā graue præconē ad mortaleis profectum, si nunq̃ redibit rursus, pro nisi redibit rursus præco ad mortales profectus·

Brassicam, brassicam dicunt·hoc uero iure·aiunt.n·ex hac pupillas hebetari·

Atticorum ēt dicere temeritatis, impudentiæ, pro o temeritatem.heu quæ impudentia, & apud aristoph·o iupiter subtilitatem ingenii.

Et uti participiis, pro noīb·ut in ranis aristophanes dicit.quid ex consuetis o here, pro ex consuetis· & Homerus, hūc aūt rursus Telemachus cordat⁹ uicissim affat⁹ ē, pro prudens.

Atticoꝝ ēt,& si uelis dicere de hoc dic,formari sic. dic hūc ꝑ de hoc. & Aristophanes in acarnensib.sed nūc dic, si tibi uidet, lacedæmoniū ipsum quomodo tibi amicum.uidelicet de lacedæmoniis ipsis.

Atticorum ēt plus,pro plus, & postea? & neutiquam. & inquit ille.

Et ponere uel supuacuū,ut aristophanes in ranis,uel pecunias aduersarioꝝ nauib. ꝓbēdas alicui suadet,uel oppedit lunarib⁹cū circularib.choris subcinat,uel mercedes poetarum, rhetor licet sit,tamen deuorat.

Et nugaris habens,& iocaris habens,atticum.

Pulmonem,pulmonem dicūt.& nitrum,nitrum.& spongiam,spongiam.

Atticum ēt elidere simul,& contrahere.ut nō.n.mihi est,pro nō.n.mihi est.elidit n.ī, & contrahit ο & ε in ου diphthongum.ut inaurabas,inaurabas.itidem ubi est,ubi est dicunt.

Et tuli bifariam dicūt, & tuli, & defectiue iurare ut non per.non addentes Deum.

Et accipere deforis ē uerbū,& Homerus, si,aūt iā mortui sunt. & in Ditis domib.deest.n.sunt.

Myrtus myrtus dicūt,& fistula canere,fistula canere,& cōtinuā motionē ꝓfectihabiam.& cucurbitam,cucurbitam.

Officinā fullonis,fulloniā dicūt.& capitis dolorē,capitis dolorem.

Atticū ēt pro obliquo uti recto, ut aristophanes in ranis.siquis alis coniungat cleocritum cinesiæ,pro siquo alis coniungente.

In ως aduerbia qualitatis in ον finiūt, decens dicentes, & decens,pro decenter, & decenter.

In ες desinentes rectos pluraleis comparatiuorum nominum in ους finiunt ut maiores.peiores.pulchriores,pro maiores.peiores.pulchriores.ꝓpriū ipsoꝝ & in a puꝝ desinētes accusatiuos masculinos ab in εὺς rectis factos per ν proferri.Eurystheum,Euristheum.Tydeū,deum.Atticorum & pro ingeniosum,sanum,ingeniosum sanū dicere.& ꝑ eubœū pireeum,euboeū,pireeum dicere.amant plerūq; & concisiones.apollinem,apollinem dicentes,& meliorem,orem.

Ἀττικῶν καὶ τὸ εἰπεῖν περὶ τοῦδε εἰπὲ σχηματίζειν οὕτως· εἰπὲ τόνδε ἀντὶ τοῦδε· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσιν. ἀλλὰ νῦν λέγε εἴ σοι δοκεῖ τὸν Λακεδαίμονα αὐτὸν ὅτῳ τρόπῳ σοῦ φίλον· ἤγουν περὶ τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν.

Ἀττικῶν καὶ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ πλέον· καὶ τὸ κάταντες καὶ πώμαλα καὶ τὸ ἦδ᾽ ὅς.

Καὶ τὸ τιθέναι τὸ ἢ περισσόν· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπάδων· ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ᾽ ἀποτρώγει.

Καὶ τὸ ληρεῖς ἔχων καὶ τὸ παίζεις ἔχων ἀττικόν.

Τὸν πνεύμονα πλεύμονα λέγουσιν. καὶ τὸ νίτρον λίτρον καὶ τὴν σπογγίαν σπογγιάν.

Ἀττικῶν καὶ τὸ ἐκθλίβειν ἅμα καὶ κιρνᾶν· ὡς τὸ οὐ γὰρ μοὔστιν· ἀντὶ τοῦ οὐ γάρ μοί ἐστιν· ἐκθλίβει γὰρ τὸ ι· καὶ κιρνᾷ τὸ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον· ὡς τὸ ἐχρύσοες ἐχρύσους. ὡσαύτως τὸ ποῦ ἐστι ποῦστι λέγουσι.

Καὶ τὸ ἕνεκα διχῶς λέγουσι· καὶ ἕνεκον. καὶ τὸ ἐλλειπτικῶς ὀμνύειν· οἷον μὰ τόν, μὴ προστιθέντες τὸν θεόν.

Καὶ τὸ προσλαμβάνειν δὲ ἔξωθεν τὸ ἐστι. καὶ Ὅμηρος, εἰ δ᾽ ἤδη τεθνᾶσι· καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι, λείπει γὰρ τὸ εἰσί.

Τὰς μυρρίνας μυρσίνας λέγουσι· καὶ τὸ συρίζειν, συρίττειν· καὶ τὴν ἐνδελέχειαν ἐντελέχειαν καὶ κολόκυνταν κολόκυνθαν.

Τὸ κναφεῖον γναφεῖον λέγουσι. καὶ τὴν κεφαλαργίαν κεφαλαλγίαν.

Ἀττικὸν καὶ τὸ ἀντὶ πλαγίας χρῆσθαι τῇ εὐθείᾳ ὡς Ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· εἴ τις πιδρώσας λεώκειτον κινησία· ἀντὶ τοῦ τινὸς πιδρώσαντος.

Τὰ εἰς ως ἐπιρρήματα τῆς μεσότητος εἰς ον περατοῦσι δέον λέγοντες καὶ πρέπον· ἀντὶ τοῦ δεόντως καὶ πρεπόντως.

Τὰς εἰς ες ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων εἰς ους περατοῦσιν· οἷον μείζους· χείρους. καλλίους· ἀντὶ τοῦ μείζονες καλλίονες. ἴδιον δὲ αὐτῶν καὶ τὰς εἰς α καθαρὸν ληγούσας αἰτιατικὰς ἀρσενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ η προφέρεσθαι· εὐρυσθέα, εὐρυσθῆ. τυδέα τυδῆ. Ἀττικῶν δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εὐφυῆ, ὑγιῆ, εὐφυᾶ, καὶ ὑγιᾶ λέγειν. καὶ ἀντὶ τοῦ εὐβοέα πειρέα, εὐβοᾶ, καὶ πειρεᾶ λέγειν· φιλοῦσι δ᾽ ὡς τὰ πολλὰ καὶ τὰς συγκοπὰς ἀπόλλω τὸν ἀπόλλωνα λέγοντες, καὶ ἀμείνω, τὸν ἀμείνονα, καὶ

κρείττω, τὸν κρείττονα καὶ τὰ ὅμοια.

Τῶν αὐτῶν δὲ καὶ τὸ εἰς ἀθήνας ἀθήναζε πορεύομαι λέγειν· καὶ ἐν ἀθήναις ἀθήνησι σοφιστεύω· καὶ τὸ ἐξ ἀθηνῶν ἀθήνηθεν ἔρχομαι· καὶ τὸ εἰς οἶκον οἴκαδε· ἐξ οἴκου, οἴκοθεν· ἐν οἴκῳ, οἴκοι.

Ταῖς συναλοιφαῖς κατακόρως χρῶνται. τὸ γὰρ ἱμάτιον, θοἰμάτιον λέγουσι. καὶ ὦναξ ὦ ἄναξ καὶ ὤνθρωπος ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπος.

Τῷ σ ἀντὶ τοῦ ρ χρῶνται· τὸ θαῤῥαλέον, θαρσαλέον καὶ ἄῤῥεν, ἄρσεν.

Τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικοῖς χρῶνται, ἀντὶ τοῦ γράφω, γράφομαι λέγοντες, καὶ ποιοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ποιῶ, καὶ ποιείσθω, ἀντὶ τοῦ ποιείτω.

Καὶ ποιείσθων, καὶ νοείσθων, ἀντὶ τοῦ ποιείσθωσαν, καὶ νοείτωσαν.

Τοὺς παρὰ τὸ ιζω μέλλοντας ἐκβάλλοντες τὸ σ περισπῶσιν· ἐνειδιῶ γὰρ λέγουσι, ἀντὶ τοῦ ἐνειδίσω καὶ βαδιῶ, ἀντὶ τοῦ βαδίσω· καὶ τὰ παραπλήσια.

Ταῖς γενικαῖς τῶν πληθυντικῶν μετοχῶν ἀντὶ πληθυντικῶν τρίτων προσώπων προστακτικῶν ῥημάτων χρῶνται, οἷον ποιούντων καὶ λεγόντων, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν, καὶ λεγέτωσαν.

Τὰ εἰς ις προσηγορικὰ διὰ τοῦ ιος κλινόμενα διὰ τοῦ εως προφέρουσι τρέποντες τὸ ο εἰς ω, καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλοντες· οἷον, ὄφις ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεως ἀττικῶς.

Περὶ δωρίδος.

Οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον κιρνῶσιν· ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. πηλέος πηλεῦς· ἰδομενέος ἰδομενεῦς· καὶ ὅμηρος ἰδομενεῦς. κύσε χεῖρ᾽ ἐπὶ καρπῷ· τοῦτο καὶ ἰωνικόν.

Τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν· οἷον τύπτομεν καὶ ποιοῦμεν τύπτομες καὶ ποιοῦμες λέγουσι.

Τῶν παρατατικῶν παθητικῶν ὁριστικῶν καὶ τῶν ἐνεστώτων τὰ πρῶτα πρόσωπα. οἷον τὸ ἐποιούμεθα καὶ ποιούμεθα· ἐποιούμεσθα καὶ ποιούμεσθα λέγουσι· καὶ θεόκριτος οἱ θνατοὶ πελόμεσθα. τὸ δ᾽ αὔριον οὐκ ἐσορῶμες. τοῦτο δὲ καὶ ἰωνικόν.

Τὸ η εἰς α μακρὸν τρέπουσι καὶ τὴν σελήνην σελάναν λέγουσι καὶ τὸν ἥλιον ἅλιον.

Τὸ ποτὲ πόκα λέγουσι. ὡς θεόκριτος πῆ πόκ᾽ ἄρ᾽ ἦσθ᾽ ὅκα δάφνις ἐτάκετο.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων τῶν δωριέων εἰσὶν ὡς θεόκριτος τὰν γοῦν ἀοιδὰν οὔτι πω εἰς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελαθόντα φυλα

& meliorem, meliorem. & similia.

Eorũdem ẽt ad athenas, athenas proficiscor dicere, & in a thenis, athenis doceo. & ex athenis, athenis uenio. & in domum, domum. ex domo, domo. in domo, domi.

Contractionib. ad facietatẽ utunť. uestem enim uestem dicunt. & o Rex, o rex. & o homo, pro o homo.

σ pro ϱ utunť. fidibundum, fidibundũ & masculum sculum.

Passiuis pro actiuis utuntur, pro scribo scribor dicentes. & fio, pro facio. & fiat, pro faciat.

Et faciant & sciant duo, faciant, & sciant plures.

Ab ιζω futura abiicientes σ circũflectunt. exprobrabo dicunt, pro conuitiabor. & ibo, pro ibo. & similia.

Genitiuis pluralib. participiorum, pro pluralib. tertiis personis imperatiuoꝝ uerboꝝ utuntur, ut facientium. & dicentium, pro faciant, & dicant.

In ις appellatiua, quæ p ιος flectunť, per εως proferunt. uertentes o in ω. & quæ in penultima uocales. in ε transmutantes. ut serpens, serpentis cõiter, & serpentis attice.

De Dorica lingua.

Dores aũt ε, & o in ευ diphthõgum contrahunt, ut apud Theocritũ. pelei, pelei. idomenei, idomenei. & Homerus idomenei osculatus est manũ in iunctura manus. hoc & ionicum.

Primas plurales, ut uerberamus, & facimus, uerberamus, & facimus dicunt.

Impfectoꝝ passiuorum, indicatiuorum, & p̃sentium primas psonas, ut faciebamus, & facimus, faciebamus, & facimus dicunt. & Theocritus. mortales sumus, & cras non uidebimus. hoc est & Ionicum.

H in α longum uertunt, & lunam, lunam dicunt, & solem, solem.

Aliqñ, aliqñ dicũt, ut theocritus. ubi nã tunc eras, cũ daphnis contabescebat?

Geminationes secundoꝝ indefinitoꝝ doriensiũ sunt, ut theocritus. Cantilenam. n. non unq̃ ad ditem obliuificum ser

uabis,pro obliuionem facientem.

Pro genitiuo singulari in ου desinente ab in ος recto datiuo eorum utunt dores,ut theocritus. uel per penei pul chra arboreta,aut per pindi.

Cōtrahere o articulum cū alia uocali uidelicet ᾱ, aut ε in ω ma gnū & ionum,& doriensiū est,ut theocritus.thyrsis,qui ex ætna, & thyrsidis hæc uox.

adesdum, & attende adesdum,& attende dicunt.theocritus praxinoa adesdum.

Primus primus, & primus primus. & uenit, uenit.

& Theocritus Venerunt bubulci.pastores.caprarii uenerunt.

Οι articulum pluralem qui hēt sequentem dictionē à uocali incipientē per ω magnum, pferunt elidentes primum ī οι articuli ut caprarii, pro caprarii.elidunt.n.

& contrahunt o & α in ω.adscribunt autem & ι αῡ diphthongi.

Erat aūt geminatio non solum ionū, ut dictum est, sed & do- riensiū.Est aūt geminatio eiusdem consonantis additio in medio non perficientis syllabam.ut mediū, mediū.tm̄, tantum.

Et dixit, dixit dicunt ab αι diphthongo elidentes ī & contrahentes α & ε in η.Tenuem aūt in aspiratā uertentes,& The ocrit⁹,& inqt Daphni miser qd tu cōtabescis? sed puella oēm per tem,omnia nemora pedibus fertur. (fon

Fuit,fuit dicunt concidentes νε syllabæ ε, ut Theo critus.caprarius, cum uidet capras, ut ineuntur liquescit oculis, quod non factus est hircus ipse,pro est.

In secunda coniugatione circūflexorum tertias perso nas pluraleis actiuoꝝ clamant, & rident, clamant, & rident dicūt,similiter datiuo singulari propriorum participioꝝ.

Pindarus trans uerum sermonem exornata mendaciis decipiunt uerba.

Esse,esse.dicunt ante ναι ponentes με, & pro ī interponentes μ.

Super,pro cum accipiunt, & Homerus aureo cum sceptro.

& Pindarus, aureis cum equis.

Tui genitiuū tui dicūt. Pindarus, mensas'q; circa minutissi- mas carnes

ξεῖς ἀντὶ τοῦ λήθην ποιοῦντα.

Α ντὶ γενικῆς τῶν ἑνικῶν τῆς εἰς ου ληγούσης ἀπὸ τῆς εἰς ος εὐθείας τῇ δοτικῇ αὐτῶν χρῶνται οἱ δωριεῖς. ὡς θεόκριτος ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω.

Τ ὸ κιρνᾶν δὲ τὸ ο ἄρθρον μεθ' ἑτέρου φωνήεντος ἤγουν τοῦ α ἢ τοῦ ε εἰς ω μέγα, καὶ τῶν ἰώνων καὶ τῶν δωριέων ἐστίν. ὡς θεόκριτος θύρσις ὡδ' ὡξ αἴτνας καὶ θύρσιδος ἁδέα φωνά.

Τ ὸ πρόσαγε. καὶ πρόσεχε. πόταγε. καὶ πότεχε λέγουσι. θεόκριτος πραξινόα πόταγ' ὧδε.

Τ ὸ πρῶτος, πρᾶτος. καὶ τὸ πρώτιστον, πράτιστον. καὶ τὸ ἦλθον, ἦνθον. καὶ θεόκριτος ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ὡπόλοι ἦνθον.

Τ ὸ οἱ ἄρθρον τῶν πληθυντικῶν ἔχον τὴν ἑξῆς λέξιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην διὰ τοῦ ω μεγάλου προφέρουσιν, ἐκθλίβοντες πρῶτον τὸ ι τοῦ οἱ ἄρθρου. οἷον ὡπόλοι. ἀντὶ τοῦ οἱ αἰπόλοι. ἐκθλίβουσι γὰρ τὸ ι καὶ κιρνῶσι τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα. προσγράφουσι δὲ καὶ τὸ ι τῆς αι διφθόγγου.

Η ν δὲ ὁ διπλασιασμὸς οὐ μόνον τῶν ἰώνων ὡς εἴρηται, ἀλλὰ καὶ τῶν δωριέων. ἔστι δὲ διπλασιασμὸς τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ τὸ μέσον ἢ καὶ ἀπαρτελοῦντος συλλαβήν. οἷον μέσον μέσσον. τόσον τόσσον.

Τ ὸ καὶ εἶτα κῆφα λέγουσι τῆς και διφθόγγου τὸ ι ἐκθλίβοντες, καὶ κιρνῶντες τὸ α καὶ ε εἰς η. τὸ δὲ ψιλὸν εἰς δασὺ τρέποντες. καὶ θεόκριτος κῆφα δάφνιν τάλαν, τί τὺ τάκεαι. ἁδέ τε κώρα πάσαν ἀνὰ κράναν πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται.

Τ ὸ ἐγένετο ἔγεντο λέγουσι, συγκόπτοντες τῆς νε συλλαβῆς τὸ ε. ὡς θεόκριτος ὡπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται, τάκεται ὀφθαλμὼς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο. ἀντὶ τοῦ ἐγένετο.

Ε πὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἐνεργητικῶν τὸ βοῶσι καὶ γελῶσι βοῶντι καὶ γελῶντι λέγουσι. ὁμοίως τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν. πίνδαρος ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον δεδαιδαλμένοι ψεύδεσιν ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Τ ὸ εἶναι ἔμμεναι λέγουσι πρὸ τῆς ναι τιθέντες τὸ με. καὶ ἀντὶ τοῦ ι ἐντιθέντες τὸ μ.

Τ ὴν ἀνὰ ἀντὶ τῆς σὺν λαμβάνουσι. καὶ ὅμηρος χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. καὶ πίνδαρος χρυσέαις ἀν' ἵπποις.

Κ αὶ τὴν σοῦ γενικὴν σέθεν λέγουσι. πίνδαρος τραπέζαισι τ' ἀμφὶ δαί-

τα τα. κρεῶν σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.

Τὴν παρὰ πρόθεσιν συγκόπτουσι συμφώνου ἐπιφερομένου. καὶ ὅμηρος οἱ δὲ θεοὶ πὰρ ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο.

Τὴν κλητικὴν τοῦ ποσειδῶνος. οἱ μὲν αἰολεῖς πόσειδον λέγουσι. οἱ δὲ δωριεῖς ποσείδαον.

Τὸ δίδου δίδοι καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως τοῖς δευτέροις προσώποις τῶν εὐκτικῶν ἐκφέρουσι. καὶ πίνδαρος τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.

Τὸ ἐσθλὸν ἐσλὸν λέγουσι. πίνδαρος ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.

Τὸ πάντη περισπῶσι παντᾶ λέγοντες. καὶ πίνδαρος πρόφαντον σοφίαν καθ' ἕλλανας ἐόντα παντῆ.

Αἱ μακουνείας εἰώθασι λέγειν τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα. ἐκφέρουσι δὲ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ὁμοίως ταῖς δοτικαῖς τῶν ἰδίων μετοχῶν. πίνδαρος ὅρμοισι τὼν χεῖρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις ἀντὶ τοῦ ἀναπλέκουσι.

Τὸν ὄρνιθα ὄρνιχα λέγουσι. καὶ πίνδαρος πρὸς διὸς ὄρνιχα θεῖον.

Τὰ πληθυντικὰ πολλάκις ὁμοφώνως τοῖς δυϊκοῖς ἐκφέρουσι. πίνδαρος μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσίᾳ κόρακες ὡς ἄκραντα γαρύετον διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.

Ταῖς μετοχαῖς τῶν ἀορίστων προστιθέασι τὸ ι. πίνδαρος ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκα ἄνδρας ὀλέσαις μνηστῆρας.

Τὸ τί τὰ λέγουσι. πίνδαρος τάκε τὶς ἀνώνυμον γέρας.

Ἄλτιν εἰώθασι λέγειν τὸ τέμενος. πίνδαρος διὸς ἄλτει πανδόκῳ ἤτοι τῷ ἐνδιαιτήματι.

Τὸ ἐπιτιθέναι τὸ ι τῷ ο τῶν δωριέων ἐστίν. τὴν πνοὴν γὰρ τὴν πνοιὴν φασί. καὶ τὴν χροὰν χροιάν. καὶ τὴν πόαν, ποίαν. πίνδαρος πνοιῆς ὄπιθεν βορέαο.

Ἡν ἄρα καὶ τῶν δωριέων ἡ ἄρσις ἡ ἐναντία τῇ ἀναδιπλώσει. πίνδαρος ὀλύμπια μὲν γὰρ αὐτὸς γέρας ἔδεκτο, ἀντὶ τοῦ ἐδέδεκτο.

Αἱ ἐπεκτάσεις καὶ τῶν δωριέων εἰσί. κενός. κενεός.

Τὸ ὄπισθεν ὄπιθεν λέγουσιν ἐκθλίβοντες τὸ σ.

Τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ων ληγούσας καὶ περισπωμένας διὰ τοῦ αν προφέρουσι. καὶ ἀντὶ τοῦ λέγειν μουσῶν, μουσᾶν λέγουσι.

Τὸ μή ἐστι μῆστι λέγουσι κιρνῶντες τὸ η καὶ ε εἰς η ὡς πρὸ καὶ ἀριστοφάνης μῆστιν οὗτος χοῖρος.

Οἱ δωριεῖς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν αὐτὸν, νὶν λέγουσι.

τὸ εἶναι

mas carnes tuas diuiserunt, & comederunt.

Apud ꝓpositionē concidunt cõsonante seq̄nte, & Homerus dei aũt apud Iouem sedentes concionabantur.

Vocatiuum Neptuni, æolenses Neptune dicunt, sed dorienses Neptune.

Da da, & alias similiter tertiis personis optatiuo rum pronuntiant, & Pindarus. tu aũt actionē amicam da.

Bonum, bonum dicũt. Pindarus bonis. n. à gaudiis nocumē tum occidit triste domitum.

Vbiq; circũflectunt, ubiq; dicentes, & Pindarus clarum sa pientia inter græcos existentem ubiq;.

Iusta solent dicere mortuorum parentationes. proferunt aũt & tertias personas plurales pariter cum dati uis propriorum participioꝝ. Pindar⁹, monilib⁹ quoꝝ manus ne ctunt, & coronis, pro nectunt.

Auem, auem dicũt. Pindarus ad iouis auem diuinam.

Pluralia sæpe, ut dualia proferunt Pinda rus. ubi uero didicerũt uehemẽtes lĩguacitate corui, ut ĩexpletũ ga riunt Iouis aduersus auem diuinam.

Participiis indefinitoꝝ addunt ī. Pindarus, qm̃ treis'q;, & decem uiros, cum perdiderit procos.

Quid, quæ dicunt. Pindarus, quæ aliq̄s ĩnominatã senectutem lucũ cõsuerũt dicere sacrũ locũ. Pindarus iouis luco hospitali, seu diuersorio.

Interponere ī τῷ o doriensium est. flatum. n. flatum dicũt. & colorem, rem. & herbam gramē, gramē. Pindarus flatũ ponè boreæ.

Erat & doriensium ablatio contraria geminationi. Pindarus olympia. n. ipse præmium accepit, pro accepit.

Extensiones etiam doriensium sunt. uacuus, uacuus.

Retro, retro dicunt elidentes. σ.

Genitiuos plurales in ῶν desinentes, & circunflexos per ᾶν proferunt, & ubi dicendum est musarum, musaꝝ dicunt.

Non est, non est dicunt contrahentes ει, & ε in ει, sicut & Aristo phanes, nunquid est hic porcus?

Dores, ubi dicendum est ipsum, ipsum dicunt.

esse,esse.oportet,oportet.

Tacere,tacere,ut Aristophanes,non oportet tacere.sic siti re,sitire.& esurire,esurire.

Domum,domũ dñt.& te,te.ut te autem asportabo,ꝓ te,asportabo.

Ad,ad dicunt,deinde.& ĩ abscindunt ad matrem inquit Aristophanes.

Ex eodem,ex eodem dicunt elidentes iota,inde α,

& ε in η contrahentes,ut uiuebat,uiuebat.temperabat,bat.& similia.hoc aũt atticum,& ionicum est.

Eiusdem,eiusdem dicunt.carnem,carnem nominant.

Circũflectunt futura.auferam,auferam dicentes.

Honorem,honorem dicunt.Ad nos,ad nos.

Pro uos,uos proferunt.

οι articulo nominatiui pluralis τ addunt,hi Dei dicentes,& hæ musæ.

Paxillum,paxillum dicunt.

Quando,pro quando.& ubi,& ubi utuntur.

Capita alliorum dicunt,capita alliorum.

Sicut,sicut dicũt.& apud Aristoph. ĩ acharnensib. Vos igiẽ cũ eieceritis,ut aruales mures paxillo capita allioꝝ effodite.

ου diphthongum in ω mutant musas,mosas dicentes.& cœlum,cœlum.& filium,filium.

Aiunt,aiunt dicunt.& ego,ego.& terra,terra,ut apud Aristophanem.& fit terra.

Vis pro uis p η.ut si uis aspice,& Aristophanes, extende,si uis,ut pinguis,& pulchra.ἀνὰ ꝑpositioné concidũt,& in compositis.ut extende,extende.& in iis,quæ per appositionem dicunẽ.per forum,pro per forum.

Ipsos ipsos dicunt.Theocritus, nunqd ipsas clã uesperi omneis mulges.hoc est nũqd ipas uaccas uesperi omneis mulgeẽ.

Ponit,& summittit,ponit,& summittit dicunt.Theocritus.Sed senex summittit uitulos,& me obseruat.

Præteriti plusq̃pfecti tertias personas p η̃ scribunt,ut Theocritus.& qñ ille oleum in oculis uidit.

Iuuenca non dicunt,sed iuuenca.Theocritus,Iuuencæ aũt ipsum

sum

Τὸ εἶναι, ἔμεναι. Τὸ χρὴ χρῆθα.

Τὸ σιγᾶν σιγῆν. ὡς Ἀριστοφάνης οὐ χρῆθα σιγῆν. οὕτω καὶ τὸ διψᾶν, διψῆν. καὶ τὸ πεινᾶν, πεινῆν.

Τὸ οἴκαδε, οἴκαδις φασι. καὶ τὸ σὲ, τὺ, ὡς τὸ τύ δ' ἀπαρισῶ ἀντὶ τοῦ σὲ ἀποκομίσω.

Τὴν πρὸς ποτὶ λέγουσιν. εἶτα καὶ τὸ ι ἀποκόπτουσι. ποτὰν ματέρα φησὶν Ἀριστοφάνης.

Τὸ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ, κὴκ τοῦ αὐτοῦ φασιν. ἐκθλίβοντες τὸ ι. εἶτα τὸ α καὶ ε εἰς η κιρνῶντες ὡς ἔζαε ἔζη. ἐκίρναε ἐκίρνη. καὶ τὰ παραπλήσια. τοῦτο δὲ ἀττικὸν καὶ ἰωνικόν ἐστι.

Τοῦ αὐτοῦ τ' ὠὐτοῦ λέγουσι. τὸ κρέας κρῆς ὀνομάζουσι.

Περισπῶσι τοὺς μέλλοντας ἀποίσω ἀποισῶ λέγοντες.

Τὸ τιμὴν τιμὰν λέγουσι. Τὸ παρ' ἡμᾶς παρ' ἁμᾶς.

Ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς ὑμὲς ἐκφέρουσι.

Τῷ οἱ ἄρθρῳ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τὸ τ προστιθέασι, τοὶ θεοὶ λέγοντες, καὶ ταὶ μοῦσαι.

Πάσσακα τὸν πάσσαλον λέγουσι.

Τὸ ὅκα ἀντὶ τοῦ ὁπηνίκα. καὶ ὁπότε καὶ ὅπου χρῶνται.

Ἄγλιθας λέγουσι τὰς κεφαλὰς τῶν σκορόδων.

Τὸ ὡς πῶς λέγουσι. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἀχαρνεῦσιν. ὑμὲς ὦν ὅκκα ἐκβάλητε τὼς ἀρουραίοι μύες πάσσακι τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε.

Τὴν ου δίφθογγον εἰς ω τρέπουσι, τὰς μούσας μώσας λέγοντες. καὶ τὸν οὐρανὸν ὠρανὸν, καὶ τὸν κοῦρον κῶρον.

Τὸ φασὶ φατὶ λέγουσι. καὶ τὸ ἐγὼ ἐγών. καὶ τὸ γῆ γᾶ. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει καὶ γίνεται γᾶ.

Τὸ λῇς ἀντὶ τοῦ θέλεις διὰ τοῦ η. ὡς τὸ αἰ λῇς αὐγάσδεο. καὶ Ἀριστοφάνης ἄντεινον αἰ λῇς ὡς παχεῖα καὶ καλά. τὴν ἀνὰ συγκόπτουσι. καὶ ἐπὶ τῶν συνθέτων. ὡς τὸ ἀνάτεινον ἄντεινον. καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ παράθεσιν λεγομένων. ἂν τὴν ἀγορὰν, ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τὴν ἀγοράν.

Τὸ σφᾶς ψὲ λέγουσι. Θεόκριτος ἦ πᾳ ψὲ κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες. τουτέστιν ἢ που αὐτὰς τὰς βόας. ἐφ' ἑσπέρας πάσας

Τὸ τίθησι καὶ ὑφίησι. τίθητι καὶ ὑφίητι λέγουσι. Θεόκριτος. ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κἠμὲ φυλάσσει. (ἀμέλγεις.

Τοῦ ὑπερσυντελίκου τὰ τρίτα πρόσωπα διὰ τοῦ ι γράφουσιν. ὡς Θεόκριτος. καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει.

Η δάμαλις οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ δαμάλη. Θεόκριτος ταὶ δαμάλαι δ' αὐ-

τὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦνται.

Τὸ ἄλλοτε ἄλλοκα λέγουσι.

Τὸ μὰ ἔξωθεν λαμβάνουσιν· οὐ γὰν φησι θεόκριτος· ἀντὶ τοῦ οὐ μὰ τὴν γῆν.

Τὸ ἦν, ἦς φασί. θεόκριτος οὐδὲ γὰρ εὐμαρὰ τῷ δεσπότῃ ἦς τοι ἐνδοῦθεν. οὐκ ἦν φησὶν οὐδὲ τῷ δεσπότῃ σου ἐγκοιμᾶσθαι. ἦς εὐμαρὰ ἀντὶ τοῦ ἦν εὐμαρά.

Τὸ κείσομαι, κεισοῦμαι λέγουσιν. εἶτα τρέπουσιν τὴν ει δίφθογγον εἰς τὴν ευ, κεισεῦμαι δὲ πεσών· καὶ τοὶ λύκοι ὧδε μέδονται· τοὺς μέλλοντας τῶν εἰς ζω ῥημάτων διὰ τοῦ ξ προφέρουσι. καθίξασ ἀντὶ τοῦ καθίσας· καὶ λυγιξεῖν ἀντὶ τοῦ λυγίσειν· καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ θεάσαι θᾶσαι λέγουσι. θεόκριτος θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὅσδει· καὶ πάλιν θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὶν ἄχος.

Ὀρειμαλίδες λέγονται παρ' αὐτοῖς τὰ ὄρεια μῆλα.

Τὸ ὁμοῦ ἁμᾶ λέγουσιν.

Ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν ἔμποθεν λέγουσιν. θεόκριτος ἢ μὰν δὲ τὺ βωκολιάσδευ ἔμποθεν· ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ ποθὲν ἐλάβοντο τὴν λέξιν ταύτην, ἢ ἓν πρὸς ἓν ᾠδάριον τουτέστιν ἀμοιβαδόν.

Ὅταν ὦσι δύο ἢ ἀλλεπάλληλα, καὶ ταῦτα εἰς α τρέπουσιν· ὡς θεόκριτος νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος· ἀνάσατοι δ' ἐγένοντο· ἀντὶ τοῦ ἀνήσατοι.

Καὶ τὸ ἐβόατο καὶ ἐγελᾶτο καὶ ἐκλᾶτο εἰς η τρέπουσι. τὸ σοὶ καὶ ἐμοὶ τὶν καὶ ἐμὶν λέγουσιν.

Καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὸν πλησίον τὸν πλατίον λέγουσι.

Τὸ πρώην πρᾶν· θεόκριτος ἔγνων πρᾶν.

Τὸ ο ἄρθρον μετὰ φωνήεντος ἑτέρου ἐπαγομένου κιρνώμενον εἰς ω μέγα παρὰ δωριεῦσιν, οὕτως ἐκφέρεται ὡς παρ' ἴωσιν. ὡς καὶ θεόκριτος· οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγα γελύασας.

Τὸ ὁ ἕτερος ὥτερος λέγουσι.

Τὸ τετραετὲς τετράενες λέγουσι. θεόκριτος τετράενες δὲ πίθω ἀπολύσατο κρατὸς ἄλειφαρ.

Τὸ σύ, τύ, τὸ πλήν, πλὰν λέγουσι.

Τὸ ἡμέραν, ἁμέραν· τὴν πηγήν, παγάν.

Τὸ εἴκοσι εἴκατι θεόκριτος· φεῦ φεῦ λάκων τοὶ ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ τυρῶ.

Ὁμοίως τοῖς ἀττικοῖς καὶ αὐτοὶ τὰ ἀπὸ βαρυτόνων παραγόμενα ἐκτείνουσιν. οἷον στρέφω στρωφῶ· νέμω, νωμῶ· πέτω, πωτῶ· θεόκριτος

sum mugientes hic desyderant.

Aliquando, aliquando dicunt.

Per, deforis assumunt. non terrā inquit Theocritus, ꝑ non per terram.

Erat, erat aiunt, Theocritus neq;.n. eumāræ hero erat, ubi dormiret, ñ erat īqt ne Hero qdē tuo, ī quo dormiret. erat eumāræ ꝑ erat eumāræ.

Iacebo, iacebo dicunt, inde uertunt ου diphthongum in ω. Iacebo aūt lapsus. & lupi hic me deuorabunt. futura in ζω uerborum per ξ proferunt. sedens, pro sedens. & flexumire, pro flexu mire. & similia.

Vide, uide dicunt. Theocritus, uide amice, q̄ bene olet, & rursus, uide tamen tristem meum dolorem.

Mala montana dicunt̄ apud eos mala montana.

Simul, simul dicunt.

Pro ante, ante dicunt. Theocritus, nobis aūt tu bucolice canta ante. nōnulli uero, pro aliūde acceperunt dictionem hanc, uel unam, ad unam cantilenam, hoc est uicissim.

Cū fuerint duo κκ unū sup aliud, & hæc in α uertunt, ut Theocritus, uincebat qdem neuter inuicti aūt fuerunt, pro inuicti.

Et clamabat, & ridebat, & frāgebat in ξ uertūt. Tibi, & mihi tibi, & mihi dicunt.

Et ubi dicendum est propé, propè dicunt.

Dudum, dudum. Theocritus, noui dudum.

O articulus cum uocali alia inducta contractū in ω magnum apud Doriēseis, sic pronuntiat̄, ut apud Ionas, ut & Theocritus. nōne sic Adonis ad maiorem duxit rabiem?

Alter, alter dicunt.

Quadrimū, mū dn̄t. Theocrit⁹ q̄drimū āt uegetis absoluebat̄ capite unguen. i. quadrimi uini uegetem releuimus.

Tu, tu. præter, preter dicunt.

Diem, diem. fontem, fontem.

Viginti, uiginti. Theocritus. eheu lacon tibi fiscellas ferè uiginti implet caseo.

Pariter cū atticis, & ipsi à uarytonis circūflexa producunt. ut uerto, uerto. pasco, pasco. uolo, uolo Theocritus

circumuolant flauæ ad fontes apes.

Vtuntur & igiť, pro igiť. ut Iones. uis igitur uide re?uis deponere pignus?

Primæ coniugationis circũflexoꝝ passiua indefinita corripiunt in penultima. Theocritus. sic & nympha nupta tristaretur.

Guttam roris, guttam roris dicunt Dores. superbit, fremit inquiunt.

Purgauit, pro flagellauit accipiunt.

Mouere lumbum, pro mouere lumbum. ut à nosco, nosco. sic à frango, frango, moto.

Media futura prima circũflectunt, & in subiunctiuis, per diphthongum scribunt. Theocritus, ne meis nocete uitibus.

Paruum, paruũ dicũt. Theocritus, ueni ò hospes paꝝ audi huc ueniens.

Clamabimus, pro clamabimus accipiũt. gibbosum, gibbosũ uocant.

Ecce, ecce aiunt, & Sinesius, ecce in eodẽ constituit, Theocritus, en tibi poculum.

Sunt & pro sunt accipiunt. Theocritus. Sunt. n. siccæ. Pelliceam uestem, betam dicunt.

Piscator diciť apud ipsos piscator, qui squamosos pisces uenatur ab exquamo, squama. & trãspositione, piscator, & mutatione breuis ε in ο breue piscator.

Pullam purpureã ouem dicũt. nigrã. n. corporis superficiem, qñ per cursum aquæ nigrescit, liuidam uocant.

Flauus diciť apud ipsos fuluus. & intractabilis, intractabilis.

Quãtulũ, ꝓ quãtulũ. Theocrit⁹. Quãtulũ ẽ uulnus, & quã grãdem uirum domat.

Ignorauit dicunt, ignorauit. dono, dono.

Scire oportet, qđ doricæ linguæ sunt subdiuisiones locales, aliter. n. Cretenses loquunť, & aliter Rhodii, & aliter argiui, & aliter lacedæmonii. aliter syracusii, & siculi. Vniuersales tñ ipsoꝝ ꝓprietates prædictæ sunt, & si non omnes.

Item

πω τῶν τόξου, θαὶ παρὰ πίδακας ἀμφὶ μελίσσαι.

Χ ρῶνται καὶ τῷ ὧν ἀντὶ τοῦ οὖν. ὥσπερ οἱ Ἴωνες· χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

Τ ῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τοὺς παθητικοὺς ἀορίστους συστέλλουσιν ἀντὶ τῆς παραληγούσης. θεόκριτος οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖς ἀκάχοιτο.

Τ ὴν σταγόνα τῆς δρόσου πρῶκα λέγουσιν οἱ δωριεῖς.

Τ ὸ βρενθύεται φριμήσεταί φασι.

Τ ὸ ἐκάθηρεν ἀντὶ τοῦ ἐμάστιξε λαμβάνουσι.

Τ ὸ κιγκλίζειν ἀντὶ τοῦ κινεῖν τὴν ὀσφύν. ὥσπερ παρὰ τῷ γνῶ γίγνω. οὕτω καὶ παρὰ τὸ κλῶ κίκλω καὶ κικλίζω.

Τ οὺς μέσους μέλλοντας πρώτους περισπῶσι. καὶ ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν διὰ διφθόγγου γράφουσι. θεόκριτος μή μευ λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλους.

Τ ὸ μικρόν μικκόν λέγουσι. θεόκριτος ἴθ' ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον τῇδ' ἐνθών.

Τ ὸ βωστρίσομεν ἀντὶ τοῦ καλεσόμεθα λαμβάνουσι. τὸν κυρτόν, ὑβὸν καλοῦσι.

Τ ὸ ἰδοὺ ἤνιδε φασὶ καὶ σωΐσιος. ἤνιδε ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ τάττει. θεόκριτος ἤνιδέ τοι τὸ δέπας.

Τ ὸ ἐντὶ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰσὶ λαμβάνουσι. θεόκριτος ἐντὶ γὰρ αὗται. τὴν διφθέραν βαίτην λέγουσι.

Ο λπις λέγεται παρ' αὐτοῖς, ὁ ἁλιεύς, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθῦς ἀγρεύων. ἀπὸ τοῦ λέπω λεπὶς καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε ἐλπίς. καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος ε εἰς βραχὺ ο ὄλπις.

Γ έλαν τὴν πορφυρᾶν οἶν φασὶν τὴν μέλαιναν διὰ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν· ἡνίκα δ' αὖ δι' ἐκδρομὴν ὕδατος μελαίνηται πελίαν καλοῦσι.

Γ ύρριχος λέγεται, παρ' αὐτοῖς ὁ πυῤῥός. καὶ κακοχράσμων. ὁ δύστροπος.

Τ ὸ ὁσσίχον ἀντὶ τοῦ ὅσον. θεόκριτος ὁσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα. καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει.

Τ ὸ ἠγνόησε λέγουσι ἠγνοίησε. τὸ δωροῦμαι δωρύττομαι.

Ε ἰδέναι δεῖ ὅτι τῆς δωρίδος πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί. ἄλλως γὰρ κρῆτες διαλέγονται. καὶ ἄλλως ῥόδιοι. καὶ ἄλλως ἀργεῖοι. καὶ ἄλλως λακεδαιμόνιοι. ἑτέρως δὲ συρακούσιοι καὶ σικελοί. καθολικαὶ δὲ ὅμως αὐτῶν ἰδιότητες αἵγε προειρημέναι. εἰ καὶ μὴ πᾶσαι.

Ο τι αὐτῶν τὸ τρέπειν τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, εἰς ευς ἴδιον ἔχουσιν· οἷον διογένης· διογενεῦς ἀντὶ τοῦ διογένους.

Τ ὸ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῶνται· τὸ ἐλθεῖν ἐλθῆν λέγοντες· ὑπεξαιροῦσι δὲ καὶ τῶν ἀπαρεμφάτων τὸ ι. λαβὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ λαβεῖν. καὶ ἐλθὲν ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν. καὶ ἐνδύδεν ἀντὶ τοῦ ἐνδύδειν. χρῶνται δὲ καὶ διπλασιασμῷ τῶν τριῶν συμφώνων ὡς οἱ αἰολεῖς ὅττι. ὁππόθεν ὅσσον.

Τ οὺς θεοὺς σιοὺς λέγουσιν ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι τοὺς διοσκόρους ὀμνύοντες, νὴ τὼ σιὼ φασίν. τουτέστι μὰ τοὺς θεούς.

Α ἱ ἐκτάσεις τῶν διχρόνων ἴδιαι τῆς δωρίδος· οἷον ἶσος ἐνυαλίῳ.

Τ ῷ α ἀντὶ τοῦ ε πολλάκις χρῶνται· τὸ ἕτερος ἅτερος λέγοντες· καὶ τὸ ἄρτεμις, ἄρταμις.

Α ἱ ἀποκοπαὶ ἴδιαι αὐτῶν εἰσί· οἷον ποσειδῶνα ποσειδῶ· δῶμα, δῶ· κρίμνον, κρί.

Αἱ προσθέσεις τῆς με συλλαβῆς ἐπὶ τῶν παρ' ἡμῖν εἰς ναι ληγόντων ἀπαρεμφάτων τῶν δωριέων εἰσίν· οἷον βήμεναι ἀντὶ τοῦ βῆναι.

Α ἱ ὑπεξαιρέσεις τοῦ δ ἐκ τῶν γενικῶν διὰ τοῦ δ κλινομένων πάριδος πάριος· καὶ τὸ κέραος ἀντὶ τοῦ κέρατος τῶν ἰώνων εἰσὶν ἰδιώματα καὶ τῶν δωριέων.

Β αρυτονοῦσιν οἱ δωριεῖς καὶ τὰ ποιότητος δηλωτικὰ ἐπιρρήματα καλῶς σόφως κόμψως ἄπλως λέγοντες· τὰ δὲ ὑφ' ἡμῶν βαρυνόμενα περισπῶσιν οὕτως. παντῶς. καὶ τὰ εἰς οι ὀνόματα. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς μετοχὰς ὅταν προπαροξύνονται αὐτοὶ παροξύνουσιν· οἷον φιλοσόφοι. μενελάοι. ποθουμένοι. δηλομένοι.

Κ αὶ τὰς μετοχὰς εἰς ων ληγούσας τῶν περισπωμένων εἰς αν ποιοῦσι λήγειν. γελῶν ἐλῶν. γελᾶν ἐλᾶν.

Τ ὴν ναῦν νῆυν καλοῦσι καὶ τὰς κλεῖδας κλᾶδας.

Γ αροξυτονοῦσι δὲ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τὰ εἰς αν λήγοντα τῶν ἀορίστων ἐστάσαν ἐφάσαν. καὶ τὰ εἰς ον δὲ λήγοντα παροξύνουσιν ἐλάβον ἐτρέχον ἐλέγον ἐφάγον.

Γ ερισπῶσι καὶ τὰ τοιαῦτα παιδῶν. ζωῶν. παντῶν.

Κ αὶ τοὺς μέλλοντας· τὸ δώσοισι· δωσοῦντι· καὶ τὸ λέξουσι λεξοῦντι προπερισπωμένως.

Γ ροπερισπῶσι καὶ αὐτοὶ τὸ ὅμοιος ὡς οἱ ἀττικοί. τὰς αἰτιατικὰς πληθυντικὰς ἀρσενικὰς τὰς εἰς ους ληγούσας διὰ τοῦ ος ἐκφέρουσι· τὼς καλός· τὼς σοφός· τὼς ἀνθρώπος· τὼς ἵππος. τὰ διὰ τοῦ ε ἐκφερό-

μενα

Item hæ, uertere in οῦς desinenteis genitiuos ab in ης rectis factos, in ῦς proprium hñt. ut Diogenes Diogenis, pro Diogenis.

H pro ει diphthongo utunt. uenisse, uenisse dicentes, subtrahunt aũt & ab infinitis ι. accepisse enim, ꝑ accepisse. & uenisse, pro uenisse. indormire, pro indormire. utunt & geminatione triũ consonantiũ, ut æoles. qm̃. unde. quãtum.

Deos, seos dicunt, ut lacedæmonii geminos iurantes, per seos aiunt, hoc est per deos.

Productiones ãbiguaꝝ ꝓpriæ linguæ Doricæ, ut æq̃lis marti a, pro ε sæpe utunt. alter, alter dicentes. & Diana, Diana.

Abscisiões ꝓpriæ ipsoꝝ sũt, ut Neptunũ, neptunũ. domũ, do. crimnum hoc est genus frumenti.

Additiones με syllabæ in iis, quæ apud nos in ναι desinunt, infinitis, Doriensium sunt, ut ascendere, pro ascendere.

Subtractiones δ ex genitiuis, qui per δ declinant paridis, paridis. & cornu, pro cornu Ionũ sunt proprietates linguæ, & Doriensium.

Acuta penultia scribũt Dores, & q̃litatis significatiua aduerchre, sapiẽter. cõpte. simpliciter dicẽtes. Quæ à nobis a- (bia pul cuta penultima sunt, circũflectũt sic oio. & in οι noia similiter. & participia, cũ añpenultimam acuunt, ipsi penultima acuta dicũt, ut philosophi Menelai. cupiti, significati.

Et participia in ῶν desinentia circũflexoꝝ in ᾶν faciunt finire ridens, agitans. ridens, agitans.

Nauem, nauem uocant. & claues, claues.

Acuta penult. proferunt, & tertias ꝑsonas in ᾶν desinentes Indefinitoꝝ. steterunt, dixerunt. & in ον desinentes acuta pen. acceperunt. cucurrerunt. dixerunt. comederunt.

Circũflectunt & huiusmodi pueroꝝ. troianoꝝ. omnium.

Et futura dabunt, dabunt. & dicent, dicent circunflexe.

Circũflectunt ipsi, & similis, ut attici. Accusatiuos plurales masculinos in ōις desinentes per ος, proferunt hos pulchros. hos sapientes. hos hoíes. hos equos. q p ε profe-

runtur imperatiua uerba p̄ ου proferunt. accipe, accipe. tange, tange.

Patrem, patrē nominant. tonsuras, tonsuras. Vidisti ionice, & ipsi corripiunt, Theocritus in Adoniazusis, q̄ scisti, & quæ dixisti, tu quæ uidisti ei, qui non uidit.

Ociosum per interpositionem, ociosum dicunt.

Et abundans, abundans dicūt. puellam, puellam dicunt.

Subiunctiuis utunt̄, pro indicatiuis. Theocritus, æquū, & frigidum anguem maxime timeo.

Sciunt, sciunt dicūt, & steterunt, steterunt. Theocritus, ut uera stant, ut uera se inuoluunt.

Animata, non intexta. sapiens res homo est.

Ex materialiū & ipsi ῑ abiiciunt. argenteus, & aureus dicentes. ex qui subiunctiuo articulo σ abiiciunt Theocritus. ter amabilis Adonis, q & in acheronte amatur.

Claudam, claudam dicūt. Ianuam claudito.

Defectiua ēt apud eos sunt. Quiescite ō infelices īefficacia garientes. turtures fastidio afficiunt lato ore p̄nuntiantes omnia.

Pelopōnisiace, pelopōnisiace dicunt.

Datiuos pluraleis ab in ευς rectis factos non sic proferunt, ut nos peleis, & regibus, sed ut primæ cōtractionū flexiōis noīa, ut ibi. n. demosthenib. datiuus pluralis, sic & hic. Theocritus, dorice loqui licet, puto, doriensibus.

Naturam, naturam dicunt.

Tardissimæ, tardissimæ īquūt. Theo. tardissimæ sup̄ horæ caræ, sed desyderabiles ueniunt oībus mortalib. sp aliqd ferētes.

Plathanum dicūt spēm uasis cuiusdā, in quo p̄parant placētulas.

Corripiunt & in as accusatiuos, ut nymphas, fontes. & participia, intelligens. faciens.

Et imperatiua uerba pronuntiata per ε tenuem per ου pronuntiant. tange, tange.

Peculiariter dicunt siculi ollam, ollam. & tunicam, tunicam. & matricem, matricem. mulierem, mulierem. cretenses semper, semper. Ibi, ibi. melius, melius dicunt. sine, sine. ipsum, ipsum. uertunt iidem & ις p̄positionis σ in υ, ut

in chorum,

μενα προστακτικὰ ῥήματα διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσι· λάβε, λάβον· θίγε, θίγον.

Τ ὸν πατέρα ἀπφὺν ὀνομάζουσι. τὰς κούρας κωάδας. τὸ ἴδες ἰωνικῶς καὶ αὐτοὶ συστέλλουσι. θεόκριτος ἐν ἀδωνιαζούσαις. ὧν ἴδες χ' ὧν εἶπας. καὶ ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.

Τ ὸν ἀργὸν κατ' ἐπένθεσιν ἀεργὸν λέγουσι.

Κ αὶ τὸ δεψιλὲς ἀδέσφασι. τὴν παῖδα παιδέφασι.

Τ οῖς ὑποτακτικοῖς χρῶνται ἀντὶ ὁριστικῶν. θεόκριτος· ἵππων καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω ἀντὶ τοῦ δέδοικα.

Τ ὸ ἵστασιν ἵσταντι λέγουσι· καὶ τὸ ἑστήκασιν ἑστήκαντι. θεόκριτος· ὡς ἔτυμ' ἑστήκαντι· καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδιδῦντι ἔμψυχ' οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τι χρῆμ' ὤνθρωπος.

Τ ὸν μετουσιαστικῶν καὶ αὐτοὶ τὸ ι ἀποβάλλουσιν ἀργύρεος καὶ χρύσεος λέγοντες. τοῦ ὃς ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τὸ σ ἀποβάλλουσι. θεόκριτος· ὁ τριφίλητος ἄδωνις ὃ κἠν ἀχέροντι φιλεῖται.

Τ ὸ κλείσω κλαξῶ λέγουσι. θεόκριτος· τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.

Τ ὰ ἐλλειπτικὰ καὶ παρ' αὐτοῖς εἰσι. παύσασθ' ὦ δύστανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

Τ ὸ πελοποννησιστὶ πελοποννασιστὶ λέγουσι.

Τ ὰς δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας οὐχ οὕτως ἐκφέρουσιν ὥσπερ ἡμεῖς ἱππεῦσι καὶ βασιλεῦσιν. ἀλλ' ἐπ' ἴσης τῷ δημοσθένει καὶ τοῖς ὁμοίοις. ὡς ἐκεῖ γὰρ ἡ δημοσθένεσι δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. οὕτω καὶ ἐνταῦθα θεόκριτος· δωριέσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς δωριέεσσι.

Τ ὴν φύσιν φυὴν λέγουσι.

Τ ὸ βράδισται βαρδίσται φασι. θεόκριτος· βάρδισται μακάρων ὧραι φίλαι. ἀλλὰ ποθειναὶ ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φέροισαι.

Γ λάθανον λέγουσιν εἶδος ἀγγείου τινὸς ἐν ᾧ σκευάζουσι πόπανα.

Σ υστέλλουσι καὶ τὰς εἰς ας αἰτιατικάς. οἷον νύμφας κρήνας. καὶ τὰς μετοχὰς νοήσας πράξας.

Κ αὶ τὰ προστακτικὰ ῥήματα ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσι. θίγε. θίγον.

Ι δίως δὲ λέγουσιν οἱ σικελοὶ τὴν χύτραν κύθραν. καὶ τὸν χιτῶνα κιτῶνα καὶ τὴν μητέρα, δελφίαν. τὴν γυναῖκα γύννην. κρῆτες δὲ τὸ διαπαντὸς αἰές. τὸ αὐτοῦ αὐτεῖ. τὸ βέλτιον βέντιον λέγουσι. τὸ ἔα. εὖα. τὸ ἑαυτὸν αὐσὸν τρέπουσιν οἱ αὐτοὶ καὶ τῆς ες προθέσεως τὸ σ εἰς ν. οἷον

ἐς χορόν ἐν χορόν. ἐς τὴν ἀγορὰν ἐν τὴν ἀγορὰν λέγοισι.

Καὶ τὸ εἴωθα ἤθω, καὶ τὸ εὐωχεῖσθαι εὐῶ.

Τὸ θουκυδίδης θευκυδίδης. τὸ θεοκράτης θευκράτης. τὸ θεόφραστος θεύφραστος. καὶ τὸ κρέα κρῆ. τὸ ἄκρατον ἄκρητον.

Τὸ κρείσσων κρέσσων. τὸ κελεύεται κέλεται. τὸ καταβαλεῖν καββαλεῖν.

Τοὺς σωροὺς τῶν ἀχύρων μύχωνας λέγοισι.

Καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτε τόκα. καὶ ἀντὶ τοῦ τῆμος ἦμος λέγοισι.

Τὸ οἴκαδε οἴκαδις. τὸ στάδιον, σπάδιον.

Τὸ μὲν μές. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ταύτας τούτας λέγοισι. καὶ τὸ ἔνδον ἔνδοι. τὸ κρανίον κράνον.

Αδέματον ψυχὴν τὴν νεκρὰν ἤγουν τὴν ἔξω τοῦ σώματος. καὶ ταῦτα περὶ τῆς δωρίδος. διαφέρει δὲ ἡ τῶν κρητῶν διάλεκτος. ἧπερ κυψέλλας ἐχρήσατο. καὶ ἡ λακώνων. ἧπερ ἀλκμὰν καὶ σώφρων. ἡ μέντοι πινδάρου καὶ σιμωνίδου καὶ βακχυλίδου. παντελῶς ἀγνοεῖται διὰ τὸ μὴ δωριεῖς εἶναι φύσει τοὺς ποιητάς. ἔχειν δὲ μόνην αὐτῶν τὴν διάλεξιν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΩΝΩΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ.

Τὰς εἰς ᾱς ληγούσας εὐθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ης ἐκφέρουσιν οἱ Ἴωνες, ἡρόδοτος, ὁ δὲ ἀρχίης καὶ λυκώπης μοῦνοι συμπεσόντες.

Ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ταῖς ληγούσαις εἰς οις προστιθέασι τὸ ι. ἡρόδοτος τοῖσι σαμίοισι.

Τὸ κλεισθέντες κληϊσθέντες λέγουσι. καὶ τὸ πηλειάδεω πηληϊάδεω. διαλύουσι γὰρ τὴν δίφθογγον εἰς ε καὶ ι. εἶτα ἐκτείνουσι τὸ ε εἰς τὴν η συλλαβήν. ὥσπερ τὸ ἱρεῖον ἱρήϊον λέγοισι.

Τὰς εἰς ων ληγούσας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν οἷον ὡρῶν θηβῶν πυλῶν ὡρέων καὶ θηβέων καὶ πυλέων λέγουσιν. ὅμηρος ὡς ἐκ πυλέων ἐξέσυτο. καὶ ἱπποκράτης αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων τίκτουσι νοσήματα.

Ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀρσενικῶν ὁμοίως γενικὰς τὰς ἐκ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ εων προφέρουσι περσέων λέγοντες καὶ νησιωτέων. ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον.

Ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τὸ ι προστιθέναι εἰώθασιν ὡς ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων. ἀλλὰ καὶ τῆς αι διφθόγγου τρέπειν τὸ α εἰς η εἰώθασιν. ὡς ἱπποκράτης ἐν τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσιν ὀξυρεγμίη ἐπιγε

in chorum, in chorum in forum, in forum dicunt.
Et consueui, consueui · & conuiuari, conuiuari ·
Thucydides, Theucydides. Theocrates, theucrates. Theophrastus,
Theuphrastus · & carnes, carnes. merum, merum.
Annulus, annulus. iubet, iubet. deiicere, deiicere.
Cumulos palearum mychonas dicunt ·
Et pro tunc, tunc. & pro quando, quando dicunt.
Domum, domum. stadium, stadium.
Quidem qdem · & ubi dicendū has, has inquiunt · & intus, intus · caluaria, caluaria ·
Incorporeā aiam mortuam, hoc est extra corp⁹ degentē. Et hæc de lingua dorica. Differt aūt cretensium dialectus, qua Cypselas usus est, & laconum, qua Alcman, & Sophron ·
Pindari tñ, & Simonidæ, & Bacchylidis oio ignoratur eo, qđ natura non sint Dorienses hi poetæ · hēant aūt solā ipsoꝶ locutionem ·

De Ionum lingua.

In ας desinentes rectos supra duas syllabas in ης proferunt Iones · Herodotus. Archias aūt, & Lycopes soli cum conuenissent.

Datiuis pluralibus, desinentib in οῖς addunt ι. Herodotus, Samiis.

Clausi, clausi dicunt. & pelidæ peleiadæ · dissoluunt. η diphthongū in ε & ι. deinde producunt ε in η syllabam, sicut uictima, uictima dicunt.

In ῶν desinentes genitiuos plurales fœmininos, ut horaꝶ, thebarum · portaꝶ · horaꝶ, & thebaꝶ, & portaꝶ dicūt. hom. sic fat⁹ ex portis impetū fecit · & Hippocrates, uariationes anni tempoꝶ pariunt morbos.

Sed & masculinoꝶ genitiuos ab in ης rectis factos per εῶν proferunt, persaꝶ dicentes, & insulanorum. Herodotus in tertia p initia Insulanoꝶ maxime locupletabātur.

Datiuis pluralib · fœmininoꝶ nominum non solum ι addere consueuerunt, ut in datiuis pluralib · masculinoꝶ nominum, sed αι diphthongi uertere α in η consuerūt, ut hippo · i diuturnis itestinoꝶ leuitatib. acida eructatio si sub-

ſequatur, antea quæ non fuerit, ſignum bonum
In ου deſinentes genitiuos ab in αο, aut ις rectis factos per εω proferunt. Ab iis, q in ας. herodotus, Tertio aūt ab Archia, q fuit pro ab Archia. ab iis aūt, q in ης Atridæ, prudentis. Subiunctiuis articulis, qui à uocali incipiunt, addunt τ, Iones, ut apud Herodotū. Ipſe qdem ad Tonos cōgreſſus ſum populo, de quo erat, p eo, qđ ē de quo erat & mandauit habentibus. pro quibus. (alibi qb.

ι addunt ῑ, ut oportet hoſpitem p̄ſentem amare, uolentem mittere. & ſi mihi hoſpitalia daret. Item marina fera. pro marina.

O adiiciūt ipſi ῡ. puella, puella. morbus, morbꝰ. mōs, mōs. ſolꝰ, ſolus. Dixerit qſpiam igiť, quomodo labor, & cædes nō aſſumit ῡ. non. n. dicūt labor, cædes. dicimus igiť, quod à uerbis laboro, & cædo deducta ſunt. ſolus aūt, & ſi à uerbo deductum, qm̄ trium generū̄ eſt, aſſumit ῡ. α in η uertunt. Iuno, Iuno. ſphæra, ſphæra. publica, publica. res, res.

In ους deſinentes genitiuos per εος, proferunt. eodem modo, & alios caſus non contractos, ſed integros faciunt, polycratem, & Demoſthenem dicentes.

Multum dicūt, nō multū, & multus, non multus. In præpoſitionem, in dicunt, ut attici.

Præſentib. ſimiliter & imp̄fectis p̄teritis, & participiis circūflexorū̄, & ut uniuerſaliter dicam oībus modis integre utunť, ut in Anacreonteis, ut uidetur audire. n. hæc loqui qſpiam, ſi uelit. & in oraculo, & non loquentem audio. Video, uideo dicūt α in ε uertentes. & utebanť, utebantur. Igiť, pro igitur dicunt Herodotus, & igiť inquiunt multi.

Sum, quod ſignificat ſum, ſū dicunt, & Hom. q nouit, p̄ntia & & futura, & præterita.

Tenues pro aſpiratis amant, q p̄uenerunt dicentes, & abierunt non in compoſitionib. ſolum, ſed & in colliſionibus. Herodotus, non potentes erant. Naues, naues dicunt.

In ος genitiuos ab in ευς rectis factos per ηος, proferunt, regis dicentes, & Pelei.

In ου deſinentes genitiuos ab in ος rectis factos per οιο proferunt. Menelai, Menelai. diuini, diuini.

In ος

νομένη πρόσθεν μὴ γενομένη σημεῖον ἀγαθόν.

Τ ἃς εἰς ου ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας ἢ εἰς ης εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ εω προφέρουσιν. ἀπὸ μὲν τοῦ εἰς ας ἡρόδοτος. ζήτω δ᾽ ἀπὸ ἀρχίεω γεγονέτι. ἀντὶ τοῦ ἀπ᾽ ἀρχίου. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης ἀζείδεω δαϊφρονος. τοῖς ὑποτακτικοῖς ἀορίστοις τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις προστιθέασι τὸ τ. οἱ ἴωνες ὡς παρ᾽ ἡροδότῳ. αὐτὸς μὲν ἐπεὶ χρόνους συνεγενόμην δήμου τοῦ ἦν. ἀντὶ τοῦ οὗ ἦν. καὶ ἀλλαχοῦ τοῖς ἐντελλομένοις ἔχουσιν ἀντὶ τοῦ οἷς.

Τ ὧν ε προστιθέασι τὸ ι. ὡς τὸ χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη εἰνάλιος θήρ. ἀντὶ τοῦ ἐνάλιος.

τῷ ο ἐπιβάλλουσι τὸ υ, κόρη, κούρη. νόσος, νοῦσος. ὄρος, οὖρος. μόνος, μοῦνος εἴποι τις οὖν. πῶς τὸ πόνος καὶ φόνος οὐ προσλαμβάνει τὸ υ. οὐ γὰρ λέγουσι ποῦνος. φοῦνος. λέγομεν οὖν ὅτι ἀπὸ ῥημάτων τοῦ πένω καὶ φενῶ παρήχθησαν. τὸ δὲ μόνος καίτοι ἀπὸ ῥήματος παραχθὲν. ἐπεὶ τριγενές ἐστι προσλαμβάνει τὸ υ. τὸ α εἰς η τρέπουσιν ἥρα ἥρη. σφαίρα, σφαίρη. δημοσία, δημοσίη. πρᾶγμα, πρῆγμα.

Τ ἃς εἰς ους ληγούσας γενικὰς διὰ τοῦ εος προφέρουσιν. ὡσαύτως καὶ τὰς ἄλλας πτώσεις οὐ συνηρημένας ἀλλ᾽ ἐντελεῖς ποιοῦσι πολυκράτεα καὶ δημοσθένεα λέγοντες.

Τ ὁ πολλὸν λέγουσιν. οὐχὶ τὸ πολύ. καὶ ὁ πολλὸς οὐχὶ πολύς. τὴν εἰς πρόθεσιν ες λέγουσιν. ὁμοίως τοῖς ἀττικοῖς.

Τ οἷς ἐνεστῶσιν ὁμοίως καὶ τοῖς παρατατικοῖς καὶ ταῖς μετοχαῖς τῶν περισπωμένων. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πάσαις ἐγκλίσεσιν ἐντελῶς κέχρηνται ὡς ἐν τοῖς ἀνακρεοντείοις. οἷον δοκέει κλύειν γὰρ ἤδη. λαλέειν τις ἐθελήσει. καὶ ἐν τῷ χρησμῷ. καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.

Τ ὁ ὁράω ὁρέω λέγουσι. τὸ α εἰς ε τρέποντες. καὶ τὸ ἐχράοντο ἐχρέοντο.

Τ ὁ ὦν ἀντὶ τοῦ οὖν λέγουσι ἡρόδοτος. καὶ ὧν φασι πολέες.

Τ ὁ ὦ ὃ σημαίνει τὸ ὑπάρχω ἔω λέγουσι. καὶ ὅμηρος ὃς ἤδη τά τ᾽ ἐόντα. τά τ᾽ ἐσσόμενα. πρό τ᾽ ἐόντα.

Τ ἀψιλὰ ἀντὶ δασέων ἀσπάζονται ἀπιγμένοι λέγοντες καὶ ἀπίκοντο οὐ μὴν δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. ἡρόδοτος, οὐκ οἷοί τε ἦσαν. τὰς νῆας νέας λέγουσι.

Τ ἃς εἰς ος γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ ηος προφέρουσι βασιλῆος λέγοντες καὶ πηλῆος.

Τ ἃς εἰς ου ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ οιο προφέρουσι. μενελάου μενελάοιο. θείου, θείοιο.

Τὰς εἰς ος ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ις εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ εος προφέρουσιν· ὄφις ὄφεος λέγοντες διὰ τοῦ ο μικροῦ. πρέσβις, πρέσβεος. μάντις, μάντεος. καὶ πόλις, πόλεος· ὡς ἐν ὀρέστῃ εὐριπίδης. ὃς αὖ δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ᾖ. καὶ ἔστιν ὁ στίχος τοὺς δάκτυλος. καὶ πάλιν ἐν ἄλλῳ δράματι. ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος.

Εἰώθασι συναρχομένους ποιεῖν τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν. ἐξ ὧν καὶ ἐγένοντο. οἷον τύπτε δ' ἐπιστροφάδην ἄορι θεῖνε. βῆ δ' ὁ γέρων. θῆκε δ' ἐπὶ φρεσὶ θεὰ λευκώλενος ἥρη. ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ἕλε τρίχας. καὶ τὸ καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσι. οὐδ' οὕτω γεραρὸν καὶ τὸ τοιοῦτοι εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν πάντες καὶ αὐτὸ θ' ἕλοντο. πρὸς δὲ καὶ νῆμε δεξάμενος πηλείδης ξέαν ἐνδυκέως. καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνε. καὶ τὸ ἔνθ' ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην. καὶ ξεινήϊα δῶκα. καὶ καθόλου εἰπεῖν αἱ συστολαὶ τῶν ἰώνων εἰσίν. ὡς τὸ νέας ἀμφιελίσσας ἀντὶ τοῦ νῆας καὶ ὄφεος καὶ πόλεος. ὥσπερ αἱ ἐπεκτάσεις τῶν ἀττικῶν. ὡς τὸ πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής. καὶ οὐδέ ποτ' ἐς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν. οἶμαι δ' ὅτι καὶ τὸ εὐωχία ἀττικῶς ἐκτείνεται καὶ γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὀχὴ γὰρ λέγεται ἡ τροφή. καὶ εὐωχία ἡ εὖ ἔχουσα τὸ σῶμα καὶ συγκρατοῦσα.

Καὶ τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν παθητικῶν ποιοῦσιν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν ἐνικῶν, καθ' ὑποστολὴν τοῦ τ. ὅμηρος γνώσεαι ἀτρείδην ἀγαμέμνονα τὸν περὶ πάντων ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, καὶ αὖθις τέως μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων τὴν σὴν ἔδεαι κραδίην.

Ὡσαύτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας εὐθειῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διὰ τοῦ τος κλινομένων καθ' ὑποστολὴν τοῦ τ κρέαος γέραος λέγοντες.

Τὸ τε πλεονάζει παρ' αὐτοῖς καὶ παρέλκει· ὡς ἡρόδοτος ἐπεί τε ἐγένετο ταῦτα. ἀντὶ τοῦ ἐπεί.

Τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς τῶν οὐδετέρων διὰ τοῦ εος προφέρουσι. καὶ πάσας δὲ πτώσεις τῶν τοιούτων ἐντελῶς προάγουσιν. οἷον τείχεος. βέλεος. καὶ ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε ζεύς.

Τῷ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κεχρῆσθαι εἰώθασιν. οἷον πόσα, κόσα. ὅπως, ὅκως. ὁπόσα, ὁκόσα. οὐ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις. τρέπουσι δὲ καὶ τὰ δασέα εἰς ψιλά. καὶ τὰ ψιλὰ εἰς δασέα. οἷον χιτών, κιθών. ἀκάνθιον, ἀχάντιον. καὶ βάτραχος βάθρακος. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ ω ἀντὶ τοῦ α ἔσθ' ὅτε χρῆσθαι αὐτοὺς λέγουσιν ὤνθρωπον τὸν ἄνθρωπον.

In ος desinentes genitiuos, ab in ις rectis factos per εος proferunt. anguis, anguis dicentes p ο paruum. senex, senis. uates, uatis. & ciuitas, ciuitatis. ut in Oreste Euripides. Qui possit, ciuitatis in q̃ magistratib⁹ sit, & ẽ terti⁹ pes dactylus, & rursus in alia fabula. seuit anguis in terra sementem.

Solent eodem modo incipientia facere p̃terita, quo p̃sentia, ex quibus ea facta sunt. ut uerberabat cõuersim. ense percellebat. iuit ãt senex. posuit ãt ĩ mẽte dea cãdidis ulnis Iuno. flauos ex capite cepit capillos, & pulchrũ sic ego nõ dum uidi oculis, neq; sic uenerabilẽ, & tales si mihi uiginti occurrissent, oẽs utiq; ibi piissent. p̃terea aũt & me accipiẽs susceptũ pele⁹ nutriebat accurate. & tuũ clientẽ noĩauit. & tũc ulyssem ego uidi, & munera dedi, & ut uniuersaliter dicã, correptiones Ionũ sunt, ut naues oĩ ex p̃te uolutabiles, p naues. & anguis, & ciuitatis. sicut productiones atticoꝝ. ut uersaẽ qdam hic senex marinus uerax, & nunq̃ in foro uersabaẽ gloriosos uiros faciente, puto qđ & conuiuium attice pducitur, & scribitur per o magnum, cibus. n. diciẽ nutrimẽtũ, & cõuiuiũ, qđ bñ hẽt corpus, & continens.

Secundas p̃sonas singulares passiuoꝝ faciunt ex tertia p̃sona singulari, per subtractionem τ. Hom. cognosces atridẽ Agamẽnonẽ, quẽ supra oẽs Iupiter ĩmisit in laborib. oĩo & rursus quousq; plorãs, & dolens tuũ deuorabis cor.

Similiter & gtõs à rectis in ας neutroꝝ nominum per τος declinatoꝝ p subtractionem τ, cornu præmii dicentes.

τὲ abundat apud eos, & supfluũ ẽ, ut Herodot⁹, postq̃q; facta sunt hæc, pro postq̃.

In οῦς desinentes gtõs neutrorum per εος proferunt, & omnem casum huiusmodi integre præagunt, ut parietis. sagittæ. Et Hectorem ex sagittis subduxit Iupiter.

K. pro π in interrogatiuis, & relatiuis uti solent. ut quot, quot. quomodo, qũo. quot, quot, nõ tñ in aliis. uertunt aũt & aspiratas in tenues, & tenues in aspiratas. ut tunica, tunica. spinula, spinula. & rana, rana, & similia.

ω pro α aliquando uti eos dicunt. hominem, homi-

Pagina secunda uer.16.legendum est πλουτάρχου non εὐσταθίου.& totus tractatus corrigendus est, quẽadmodum inprimendum curauimus in medio latinæ interpretationis quaternionis p̃cedentis.nacti.n.correctum exemplar, iterũ eum tractatum iussimus imprimendum.

O.3 pag.2.uer.15.scrib.τὸν εἰπόντα τὸ πρᾶγμα. quod erratum ex exemplaribus emanauit.uer.19 scri.καὶ αὖ αὐτοῖς.uer.21 post ἐλπίδος, adde, ἀντὶ τοῦ μὴ ψευσάσης.uer.29 scrib.ὁμοίως.

O 4 pag.2.uer.4 dele ἄδου, & substitue διδασκάλου, uer.6.post καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἡ πεῖρα, λείπει, καλῶς ἂν εἴη. quãq̃ huius additionis latinum impressum est uersu sequenti post bellũ inferrent. quãq̃ & post πολεμεῖν potes illud addere tuo arbitratu. nihil. n.refert. uer.10.post ἀγάπησιν adde λέγουσιν.uer.18.scri.ὅπου δεῖν.uersu 20 χρῆσθαι τῷ οὐδὲν.26 sci.κλίνεται.uer.28.scr.καὶ ἀντὶ τῶν θηλυκῶν. 31 scri.ὅσημέραι.33 post θάλατταν adde ἀντὶ τοῦ σοι.

O 5 pag.i.uer.7.& 8 scr.ἀνύτειν, ἀνύτομεν, unico τ.uer.34.leg. οὐρανὸν εὐρύν.Pap.2.uer i.post μορφαὶ adde καὶ ibidem, scri.ἡμέρα ὥσπερ τῷ πάθει.uer.24 dele μοι & substitue μιν.uer.30 post εἰς adde. ἡ.uer.32 dele περὶ τὴν, & adde περιττήν.

o 6 pag.secũda, uer.18 le.κατόπιν.uer.25, & 26 leg.εἰ μηδέποτε.

o 7 pagina.i.uer.1.post εἰπεῖν adde θέλοντα.uer.2 leg. ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦδε.uer.5.dele κάταντες, & scri.κάτα.quod significat proprie ἐξ.ἐπί.ἐκ.& εἶτα.in latina tralatione è regione dele signum interrogationis.uer.25 scri.κλεόκριτον.uer.31.post μείζονας, adde χείρονες.uer.35 scr.πειραιᾶ.pag.2 uer.6 scri.ἄνθρωπος.

o 8 pag.i.uer.7 scri.καὶ θύρσιδος ἀλλὰ φωνά.uer.20 scrib.τῆς αὐδιφθόγγου.uer.34.scrib.σκήπτρω.pag.2.uer.11.scribe παντᾶ.

π.1.pag.1.uer.15.scri.τῷ οἱ ἄρθρῳ.uer.27.scri.συγκόπτουσι, καὶ uer.34.scri.διὰ τοῦ η γράφουσιν.pag.2.uer.30.scr.ἄγαγε λύσας.

π.2.pagina.i.uer.i.distingue sic, ποτῶν ῥέουσαι.uer 6.emenda νύμφα γαμεθεῖσ' ἀνάχοιρο.uer.10, scrib.τὸ κιγκλίζειν ἀντὶ τοῦ κινεῖν. uer 17 scrib.τὸ βωστρίσομεν ἀντὶ τοῦ.uer.25.post βραχὺ adde ὁ.uer. 27 distingue, ἐπιφαύειν, λώϊκα.Pagi.secunda uer.i.scrib.ἔτι.uer. 6 scr.οὐδὲν.uer.11.scrib.οἷον ἴσως.uer.24 scri.ὅταν παροξύνωνται. uersu 27 scri.ἐλῶν ἐλαῦ.sine aspiratione.

π.3.pag.i.uer.4.scrib.ὧν εἶδος.uer.5.dele καὶ,ut sit dactylus εἰ-

πας ἰδδῖσα· uer.7 ſcr. τῶ παῦδε, παῦδέ φασι· uer.13. ſcr. τῶν μεχρυσι ασιηκῶν. uer. 18. ſcr. ζυγόνδε ἐκκυδύσαν π· pag. 2. uer. 36 ſcr. ὀξυρεγμίη.

π·4 uer 1. diſtingue ſic, ἐπιγενομένη, πρόσθεν μὴ γενομένη, σημεῖον ἀγαθόν uer. 24 corrige κλύειν γαρ ἤδε· uer. 29 πάτ' ἐασόμενα, Pagi. 2. uer 5. poſt δάκτυλος adde ὁ δὲ τέταρτος ἴαμβος· uer. 9· ſcrib. ἐλε, ibidem ſcribe ὀφθαλμοῖσι· uer. undecimo ſcribe καυθ' ὄλοντο·

π·5· pagina. i· uer. 2. ſcrib. αὐτῇ μόνων τῶν εὐθειῶν. uerſu 26. diſtingue ἰωνων εἰσὶν ἴδιαι· pagi· 2· uer· 2· ſcrib· τετύκοντο τε· uer· 9. ſcribe χρύσεος. uer· 10. ſcrib. περὶ στήθεσι δαΐξαι. uer· ultimo, ſcribe ἐγχρίπτων τῇ θηλέη.

π 6 pag· i. uer. 4· ſcrib. οἷον ἕως, ἕως. uer· 29. diſtingue γινομένων, ἧς. uer. 30. poſt τῶν αἰολικῶν adde, ἰώνων ἴδιαι· uer. 34. ſcrib. οἱ ἴωνες. Pagina· 2. uer. 4. ſcrib· χρῶνται αὐτῷ·

Quoniam aũt folio ſexto, pagina ſecunda, cuius nunc adnotant̃ errata, fit mentio de figuris quibuſdam, quæ fiũt in media dictione, operæpretiũ uiſũ eſt, qd illæ interſe differant, paulo cumulatius dicere· Sũt ãt hæ Parectaſis, ſeu Epectaſis. Syncopa. Parẽtheſis. Ellipſis. Parẽptoſis. Ecthlipſis. Diplaſiaſm⁹ · Parellipſis.

Parectaſis fit, quoties in media dictione uel cõſonans cũ uocali, uel ſola uocalis ponit̃ faciẽs ſyllabã· ut ἔτυμος, ἐτήτυμος. σωρός, σωρεός· hanc figuram Appollonius, & Tryphon περὶ πάθων τῶν λέξεων ἐπέκτασιν uocant. Eſt huic contraria Syncopa, quæ fit quoties è medio dictiõis uel aufert̃ cõſonans cũ uocali, uel ſola uocalis faciens ſyllabã. ut ὄπατρος, pro ὁμόπατρος· πατρὸς, pro πατέρος.

Parentheſis fit, quoties in medio dictionis ponit̃ uocalis non faciens ſyllabã, ut μοῦνος, pro μόνος· πλείονες, ꝑ πλέονες· Eſt huic contraria Ellipſis, q̃ fit, quoties è medio dictionis abiicit̃ uocalis nõ faciens ſyllabam. ut γεραὸν, ꝑ γεραιόν. ἑτάρος, pro ἑταῖρος·

Paremptoſis ſit, quoties in medio dictiõis addit̃ conſonãs nõ faciens ſyllabam. ut ἀλκυδὼν, pro ἀλκυών· πτόλις pro πόλις. λεγόμεσθα pro λεγόμεθα· Eſt huic cõtraria Ecthlipſis, q̃ fit, quoties è medio dictionis aufert̃ cõſonans non faciens ſyllabã, ut σκηπτοῦχος, σκῆπτον. pro σκηπτροῦχος, σκῆπτρον.

Diplaſiaſmus fit, quoties eadẽ conſonans geminat̃ in medio dictiõis nõ faciens ſyllabã, ut ὅττι pro ὅτι · ὅσσον pro ὅσον· ἔλλεισεν

Quære reliquum in medio ſequentis quaternionis.

nem. & prandium, prandium. ego aũt puto ex collisione in solis rectis hoc facere eos, & in uocatiuis quemadmodum & attici faciunt. principio Herodotus in uocatiuo sic inquit, ὁ homo, ne occide Crœsum, & rursus alibi, ὁ rex Hercules, ꝑ ὁ Rex. & Sophocles. Sed. n. ὁ rex neq̃ q̃ germiauerit qdẽ mamale rẽ gerẽtib. sed loco mouet, & Hom. extrem⁹ uir (net mens optimus ĩpellit solipedes equos, ꝑ optimus. nã ῶ & ᾶ in ω magnũ cõtrahit, & collidit. & o, & α in ῶ magnum contrahũt, ut boax box, piscis gen⁹ & ᾶο in ῶ magnũ cõmiscet, ut arma, arma. & qm̃ arma aspirat uertit τ in θ. hoc uero atticum est. si. n. esset Ionicum non uersũ eẽt. qa tenuib. gaudent Iones.

ω pro α in diphthongo utunt ipse dicentes pro ipse. & admiratus, pro admiratus. hinc puto & scrinium Ionice sic dictum, scrinium, qđ sit ab origine uocabuli. quod uesteis continet arca.

Incidere, & diuidere dictiones ionũ ꝓprium. ubi. n. dicẽdũ pelopõnesus, pelopos insula dicũt. & ubi dicendum capream, capram syluestrem.

Acceptiones infinitoꝝ, ꝑ imperatiuis Ionum sunt. Homerus, omnia ualde uere narra, pro narra, & experiri aũt, ut Troiani gloriosos Achiuos, pro experire, & innumera alia huiusmodi apud Homerũ, & Hesiodũ inueniemus.

Acceptiões masculinoꝝ pro fœmininis Ionũ sũt, ut illud, cũ illis aũt sese oblectantib. niger aduesper uenit, pro uespera.

Diuisiões in ει desinẽtiũ singulariũ datiuoꝝ ionũ sũt, ꝓpriæ, sagittæ, sagittæ. & hastæ, hastæ.

In ῶ desinentia fœminina in accusatiuo in ουν finiũt, ut latonam, latonam. sapphonem, Sapphonem.

I extrahunt Iones interdũ ex dictionibus. nam laborare, laborare dicunt.

Præuenimus dicendo, ꝙ ionũ est scribere, & dicere anguis, & ciuitatis. nunc aũt dicimus, qđ cõib. ipsoꝝ genitiuis utunt iones, & præcipue Homerus, ex agro procul ab urbe, & hippocrates. tabe laborãti si ꝓfluuiũ uentris supuenerit, mortale est.

θρωπον· καὶ τὸ ἄριστον· ὤριστον. ἔστω δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνον τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν· ὥσπερ καὶ οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν· αὐτίκα ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς οὕτω φησίν. ὤνθρωπε μὴ κτεῖνε κροῖσον· καὶ αὖ ἀλλαχοῦ· ὦναξ ἡράκλεις ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ καὶ σοφοκλῆς. ἀλλὰ γὰρ ὦναξ οὐδ' ὅς ἂν βλαστῇ μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται καὶ ὅμηρος λοισθος ἀνὴρ ἄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους. ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος. τὸ γὰρ ω καὶ α εἰς ω μέγα κιρνᾶται ἢ συναλοίφεται· καὶ τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα κιρνῶσιν· ὡς τὸ βόαξ βῶξ· καὶ τὸ αο εἰς ω μέγα κιρνᾶται. οἷον τὰ ὅπλαθ' ὤπλα· καὶ ἐπειδὴ τὸ ὅπλον δασύνεται. τρέπεται τὸ τ εἰς θ. τοῦτο δὲ ἀττικόν ἐστιν· εἰ γὰρ ἦν ἰωνικὸν οὐκ ἂν ἐτράπη. ἐπεὶ τοῖς ψιλοῖς χαίρουσιν ἴωνες.

Τὸ ω ἀντὶ τοῦ α ἐν τῇ διφθόγγῳ χρῶνται· ωὐτὸς λέγοντες ἀντὶ τοῦ αὐτός· καὶ θωυμάσας ἀντὶ τοῦ θαυμάσας ἐντεῦθεν οἶμαι καὶ τὸ φωριαμὸς ἰωνικῶς οὕτω λέγεσθαι φαριαμὸς ὢν ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας ἢ τὰ φάρεα περιέχουσα κιβωτός.

Τὸ τέμνειν καὶ διαιρεῖν τὰς λέξεις ἰώνων ἴδιον· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν πελοπόννησος πέλοπος νῆσος λέγουσι καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν αἴγαγρον αἶγα ἄγριον.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν ἰώνων εἰσίν. ὅμηρος πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε καὶ πειρᾶν δ' ὥς κεν τρῶες ὑπερκύδαντας ἀχαιοὺς ἀντὶ τοῦ πειρῶ καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα παρ' ὁμήρῳ καὶ ἡσιόδῳ εὑρήσομεν.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν ἰώνων εἰσὶν ὡς τὸ τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ει ληγόντων ἐνικῶν δοτικῶν ἰώνων εἰσίν· ἴδιαι βέλεϊ βέλει καὶ ἔγχεϊ ἔγχει.

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ αἰτιατικῆς εἰς ουν περατοῦσιν οἷον λητὼ λητοῦν· σαπφὼ σαπφοῦν.

Τὸ ι ἐξαιροῦσιν οἱ ἴωνες ἐνίοτε τῶν λέξεων· τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέεσθαι φασίν.

Ἐφθάσαμεν εἰπόντες ὅτι τῶν ἰώνων ἐστὶ τὸ γράφειν καὶ τὸ λέγειν ὄφεος καὶ πόλεος· νῦν δὲ φαμὲν ὅτι καὶ ταῖς κοιναῖς αὐτῶν γενικαῖς χρῶνται οἱ ἴωνες καὶ μάλιστα ὅμηρος ἐξ ἀγροῦ νόσφι πόλιος. καὶ ἱπποκράτης ὑπὸ φθίσιος ἐχομένῳ διάρροια ἐπιγινομένη θανάσιμος.

Α ἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων ἰώνων εἰσίν· ὡς τό, πετύκον τότε δαῖτα.

Τ ῇ μεταθέσει τῶν στοιχείων ἰὰς χρῆται. οἷον κραδίην ἀντὶ τοῦ καρδίαν· ἀτραπιτὸς, ἀντὶ τοῦ ἀταρπιτός.

Τ ὸ δὲ διπλοῦν σ εἰς ξ τρέπουσιν ἴωνες. τὰ δισσὰ γὰρ διξὰ καὶ τὰ τρισσὰ τριξὰ λέγουσι.

Τ ὸ ι ὑπεξαιροῦσι πολλάκις τῶν λέξεων αὐτίκα. ἡροδότου ἁλικαρνασσῆος ἱστορίης ἀπόδεξις· ἀντὶ τοῦ ἀπόδειξις. ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπεξαιρεῖν τῶν κτητικῶν τὸ ι τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον ἀργύρεος χρύσεος. ὅμηρος ἑκτόρεόν τε χιτῶνα περὶ στήθεσι δαΐξαι.

Τ ὰς εἰς ες ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν· εἰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς εὺς εὐθειῶν γίνονται διὰ τοῦ ῆες ἐκφέρουσι. βασιλῆες ἱππῆες. δι' ὅτι καὶ τὴν γενικὴν οὕτω προφέρουσιν εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἢ εἰς υς διὰ τοῦ ε. οἷον ἀληθὴς ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν παρ' ἡμῖν μὲν ἀληθεῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἰωνικῶς δὲ ἀληθέες. καὶ πάλιν πολὺς πολέες. ὡς τό πολέες δέ μιν ἠρήσαντο φέρειν. καὶ ὀξέες ἧλοι.

Δ ιαπορήσειε δ' ἄν τις. πῶς τὰς γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ῦς εὐθειῶν οὐ προφέρουσι διὰ τοῦ ῆος. οἷον ἡδῆος ὀξῆος ὥσπερ βασιλῆος καὶ οἰκῆος. ἔστιν οὖν εἰπεῖν. ὅτι οὐδέποτε ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς μείζων θέλει εἶναι τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας ἐπὶ τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων οἷον αἴας· ἡ εὐθεῖα τὸ ας ἔχει φύσει μακρὸν ἡ δὲ αἴαντος γενικὴ θέσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν· ἀλλὰ καὶ ἡ λάχητος φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν. ἢ οὖν ἴση ὀφείλει εἶναι ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας· ἢ ἐλάττων ὡς ἐπὶ τοῦ αἴαντος καὶ χαρίεντος καὶ λέων λέοντος. οὐδέποτε δ' ἐμείζων. ἐπεὶ οὖν τὸ πηλεὺς καὶ τὰ ὅμοια εἶχον τὴν λήγουσαν μακρὰν ἐποίησαν καὶ οἱ ἴωνες τὴν παραλήγουσαν μακρὰν τῆς γενικῆς ἵνα ᾖ ἴση τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας μὴ οὔσης ἐντεῦθεν τοῦ κανόνος παραβάσεως. ἐπὶ δὲ τοῦ ἡδὺς οὐκ ἠδυνήσαντο τρέψαι τὴν γενικὴν τοῦ ἡδέος εἰς η. οὕτω γὰρ ἂν εὑρίσκετο μείζων ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας. ἐπεὶ ὁ ἡδὺς βραχεῖαν ἔχει τὴν λήγουσαν καὶ ὀξὺς καὶ τὰ ὅμοια. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα μετὰ διχρόνου ἀποβολῇ τοῦ σ τὸ οὐδέτερον ποιοῦντα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον ὁ μέγας, τὸ μέγα. ὁ ἡδὺς, τὸ ἡδύ.

Τ ῆς θηλείας τὸ ι ἐξαιροῦσι καὶ ἐπὶ πάσης πτώσεως τοῦτο ποιοῦσιν. ἡρόδοτος τῶν θηλέων ἵππων μίαν τὴν ὁ δαρεῖος ἐς τὰ μάλιστα ἔστεργε. καὶ πάλιν ἐξ χρίππων τῇ θηλέῃ.

Geminationes in secundis indefinitis ionum sunt, ut hoc, parauerunt'q; epulum.

Transpositione literarum Ionica lingua utitur ut cor, pro cor. uia, pro uia.

Duplex ασ in ξ uertunt Iones σσ duplicia. n. duplicia, & triplicia, triplicia dicunt.

I subtrahũt sæpe ex dictióib. pricipio. Herodotus Herodoti halisei, historiæ demõstratio, p stratio. sed & subtrahere (carnaex possessiuis ι ionum est. ut argenteus. aureus. Homerus, hectoream'q; loricam in pectoribus scindere.

In ες desinentes rectos plurales, si ab in ευς rectis fiunt, per ηες proferunt. reges, eqtes. qm̃ & genitiuũ sic proferunt. si uero ab in ης, uel in υς per ε, ut uerus, rectus singularium, & rectus pluralium apud nos ueri per ει diphthongum, ionice aũt ueri. & rursus multus, multi. ut illud, Plures ãt ipm optauerũt gestarẽ, & acuti claui.

Dubitauerit aũt qspiam, qũo genitiuos ab in υς rectis non proferunt per ηος. ut iucundi, acuti. sicut regis, & domectici. est igit dicendũ, qd' nunq̃ penultima genitiui maior uult esse ultima nominatiui in iis, quæ inæqualiter declinant, ut aiax. rectus ας hẽt natura longum. aiacis aũt genitiuus longam hẽt penultimam. sed & lachetis natura longam penultimam. aut igit æqualis debet esse penultima genitiui ultimæ recti, aut minor, ut in aiacis, & gratiosi, & leo, leonis. nunq̃ aũt maior. Quoniam igitur Peleus, & similia habebant ultimá longam fecerunt. & Iones penultimam longam genitiui, ut sit æqualis ultimæ nominatiui, cũ nõ fieret ex hoc regulæ trãsgressio. In iucũdus ãt non potuit uertere genitiuũ Iucundi in η. sic. n. inueniretur maior penultima genitiui ultima recti. quoniam iucundus breuem habet ultimá, & acutus. & huiusmodi. In σ. n. desinentia cum ambigua p abiectionẽ σ neutrorum faciẽtia correptam hñt ambiguam. magnus, magnum. suauis, suaue. ex fœmina ι extrahunt, & in omni casu hoc faciunt. herodotus, fœminarum equarum unam, quá Darius pcipue amabat. & rursus, appropinquans fœminæ.

Nō ꝓnuntiatū ī ꝓnūtiare solēt. Hom. cœnaculū cū ascēdisset, & paternus est amicus. & Hesiodus, Indigere absentis.

Additiones ī τῶ ε sequente uocali, uel una immutabilium ionum sunt, ut quousq;, quousq;. uacua, uacua. & hospes, ꝓ hospes.

Mutare οῖ diphthongum in ες syllabam ionum est. Homerus, cōcordes socii, pro cōcordes, tractores curruum equi, pro tractores curruum.

Immutationes η in α breue ionum sunt, mugiens, ꝓ mugiens. & oblitus, pro oblitus, & inobliuiscibilis, pro inobliuiscibilis. Siqs aūt dicit, qūo aliâs α in η uertunt, ut iuno, iuno. titan, titan. aliâs η in α: scito, quod ᾱ in η̄ uertunt, cum est α longum. α aūt in η nō generaliter. sed cū est α breue. Immutationes aūt breuis α in η posterioꝶ ionū sunt, ut hæc igitur ad ueritatem tendunt.

Exēptōes eaꝶ, q̄ i pricipio sūt cō sonātiū, ionū sūt. libaī, libare. terra, terra. grauis, grauis. sp ων syllabam abundantem ponūt inter præpositiones extraxerunt. deuorarunt.

Primas uocales literas ex dictionib. extrahunt Iones. ille, ille. festus dies, festus dies.

Composita uerba dissoluunt, & interponunt noīa, ut Leo, q de taurum uorauit, ꝓ q deuorauit. inter aūt fecit Eetionem, pro interfecit.

Præuertere dictiones Ionum est proprium, aues ceu, & quo in multum laboraui.

Hyperbata Ionum sunt, ut, sed postq̄, trans'q; palos, & fossam ierunt, hoc est transierunt.

Diuisiones in ως desinentium aduerbioꝶ, quæ à genitiuo plurali fiunt, cuius rectus singularis in ης terminatur, & in ους hēt genitiuū singularem ionū ꝓpriæ. ut pius pii. genitiuus pluralis pioꝶ. & mutatione υ in σ pie. uerus, ueri. genitiuus pluralis, ueroꝶ, & mutatione υ in σ, uere. & id genus alia. hæc igiť, & huiusmodi diuidunt Iones, ut noīa, uere dicentes, & ueraciter, & pie. In sanctis tn̄ sancte. & iustoꝶ, iuste. & mirorum mire non etiam. horum. n. genitiui nō in ους desinūt, ut sint

Τ ὸ μὴ ἐκφωνούμενον ῑ ἐκφωνεῖν εἰώθασιν· ὅμηρος ὑπερῷον εἰσαναβᾶσα καὶ πατρώϊος ἐστὶν ἑταῖρος. καὶ ἡσίοδος χρηΐζειν ἀπιόντος·

Α ἱ προσθέσεις τοῦ ῑ τῷ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος ἢ ἑνὸς τῶν ἀμεταβόλων ἰώνων εἰσίν· οἷον ἕως εἵως. κεινή, ἀντὶ τοῦ κενή· καὶ ξεῖνος ἀντὶ τοῦ ξένος·

Τ ὸ μεταλλάττειν τὴν οι δίφθογγον εἰς τὴν ες συλλαβὴν ἰώνων ἐστίν· ὅμηρος ἐρίηρες ἑταῖροι ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι· ἐρισάρματες ἵπποι ἀντὶ τοῦ ἐρισάρματοι.

Α ἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ η εἰς ᾱ βραχὺ ἰώνων εἰσίν, μεμακυῖα ἀντὶ τοῦ μεμηκυῖα· καὶ λελασμένος ἀντὶ τοῦ λελησμένος· καὶ ἄλαστος, ἀντὶ τοῦ ἄληστος. εἰ δέ τις λέγει, πῶς πῇ μὲν τὸ ᾱ εἰς η̄ τρέπουσιν. ὡς ἥρα, ἥρη. τιτάν, τιτήν. πῇ δὲ τὸ η̄ εἰς ᾱ; ἴστω ὡς τὸ μὲν ᾱ εἰς η̄ τρέπουσιν, ὅτε ἐστὶ τὸ ᾱ μακρόν. τὸ δὲ η εἰς ᾱ, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ὅτε ἐστὶ τὸ ᾱ βραχύ. αἱ δὲ ἐναλλαγαὶ τοῦ βραχέος ᾱ εἰς η̄ μεταγενεστέρων ἰώνων εἰσίν. ὡς τάδε δὴ ἐς τὴν ἀληθείην ἥκουσιν·

Α ἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων ἰώνων εἰσίν. οἷον λείβειν εἴβειν. γαῖα αἶα. δεινός, εἰνός·

Α εὶ τὴν ων συλλαβὴν περιττὴν τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων ἐξ ὧν εἷλον καὶ ἀπ' ὧν ἔδοντο.

Τ ὰ πρῶτα φωνήεντα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦσιν οἱ ἴωνες ἐκεῖνος, κεῖνος. ἑορτή, ὁρτή·

Τ ὰ σύνθετα ῥήματα διαλύουσι, καὶ μεταξὺ τιθέασι, τὰ ὀνόματα. οἷον λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς· ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς· κατὰ δ' ἔκτανεν ἠετίωνα ἀντὶ τοῦ κατέκτεινε.

Τ ὸ ἀναστρέφειν τὰς λέξεις ἰώνων ἐστὶν ἴδιον οἷον ὄρνιθες ὣς καὶ ᾧ ἔπι πολλ' ἐμόγησα·

Κ αὶ τὰ ὑπερβατὰ ἰώνων εἰσίν· οἷον αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν ἤγουν διέβησαν.

Α ἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ως ληγόντων ἐπιῤῥημάτων τῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γινομένων. ἧς ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν εἰς ης περατοῦται καὶ εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν. οἷον εὐσεβὴς εὐσεβοῦς. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν εὐσεβῶν καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς σ εὐσεβῶς. ἀληθὴς ἀληθοῦς· ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀληθῶν· καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς σ ἀληθῶς. καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως. ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα διαιροῦσιν οἱ ἴονες ὁμοίως τοῖς ὀνόμασι ἀληθέως λέγοντες καὶ ἀτρεκέως καὶ εὐσεβέως. τῶν μέντοι τῶν ὁσίων ὁσίως καὶ δικαίων δικαίως· καὶ θαυμαστῶν θαυμαστῶς οὐκ ἔτι· τούτων γὰρ αἱ γενικαὶ οὐκ εἰς ους λήγουσιν· ἵνα ὦσι

διῃρημένα καὶ κατὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα.

Οἱ μὲν δωριεῖς ὡς εἴρηται ἐκτεινομένῳ χρῶνται τῷ ᾱ τρέποντες τὸ η̄ εἰς αὐτό· οἷον ἥλιος ἅλιος. νῆσος, νᾶσος· σελήνη, σελάνα· οἱ δὲ ἴωνες συστελλομένῳ χρῶνται αὐτό· καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν καὶ προσθέσει καὶ ἀφαιρέσει καὶ ἐπεκτάσει κέχρηνται καὶ συγκοπῇ. ἔστι δὲ ἡ μὲν πρόσθεσις τῇ ἀφαιρέσει ἐναντία. ἡ δὲ ἐπέκτασις τῇ συγκοπῇ· καὶ πρόσθεσις μέν ἐστιν, ὅταν ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τοῦ ὀνόματος παραληφθῇ τι στοιχεῖον· οἷον ἕνεκα εἵνεκα καὶ ἴλιον εἴσω· ἀντὶ τοῦ ἔσω· μόνος μοῦνος· ὅλος οὖλος. ταῦτα δ' ἐγὼ προσθέσεις οὐ λέγω ἀλλὰ παρενθέσεις· ὡς καὶ ἐκεῖνα ἔνατος εἴνατος. πνέοντες πνείοντες· ὡς ὅμηρος οἱ δ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες ἀχαιοί· καὶ ἡ μὲν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός. πρόσθεσις δὲ λέγεται ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον· οἷον σταφὶς, ἀσταφίς· πᾶς, ἅπας. ἔστι δὲ κοινὸν καὶ ἀττικόν· καὶ ἥ τε τοιαύτη πρόσθεσις· καὶ ἥ τε παρένθεσις τῶν ἰώνων ἐστίν. ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τούτοις. ἔστι δὲ ἐναντία μὲν ὡς εἴρηται ἡ πρόσθεσις τῇ ἀφαιρέσει. ἡ δὲ παρένθεσις τῇ ἐλλείψει. ἔστι δὲ ἀφαίρεσις ἡ κατ' ἀρχὰς ἄρσις. ἐκεῖνος, κεῖνος. ἐκεῖσε, κεῖσε· ἑορτή, ὀρτή. Ἔλλειψις δὲ ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν· οἷον αἰμύξαι, ἀμύξαι. ἔστι δὲ κοινὸν καὶ ἀττικόν, ταῦτα μὲν ἴδια ἰώνων εἰσίν. ἥ τε πρόσθεσις λέγω καὶ ἡ ἔλλειψις· καὶ ἡ παρένθεσις. καὶ ἀφαίρεσις. καὶ ἔτι συγκοπή· ἥτις ἐστὶν ἐναντία τῇ ἐπεκτάσει. Ἔστι δὲ συγκοπὴ μὲν ἔνδεια μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον τῆς λέξεως. οἷον οἴμημα οἶμα. κακόμορος, κάμμορος· ἐξαίρετος, ἔξαιτος.

Παρέκτασις δὲ πλεονασμὸς μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον· οἷον ἀδελφός, ἀδελφεός. ἔτυμος, ἐτύτημος. ἔστιν ὅτε γίνεται συγκοπὴ καὶ δύο συλλαβῶν· οἷον δευκαλιωνίδης, δευκαλίδης. ταύτῃ δὲ τῇ συγκοπῇ χρῶνται καὶ οἱ αἰολεῖς· χρῶνται δὲ καὶ ταῖς διαιρέσεσιν. ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο. ἡ διαίρεσις δὲ τῇ συναλοιφῇ ἐναντία.

Ἔστι δὲ συναλοιφὴ δύο φωνηέντων διῃρημένων εἰς μίαν συλλαβὴν ἕνωσις. οἷον τὸ ὄνομα, τοὔνομα. καὶ ἔστιν ἴδιον κοινὸν τῶν ἀττικῶν. Ἡ δὲ ἀναδίπλωσις ὡς ἔφαμεν ἰδία τῶν ἰώνων οἷον λάχωσι λελάχωσιν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄρσις αὐτῶν βεβλημένος, βλημένος. Ἔστι δὲ ἡ ἀναδίπλωσις ἐναντία τῇ ἄρσει. πάλιν ἡ συστολὴ τῶν ἰώνων ἐστί· οἷον ῥόχθει δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξηρὸν ἠπείροιο. Ἡ δὲ ἔκτασις οἷον τιθέμεναι τιθήμεναι ἀττικῶς.

diuisi,& in nominibus,& in aduerbiis.

Dores, ut dictũ est, producto utunť α, uertentes η in ipm, ut sol, sol. insula, insula. luna, luna. Iones autem cor repto utunť eo,& ut uniuersaliter dicã,& additione,& ablatione,& interductione utunť, & concisione. est aũt Additio ablationi contraria. Interductio uero concisioni & additio qdẽ est, cum prima syllaba nois assumitur aliqua litera, ut causa, causa & Ilium intra, pro intra. solus, solus. totus, totus. hæc aũt ego additamẽta non dico, sed interpositiões, ut & illa, nonus, nonus. spirantes, spirantes. ut Hom. illi ibãt taciti robora spirantes achiui. & nobis nonus est uoluens annus. Additio aũt diciť, cum in principio orationis alia assumitur litera, ut uua passa, uua passa. oĩs, uniuersus. est hoc & atticum, siue igiť additio, siue fit iterpositio Ionum est. sed et contraria his. est aũt contraria, ut dictum est, additio ablationi. interpositio defectui. Est uero ablatio in principio sublatio. ille, ille. illuc, illuc. dies festus, dies festus. Defectus ab iectio uocalis de medio non facientis syllabam, ut cruentare, seu laniare. est aũt hoc & atticũ. hæc ꝓpria ionum sunt. Ad ditio inq̃,& defectus,& interpositio, & ablatio. & item concisio, q̃ est contraria interductioni. Est aũt concisio, defectus unius syllabæ in medio dictionis, ut impetus, impetus. ifortuna tus, infortunatus. præcipuus, præcipuus.

Interductio abundantia unius syllabæ in medio, ut frater, frater. uerus, uerus. fit aliquando concisio etiam duaꝝ syllabaꝝ. ut Deucalionides, deucalides. hac concisione utunť & æoles utunť & diuisionibus. nouerat. n. in aĩo fratrem, quia laborabat. Diuisio autem con tractioni contraria.

Est aũt contractio duaꝝ uocalium diuisaꝝ in unã syllabam unio, ut nomen, nomen. & est ꝓprium hoc atticorum. Reduplicatio, ut diximus, propria Ionũ, ut sortianť, sortiantur. Sed & sublatio ipsoꝝ percussus, percussus. Est aũt reduplicatio contraria sublationi. Rursus correptio Ionum est, ut

Obstrepebat aũt magnus fluctus ad siccã cõtinẽtẽ. ꝓductõ ãt, ut ponere, ponere atticorum.

Rurſus quæ dr̃ adfiguratio, abundantia ſyllabæ in fine, ut deis, deis · ſapientib. tibus · muſis, muſis · hæc contraria eſt abſciſioni eſt aũt hæc dorienſium, ut ſudorem, ſudorem · Hom. Sudorẽ abſtergebãt miſcellã potõis. Rurſus intercidentia, quæ erat contraria eliſioni · Ionũ eſt · ut dicimur, dicimur. Eliſio aũt Dorienſium tm̃ eſt · ut ſceptrum, ſceptum. Rurſus duplicare Ionum eſt, ſiue duplicatio, quæ eſt contraria p̃termiſſioni. eſt aũt duplicatio, cũ in aliqua conſonantium eadem conſonans addatur, ut qm̃, qm̃ qm̃ dicam. quantũ, quantum · Hom · tm̃ iratus eſt phœb · apollo. Prætermiſſio eſt, cum aliqua ex geminatis conſonantib. deficiat, ut melius, melius. & eſt Dorienſium · eſt aũt Ionum proprium, & abiicere ex ει dihthongo, ĩ ut maior, maior. melius, melius. eſt aũt defectus, qui eſt, ut p̃dictum eſt, abiectio uocalis de medio, quale eſt, cruentare dilaniare. hi poſtq̃, & poſtq̃ dicunt. Herodotus, cum deſcendit in terram ex aqua crocodilus. eodem modo. hic, hic aiunt pmutatim. Herodotus, hic trochilus ingrediens, quaſi ab eo, quod inde.

Viuam dicunt & uiuentẽ mulierem tanq̃ à uiuus · Valde, Valde dicunt.

Magnitudo, magnitudo dicũt Herodotus in ſecũda hiſtoria facies aũt maxĩe naſo adunco. magnitudo, q̃ta crex auis marina.

ι & ο in ου diphthongum miſcet̃ apud eos. Herodotus, ad hunc aſpiciens, bibéq;, & lætare. eris. n. cũ obieris, talis. & plures plures · poſt Helenæ raptum græcorũ exercitum multum auxiliantem Menelao ·

Sibi, ſibi dicunt.

Ne negatiuã coniunctionem, pro μὴν completiua accipiunt, ut apud Herodotum, habere Helenam.

Quouſq;, quouſq; dicũt. Herodot⁹, quouſq; abſtulerũt rurſus (iterum ſemp̃ dicunt, & non iterum ·

Idoneus ι eximunt, & idoneus dicunt. Herodotus ut rogaret iuuenilis aptitudo.

Contractio ι & ι in ι longum Ionũ eſt · ſacerdos, dos. accipiter, accipiter, & mutatione α in ι accipiter per eandem linguã. Heſio-

Γ άλιν ὁ λεγόμενος προσχηματισμὸς, πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον θεοῖς θεοῖσι. σοφοῖς σοφοῖσι. μούσαις, μούσαισιν. οὗτος δὲ ἐναντίος ἐστὶ τῇ ἀποκοπῇ. ἔστι δὲ αὕτη τῶν δωριέων. οἷον ἱδρῶτα ἱδρῶ. ὅμηρος ἱδρῶ ἀπεψύχοντο. κυκεῶνα κυκεῶ. Γάλιν ἡ παρέμπτωσις ἥτις ἦν ἐναντία τῇ ἐκθλίψει τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον λεγόμεθα λεγόμεσθα. ἡ δὲ ἔκθλιψις μόνων τῶν δωριέων ἐστίν. οἷον σκῆπτρον σκᾶπτον. Γάλιν τὸ διπλασιάζειν τῶν ἰώνων ἐστίν. ἤτοι ὁ διπλασιασμός. ὅς ἐστιν ἐναντίος τῇ παρελλείψει. ἔστι δὲ ὁ διπλασιασμὸς ὅταν ἔν τινι τῶν συμφώνων τὸ αὐτὸ σύμφωνον προστεθῇ. οἷον ὅτι. ὅττι. ὅττι κεν εἴπω. ὅσον, ὅσσον. ὅμηρος τόσσον ἐχώσατο φοῖβος ἀπόλλων. Γαρέλλειψις δέ ἐστιν ὅταν ἔν τινι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλίπηται. οἷον κάλλιον κάλιον. καὶ ἔστι τῶν δωριέων. ἔστι δὲ τῶν ἰώνων ἴδιον καὶ τὸ ἀποβάλλειν τῆς ει διφθόγγου τὸ ι. οἷον μείζων μέζων. κρεῖσσον, κρέσσον. ἔστι δὲ τοῦτο ἔλλειψις. ἔλλειψις δέ ἐστιν ὡς προείρηται ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον. οἷόν ἐστι καὶ τὸ αἰμύξαι ἀμύξαι. οὕτω καὶ τὸ ἐπὰν ἐπεὰν λέγουσιν. ἡρόδοτος ἐπεὰν ἐκβῇ εἰς τὴν γῆν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνταῦθα, ἐνθαῦτά φασιν ἐνηλλαγμένως. ἡρόδοτος ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος εἰσδύνων, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔνθα.

Ζ ωὴν λέγουσι καὶ τὴν ζῶσαν γυναῖκα. ὡς ἀπὸ τοῦ ζωός. τὸ λίαν κάρτα λέγουσι.

Τ ὸ μέγεθος μέγαθος λέγουσιν. ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν. πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον μέγαθος ὅσον κρέξ.

Τ ὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον κιρνᾶται παρ' αὐτοῖς. ἡρόδοτος ἐς τοῦτον ὁρέων πίνετε καὶ τέρπευ. ἔσεαι γὰρ ἀποθανὼν τοιοῦτος καὶ πλεῦνας τοὺς πλείονας μετὰ τὴν ἑλένης ἁρπαγὴν ἑλλήνων στρατιὴν πολλὴν βοηθεῦσαν μενελάῳ.

Τ ὸ σφίσι σφὶν λέγουσι.

Τ ὸν μὴ ἀπαγορευτικὸν σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ μὴν παραπληρωματικοῦ λαμβάνουσιν, ὡς παρ' ἡροδότῳ μὴ ἔχειν ἑλένην.

Τ ὸ ἕως οὗ, ἐς ὃ λέγουσιν. ἡρόδοτος ἐς ὃ ἐξεῖλον τὸ πάλιν. αὖτις ἀεὶ λέγουσι καὶ οὐκ αὖθις.

Τ οῦ ἐπιτήδειος τὸ ι ὑπεξαιροῦσιν καὶ ἐπιτήδεος λέγουσιν. ἡρόδοτος ἵνα πυνθάνοιτο ἐν ᾗ εἴη ἡ ἐπιτηδεότης.

Η κρᾶσις τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν τῶν ἰώνων ἐστίν. ἱερεὺς ἱρεὺς, ἱέραξ, ἵραξ. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἵρηξ κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον. Ἡσίο-

δος ὥστ' ἴυγξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον· καὶ ὄφιδος, ὄφις ἰωνικόν.

Τ ὸ τέμνειν τάμνειν λέγουσι. ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ· τοὺς ἱρέας τοὺς ἐν αἰγύπτῳ, συλλέξαντας πάντας μέσους διατάμνειν· καὶ ἱπποκράτης φλέβα τάμνειν.

Τ ὸ ἐνέγκω ἀφαιροῦνται τὸ γ καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐπεντιθέμενοι τὸ ι, ἐνείκω λέγουσιν· ἡρόδοτος μυριαχοῦ τούτῳ χρῆται.

Τ ὸ ἐκπλεύσας ἐκπλώσας λέγουσιν· ἡρόδοτος κατὰ λήϊον ἐκπλώσαντες. Τὸ σφεῖς σφᾶς καὶ σφῶν διαιροῦσι καὶ οὕτω προφέρουσι σφέες καὶ σφέας καὶ σφέων· ὅμηρος ἀλλὰ σφέας κρατερὸς διομήδης ἐξενάριξε.

Τ ὸν νοῦν καὶ τὸν ῥοῦν καὶ τὸν χροῦν διαλύουσι νόον καὶ ῥόον καὶ χρόα λέγοντες· ὅμηρος τάμεσί χρόα χαλκὸν ἧμεν· ἡρόδοτος οἳ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπουσι πω. Τῇ εἰπὼν οὐ χρῶνται μετοχῇ ἀλλὰ τῇ εἴπας.

Ε ἰρώτα διὰ διφθόγγου γράφουσι καὶ οἶμαι διὰ τοῦτο· ἐπεὶ συναρχομένους ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν. ἔστι γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ παρατατικὸς ἐρώτα· εἶτα ἐπενθέσει τοῦ ι γίνεται εἰρώτα. οὕτω καὶ τὸ ἐπανείρετο παρ' αὐτοῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφόμενον· ἢ ἀπὸ τοῦ θέματος προσλαμβάνει τὴν ει δίφθογγον. ἔστι γὰρ τὸ ἐρωτῶ καὶ ἔρω καὶ γίνεται παρενθέσει τοῦ ι εἴρω εἴρομαι εἰρόμην εἴρου εἴρετο.

Ε τι οἱ ἴωνες τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν οὕτω ποιοῦσιν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἑνικῶν τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλόν. τρέπουσι τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασὺ καὶ ποιοῦσι προσθήκην τοῦ α, νένιπται, νενίφαται. λέλεκται λελέχαται. εἰ μέντοι εἴη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ σ βαρύτονον. τότε καὶ τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου πέφρασται πεφράδαται· ὅτι πέφραδα εἰ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρᾷ παραληγομένων ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολήν. πεποίηται, πεποιέαται.

Ε τι στοιχοῦσιν ἴωνες ἐπὶ τῶν εἰς δου ληγόντων πατρωνυμικῶν ταῖς ἐπεκτάσεσι πηλειάδου λέγοντες καὶ λαερτιάδου. ὤφελε γὰρ εἶναι ἡ γενικὴ λαερτίδου· ἐπεὶ τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ μιᾷ συλλαβῇ περιττεύουσι τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου. οἷον πηλέως, πηλεΐδου. πριάμου, πριαμίδου. οὕτω καὶ λαέρτου, λαερτίδου ὤφειλεν εἶναι τὸ πατρωνυμικόν. ἀλλ' οἱ ἴωνες ποιοῦσιν ἐπέκτασιν, καὶ οὕτω προ-

dus. Sic accipiter allocut⁹ ē luſciniā colliuariā. & angues, angues ionicum.

Incidere, incidere dicunt. Herod. in ſecunda, ſacerdotes in ægypto collectos omneis medios diſſecare. hippocrates, uenam incidere.

Ex fero auferunt γ, & pro eo interponentes ι, fero dicunt. Herodotus decies millies hoc utitur.

Nauigans, nauigans dicunt. Herodotus, ſecundū ſegetē nauigantes. Ipſos, ipſos, & ipſoꝝ diuidunt, & ſic proferunt ipſi, & ipſos, & ipſoꝝ. Homerus, ſed ipſos fortis Diomedes ſpoliauit.

Mentē, & fluxū, & cutem diuidūt, mentē, & fluxum, & cutē dicentes. Hom. corpus incidens ferrum. Herod. q non in mentem uertunt adhuc fatus non utunť participio, ſed fatus.

Interrogabat p diphthongū ſcribūt & puto pp hoc, qm̄ eodē mō incipere faciunt p̄terita, ut ,ppria pn̄tia. eſt enim apud ipſos ptm̄ impfectū iterrogabat. deinde iterpoſitōe i, fit iterrogabat ſic & interrogauit apud eos p ει diphthongum ſcriptum, uel à poſitione aſſumit ει diphthongum. eſt enim interrogo, & dico, & fit appoſitione ī rogo, rogo interrogabam. interrogabas. interrogabat.

Etiā iones tertias pſonas pluraleis paſſiuoꝝ ptōrū pfectoꝝ ſic in tertiis pſonis ſingularib. habentib. τ. tenue faciunt uertunt tenuem in ſuam aſpiratam, & faciunt additamentum α̃ lotumeſt, lotaſunt. dictumeſt, dictaſunt, ſi tn̄ fuerit commune per, ς, grauitonū, tunc & ionicum hēt ante ατωι formatiuam medii præteriti perfecti, dictumeſt dictaſunt. Quoniā dixi. Si tn̄ à circūflexis natura longā penultimam habentibus, hanc corripiunt ante ᾱτωι, in debitā correptionem, factumeſt, factaſunt.

Item conſtituunt Iones in δου deſinentibus patronymicis intenſiones peliadæ dicentes, & laertiadæ. debebat enim eſſe genitiuus laertidæ. Quoniam in δης patronymica una ſyllaba ſuperant gtm̄ primitiui, ut Pelei Peleidæ priami, priamidæ. ſic & laertæ, laertidæ debebat eſſe patronymicum, ſed Iones faciunt intenſionem, & ſic pro-

ferunt, Laertiades dicentes. Peliades, deinde per pductionem at ticam Peleiades.

Vtunt aût & transpositionib. est aût transpositio, cû uel prima lr̃a propriæ fit syllabæ secunda, ut uia ui-
a. ex uerti. n. facta est, & à priuatiua particula.
& est rectus uia. scilicet uia. Inde facta est transmutatio
lr̃æ, & dicitur uia. aut secunda prima, ut cor,
cor. fortis, fortis. quartum, quartum. Homerus, Quar-
tus dies fuit, & in eo perfecta sunt omnia.

Sciendû qđ differt trâspositio à suppositiõe, nã trâspositio in eadem syllaba fit. Suppositio uero in posteriore, ut externus. erat . n. nothus externus, & p suppositionẽ extern⁹, & rursus, genu, ge hasta, hastæ, & p suppositionẽ genu & hastæ. utunť & (nu. & hac passione Iones.

Scire aût oportet, quod antiqua Ias decidit iuxta inhabitantiû mutationẽ, & pmansit usq; ad illud tempus, quo fecerunt Iones colonias, & disseminati sunt in loca plura. Dici-
tur aût apud eos ualere, ualere. unde & sana uulne-
ra cicatrices dicimus. & sermo, fabula, & diuinare
sortes edere, & loca, in qbus uersabantur mores. & diligenter, diligẽter. Pro amicitiã donauit, amicitiã passus ẽ. & fraudulenter,
uel diligenter, peruersim. & resonantis, habentis. &
iratus, & conturbatus acceleratus. & familiaris laralis. & mo-
leste ferens, moleste ferens, & pro alii aût, alii dicunt. &
pro quiescens, morã trahens. Dicunt & q secundum tribus
& numerum triginta uirorum, cœnas.

Eû, q cogitauit, q in aĩo habuit. & psuasit, uel docuit, notificauit, & tincturas, medicamenta. & impensas, tributa.
Angiportus dicût uicos biuios. Secures autem
bipennes, uel ex manu arma, Pharetras, pharetras.

Phaleras circum maxillas tegumenta. psenas, quæ in
grossis nascunť bestiolæ. prolixum longum, & rectum.

Qui confricauit accipiunt, pro qui contriuit. Maceriæ, qui ex lapidibus ædificatis. & sine cœno paruus paries.

Fragmentû, fragmentû. frustum. promõtoriû. & Tarsos calamorum frondes, ubi siccabant lateres.

φέρουσιν λαβρ πιάδης λέγοντες πηλειάδης. εἶτα κατ᾽ ἐπίκτασιν ἀττικὴν πηληϊάδης.

Χ ρῶνται δὲ καὶ ταῖς μεταθέσεσιν. ἔστι δὲ μετάθεσις ὅταν ἡ τοῦ πρώτου στοιχεῖον τῆς ἰδίας γένηται συλλαβῆς, δεύτερον. οἷον ἀτραπητὸς ἀταρπητός. ἐκ γὰρ τοῦ τρέπεσθαι γέγονε καὶ τοῦ α στερητικοῦ μορίου. καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα ἡ ἄτραπητος ἤγουν ἡ ὁδός. εἶτα γέγονε μετάθεσις τοῦ στοιχείου καὶ λέγεται ἀταρπιτός. ἢ τὸ δεύτερον πρότερον. οἷον καρδία, κραδία. καρτερὸς, κρατερός. τέταρτον τέτρατον. ὅμηρος τέτρατον ἦμαρ ἔην καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.

Ι στέον δὲ ὡς διαφέρει μετάθεσις ὑπερθέσεως. ἡ μὲν γὰρ μετάθεσις ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται. ἡ δὲ ὑπέρθεσις ἐν ὑστέρᾳ ὡς τὸ ὀθνεῖος ἦν γὰρ νόθος νοθεῖος καὶ καθ᾽ ὑπέρθεσιν ὀθνεῖος καὶ πάλιν γόνυ γόνυος καὶ δόρυ δόρυος. καὶ καθ᾽ ὑπέρθεσιν γουνὸς καὶ δουρός. χρῶνται δὲ καὶ τούτῳ τῷ πάθει οἱ Ἴωνες.

Ε ἰδέναι δὲ χρὴ ὡς ἡ μὲν ἀρχαία ἰὰς μετέπεσε περὶ τὴν τῶν κατοικούντων περιτροπήν. καὶ διέμεινεν ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἐφ᾽ ᾧ ἐποίησαν οἱ Ἴωνες τὰς ἀποικίας καὶ διεσπάρησαν εἰς τόπους πλείονας. λέγεται δὲ παρ᾽ αὐτοῖς τὸ μὲν ὑγιαίνειν οὐλεῖν. ὅθεν καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγομεν. ὁ δὲ λόγος μῦθος καὶ τὸ μαντεύεσθαι ἀνελεῖν. καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἀνεστρέφοντο ἤθη. καὶ τὸ ἐπιμελῶς ἀνακῶς. ἀντὶ τοῦ ξενίην ἐδωρήσατο ξενίων συνεθήκατο. καὶ τὸ ἀπατητικῶς ἢ ἐπιμελῶς ἐπιστρεφέως καὶ τὸ ἠχούσης, ἐχούσης. καὶ τὸ θυμωθεὶς καὶ ταραχθεὶς ὀρεχθείς. καὶ ὁ ἔποικος ἐπίστιος. καὶ ὁ δυσφορῶν ἠμεκτέων καὶ ἀντὶ τοῦ ἕτεροι δὲ, μετεξέτεροι λέγουσιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζων, εἰλινύων. λέγουσι δὲ καὶ τοὺς κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα ἀνδρῶν δεῖπνα.

Κ αὶ τὸν διανοηθέντα ἐννέσαντα. καὶ τὸ ἀνέπεισεν ἢ ἐδίδαξεν ἀνέγνωσε. καὶ τὰς βαφὰς, φάρμακα. καὶ τὰ ἀναλώματα, τέλη. καὶ λαύρας λέγουσι τὰς ῥύμας τὰς ἀμφόδους. σαγάρεις δὲ τοὺς πελέκεις ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. ἄρδεις τὰς φαρέτρας.

Φ άλαρα τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα. ψῆνας δὲ τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα ζωΰφια. σχοινοτενὲς δὲ μακρὸν καὶ ὀρθόν. συμψήσας δὲ λαμβάνουσι ἀντὶ τοῦ συζίψας. αἱμασιαὶ δὲ τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένων καὶ ἄνευ πηλοῦ τοιχεῖον.

Φ άρσος τὸ κλάσμα τὸ τρύφος τὸ ἀκρωτήριον. καὶ ταρσοὺς δὲ καλάμων τὴν πρασιὰν οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον.

Ε μβολον δὲ τὸ χάλκωμα τὸ προτιθέμενον κατὰ πρῶραν ταῖς ναυσίν. Εναγίζειν δὲ τὸ χοὰς ἐπιφέρειν. ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις. Γρόχησιν δὲ τὸ ἀποστεῖσαι. Επίπολα τὴν μὴ βαθεῖαν κτῆσιν ἀλλ' ἐξεπιπολῆς. Λεύκην δὲ καλοῦσι πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. κνυζήματα δὲ τὰ γοερὰ ἀποφθέγματα. Γεωπείνας δὲ, τοὺς ἐνδεῖ γῆς πεινῶντας καὶ ἀπορουμένους. Τὸ δὲ ἱκανώσας ἀπώσας ὡς καὶ ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ. Τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικέστατον. τὸ δὲ ἀποδεχόμενοι κάμπτοντες φασί. κορώνην δὲ λέγουσιν ἐπικαμπές τι ξύλον. εὐμαρέην δὲ τὴν ἀπόπατον. Τὰ δὲ ὀπτώμενα πεσσόμενα. Βάρεις δὲ τὰς ναῦς. Οσιριν δὲ καλοῦσι τὸν διόνυσον.

Τ ὰς δὲ ἀλύσεις ἀρριδέας. Οἱ δὲ τὰ ψέλλια. τὸ δὲ καθαίρειν πόμα ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος συρμαΐζειν. Λίνον δὲ ᾠδῆς ὄνομα ἢ λύρας χορδήν. φυσαλίνους δὲ τοὺς κροσσούς. ἀποφορὰν δὲ τὴν τελουμένην παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις. Λύσιν δὲ τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον. Συρνέη δὲ παρ' αὐτοῖς ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικὸς ἢ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Ενηβητήρια δὲ, τὰ διαχητήρια. Τριφάσιοι δὲ, παρ' αὐτοῖς λέγονται οἱ τριπλάσιοι ξίφωνοι.

Α πεματαΐσε δὲ τὸ ἐμιώρανε σημαίνει παρ' αὐτοῖς. Αποτιμοτέρους δὲ τοὺς ἀτιμοτέρους λέγουσιν. Αφηλικέστερον δὲ τὸ πρεσβύτερον. Τὸν δὲ φανερὸν, ἐπάϊστον. Φρενήρη δὲ τὸν σώφρονα. λαμβάνουσι δὲ τοῦτο καὶ ἀντὶ τοῦ ἐναντίου.

Κ αταπροΐξεσθαι δὲ λέγουσι τὸ προῖκα ποιῆσαι. καὶ τὸν καταφανῆ ἐπίλαμπρον. Λάξιν δὲ τὸν μερισμὸν ἢ τὸν κλῆρον. τὸν καταπεπονημένον τετρυγημένον λέγουσι. Τὸ πολεμεῖν ἀντιάζειν λέγουσι. τὰ αἰδοῖα μέζεα. Ησίοδος οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθηκε. Τὸ καταπαιχθεὶς καὶ γελασθεὶς διαβεβλημένος λέγουσιν. Ηρόδοτος ὦ βασιλεῦ διαβεβλημένος ὑπὸ ἀμάσιος οὐ μανθάνεις. Τὸ καλλωπίσας ἀσκήσας λέγουσιν, ὅς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψεν ὡς ἑαυτοῦ θυγατέρα.

Ε ναρίδες οἱ ὁπλῖται ὀνομάζονται παρ' αὐτοῖς. Διασφάγες δὲ, αἱ διεστῶσαι πέτραι. γνωσιμαχεῖν δὲ τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν. τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν. Σισύρα δὲ βαρβαρικὸς χιτών. Υβρίζειν τὸ σκιρτᾶν. Σινύπη δὲ τὸ τῶν ῥυπαρῶν προβάτων ἔριον. καὶ τὸ διαχώρημα τοῦ προβάτου. Νεοχμῶσαι δὲ τὸ νεωστὶ κινῆσαί τι. Φερέγγυος ὁ βεβαιωτής. Εφεδρος ὁ ἐπίκληρος. Εγκατεύειν, τὸ διώκειν. Τετραπτελυρίδες λέγονται παρὰ Ἴωσιν αἱ ἀκρίδες παρὰ

τὸ τέσσαρα

Roſtrum æs appoſitum in prora naui-
bus.parentare inferias inferre, aut ſacrificare mortuis.
profuſionem aũt libationẽ . mobilia nõ altã ſupellectilẽ,ſed ſup
ficiem.uitiliginem uocant morbum quẽdam p totũ corpus.gan
nitus lugũbres uoces. Terrifamelicos, qui in terra
eſuriunt, ac egent. qui ſatiſfecit, qui expulit ut Herodo
tus in ſecunda, modicũ, & bene habeas æquiſſi-
mum.admittentes aũt flectentes aiunt.clauã dñt infle-
xum quoddam lignum. Eumaream latrinam. aſſa digeſta.
bares, naueis. Oſirim uocant liberum patrem,
catenas torques, aliqui uero armillas.purgare aũt potionem
ex Zea frumẽto, & aqua purgare.linũ cantilenæ nomen, uel lyræ
chordam.fimbrias aũt fimbrias.apophorã aũt, quã faciunt
ſerui dominis.lyſim inceſſum, & acceſſum.
Syrnea apud eos dicit̃ holus quoddã apio ſimile, uel ci-
bus ex adipe, & melle. Enebeteria iuuenilia epularia.
Triphidi apud eos dicunt̃ triplaſii.triuoces.
Vanefactuseſt, infatuatuseſt ſi gnificat apud eos.dehoneſtatos
aũt inhonoratos dicũt.ætate prouectiorẽ uero ſeniorem.
manifeſtũ aũt audibibẽ. mentis cõpotem prudentem . accipiunt
aũt hoc & in contrario.

Dedotari dicũt impune, ſeu gratis facere, & manifeſtum
illuſtrem ſortitionem, partitionem, uel ſortem, labore cõfectum
uindemiatum dicũt.bellare ire obuiam dicunt.
pudibũda uerẽda. Heſiodus, caudas aũt ſub pudibũda ponebãt.
luſus, uel deriſus calumniatus dicunt. Herodotus o rex
calumniatus ab Amaſi non aĩaduertis. exornans
excolens inquiunt. qui me tibi ornamẽto excultã dimiſit, tãq̃ ſu
am filiam.

Spoliatitii milites armati nominantur interiugulationes
diſciſſa ſaxa.menti pugnare, cognoſcere ſuã imbecillitatem,
& inimicorum robur. Siſyra, barbarica ueſtis.contumelia afficere,
inſultare. Sinype ſordidarum ouium lana, uel ex-
crementum ouis.innouare recens mouere aliquid.ſpon-
ſor confirmator.ſubſeſſor ſecundus hæres inteſti-
nare eſt pſequi. q̃dripẽnulæ dicunt̃ apud ionas, locuſtæ eo, quod

quatuor hēant pēnas, duas extra maiores, minores aūt intus alteras duas.

Non sufficienter, pro conuenienter. non officiose apud eos accipitur. exiliuit, pro aufugit. gradus. n. gradus, ex quo saltus, saltus. unde ex utrinq; inuadere, utrinq; inuadere. apud Sophoclē in Triptolemo, & Homerus, q̄ bñ cucurrerūt, bñ euaserūt pedib. & fricantem, fouentem. est autem apud eos, & pso rustica allocutio. Collix autem est species panis rotundi, ex quo & quæ apud nos crustula iuncorum complicatores, storearum nexores, & indigenæ legitimi filii tutores hospitum, antistites ciuitatū, & curatores, & hospitii susceptores. turget āt desyderat, & cōcupiscit. distorq̄re corp⁹. p̄ lassitu(dine ē grauari caput apd eos. scribit āt ea dictō ēt p̄posito. σ itio āt recta linea. curuū intro nutās, & tortum, qd etiam per β scribitur. marcidū aūt, qd marcuit. inspergo aūt madefacio dicunt. recentia, recentia. segne, delicatum. aridorum fruticum carbones, marilenos. male nanq; calor. cinis autem marile dicit. solicitus de cura, solicit⁹ de cura. medēs. solicitū. n. esse dicit curare. panem concauū, panem concauum dicunt, & sanie madens effluens, & publicum, popularem & elidere manib. mulgere. & ingemuit, mussauit, & imum uentrem purgātes medicinas elateria agitatoria alligauit, infibulauit. in duo diuisumesse disiectumē dicunt. & rectitudo, rectalineatio. occaluit, tanq̄ olla diriguit. appropinquat, insilit. enormiter, & p̄ter opinionē enormiter, fertilius, qd meliore sue(cessu ē molendinū pistrinū assimulatū, matricatū dicūt, ut & febrem feruorem, & thalamos lustra, & furere animo excedere, uel insanire.

De æolica lingua.

Aeoles τὸ β. τῷ ϱ attribuunt, cum τῷ ϱ infertur κ uel τ, uel δ. habena, pro habena. uestis lacera, stis ra. rosa, pro rosa. genitiuos à rectis in ᾶ diuidunt æoles, & per ꝁων proferunt. nymphæ, nymphaꝝ. uirgineæ uirginearum.

In medio concisiones æolensium sunt, ut concitauit, p impetum fecit. alius, alius. aliud, aliud.

Quale, quale dicūt. mortuus est, & mortua, pro mortuus

Additiones

τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά· δύο μὲν ἔξω, μείζω· ἐλάσσω δὲ ἔντοσθεν ἕτερα δύο.

Τ ὸ οὐκ ἱκνουμένως ἀντὶ τοῦ προσηκόντως οὐ καθηκόντως παρ' αὐτοῖς λαμβάνεται. τὸ ἀπουπλίξατο ἀντὶ τοῦ ἀπέφυγε. πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα ἐξ οὗ πλίγματα τὰ πηδήματα· ἔνθα καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλὶξ, παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τριπτολέμῳ. καὶ ὅμηρος αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων. εὖ δ' ἐπλήσσοντο πόδεσσιν. καὶ τὸ ψῶσαν ἀντὶ τοῦ θάλπουσαν. ἔστι δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ ψῶ ἀγροικικὸν προσφώνημα. κόλλιξ δὲ ἐστὶν εἶδος ἄρτου ἀδελφοβροῦς. ἐξ οὗ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν κολλίκια. χοίνων δὲ συμβολεῖς οἱ ψαθοπλόκοι καὶ ἰθαγενεῖς οἱ γνήσιοι παῖδες. Πρόξενοι δὲ οἱ προστάται τῶν πόλεων καὶ οἱ φροντισταὶ καὶ ξενίας ὑποδεχόμενοι. Σπαργᾷ δὲ τὸ ὀρέγεται, καὶ ἐπιθυμεῖ. Κορδίνημα δὲ τὸ καρηβαρεῖν παρ' αὐτοῖς· γράφεται δὲ καὶ σκορδίνημα· ἴξις δὲ ἡ εὐθυωρεία. Ῥαικὸν δὲ τὸ εἴσω νεῦον καὶ στραβόν· ὃ καὶ ῥοιβὸν λέγεται. Σαπρὸν δὲ τὸ σεσηπός. Τὸ δὲ ἐπιπάσσω παλύνων φασί. Τὰ δὲ πρόσφατα ποταίνια. Βλακὸν δὲ τὸ ψυχρόν. τοὺς δὲ φρυγανώδεις ἄνθρακας μαριληνούς· μάλη δὲ ἡ θέρμη. Ἡ σποδιὰ δὲ μαρίλη λέγεται. μελεδαινέων δὲ ἀντὶ τοῦ μεριμνῶν θεραπειῶν. Μελεδαίνειν γὰρ λέγεται τὸ μεριμνᾶν. Μισύλλην τὸν κοῖλον ἄρτον λέγουσι. καὶ τὸ μυδῶσα ἐκρέουσα. Καὶ τὸν δημόσιον ἐπιδήμιον. Καὶ τὸ ἐκθλίβειν βλιμάζειν. Καὶ τὸ ἐστέναξεν ἔμυξε. Καὶ τὰ τὴν κάτω κοιλίαν καθαίροντα φάρμακα ἐλατήρια. Τὸ ἐνέδησεν ἐνεκείκωσε. Τὸ εἰς δύο διαιρεθῆναι ἐδικαιώθη φασί. Καὶ ἡ εὐθυώτης εὐθυωρεία. καὶ τὸ ἐτυλώθη ἐμυλώθη· τὸ ἐγχρίπτει ἐμπηδᾷ. Τὸ ἐκτόπως καὶ παραδόξως ἐκτοπίως. τὸ εὐφορώτερον ἐπισχώτερον. τὸν μύλωνα ζώπειον. τὸ ὁμοιωμένον δελφυωμένον φασί. ὡς καὶ τὸν πυρετὸν θερμωλήν καὶ θαλάμους τὰς καταδύσεις καὶ θριάσειν τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι ἢ τὸ μαίνεσθαι.

Περὶ αἰολίδος.

Ο ἱ δὲ αἰολεῖς τὸ β̄ τῷ ρ̄ προσνέμουσιν ὅταν τῷ ρ̄ ἐπιφέρηται κ̄ ἢ τ̄ ἢ δ̄. βρυτὴρ ἀντὶ τοῦ ῥυτήρ. βράκος ἀντὶ τοῦ ῥάκος. βρόδον ἀντὶ τοῦ ῥόδον. τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθειῶν γενικὰς διαιροῦσιν οἱ αἰολεῖς καὶ διὰ τοῦ ᾱων προφέρουσιν· νύμφαι, νυμφάων. παρθενικαί, παρθενικάων. αἱ κατὰ τὸ μέσον συγκοπαὶ τῶν αἰολέων εἰσίν. οἷον ὦρσεν ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν· ὤλλος ὁ ἄλλος τοὖλλο τὸ ἄλλο.

Τ ὸ ποῖον κοῖον λέγουσι. Τεθνηὼς καὶ τεθνηῶα ἀντὶ τοῦ τεθνηκώς.

Αἱ προσθέσεις τῆς θα συλλαβῆς τῶν αἰολέων εἰσίν. οἷον ἔπηθα. Τὰ εἰς αις μονοσύλλαβα ὀνόματα διαιροῦσι. παῖς, πάϊς. δαῖς, δάϊς. Τῷ ω στοιχείῳ ἀντὶ τοῦ ου χρῶνται μῶσαι, μοῦσαι. λείπωσα, λείπουσα. Τῷ υ ἀντὶ τοῦ ο χρῶνται. τὸ ὄνομα, ὄνυμα. καὶ τὸ ὅμοιον, ὕμοιον λέγοντες. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ε πρὸς σὲ πρὲς σέ. καὶ ἀντὶ τοῦ ω μεγάλου. ὄατα, ὤατα.

Τῷ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῶνται. ἐλθῆν γὰρ λέγοισι καὶ λαβῆν διὰ τοῦ η ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν καὶ λαβεῖν. Ὅσα διὰ τῆς ει διφθόγγου παρ' ἡμῖν λέγεται διὰ μόνου τοῦ ε προφέρουσι. πολυπλασιάζοντες τὰ ἀμετάβολα. ἱμείρων, ἱμέρρων. ὠτειλὰς, ὠτέλλας. εἵματα, ἔμματα. ὑμεῖς ὕμμες. διπλασιάζουσι δὲ καὶ τὸ σ καὶ τὸ π καὶ τὸ τ. τοσοῦτον. ὅππη, ὅππως. ὅττι. τὴν ὀσμὴν, ὀδμὴν λέγοισιν. τὸ ἱερὸν. ἰρόν. τὰς γενικὰς εἰς εὐθείας μετάγοντες ὁ μάρτυρος κλίνουσι τοῦ μαρτύρου. καὶ ὁ φύλακος τοῦ φυλάκου. Τῷ π ἀντὶ τοῦ μ χρῶνται ὄππατα ἀντὶ τοῦ ὄμματα λέγοντες. καὶ πετ' ἐμοῦ ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμοῦ. Τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων ληγόντων ἐνικῶν συστέλλουσιν. χελιδὼν, χελιδόν. ἀηδὼν, ἀηδόν. σαρπηδὼν, σαρπηδόν.

Τῶν αι διφθόγγων τὸ ι ἐκβάλλουσιν ὅταν αὐταῖς μὴ σύμφωνον ἐπιφέρηται. οἷον ἀλκαῖος ἀλκάος. καὶ ἀρχαῖος ἀρχάος.

Τὸ εἷμα γραφόμενον διὰ τῆς ει διφθόγγου ἔμμα λέγοισι. καὶ τὴν ὀδύνην, ἐδύνην. καὶ τοὺς ὀδόντας, ἐδόντας. Τὸ μίλητος διὰ τοῦ η γραφόμενον διὰ τοῦ α ἐκφέρουσι μίλατος λέγοντες. πλανηθέντες δὲ κατά τινα προφορὰν λέγοισι ζυγὸν, σδυγόν. καὶ τὸ ξίφος, σκίφος. καὶ τὸ ψέλλιον, σπέλλιον. καὶ τὴν ψαλίδα, σπαλίδα.

Τὸ θόας, θόαις λέγοισι. καὶ τὸ μέλας, μέλαις. καὶ τὸ τάλας, τάλαις. τὸ δὲ αἴας, αἴαις οὐ λέγουσι διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων καὶ τῆς αι διφθόγγου. διότι ἔμελλε κακόφωνος εἶναι. καὶ διὰ τοῦτο ἐν τοῖς εἰς ας τοῖς ἔχουσι τὸ α μακρὸν προστιθέασι τὸ ι. ὡς ἐν τῷ θόας καὶ τοῖς λοιποῖς. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τάσει χαίρουσιν ἅμα ἢ καὶ ταῖς τῶν βραχυτέρων συλλαβαῖς. τὸ πηλεὺς, παλεὺς λέγοισι. καὶ τὸ φθείρω, φθέρρω. ἡ γὰρ θέσει μακρὰ ἐλάττων ἐστὶ τῆς φύσει μακρᾶς. ἐπεὶ καὶ τὸ α τὸ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τῆς αι διφθόγγου τῆς ἐχούσης τὸ ι ἐκφωνούμενον. ὁ γὰρ ποιῶν ἔργον δύο στρατιωτῶν ἰσχυρότερός ἐστιν ἐκείνων. Οἱ αὐτοὶ πολλάκις εἰς α ποιοῦσι τὰς εὐθείας. ἀρχύτα γοῦν λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἀρχύτης. ὁ ὑβραγόρα ἀντὶ τοῦ ὁ ὑβραγόρας. γέρων ἱππηλάτα πηλεὺς ἀντὶ τοῦ ὁ ἱππηλάτης παρ' ὁμήρῳ

Additiones θα syllabæ æolensium sunt, ut dicas. In ᾶις unius syllabæ nomina diuidunt. puer, puer. cõuiuiũ, uium. ω litera pro ου utunẽ, musæ, musæ. relinquens, relinquens. υ pro ο utunẽ. nomen, nomen. & simile, simile dicentes. interdũ autem & pro ι. ad te, ad te & pro ω magno. ossa, ossa.

H pro ει diphthongo utunẽ. uenisse. n. aiunt, & accepisse. per η pro uenire, & accipere. Quæcũq; p ει diphthongum apud nos dicunẽ, p solum ι proferunt multiplicantes immutabiles. desyderans, desyderans. uulnera, ra uestes, es. nos, uos. geminant & σ, & π. & τ. tan tum. ubi. ut. odorem, odorem dicũt. sacrum, sacrum. genitiuos in noiatiuos transferentes, testis dicunt, testis. & custos, custodis. π pro μ utuntur oculi, pro oculi dicentes. & mecum, pro mecum. uocatiuos in ῶν desinẽtiũ singulariũ corripiunt. hirundo, hirundo. luscinia, luscinia. Sarpedon, Sarpedon.

Ex αι diphthongis ι abiiciunt, cum eas non consonans sequitur, ut Alcæus, Alcæus. & antiquus, antiquus.

Indumentum scriptum p ει diphthongum indumẽtũ dicũt, & dolorem. & dentes, tes Miletus p η scri- (dolorem, ptum, per α proferunt, milatus dicentes. errantes aũt per quãdam pronuntiationẽ dicũt Iugum, gum. & ensem, sem. & armillam, armillam. & forficem, forficem.

Thoas, thoas dicũt, & niger, niger. & miser, miser. Aiax, aũt aiax nõ dicunt pp concursum uocalium. & αι diphthongi, qm̃ male sonabat. Et quare in ας hñtibus a longum addunt ι ut in Thoας, & reliquis? & est dicendum, qđ productiõe gaudeãt simul, & breuiorum syllabis, Peleus, paleus dicunt, & corrumpo, corrumpo. nã positione longa minor ẽ natura lõga. qm̃ & α natura longum maius est αι diphthongo habente ι, quod pronuntiatur. nam faciẽs operam duoꝝ militũ, fortior est illis. Iidem sæpe in α faciunt rectos. Archyta. n. dicũt, pro archytes. hybragora pro hybragoras. senex equũ agitator Peleus, pro eques, apud Homerum

&

quidem eques Nestor.

Optatiua primi Indefiniti actiui p εια proferunt, ut uerberem, uerberem. faciam, faciam. & prima psona hi soli utuntur. secunda, & tertia at heni-enses, ut uerberes uerberet. uerberent tertia pluralis. Horum sunt & diuisiones. nā pro argiui, argiui dicunt. & contractiones eorūdem. regi, regi. hi uertunt ει diphthongum, in οι diphthongū. ut somnium, um. Dualibus numeris hi utunt̃ minime, quemadmodum & romani, qui ex his sunt deducti.

Hi in ω desinentib. datiuis non adscribunt ι, ut Homero. & sapienti. Martis ος per o paruum flectunt.

Extractiones ι non solū æolensiū sunt, sed & atticoꝝ, & doriensiū. nā pro sociis, sociis dn̄t. hi omneis consonantes geminant in breuib. ut dic, & uetus, & huiusmodi. Troianis, & mulierib. cōe. hi troianis, & mulieribus scribunt, & his similia.

In ου desinentes genitiuos p ω proferunt. æacidæ. n. Ionice, & æacidæ attice. æacidæ aūt æolenses scribunt. quod non pronuntiat̃ 7 pronuntiare consueuerunt in secunda, & tertia persona. ut clamas, clamas. ridet, ridet. pro ξ κσ proferunt. hospes, hospes. & pro ψ πσ. pelops, pelops. pro η ε, uel α, qđ cōe est ēt doriensibus.

Et η tum in ε uertunt, ut Mars, Mars. tum in α, ut hecubam, hecubam. portam, portam. cogitationem. auroram. deceptionem. iniuria afficere. pro θ. φ. contunditur.

Pro duob. ππ duo ϖ Incidere. Pro σ τ, tu. in te. Pro τ. ϖ. stolam, missus.

Pro ω magno o paruum hora. cicatrix. Concidunt & composita nomina, geminantes mutas, ut decidit, pro decidit. & secundum aūt, pro secundum autem. & deiecit, pro deiecit.

Penultima acuta dicunt nō solū noīa, sed & articulos, si nominum ordinem habeant. tuus, tuus. tua, tua. tuum, tuum.

Eodē aūt modo & disyllaba, quæ apud nos acuūt ultimā, ipsi

grauitonant

μὲν ἱππότα νέστωρ.

Τ ὰς εὐκτικὰς τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ διὰ τοῦ εια προφέρουσιν. οἷον τύψαιμι, τύψεια. ποιήσαιμι, ποίησεια. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ προσώπῳ οὗτοι μόνοι κέχρηνται. τῷ δὲ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ οἱ ἀθηναῖοι. οἷον τύψειας, τύψειε. τύψειαν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν. τούτων εἰσὶ καὶ αἱ διαιρέσεις ἀντὶ γὰρ τοῦ ἀργεῖοι ἀργέϊοι λέγουσιν καὶ αἱ συναιρέσεις τῶν αὐτῶν, βασιλέϊ, βασιλεῖ. οὗτοι τρέπουσι τὴν ει δίφθογγον εἰς οι δίφθογγον. ὡς ὄνειρος, ὄνοιρος. τοῖς δυϊκοῖς ἀριθμοῖς οὗτοι κέχρηνται οὐδαμῶς, καθὰ δὴ καὶ οἱ ῥωμαῖοι τούτων ὄντες ἄποικοι.

Ο ὗτοι ταῖς εἰς ω ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ ι. ὡς τῷ ὁμήρῳ καὶ τῷ σοφῷ. ἄρεος τὸ ος διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνουσιν.

Α ἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι οὐ μόνον αἰολέων εἰσὶν ἀλλὰ καὶ ἀττικῶν καὶ δωριέων. ἀντὶ γὰρ ἑταίρων ἑτάρων λέγουσιν. οὗτοι πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν ἐπὶ τῶν βραχέων ὡς τὸ ἔννεπε καὶ τὸ ἔννη καὶ τὰ ὅμοια. τὸ φωσὶ καὶ γυναιξὶ κοινὸν, οὗτοι φώτεσι καὶ γυναίκεσι γράφουσι. καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις.

Τ ὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς διὰ τοῦ αο ἐκφέρουσιν. αἰακίδαο γὰρ ἰωνικῶς καὶ αἰακίδεω ἀττικῶς. αἰακίδαυ δὲ οἱ αἰολεῖς γράφουσιν. τὸ ἀνεκφώνητον ι ἐκφωνεῖν εἰώθασιν ἐπὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου. οἷον βοᾷς, βοάϊς. γελᾷ, γελάϊ. ἀντὶ δὲ τοῦ ξ, κσ προφέρουσι ξένος, κσένος. καὶ ἀντὶ τοῦ ψ, πσ. πέλοψ, πέλοπσ. ἀντὶ δὲ τοῦ η, τὸ ε ἢ τὸ α κοινῶς τοῖς δωριεῦσι.

Κ αὶ τὸ μὲν η εἰς ε τρέπουσιν ὡς τὸ ἄρης, ἄρες. τὸ δὲ η εἰς α ὡς τὸ ἑκάβην, ἑκάβαν. πύλην, πύλαν. νόημα, νόαμα. ἠώς, ἀώς. ἀπάτην, ἀπάταν. ἀδικῆσαι, ἀδικέσαι. ἀντὶ δὲ τοῦ θ τὸ φ θλᾶται, φλᾶτη. ἀντὶ δὲ τῶν δύο ππ δύο σσ. ἐμπίπτειν ἐμπίσσειν. ἀντὶ δὲ τοῦ σ τὸ τ. σύ, τύ. εἰς σὲ, εἰς τέ. ἀντὶ δὲ τοῦ τ τὸ π. στολὴν, σπολήν. σταλεὶς, σπαλείς.

Α ντὶ δὲ τοῦ ω μεγάλου τὸ ο μικρόν. ὥρα, ὅρα. ὠτειλὴ, ὀτειλή. συγκόπτουσι δὲ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων διπλασιάζοντες τὰ ἄφωνα ὡς τὸ κάππεσεν ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. καὶ κάδδὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ δὲ, καὶ κάββαλεν ἀντὶ τοῦ κατέβαλεν.

Β αρυτονοῦσι δὲ οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα. ὅταν ὀνομάτων τάξιν ἐπέχωσιν ὁ σὸς, ὅσος. ἡ σὴ, ἥση. τὸ σὸν, τόσον.

Ω σαύτως δὲ καὶ τὰ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ' ἡμῖν λεγόμενα αὐτοὶ

βαρυτονοῦσι· σόφος· κάλος· ὄξυς. βράδυς· βάρυς. λεῦκος· βῶμος, θῦμος· τάχυς. σκλῆρος. χῶλος· καὶ τὰ ὅμοια.

Τ ὴν δὲ εἰς ες κλητικὴν τῶν εἰς ης ὀνομάτων δίχα τοῦ σ προφέρουσι. Σώκρατες, Σώκρατε. Ἀριστόφανες, Ἀριστόφανε· Δημόσθενες, Δημόσθενε· καὶ τῶν γενικῶν δὲ πτώσεων τὸ σ ἀφαιροῦσι.

Σ ωκράτου· Διομήδου· Σοφοκλέου λέγοντες. Ἀντὶ αἰτιατικῆς τὴν δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τοῖς ἀνθρώποις ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους. τοῦτο δὲ ποιοῦσι διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς τὸ ι ἀντὶ τοῦ υ. Τὴν δὲ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν προφέρουσι τὸ ως ἀντὶ τοῦ ους λαμβάνοντες. τὼς ἀνθρώπως. τὼς ἵππως. Τὰ ἀπαρέμφατα ῥήματα τὰ εἰς ειν καταλήγοντα, αὐτοὶ διὰ τοῦ ην ἐκφέρουσι βαρυτονοῦντες, φιλεῖν, φίλην· καλεῖν, κάλην. φρονεῖν, φρόνην.

Τ ὰ δὲ παρ᾽ ἡμῖν λήγοντα εἰς ᾶν, αὐτοὶ εἰς ᾶις μεταβάλλουσι· γελᾶν, γελᾶις. πεινᾶν, πεινᾶις. Τὰ δὲ εἰς οῦν καταλήγοντα ἀπαρέμφατα αὐτοὶ διὰ τοῦ οις ἐκφέρουσιν· ὑψοῦν, ὑψοῖς· ὀρθοῦν, ὀρθοῖς· χρυσοῦν, χρυσοῖς. Τὰ δὲ εἰς ω καταλήγοντα ῥήματα παρ᾽ ἡμῖν, εἰς μι ποιοῦσιν· οἷον νοῶ, νόημι. φιλῶ, φίλημι. Ὅσαι δὲ μετοχαὶ ὀξύτονοι εἰς ως καταλήγουσι, διὰ τοῦ ν παρ᾽ ἐκείνοις ἐκφέρονται· καὶ βαρυτονοῦνται· εἰρηκώς, εἰρήκων. νενοηκώς, νενοήκων. φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτων κλίσεις ἀναλόγως τῇ καταλήξει. λέγεται δὲ παρ᾽ αὐτοῖς ὁ ἔρως, ἔρος καὶ ὁ γέλως, γέλος. καὶ κλίνουσιν αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ος λήγουσι κυρίοις ὀνόμασι. Τὸ ἐγὼ περισπῶσιν ἐγῶνγα λέγοντες· καὶ ἐμώ. ἐμών. Τὸ σὺ τύ, ὁμοίως τοῖς Δωριεῦσι λέγουσι· καὶ τὸ ἡμῖν, ἄμμιν· ἡμεῖς, ἄμμες. Τὸ ἐνθάδε τῆδε· τὸ ἄλλοσε, ἑτέροσε. Τὰ χείρονα, χέρρονα. Τὸ ἐπαινῶ, αἴνημι.

Τ ὰ ἱμάτια, ἔμματα. Ἡ μία ἴα. Ἡ ψῆφος, ψάφαξ.

Τ ὸ ἔστρωται, ἰσόρηται. Οὗτοι μέσον δύο φωνηέντων τιθέασι τὸ υ. ἀὴρ γὰρ αὐὴρ λέγουσι. Καὶ ἕως εὔως. Ὅτε δὲ σύμφωνόν ἐστι μεταξὺ οὐκ ἔτι. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν διαλέκτων λέλεκταί μοι κατὰ τὸ δυνατόν. Ἴσως δὲ καὶ ἑτέρα τις σκοπῶν ἀκριβῶς εὑρήσει διαφέροντα ταύταις.

ΤΕΛΟΣ.

Venetiis apud Aldum mense octobri. M.D.XII.

grauitonant, sapiens. pulcher. acutus. tardus. grauis. albus ara. animus. asper. durus. claudus, & similia.

In ις uocatiuũ nominum in ης absq; σ proferunt. Socrates. Aristophanes, Demosthenes, & à genitiuis casibus σ auferunt Socratis, Diomedis. Sophoclis dicentes. Pro accusatiuo datiuum accipiunt in pluralib. hominibus, pro homines. hoc faciunt, quia utuntur ι pro υ. Accusatiuum pluralem proferunt ως pro οις accipientes, homines, equos. Infinita uerba in ειν desinentia, ipsi efferunt penultimam acuentes, amare. uocare. sapere.

Quæ apud nos desinunt in αν, ipsi in αις transferunt, ridere. esurire. In ουν finientia infinita, ipsi per οις efferunt. exaltare. corrigere. inaurare. In ω terminantia uerba apud nos in μι faciunt, ut intelligo, amo. Quæcunq; participia, quæ ultimam acuunt, in ως terminant, per υ apud illos efferunt, & acuunt penultimam, fatus, qui intellexit. seruant autem & horum declinationes ꝓportionabiliter desinentiæ. Dicit apud eos amor, risus. & flectunt ea, quemadmodum quæ in ος desinunt propria nomina. Ego circũflectunt, ego dicentes. & mei duo. Tu, tu, sicut Dores dicunt. & nobis, nobis. nos, nos. hic, hic. alió, alió. peiora, peiora. laudo, laudo.

Vestes, uestes. una, una. suffragium, suffragium. stratumest, stratumest. hi in medio duarum uocalium ponunt υ aer. n. aer dicũt. aurora, aurora. cũ uero consonans est media, non etiam. Et hæc de Dialectis dicta sunt mihi pro uiribus. forte & alia quispiam indagans accurate inueniet, quæ his sint anteponenda.

Laus Deo.

pro ἔλειπεν. Est huic cōtraria Parellipsis, q̄ fit quoties è medio di. ctiōis eadē cōsonās auferť nō faciens syllabā, ut κάλιον ꝓ κάλλιον.

Sed de his pro loco hæc satis. Eadem π sexti secunda pagina uersu penultimo, scribe ποτὶ ξηρόν.

π. 7. pag. 1. uer. 6. scribe σκῆπτρον σκῆπτον. uer. 7 distigue ἰώνων ἐστιν, ἤτοι διπλασιασμὸς, ὅς ἐστιν. uer. 11. scribe ὅταν ἐντὶ τ̄. uer. 14 scribe, ἔλλειψις ἤ τίς ἐστιν, ὡς. uer. 29 scribe παρατεληρομαστικοῦ. uer. 34. scribe, ἐν ἰωνικῇ τῇ ἰάδι. pagina. 2. uer. 11. scri. ἐνάρηξε. uer. 14. scribe φέρουσι πω. uer. 20. scribe, ὀρθῶς τῶ. uer. 22. post πληθυντικῶν adde τῶν παθητικῶν παρακειμένων.

π. 8. pag. 1. uer. 21. scribe ξενίζω συνεθήκατο. ibidem dele ἀπαιτητικῶς, & substitue ἀπαιτηλῶς. uer. 23. scribe ἐφέσιος. uer. 28. scri. ἀναλώματα. Pag. 2. uer. 9. scrib. ἐπτώματα πτοούματα. uer. 18. scribe. ἀπειμάτωσι. uer. 20. scri. σωφρονα.

ρ primo pag. prima. uersu. 7. scribe ἐπλίσαντο πόδεσσιν. uer. 15 scri. παλύνω φασί. uer. 23. scri. ἐδιχώθη φασι. uer. 25. scribe τὸ ὡμοιωμένον. Pag. 2. uer. 6. scri. ὥστα ὅσα. uer. 11. scrib. ὔμμες. uer. 27. scrib. καὶ διά τι.

Hoc loco non uideť silentio ꝑtereūdum, quod de αι diphthōgo hic scribiť his uerbis. ἡ γὰρ θέσει μακρὰ ἐλάττων ἐστὶ τῆς φύσει μακρᾶς. ἐπεὶ καὶ τὸ ᾱ τὸ φύσει μακρὸν, μεῖζόν ἐστι τῆς αι διφθόγγου τῆς ἐχούσης τὸ ῖ ἐκφωνούμενον. ὁ γὰρ δυοῖν ἔργον δύο στρατιωτῶν, ἰσχυρότερός ἐστιν ἐκείνων. Quandoquidem uel hinc colligi potest ætate nostra, & maiorum ab hinc annos octingentos, ac plus eo, perperam diphthongos omneis, & pronuntiari, & pronuntiatumesse. ꝑterq̄ αυ & ευ apud græcos. nā apud nos & illas perperam. Si. n. ῑ in αι diphthongo ἐκφωνητέον, ut supra est scriptum. uidelicet ᾱ natura longum maius esse αι diphthongo, q̄, ῑ quod pronuntieť, hēat, perperam, ac barbare eam nunc proferimus, cum e legimus, nam & ᾱ, & ῑ in ea sonum habere suū debent confusum in unam sylla bam, ut ab ᾱ incipias, & in ῑ desinas. quemadmodum in αῦ, & εῦ diphthōgis facimus. Præterea diphthongos omneis ꝓprias hoc modo pronuntiandum esse, patet ipso nomine. diphthongus. n. diciť, quod duos phthōgos hoc est sonos, & uoces habeat. Id qđ & Terentianus ait his trochaicis.

Porrò uocalem secuta, uim tenet uocalium,

Et sonos

Et ſonos utroſq; iungit, unde diphthongos eas.
Græciæ dicunt magiſtri, quod duæ iunctæ ſimul
Syllabam ſonant in unam, ui'q; gemina ꝑditæ.

At ſi αι̃ ē. οι̃ & ει̃ ī. οῦ u legas, ut nūc barbare legimus, nō diphthō gos, ſed monophthōgos ꝓnuntiando facies. cū ſonum utriuſq; quæ in diphthōgo ꝓpria eſt uocalis iungere debeas in unā ſyllabam. nam ῑ in omni diphthongo propria ἐκφωνούμενον dicitur à Grammaticis contra ἀνεκφώνητον in diphthongo impropria. Atq; ſi αι̃ e ſonat, nec ᾱ nec ῑ profertur. ῡ etiam in οῦ diphthongo ἐκφωνούμενον quemadmodum in αῦ, & εῦ diphthongis, eē debet, ut ab ō paruo incipias, & deſinas in ῡ. Sonum aūt οῦ diphthōgi ideſt u, ut nunc male pronūtiamus ῡ uocalem apud antiquiſſimos habuiſſe exiſtimo. Signum eſt, quod nunc quoq;, quod græci δύο nos duo dicim⁹, & quod illi σῦς. μῦς. θύλη. ῥώμυλος, nos ſus. mus. Thule. Romulus dicimus. & alia id genus ſexcenta. Eodem mō η̄, & ω̄, & ε, & ō non recte pronuntiamus. nam η & ε, proximum, ac penè eūdem ſonū habere debent, hoc eſt e ut η̄ ꝓferas clarius, & ſub palato, ε̄ uero minore ſono in gutture. exēpli grā, ut η̄ ꝓferas ut e latine loquens in dictione debes. ε uero, ut e in dictiōib⁹, hiſce uulgarib. chē dicē. chē panē māgia, chē uino bēuē, cū barbare loq̃ris, ut nunc uulgus. ſic o magnū ꝓferendū, ut o in dictiōe bō nō cū latine nunc loq̃mur. nam apud antiquos nr̄os o breue, & o longum non eūdem ſonum habuiſſe exiſtimo. o uero paruum, ut o in eadem dictione bono, ſi ut uulgus dixeris. e bōnō hōmō, & miō amicō. Sic eas literas pronuntiari debere Terentianus ꝑcipit, cum dicit.

Litteram nāque ē uidemus eſſe ad ἦτα, proximam,
Sicut ō & ω̄ uidentur eſſe uicinæ ſibi.
Temporum momenta diſtant, non ſoni natiuitas.

η̄ præterea non ı ſed ē longum ſonare debere oñdit ēt Euſtathi⁹, in Homerum inquiens βῆ μιμητὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς. Idem βὴ βὴ φωνῆς προβάτων σημαντικόν. καὶ φθέρεται παρ᾽ αἰλίῳ διονυσίῳ χρῆσις κρατίνου τοιαύτη. ὁ δ᾽ ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βὴ βὴ λέγων βαδίζει. Oues uero non ui ui, ut nunc βῆ βὴ barbare pronuntiamus. Sed be be balant, & eſt balant pro belant à βῆ mutatione η̄ in ᾱ dorice, ut μήτηρ mater. Vnde & id colligimus, β ſic pronun-

tiandum, ut b apud nos profertur, non ut u consonans, uel F. digamma Aeolicum. Alpha igit, & beta & græcis ipsis dicendum, ut nos dicimus non alpha, & uita. id, qđ ex hebræis acceptum ē, qui alpha, & Beth non uith dicunt. Sed de his in fragmentis nostris longe plura. ubi ēt γ. κ. λ. ν. sequente ι uel υ, uel ει, uel οι ppe ram à græcis nunc pronuntiari ostendimus, sicut apud nos, & diphthongos omneis, & c, & g. sequente ı & e, & ti sequēte uocali. Sed ad propositum.

ϱ 2. pagina prima uer. 13. scribe αἰωλέων εἰσὶν. uer. 24. lege totū sic, καὶ τὸ ἡ ζέπουσιν εἰς ε̄ μὲν ὡς τὸ αἄρης αἄρδυ, εἰς ᾱ δὲ ὡς τὸ ἑκάβην. uer. 26. scri. ἀδικᾶσαι. Pagina secunda uer. 5. coniūge ἀφαιροῦσι cū σωκράτου. διομήδου. σοφοκλέου λέγοντες. uer. 27. scrib. ἑσόρηται.

Vale Lector, & nos de his laborib. ama, ut, puto, facis.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ.

Quaterni omnes præter ν & ρ duernos.

Ordo quaternionum Constantini

α
IN HOC
ΕΡΙΤΟΜΗ
κλητικὴ
νε. ταῖν ξυγόνοιν

β
Η τυποῦσα
μένη, τὸ
ποιέοισθον
βοασοίμην

γ
ΡΕΡΙ ΤΗΣ
κειν ἤυλυσα
κοινῶς, καὶ
κράζω, κράξω

δ
στατικά.
ἡδύτερος
ας, βαρεῖαν
σιν, πρόσπι

ε
κρεμάζω
λων, πτύσσω
τερος, ἔφην
ἁπαλὸς

ζ
κὴν προσώπου
παρακαλῶ
μισέομαι
Ρέμπτον εἶδος

η
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
στης. νεφέλη
τὸ ω, μέγα.
ὀξεῖα

θ
λήγει. χωρὶς
εὕρηνται δὲ
λανος, καὶ
ἔνται φυλάττουσι

ι
κατα πύτων
ἐν ταῖς κλητικαῖς
οἷον βόμβυξ
μάρτυρος

κ
καρα. καὶ
ἀλείφατος
ταῖς πτώσεσιν
χιος ἰωνικῶς

λ
κειμένω. οἷον
λήγουσι. τύπτω
τοῦ ν εἰς γ
παρακείμενος

μ
λαμβάνουσι, σ
εἰς μὴν. καὶ
καὶ ἀττικῶς
Ρερὶ ἀπαρεμφάτων

ν
ἔου. ἀπὸ τῆς
λήλοις. ἀλλήλους.

ξ
ΡΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ
γου τῷ ἡ χρῶνται
γενομένας, διὰ
κας διὰ τοῦ η

ο
ιδίως δὲ οὔτοι
ἄλλοις εἰς τὸ ε,
πάρηνον δέκτο
τταν λέγει.

π
τὸ εἶναι. εἰμέναι
πω τῶν τεξουθαὶ
μένα προστακτικὴ
νομένη πρόσθεν

ρ
τὸ τέσσαρα
μὲν ἰσσότα

Regula & ordo latinæ interpretationis grammaticorum librorum Constantini, & tractatuum de idiomatis linguarum apud græcos.

a c e h k m y. Quaterniones.
b d f g i l x z. Quinterniones.
n Ternio & Duernio.

Nota iungẽdum esse latinum cum græco sic a latinum quaternionem cum α græco quaternione. b latinum quinternionem cum β græco quaternione. c latinum quaternionem cũ γ græco quaternione. d latinum quĩternionem cum δ græco quaternione. e latinum quaternionem cum ε græco quaternione. f latinum quinternionem cum ζ græco quaternionione. g latinum quinternionem cum η græco quaternione. h latinum quaternionem cum θ græco quaternione. i latinũ quinternionem cum ι græco quaternione. k latinum quaternionem cum κ græco quaternione. l latinum quĩternionem cum λ græco quaterniõe. m latinum quaternionem cum μ græco quaternione. n latinum ternionem cum ν græco Duernione. x latinum quinternionem cum ξ græco quaternione. y latinum quaternionem cum ο græco quaternione. z latinum quinternionem cum ϖ græco quaternione. & latinũ Duernionem cum ρ græco Duernione.


AL DVS

De literis græcis, ac diphthongis, & quẽadmodũ ad nos ueniant.

De poteſtate literarum græcarum, & quomodo quis per ſe diſcat legere græca uerba.

Item quare Chriſtus. & Ieſus. ſic ſcribimus Xp̃s. IHS.

Cur in Alphabeto y pſilon a quibuſdam ſio dicitur.

Abbreuiationes, quibus frequentiſſime græci utuntur.

Oratio Dominica & duplex ſalutatio ad Beatiss. Virginem.

Symbolum Apoſtolorum.

Euangelium diui Ioannis Euangeliſtæ.

Carmina Aurea Pythagoræ.

Procylidis Poema ad bene, beateq́; uiuendum.

Omnia hæc cum interpretatione latina.

Introductio perbreuis ad hebraicam linguam.

Aldus Manutius Romanus Studiosis adolescentulis. S. P. D.

Nihil prætermittere est animus, quod utile credamus futurum iis, qui græce discere cõcupiscunt, optime'que scire latine. Quamobrem græcas literas, ac diphthongos, earum'q; nomina, & potestatem, ac quemadmodum in latinum transferantur cum exemplis ad id accommodatis annotauimus. addidimus etiam abbreuiationes, ut facilius græca legere pdiscatis. Et qa opæpretiũ existimauimus scire uos græce salutationem Angeli ad Beatissimã Virginem, exulum'q; filiorum Euæ ad eandem, nec non Diui Ioannis Euangelium. In principio erat uerbum. Item Symbolum Apostolorum, hæc omnia cum latina ĩterpretatione, imprimenda curauimus. Addidimus carmina Pythagoræ cognomento, ob ipsorum excellẽtiam, & diuinas admonitiones, aurea. Phocylidis item præcepta sanctiss. quem antiquis Ethographis annumerat Isocrates. quæ si placuisse cognouero, habeo longe meliora, maiora'que, quæ postea Deo fauente condonabuntur. Omnẽ enim uitam decreuimus ad hominum utilitatem consumere. Deus est mihi testis, nihil me magis desiderare, quam prodesse hominibus, quod & anteacta uita nostra ostendit ubicunque uiximus, & ostensuram speramus (quando id uolumus) in dies magis, quandiu in hac lachrymarum ualle, & plena miseriæ uiuimus. Dabo igitur operam, ut quantum in me est, semper prosim nam & si quietam, ac tranquillam agere uitã possumus, negociosam tamẽ eligimus, & plenam laboribus. Natus est enim homo non ad uoluptates, bono, & docto uiro indignas, sed ad laborẽ, & ad agendum semper aliquid uiro dignum. nõ torpeamus igiẽ non uitam in ocio, uẽtri, somno'que, & reliquis uoluptatibus ĩdulgentes, transeamus ueluti pecora. Nam (ut inquit Cato) Vita hominis prope uti ferrum est. ferrum si exerceas conteritur, si non exerceas, tamen rubigo interficit. ita si'se homo exerceat, cõsumitur, si non exerceat, torpedo plus detrimenti affert, quã exercitatio. Valete.

Literæ apud græcos sunt quatuor & uiginti
Α α ἄλφα Alpha.a. Β ϐ β βῆτα Vita.b.
Γ γ ϛ γάμμα Gamma g. Δ δ δέλτα. Delta.d.
Ε ε ἐψιλὸν Epsilon.e. Ζ ξ ζ ζ ζῆτα Zita.z.
Η η η ἦτα Ita.e.longum Θ ϑ θ θῆτα Thita.th.
Ι ι ι ἰῶτα Iota.i. Κ κ κάππα Cappa.c. Λ λ
λάμβδα Lambda.l. Μ μ μῦ My.m. Ν ν ν νῦ
Ni.n. Ξ ξ ξῖ Xi.x. Ο ο ὀμικρὸν Omicron.o.
Π π ϖ πῖ Pi.p. Ρ ρ ϱ ῥῶ Rho.r. Σ σ σ
ς ς σῖγμα Sigma.s. Τ τ τ ταῦ Taf.t. Υ υ
ὑψιλὸν Ypsilon.y. Φ φ ϕ φῖ Phi.ph. Χ χ χῖ
Chi.ch. Ψ ψ ψῖ Psi.ps. Ω ω ὦ μέγα. O mega.
o.magnum.

De diuisione literarum græcarum.

Diuiduntur hæ quatuor & uiginti literæ in duas parteis in uocaleis & consonanteis. Vocales sunt septem.

Α α. Ε ε. Η η. Ι ι. Υ υ. Ο ο. Ω ω.

Diuiduntur septem uocales in treis parteis, i semper longas, semper breueis, & communeis.

Vocales semper longæ duæ.

η ω.

Vocales semper breues duæ.

ε ο.

Vocales communes tres.

α υ ι.

De diphthongis proprie & improprie.

Diphthõgi ex uocalibus fiunt. sunt autem diphthongi proprie & improprie.

Diphthongi proprie sunt sex.

ΑΙ αι ἄλφα ἰῶτα. Alpha iota. ΑΥ αυ ἄλφα ὖ ψιλόν. Alpha ypsilon. ΕΙ ει ει ἒ ἰῶτα. e iota. ΕΥ ευ ἒ ὖ ψιλόν. e ypsilon. ΟΙ οι ὂ ἰῶτα. o iota ΟΥ ου ȣ ὂ ὖ ψιλόν. o ypsilon.

Diphthongi improprie item ſex.

ἄλφα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ι alpha cum iota ſubſcripto ſic ᾳ. ἦτα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ι. ita cum iota ſubſcripto ſic ῃ. ὦ μέγα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου ι. o mega cũ iota ſubſcripto ſic ῳ. ὖ ψιλὸν μετὰ τοῦ ἰῶτα προσγεγραμμένου ideſt ypſilon cum iota adſcripto ſic υι. ὦ μέγα ὖ ψιλόν, ideſt o mega ypſilon ſic ωυ. ἦτα ὖ ψιλόν, ita ypſilon ſic ηυ.

De conſonantibus.

Conſonantes ſunt decem & ſeptem. β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ Quæ diuiduntur in duas parteis ĩ ſemiuocaleis & mutas.

Semiuocales ſunt octo. ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ. Rurſus ſemiuocales diuidunť in duas pteis in duplices & in immutabileis.

Duplices ſunt tres. ζ ξ ψ.

Immutabiles quatuor. λ μ ν ρ. Sigma uero remanet ſemiuocalis

Mutæ ſunt nouem β γ δ κ π τ θ φ χ. quæ ſecantur in treis parteis. In tenueis. aſpiratas. & medias. Tenues ſunt tres. κ π τ. Mediæ item tres. β γ δ. Rurſus aſpiratæ tres. θ φ χ. Et ſciendum treis tenueis κ π τ. habere ſuas aſpiratas. θ φ χ. Medias uero, β γ δ. Habet enim κ ſuam aſpiratam. χ & mediam γ π uero habet ſuam aſpiratam, φ & mediam. β. τ habet ſuam aſpiratam. θ. mediam uero. δ. Cõſtituunť auté ſic.

Te	κ	Me	γ	Aſpi	χ
nu	π	di	β	ra	φ
es	τ.	æ	δ.	tæ	θ.

Quæ tantam habent inter ſe cognationem, ut tenuis ſæpe tranſeat in ſuam aſpiratam & mediam. Item aſpirata in tenuem, mediamq́ꝫ. rurſus media in tenuẽ, atqꝫ aſpiratã. quod facile patet exẽplis. κ tranſit in ſuam aſpiratam χ in fine dictionis ſequente

uocali aſpirata, ut · οὐχ οὕτως ἐστὶν, pro οὐκ ἔστιν οὕτως · primum οὐχ habet χ, quia ſupra ō eſt aſpiratio. ſecūdum uero. κ. quia ſequitur ε · cum tenui. & πεποίηχ' ὅπερ ἐκέλευσας pro πεποίηκα ὅπερ ἐκέλευσας ·

τ tranſit in. θ. ut · αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα · pro αἰδεῖσθαί τε ἱερῆα · ſic in καθέδρα ex κατὰ καὶ ἕδρα abiicit alpha κατὰ θλῖψιν, & τ. tranſit in. θ. quia iuenit ſupra ε. aſpirationem. Idem fit in καθέζομαι, καθὸ, ex κατὰ καὶ ἕζομαι, κατὰ καὶ ὅ·

π tranſit in φ ſic ὑφ' ἓν. integrum eſt · ὑπὸ ἓν, ſed κατὰ θλῖψιν fit ὑφ' ἓν · & quia π inuenit ſupra ε aſpirationem, tranſit in ſuam aſpiratam φ, & fit ὑφέν · ſic ἐφίππια, ἐκ ἐπὶ καὶ ἵππος · ἐφ' ᾧ, ἐκ ἐπὶ καὶ ᾧ · ἐφοράω, ἐκ τοῦ ἐπὶ καὶ ὁράω · ſic per quam multa alia. Hanc tranſmutationem pulchrum eſt deprehendere ĩ cõiugationibus. nam idcirco prima coniugatio barytonorum habet φ aſpiratam ante α in præterito, quia ĩ præſenti eſt uel π tenuis. uel β media uel πτ. uel ipſum φ. ut λείπω, λέλειφα · λείβω, λέλειφα · τύπτω, τέτυφα · γράφω, γέγραφα. in futuro uero ψ. quæ eſt π σ. α β. ϖ. φ, πτ. in præſenti ut τύψω pro τύπσω Eodem modo ſecunda coniugatio barytonorum ideo habet in præterito χ, quia in præſenti eſt γ media uel κ tenuis uel κτ. uel ipſum χ. ut λέγω, λέλεχα, πλέκω, πέπλεχα, τίκτω, τέτεχα · λέχω, λέλεχα In futuro uero tranſeunt in ξ · quia idem eſt quod κ tenue, & σ. eſt. n. ξ, κσ ut. λέξω pro λέκσω. mutantur etiam aſpiratæ in ſuas tenues in ptis geminantibus primam ſic, φύω, πέφυκα · χαλέπτω, κεχάλεφα · θαυμάζω, τεθαύμακα, quod fit ad euitãdam cacophoniam, ideſt diſſonantiam. p̄terea in præteritis paſſiuis mediæ pro aſpiratis ponuntur ante μαι. γ. n. ponitur pro χ, ut λέλεχα, λέλεγμαι · β pro φ ut τέτυφα deberet eſſe paſſiuum præteritum τέτυβμαι, ſed quia ante μ non admittitur β, tranſmutatum eſt β in μ, ut τέτυμμαι pro τέτυβμαι · γέγραμμαι pro γέγραβμαι. Rurſus mediæ tranſeunt ĩ aſpiratas ſic, λέλεγμαι, ἐλέχθην γ in χ · τέτυμμαι pro τέτυβμαι, ἐτύφθην β in φ. Item in tenues ut λέλεγμαι. λέλεκται γ in κ · τέτυμμαι pro τέτυβμαι τέτυπται β in ϖ. Quod & nos facimus græcas literas in noſtras commutãtes, quod paulopoſt, ubi quo nam modo græcæ literæ in noſtras tranſeant, oſtendemus.

De poteſtate literarum omnium,& diphthongorum.

Α·α· facit a,ut ΑΛΛΑ ἀλλὰ alla'· ΑΓΑΘΟΣ. ἀγαθὸς Agathos. Β·β facit u,ut ΒΑΡΒΑΡΟΣ. βάρβαρος· uaruaros. ΒΑΒΑΙ βαβαὶ uauæ. Γ·γ facit g,ut ΓΕΒΡΑΦΑ. γέγραφα. gegrapha ·Δ·δ· facit d ut ΔΑΙΔΑΛΟΣ δαίδαλος. dædalos. Ε·ε facit e.ut ΕΓΩ ἐγὼ. ego. Ζ·ζ facit z, ut ΖΑΘΕΟΣ ζάθεος zatheos. Η·η facit i. longum,ut ΦΗΝΗ. φήνη phi ni. Θ·θ facit th,ut ΘΑΝΑΤΟΣ θάνατος thanatos. Ι·ι fa cit i,ut ΙΑΚΧΟΣ ἴακχος iacchos. Κ·κ facit c,ut ΚΟΡΥ ΔΩΝ κορύδων corydon, Λ·λ facit l,ut ΛΑΛΟΣ λάλος la-los. Μ·μ facit m,ut ΜΟΡΜΩ μορμὼ mormo. Ν ν facit n, ut ΝΑΙ. ναὶ. næ. Ξ· ξ facit x,ut ΞΑΝΘΟΤΡΙΞ ξανθότριξ. xanthotrix. Ο·ο facit o paruum,ut ΟΒΕΛΙΣΚΟΣ ὀβελίσκος. oueliſcos. Π·π·ϖ facit p,ut ΠΑΠΠΑ πάππα pappa. Ρ ρ facit r,ut ΡΩΜΗ ῥώμη. rhomi. Σ σ facit ſ,ut ΣΑΡΞ, σὰρξ ſarx Τ· τ facit t,ut ΤΑΛΑΝΤΟΝ. τάλαντον talanton. Υ·υ facit y,ut ΥΜΝΟΣ ὕμνος hymnos. Φ· φ facit ph, ut ΦΙ-ΛΟΣ φίλος philos Χ·χ facit ch,ut ΧΡΙΣΤΟΣ χριστὸς Chri-ſtos. Ψ· ψ facit pſ,ut ΨΙΞ, ψὶξ. pſix ΨΕΛΛΙΖΟΜΑΙ ψελλί ζομαι pſellizome. ΨΕ ψὲ pſe Ω· ω facit o longum,ut ΩΚΑ ὦκα oca. ΧΙΤΩΝ χιτὼν chiton.

De poteſtate diphthongorum.

ΑΙ·αι facit æ,ut ΑΙΓΙΣ. αἰγὶς ægis. ΑΥ ·αυ facit af medi um inter b & f ut ΑΥΤΙΚΑ, αὐτίκα aftica ΑΥΛΗ, αὐλὴ auli. ΕΙ·ει·ἰ. facit i longũ ut ΕΙΣ. εἰς.is.ΕΙΚΩΝ. εἰκὼν icon. ΧΕΙΡ, χεὶρ. chir. ΕΥ ευ facit ef medium inter b & f, ut ΕΥ ΓΕ. εὖγε efge ΘΗΣΕΥΣ θησεὺς thiſeus. ΟΙ οι facit i lõgum, ut ΟΙΜΟΙ οἴμοι imi. ΟΥ. ου·ȣ. facit u uocalem longam ut ΟΥΚΟΥΝ, οὐκοῦν ucun.

De poteſtate diphthongorum improprie.

ᾳ cum ι ſubſcripto facit a, ut ἐνταθιοπίᾳ entathiopia. ᾄδω ado. ῃ cum ι ſubſcripto facit i longum ut τῇ μούσῃ. ti muſi νηρῇδες nirides.

ῳ cum iota subscripto facit o longum, ut ἡ παλινῳδία, i palinodia, τῷ ἀνθρώπῳ to anthropo. ueteres uero non subscribebant iota, sed adscribebant sic τῶι οἰκείαι, to ænia. τῆι μούσηι, ti musi. τραγωιδίαι, tragodia. quod in codicibus antiquis licet uidere, minore tamen iota α η ω literis, quibus adscribitur, & eiusdem fere quantitatis, cuius est apud nos, quod subscribitur. quæ antiq̃ scribẽdi cõsuetudo adhuc quoq; remãet in grandioribus literis, sic ΤΩΙ ΛΟΓΩΙ To Logo. ΤΗΙ ΜΟΥΣΗΙ Ti musi. ΜΑΙΑΙ mæa. Υ cum iota sic ΥΙ υι facit i longum, ut ΑΡΠΥΙΑ ἅρπυια harpyia. ΜΥΙΑ μυῖα myia ἡ τετυφυῖα τῆς τετυφυίας. i tetyphyia tis tetyphyias. ΗΥ ηυ facit if mediũ inter b & u consonantem, ut ΗΥΔΑ ΠΡΟΣΗΥΔΑ ibda. prosibda. κωλύω ηὔλεον ηὔληκα ηὐλήκειν ηὔλησα ableo ibleon iblica iblicin iblisa. ΩΥ ωυ facit of mediũ inter b & u consonantem, ut ΩΥΤΟΣ ὠυτὸς oftos pro αὐτός & θωυμαστὸς thofmastos pro θαυμαστὸς qua diphthõgo iones utuntur pro αυ.

Queadmodũ literæ, ac diphthongi græcæ in latinũ trãsferant.

Α α mutat in a, ut κάλαθος calathus Interdũ in e ut τάλαντον talentum. Item in i, ut κάναστρον canistrum. Item in o, ut μάρμαρον marmor. κόρυλος corylus. & in u, ut ἡρακλῆς Hercules hypthesi τοῦ κ. Et in æ diphthongum, ut ἀσκληπιὸς æsculapius. Β mutatur frequentissime ĩ b, ut φοῖβος, phœbus. βάρβαρος, barbarus. aliquando in p, ut βαβαὶ, papæ. quanquam παπαὶ etiam græci dicunt. Item in ph, ut θρίαμβος, triumphus. Γ. γ mutatur in g, ut γαλάτεια galatea γίγας, gigas. γένος, genus. uertitur etiam in n, in iis dictionibus, quæ apud græcos commutarunt ν in γ sequentibus γ κ χ ξ ut ἄγγελος angelus. δίφθογγος, diphthongus. ἄγκυρα, ancora. ἀγχίσης, anchises. σφίγξ, sphinx. Quoniã igit añ γ κ χ ξ non admittitur ν apud græcos, mutatum est ν in γ. quod Romani rursus in n commutarunt. etsi antiqui græcam orthographiam obseruantes Aggelus. diphthoggus scribebant per duplex gg. Δ cõmutat in d, ut διδὼ, dido. δαίμων, dæmon. Interdum in b, ut δὶς, bis, & in l ut, ὀδυσσεὺς, ulysses. sicut apud nos, ut sedes, sella. nam d & l inuicẽ sibi cedũt.

E psilon mutatur in e breue ut ἐγὼ ego. γένεσις genesis. z remanet ut ζάκυνθος zacynthus. ζέφυρος zephyrus. Interdum mutatur in geminum ss, ut μάζα massa. πατρίζω patrisso. Η est e longum ut πηνελόπη Penelope. πηνελόπης Penelopes. ἡρακλῆς Hercules. interdum mutatur in a longum ut μήτηρ mater. νηῒς nais. φήμη fama. σίνηπι sinapi. θρήκη thrace. Item in æ diphthōgum, ut. κήρος. cæra σκηνὴ scæna. σκηνοπηγία scænophegia. ἠθικὴ æthica. Θ mutatur in th aspiratum, ut θρήκη thrace. θυρσὸς thyrsus. Interdū ī suá tenuem, ideſt t. ut θρίαμβος triumphus. Ité in suam mediam, ideſt d ut θεὸς deus. θεὰ dea. Ι mutatur in i modo longum, modo breue ut ἀγχίσης anchises, νεστορίδης nestorides. Κ mutatur in c, ut κάκος cacus. κωκυτὸς. Cocytus. interdū in suam mediam g, ut κώβιος gobius. κύκνος cygnus, quanq̄ & cycnus dicimus. Item in p, ut λύκος. lupus. λ. mutatur in. l. ut πάλλας Pallas. λύγξ lynx. λύρα lyra. λὺξ lux. λωτὸς lotus. μ mutatur in m, ut γραμματικὸς, grammaticus. στέμμα stemma μέμνημαι memini. μελπομένη melpomene. ν uertitur in n, ut ναῦς, nauis. νηῒς nais. νὺξ nox. νυκτέλιος nyctelius. ξ uertitur in x, ut ξενοφῶν Xenophon. ξένιον xenium.

O micron uertitur ī o breue, ut ὄλυμπος olympus. Item in u, ut ὀδυσσεὺς, ulysses. πόρφυρα. purpura συρακόσιος, Syracusius δωρικῶς. nam κοινῶς, συρακούσιος dicitur. sed frequens mutatio est o in u in fine dictionis, ut κύπρος. cyprus. ὅμηρος Homerus. πήλιον pelium. ἴλιον, ilium. interdum in e. γόνυ genu. πὸς αἰολικῶς pes. nam κοινῶς ποῦς dicitur. ἀλέξανδρος, Alexander. κάπρος caper. π mutatur in p ut πασιφάη Pasipha'e. πάπποι pappi. πάππα Pappa. interdū ī suam aspiratam, quæ est apud nos ph, ut τρόπαιον trophæū. λαπίθαι laphithæ ὑψιπύλη hypsiphyle. Item in suam mediam, quæ est apud nos b, ut πύξος, buxus ἄψυρτος absyrtus. nam ψ est ps, ut ἄραψ arabs. ρ uertitur ī r, ut ῥήτωρ rhetor. ubi sciēdum omnem dictionem, quæ apud græcos scribitur per. ρ. in principio dictionis, transferri a nostris in r cum aspiratione, ut ῥέα rhea. ῥητορικὴ rhetorica. σ. mutatur ī s, ut σίσυφος Sisyphus. īterdum in. x. ut αἴας aiax. πίστρις pistrix. ubi imitamur dores, qui pro σύμμαχος ξύμμαχος pro σὺν, ξὺν

dicunt. Item in τ. ut σὺ, tu σὺ, te. quod item doricum est. dores enim pro θάλασσα θάλαττα dicunt. τίμβρον pro σίμβρον. τὺ pro σύ. unde Lucianus iocans composuit dialogum, ubi inducit a sigma accusari cappa coram septem uocalibus, quod in doctionibus scribẽdis gemino σσ, excludat a duplici ττ. ut pro γλῶσσα γλῶττα. θετταλία pro θεσσαλία. dicit. n. sigma, ἀλλὰ τί λέγω ταῦτα; θεσσαλίας μὲ ἐξέβαλεν ὅλης, θετταλίαν ἀξιοῦν λέγειν, καὶ πάσαν ἀποκέκλεικέ μοι τὴν θάλασσαν. hoc est, Sed cur dico hæc? eiecit me ex thessalia tota, & ab omni me mari exclusit. τ. uertitur in t, ut τροία troia ταντάλος tantalus. inuenitur etiam mutatum in s, sigma præcedente ut ὀστᾶ ossa. υ. plerunque remanet, ut ἱερώνυμος Hieronymus. συνώνυμον synonymum. transit etiam in u, ut ῥώμυλος Rhomulus μῦς. mus. σῦς sus. θύλη Thule. κῦμαι cumæ. πύξος buxus. πορφύρεος purpureus. δύω duo. κυβερνήτης gubernator. φυγὴ fuga. βότρυς botrus. γόνυ genu. φ. uertitur in ph, ut φιλόσοφος philosophus. aliquando etiam in f, ut φυγὴ fuga φήμη fama. Itẽ in suam tenuem, ut σφαῖρα spæra, & in suam mediam, ut ἄμφω, ambo. χ. mutatur in c cũ aspiratione sic ch, ut χρύσης Chryses. χρυσόστομος chrysostomus. χριστὸς Christus, quæ litera, quia figurã habet x nostri, sunt qui putant cum sic scribitur Xp̃s, per x & p scribi latinas literas, cum ea, quæ x uidetur, sit χ, & quæ uidetur p, sit ρ, & quamquam fere semper legimus in sacris literis Christus sic scriptum Xp̃s, græce tamen scribatur, cum sic scribitur. latine enim scribendum est per ch aspiratum sic Christus. Eodem modo decipiũtur in Iesus cum sic scribitur IHS credentes hanc literam, H aspirationem esse, cũ sit ἦτα græca uocalis, quæ est e productũ tam apud nos, quam apud græcos, ut ΙΗΣΟΥΣ IESVS. Item quia græci ἦτα sic etiam scribũt h. quæ litera est similis nostræ longiusculæ aspirationi, latini sic scribunt ihs quod uulgus per aspirationem scribi existimat. Quoniam autem in sermonẽ de aspiratione incidimus, illud annotatione dignũ existimauimus acceptam esse aspirationem nostram ἀπὸ τῆς δασείας καὶ ψιλῆς. Accẽtibus græcis. Nã illi dasian sic notant ⊢ & psilem sic ⊣ quos accentus in unũ cõiungentes Romani, fecerunt eam aspirationem, qua nos in grandiusculis utimur literis, Qui tamen accẽ

tus nunc fere' exoleuerunt apud græcos, quorum loco iuniores hisce utuntur. ‘ ’ ut δασεῖα habeat figuram c nostri sic ‘ ψιλὴ uero c inuersi sic. ’ Et hinc puto nos accepisse aspirationem, qua cursim scribēdo utimur. Nam si addideris psilen denso, aspirationem facies, sed inflexam. Quanq̃ ætate nostra plures rectam q̃ flexam scribentes notant. Hanc nos aspirationem modo in s uertimus ut ἕξ sex ἑπτὰ septem ἕρπυλλον Serpillū, modo ī u, ut ἑσπέρα Vespera ἑνετὸς Venetus. sed frequenter in nostram aspirationem, ut ὕμνος hymnus. Ἡσίοδος Hesiodus. Ομηρος Homerus. Υ mutatur ī ps, ut αἰθίοψ æthiops. ψευδομάρτυρ pseudomartyr. ψίλωθρον psilotrum. Aliquando transit in b, ut ἄραψ arabs ἄψυρτος absyrtus. Omega transit in o longum, ut ὠκεανὸς Oceanus. εἴδωλον. idolum ἥρωας, heroas. κύκλωπες, cyclopes o. do. ro. clo. productis. Illud etiā non præterierim silentio Christianos olim in libris sacris ineffabilis nomina Trinitatis Pater. Filius. Spiritus Sanctus primis græcis characteribus scribere cōsueuisse, hoc est Π pro Pater. Υ pro Filius. Α pro Spiritus sanctus. nā Pater πατὴρ. græci dicunt & Filius Υἱὸς. & Spiritus sanctus πνεῦμα ἅγιον Qua propter, quia ubi erat scripta lr̃a Υ dicebant filius, nūc in alphabeto ēt, ea lr̃a ī Gallia cisalpīa filius dicit̃ uulgo sic. fio. zeta. p y psilon, uel y græca. zeta id colligitur ex libris decretoꝝ distinctione-lxxiii.

Quonam modo diphthongi græcæ ad nos ueniant.

αι mutatur in æ diphthongum, ut αἰνείας Aeneas ἑβραῖος hebræus. παλαίστρα palæstra. παιάν. pæan. interdum diuiditur, ut αἴας aiax. μαῖα, maia. αυ uertitur in au ut αὐλὴ aula. θησαυρὸς thesaurus. Sed aduerte, ne te decipiant Nicolaus. Menelaus. & similia, in quibus nō est diphthongus au, sed sunt duæ syllabæ, quia sunt a græcis in αος ut νικόλαος, μενέλαος.

ει mutatur uel in e longum ut ἀχιλλεῖος Achilleus. καλλιοπεία Calliopea, uel in i longum, ūt νεῖλος Nilus θάλεια Thalia εἴδωλον Idolum.

ευ Mutatur in eu,ut θησεὺς Theseus εὖγε Euge. εὖρος.Eurus. οι mutatur in œ diphthongum,ut φοῖβος Phœbus οἰνοφόρον œnophorum. ἀλφεσίβοιος. Alphesibœus μελίβοιος melibœus. ου mutatur in u longam,ut μοῦσα musa οἰδίπους œdipus.

De diphthongis improprie.

ᾳ cum iota subscripto transit in æ diphthōgū,ut τῇ λήδᾳ huic ledæ ῃ cum iota subscripto transit in æ diphthongum, ut τῷ ποιητῇ huic poetæ. ῳ cum iota subscripto transit in œ diphthongum,ut ἡ κωμῳδία hæc comœdia ἡ τραγῳδία hæc tragœdia. Sed an diphthongos,& ε. η. ο. ω. υ. uocaleis ut nunc nos,antiqui quoq; pronuntiauerīt,in fragmentis nostris disputaturi sumus. nā & græci meo iudicio suas diphthōgos, & nos nostras tū quas diximus, uocaleis,perperā pronuntiamus.Idem etiā pronuntiandis accentibus nō seruata syllabarum quantitate fieri iudicamus,ut θρω in ἄνθρωπος corripere, & μο in σιμόεις producere uideamur propter accentum.

AD BREVIATIONES PERPVLCHRAE SCITV,QVIBVS frequentissime græci utuntur indifferenter & in principio & in medio & in fine dictionis.

ᾳ facit αν,ut μοῦσ̄ μοῦσαν. ὰ facit ὰν cum accentu graui,ut τὴν διαφορ̀ διαφορὰν. ᾳ facit ας,ut τῆς ἡμέρ̀, τῆς ἡμέρας. ᾶ facit ᾶς cum accentu circūflexo,ut τῆς διαφορ̃, τῆς διαφορᾶς. ᾳ facit αις. ut ταῖς μούσ̀, ταῖς μούσαις. ᾶ uero facit αῖς cum accentu circūflexo,ut τ̃ τιμ̃, ταῖς τιμαῖς. ε facit ες ut αἴαντ̈, αἴαντες. ε facit εν,ut τύπτομ́, τύπτομεν. ὲ uero facit ὲν cum accentu graui, ut μ̀, μὲν. facit ης,ut τῆς μούσ́, μούσης,uel sic μούσ̈ μούσης. ῆ uero cum accentu circunflexo facit ῆς, ut τ̃ τιμ̃ τῆς τιμῆς. ῃ facit ην, ut τὴν πηνελόπ῀, πηνελόπην. ὴ uero cum graui accentu facit ὴν,ut τ̀ τιμ̀, τὴν τιμὴν ι facit ις ut φύσ̈, φύσις. ι facit ιν ut τὴν φύσ, φύσιν. ει facit εις,ut τοὺς δημοσθέν̈, δημοσθένεις. ει ue

ro facit εῖς cum accentu circunflexo ut τοὺς γον῀, γονεῖς. \ facit ον ut τὸν λόγ\, λόγον. ‶ facit ὸν cum accentu graui, ut τ̈ θε̈, τὸν θεὸν ~ facit ων ut τῶν λόγ῀, λόγων. ~ uero facit ῶν cum accentu circunflexo, ut τ̃ μουσ̃, τῶν μουσῶν. ς facit ως, ut τῆς φύσ, φύσεως. ς uero facit ῶς cum circunflexo, ut π, πῶς. ο supra literas sic ἄνθρωπ°, facit ος, ut λόγ° λόγος. ″ facit ειν, ut λέγ″ λέγειν. ῀ uero facit εῖν, ut εἰπ῀, εἰπεῖν ~ facit οις, ut τοῖς λόγ῀, λόγοις. ~ uero facit οῖς cum circunflexο. ut τοῖς θνητ῀, θνητοῖς. ʒ facit ους, ut τοὺς λόγʒ, λόγους. ʒ̀ uero facit οὺς cum graui, ut τʒ̀ θνητʒ̀, τοὺς θνητοὺς. ⁊ positum supra literas facit ται. ut λέγε⁊ λέγεται. λέγον⁊, λέγονται. ⁊ uero in contextu facit ται, ut λέγε⁊, λέγεται. σθαι facit σθαι. ut τύπτεσθαι τύπτεσθαι. δὲ facit δὲ. καὶ uel sic καὶ uel sic ϗ uel sic ϗ uel sic ϗ uel sic ϗ, facit καὶ. γὰρ uel sic γὰρ uel sic γὰρ uel sic γὰρ, facit γὰρ. ἐστὶ uel sic ἐστὶ uel sic ἐστὶ facit ἐστὶ. αρ uel sic αρ uel sic αρ facit αρ, ut ἄρτου. ερ facit ερ ut πάτερ, πάτερ. περ uel sic περ, facit περ. ες facit ες, ut πατέρες, πατέρες. εν facit εν. μὲν uel sic μὲν facit μὲν. υν uel sic υν facit υν, ut ἡ γυνὴ γυνή. τρ uel sic τρ facit τρ ut τοῦ πατρὸς, πατρὸς, πατρός. ϛ facit στ, ut ϛοῖχος, στοῖχος. σπ facit σπ, ut σπεῦδε, σπεῦδε. σθ facit σθ. ut ἐσθλὸς, ἐσθλὸς σσ facit σσ, ut γλῶσσα γλῶσσα. σχ facit σχ, ut σχῆμα, σχῆμα. ȣ facit ου, ut λόγȣ λόγου, ευ facit ευ, ut εὖγε, εὖγε. ει uel sic ει facit ει, ut λέγειν, λέγειν. τ̈ facit τι, ut τῷ γράμματ̈, γράμματι. τ̈ facit τα ut τὰ γράμματ̈ γράμματα. τ^ς facit τῆς. τῶν uel sic τ̃ facit τῶν. τοὺς facit τοὺς. τοῦτο facit τοῦτο. τὴν facit τὴν. ἐπὶ uel sic ἐπὶ facit ἐπὶ. σα facit σα. σε facit σε. σο facit σο. σω facit σω. σεβ facit σεβ. σὺν facit σὺν. συν uero sine accentu facit συν. σατο facit σατο. σεω facit σεω. ut τῆς φύσεως φύσεως. περὶ uel sic περὶ facit περὶ. πρὸ facit πρὸ. πρι facit πρι. πρω facit πρω. πυν facit πυν. τὸ uel sic τὸ uel sic τὸ facit τὸ. το facit το. τι facit τι. τερ facit τερ. τοῦ uel sic τ̃ facit τοῦ. οὖν uel sic οὖν uel sic οὖν facit οὖν. ους facit ους. ἔπι facit ἔπι. ἀπὸ uel sic ἀπὸ facit ἀπὸ διὰ uel sic διὰ uel sic διὰ facit διὰ. δρα facit δρα. δρι facit δρι. δρο facit δρο. δρω facit δρω. δεῦρο facit δεῦρο. μετὰ uel sic μετὰ facit μετὰ. μ^ς cũ uocali sopra facit μενος, ut τυπτόμ^ς τυπτόμενος. μᾶλλον facit μᾶλλον. μεθ uel sic μεθ facit μεθ. ut τυπτόμεθα. τυπτόμεθα. μετ

facit μάτων .ut τῶν γραμμάτ, γραμμάτων · εἶν uel sic ꙃ. facit εἶναι · ϕι facit φι. ει facit ρι. υσ uel sic υσ facit υσι. ὑπὲρ facit ὑπὲρ. ὑπὸ facit ὑπό. υρ facit υρ. ὕστερ facit ὕστερ. γγ uel sic γγ facit γγ. γρα facit γρα. γεν facit γεν. γερ facit γερ. γρι facit γρι. ιερ facit ερ. φρ facit φρ. ελ facir ελ. εμ facit εμ. ἐγώ facit ἐγώ. ευρ uel sic ευρ facit ευρ. εω facit εω. εφ facit εφ. εσ uel sic εσ facit εσο. εται facit εται, ut λέγεται · λέγεται. αλλ facit αλλ. per duplex λ. ππ facit ππ. θερ facit θερ. κρ facit κρ. κλ facit κλ. ναι facit ναι. ττ facit ττ, ut γλῶττα γλῶττα.

ORATIO DOMINICA.

ΕΥΧΗ ΚΙΡΙΑΚΗ.

Pater noster qui in cœlis sanctificetᷣ nomē tuū. adueniat
πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου · ἐλθέτω
regnum tuum. fiat uoluntas tua, sicut in cœlo & in terra.
ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
panem nostrū quotidianum da nobis hodie & dimitte nobis
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον · καὶ ἄφες ἡμῖν
debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nr̄is.
τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
& ne inducas nos in tentationem. Sed libera nos a
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
malo. Amen.
πονηροῦ. ἀμήν.

Salutatio Angeli ad Beatissimam uirginem.
Ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἁγιωτάτην παρθένον
Aue gratia plena Maria, dn̄s tecum. benedicta tu
χαῖρε κεχαριτωμένη μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ · εὐλογημένη σὺ
ī mulierib⁹ & benedictus fructus uentris tui qm̄ Salua
ἐν γυναιξί. καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆ-
torē peperisti animarum nostrarum.
ρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

AD EANDEM ALTERA.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΤΕΡΟΣ.

Salue regina, mater misericordiæ. uita. dulcedo, & spes nr̄a
χαῖρε δέσποινα, μήτηρ ἐλέους, ζωὴ γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν

ſalue. ad te clamamus E uæ exules filii. ad te ſuſpira
χαῖρε· πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόρισοι παῖδες· πρὸς σὲ ἀτενίζο
mus gementes & flentes in hac lachrymarũ ualle.
μεν στενάζοντες καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι·
eia iam aduocata noſtra miſericordes tuos oculos ad
ἄγε δὴ συνήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ᾽
nos conuerte, & IESVM benedictum fructum uentris tui
ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ ΙΗΣΟΥΝ τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου
poſt exilium hoc nobis oſtende. o clemens, o pia
μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὔσπλαγχνε
ὦ γλυκασμὲ παρθένε Μαρία. o dulcis uirgo Maria.

σύμβολον τῶν ἀποστόλων. Symbolum Apoſtolorum.

Credo in unũ deũ patrem omnipotentem factorem cœli &
πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
terræ. uiſibiliũ ꝗ oĩum, & ĩuiſibiliũ. & in unũ dñm Ieſũ Xp̃m
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν,
filium Dei unigenitum. ex patre natum ante
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ
omnia ſecula. lumen de lumine. Deum uerum de Deo
πάντων τῶν αἰώνων. φῶς ἐκ φωτὸς θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ
uero. genitum nõ factum cõſubſtantialẽ patri. per quem
ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι᾽ οὗ τὰ
omnia facta ſunt. qui propter nos homines & propter no
πάντα ἐγένετο. τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμε
ſtram ſalutem deſcendit de cœlis. & ĩcarnatus ẽ de ſpiri-
τέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύ-
tu ſancto & Maria Virgine, & homo factus eſt. cruci
ματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρω
fixus'que ꝑ nobis ſub Pontio Pilato. & paſſus & ſepultus eſt.
θέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα,
& reſurrexit tertia die ſecundum ſcripturas, & aſcendit in
καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς, καὶ ἀνελθόντα εἰς
cœlos & ſedet a deſtris patris. Et iterum
τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν
uenturus eſt cũ gloria iudicare uiuos & mortuos, cuius regni
ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας

non erit finis. & in spiritum sanctum dñm uiuificantem,qui
οὐκ ἔσται τέλος· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ
ex patre & filio procedit, Qui cũ patre & filio si-
ἐκ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμ-
mul adoratur & conglorificat, qui locutus est per ꝓphetas. in
προσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν, εἰς
unã sc̃am catholicam & apostolicam ecclesiam. Cõfiteor unũ
μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. ὁμολογῶ ἓν
baptisma in remissionẽ pc̃tõꝝ. expecto resurrectiõem mortuoꝝ
βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν,
καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. & uitam uenturi seculi.

Ευαγγέλιον τοῦ ἁγίου Ιωάννου. Euangelium sancti Ioannis.

In prĩcipio erat uerbũ,& uerbũ erat apud deũ & deus erat uerbũ
Εν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος·
hoc erat ĩ prĩcipio apud deũ omnia per ipsum facta sunt. & sine
οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν· πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς
ipso factũ est nihil qđ factũ ẽ. In ipso uita erat,& uita erat lux
αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν, ὃ γέγονεν· ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ζωὴ ἦν τὸ φῶς
hominum, & lux in tenebris lucet,& tenebræ eam nõ com
τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κα-
phẽderũt. fuit homo missus a deo. nomen ei
τέλαβεν· ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ
Ioãnes. hic uenit in testimonium,ut testificaretur de lumine,
Ιωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός·
nõ erat ille lux, sed ut testificaretur de lumine. Erat lux
οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός· ἦν τὸ φῶς
uera q̃ illumĩat oẽm hominẽ uenientẽ in hũc mundũ.
τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον·
in mundo erat & mũdus per ipsũ factus est,& mundus eum non
ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ
cognouit In ꝓpria uenit,& sui eum non recepũt Quotquot
ἔγνω· εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον· ὅσοι
aũt recepũt eũ,dedit eis potestatẽ filios dei fieri credẽti
δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν, τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύ
bus in nomine eius. q nõ ex sanguinibus neq; ex uoluntate car
ουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρ-

nis,neq; ex uoluntate uiri. sed ex deo nati sunt. Et uerbum caro
νὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. καὶ λόγος σὰρξ
factū est,& habitauit in nobis.& uidimus gloriam eius gloriā
ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν
quasi unigeniti a patre plenum gratiæ & ueritatis.
ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

AVREA CARMINA PYTHAGORAE.
ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Immortaleis primum deos lege ,ut dispositi sunt,
Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ, ὡς διάκειται,
Cole,& uenerare iusiurandum.deinde Heroes illustreis.
Τίμα καὶ σέβου ὅρκον, ἔπειθ' ἥρωας ἀγαυούς.
Et terrenos uenerare dæmones legitime sacrificans.
τούς τε καταχθονίους σέβου δαίμονας ἔννομα ῥέζων.
Et parenteis honora, & proxime cognatos.
τούς τε γονεῖς τίμα, τούς τ' ἄγχιστ' ἐκγεγαῶτας.
Sed ex aliis uirtute fac amicum,qui optimus sit.
τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιοῦ φίλον, ὅς τις ἄριστος.
Benignis autē pare sermonibus, operibus'q; utilibus.
πραέσι δ' εἶκε λόγοις, ἔργοισί τ' ἐπωφελίμοισι.
Neq; odio habe amicum tuum peccati causa parui
μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς,
Quoad possis. posse enim prope necessitatem habitat.
ὄφρα δύνῃ. δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
Hæc quidem sic scito, sed dominari assuesce hisce,
Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι, κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶνδε,
Ventri primum,& somno, luxuriæ'q;,
γαστρὸς μὲν πρώτιστα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
Et iræ, facies autem re turpē nunq̄ neq; cum alio,
καὶ θυμοῦ. πρήξεις δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλου,
neq; separatim.omnium autem maxime,pudeat te tui ipsius.
μήτ' ἰδίῃ. πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.
Tum iustitiam exerce opere'q;,uerbo'q;.
εἶτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε, λόγῳ τε.
neq; stulte teipsum habere in re ulla assuesce.
μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔθιζε.

sed scito, moriendum esse fato omnibus.
Ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασι.
pecunias autem aliq̃n possidere ama, aliquãdo perdere.
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.
Quot'q; diuinis fortunis mortales dolores habent,
ὅσσα τε δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
hor; q̃ncũq; partem habeas, æquoanimo fer. neque ægre feras.
ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πρᾴως φέρε, μὴ δ' ἀγανάκτει.
curare autẽ decet quoad possis. sic autem considera.
ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθόσον δύνῃ. ὧδε δὲ φράζου.
non ualde bonis, istorum multum fortuna præbet.
οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς, τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
multi autem hominibus sermones, mali'q; & boni
πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε, καὶ ἐσθλοί
accidunt ,quibus neq; obstupesce, neq; sane permittas
προσπίπτουσ', ὧν μήτ' ἐκπλήσσεο, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς
implicari teipsum. mendacium autem siquod dicatur,
εἴργεσθαι σαυτόν. ψεῦδος δ' ἤν περ τι λέγηται,
æquo aĩo feras. Quod autem tibi dicam omni ĩ re perficiatur.
πρᾴως ἴσχ'. ὃ δέ τοι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τελείσθω.
nullus neq; uerbo te decipiat, neq; re
μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ, μήτε τι ἔργῳ.
fac, neq; dic, quod tibi non melius est.
πρῆξαι, μηδ' εἰπεῖν, ὅ, τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
consule autem ante opus, ne stulta sint.
βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
timidi facere'q;, dicere'q; stulta proprium uiri,
δειλοῦ τοι πρήσσειν τε, λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.
sed ea perfice, quæ te non postea dolore afficiãt.
ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν, ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ.
fac nihil eorum, quæ non scis, sed docere
πρῆσσε δὲ μηδὲν, τῶν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκευ
Quæcunq; necesse est, & delectabilissimam uitam sic perages.
ὅσσα χρεών. καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
neq; sanitatis circa corpus negligentiam habere oportet,
οὐδ' ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή,

Sed potus'q; mensuram,& cibi, exercitiorum'q;
ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον, καὶ σίτου, γυμνασίων τε
fac. mensurã autẽ dico eam,quæ te dolore non afficiat.
ποιεῖσθαι. μέτρον δὲ λέγω τόδ', ὃ μή σ' ἀνιήσῃ.
assuesce autẽ uiuendi modum habere purum. firmum.
ἐθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον. ἄθρυπτον.
Et caue ea facere,quæ inuidiam habeant.
καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν, ὁπόσα φθόνον ἴσχει.
Ne expende præter tempus,tanquam bonorũ nescius.
μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν, ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων.
neq; illiberalis sis. mensura omnibus in rebus optima.
μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι. μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
fac autẽ ea, quæ te non lædant.considera autem ante opus.
πρῆσσε δὲ ταῦθ', ἅ σε μὴ βλάψῃ. λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.
neq; somnum mollibus in oculis suscipe
μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,
ante,quam diurnorum operum ter unumquodq; percurras.
πρὶν, τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν.
quo trãsgressus sum? quid feci? qđ mihi decens non pfectũ est?
πῆ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;
incipiens a primo,percurre & quæ postea.
ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου, ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα.
mala quidem opatus, dole, bona uero,lætare.
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας, ἐπιπλήσσεο. χρηστὰ δὲ, τέρπου.
hæc labora. hæc meditare. hæc oportet cupere te,
ταῦτα πόνει. ταῦτ' ἐκμελέτα. τούτων χρὴ ἐρᾶν σε.
hæc te diuinæ uirtutis ad uestigia ponent,
ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει,
næ per nostræ animæ dantem quaternionem
ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν
fontem perennis naturæ. sed uade ad opus,
παγὰν ἀενάου φύσεως. ἀλλ' ἔρχευ ἐπ' ἔργον,
deos precatus ut perficiant,his autem impetratis
θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι. τούτων δὲ κρατήσας,
cognosces immortalium'q; deorum , mortalium'q; hominum
γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων

consistentiam,ut singula prætereunt,ut'q; tenentur.
σύστασιν. ἥ τε ἕκαστα διέρχεται, ἥ τε κρατεῖται.
cognosces aũt quatenus fas est,naturam in omni similem,
γνώσῃ δ' ἣ θέμις ἐστὶ, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην,
ut neq; insperanda speres,neq; te quid lateat.
ὥστε σε μήτε ἄελπτ' ἐλπίζειν, μήτε σε λήθειν.
cognosces autẽ homines spontanea detrimenta habenteis.
γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας.
miseri, qui,bona prope cum sint,non uident,
τλήμονας, οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων, οὐκ ἐσορῶσιν,
neque audiunt.so utionem autem malorum pauci norunt.
οὔτε κλύουσι. λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασι.
talis fortuna mortalium lædit menteis.hi sed cylindris
τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας. οἱ δὲ κυλίνδροις
ex aliis in alia feruntur, infinita nocumenta habentes.
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πήματ' ἔχοντες.
molesta enim comes lis nocens latet,
λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθε,
insita. quam non oportet te adducere,sed cedendo fugere.
σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προσάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν.
Iupiter pater,uel a multis malis quiescas omneis,
Ζεῦ πάτερ, ἢ πολλῶν τε κακῶν παύσειας ἅπαντας,
Vel omnibus ostendas,qua nam sorte utantur.
ἢ πᾶσιν δείξαις, οἵῳ τῷ δαίμονι χρῶνται.
Sed tu confide,quoniam diuinum genus est mortalibus.
ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
Quibus sacra afferens natura ostendit singula.
οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.
Quorum siquid tibi curæ est, uinces quæ te iubeo
ὧν εἴ σοί τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω
medicando,animam autem laboribus istis liberabis.
ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.
sed abstine ciborũ,quos diximus,in'que purgationibus,
ἀλλ' εἴργου βρωτῶν, ὧν εἴπομεν, ἔν τε καθαρμοῖς,
in'que liberatione animi diiudica,& cõsidera singula,
ἔν τε λύσει ψυχῆς κρίνων, καὶ φράζευ ἕκαστα,

aurigã iudicium constituens desuper optimum.
ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
cũ autem relicto corpore, ad æthera liberum ieris,
ἢν δ' ἀπολείψας σῶμα, ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς,
Eris immortalis deus, incorruptibilis, non amplius mortalis.
ἔσσεαι ἀθάνατος θεός, ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

Finis aureorum Carminum Pythagoræ.

τέλος τῶν χρυσῶν ἐπῶν τοῦ Πυθαγόρου.

VERSVS IN PHOCYLIDEM.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΩΚΥΛΙΔΗΝ.

Phocylides decentem uiuens uitam,
Ὁ φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον,
Vt Christi discipulus, ut apostolus magnus,
ὡς χριστομύστης, ὡς ἀπόστολος μέγας,
Vt auditor dei uaticiniorum.
ὡς ἀκροατὴς, τῶν θεοῦ θεσπισμάτων.
Et Antistes optimorum operum.
καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων,
Euangelice hæc dicit & scribit,
εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει,
utilia existentia iis, qui in uita.
εὔχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

IN EVNDEM ALTERI.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΤΕΡΟΙ.

Hæc iustitiis sanctis dei consilia declarat
ταῦτα δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Phocylides uirorum sapientissimus. diuina dona.
φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος, ὄλβια δῶρα·

Phocylidis poema admonitorium.

φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν.

Neq; nuptias furare, neq; masculam uenerem excita.
μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα κύπριν ὀρίνειν,
neq; fraudes sue. neq; sanguine manum pollue.
μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
ne ditare iniuste. sed ex iustis uiue.
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.

Contentus ſis præſentibus,& alienorum abſtine.
ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
Mendacia ne dicas, ſed uera omnia loquere.
ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Primum deum cole, deinde autem tuos parenteis.
πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
Omnibus iuſta tribue,neq; iudicium in gratiam trahe.
πᾶσι δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἕλκειν.
neq; repellas paupertatem.iniuſte ne iudices perſonam.
μὴ ῥίψῃς πενίην, ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον.
Si tu male iudicaueris,te deus poſtea iudicabit.
ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει
Teſtimonium falſum fuge. iuſta loquere.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν, τὰ δίκαι' ἀγορεύειν.
Virginitatem cuſtodi.fidem uero in omnibus ſerua.
παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
menſuras tribue iuſtas.bona autem menſura in omnibus.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι.
Bilancem ne feri alteriugem,ſed æquam trahe.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἕλκειν.
Neque peieres, neq; inſcienter,neque ſponte.
μήτ' ἐπιορκήσῃς, μήτ' ἀγνώς, μήτε ἑκοντί.
Peieratorem odit deus immortalis, quicunq; iurauerit.
ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος, ὅς τις ὀμόσσῃ.
Semina ne furare. execrandus quicunq; ſumit.
σπέρματα μὴ κλέπτειν, ἐπαράσιμος ὅστις ἀρεῖται.
mercedem laboranti da, ne preme pauperem.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου, μὴ θλῖβε πένητα.
linguæ mentem adhibe.celandũ uerbũ in mentibus tene.
γλώσσῃ νοῦν ἐχέμεν, κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
neq; iniuſtũ facere uelis, neq; iniuſtitiam facere ſinas.
μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὖν ἀδικοῦντα ἐάσῃς.
mendico ſtatim da, neq; cras ueni dicas.
πτωχῷ δ' εὐθὺς δίδου. μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
implens tuã manũ,miſericordiam indigenti præbe.
πληρώσας σέο χεῖρ', ἔλεον χρῄζοντι παράσχου.

peregrinū in domum suscipe,& cæcum duc.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
Naufragos miserare,quoniā nauigatio est incerta.
ναυηγοὺς οἴκτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.
manum lapso da. salua uero permiserum uirum.
χεῖρα πεσόντι δίδου, σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
Communes passiones omniū.uita,trochus,instabiles diuitiæ.
κοινὰ πάθη πάντων ὁ βίος, τροχὸς, ἄστατος ὄλβος.
Diuitias habens,tuam manum egenis porrige.
πλοῦτον ἔχων, σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον.
quæ tibi dedit deus,ex iis indigentibus præbe.
ὧν σοι ἔδωκε θεὸς, τούτων χρῄζουσι παράσχου.
sit communis uniuersus uictus,& concordia omnia.
ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος, καὶ ὁμόφρονα πάντα.
ensem accingitor nō ad cædem,sed ad defensionē.
τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν.
utinā aūt nō egeas neq; iuste, neq; iniuste.
εἴθε δὲ μὴ χρῄζοις μήτ' ἔννομα, μήτε ἀδίκως.
si enim occidas inimicum,tuā manum polluis.
ἢν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρὸν, σὴν χεῖρα μιαίνεις.
agri uicinantis abstine, neq; transgrediaris.
ἀγροῦ γειτονέοντος ἀπόσχου, μηδ' ἄρ' ὑπερβῇς.
omnium modus optimus,prætergressiones uero malæ.
πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
neque ullum crescentem fructum lædas arui.
μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
sint æquihonori aduenæ inter ciues.
ἔστωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταις.
omnes enim paupertatem experimur multiuagam.
πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου.
regio uero nullū firmum habet solum hominibus.
χώρη δ' οὔτι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
Auaritia mater malitiæ uniuersæ.
ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
Aurum semper dolus est,& atgentum hominibus.
χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ, καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.

o aurum malorum princeps uitiperda, omnia minuens.
χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων.
Vtinam non moralibus esses nocumentum amabile.
εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
tua enim causa pugnæq; prædæ'q;, cædes'q;.
σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε.
inimici uero filii parentibus, fratres'q; germanis.
ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφοί τε συναίμοις.
ne alterum cæles corde intellectum, alia dicens.
μηδ᾽ ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἄλλ᾽ ἀγορεύων.
neq; sicut saxatilis polypus secundum locum muteris.
μηδ᾽ ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶραν ἀμείβου.
qui sponte iniurius est, malus uir, sed ex necessitate,
ὅς τις ἑκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ. ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης,
non dicam finem. consilium aũt dirige cuiusq;.
οὐκ ἐρέω τὸ τέλος. βουλὴν δ᾽ εὔθυνε ἑκάστου.
neq; superbi sapientia, neq; robore, neq; in diuitiis.
μὴ γαυροῦ σοφίῃ, μήτ᾽ ἀλκῇ, μήτ᾽ ἐνὶ πλούτῳ.
unus deus est sapiens. fortis simul & prædiues.
εἷς θεός ἐστι σοφὸς. δυνατὸς ἅμα καὶ πολύολβος.
neque præteritis malis consume tuum cor.
μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦτορ,
non amplius enim potest factum esse infectum.
οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
ne sis præceps ad manum, frena uero feram iram.
μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ᾽ ἄγριον ὀργήν.
sæpe enim percutiens, inuitus necem perfecisti.
πολλάκι γὰρ πλήξας, ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσας.
sint communes passiones nihil magnum, neque superbum.
ἔστω κοινὰ πάθη, μηδὲν μέγα, μηδ᾽ ὑπέροπλον.
non bonum, abundans est mortalibus utilitas.
οὐκ ἀγαθὸν, πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ
multæ enim delitiæ ad immoderatos trahunt amores.
ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ, πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας.
superbificant uero multæ diuitiæ, & ad iniuriam augent.
ὑψαυχεῖ δ᾽ ὁ πολὺς πλοῦτος, καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.

furor ſubiens inſaniam exitialem parat.
θυμὸς ὑπερχόμενος, μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.
ira uero eſt appetitus, ſupergrediens autem iracundia.
ὀργὴ δ', ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
æmulatio bonorum, bona, malorum uero, mala.
ζῆλος τῶν ἀγαθῶν, ἐσθλός. φαύλων δ', ὑποβρός.
audacia malorũ pernicioſa, multũ uero auget bona laboranteis.
τόλμα κακῶν, ὀλοή. μέγ' ὀφέλλει ἐσθλὰ πονοῦντας.
honeſtus amor uirtutis, ſed ueneris dedecus auget.
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς, ὁ δὲ κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
iucundus, mitis uocatur inter ciueis.
ἡδὺς, ἀγανόφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.
menſura comede, & bibe, & fabulare.
μέτρῳ μὲν φαγέειν, καὶ πιεῖν, καὶ μυθολογεύειν.
omnium menſura optima. exceſſus autem malus.
πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινή.
ne inuideas bona ſociis, ne notam inuſſeris.
μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
ininuidi cœleſtes & inter ſe ſunt.
ἄφθονοι οὐρανίδαι, καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
non inuidet luna multo melioribus ſolis radiis.
οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς,
non terra cœleſtibus ſublimitatibus, inferius exiſtens.
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι, νέρθεν ἐοῦσα.
non flumina æquoribus. ſemper aũt concordiam habent.
οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν. ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
ſi enim diſcordia beatis eſſet, non ſtaret cœlum.
εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
temperantiam exerce. turpibus operibus abſtine,
σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
ne imitare malitiam. iuſtitia uero deleto uindictam.
μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκῃ δ' ἀπόλειψον ἄμυναν.
Perſuaſio enim utilitatem, lis uero litem regenerat.
πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
ne crede citiſſime, ante quã uere finem uideas.
μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψῃ.

uincere bene operanteis in pluribus decet.
νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.
bonum hoſpitare potius frugalibus menſis,
καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
quā plurimis, doloſis, morantibus præter tempus
ἢ πλείσταις, δολίαισι, βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
nunquam fœnerator amarus fias uiro pauperi.
μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι
neque quiſq̄ aueis nidi ſimul omneis accipiat
μὴ δέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω.
matrem uero relinquas, ut habeas rurſus ipſius pullos.
μητέρα δ' ἐκπρολίπῃς, ἵν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοσσούς.
nunquam iudicare imperitos uiros ſinas.
μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
ſapientiam ſapiens dirigit, artes uero coartifex.
τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
non capit magnam doctrinam indoctus audiendi.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν.
non enim ſane intelligunt nunquam bona edocti.
οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
neque menſipetas aſſentatores fac ſocios.
μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθ' ἑταίρους.
multi enim potus & cibi ſunt ſodales
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι.
tempus captantes ut ſatiari poſſint.
καιρὸν θωπεύοντες ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν.
dolentes uero paucis, & multis, omnes inexpleti.
ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις, καὶ πολλοῖς, πάντες ἄπληστοι.
populo ne crede multimoda eſt turba.
λαῷ μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.
populus, & aqua, & ignis, irretentilia omnia.
λαὸς, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ, ἀκατάσχετα πάντα.
neque fruſtra apud ignem ſedens diminuas carum cor.
μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.
menſuram uero fac deis. nam menſura eſt optima.
μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.

terram impertire insepultis mortuis.
γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσι.
ne tumulum mortuorum refodias, neque non uidenda
μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μὴ δ' ἀθέατα
ostendas soli, & dæmonicam iram excites.
δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.
non bonum, compagem resoluere hominis.
οὐ καλὸν, ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώποιο.
& celeriter autē ex terra speramus in lucem uenire.
καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν.
reliquiæ defunctorum, postea uero dei sunt.
λείψαν' ἀποιχομένων ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
animi enim manent incorruptibiles in mortuis.
ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισι.
spiritus enim est dei usus mortalibus & imago.
πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών.
corpus enim ex terra habemus. & omnes ad ipsam.
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντες ἐς αὐτὴν
soluti puluis sumus. aer uero iterū spiritum recipit.
λυόμενοι, κόνις ἐσμὲν ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
diuitiis ne parcas. memento quod mortalis es.
πλούτου μὴ φείδου, μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
non licet apud Plutonem diuitias habere, & pecunias ferre,
οὐκ ἔνι ἐς ᾅδην ὄλβον ἔχειν, καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
omnes æquales mortui. animis uero deus dominatur.
πάντες ἴσοι νέκυες ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
Communia tecta domorū, æterna, & patria infernus.
κοινὰ μέλαθρα δόμων, αἰώνια καὶ πατρὶς ᾅδης.
communis locus omnibus, pauperibus q;, & regibus.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε, καὶ βασιλεῦσιν.
nō multum homines uiuimus tempus, sed ad tempus.
οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλὰ πρὸς καιρόν
animus uero immortalis & insenescibilis uiuit semper.
ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
neque malis doleas, neque exultes gaudio.
μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.

ſæpe in uita & ſperantibus inſidum.
πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαῤῥαλέοισιν ἄπιστον.
tempori ſerui ne contrafla uentis.
καιρῷ λατρεύειν, μὴ δ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισι.
nocumentũ & dolentibus, mali ſolutio uenit cito.
πῆμα καὶ ἀχθομένοισι, κακοῦ λύσις ἤλυθεν ἄφνω.
ne magniloquentia rabiens, mentem debaccheris.
μὴ μεγαληγορίῃ τυφῶν, φρένα λυσσωθείης·
beneloquentiam exerce, quæ ualde omnes iuuabit.
εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.
telum ſane ſermo uiro incidentius eſt ferro.
ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
arma cuique tribuit deus, naturam aeripetam.
ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός, φύσιν ἠερόφοιτον.
auibus quidé multam uelocitatem, robur'qꝫ leonibus,
ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτῆτ', ἀλκήν τε λέουσι,
tauris uero per ſe fuſis cornibus, aculeos apibus
ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσι, κέντρα μελίσσαις
innatum adiutorium dedit. ratio uero propugnaculũ hoïbus,
ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε. λόγον δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι.
ſed diuinæ ſapientiæ ratio eſt optima.
τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος·
melior forti eſt ſapiens uir.
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
agros & urbes ſapientia, & nauem gubernat.
ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
non iuſtum cælare iniuſtum uirum impunitum,
οὐχ ὅσιον κρύπτειν ἐν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἄτιτον,
ſed oportet maleficũ auerſari neceſſario.
ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάασθ' ἀνάγκῃ.
ſæpe commoriuntur malis coaſſiſtentes.
πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
furum ne accipias furtiuum uirorum depoſitum.
φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀνδρῶν παραθήκην·
utrique fures & receptor & furator.
ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος, καὶ ὁ κλέψας.

portionem omnibus tribue, æqualitas in omnibus optima.

μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.

incipiens parce omnibus, ne postremum indigeas.

ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃς.

ne iumenti mortalis cibum secundum mensuram sume.

μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἕλῃαι.

iumentum uero si inimici ceciderit in uia, coalleua.

κτῆνος δ' ἢν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδόν, συνέγειρον.

errantem que hominem, & mariuagum neque deuites.

πλαζόμενόν τε βροτὸν καὶ ἀλίπλοον μήδ' ὑπαλύξῃς.

melius pro inimico adipisci amicum beneuolum.

βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τεύχειν φίλον εὐμενέοντα.

incipiens malum abscinde, uulnus'que sana.

ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ' ἀκέσασθαι.

neque feriuoram edas carnem, uelocipedibus uero

μηδέ τι θηροβόρον δαίσῃ κρέας, ἀργίποσιν δὲ

reliquias linque canibus. a feris feræ edantur.

λείψανα λεῖπε κυσί. θηρῶν ἄπο θῆρες ἔδωνται.

uenena ne strue. magicorum librorũ abstine.

φάρμακα μὴ τεύχειν, μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.

pueris tenellis ne corripias manum uiolenter.

νηπιάχοις ἁπαλοῖς μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως.

fuge discordiam & litem, bello adueniente.

φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν, πολέμου προσιόντος.

ne malo benefeceris. seminare æque est in mari.

μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς, σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.

operare laborans, ut ex propriis uiuas.

ἐργάζευ μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς.

omnis enim iners uir, uiuit furtiuis a manibus.

πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ, ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.

neque alterius ex epulo edas reliquias mensæ,

μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης,

sed ex domesticis uictibus comedas incontumeliosus.

ἀλλ' ἀπὸ τῶν οἰκείων βιότων φάγοις ἀνύβριστος.

si uero quis nõ didicit artem, fodiat ligone.

εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ.

est uitæ omne opus, cum laborare uelis.
ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὰν μοχθεῖν ἐθέλησθα.
nauta ſi nauigare uelis, latum mare.
ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα.
ſi uero terræ laborē gubernare, longa ſane arua.
εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν, μακραί τοι ἄρουραι.
nullum ſine labore est mortalibus facile opus.
οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον.
neq; ipſis beatis. labor autem uirtutem ualde auget.
οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι. πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
formicæ terræ reconditas relinquentes domos,
μύρμηκες γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
ueniunt uictus egentes. quando rura
ἔρχονται βιότοιο κεχρημένοι. ὁππότ' ἄρουραι
frugibus tonſa, fructuum implent areas.
λήϊα κειράμεναι, καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς.
ipſæ autem tritici nuper tritum onus habent,
οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν,
aut ordeorum. ſemper uero ferens ferentem ſectatur.
ἢ κριθῶν. αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει.
ex æſtate ad hyemem cibum ſuum auferentes.
ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην ἐπάγοντες
infatigabilē. genus autem paruum est multum laborans.
ἄτρυτον. φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
laborat autem aeriuada, optimi labor'q; apis.
κάμνει δ' ἠεροφοῖτις, ἀριστοπόνος τε μέλισσα,
aut petræ curuæ per cauernam, uel calamis,
ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμόν, ἢ δονάκεσσιν,
aut quercus antiquæ ſuper concauo intra aluearia
ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος ἔνδοθι σίμβλων,
examinibus infinitatem per flores cæridomificans.
σμήνεσι μυριότητα κατ' ἄνθεα κηροδομοῦσα.
ne maneas cælebs, ne ingnominis pereas.
μὴ μείνῃς ἄγαμος, μή πως νώνυμος ὄληαι.
da aliquid naturæ & ipſe. gigne uero rurſus, ſicut genitus es.
δός τι φύσει καὐτός, τέκε δ' ἔμπαλιν ὡς ἐλοχεύθης.

ne lenocineris Vxorem, tuos filios polluens.
μὴ προαγωγεύσῃσ ἄλοχον, σὸ τέκνα μιαίνων.
non enim pariunt filios ſimileis mœchica cubilia.
οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
nouercam ne tange ſecunda cubilia patris.
μητρυιῆς μὴ ψαύειγε, δεύτρα λέκτρα γονῆος.
matrem uero ſicut honora matris ueſtigia uadentem.
μητέρα δ' ὡς τίμα, τὴν μητρὸς ἴχνια βᾶσαν.
ne ſororis in abhorrendum ueni cubile.
μὴ δὲ κασιγνήτησ ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν,
neq; in pellicaribus patris cubilibus miſcearis.
μηδ' ἐπὶ παλλακίσι πατρὸς λεχέεσι μιγείης.
Neque mulier corrumpat infantem fœtum intra uentrem.
μὴ δὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφοσ ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρός.
neque cũ peperit canibus iaciat & uulturibus dilaniationeis
μὴ δὲ τεκοῦσα κυσὶ ῥίψῃ, καὶ γυψὶν ἕλωρα.
neque quis ſuæ uxori prægnanti manum iniiciat.
μὴ δέ τις ᾗ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάληται.
neque rurſus proligenam unquã ſeca maſculum puerum.
μηδ' αὖ παιδογόνον ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον,
neque brutis animalibus initorium ad cubile ueni.
μὴ δ' ἀλόγοις ζώοισ βατήριον ἐς λέχον ἐλθεῖν.
neque iniuria afficias mulierem erubeſcendis cubilibus.
μηδ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς λεχέεσι.
neq; trãſgrediare cubilia naturæ in uenerem exlegem.
μὴ παραβῇσ εὐνὰς φύσεως ἐς κύπριν ἄθεσμον.
neque ipſis feris maſculus complacuit ad coitum.
οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσ' ἄρσην συνέβαλεν ἐς εὐνήν.
neque fœminæ cubile uirorum imitentur.
μὴ δέ τι θηλύτεραι λέχοσ ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
neque in amorem mulierum omnis ruas incontinentem.
μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικῶν ἅπας ἐρύσῃς ἀκάθεκτον.
non enim amor deus eſt. paſſio uero obſcura omnium.
οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ' ἀΐδηλον ἁπάντων.
neq; aũt fratrum Vxorum ad ſtrata accede.
μὴ δὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.

ama tuam Vxorem. quid enim iucundius & melius
στέργε τεὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον
quam cum uiro mulier sapit cara senectam usque,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρι,
& maritus suæ uxori: neque cadat in medio discordia.
καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ; μὴδ' ἐμπίσῃ ἄνδιχα νεῖκος.
neque aũt quis indesponsatim per uim puellis permisceatur.
μὴ δέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃσι μιγείη.
neq; Vxorem malam tuis domibus inducas.
μὴ δὲ γυναῖκα κακὴν σοῖσιν οἴκοισιν ἄγεσθαι.
seruis uero Vxori, malæ gratia causa dotis.
λατρεύεις δ' ἀλόχῳ, λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
equos generosos inquirere quidem in domum,
ἵππους δ' εὐγενέας δίζεσθαι μὲν κατὰ οἶκον,
Taurosq; alticeruices, sed catulos perferos,
ταύρους δ' ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναγρίους,
ducere uxorem uero non bonam contemnimus desipientes?
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν βριδαίνομεν ἀφρονέοντες;
neque mulier malum uirum renuit, si diues sit.
οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνειὸν ὄντα.
neque nuptiis nuptias alias ducas in nocumento nocumẽtũ.
μὴ δὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς, ἐπὶ πήματι πῆμα.
filiis ne difficilis sis, sed mitis esto.
παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος ἴσθι.
Si uero quid puer peccet, prohibeat filium mater,
ἢν δέ τι παῖς ἀλίτῃ, κωλυέτω υἱέα μήτηρ.
uel ualde senes generis, aut populi seniores
ἢ καὶ πρεσβύτεροι γενεῆς, ἢ δημογέροντες.
ne in masculo filio nutri cincinni gratia capillum.
μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμίδος χαίτην.
ne uerticem plices. neque uittas tortuosas corymborum.
μὴ κορυφὴν πλέξῃ, μήθ' ἅμματα λοξὰ κορύμβων.
masculos non decet coma. delitiæ uero mulieribus.
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κόμη· χλιδαὶ δὲ γυναιξί.
pueri aũt pulchri custodi iuuenilem horam.
παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην.

multi enim insaniunt ad masculam mistionem amoris.
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μῖξιν ἔρωτος.
uirginem autem custodi multiclauibus thalamis.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι.
neq; ipsam usque ad nuptias ante ædeis conspici sinas.
μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσης.
pulchritudo difficilis custoditu est liberorũ parentibus.
κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσι.
cognatis amorem tribuas sanctamq; concordiam.
συγγενέσιν φιλότητα νέμοις, ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
uenerare canos temporibus. cede uero senibus
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους. εἴκειν δὲ γέρουσιν
sede, & honoribus omnibus. ætati uero similem
ἕδρης καὶ γεράων πάντων. γενεῇ δ' ἀτάλαντον
senem æqualem patris æquis honoribus uenerare.
πρέσβυν ὁμήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖς γέραιρε.
uentris debitam portionem præbe seruis.
γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχου θεράπουσι.
seruo ordinata tribuas, ut tibi secundum animum sit.
δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι κατὰ θύμιος εἴη.
signa ne scribas improperans seruum.
στίγματα μὴ γράψῃς ἐπονειδίζων θεράποντα.
seruum ne lædas quid maledicens ad dominum,
δοῦλον μὴ βλάψῃς τι κακηγορέων πρὸς ἄνακτα.
accipe & consilium a seruo bene sapiente.
λάμβανε καὶ βουλὴν παρ' οἰκέτου εὖ φρονέοντος.
castitates animæ tuæ corporis sunt purgationes.
ἁγνεῖαι ψυχῆς τοῦ σώματος εἰσι καθαρμοί.
hæc iustitiæ mysteria magna degentes,
ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, οἷα βιεῦντες,
uitam perficite bonam usq; ad senectutis limen.
ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδῶ.

Finis Phocylidis Carminum. & deo gratia.
τέλος τῶν τοῦ φωκυλίδου ἐπῶν. καὶ θεῷ δόξα.

Aldus Studioſis S.

Quoniam hebraicam linguam neceſſariam eſſe exiſtimamus ad ſacræ ſcripturæ cognitionem, nunc Alphabetum, & literarum combinationes, & alia quædam damus, quo legere hebraice cōdiſcatis. Deinceps inſtitutiones Grammaticas, dictionarium, & ſacros libros, ſi hæc placuiſſe cognouero, Deo uolente, dabimus. Valete.

Alphabetum Hebraicum.

Ghimel	גִּימֶל	g	ג	beth	בֵּית	b	ב	Aleph	אָלֶף	a	א
uau	וָיו	u	ו	he	הֵי	h	ה	daleth	דָּלֶת	d	ד
teth	טֵית	t	ט	heth	חֵית	h	ח	zain	זַיִן	z	ז
lamed	לָמֶד	l	ל	caph	כַּף	c	כ	iod	יוֹד	i	י
ſammech	סָמֶךְ	ſ	ס	nun	נוּן	n	נ	mem	מֵם	m	מ
zadi	צָדִי	z	צ	pe	פֵּא	p	פ	hain	עַיִן		ע
ſcin	שִׁין	ſſ	ש	reſſ	רֵישׁ	r	ר	cof	קוֹף	q	ק
								tau	תָּיו	t	ת

Præter has duas, & uiginti literas, ſunt aliæ quinq;, quæ non ponuntur niſi in fine dictionis. ut.

nun	נוּן	n	ן	mem	מֵם	m	ם	hcaph	כַּף	c	ך

zadi צַדִי z ץ phe פֵה ph ף

Ex ſupra ſcriptis literis, Quatuor pnũtiãtur palato, ut. ג. gimel. י. iod. כ. caf. ק. cof.

Quinq; pronuntiantur lingua, & dentibus, ut. ד. daleth. ט. teth. ל. lamed. נ. nun. ת. tau.
Quatuor pronuntiantur gutture, ut. א. aleph. ה. he. ח. heth ע. hain.
Quinq; pronuntiantur dentibus tantum, ut. ז. zain. ס. ſamech. ר. res. ש. ſcin. צ. zadi.
Quatuor proferuntur labris, ut. ב. beth. ו. uau. מ. mem. פ. pe.
Item ſunt ſex literæ, quæ ſi habuerint ſupra ſe uirgulam hanc ¯ quæ רָפֵא raphe dicitur, remittunt ſonum, ac diminuunt

ut. ב. uet. ג. ghimel. ד. daleth כ chaph. פ phe. ת thau, quæ con tinentur in his duabus dictionib9. בְּגַד begad כְּפַת chephath

Præterea fere omnes literæ ex ſupradictis admittunt intra ſe par uum punctum, qui dicitur דָגֵשׁ daghes, & tunc augent ſonum

ut. בּ. bet. גּ. ghimel. דּ. daleth. מּ. mem, & ſic cæteræ.
Characteres uocalium, quæ punctis, ac lineis notãtur, ſunt duodecim, ut

ſceua ſegol zere pathah camez
שְׁבָא ְ סֶגוֹל ֶ צֵירֵי ֵ פַּתַח ַ קָמֶץ ָ

necudoth ſcelosa ſciuruc holem hirich
שְׁלשָׁה נְקֻדוֹת שׁוּרֻק ו חוֹלֶם חִירִק ִ

ſegol hateph pathah hateph camez hateph
חֲטַף סֶגוֹל ֱ חֲטַף פַּתַח ֲ חֲטַף קָמֶץ ֳ

Quorum ָ camez & ַ pathah faciunt. a. zere, & ſegol, & ְ ſceua faciunt. e. hirich facit. i. holem facit o ו ſciuruch, & ֻ ſelosa necudoth faciunt. u.
Ex uocalibus fiunt diphthongi tres, ֳ hateph camez ֲ hateph

pathah.hateph ſegol. Quorum hateph camez facit.o. hateph pathah facit.a.hateph ſegol facit.e.

Combinationes uocalium cum conſonantibus.

ָ Camez cum conſonantibus.

ma la cha ia ta ha za ua ha ab ga ba a
אָ בָּ גָ דָ הָ וָ זָ חָ טָ יָ כָךְ: לָ מָם
ta ſſa ra ca zza fa pa ha ſa na
נָן סָ עָ פָּ פָ צָ ץ קָ רָ שָׁ תָ

ַ Pathah cum conſonantibus.

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a
אַ בַ גַ דַ הַ וַ זַ חַ טַ יַ כַךְ: לַ מַם
ta ſſa ra ca zza fa pa ha ſa na
נַן סַ עַ פַּ ף צַ ץ קַ רַ שַׁ תַ

ֵ Zere cum conſonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e
אֵ בֵ גֵ דֵ הֵ וֵ זֵ חֵ טֵ יֵ כֵךְ: לֵ מֵ ם
te ſſe re che zze fe pe he ſe ne
נֵן סֵ עֵ פֵּ ף צֵ ץ קֵ רֵ שֵׁ תֵ

ֶ Segol cum conſonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e
אֶ בֶ גֶ דֶ הֶ וֶ זֶ חֶ טֶ יֶ כֶךְ: לֶ מֶ ם
te ſſe re che zze fe pe he ſe ne
נֶן סֶ עֶ פֶּ ף צֶ ץ קֶ רֶ שֶׁ תֶ

Sceua cum conſonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e

אְ בְ גְ דְ הְ וְ זְ חְ טְ יְ כְ ךְ לְ מְ ם

te ſſe re che zze fe pe be ſe ne

נְ ן סְ עְ פְ ף צְ ץ קְ רְ שְ תְ:

Hiric cum conſonantibus.

mi li chi ii ti hi zi ui hi di gi hi i

אִ בִ גִ דִ הִ וִ זִ חִ טִ יִ כִ ךְ לִ מִ ם

ti ſſi ri chi zzi fi pi hi ſi ni

נִ ן סִ עִ פִ ף צִ ץ קִ רִ שִ תִ:

Holem cum conſonantibus.

mo lo co io to ho zō uo ho do go ho o

אֹ בֹ גֹ דֹ הֹ וֹ זֹ חֹ טֹ יֹ כֹ ך לֹ מֹ ם

to ſſo ro cho zzo fo po ho ſo no

נֹ ן סֹ עֹ פֹ ף צֹ ץ קֹ רֹ שֹ תֹ:

Sciuruch cum conſonantibus.

mu lu cu iu tu hu zu uu hu du gu bu u

אוּ בוּ גוּ דוּ הוּ וּ זוּ חוּ טוּ יוּ כוּ לוּ מוּ

tu ſſu ru chu zzu fu pu hu ſu nu

נוּ סוּ עוּ פוּ ףוּ צוּ ץ קוּ רוּ שוּ תוּ:

Sceloſa necudoth cum conſonantibus.

mu lu chu iu tu hu zu uu hu du gu bu u

אֻ בֻ גֻ דֻ הֻ וֻ זֻ חֻ טֻ יֻ כֻ ך לֻ מֻ ם

tu ſſu ru chu zzu fu pu hu ſu nu

נֻ ן סֻ עֻ פֻ ף צֻ ץ קֻ רֻ שֻ תֻ:

Hateph camez cum consonantibus.

mo lo cho io to ho zo uo ho do go bo o

אֳ בֳ גֳ דֳ הֳ וֳ זֳ חֳ טֳ יֳ כֳ ךֳ לֳ מֳ ם

to sso ro cho zzo so po ho so no

נֳ ן סֳ עֳ פֳ ף צֳ ץ קֳ רֳ שֳ תֳ:

Hateph pathah cum consonantibus.

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a

אֲ בֲ גֲ דֲ הֲ וֲ זֲ חֲ טֲ יֲ כֲ ךֲ לֲ מֲ ם

ta ssa ra cha zza fa pa ha sa na

נֲ ן סֲ עֲ פֲ ף צֲ ץ קֲ רֲ שֲ תֲ:

Hateph segol cum consonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e

אֱ בֱ גֱ דֱ הֱ וֱ זֱ חֱ טֱ יֱ כֱ ךֱ לֱ מֱ ם

te sse re che zze fe pe he se ne

נֱ ן סֱ עֱ פֱ ף צֱ ץ קֱ רֱ שֱ תֱ:

& os meum	aperies	labia mea	Domine
uphi	tiphtah	sephathai	adonai
וּפִי	תִּפְתַּח	שְׂפָתַי	אֲדוֹנָי

laudem tuam	annuntiabit
tehilathecha	iaghid
תְּהִלָּתֶךָ:	יַגִּיד

Oratio Dominica.

nomen tuũ	Sanctificetur	qui es in cœlis	Pater noster
scimcha	iithcadas	sebasamaiim	auinu
שִׁמְךָ	יִתְקַדַּשׁ	שֶׁבַּשָּׁמַיִם	אָבִינוּ

uoluntas tua rczonach רְצוֹנָךְ	Fiat iehaſe יֵעָשֶׂה	regnum tuum malchuthah מַלְכוּתָךְ	Adueniat iauo יָבֹא
quotidianũ hatemidi הַתְּמִידִי	Panem noſtrũ lahaomenu לַחְמֵנוּ	& in terra gam baarez גַּם בָּאָרֶץ	ſicut in cœlo chebaſamaiim כְּבַשָּׁמַיִם
debita noſtra aſmothenu אַשְׁמוֹתֵנוּ	& dimitte nobis lanu umehol וּמְחוֹל לָנוּ	hodie haiiom הַיּוֹם	da nobis lanu ten תֵּן לָנוּ
iis qui laaſer לַאֲשֶׁר	dimittimus mohalim מוֹחְלִים	& nos enahenu אֲנַחְנוּ	ſicut caaſer כַּאֲשֶׁר
inducas taui תָּבִיא	nos Et ne othanu ueal וְאַל אוֹתָנוּ	nobis lanu לָנוּ	debent aſmu אָשְׁמוּ
a malo meraha מֵרָעָה	libera nos hacilenu הַצִּילֵנוּ	Sed aual אֲבָל	in tentationẽ leniſaion לְנִסָּיוֹן

amen
אָמֵן

Dominus adonai אֲדוֹנָי	ſanctus cados קָדוֹשׁ	ſanctus cados קָדוֹשׁ	ſanctus cados קָדוֹשׁ
cœli ſamaiim שָׁמַיִם	pleni ſunt maleu מָלְאוּ	exercitium zeuaoth צְבָאוֹת	deus elohe אֱלֹהֵי
in excelſis bammarom בַּמָּרוֹם	adiuues hoſahana הוֹשַׁעְנָא	gloria tua cheuodach כְּבוֹדָךְ	& terra uaarez וָאָרֶץ

deus meus eli אלי	deus meus eli אלי	deus el אל	laudate deum halle luia הללויה
Betlehem בית לחם	Ieruſalem ירושלם	dereliquiſti me hazautani עזבתני	quare lama למה
Enoch חנוך	Adam אדם	rex meus iuſtus Malchizedech מלכי צדק	Vnctus Meſiah משיח
Iahacob יעקוב	Iizhac יצחק	Abraham אברהם	Helia אליה
Magiſter meus רבי	Magiſter רב	Miriam מרים	Moſſe משה
Zecharia זכריה	Ionathan יונתן	Dauid דוד	Saul שאול
		Hezra עזרא	Daniiel דניאל

gentes goiim גוים	omnes cal כל		Dominum adonai eth את יהוה	Laudate hallelu הללו
confirmata eſt ghauar גבר	quoniam chi כי	populi haumin האמים	omnes cal כל	laudate eum ſabhuhu שבחוהו
Domini adonai יהוה	& ueritas ueemeth ואמת		miſericordia eius haſdo חסדו	ſuper nos halenu עלינו
			laudate Deum halleluia הללויה	manet in æternũ leholam לעולם

Titulus Græce, Latine, & Hebraice in Cruce Domini.

iehudim melech nozri Iesuah

ישוע נוצרי מלך יהודים

Ἰησοῦς Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Iesus Nazarenus Rex Iudæorum.

